

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Dette er en digital kopi af en bog, der har været bevaret i generationer på bibliotekshylder, før den omhyggeligt er scannet af Google som del af et projekt, der går ud på at gøre verdens bøger tilgængelige online.

Den har overlevet længe nok til, at ophavsretten er udløbet, og til at bogen er blevet offentlig ejendom. En offentligt ejet bog er en bog, der aldrig har været underlagt copyright, eller hvor de juridiske copyrightvilkår er udløbet. Om en bog er offentlig ejendom varierer fra land til land. Bøger, der er offentlig ejendom, er vores indblik i fortiden og repræsenterer en rigdom af historie, kultur og viden, der ofte er vanskelig at opdage.

Mærker, kommentarer og andre marginalnoter, der er vises i det oprindelige bind, vises i denne fil - en påmindelse om denne bogs lange rejse fra udgiver til et bibliotek og endelig til dig.

Retningslinjer for anvendelse

Google er stolte over at indgå partnerskaber med biblioteker om at digitalisere offentligt ejede materialer og gøre dem bredt tilgængelige. Offentligt ejede bøger tilhører alle og vi er blot deres vogtere. Selvom dette arbejde er kostbart, så har vi taget skridt i retning af at forhindre misbrug fra kommerciel side, herunder placering af tekniske begrænsninger på automatiserede forespørgsler for fortsat at kunne tilvejebringe denne kilde.

Vi beder dig også om følgende:

- Anvend kun disse filer til ikke-kommercielt brug
Vi designede Google Bogsøgning til enkeltpersoner, og vi beder dig om at bruge disse filer til personlige, ikke-kommercielle formål.
- Undlad at bruge automatiserede forespørgsler
Undlad at sende automatiserede søgninger af nogen som helst art til Googles system. Hvis du foretager undersøgelse af maskinoversættelse, optisk tegngenkendelse eller andre områder, hvor adgangen til store mængder tekst er nyttig, bør du kontakte os. Vi opmuntrer til anvendelse af offentligt ejede materialer til disse formål, og kan måske hjælpe.
- Bevar tilegnelse
Det Google-"vandmærke" du ser på hver fil er en vigtig måde at fortælle mennesker om dette projekt og hjælpe dem med at finde yderligere materialer ved brug af Google Bogsøgning. Lad være med at fjerne det.
- Overhold reglerne
Uanset hvad du bruger, skal du huske, at du er ansvarlig for at sikre, at det du gør er lovligt. Antag ikke, at bare fordi vi tror, at en bog er offentlig ejendom for brugere i USA, at værket også er offentlig ejendom for brugere i andre lande. Om en bog stadig er underlagt copyright varierer fra land til land, og vi kan ikke tilbyde vejledning i, om en bestemt anvendelse af en bog er tilladt. Antag ikke at en bogs tilstedeværelse i Google Bogsøgning betyder, at den kan bruges på enhver måde overalt i verden. Erstatningspligten for krænkelse af copyright kan være ganske alvorlig.

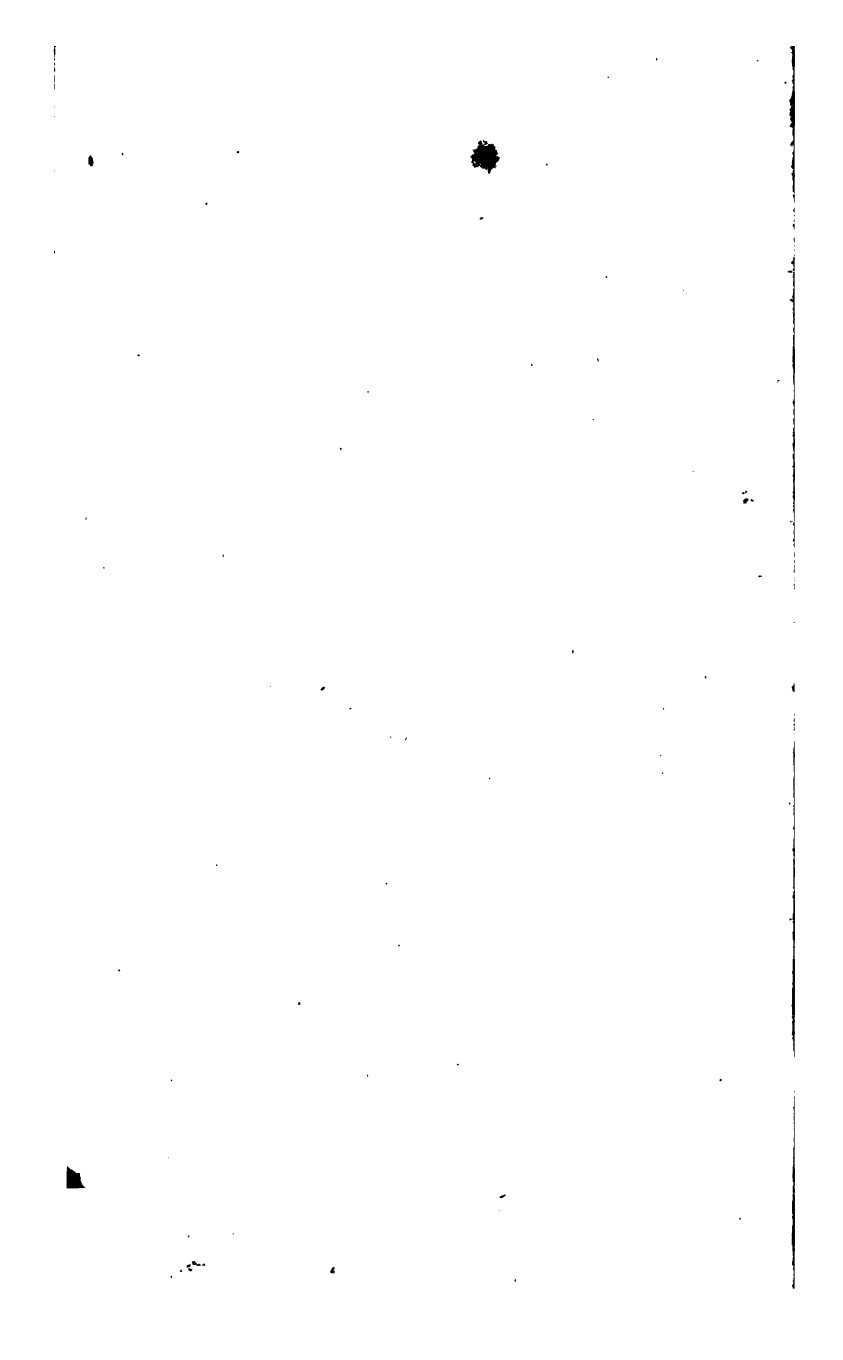
Om Google Bogsøgning

Det er Googles mission at organisere alverdens oplysninger for at gøre dem almindeligt tilgængelige og nyttige. Google Bogsøgning hjælper læsere med at opdage alverdens bøger, samtidig med at det hjælper forfattere og udgivere med at nå nye målgrupper. Du kan søge gennem hele teksten i denne bog på internettet på <http://books.google.com>

13/—

very small

Den
Grønlandske Ordbog,

forbedret, og forøget,

udgivet

ved

Otho Fabricius,

Sognepræst ved vor Frelses Kirke paa Christianshavn.

Kjøbenhavn, 1804.

Købt i det Kongel. Baisenhuses Bogtrykkerie
af Carl Frid. Schubart.

Fortale.

For 54 Aar siden udgav sal. Biskop, Povel Egede den første Ordbog i det Grønlandske Sprog, der er saa god og fuldstændig, som det nogensinde kunde ventes med Hensyn til de saa Aar, man da havde haft Leilighed ved Grønlandernes Omgang at blive bekendt med dette vanskelige Sprog; men den maatte naturligvis blive mere og mere mangelhaftig, alt ligesom Sproget berigedes med nye Ord og Bendinger formeldt Indbyggernes længere Omgang med Udlandinger, og disse nøjere bleve bekendte med dets Ord, Forraab og Dannelighed til at navngive endog fremmede Ting og udtrykke abstrakte Begreber. En mere forbedret og forøget Ordbog blev derfor fornøden, og skulde længe siden været leveret, dersom ikke Oplaget af den første havde været saa stort, og Missions-Cassen, der skulde betolste Udgaven, tillige havde været i saa fælt Tilstand, at der forbydes Udsættelse, saalænge endnu Exemplarer vare forhaanden af den gamle. Men ved det

beklagelige Ildbrand, som overgik Kjøbenhavn i Aaret 1795, fortærede Luen det hele Oplag, saavel af den Grønlandske Ordbog, som af alle andre Grønlandske Bøger, med hvis nye Udgaver jeg har været sysselsat i de siden forløbne Aaringer, og slutter dem nu med Ordbogen; som var høist nødvendig ved Siden af Grammatiken, især for dem, der skulde lære Sproget og igjen give Indbyggerne Religions Undervisning deri, men tillige det vanskeligste Arbejde, da saa meget var at forandre og tilføtte, og ligesom tage Alting op fra Grunden af, hvilket let vil sees af denne Udgaves Sammenligning med den første.

Materialierne hertil laae imidlertid færdige fra 1773, dem jeg ved mit halvfjette Aars Ophold i Landet og ideligt Omgang med Grønlænderne (hi jeg boede hos dem i deres Huse om Vinteren og Telt om Sommeren, og var med dem paa Jagt og Fiskerie) og ved nøje at udfratte dem om alt, havde forskaffet mig. Og just disse Supplementer til Ordbogen, som ved min Hjemkomst kom sal. Biskop Egede for Pline, der fik uddirekt Missions Collegii Befaling til mig, at skulle indføre dem i et gennemtrukken Exemplar af hans Ordbog, blev Anledningen til den min Ansættelse om-

fder i hans Eted ved det grønlandſke Miſſions-Beſen,
 hvilken jeg med Henſyn til de mange Ubhageligheder, den
 har haft i Følge med ſig, hellere maatte undgaaet; da jeg
 kunde have levet langt roligere, mere lyffelig og fornuſtet i
 et flæffeligt Landsbyekald, ſom var mit eenefte Onſke og vif-
 felig var bleven min Lob. Jeg maatte derfor næften fortræde
 at have nogenſinde admærket mig ved Glid i denne Sprog-
 ſkandſkab, derſom jeg ikke fandt mig fyldeſglort ved den be-
 roligere Selvbevidſthed, at have i dette, ſom i andet, ſøgt at
 handle efter Pligt, og i Stilhed ſtræbt at ſiſte den mueligſte
 Nytte, hvort jeg var, der ſhede ſaa deraf hvad ſhede vilde.
 Ogsaa glæder det mig nu, at ſee dette mit Arbejde bragt
 for Lyſet inden min Afgang, og blive andre til Nytte, da
 jeg ellers maatte befrygte, at det efter min Død vilde
 blive forquallet, ſaaſom det juſt ikke blev enhverſ. Sag
 at bringe det i Orden, eller der maafkee aldrig ſiden
 vilde bleven tænkt paa at gjøre Brug deraf, og jeg
 havde da arbejdet forgjæves. Hvad jeg nu leverer, er dog
 ikke blot det, jeg har ſamlet i Landet ſelv, men og ſiden
 forøget ved Brevveſling og Samtale med Landets Indfødte
 og andre i Sproget kyndige, men finder fornødent herved

VI

at erindre, at hvad jeg blot paa andres Ord for Fuldstændigheds Skyld har anført, uden selv at være tilstrækkelig overbevist om dets Rigtighed, findes aftrykt med afskulte Bogstaver i det grønlandske og mindre Tryk i det danske, da det imod alt hvad der forekommer med større Tryk, saavel i det grønlandske som danske, er mit eget, og tillige de undersejede Exempler, skjønt med finere Tryk. Primitiva stilles let ved deres større Tryk fra Derivata. Gerne havde jeg tilføjet en latinsk Oversættelse for udenlandske Sprogelskers Skyld, men Bogens derved forsøgede Størrelse og Kostbarhed tørde jeg ei paahvilde Missions-Cassen. At det danske Register er bleven saa vidtløftig, var en Følge af Sprogets Natur, da eet eneste Ord i det Grønlandske kan udtrykke en heel Mening i det Danske; dog har jeg, for muliggjorte Kortbed at iagttage, steds kun een gang udført Hoved-ordet i Registeret, og siden blot betegnet det ved sit første Bogstav, hvilket man let vil kunne fatte. Men endnu maatte jeg forklare visse Tegn, som jeg i denne Ordbog har taget mig den Frihed at bruge for Kortheds Skyld, nemlig:

A. sat bag et Ord eller en Deel af dets Bemærkelse, giver tilkjende, at det kun er i Brug eller har den anførte Be-

mær-

mærkelse imellem Angekøkkerne (Landets vise Mænd) der gjerne have for sig et eget Sprog, som man ingen-
 kunde kan bruge i daglig Tale eller Skrifter. Saadanne
 Ord har jeg og for det meeste betegnet i Registeret ved
 at indetrefte de Tal, som henviser til dem.

N. betegner ligeledes, at Ordet hører til den Nordlandske
 Dialekt; ligesom:

S. at det hører til den Syblandske.

intr. betyder, at Ordet bruges *intransitive* eller uden *Suffixum*,
 men:

tr. derimod, at det bruges *transitive*, eller med *Suffixum*.

S. el. 1. el. 2f. sat ved Siden af et grønlandsk Verbum,
 giver tilkjende, hvad det har i *Praterito*, nemlig: i første
 Fald: *sok*; i 2det Fald: *tok*; og i 3die Fald: *2fok*.
 Dette *Prateriti* Mærke er dog kun anført, hvor min
 Grammatik ej kunde give tilstrækkelig Oplysning.

Til Slutning maae jeg bede Læseren, at ikke slutte
 saa lige til om alle Benævnelser i denne Ordbog, at de dertil
 svarende Ting just skulde findes i Grønland, thi meget har
 Grønlænderne navngivet ved at see det hos Europæerne,
 og meget er benævnet af os efter Sprogets Analogie, for

VIII

at gøre os forstaaelige for dem, og da sligt forekommer tildeels trykt i de Bøger, Grønlænderne nu have til Brug, har jeg ogsaa agtet det tjenligt her at indføres til Ordbogens Fuldstændighed.

Dette er alt, hvad jeg har at erindre angaaende dette mit ringe Arbejde, som jeg vel ikke anseer fuldkomment, men visselig har kostet mig megen Umage, og tør smigre mig med den Tanke: at de som bruge Bogen, ville finde den til Hensigten svarende og mere fuldstændig, end den første. Gid den da maatte stifte den tilsigtede Nytte, og især tjene Missionairene, som et Middel, til desfsnarere at lære Sproget, og desheldigere at kunne deri give Landets Børn den velgjørende Religions Underviisning! Ja gid snart andre og bedre Udsigter maatte aabnes til Betsignelse for det vigtige Missionsværk, end for nærværende høves! det er mit oprigtige Ønske i min Alderdom, for dette godmodige Folk, hos hvilket jeg tilbragde endeel af mine sejestte Leveaar og fandt mig steds elsket, det jeg og endnu under alt got og elsker med den inderligste Hengivenhed.

Christianshavn, den 9de December 1804.

Otho Fabricius.

A.

Å! v. åh! Sør! Oh!

Lærj. voc. 1) Hænges
snart bag ved et andet Ord,
som: Okkorsi-å! Sører
g! Piomavin-åh! Vil du,
høbd? Bruges saaledes og
som *Vocativi* Mærke (see
Gram. Grönl. VI. Cap. 5. 14.)

2) Snart sættes foran et
Ord, som: å-låuna, Oh!
der Vest er han.

ångoak!)

ångoang-å!) See engang!
giv nu kun agt! hvad
mon han vil gjøre! i *pl.*
ångoæn-å! see engang
til dem!

aha! Sør du! (Mogle sige i
dets Sted: Haha! see un-
der Ha.)

ånga (af å og inga) Der
henne er han, hun, den,
det! i *pl.* åiko, der hen-
ne er de!

åuna (af å og una) See
ham! Der er han, hun,
den, det! i *pl.* åiko, Der
er de!

A, en Sidepiil (af Beem
eller Horn paa Slættet af
Søfugle, Pilen, Nugis
kalbet, hvilken har 3de saar-
danne til at opfange, hvad
ille med den egentlige Piil
maatte træffe)

åjarpok, 1) *intr.* Stilles ved
sin Sidepiil (Fuglepilen)

2) *tr.* brækker den af
samme, stiller den ved
sin Sidepiil.

åke, Sæt i noget; Møde
bage.

åkilik, forsynet med Møde,
bage; Saget; det som
har Sæt paa Siden.

åkiak, Læffe paa et Keens-
dyr-Horn.

åkiårsoit (*plurale* af åkiår-
soak) Roden af et oprea-
den Træ.

ålerpok, *f. tr.* 1) Sætter
Sidepiil i (Søfuglepi-
len) 2) Gjør Sæt i no-
get.

ålorbik, en hul Rende
paa Siden af Piles
Træet,

Træet, at anprisse **Siddepilen** udi.

Aliut, det yderste **Bindsel** om **Siddepilenes** **Midte**.

Amikpok, *f. 1) intr.* **Trefses** el. bliver opfanget med **Siddepilen**. *2) rr.* **Treffer** el. opfanger det med.

Aa! Aa! *interj.* **admir.** (naar man bliver usformodentlig forbauset, men satser sig igjen.)

Aak! v. åk, Jø. S.

Abapokitsok, en liden langagtig **Jist** af **Rognfaldslægten**. (**Cyclopterus Liparis**.)

Abba (N.) v. Agva (S.) **Nord.** *Adverb. loci. 2)* **fielnuere** bruges det som et **Pronomen** om den der er i det nordlige **District** af **Landet** (medens man selv er i det sydlige) og da tillige *transitive*, som: **Agva** **eggerpok**, han, som er i **Norden**, kommer; **arbsoma** **savia**, hans **Kniv**, som er rejst **Nord**.

tāua, der **Nord** (see **Gram.**

XIV. Cap. §. 4. b)

āuane, **Nord** **paa**; **i Norden**)

āuanga, **Nord** **fra**.)

auōnga, **Nord** **hen**.)

auōna, **Nord** **om**.)

see **Gram. XIV. Cap. §. 6. b.**

tāuane, der **Nord** **paa** o. s. fr.

auongnarpok, *intr.* **fahrer** **Nord**.

auongnāk, en **Nordsfahret**.

auanēpok, *intr.* er **Nord** **paa**.

auanētok, den v. det, som er **Nord**; **Nordlig**.

auangarnisāk, en **Nordlæm** **ding**.

angna, *intr.*)

arksoma, *rr.*) **San v. Sun**

v. den v. det **Nord**. *2)*

Nordlig. i *dual.* og *plur.*

akkō (*intr.*) og **akkoa** (*rr.*)

de **2de Nord**; de **Nord**;

Nordlige.

tangna og **tarksoma**, **San** **ic.**

der **Nord**, og **takko**, **tak-**

koa, de der **Nord** (see

Gram. VII. Cap. §. 7.

aukoarmio, en **Nordboe**;

en som beboer de aller-

nordligste **Ægne**.

auāngnak, *1) intr.* **Nor-**

den; **Nordenvind**. *2)*

rr. **Norden**; **Nordens**

Pant. f. Ex. **auangnāne**,

Norden for ham; **auang-**

nāne, **Norden** for dem.

auangnamut, **Mod** **Nor-**

den; **Nord** **i**.

auangnamukārpok, *intr.* **stir**

Nord **hen**; **fahrer**

i **Nord**.

auāngnarpok, *intr.* **Blæser**

Norden; er **Nordens**

vind.

auang-

anangnëitfarpok, *intr.* Luf-
ter stikkelig af Norden.

anangnåurslångarpok, *intr.*
Nander lidt af Norden;
er en sagte Nordenvind.

anangnardlek, Nordligst;
den, som er Nordligere,
end en anden.

anangnardliovak, *intr.* er
nordligst; er nordlige-
re, end en anden.

ananghårpiak, 1) Allernord-
ligst; yderst i Norden.

2) Lige i Norden;
Nordpolen.

anangnarpårpok, *intr.* 1) fah-
rer allerlængst i Nord;
rejser saa nordlig, som
mueligt. 2) Nærmer
sig Nordpolen (Solen
naar den kommer tilbage.)
Dagen længe.

A.b.cérpok, *f. intr.* Læ-
ser A. b. c.

Ablárpok, v. Avlárpok,
1) *intr.* Stræver. 2) *tr.*
Stræver over; staaer ell-
sidder Strævs over.

ablångavok, v. avlångavok,
intr. er Strævende; staaer
el. sidder i Stræv.

ablórpok, 1) *intr.* gjør stor-
re Stræv; Stræver viit.
2) *tr.* springer over no-
get saaledes, at den ene
Jod kommer først; ta-
ger Stræv over.

ablórnek, 1) Stræven;
Stræv, 2) Strævet i

mellem Benene. 3) en
Alen i Maal.

ablórnekípok, *f. intr.* Fan-
ikke Stræve viit; har et
lidet Stræv.

ablórnekitsok, Fortstrævet.

ablórnekisárpok, *intr.* 1)
gaar saa sagteligen.
(*f. Gr. en Sng.*) 2) Stræ-
ver for at træde i en
andens fodspor.

ablórnerðók, storstrævet.

ablórøk, 1) et Dørbret (sat
paa Kant tværs over Telt-
gangen at Stræve over.)
Dørræe. 2) en Dørtær-
stel; et Dørrin.

ablórkérpok, *f. tr.* sætter
Dørræe i; sætter Bret
paa Kant tværs over
Teltgangen. 2) sætter
Dørtærstel i.

ablóriak, 1) et Stræv;
Skrit; Spring. (Det
Rum, man kan optage
ved at Stræve. *ic.*) 2) en
Siord. 4.

Adla, en anden; i pl.
Adlat, Andre.

adlamik, 1) anderledes;
paa anden Maade. 2) en
anden gang.

adlångorpok, 1) *intr.* bli-
ver anderledes; foran-
dres; forandrer sig;
faar en anden Skikkel-
se. 2) *tr.* forandrer; gjør
anderledes.

A 2

adlang-

adlangortipok, 1. 2r. det samme i sidste Bemærkelse.

adlarnerpok, 1. 1) intr. mærker til noget usædvanligt; fornemmer andet; kommer i anden Forsætning. 2) 2r. træffer i en anden Forsætning; finder anderledes. 3) sætter i en anden Forsætning; bringer ud af sin Forsætning.

adlarnertipok, 2r. viser sig anderledes mod en, end tilforn; s. Ex. adlarnertilsomarpagit, Jeg skal lære dig noget andet (troude.)

adlarnerau, 2r. kender ham ikke igjen (naar han s. Ex. har faaet usædvanlige Klæder paa.)

adlårsoak, en fremmed af en anden Nation; en Europæer.

adlávok, intr. 1) er en anden, er andet. 2) er anderledes.

adlåtupok, 1. 2r. holder for at være en anden el. andet; misfælder.

adlårufárpok, intr. 1) holder sig ukjendelig; forstiller sig. 2) giver sig ud for en anden; tager en andens Læder paa sig.

adlåt v. adlåtíklak, en Skifteklædning; Noget at Riste med.

adlåtíklakangilak, intr.

Sar intet at Riste med; maae altid bruge el. gaae i set og det samme.

Adlek, see under Atte.

Aök v. Ak, et Erme, i dual. aitsik, et par Ermer.

áerpok, s. intr. stikker Ermen i Ermet; trækker Ermet paa.

ákangitlok, et Livstykke uden den Ermer; en Brystedag.

aitsíok, 1) intr. giver el. syer Ermer. 2) 2r. — dets paa el. for ham.

árak, et Galv. Erme (egentlig af sort Skind til Brug for Kajak-Roerne) i dual. áræk el. þésti diminutive: arangoek, et par Galv.ærmer.

Agdliok, intr. Vorer; bliver større. 2) Tiltager.

agdliartorpok, intr. vorer stærk; bliver større og større; er snel i væxt. 2) Tager stærk til.

agdlílepok, 2s. intr. er liden af Væxt; vorer seent el. mislig.

agdlílétsok, liden af Væxt; en Vantrivning; som staaer i Stamp.

agdlíslarpok, intr. standser i sin Væxt; staaer i Stamp (et lygeligt Barn.)

agd-

agdlærpök, *intr.* hører op med at vore; er fuldvoget.

agdlipök, *r. rr.* sætter til; forstørret.

Aggerpök, *f. intr.* Kommer; ankommer; er undervejs.

aggiupök, *rr.* Kommer med noget; er undervejs med det; bringer.

aggiut, Ankomst; Dag el. Tid, da en er ankommen.

aggiutiksak, Tiden til ens Ankomst; Dagen, naar en vil ankomme.

Aggiarpök, *rr. 1)* gnier paa. *2)* flær; rasper. *3)* stryger paa en Violin.

aggiak, det man gnier el. flær paa. *2)* en Violin.

aggiut, en Giil. aggiut ma-neetlok, en Rasp.

aggiut, en Violinbue.

aggiartarpök, *intr.* spiller paa Violin.

Aggiörpök, *rr.* Svæver oven over.

aggiortörsoit (*plur.* af aggiortörsoak) en stor flok fugle, som svæve over noget.

aggiüarpök, *r)* *intr.* svæver omkring i Luften. *2)* *rr.* — over noget.

Agläk, see under Aglek-pök.

Aglärpök, *intr.* føder et dødt el. usældkomment Foster.

aglärosukpök, *intr.* fahrer ilde med et ufiendeligt Foster.

aglärut, et dødsfødt Foster el. et utidigt Foster, som fahres ilde med.

Agläk, en Angletaste (Anas hyemalis)

aglärpök, faaer Angletaster.

aglärnak, en Koffe (Raja)

aglärnarpök, faaer Koffer.

Aglékpök, *r. 1)* *intr.* a) maler; tegner. b) skriver. *2)* *rr.* a) bemaler. b) beskriver. c) fører til Bogs; tegner op. d) udstafferer; syer Rander el. Snorer paa.

aglektök, en Maler; en Skriver; en Udstafferer.

aglektök, en forstødet Sals-hund i 3die Aar.

aglektungoak, Samme om Sommeren.

aglektyttsiak, Samme om Vinteren.

aglektörsoak, Samme i 4de Aar.

aglektipök, *r. 1)* *intr.* a) males; tegnes. b) skrives. c) udstafferes. *2)* *rr.* a) dicterer noget; lader det føre til Bogs. b) faaer

b) faaer en til at skrive.
aglektiflok, *intr.* 1) det
samme i 2de sidste Be-
mærkelser. 2) lader sig
tegne.

aglegak, 1) malet; tegnet.
2) skreven; Skrift. 3) i
pl. aglekkæt, a) skrevne el.
trykte Sager; Skrifter;
Bøger. b) Brev. c)
Skriften.

aglegéklak, 1) noget at
skrive. 2) noget at skri-
ve paa; reent Papiir.

aglekte, en som skriver for
andre; en Suldmagtig.

aglektigau, *rr.* hav til, at
skrive for sig; bruger
som Suldmagtig. 2)
skriver om.

aglautigau, *rr.* skriver om.
aglekbik, et Skrivested;
en Skriverpult; en
Skriverstua.

aglekbigau, *rr.* skriver til
en; tilskriver.

aglektarpok, 1) *intr.* skriver
ofte. 2) *rr.* skriver jevn-
lig derpaa.

aglektarbik)

aglektagak) en Skriver-
tavle.

aglák, i pl. aglák, hvide el.
let røde Striber paa
Blæder eller Støvler,
syede hist og her uden
paa; Udstaffering paa
Blædesmon el. smaa
Poser.

aglápok, *rr.*)

aglaurflok, *intr.*) skriver
for en.

aglaut, 1) i Almindelighed:
noget at male el. skrive
med. 2) Pen; Pensel. 3)
farve. 4) Blæk. aglaut
kakortok, skride. agl. ker-
nektok, Svarte, Blæk.
agl. aukpadlartok, rødt
skride; rød farve. agl.
keblertok, Blyant.

aglaurfiarpok, *intr.* skærer
Penne.

aglaurfiut, en Pennefnis.

aglaurfivik, et Blækhorn;
et Blækhuus.

Aglerok, 1) en Kjæft;
den hele Underdeel af
et Dyrs Hoved. 2) en
Kjæbe; et Kindbeen.

aglerullavok, *intr.* flapper
med Lænderne; støder
Kjæberne mod hinan-
den af Kulde.

agleroéjarpok, *intr.* liden
Skade paa Kjæbebeener.

Aglerpok, i. *rr.* afhol-
der sig fra visse Ting
(Spise, Arbejde, eller an-
det, naar nogen er syg el.
død.)

agligak, det man afholder
sig fra.

Aglo, et lidet Gul paa
Jisen, som en Selhand
gør sig for at aande i
giennem; et Sædys
Mandehul paa Jisen.

Ag. Ah. Aj.

agluhiok, gjør sig et Havn
dehul (Sædhyret).

agloak, æt. et Fiskehul; et
hugget Hul paa Jisen
at fiske igjennem.

agloarhiorpok, 1) *intr.* hug-
ger et Fiskehul paa Ji-
sen. 2) *tr.* hugger det
for en anden.

aglyhiorpok, det samme; helst
naar man opbugger det,
en anden har brugt Da-
gen for.

agloarpok, 1) *intr.* a) Djet
er fuld af Waterie eller
Vand. b) Enalevilen spal-
tes i Enden, hvor Jernet
er indsat. c) Robbeløren
er stillet med Altestind el.
andet tyndt. 2) *tr.* stikker
Bløren saaledes.

aglopok, *intr.* bryder eller
tranger igjennem, f. Ex.
Solén, naar den blinker og
stikker frem af Skyerne.

Aglorpok, *intr.* dykker;
gaaer under Vandet (en
Søefugl; men bruges ei
om andre Dyr.)

aglortok, en Dykker; en
Søefugl, som dykker.

Aglæt, 1) Kun; Jækun.
2) Endog. 3) Engang.
(Om det's Bruu i disse Be-
mærkelser see Gram. XV.
Cap. S. 2.) 4) Ofte kaaer
det og ganske til Overskud
efter Conj. *enclitica* lægges
i disse Constructioner.

Agut, v. Ajut, og Ag
Solens Navn (der
den grønländste Fabel
en Qvinde, som flyede
sin Broder til Himlen
Aha, see under A.

Aja? Svad? Svad er!
Svad siger du? (I
man ei har hørt ret
el. vil udloffe noget af
Ajah, see under Iah.

Aija, en Kloster.
ajjaurak, Moders E-
stendebarn (som o
Ernættimmer.)

Aijai v. aijailaa! *interj.*
mir. Ei, det var un-
ligt! Ei, hvor gif-
det til! (Andre sige
re i. Ijai, see samme.)

ajjailorpok, *intr.* forun-
sig; falder i forund-
ajjailorutigau, *tr.* forun-
sig derover.

Ajak, i plur. ajat v.
set, 1) Tværtæ-
Overdelen af en M-
folkebaad. 2) Bu-
i en Slæde.

Ajarak, Spyt. A.

Ajaupiak, en Sta-
Bjæp, en Stof.

ajaupialik, en som gaa-
Bjæp el. bruger E-
ajaupirsarpok, *intr.* b
Stof; har Stof
fig.

ajapærpok, 1) intr. sløtter sig med Haanden. 2) rr. — ved noget.

Ajegullavok, intr. er stiv; er stivfrossen el. fnaetor (brug om Skind, Klæder, Jord og saadant.)

ajegullarfufek, Stivhed.

ajegullarfok, stiv.

ajegullakot, en. Spise; et Træ el. andet, hvor paa Skind ic. udhænges for at stivne.

ajegullakóserpok, f. rr. sætter paa Spise; hænger ud paa en Stang at stivtørres el. fryse stivt.

ajegullarsarpok, rr. stiver Klæder.

ajegullarsaut, Stivelse.

Ajékpok v. ajákpok, r.

1) rr. støder fra sig. 2)

intr. træffer med et Slags Legetøj, (som er hult i den ene Ende og bliver fast i Detret efter en Træd, for at opfanges paa en Binde, hvis Spids passer i det hule.)

ajegák, 1) bortstødt; fra stødt. 2) Ovenmeldte Legetøj; det Instrument, hvormed man leger.

ajegárpok, intr. leger med saadant Spil.

ajekárpok, rr. støder til side; flyder fra sig; bortstøder.

ajekáut, et Redskab at stø-

de fra sig med. 2) en

Gaffelgreen, og i dual. ajekláutik, en Gaffel.

ajekláurfoæk, dual. en Fork.

2) en stor Madgaffel.

ajegutak, en Stive; en Port Støtte ander en oms Pantret Baad.

ajegutarpok, 1) intr. Baaden har faaet Stive under sig. 2) rr. sætter Stive under den.

ajepéktorpok, rr. lægger sin Haand over noget, for at holde det fast.

ajékkipok, r. intr. 1) løber an; støder sig; render paa. 2) standser imod noget, og bliver forhindret fra at komme videre f. Ex. en Rude, der vil kan komme ned i en Basse, men bliver fiddende i Midten. 3) finder Modstand.

Táurfoemunga ajékkiponga, Han er mig imod deri v. jeg kan ingen Vej komme for ham.

ajékkivigát, rr. 1) løber an mod det. 2) finder modstand af ham.

ajékkirsarpok, intr. har for lidet Rum.

ajapok, r. intr. Pantrer ved Landet i op eller nedslagen.

ajaumíok, rr. 1) gjør en Baad bredere. 2) trækker el. støder noget bredere ud.

Aik

Aik v. Ak! See der! Tag bort! Der har du det! sjuna! See den! Der er han el. den! Kan du ik. Se see ham el. det!

Aiklerpok, see under **Aiok**.

Aikpok v. ákpok, t. 1) tr. Krænger Skindet af et Dyr (Ræve, Harer, Rugle.) 2) intr. Krænges af; er afkrængt (Dyret.)

áktak, afkrængt sit Skind.

áktorpok v. áktorpok, tr. Slaaer (Kænsdyr og Gaar ved at slaa dem op efter Bugen; og med Hænderne lunge Skindet fra Stit og Klod.)

áktugak, slaet.

áiktat, en Slagterkniv.

Aikluk, dual. Navnet paa 2de Stjerner, som i Øster begynde at lade sig see ved Vinter-Soelhværn om Morgenentilig (med hvilke Hedningene have visse Ceremonier, første Morgen de seer.) Capella.

Ailak, Sved; Damp af Sved; Sved paa Kroppen eller tørret Sved paa Klæder.

áilarpok, intr. Sveder; damper af Sved.

áilartórlóvok, intr. er ret gennemsvædet, (se Klæ-

derne hange ved Kroppen.

Aiok, 1) intr. a) afhentes, b) bringes bort. 2) tr. a) afhenter, b) bringer bort.

áigiok, intr. det samme i 2de sidste Bemærkelse.

áirlak, 1) afhentes. 2) henvragt; bortbragt.

áiklerpok, s. 1) tr. Genter; gaaer efter. 2) intr. Genter sig en Kone.

áikliupok, tr. Genter til en; gaaer at hente en noget. áikliupara annorámik, jeg hentede ham en Skjorte.

áipok v. ápok, t. 1) intr. a) Gjembringes. b) Bæres frem. 2) tr. a) Gjembringer; leverer til sin Eiermand. b) Bærer frem.

áitsiok, intr. det samme i 2de sidste Bemærkelse.

áitfivigán, tr. bringer en noget; tilbringer; bærer frem til. Tuktomik áitfivigát, de bragde ham et Kænsdyr.

áitserpok, s.)

áitserpok

v. áitserpok, tr. 1) bringer en noget til; overantog vorder. 2) fører en noget paa; paafører. 3) smitter; besmitter. Káilektórlóvok áitserpánga, den Slabbede har smittet mig.

ait.

aitfélök,)

aitfélök,) *intr.* det samme.

fænger; anstikker.

aitflgak, besmittet; be-

fængt; anstikken.

aitfornarpok v. nækdu, *intr.*

er smittende; det smit-

ter.

aitfornartok, Smitte; smit-

tende; smitsom.

Ajokærforpok, *rr.*)ajokærfélök, *intr.*) un-

derviser; underretter;

lærer fra sig; lærer en.

ajokærforte,)

ajokærfélök,) en Lærer;

en Skolemester; en La-

techet; en Underviser.

ajokærflugak, en Lærling;

en Discipel.

ajokærforbik,)

ajokærfélök,) en Skole; et

Underviisnings Sted.

ajokærflut, 1) en Lære; Læ-

dom; 2) Lærestykke;

Læresætning; Lærebog.

3) Regel; Rettefærd.

ajokærflutigau, *rr.* 1) har til

Lære; bruger til Under-

viisning. 2) retter sig

derefter.

ajokærfornek, Lærdom;

Underviisning; Undviis-

ning.

ajokærfornerdlukpok, *rr.* 1)

Lærer ilde; underviser

flet. 2) forleder; forfø-

rer; lærer ont fra sig.

ajokærfornerdlungnek, ond

Lærdom; forførelse.

ajokærflök, *rr.* gjør noget

efter en anden; efteras-

ker; følger ens Exem-

pel.

ajokæflök, *rr.* forleder en

ved sin Underviisning.

Ajorengorpok, *intr.*

Kommer til lave; træffer

sig; bliver flæk; bliver

frum af Lige el. tige af

frum; f. Ex. et Waade-

Skind, som har været vaadt

og bliver flævet, naar det

tørres; et frumt Been,

som ved Ublødning og

Tungsæl gøres lige. 2) er

stiv og stram i Kroppen

(af Krampe), af at have

billet sig.)

ajorengyflarpok, *intr.* bringes

i lave; gøres til ret-

te; bliver idstrakt.

ajorengyflarforpok,)

ajorengorflarpok,) *rr.* sæt-

ter Skif paa; bringer

i lave; gjør til rette.

ajorengoflütök, en Sæder

i en Laas (el. andet)

Uhrfæder.

Ajorpok, 1) *intr.* a) duer

ikke; er flet. b) er ond

el. ont; er flem el. flemt.

2) *rr.* formaaer det ikke;

kan ikke gjøre det.

ajortok, 1) udmelig; flet. 2)

ond; ont; flem; flemt.

3) den el. det onde.

ajortullioök, *intr.* gjør det

Onde; gjør Synd.

ajor-

ajortullak, ond Gjerning;
Misgjerning; gjørlig
Synd.

ajortullivigau, *rr.* gjør ont
mod en; behandler ilde.

ajortulliarpok,))

ajortulliarpok,) *intr.* gjør
ont; begaaer Synd; ud-
søer det, som ont er;
handler ilde.

ajortulliagak, en syndig
Gjerning; flet Gands-
ling.

ajortulliaromatok, ond-
tet; synde-lysten; ryg-
gesløb; ugudelig.

ajortulliaromatounek, Ryg-
gesløshed; Ugudelig-
hed; syndig Daad.

ajortulliut, ont Væsen; ond
Skik; Ugudelighed.

ajortullæk, 1) Uduelighed. 2)
Uformuenhed. 3) Ond-
skab. 4) Syndighed.

ajorte, Synd.

ajortilik, 1) syndig. 2) en
Synder.

ajortiliovok, *intr.* 1) er syn-
dig. 2) er en Synder.

ajorteepok v. tōipok, *rs. intr.*
er uden Synd, er asyn-
dig el. uskyldig.

ajortekangilak, (negat. af
ajortekarpok) det samme;
har ikke Synd.

ajorteetfok v. tōitfok v. te-
kangitfok, usyndig; u-
skyldig; reen for Synd.

ajorteetfæk v. tōitfæk, u-
syndighed; uskyldighed.

ajortéjarpok, *rr.* borttager
Synd; stiller ved Synd;
forlader Synd.

ajortéjarnek, Syndesfor-
delse.

ajortérupok, *intr.* er fri for
Synd.

ajortérutipok, *r. rr.* frier el.
friklænder fra Synd.

ajortarpok, *intr.* synder
jevnlige; er igaaet med
det Onde; har en syn-
dig Vane.

ajoriartorpok, *rr.* 1) bliver
flettere og flettere; for-
værres. 2) fremturer i
det Onde; forharder
sig.

ajortipok, *r. rr.* holder u-
duelig. 2) klænder for
ond el. syndig.

ajorningnærpok, *intr.* bliver
bedre; bedres; forbed-
rer sig.

ajorningnærut, Bedrings-
middel.

ajorningnærutigau, *rr.* for-
bedres derved.

ajorningnærarpok (*intr.*)

ajorningnæralfok, (*intr.*) 1)
forbedrer. 2) helliggjø-
rer.

ajorningnæralfæk, 1) en
forbedrer. 2) en hellig-
gjører.

ajorningnæralfaut, 1) forbe-
dringsmiddel. 2) Aas-
demiddel; helliggjøre-
de Mittel.

ajor.

ajórflók, *tr.* treffer sin O.
vermand; Kan ej kom-
me afsted med; giver sig
sorgjebes af med; Kom-
mer fra med uforrettet
Sag; finder sig ufor-
muende dertil.

ajórflárflopok, *tr.* 1) gjør
det, en anden ej for-
maer. 2) overgaaer el.
overvinder en.

ajórnaðau v. næðau, *intr.* 1)
er vanstelig; er besvæ-
ligt. 2) er umueligt; Kan
ej lade sig gjøre. 3) *imperf.*
det være langt fra!

ajórnaðtok, vanstelig; be-
sværlig; næsten umue-
lig.

ajórnaðsúfsek, Vanstelighed;
Besværlighed.

ajórnaðstúpok, *intr.* gjør
Vansteligheder el. Ind-
vendinger i Sagen; vil
ej beslutes sig; gjør sig
Betænkninger over.

ajórnaðstúpok, *tr.* gjør
Vansteligheder el. Ind-
vendinger mod en; bli-
ver betænkkelig over
ham v. det.

ajórflarpok, *intr.* trænger;
mangler; fattes; lider
Nød; Kommer til Fort.

ajórflartok, trængende; nød-
lidende.

ajórflaut, Trang; Mangel;
Fattelse; Nødvendig-
hed; Nød.

ajórflautiga, *tr.* trænger
dertil; har Nød.

ajóupok, *tr.*)

ajóurflok, *intr.*) 1) er ikke
istand til at Fjõe; har
ej at betale med. 2) har
intet at hjælpe en med;
Kan ej forstrække el. for-
stasse ham. f. Ex. ajou-
pa lavik, han kunde ej Fjõe
be Ruten; ajóupanga sa-
vingmik, han kunde ej for-
stasse mig en Rute.

ajóutipok, *tr.* det samme.

Deraf negativum:

ajóutingilak, *tr.* 1) Kan Fjõe
be det. 2) har at hjælpe
en med; Kan forstræk-
ke ham.

ajóulérpök, *f.* 1) *intr.* a) duer
ikke mere; er aflags. b)
er afmægtig; er Kraft-
løs; er skrøbelig. c) er
uformuende. d) er død-
ende. e) bliver elendig-
e. *tr.* Kan ej gjøre det
mere; formaaer det ej
længer.

ajóulérflök, 1) aflags; ufor-
muende. 2) afmægtig;
Kraftløs; skrøbelig. 3)
elendig.

ajóulérflúfsek, 1) Afmægt;
Skrøbelighed. 2) Ufor-
muenhed. 3) Elendig-
hed.

ajugak,)

ajuligak, 1) det man ej for-
maer. 2) Mangelsøst
Seik

Jeil. 3) Overmand. 4) Skøbelighed.
 ajugau, *rr.* overvindes af; maae give tabt for.
 ajugavok, *intr.* vinder; er Sejerherre el. Overmand.
 ajugaurfok, Sejerherre; Overmand.
 ajugaunek, Sejervinding; Sejer.
 ajugakangilak, (*neg.* af ajugakarpok) *intr.* 1) Kan ikke Ting; fjender ingen Ummelighed for sig; er almægtig. 2) er meget formaaende.
 ajugakangitsfok, almægtig.
 ajugakangitsfisek, Almagt.
 ajungilak, (*neg.* af ajorpok) 1) *intr.* a) duer; er tjenlig. b) er god. c) er vigtig el. ypperlig. 2) *rr.* formaaer; kan; er det mægtig; er god for at gjøre.
 ajungitsfok, 1) duelig; tjenlig. 2) god. 3) vigtig; ypperlig. 4) den el. det gode.
 ajungitsfisek, 1) Duelighed; Tjenlighed. 2) Godhed; Vigtighed; Ypperlighed. 3) Evne; Formue.
 ajungitsfulliok, *intr.* gjør got.
 ajungitsfulliak, en god Gjerning.
 ajungitipok, *rr.* fjender for god.

ajunginiarpok, *intr.* bestiter sig. paa det Gode; lever gudeligen el. sædeligen.
 ajunginiartok,)
 ajungitsfulliaromatok,)
 delig (indet; sædelig.
 ajungitsfarsarpok, *intr.* stiller sig god an; hyfler.
 ajungajarpok, *intr.* 1) er kun maadelig; duer ikke meget; er ej synderslig. 2) er ej meget værd. 3) er svagelig.
 ajyvlarpok, *intr.* er værste; deraf *neg.* ajyvlångilak, er nogenledes; gaar an; kan passere.

Ajorfarpok,)
 Ajorfiok,) see under
 Ajoupok,) Ajorpok.

Aipak, 1) Kammerad; Sølgesvend; Golejde. (naar de ere kun 2de i Følge.) 2) Ægtemage; Ægtefælle. 3) *c. f.* numerale ordinale aipa, og aipat, den anden. (see Gram. V. Cap. §. 6.)

aipeklak, 1) en til at følge sig. 2) tilstundende Ægtemage; Bjæreste.
 aiparau, *rr.* 1) har til Kammerad el. Sølgesvend; gelejdes af. 2) har til Ægtefælle. 3) følger med; gjør Selskab; gelejder.

aipang.

aipane, et andet Aar; i næste Aar, Maaned, Uge el. Verden (alt efter Tilleggs-Ordet el. Sammenhængen.)

aipaklānik, for det andet; anden gang.

aipalik, 1) som har Sølge. 2) som har Egtetage; gift.

aipēidlok, 1) eenlig. 2) ledig; ugift.

aiparlerpok, *rr.* opertaler til at følge med; søger Kammerad el. Selskab.

aiperpok, *rr.* lægger een til; formerer Tallet med een.

aiperforpok, *rr.* er jevnlig med; er ved Gaanden; staar en bi. (bruges kun om 2de)

aipiupok, *rr.* lægger den til som den anden; lader ham el. den gaae i med.

aiparlārpok, *intr.* forsøger paa ny; giver sig anden gang isærd med (det som første gang ei lykkedes el. blev særdig.)

Aipapok, *rr.* spiser. A.

aipat. v. aipatiksak, Mad; Spise. A.

Aipavok, *intr.* er raat; smager raat; er ikke nok kogt.

aipalingiekpok, *intr.*

aipalingiegau, *rr.*)
væmmes ved raat; kan ej

forbruge at spise raat el. halvlagt.

Aiparlarpok, see under Aipak.

Aisslaa v. Assle, Ja! det er v. var nok saa.

assukiak, 1) Jeg veed ikke; Pan vel være. 2) det er meget. 3) vist nok.

assukiaple v. loneet, Ja ganske vist; derom er ej at tvivle; deri har du ret; det var sandt.

assukiardu, *rr.* 1) veed ej derom at sige. 2) bryder sig ej derom; bekymrer sig ej derfor; tænker ej derpaa; ender ikke.

aissume, 1) det var Sagen; det var og min Mening; ret saa. 2) lad saa være. 3) der har man det; nu kom det herud. 4) det er gammel Vane; tænkte jeg det ikke nok.

aissule v. assule, jeg veed ikke hvorfor; for plaisir; for ingen Ting. 2) for intet; omsonst.

assulēinak v. narmik, blot for Spøg; til Lidsfordriv.

assulēinarpok, *intr.* 1) spøger kun; mener intet dermed. 2) gjør kun for plaisir el. uden Hensigt el. omsonst.

Aitfa,

Aitla, en Sæster.

Aitfarpok, *intr.* gaber; gisper; sperrer sin Mund op.

aitfangavok, *intr.* 1) er gabe; 2) gaber; staaer aaben fra hinanden; slutter i.

te. (for Ex. en Dør; en Sammenfaldning)

aitfartipok, *tr.* Kommer en til at gabe. 2) vrister Munden op paa.

aitfarsimavok, *intr.* er spaltet; f. revnet; er sprukket; har aabnet sig. 2) er opreven el. opkradset. f. Ex. Ikket aitfarsimarut, oprevne el. aabne Saar.

Aitseit, 1) nu først; da først. 2) Ej nu! det var og noget. 3) der kom det ret til gavn; nu begynder det for Alvor.

Aitfarpok, see under Attek.

Aitfikpok, f. under Atte.

Ajuak, en Byld; en Jernbyld (en toppet Hævelse, som viser Tegns til Udbud.)

ajuarpok, *intr.* har Bylder.

ajuartok, som har Bylder; fuld af Bylder.

ajursak, en liden Jernbyld; en Sinne.

ajuursak, en Albue; Stjel; (Patella.)

Ajuk! det kunde man vel ventet el. spaaet sig; nu kommer han igjen; det er sædvanligt el. efter gammel Vane! (et spøds Ord.)

Ajukpok, *intr.* lider Udsat; er forsulten.

ajuktok, nødlidende; forsulten.

Ajuna, see under Aik.

Ajungilak, see Ajorpok.

Ajupok, *tr.*)

ajursiok, *intr.*) forlænger et Huus eller Brixes Rum.

Ajut, see Agut.

Ajakpok, see Ajekpok.

Ajængipok, *r. intr.* bliver mismodig; bliver nedslagen.

ajængitok, mismodig; nedslagen.

ajængigau, *tr.* bliver mismodig over en el. noget.

ajængigofukpok, *intr.* er tilbøjelig til Nedslagenhed; taber snart Modet.

Ak, see Aak og Aik.

Aka, Farbroder.

Akkago, i Morgen.

akkagoago, i Overmorgen; om 2de Dage.

akkagopok, *intr.* 1) siger: i Morgen. 2) sætter op til

til Morgendag. 3) vil
rejse i Morgen.
akkagótarpok, 1) intr. det
samme. 2) 17. vil have
el. gjøre det næste Dag.
akkagómet, Dagen efter.
akkagomislak, overbleven
el. opsat til i Morgen.
akkagótslak, det som hø-
rer til næste Dag; den
dag i Morgen.

Akajárok, Måven (hvor
Fæden samler sig.) Mave.
Kallun. 2) Kraasen (i
en Kugl.) 3) en Sælma-
ve fyldt med Spæk.

akajárkiok, intr. tilgjør el.
tilbereder en Spækma-
ve.

Akak! v. ákakak, interj.
admír. Åh! det var me-
get! Ey!

Akalloak, c. f. akalloa,
hendes yngre Brøder.

Akarpok, 17. Fæler for
Børn; smaa snækker el.
smaa synger for dem; le-
ger med dem.

akrau, 17. fordrager; li-
der; omgaaes en vel;
begegner ham Fjærlig.
Terlakále akárislegát, jo!
jo! skulde de beegne ham
vel el. han begaae sig hos
dem; det er ikke at tænke
paa. 2) i negat. akáringi-
lak, stjætter en ikke; kan
ej fordrage ham; begeg-
ner ham slet; opfører

sig hæft og ufiærlig
mod ham. Iglokatejsa
akáringilát, han kan ej
begaae sig hos sine Huus-
folk.

Akkarpok, intr. 1) stie-
ger ned; gaaet ned; fah-
rer ned ad. 2) dykker un-
der; gaaer under Vandet
(Sædyr el. Menne-
sker; men bruges ej om
Kugle.)

akkartipok, 17. 1) tager ned;
lader noget gaa ned;
Tingerdlaut ak. Vridtu-
go! stryg Sejlet! 2) faaer
til at dykke; sætter un-
der Vandet.

akkarbigau, 17. 1) gaaer ned
paa. 2) stiger ned til;
fahrer ned over.

akkáumavok, intr. 1) er un-
der Vandet; er i med
at dykke. 2) holder sin
Hænde.

akkaumatók, 1) en stærk
Dykker. 2) den som
længe kan holde sin
Hænde.

akkaumatokku, intr. 1) er
en stærk Dykker; kan
længe blive under Van-
det. 2) kan længe hol-
de sin Hænde.

akkarfarnek, en Kastvind
fra Fjeldene.

Akke, 1) Betaling. 2)
Svar. 3) det som er
tvært

tvært over for noget;
hiin Side; den anden
Side. 4) For, Brist;
Bank under Vinduet i
et Grønlandst Hus.
akkiane, paa hiin Side;
tvært over for.

akkimut, til hiin Side;
til den anden Side.

akkimörpok, *rr.* Springer
over med. Sjødderne
sammen, saa at man
kommer til den anden
Side. 2) Overtreffer;
overgaaer.

akkimukärpok,)

akkimipok, *z/s.*) *intr.* springer
tilbage; slaaer til-
bage.

akkimēpok, *z.* *intr.* sidder
paa Forbriren; ligger
under Vinduet.

akkimiovok, *intr.* har sit
Opholdsted paa For-
briren.

akkimiursokarpok, *intr.*
der ere fremmede. (især
Europæer, fordi de maae
ligge under Vinduet, naar
de blive Ratten over hos
Grønlanderne.)

akkigau, *rr.* 1) Gaa til Be-
taling. 2) Bruger til
Svar. 3) Saaer el. ta-
ger i Betaling.

akkiklak, 1) Noget at be-
tale med. 2) Noget til
Svar.

akkiksaut, Forraad til Be-

taling; Skat; Liggens-
desær.

akkiovok, *intr.* er til Be-
taling.

akkekarpok, *intr.* er el.
bliver betalt. 2) i *neg.*
akkekangilak, er ej be-
talt.

akkekartok, betalt.

akkekangitlok, ubetalt.

akkislok, 1) Dyr; Fostbar.
2) Dyrefjæbt.

akkislovok, *intr.* 1) Er dyr;
Foster meget. 2) Er dy-
re. Fjæbt.

akkeepok, *z/s.* *intr.* er ikke
fortjent; er usforstyldt.
(noget, som er oppebaa-
ren for intet el. for ringe
Tjeneste.)

akkoetlok, usfortjent; usfor-
styldt (Gode.)

akkeenak, usfortjent Løn;
usforstyldt Gave; Læns-
degave.

akkeenarpok, 1) *intr.* har
ikke fortjent noget godt;
har ingen Fortjenester;
2) *rr.* Saaer noget usfor-
styldt el. af blot Læns-
de.

akkeenartipok, *z.* *rr.*)

akkeenartitlok, *intr.*) gives
en noget usforstyldt el.
af blot Lænsde.

akkeetsorpok, *intr.* er sty-
dig; er gjeldbunden. 2)
rr. stylder det.

akkeetsugak, Styld; Gjeld.
akkeet

akkeetsfortok v. forte, en
Skyløner.

akkeetsfortigau, tr. har til
gode hos.

akkeetsforbigau, tr. skyl-
det til.

akkeetsforfiok, intr. Fræver
Skyl; fordrer Gjeld;
æfter Betaling.

akkeetsforterpok, tr.)

akkeetsforteriok, intr.) er dyr
med sine Vahre; holder
i høj Pris.

akkeetsfortigak, det som
holdes dyrt.

akkerkópok, tr. Fahrer
langs med den anden
Side.

akkilliørpok, intr. gjør
Bænk under Vindvet.

akkiok, intr. 1) Betaler. 2)
Svarer. 3) Gjengjel-

der; hevner sig; slaaer
igjen; giver lige for lige.

akkiniarpok, tr. søger at
gjengjelde; hevner. 2)

intr. er hevgjertig.

akkiniartok v. niaromatok,
hevgjertig.

akkiniartuksak, en hevner.

akkiniarbigau, tr. søger at
gjengjelde el. vederlæg-

ge en. 2) Vil hevne sig
paa ham.

akkiniutigau, tr. 1) Gjengjel-

der det. 2) Hevner det.

akkinépok, tr.)

akkinnerfiok, intr.) veder-

lægger; gjengjelder en;

(belønner ham el. hevner
det paa ham.)

akkinnerfiut, Gjengjeld.

(Belønning el. Hevn.)

akkinnerfidluarpok, intr.
gjengjelder rettelig; er
retsfærdig.

akkinnerfidluarfæk, Retts-
færdighed.

akkiørpok, 1) tr. munde

hugges med; bruger

Mund paa; svarer is-

gien el. ilde. 2) intr. i

dual. akkiørpuk, de

mundhugges.

akkiortuk, ade som munde

hugges.

akkiortarpok, tr.)

akkiortáfok, intr.) svarer

stærkt igjen; sættes ikke

paa Svar.

akkirfiut, Svar paa et

Spørgemaal.

akkirfiutigau, tr. 1) har el.

bruger til Svar. 2) Er

Svar derpaa.

akkillerpok, f. tr. betaler

(saavel Tingen man fiøber,

som Personen man fiøber

af, f. Ex. Savikfiara ak-

killerpara, jeg betalede den

Fiut, jeg fiødde. Savings-

mik akkillerpara, jeg be-

talede ham med en Fiut.)

akkilléfiok, intr. det sam-

me. 2) Betaler sin

Gjeld.

akkilligak, betalt; det afs-

betalte.

akkil-

akkilligeksfak, det som skal
betales; Borg.
akkilligeksfakarpok, *intr.*
har paa Borg.
akkilligeksfakartipok, *sr.*
borger en noget; cre-
diterer.
akkilligeksarfiok, *intr.* Bor-
ger; tager el. faaer paa
Borg.
akkilligeksant, **Gjeld;**
Gjeld.
akkillersipok, *sr.* betaler
for en anden.
akkillupok, 1) *sr.* det sam-
me. 2) *intr.* og *sr.* Giver
i Betaling; bringer til
Betaling.
akkilliut, Betaling; det
man giver i Betaling.
akkilliutigau, *sr.* giver det
i Betaling; betaler der-
med.
akkillukpok, v. luktorpok,
sr. betaler ilde; er en
flet Betaler.
akkilluktok, en flet Beta-
ler.
akkillorikpok, *f. intr.* er
mundfaad; giver en Sti-
den Mund.
akkilloriklok, mundfaad.
akkillsoak, Gjenlyd; Gjen-
straal; Echo.
akkillsoarpok, *intr.* giver
Gjenlyd; giver Echo;
svarer igjen (et Sted).
Akëiksek, en Kype.
(Tetrao Lagopus.)

akëikserpok, *intr.* faaer en
Kype.
akëiksellarpok, *intr.* er
paa Kypejagt.
akëiksellak v. lliniak, en
Kypejager.

Akkerak, en Modstand
der; Vederpart; Siende.
akkerardu, *sr.* har til Mod-
stander el. Siende; har
imod sig el. fjender som
Uoen.

akkerareekpuk, *f. intr. car.*
sing. ere hinandens Ve-
derparter; staae hinan-
den imod, *f. Ex.* Væ-
der og Blodhæner.

akkerartorpok, *sr.* mod-
staaer; er imod; strider
imod; bestrider, befriger.

Akkerok, Knast; Knors
paa et Træ.

akkerolik, Knastet; Knor-
tet; Knudret.

akkerórsoak, en stor haard
Knast; Knude.

akkerórtók, meget Knor-
tet; fuld af Knaster.

Akkerpok, 1. sr. tryk-
ker efter op ad; løfter
op.

Akertlok, Blye; Tin.
2) i *pl.* akertlut, Sagl (at
støde med.)

akertlungoak, et Sagl.

akertlóroak, en Rendes-
Kugle.

akertulliorpok, *intr.* arbeider i el. støber Blye el. Tin; støber Sagl. el. Rugler.

akertulliorbik, en Sagl. Form; en Rugle. Form.

Aket, en Sandste; Vante. 2) i *dual.* aketik, a) et par Vanter, b) Det sorte paa Kryffens Vinger.

akéfiok, *intr.* syer Sandster.

Akkiarpok, *tr. car. sing.* Bærer noget imellem sig.

akkiartok, en Lastdrager (af dette Slags.)

akkiargak, en Last, som de bære imellem sig.

akkiarbik,)

akkiut,) en Bør; Bære. Bør; Lighbør.

Akkillerpok, *f. under Akke.*

Akilluvikpok, *tr. for.* tømmer; bringer en Kajak's Træværk i stand; bygger den om.

Akkimipok,) *see under Akkiok,*) Akke.

Akipok, *f. intr.* 1) er blød; er veeg. 2) Er Stjør; gaer, let i stykker. 3) Er raaden; er forfuld. akitfok, 1) det bløde. 2) Bandet. A.

akilliok, *tr.* blødgjør; veeg; gjør; Stjørner; gjør Stjør.

akillitserpok, *f. tr.* lægger Skind i Væde (i Urrin) for at løse Haarene.

akit, en Govedpude. akisigau, har til Govedpude; lægger Govedet derpaa.

akiserpok, *f. 1) intr.* lægger Govedpuden tilrette. 2) *tr.* — for en anden.

akisiarpok, 1) *intr.* tillægger Govedpuden. 2) *tr.* — for en anden.

Akkipok, *f. tr.*)

akkittfok, *intr.*) overgaaer; overtræffer; (andre el. sig selv.)

Akkissoak, *see under Akke.*

Akkisvypok, *tr. tr.* bestraalet; bestinner; stinner paa.

akkisvivimavok, bestraales; bestinnes.

akkisvivnek v. vivimanek, Bestraalelse; Bestinnelse; Gjenstien.

Akkisugupok, *v. v. sugu-*tilerpok, *f.* bryder frem; brækker (Solen Skyerne.) Kommer til Syn; (et Skib, som før var skult i Taagen, men nu bliver synlig.)

Akit, *see under Akipok.*

Ak-

Akkivserpok, *f. rr. syer*
Striksom op og ned;
stopper; syer dobbelt
Søm.

akkivsernek, Striksom;
Stopning; dobbelt Søm.
akkivligak, stoppet.

Akligak, en Kaste. Pül
med en liden Blære paa
Siden (som bruges paa
Sælhuude, Jagt, naar fle-
re forfølge en Sælhuud.)

akligarpok, 1) *intr.* Kaster
med en saadan Pül. 2)
rr. Slaaer den fast i no-
get; Ryder et Dyr der-
med.

akligartak, et Spedyr, som
er fældet med en saadan
Pül.

akligariarpok, *intr.* udsky-
der sin Kaste-pül; Kom-
mer paa Skud med den.

Aklunak, en Rem.

aklunarpok, *rr.* binder fast.

aklunariarpok, *intr.* svin-
ger sig paa Liine; gyn-
ger.

aklunariakattarpok, *intr.*
gynger frem og tilba-
ge; svinger sig stærkt
paa Liine el. i Sælklub
med flere.

aklunärlak, Tov; Liine;
Snor; Seilgarn; Sam-
pegarn; i *plur.* aklunärl-
set, 1) Taffelagie; Tov;
værg. 2) Gamp; Sør;
Blær; Værg.

Akko, 1) Bagkavnen;
Bag; Enden i en Kones
haad og anden Baad el.
Skib (som ikke i en Ka-
jak.) 2) Elvemunding.

akkoanepok, *intr.* sidder
el. er bag i Baaden.

akkópok, 1) *intr.* sidder
el. staaer ved Roer; sty-
rer. 2) *rr.* styrer Jær-
tøjet.

akkótok, den som styrer;
en Styrmand.

akkóut, et Roer; en Sty-
re; Rør.

akkát, Vej; Gjennem-
fahret (meest til Vand.)

akkutiksak, 1) Det samme,
før den bruges. 2) Mids-
del el. Lejlighed at kom-
me nogensteds. akkutik-
sakangilak, der er ingen
Lejlighed for ham at kom-
me bort.

akkutigau, *rr.* rejser igje-
nem; tager sin Vej der
frem; gaaer derover el.
fahreder langa dermed.

akkosarpok, *rr.* afhenter;
fahreder til et Sted for
at tage en Ting med sig;
henter paa Vejen; ind-
tager undervejs.

akkosinek, Vej; Stie; Land-
devej; Bane.

Akkoërau, *rr.* Lader stee;
tillader ham el. det; same-
tykker.

akkoërkot, Tilfælde;
Santylke; Understøtning;
Medhold.

akkoërkorigau, *rr.* Un-
derstøttes af; finder Med-
hold hos.

Akok, Svanz el. Glib paa
en grønlandsk Peltz
bruges helst i plur. *cum*
suffixo. akoe, men et
stykke Skind dertil heder
akaksak.) 2) Høstebel-
net; Laarbeenet paa en
Sælhund (helst *cum* *suf.*
akoa.)

akolik, Besvanger; en som
har Glib paa sin Peltz.

akoak, Underlivet (neden
for Navlen.)

akoaminek, et Stykke af
Underlivet paa en Sæl-
hund.

akoillifak, 1) en Galv, Peltz
(som Kajak-Rørne bru-
ge.) N. 2) En heel
Vand, Peltz. S.

akoillitfiok, 1) *intr.* syer
en sanden Peltz. 2) *rr.*
— til en anden.

akoillifaurfak, en liden Sti-
mig Søe. Orm, der sin-
des paa Tarres Blade;
ne og ligner en Glaske.
(*Lucernaria nuricula.*)

akoipok, 1.)

akongavok, *intr.* 1) sid-
der paa Sn; sidder med
højede Knæ og Rinder
sine Hale (for Gr. naar

en gjør sit Behov.) 2)
Sidder paa Bugen (en
Fugl.) 3) Ligger ned
paa Bugen med Benene
under sig (et firføddet
Dyr.)

akoimiok, *intr.* Enæler,
bøjer Knæ.

akoimivigau, *rr.* bøjer
Knæ for.

akópiok, *intr.* sidder paa
Bagen (et firføddet Dyr,
støttende sig paa Forbe-
nene.)

Akkonárpok, 1) *intr.*
faaer Skade; Kommer
til Skade; støder el.
slaaer sig. 2) *rr.* Gjør
Skade; beskadiger.

akkonárok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

akkonárnek, Skade, Bræk;
Stød el. Slag (man har
faaet.)

Akkópok, see under Akko.

Akkórnot, see under Akku-
pok.

Akóytsuk, en mørk Søe
el. tyk Banke i Vesten
(som Grønlanderne meget
rette sig efter, i Henseende
til Veiristet.)

akóytsukarpok, *intr.* der er
Søe el. Banke i Vesten.

Akpa, en Alfe; den spids-
nebbede Alfe (Alca Pi-
ca.) 2) Et Alfestind.

akpák,

akpæk, en Alfe; Unga.
 akpalliårufuk v. akpårak, en
 mindre Søfugl kaldet
 Søefonge; Perdriffet;
 Doefjæt. (Alca Alle.)
 akpårnak v. akpartluk, en
 Klub. Alfe. (Alca Tor-
 da.)

akpårufuk,)
 akpalik v. partlek,) saa
 kaldes de andre Alfe. Ar-
 ter.

akpårn, forraad af Alfer.
 akpalliorpok, intr. Foger
 Alfr.

akparpok, intr. faaer en
 Alfe.

akpartak, en fanget Alfe.
 Akpañok, intr. draages
 med Døden; misser Man-
 den ved Besvimelse el.
 Død; befvimer el. er nær
 ved at besvime.

Akpakpok, intr. søger
 Dybet; sækker; synker;
 forsætter sig. (en Huns-
 væg; Fiskestøret; Korn i
 en Lønde it.) 2) tr. Kom-
 mer det til at sække; lader
 gaae længere ned; hæn-
 ger en Ting lavere.

akpamtsiarpok, tr. hænger
 lidt lavere; Kommer en
 smule til at sække.

Akpåpok, intr. 1) løber
 (et Mennefte.) 2) tr. a)
 løber paa. b) løber ef-
 ter (for at hente.)

akpalliåpuk, intr.)
 akpanekolåupuk, intr.) ear.
 sing. løber om Fape;
 Veddeløber.

akpalliåruk v. panekolåutuk,
 de som løbe om Fape;
 Veddeløbere.

akpalliutarbik,)
 akpatarbik,) en Løbe-
 bane.

akpallarårpok, intr. løber
 (en Fugl.)

Akpårpok, tr. giver til
 Fjende; lader vide (at
 det er Rejsetid;) siger til
 efter Løfte.

Akpåpok, 1. 1) intr. be-
 gynder at synge. 2) tr.
 Begynder Sangen el.
 en Vise.

akpikimiok, intr. begynder
 paa nye at synge.

akpitak v. teksak, noget at
 synge el. istemme.

akpisallåupok, tr.)

akpisallåursiok, intr.)
 overfælder; fiender paa
 en; taler ham haardt til;
 siger sin rene Mening om
 ham.

Aksak, en liden Baad. A.

Aksiok, see under Aktak.

Aksut, adv. stærkt; dygtigt;
 brav; fast; meget; haardt.

aksfórfoak,)

aksungák v. gámik,) meget
 stærkt el. fast; heftigen
 storligen.

akfungsfoak, overmaade stærkt ic.

akfurdok! mere! stærkere!

Iystig! bedre til!

akforðrþok, intr. bruger sine Kræfter; griber sig stærkt an; anvender megen Glid; anstrænger sig ret alvorlig.

akforðrtuk, Tvende, som brydes af alle Kræfter el. trækkes Krog med Singre el. drages i Armenene; Tvende som løfte el. bære af alle Kræfter sammen.

akforoutigdu, anstrænger sine Kræfter til; griber sig alvorlig an for; strides stærkt med.

Akæt, car. sing. Afte.

aklaursæt, car. sing. noget, som ligner Afte; Meel.

Aktak, pl. aktæt, Dyrge af Sejstarn; Møding; Skarnhob.

akflok, intr. Fæstet til Møding.

akterpok, tr.)

akteriok, intr.) gaar ud med Skarn; bringer til Møding.

aktigak, udFæstet Sejstarn.

Akterpok, see under Aktak.

Aktigau, see under Ange.

Aktorpok, tr.)

aktofok, intr.) rører ved; griber an; tager paa,

Akkudlek, see under Akkupok.

Akkullagluft, et slags Blomster med smaa tætte Blade, som en Kvast.

Akkulliak, } see under Akkunekpok, }
akkunekpok, }

Akunlt! verb. def. Skynd dig! vær snar! gesvindt! hurtig! i plur. akunltse! skynder eder!

akunerfoak, sæt længe.

akunikek v. niklak, det gaar sæt langsomt til; o! hvorlænge varer det dog! s. Er. Akunikiak mersorþok, hun overiler sig ikke med at sye.

akunigilerpok, s. tr. Tiden er ham for knap; det er for sild for ham.

akunerfarpok, tr. Skynder sig med; vil snart gaae det; iler med at faa fra Gaanden.

akunerfarpok, tr. Skynder paa en.

Akkupok, tr. blander; mænger.

akkunekpok, 1) tr. det samme. 2) intr. a) Er blandet; er mængdet. b) Er middelmaadig.

akkuklak, noget at blande imellem.

akkunektok, middelmaadig. ak-

akkunelik,) blandet, man-
akkusimak,) get.

akkunéksimavok,)

akkúsimavok,) inrr. er
beblandet; er mængt
sammen.

akkunek, Midte; Mellem-
deel. Bruges meest allene
med suff. sa appof. til
at udtrykke *Præpositionen*
Imellem; Iblant; saa-
som: akkornænne, imel-
lem el. iblant dem; ak-
kunévtine, imellem os;
akkunévtine, iblant eder.

akkuneksiok, inrr. er midt-
vejs; er i Middelpunkt-
ten; er Kommen Halv-
vejen; (f. Er. Vandet i
at stige el. falde.) er paa
sine Mærker; er paa det
Højeste (Solen i at stige.)

akkudlek, midterste; mel-
lemste.

akkudliovok, inrr. er den
midterste; er mellemst.

akkullekipok, *ts. inrr.* 1) er
nær sammen; er Fort
imellem; har smal Ab-
ning el. Fort Mellem-
rum. 2) Steer strag
paa hinanden, efter
Fort Mellemtid; er Fort
Tid imellem.

akkullekitfok, 1) nær sam-
men; Fort imellem; det
som har smal Abning
ic. 2) Det som steer
strag paa hinanden ic.

akkullekitfok, inrr. la-
der Fort Tid imellem;
gjør idelig.

akkullektarpok, *tr.*
blander imellem; formæn-
ger; forblander.

akkullak, mellem Benene.

akkullangerpok, *f. inrr.*
gjør jævnlig el. ofte; Rer-
ikke sjelden.

akkulliak, det nedtrykte
Sted paa Næsebenet,
som er mellem Øjnene
og uden Haar; Øjne-
nes Mellemrum.

akkulliakitfok, 1) den som
har Fort imellem Øjne-
ne. 2) En liden Fisk
af Tangspræl-Slægten.
Blennius punctatus. 3) En
Fisk af Ulke-Slægten.
Cottus scorpioides. 4) En
Fisk, som falder Syd paa
Grønland, og synes at væ-
re Kulmunden. *Gadus*
Merluccius.

akkutók v. kuturók, vitt
imellem; med langt
Mellemrum; det som
har stor Abning. 2)
langstrøgs. akkuturók-
mik eputit! røe langsom
el. tag lange Strag!

akkutóvok v. kuturóvok,
inrr. er vitt imellem;
er langt fra hinanden;
har stor Abning el.
Mellemrum.

akkórnot, mellemkommen-

alliklak, et Stykke Rem
tjenlig dertil.

ærlærserpok, *s. intr.* mister
sin Robberem.

Allekåk *c. s.* allekå, (hans)
ældste Syster.

Allerse, en Gøse, en
Strømpe, i *dual.* aller-
sik, et Par Strømper.
allerhiok, 1) *intr.* syer
Strømper. 2) *tr.* — til
andre.

Allerterpok, *t. tr.* vifter;
afstørrer; afstryger. 2)
Befstryger; smører; sal-
ver.

allerterrût, 1) noget at af-
tørre med, som: Vist;
Karklud; Gaandflade;
Serviet. 2) Noget at
smøre med; Smørelse;
Balsom; Camphor; Spi-
ritus.

Aligøk, Berg-Crystal.
aligortøk, et Sted, som er
rigt paa Berg-Cry-
stal.

aligårslak, Crystal-Glas.

Allikárpok, *intr.* bliver
Opholds-Vejr; Vejret
har lagt sig.

allikámiok, *intr.* det bliv-
er bedre med Vejret;
det lægger sig.

Allikkæk, et par Strøm-
per el. Gøser, S.

Allikpok, *t. 1)* *intr.* ris-
ves i stykker el. Gul paa;
sønderrives; gaaer i tu.
2) *tr.* river i stykker el.
Gul paa; sønderriver
(Klædemon.)

alliktorpok, *tr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

alliktugak, sønderreven.

Allingnarpok, *intr.* er
syldig; er ved got Guld;
er vel ved Magt; seer
vel ud.

allingnartok, syldig; ved
got Guld; som seer vel
ud.

Alliok, *t. 1)* *intr.* gaaer
bort, gaaer af Lys el.
fra Vinduet. allistile!
gaaer dog af Lys! 2) *tr.*
a) gaaer fra Noget. b)
er langt fra; er borte
fra.

allisimavok, *intr.* er Fom-
men langt bort; har
stillet sig el. staaer langt
fra.

allilerniatárpok, *intr.* Fom-
mer alt længer og læn-
ger af Sigte.

allistárpok, *tr.* holder sig
ikke langt fra; gaaer ej
bort fra; stilles ej fra.

allisipok, *t. tr.* holder en
borte; frholder.

Alliortorpok, *intr.* seer
Spøgelse el. Nander.
alliortugak, et Spøgelse.

Alli

Alliægau, *tr.* fryder sig i; finder sin Glæde i; Kan ej afsee el. være foruden. **alliægagit**, du er mig nundbærlig.

allianarpok v. nakpok,)

allianakau,) *intr.*

er bedrøvelig; er sørgelig; fører Sorg med sig.

allianartok, bedrøvelig;

sørgelig.

allianak, 1) Sorg; bedrø-

veligt; 2) helst som *interj.*

a) det var bedrøveligt!

Skade! b) desværre!

som er at beklage!

allianēipok, *z. f.* et behage-

lig el. angenem; er glæ-

delig el. frydefuld.

allianēitsok, behagelig; an-

genem; glædelig; fryde-

fuld.

allieisukpok, *intr.* er bedrø-

vet; sørger; er sorggi-

ven.

allieisuktok, bedrøvet; sorg-

given.

allieisungnek, Sorg; Be-

drøvelse; Sorgen.

allieisufek, Sorg; Sorg-

givenhed; sørgelige For-

fatning.

allieisut, Sorg; Bedrøvelse;

det man sørger over.

allieisutigau, *tr.* bedrøves

et. sørger over.

allieisuktipok, 1, *tr.*)

allieisarpok, *tr.*) bedrø-

vet; misrøfter; foraar-

sager Sorg.

allieitsokpok; *intr.* bedrø-

ves; bliver bedrøvet.

allieitsoklimavok, *intr.* er

sat i Bedrøpelse.

allieitsoklimarfok, bedrøvet;

sørgende.

Allo, en Solle. a) Gods

Solle. b) Skoe. Solle.

alloarpok, 1) *intr.* a) er

bleven hudløs under

Jødernes. b) har Gul

paa Sollerne; har for-

revne el. forslidte Skoe

Soller. 2) *tr.* har for-

slidt dem.

allurserpok, *f. tr.* sætter

Soller i; forsoller.

alliorpok, *tr.* stikker Soller.

allint, en stor Frum Skoe

mager Syenaal (bequem

til at stikke Soller med.)

Allukpok,) *tr.* stikker;

alluktorpok,) laber.

alluksarpok, *tr.*)

alluksifok, *intr.*) besidder.

alluksaut, en Skoe.

allupak, *dual.* 2de som stik-

kes meget; Mand og

Kone.

alluparpuk, *car. sing.* de 2de

(af hvert Køn) spadserer

el. reise med hinanden;

Mand og Kone ere be-

standig hos hinanden.

alluksarpok, *intr.* fahrer

ilde; faaer Omflag.

alluksuak, Omflag; et utid-

dig Jøfer.

All-

Allækarpok v. **lækarpok**,

1) *intr.* a) Figer frem af Skjul. b) Kommer frem (Solen.) 2) *rr.* Gaaer frem for at see efter; Figer frem efter (en Ting som er i Skjul bag noget.)

Ama, mere; igjen; atter; videre.

amalo, 1) Endnu mere; eensgang endnu. 2) Fremdeles; dernæst; derefter; derpaa.

amalo - ist, frist op! See dog nok engang!

Amāk, et slags lange smale og seje Rødder, som voxe i Sandbanke.

Amāmak, patte; Die.

amāmakpok,)
amāmaṅgursarpok,) *intr.*
patter; dier.

Amārok, et rivende Dyr, som siges at opholde sig højt oppe i Inderlandet. (uden Tvivl *Ursus Luscus*.)

Amārpok, *rr.* bærer Børn paa Ryggen; (Qvindfolk i visse rummelige Peltse.)

amārtok, en Qvinde, som har Børn paa Ryggen.

amāut, en paa Ryggen rummelig Qvindepeltz at bære Børn udi.

amāutilik, en Qvinde med saadan Peltz paa.

amāutlik, en fuldvoksen Edderfuglehan, som er hvid paa Ryggen. *Anas mollissima*, *mas*.

amāutlikak, samme før dens her faaet sin fulde Skønhed.

amauligāk, en Snefuglehan. *Emberiza nivalis*, *mas*.

Amēk, 1) et Skind (for nemmelig Sælkind.) 2) Gud. 3) Tynd Bark paa Træ; yderste Beklædning af Dæpt el. andet.

amikak, et Ronebaads Skind (særligst tilberedt til Baade: Betræl.)

amējarpok, *rr.* trækker Skindet af et Dyr. 2) hudstryger; hudfletter; river Huden af et Lem.

amērpok, *f.* 1) *rr.* a) trækker Skind over en Baad; betrækker. b) anstryger med Farve. 2) *intr.* a) er overtrukken el. betrukket. b) er anstrøgen.

amēřok, *intr.* det samme i 2de første Bemærkelser.

amēřnek, Farve.

amēřnerpok, *f.* *rr.* stryger noget an.

amiortok, en Gelbereder.

amārpok, 1) *rr.* trækker Skindet af. 2) *intr.* a) Er aftrukken sit Skind; b) er bleven hudløs.

amāř-

amærnek, en Engdom, da
Huden gaar af.

amerfulak, en løshudet
Sift af Rognkald. Slæg-
ten. (*Cyclopterus Liparis*,
atate provektor.)

Amerdlavok, *intr.* er
mange.

amerdlarfut v. fcut, *car. sing.*
mange.

amerdlarforsokt, *car. sing.*
mangfoldige.

amerdlakerfut, overmaade
mange; en stor Mængde.

amerdlarfounik, mange paa
gangen.

amerdlakaut, *intr. car. sing.*
ere overmaade mange;
ere mangfoldige.

amerdlarfufek, Mængfol-
dighed; Mængde.

amerdlanårpok, 1) *intr.* er
formeget; i *pl.* ere for-
mange. 2) *tr.* Gjør for-
meget deraf; tager el.
bruger formange.

amerdliok, 1) *intr.* bliver
mange; bliver flere; for-
meres. 2) *tr.* lægger fle-
re til; formerer Tallet.

amerdlôpok, *tr.*)

amerdlôrfiok, *intr.*) tager i
med; tager tillige fat
paa; giver sig flere om
en Person el. Ting; hjel-
pes ad til noget at ud-
rette el. til en at mod-
staae el. hjælpe. amerd-
lôpæt illangoartik, de gave

sig alle om deres Cam-
merad.

amerdlôtrak, 1) Den flere er
om at hjælpe; det flere
er om at udrette el. for-
drer mange Hænder. 2)
Den som sætter sig op
mod flere el. mange ere
imod.

amerkåupuk, *car. sing.* 1)
intr. Ristes til at gjøre
el. bruge noget. 2) *tr.*
Alternere med at gjøre
el. bruge, det. Umiak a-
merkåupæt, de alterner
remed at bruge Baaden.

Amerdlôpok,)

Amerkåupuk,) see under
Amerdlavok.

Amiako,)

Amigarpok,) (under Ami-
pok.

Amikôk v. kôrsoak, en
Blæksprute (*Sepia Loli-*
go.)

Amispok, *tr. intr.* er smal;
er smæffer.

amitslok, smal, smæffer,
spædlemmer.

amitsulliak, en smalgjort
Ting f. Ex. en Lægte; en
smal Baad.

amitsorfokiok, *tr.* tørreer Sift
hele uden at slæffe dera;
tørreer Rundfist.

amitsorfokiak, en Rundfist;
en Sift tørret paa saa-
dan Maade.

amil-

amiliorpok, 1) *intr.* bliver smal. 2) *tr.* Gjør smal el. smækker.

aminárpok, 1) *intr.* Er for smækker. 2) *tr.* Gjør for smal.

amigarpok, *intr.* strækkes ikke til, er for lidet; for, flaaer ej.

amigarau, *tr.* agter det u. tilstrækkeligt; holder det ikke for nok; faaer ikke nok deri.

amikipok, *tr.* *intr.* er alt for lidet; rækker langt fra ikke til.

amiáko, en liden Overblivelse; Levning; Rest.

Amisút, en Glof Sølhunde; en Stimmel Spædyr.

Amórpok, 1) *tr.* trækkes til sig; haler el. vinder op i Vandet (en Fiske, et Anker.) 2) *intr.* Opstrækkes; opvindes; er ophalet el. opfisket.

amórbik, et Spil paa et Skib.

amóarpok, *intr.* og *tr.* 1) trækker op; vinder Anker. 2) trækker sit Snøre ind; haler det ind (dog ikke for at slutte Fiskeriet.)

amuvok, 1) *intr.* a) er udtrakt; b) er rettet ud. c) Er optrakt paa Land.

d) i *dual.* trækkes Krog. amuluk! Lad os trækkes

Krog! 2) *tr.* a) trækkes ud (af et Hul.) b) Retter ud. karlsurak kan næisum amua, Ulken rettede Fiske. Krogen ud. c) trækker op paa Land (en Baad.)

amóarpok, *tr.* trækker (Baaden) halv paa Land.

amursak, udtrakt; optrakt; ophalet.

amursarpok, 1) *intr.* trækkes ud og ind. 2) *tr.* drager ud og ind; drager ud af Skeden (flere gange.)

amursartok, en Skuffe (under der et Bord el. i en Dragflise)

Amuvok, see under Amórpok.

Ana, Bedstemoder; Farmoder; Mormoder.

ánagáu, *tr.* har til Bedstemoder.

Anna, see Anne.

Annákiok, see under Annekpok.

Anák, Skarn; Møg; Lort. Udlorisam and, Stierneflud.

anarpok, 1) *intr.* gjør sit Behov; slider. 2) *tr.* Beslider.

anártok, en Skider.

anárosukpok, *intr.* er slides trang; trænges paa Naturens Vegne.

and-

anårtarbik, et Lillehuus; et Privet.

anarnakåu, *intr.* det purgerer el. driver.

anarnartok, purgerende, drivende Middel; Laxativ.

anårnak, et slags Hvalfiske, hvis Kjød og Spæk er meget purgerende. (*Monodon Spurius.*)

anårne, Skidlugt.

anårnipok, *is. intr.* lugter af Skit.

anårnitslok, det som har Skidlugt ved sig.

anariak, en Stærnsue; Priavetsfue (*Musca stercoraria, scybalaria & cloacaris.*)

anårak, en Sifferønnike. (*Fringilla Linaria.*)

andulavok, *intr.* har tyndt Liv el. Diarhee; maa ofte til Stoels.

Annaket, siden; i Aften engang. S.

Anånak, Moder.

ananasiak, Plejemoder.

ananagåu, *tr.* har til Moder.

Anårak, see under Anåk.

Annårdlok, blaa haard Jis.

Anariak,)

Anarpok,) see under Anåk.

Annaupok, see under Annekpok.

Annåuvok,) *tr.* 1) slaaer annåulerpok, *f.*) el. prygler en med noget, man har i Gaanden (Træe eller sligt.) 2) Banker Jisens af en Baad. 3) Støder paa el. treffer i Jaldet; falder om paa en el. noget (en Fina, som var opreist, men faldt ned.) 4) belægger (den grønlandske Hushjælle) med Tverstræer til Tag.

annåulerut, 1) en Prygl. 2) Noget at banke af med. 3) Noget at belægge med til Tag.

annåulerutigåu, *tr.* slaaer el. banker el. belægger der med.

Anne c. f. annå, hendes ældste Broder.

annigåu, *tr.* hun har til ældste Broder.

Annékpok, 1) *intr.* frelses el. er frelst; slipper af Uød. 2) *tr.* frelser; redder; hjælper af Uød.

annéngnek, Freløsing; Redning (det at reddes.)

annektipok, *z. intr.* frelses, reddes (ved en anden.) annektiponga omunga, jeg er frelst af ham.

annéktok v. titok, frelst; reddet; hiulpen af Uød.

annekbik, Frelsemiddel; Redningsmiddel; Sjælsbetime el. Sted.

annek.

anekbigau, *tr.* frelse; der;
reddes derved; erkjen-
der det for sin Hjelp.

annapok, *tr.*)

annaurflok, *intr.*) redder;
frelser; hjælper af Udd;
frier af Sare; udfrier;
forløser.

annaurflok v. firse, en Frel-
ser; en forløser; en Be-
frier; en Gjenløser.

annaurfnek, Frelsnings;
forløsnings; Rednings
(det at redde.)

annaurfut,)

annaurfufut,) Frelse; Hjelp;
forløsnings; Rednings-
middel.

annaflok, *tr.* faaer ikke det
Dyr, man har qvæstet;
gaaer glip af det, man
var paa Jagt efter;
faaer ej hold paa det,
man eftersatte; mærker
ej mere til. atak anna-
ra, Cælhanden undløb
mig. annaizet, han undkom
midt imellem dem. kanni-
ok annaia, han fornam ej
siden til Ulfen, som beed paa
Frogen.

annaflok, undløben; und-
kommen; det Levende
man eftersatte, men ej
fik i sin Magt.

Annerkipok, *tr.* *intr.* er
tilspidset; er spids i En-
den.

annerkiflok, spids; spidfig;
tilspidset; spidsender.

annertok, but; stump; af-
rundet i Enden.

annertovok, *intr.* er but el.
stump; er afrundet i
Enden.

annertokot, Understøttelse;
det man kan stole paa,
el. holde sig til.

annertokotigau, *tr.* har til
Understøttelse; stoler
paa; trøster sig ved;
holder sig til.

Annerpok, *tr.*)

annarpok,) *intr.* har
ont; smmer sig; lider
Pine.

annerau, *tr.* har ont af;
liden Pine af. Tiglung-
nera annerau, hans Rø-
velsag smerte mig.

annerrifak, tilstødende Li-
delse; det man føler
Smerte af.

annersipok, *tr.* kommer
en til at lide; tilføjer
ham Smerte.

annersifletfarpok, *tr.* tug-
ter; revser.

annernak! 1) piinlig; smer-
telig. 2) *interj.* Ach vee!
O Smerte!

annernarpok, *intr.* det gjør
ont; det smerte; det
foraarager Pine.

annernartok, ont; vee; smer-
tende; piinlig.

annernarflek, Lidelse; Pine;
Smerte; pinefulde Til-
stand.

C

anni-

anniarāu, *tr.* har ont i;
liden Pine el. Smerte i;
ømmer sig ved.

anniartarbik, et Pinested.

anniartipok, *r.* 1) *intr.* a)
pines. b) gjør sig selv
ont. c) lader sig pine.
2) *tr.* piner; gjør en
ont; plager.

anniartitfiok, *intr.* det sam-
me i sidste Bemærkelse.

anniartitok v. tak, piint;
plaget.

anniartitfirfok, en Piner;
en Plager; en Bøddel.

Annérpok, aander (næ-
sten ubrugelig.)

annérnek, 1) Aande; Aan-
dedrag; Aandepust. 2)
sielbære: en Aand.

annernilik, som drager
Aande; levende.

annernekangilak, *intr.* har
ingen Aandedræt; er u-
den Liv.

annernekangitfok, som ej
drager Aande mere; u-
den Liv.

annerningárpok, *intr.* mi-
ster sit Aandedræt; ud-
giver sin Aand.

annerfák, 1) en Aand. 2)
sielbære: Aande.

annerfárpok, *intr.* aander;
drager sin Aande; træk-
ter Luft.

annerfártorpok, *intr.* drager
stærkt sin Aande; tager
dybe Aandedrag; træk-
ter stærkt efter Lusten.

annerfálík, med Aand; be-
aandet; som har Aand
i sig. 2) aandelig.

annerfá! v. falo! v. fale! det
var vel! det traf sig ret
got! Lykke var det! til
al Lykke!

annerfámiok,)
annerfárolukpok,) *intr.* su-
fer

annerfárolut, SuF.

Annerfa,)

Annerfák,) see under An-
nérpok.

Angá, Morbroder.

angagáu, *tr.* har til Mor-
broder.

Angak, pimpesteen.

Anggak *cf.* ángga, hen-
des Broderbarn.

ánggarau, *tr.* har til Bro-
derbarn.

Angalavok, *intr.* gaaer el.
fabrer hid og did; omvæn-
ter fra et Sted til andet.

angaláupok v. lápok,
tr. 1) bærer en Ting om-
kring fra et Sted til andet;
gaaer og slæber om med.
2) kommer ofte frem med
(enten at tale om, eller
fremvise.)

Ange, gingit, Storhed.

angivok, *intr.* er stor.

angikáu, *intr.* er meget stor.

angirfok, stor.

angirfálek, Størrelse.

angir-

angirfôrfoak,)
 angirfôk,)
 angikerfok,) meget stor;
 overmaade stor.
 angirfômik v. fâmik, stor-
 ligen.
 angegdu, *tr.* 1) anseet den
 at være stor; agter for
 stort; gjør meget af. 2)
 dener ham for stor. kaj-
 net angegira, din Kajak er
 mig for stor.
 angisimavok, *intr.* er ble-
 ven værre i sin Sygdom
 efter Heremesternes Cuur.
 angivetlâk, for stor.
 angivetlâkau, er alt for stor.
 angeke, større end. (see
 Gram. Cap. III. §. 3. No. 25.)
 angekigdu, *tr.* er større end.
 (see Gram. Cap. XIII. §. 3.
 No. 74.)
 angnek, størst.
 angnérrrovok, er større.
 angnerrotipok, *r. tr.* statter
 den større; agter det
 højere.
 angnerrâu, er størst.
 angnerrurfok, større.
 angnerrurfomik,)
 angnermik,) 1) meest;
 størst. 2) først og for-
 nemmelig; især; frem-
 for alt andet.
 angnerryvârpok, *intr.* er
 allerstørst.
 angnerryvârtok, allerstørst.
 angnerryvârtomik, aller-
 meest.

angnârpok, 1) *intr.* er for
 stor. 2) *tr.* gjør for stor.
 aktigdu, *intr.* og *tr.* er saa
 stor som; har forholdes-
 mæssig Størrelse med.
 Kannong aktiga? hvor stor
 er den? Tajma aktigdu, saa
 stor er den. Tauna aktiga,
 er saa stor som den.
 aktigirfok, Forholdsmæs-
 sig stor mod noget; af
 Størrelse med. kannang
 aktigirfok? hvor stor? Tai-
 ma aktigirfok, saa stor.
 Omatut aktigirfok, af
 Størrelse med den.
 aktigirfomik v. tikfomik,
Adverb. af samme Beme-
 relse.
 aktigeek, *car. sing.* ligestore.
 agtigeekpuk,)
 aktikatigeekpuk, *f. intr. car.*
sing. ere lige store.

Angekkok, en Heremea-
 ter; en Spaamand (en
 Flog Mand blant Gron-
 lænderne, til hvilken de
 altid søge om Raad, som
 til et Orakel.)
 angekkooarpok, *tr.*)
 angekkooarnikpok, *intr.* he-
 er paa en; mumler over
 ham el. bruger andre
 Heksekunster (for at hel-
 brede dem; eller virke til
 deres Lykke; eller spaae, om
 de fraværende skal komme
 Hjem ic.)

angekkoartipok, *t. intr.* lar
der sig behere; søger
Raad hos Hjemmester-
re.

angekkuklarpok, *intr.* lærer
den sorte Kunst v. at
blive Hjemmester.

Angeluktorpok, *intr.*
Kommer tomhændet til-
bage; faaer intet (naar
man har været paa Jagt
eller ude om noget.)

angeluktorok, den som
kommer tomhændet til-
bage; en som intet har
faaet af det han søgte.

angeluktorbigau, *tr.* faaer
intet der; fanger intet
paa det Sted. Ikérloak
angeluktorbigára, jeg fik
intet paa Bred-bugten.

angeluktoupok, *tr.* faaer
intet til en.

Angérdlarpok, *intr.*
gaaer Hjem; drager
Hjem.

angerdlarfinavok, *intr.* er
hjemfahren.

angerdlaupok, *tr.*)

angerdlaurfiok, *intr.*) fører
el. leder Hjem; hjem-
bringer.

angerdlaurlak, hjemført;
hjembragt.

angerdlarlerpok, *f. intr.* for-
langer at komme Hjem;
har Hjem-længsel.

angerdlarfilerkau, *intr.* har

stor Længsel efter at
komme Hjem.

Angéropok, see under Ap.

Angerpok, *t. intr.* bli-
ver slø el. afløgs; er
opslidt; er afnyttet (en
Køb, Kiik.)

angertipok, *t. tr.* opslider;
sløvgjør; afnytter.

Angigau, see under Angi-
orpok.

Angik, en Skoefik.

angikpok, *t. 1) intr.* Stil-
ler Sko el. Støvler;
lapper deres Soller. 2)
tr. — til en anden.

angikfok, en Skoefikler.

Angiörpok, *intr.* og *tr.*
1) følger; holder hem-
melig. 2) tager noget
bort en uafvidendes;
stjæler (især Spisevabrer);
øder det en anden tilhø-
rer.

angiörtomik, hemmeligen.

angiörnek, Dølgemaal.

angigau, *tr.*)

angirfiok, *intr.*) fordølger;
fortier; holder hemmelig.

angigirlak, det fortiede;
fordulgte; forborgne.

angiupok, *tr.*)

angiurfiok, *intr.*) 1) følger
foren; holder hemmelig
for ham; lader ham
blive uvidende om en
Ting. 2) hæler.

ang-

angiursak, den noget dølg-
ges for.

angiursirfok, 1) en Dølger.

2) en Gælder.

angtjarpok, 1) opdaget,
hvad en anden dølger;

gjør aabenbar; bringer

for Lyset. 2) blotter en,

som holder noget skjult.

angtjægak, opdaget; bragt

for Lyset; aabenbaret;

blottet.

Angspok, 1) intr. er

vaad. 2) tr. vader; gjør

vaad (Regnen el. Søen,

som slaaer ind paa en.)

Angsimavok,)

Angivok,) s. under An-

ge.

Angmåk, et slags blaa

haardsteen, som Grøn-

landerne fordom have

brugt til deres Pile.

Angmåksak, en Lodde;

(en liden Fiskeart, som me-

get ligner en Silb.) *Salmo*

villosus.

angmåksakpok, faaer Lod-

der.

angmaksaut, 1) forraad af

Lodder. 2) en Lodde-

Pose (enten fuld af tørre

Lodder, eller for den end-

nu fyldest.) 3) gamle Pos-

ser, som for ere brug-

te dertil.

angmaksautikak, en nye

Pose dertil.

angmaksarpok, intr. fahter
efter Lodder.

angmaksak, den som er of-

ter Lodder.

angmaksarpok, intr. Foget

Lodder.

Angmalórpok, intr. er

rund; et buglerund (til

alle Sider.)

angmalórtok, rund; bugler-

rund; ægrund; Flodes-

rund.

angmalorikpok, s. intr. er

smuk rund; har en ord-

dentlig Kunding; et Fug-

gelrund.

angmaloriksarpok, 1) cirke-

ler af; gjør Fugelrund.

angmaloriksaut, en Cirkel;

en Passer.

angmaloriksautigau, 1) cirke-

ler af med.

Angmarpok, 1) intr. er

aaben; aabner sig. 2)

1) a) aabner. b) gjør

Gul paa. c) stikker en

Lunde an.

angmalerpok, s. intr. aab-

nes; bliver aaben.

angmarbik, Nabning; Sted

som kan opluffes.

angmarsimavok, 1) intr. a) er

aabnet; staaer opluft.

b) har faaet Nabninger

el. aabnet sig (Jisen.) 2)

1) har aabnet.

angmavok, intr. 1) er aa-

ben; staaer aaben. 2)

har Nabning el. Gjen-
nemfæhrt (Jis el. Land.)

angmarfok, 1) aaben. 2)

Nabning; Gul

angmarfomik, aabent.

Angmut, see under Atte.

Angna, see under Abba.

Angoak, see under A.

Angoarpok, *intr.* roer
ftaaende med løse Narer
og Anfigtet vendt mod
Sorfavnene; Støtter (den
som flyrer med Styre-Na-
ren, el. Mandfollene med
deres Rajat-Narer, naar de
ere paa Hvalfangst.)

angbartok v. arte, en Roer-
Farl (paa denne Maade),
en Støtter,

angoartövok, *intr.* er Roer-
Farl (paa anførte Maade.)

angdut, en Stotte-Nares
en Styre-Nare.

Angdjarpok, see under An-
gørpok.

Angørpok, *intr.* trænges
paa Naturens Vegne.
2) lader det løbe i Burs-
erne; gjør under sig.

angølerpok, *f. intr.* begynder
at trænges; er flid-
træng.

angojarpok, *intr.* gjør sit
Behov; flider.

angojautiksak, et ufogt
Smagestykke af Rjeder-
len.

angojautorpok, *intr.* snapper
en Mundbid af Rjeder-
delen, medens den fo-
ger; smager Måden.

Angoviak, en Lentze.

angoviarpok, *rr.* lentzer.

Angularpok, *intr.* tyg-
ger Suglestind; gum-
ler fittet af dem.

angulak, det Skind, som
fittet er afgumlet.

angulékfak, noget at gump-
le paa af Suglestind.

angulávok, er affnet; er sær-
diggumlet.

Angumerau, see under An-
guvok.

Angusaag! *interj. admir.*

Th! ach! det var meget!

Angut, 1) *intr.* a) en
Mandsperson. b) en
han affsiirføddede Land-
dyr. 2) *rr.* fader.

angutigau, *rr.* har til fader.

angutiksak v. tingoak, Stifs-
fader.

angutisiak, Søsterfader;
Plejefader.

angursqak, 1) en stor
Mandsperson. 2) et
stort Håndyr. 3) en Va-
der; Buf; Gedebul.

angutærut, (kun *transitive*
brugt) aføde fader; fra-
stille fader.

angutida, (kun *transitive*
brugt) hendes Mands-
per-

person; det Mandfolk
hun er i Telt hos el. i
Følge med. Tarla kisset
angutitæt, han er det es-
selle Mandfolk, de have
med sig.

angutitarau, *rr.* hun har til
Mandfolk hos sig i Telt.
el. Følge. kikut angutita-
rissaoavut? hvilke Mand-
folk skulle følge os (Bru-
entimmer)?

angutaurfak, en Herma-
phrodit; Tvettulle.

angutavok, *intr.* 1) er en
Mandsperson; er en
Søn. 2) er en flink Karl
el. frisk Sør; er mandig.

angutauferpok, *f.* *intr.* gjør
sig mandig; viser sig
myndig; bruger Magt
el. Vold.

angutauferbigau, *rr.* bruger
Magt el. Vold mod en;
viser sig myndig imod
ham.

angutauferlovok, *intr.* teer
sig meget voldsom; bru-
ger stærk Magt.

angutiviak, en Hønsfugl.

angusellok, en Hønsfist;
en Hølsfist, eller en
RognFalde. Søn. (*Cy-
clopterus Lumpus, mas.*)

angununek, en Mandspers-
son, som et Gruentim-
mer leser med.

angununekarpok, *intr.* les-
er el. bedriver Søer (et

Gruentimmer.) lever løss-
agtig (med Mandfolk);
er en Skjæge.

angununekartok, en Læser-
ste; en løssagtig Kvinde;
en Skjæge; hoeragtig.

angununerau, *rr.* har ham
at lese med; bedriver
Søer med ham.

angununekarne, Søererie;
(en Kvinde) løssagtige
Levnet med Mandfolk.

Anguvok, 1) *intr.* fan-
ger Sælhund; faaer en
Sælhund. 2) *rr.* indhæn-
ter (naar en er paa Vejen
og man kommer bag efter.)
angurfok, den som har fan-
get Sælhund; en Jæn-
ger.

angurfak, den fangede Sæl-
hund.

angurfarpok, *intr.* gjør
fangst; fanger brav
Sælhund.

angurforslok, *intr.* treffer
en Jænger paa Søen,
som har faaet Sælhund
de.

angunerau, *rr.* 1) naaer;
henter ind el. indhæler;
treffer ham endnu paa
et Sted; kommer lige-
saa tilig som han i
Søret el. Gjærning. 2)
opnaaer; erholder; faaer
fat paa.

angumerisak, 1) naaet; indhentet. 2) opnaaet; er holdt.

Angajokäk og Angajörngok, see under Angajuk.

Angajuk, ældste Søn, stende af samme Røn. c. f. angajua, 1) (hans) ældste Broder. 2) (hendes) ældste Syster.

angajugau, 1) han har (ham) til ældste Broder. 2) hun har (hende) til ældste Syster.

angajuklek, den ældste angajuklovok, er den ældste.

angajukliurslek, førstefødsel.

angajokäk, en af Forældrene, fader el. Moder, men bruges næsten alene i dual. og plur. angajokäk, kait, Forældre.

angajokävok, intr. er faderlig; er godgjørende.

angajokäufok, faderlig; godgjørende.

angajokäunek, Godgjørenhed; faderlig Begegnelse.

angajokäurslek, Godgjørenhed; faderlighed; Hjertelag til at gjøre vel.

angajokärau, 1) har til Forældre. 2) lider vel hos en; nyder got af ham.

angajokärdlek, i plur. angajokärdleer, Stamforældre; Forældre.

angajokäutserpok, f. intr. gjør vel; er velgjørende. angajokäutserfok, en Velgjører.

angajokäutsernek, Velgjerning.

angajokäutserbigau, 1) gjør vel imod en; beviser ham Velgjerninger.

angajokärunek, faders og Modersløse Barn; uden Forældre.

angajörngok, den ældre Svoger el. Svigerste, (som er gift med ens ældste Syster el. Broder.)

angajörngorau, 1) har ham til ældre Svoger el. hende til ældre Svigerste.

Anniarpok, see under Annerpok.

Annigpvirksoak, Snee. A.

Annike, Mismodighed; Forsagthed; nedslaaen Mod over at see sig forladt.

annikipok, intr. 1) er el. tilstræffelig støttet (en Ting); Roden dertil er for liden. 2) har ingen Understøttelse; er i Stikken (et Væsenst.)

annikilliok, intr. lades i Stikken; faaer ingen Understøttelse; gøres Livet saurt.

anni-

annikilli sipok, 1. 17. lader mange Underføttelse; sætter i Stiften; gjør Livet suurt.

Annilárpok, 1) Stræktes; bestyrtes; forsædes; bliver i en Gæstbænge. 2) det værker; priemer; bryder i et Lem.

annilárnek, forstrækkelser; Stræk; (det at forsædes.)

annilárrur, forfærdelse; strækkende Hærsag; det man bliver sat i Stræk ved.

annilárrutigáur, 17. bestyrtes over; strækkes el. forfærdes ved.

annilárnarpok, er forstræktelig.

annilártpok v. lárarpok, 17. forstrækker; forsærder; bestyrter.

Anningat, v. ningafina, Maanens Naavn (der efter den grønlandske Gaabel var en Wandsperson, som forfulgte sin Søster Solen.)

anningárpok, intr. Maanen stinner.

anninganikpok,)
anningat kaumanikpok,) intr. er Rye-Maanen.

anningat igdloarpok, Maanen er i første Qvartier.

anningat imikflok v. imeraktipok, intr. er fuld Maanen.

anningat igdloáru-pok, Maanen er i sidste Qvartier.

anningáursak, en Penge.

anningáursaur, forraad af Penge; Skat.

Anniok, intr. 1) gaar ud. 2) fahrer ud af en Flod. 3) slipper ud; kommer frem af Møders Liv; fødes.

annípok, 1. 1) 17. a) bærer ud. b) kommer frem med hvad man vilde sælge; siger frem; faaer sagt. 2) intr. er udbaaren.

annítak, udbaaren; udkastet. 2) udgydet; udsagt.

annísipok, 17. driver ud.

annívik, en Dør; en Udgang; en Udsæhrt.

annívigáur, 17. gaar ud til en.

annírsartarbik, en Udgang, hvor man stedse gaar igjennem.

annárpok, intr. er ude; er uden for.

anniláurpok, intr. det ryger ud af en Hæbning.

anniláurbik, en Skorstens-

annerdlák, et nyfødt Barn; en nyfødt Unge.

annerdlávok, intr. er nylig født.

C 5 anni-

- anniserpok, *f. intr.* flytter ud af Guns for at boe i Telt.
- anniserbik, Udflyttestid om Soraaret.
- annigórpok, *intr.* 1) løber ud; slipper igjennem (Rist af Garnet;) undkommer; undløber (Dyret sin Jæger.) 2) slaar ud; bryder ud (Sydommen fra indvendig til udvendig at vise sig paa Huden ved Grislinger ic.)
- annigornek, i *pl.* annigornerit, Grislingsartet Udslag; Hornesopper.
- annigópok, *tr.*)
- annigóurflok, *intr.*) 1) slipper derigjennem; glemmer gaar det. 2) undkommer derfra; undløber ham.
- annigóutipok, *tr.* hjælper en af Snaren; udfrier.
- Anno, 1) Tøj; Strikke; Lænke (at binde et Dyr med.) 2) i *pl.* anniut, Seeletøj (til Hunde el. Heste;) Bidsej.
- annuvok, 1) *intr.* er bunden. 2) *tr.* binder; tøjrer; sætter i Lænke.
- annurflok, bunden; tøjret.
- annórpok, *tr.* spænder for.
- annuárpok, 1) *intr.* a) er fraspændt. b) er løst. 2) *tr.* a) spænder fra. b) slipper løs.
- annuárflok, 1) fraspændt. 2) løst.
- Annorák, en Klædning; et Klædebon; en Kjole; en Skjorte, især en Overstjorte. i *plur.* annorársat, Klæder.
- annoráksak, Tøj til Klæder (Linnet el. Udbent); Klæde; Lærret.
- annorárpok, 1) *intr.* træffer Klædet paa sig. 2) *tr.* — paa en anden.
- annoréjarpok, 1) *intr.* træffer Klædet af sig. 2) *tr.* — af en anden.
- annorárikpok, *f. intr.* er velklædt; har smukke Klæder.
- annorárikflok, velklædt.
- annorárdlukpok, *intr.* er ildeklædt; har slette Klæder.
- annorárdluktok, ildeklædt.
- annoráminek, en Klud; en stump Lærred.
- annorárlíorpok, *intr.* syer Skjorte; forfærdiger Klæder.
- annorárlíorpok, *intr.* vaver; gjør Tøj.
- annorárlíortok, en Væver el. Væversté.
- annorárlíut, en Væv; et Væverredskab.
- Annóre, Vind; Blæst.
- annorérsoak, stærk Blæst; Storm.

annoránuak, *Svirvelvind*; pludselig Storm.

annorefiarpok, *intr.* udstaaer Blæst; er ude i haardt Vêjr.

annoretengoakangilak, *intr.* er ingen Vind til; er ganske stille.

annordlerpok, *f. intr.* blæser; luster.

annordlelerpok, *f. intr.* besynder at blæse; blæser op.

annordlersórsoangorkáu, *intr.* reiser sig en meget stærk Blæst; stormer; bliver en rygende Storm.

annordliupok, *tr.* Stormen overfalder en.

annorsángoarpok,)
annorsáurfsángoarpok,) *intr.* blæser sagte; luster lidet.

annorisáut, en Sløj.

Annorsuvok og Annorsuktorpok, see under Annukpok.

Aanukpok, *intr.* seer suurt; suurmuler; er bister af Gebærder.

annuktok, en Suurmuler; bister og stumlende af Ansigt.

annorsuvok, *intr.* 1) tvinger sig fra Graad. 2) kan ei græde, om han end har stor Sorg.

annorsuterpok, det samme i sidste Bemærkelse.

annorsuktorpok, *intr.* er grædesfærdig, men holder det dog i sig.

annorsuþpok, *is. intr.* græder let ved mindste Lejlighed.

annorsársárpok, stiller sig haard an ved Smærter.

annuárdlerpok, *f. intr.* er haardsør; lader sig ei mærke, om det end gjør ont.

annusíngorpok, *intr.* taber Modet; bliver ilde til mode.

annusíngortok, mismodig; misfornejer; modfalden.

annusíngutígau, *tr.* taber Modet derover.

Annusíngarpok, see under Annukpok.

Annuvok, see under Anno.

Annæggupok, 1) *intr.* lægger an med Flint paa noget. 2) *tr.* lægger an med den.

annæggubik, Anlæggsted.

annæggubígau, *tr.* lægger an derpaa.

Ap, ja.

aungög, Ja (siger han); han sagde ja, at det er saa.

angéropok, *f. 1) intr.* a) sliger ja. b) i *dual.* angerpuk, giver ja indbyrdes (Forlovede.) 2) *tr.* bejaer.

angerbigau, *tr.* siger ja til; giver sit ja.

ang-

angersarpok, *tr.* faaer til
at sige ja.

Aperâu, spørger en; til
spørget.

apersorpok, *tr.*)

apersiök, *intr.* spørger.

apersüt, Spørgsmaal

apersutigâu, *tr.* har til sit

Spørgsmaal; spørger
om.

aperfugak, omskrægt.

aperlöupuk, *intr. car. sing.*

spørger hinanden ud.

aperköt, Efterspørgsel.

aperkotigâu, *tr.* spørger ef-
ter nogen el. noget.

aperkotiklerpok, *f. intr.* det
samme.

aperkorikpok, *f. intr.* er
spørgesyg el. spørgenem;
vil vide alle Ting; spør-
ger efter meget.

Apivok, see under Aput.

Apok, see under A'ök.

Apörpok, 1) *intr.* støder
sig. 2) *tr. u.* støder; stan-
get. b) støder paa; stø-
der an mod noget.

apörnek, Stød.

apógak, Anstød.

aporsárpok, *tr.* 1) støder mod
Landet saaledes, at
man kommer op i det
samme (med en Baad);
2) kommer an paa noget
med en Fahrt. 3) sæt-
ter Anstød for el. noget
i Vejen at støde sig paa.

apörbigâu, *tr.* støder an paa
noget.

apörtáupuk, *car. sing.* de stø-
de an paa hinanden.

apöpok, *intr.* 1) Kommer
nær sammen. 2) lander.
3) kommer derhen,
hvor man agtede sig.

Apumák, Side, Lango-
træ i en Kajak.

Aput, Sne paa Marken.

apúrsoak, dyb Sne; Snees-
driø; Sneebra.

apivok v. pyvok, 1) *intr.* er
falden Sne. 2) *tr.* fal-
der Sne paa; besneer.

apupok, 1) *tr.* tilsneer;
belægger med Sne. 2)
intr. er tilsneet; er be-
lagt med Sne.

aperdlák, nye Sne.

Arajukpok, *intr.*)

ariupok, *tr.*)

ariurfiok, *intr.*) 1) er
fjed af; fjedes ved;
fjætter ej længer om;
finder omsider Leede til.
2) gaaer under for Al-
vor (en Hvalfis efter at
have flere gange tort paa
hinanden været oppe at
trække Lust.)

arajungnakâu,)

ariunakâu,) *intr.* er fjede-
sommelig; er vammel;
forarsager Leede.

arajungnartok,)

ariunartok,) fjedsomme-
lig; vammel.

ariu-

aruk avok, intr. har ingensfæds Røe; vil ingenfæds blive; løber fra en til anden.

Arak, see under Are.

Aråre! det var meget! der var Bud efter den! det var nær du havde ramt den!

arårekåk, det samme.

Arbanek v. argvanek,)

arbaneng-atatizek,)

Ser. 2) i pl. arbanerit (lagt til et *Collectivum*.)

arbaneglit, Ser. Sytten i Tallet. (see Gram. Cap.

V. S. 3. 4. og 5.

arbangenåvok, intr. bestaer af Ser. i plur. arbangenåuput, ere Ser. i Tallet.

arbaneglioput, intr. det samme i sidste Bemærkelse.

arbanerårpok, intr. faaer Ser.

arbanerårpok, intr. faaer el. gjør ser gange.

arbanilerpok, tr. fanger den siette an; lægger den siette til; forsyner sig med den siette. kaumtit arbanilerpø, gaar nu i den siette Maaned.

arbanek-mardluk, Syv.

arbanek-pingafut, Otte.

arbanek-sisamat, Ni.

arbanek-mardlávok, intr. 1)

bestaer af Syv. 2) i pl. ere Syv. (og saaledes med de øvrige.)

arbanek-mardlårpok, intr. faaer Syv. (og saaledes med de øvrige.)

arbangæt,)
arbangæt-siurdlok,) den Siette.

arbangæn-aipæt, den Syvende.

arbangæt-pingajuæt, den Ottende.

arbangæt-sisamat, den Niende.

arbarsanek, Ser. 2) i pl. arbarsanecit (lagt til *Collectiva*.)

arbarsaneglit, Ser. Sytten i Tallet.

arbarsangenåuput,)

arbarsaneglioput,) intr. ere Ser. 2)

arbarsanek-mardluk, Syvten.

arbarsanek-pingafut, Atten.

arbarsanek-sisamat, Nitte.

arbarsanek-tedlimat, Live.

arbarsangæt, den Sættende.

arbarsangæn-aipæt, den Syttende.

arbarsangæt-pingajuæt, den Attende.

arbarsangæt-tedlimæt, den Livende.

Arbek v. argvek, en

gvalfist. (Cere.)

arhavék, den egentlige Gvalfist, hvoraf Gvalbeens

faaes; Barde, Gvalen;

Sletbagen. (Balana My-

sticerus.)

arbek-

arbkpok, *intr.* fanger Gval-
fist

arbeniarpok, *intr.* er paa
Gvalfangst.

arbeniak, en Gvalfanger.

arbiorpok, *intr.* og *tr.* flentser
Gvalfist.

arbiut, en flentsekniv.

Ardlagut, *s.* under Ardlak.

Ardlak, En af to el. fler-
re. Bruges kun med *suffi-*
xum, som:

ardlak, 1) Een af to. 2)
To. (see Gram. V. Cap.
V. 3)

ardlæt *intr.*)

ardlæta, *tr.*) en af dem.

ardlæt, nogle af dem.

ardlarfe, *intr.*)

ardlavfe, *tr.*) een af eden.

ardlarfe, nogle af eder; hver
andre: v. *s.* fr.

ardlagut, for nogle Ar siden.

ardlagørsoak, for mange
Ar siden.

ardlæne, 1) om nogen Tid.

2) paa nogen Tid. 3)

en andengang, naar det
bliver bejligt. 4) un-
dertiden.

ardlænne, om nogen Tid;
en af Dagens.

ardlaniliok, *intr.* 1) har væ-
ret paa et Sted i nog-
le Vintre. 2) det stæde
for nogle Ar siden. 3)
har Jødevahre over-

gjemt fra forrige Ar

el. 2de Vintre. Deraf:

ardlaniligame, for nogle
Ar siden.

ardlaniligune, om nogle
Ar.

ardlånislak, overgjemt Jødes-
vahre fra forrige Ar
eller noget længer; sjø-
gammel Proviant.

ardlareek, *car. sing.* Toens-
de som have eet Sprog
sammen; Landsmænd.

ardlareekpuk, *s. intr. car.*
sing. 1) have Tungemaal
sammen; tale eet Sprog;
ere. Landsmænd. 2) ere
eens Sprog.

ardlareengilæk, *intr. car.*
sing. 1) have forstjællige
Sprog. 2) ere forstjællis-
ge Sprog.

ardlaræu, *tr.* udgjør den an-
den af to el. flere.

Ardlane,) see under næste
Ardlareek,) foregaaende.

Ardlårfarpok v. arlårfar-
pok, *tr.* vifter; gjør Vind
for at Fjølne sig.

ardlårfsaut, en Vifte.

Ardlerræu, *tr.* gruer for
Vejrsligt; anseer det us-
ikkert at fahre ud i;
spaaer sig ont Vejr og
bliver derfor Hjemme.

ardlerrivok, *intr.* det samme.
ardlerrinakæu, *intr.* tegner
til ont Vejrsligt; Vejret
er

er grueligt el. farligt at
give sig ud i.

Ardlorpok v. arlorpok,
intr. opløfter hovedet;
seer i Vejret.

ardlorbigau, rr. seer op til.

ardlungavok, intr. stager og
seer i Vejret; knejser.

ardlungarsok, knejsende.

Ardlovok, intr. fryser
ved Arbejde; forfryser
over noget.

ardlovigau, rr. fryser der
over.

Ardluk, en Tandstift;
Kobbeherre. (*Physeter*
Microps.)

ardlurksok, et større Slags
Tandstift; Spekhugger.
(*Delphinus Orca*.)

Ardlak, see under **Ardlak**.

Are, Gæst; Til.

ariok, intr. haster; iiler.

aripok, ts. intr. er iilsær;
dig; vil snart fort.

arigau, rr. haster derover;
iiler af den Marsag.

arak, hastig Vrede.

arapok, intr. bliver hastig
vreed; er fort for So-
vedet; bliver snart stødt.

ar, Langsommelighed.

arapok, intr. haster ikke;
er langsom; nøler; gi-
ver sig god Tid.

Arëit v. arëin-å! See!
Agt!

Ariak, den flade Deel af
Ryggen midt imellem
Skuldrene.

Ariok, see under **Arë**.

Ariupok, see **Arajukpok**.

Ariytsiok, rr. veed ikke
af; tænkte ikke paa blis-
ser uvidende om. ariy-
singilæt, det blev ej skult
for dem.

ariytsisarpok, rr. holder
skult for en; lader ham
ej vide.

ariytsivikangilak,
intr. det er intet forborgen
for ham; han veed alt,
er alvidende.

Arkanek,)

arkaneng-atauzek,) Elleve,
2) i plur. arkanerit (lagt
til et Collectivum.)

arkaneglit, Elleve Stykker
i Tallet (see Gram. V. Cap.
S. 3. 4. 5.

arkangenäuput,) intr. ere
arkaneglioput,) Elleve.

arkanek-mardluk, Tolv.

arkanek-pingafut, Tretten.

arkanek-sisamat, Sjorten.

arkanek-tedlimat, Femten.

arkangæt, den Elleve.

arkangen-aipat, den Tolvte.

arkangæt-pingajuæt, den

Trettende.

arkangæt-sisamat, den Sjor-
tende.

arkangæt-tedlinæt, den fem-
tende.

Arkiek, en Ven; en god
Bekjendt.

arkiegau, *tr.* har ham til
Ven; har sluttet Ven-
skab med ham.

arkiegeek, tvende forbund-
ne Venner.

arkielliörpok, *tr.* giver en
noget for Venstabs
Skuld; begegner som en
Ven.

Arkikpok, *f.* 1) *intr.* sæt-
tes el. er sat i Lave; er
kommen i Orden og
Skik; er ordentlig. 2)
tr. sætter i Lave; ord-
ner; bringer i Skik;
lægger til rette.

arkiksök, ordentlig; som
er i Orden.

arkiksomik, ordentligen.

arkiksörpok, *tr.*)

arkiksöök, *intr.*) ordner;
sætter Skik paa; bere-
der; retter; omgjør;
hjælper til rette.

arkiksut, en Orden; Regel.

Arksak, 1) en Bold. 2)
en rund Knude el. Ge-
væxt. 3) Nordlys.

arksalik, en Sælhund el.
andet Dyr, som har Ge-
væxt i Skindet af gam-
mel Skade.

arkfarpok, *intr.* 1) spiller
Bold. 2) er Nordlys.

arkfäursak,)

arkfäungursak,) en Blod-
Bolle (sammenrullet af
kogt og størket Sælblood.)

Arksak, en Finger; i *pl.*
arkseit, Fingre; Saand
(fornehmelig den Deel
som Fingrene optage.)

arkfämio, en Fingerring.

arkfärpok, *tr.* river af Hæn-
derne paa en; tager fra
ham; berøver.

arkfärpok, *tr.*)

arkfäörök, *intr.*) 1) gjør no-
get med Hænderne. 2)
bærer Tøj ned til el. op
fra Stranden. 3) river
Muld op; velter om.

arkfäörörpok, *tr.*)

arkfäörtöök, *intr.*) arbejder
med Hænderne; bærer;
drager; trækker.

arkfäursak, *car. sing.* Træ-
lerne el. de smaa Fingers
artede Blindarme, som
hænge ved Fistemaver.

arkfäut, Saandledet, el.
egentlig den Deel af
Saanden fra Fingrene
til Saandledet.

arkfäutigau, *tr.* borttager
med Magt.

arkfäupuk, *intr. car. sing.*
trækkes el. drages om
noget.

arkfäkek, tvende Støpler
Træk sammenbundne med
en Snor, et Spand lang,
hvormed prøves Støfte.

ark-

arkfærfiok, *intr.* fryser paa
Hænderne el. om Sin-
grene.

arkferrau, *intr.* har ont i
Haanden el. Fingrene.

arkfakok, 1) en Bøv; det
øverste af Armen fra
Albuen til Skulderen.

2) Næstspøttende barn;
Næstspøttende, barns-
barn, s. s. v. i jevnslidet
nedsligende Linie.

arkfakordu, *tr.* har en til
Næstspøttende barn ic.

arkfakoreekpok, *car. sing.*
de ere Næstspøttende,
børn ic.

arkfalikpok, *tr.* gnier Lam-
pemoos med Hænderne.

arkfaligak, 1) gniet Lam-
pemoos. 2) Knøst, Løn-
der. (til at slaae Jld i.)

arklegiak, en Krabbe i Al-
mindelighed, men især den
mindre el. Spindelkrab-
ben (*Cancer Araneus*.)

arklegiârsuk, den store
grønlandske Krabbe el.
Mejer-Krabben, (*Can-
cer Opilio*.)

Arkfakarpok, *tr.* tumler
om; Pantrer op og ned.

arkfakavok, *intr.* triller
rundt el. ned; nedruller;
løber rundt (et Hjul.)

arkfakaunek, Nedrulning.
aputim arkfakaunerâ, ned-
trillet Sne.

arkfakarfook v. karfôrfoak, et
Hjul.

arkfakartipok, *tr.* triller
noget; tumler det om;
styrter det ned af et højt
Sted, saa at det kom-
mer til at løbe rundt.

arkfellekpok, *intr.* 1) fal-
der tumlende el. veltens-
de omkring. 2) vender
sig om paa den anden
Side (en Liggende.)

arkflegeekot, et lidet Stykke
Bæh paa Siden af en
grønlandsk Mandfolkes
Baad, hvorpaa Gar-
punstøffen hviler og
hindres fra at trilde ned
i Vandet.

Arkfakok,) see under
Arkfaligak,)
Arkfalikpok,) Arkfak.

Arkfârnak, Østenvind.

arkfarnarpok, 1) er Østen-
vind; blæser af Østen.

2) blæser ud af Sjøorden.

arkfarnâursangoak, en sag-
te Østenvind.

arkfarnângoarpok, *intr.* blæ-
ser en sagte Østenvind.

Arkfarpok,)
Arkflegiak,) s. und. Arkfak.

Arkflegeekot, s. under Ark-
fakarpok.

Arkfiok, *intr.* har fulde
op af Levnetsmidler.

Arkfoa, see Arkfok.

Arkfoárpok,)

arkfoaráu,) *tr.* dadler; laster; sætter ud paa; holder ej med (noget el. noget.)

arkfoárdlerpok, *f. intr. 1)* det samme. 2) er splidagtig.

arkfoárdlerfok, 1) en Dadler; en Laster. 2) splidagtig.

arkfoárdlersipok, *r. tr.* gjør splidagtig.

arkfoárdliutigáu, *tr.* taler ilde om; dømmes slet om.

arkfoárdlerajukpok, *intr.* er dadlesyg.

arkfoárdlerajuktok, dadlesyg; dadlenem.

arkfoarirfak, lastet; dadlet; den man laster.

arkfoægak, lastet; dadlet; det man sætter ud paa.

arkfoarnak, Last; værd at laste.

arkfoarnarpok v. nakáu, *intr.*

1) er lastelig; er lastværdig; er at dadle. 2) er egensindig; er fortredelig el. ond at komme tilrette med; vil ej lade sig sige. 3) er ond at faae Bugt med; man kan ingen Vej komme dermed (Livløse Ting.)

arkfoarnartok, 1) lastelig; lastværdig. 2) egensindig; fortredelig.

arkfoarnartórfoak, højstlastværdig.

arkfoarnéipok, *f. intr.* er ulastelig.

arkfoarnéitsfok, ulastelig.

Ark(ok *c. f.* arkfoa, 1) Modvind; paaftaaende Vind. 2) Luart; Luv Siden; den Side, hvor Vinden staaer paa.

arkfomrat, mod Vinden.

arkfoanit, paa Luv Siden; fra Vind Siden.

arkfórpok, *tr.* 1) fahreer i mod Vinden. 2) har Modvind. 3) staaer en imod; siger el. gjør ham imod.

arkfortorpok, *tr.*)

arkfortóiook, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

arkfortóupok, *intr. car. sing.* de staae hinanden imod.

arkfornakáu, *intr.* er Modvind.

arkforparpok v. parterpok, *intr.* sejler bi de Vind; avancerer skjens op mod Vinden.

arkfokópok, *tr.* sejler foroven; fahreer forbi paa Luv Siden.

Arkforpok, *f. und.* Arkfok.

Arktorpok, 1) *intr.* a) er tung i Kroppen; er uformuende til at komme op (*f. Er.* en Edders fugl der ej kan komme fra Dan.

Bandet.) b) formaaer
intet; aarfer ej. 2) tr.
a) aarfer det ej; det er
ham for svart; for-
maaer ikke at løfte el.
bære. b) et ham ej vor-
en; Fan ej faae Magt
med (enten ved Kamp el.
Overtalelse.)

arktorinakau, 1) er for tungt
at bære el. løfte. 2) er
vanskelig at faae Magt
med.

arktomárnek,)

arktomartok,) Byrde; det
som er byrdefuldt.

arktorfarpok, intr. er af-
mægtig; aarfer ingen
Ting; maae altid give
Kjøb.

arktorfartipok,)

arktorfistfarpok,) tr. faaer
Magt over; undertvin-
ge; overvinder.

arktorfartitok, undertvun-
gen; overvunden.

arktorfajuipok, intr. aarfer
alle Ting; lader sig ej
undertvinge.

arktorfajuistok, alting mæg-
tig; den, som ingen Ting
falder for svart.

Arla v. lársoak, Esterbyrd.

Arlárfarpok, see Ardlár-
farpok.

Arliarpok, see under Ar-
likpok.

Arlikpok, i. intr. gjør
meget Væsen af en
Ting; taler meget om;
siger at der er Mængde
(f. Ex. naar en, som er
kommen hjem fra Gangst,
fortæller, at han har seet
mange Sølhunde.)

arliarpok, intr. er for be-
læstet; har formeget at
bære, saa han maae la-
de noget efter sig; Fan
ej overkomme det alt.

arliaráu, tr. Fan ej over-
komme at tage det med;
maae lade det efter sig;
finder det sig overle-
gent.

Arlorpok, see Ardlorpok.

Arnak (N) v. arngak (S)

1) et Fruentimmer; en
Qvinde, 2) Gup af Dyr.
3) c. f. Moder.

arnáksak v. nángoak, en
Stifmoder.

arnarfiak, Fostermoder;
Plejemoder.

arnakoé'ksak, en gammel
Kierling.

arnaráu, tr. hat til Moder.

arnárta (kun transitive brugt,) hans Fruentimmer; det
Qvindmenneske, som
opholder sig hos ham
el. er i følge med ham;
hans Kæreste el. ved-
kommende Qvindfolk.

arnáttaráu, tr. har et Fru-
entim-

entimmer at opvarte sig
el. boe hos sig el. følge
sig; hun er ham ved-
kommende.

arnarérpok, *f. intr.* er qvin-
deFjær.

arnarérlok, kvindeFjær; en
Fruentimmer-Ven.

arnåunek, en Gøre; en
Skjøgge; en Læsteste;
løsagtig Fruentimmer.

arnåunekarpok, *intr.* læster
med Qvindfolk; bedri-
ver Gøer (en Mandspær-
son.)

arnåunekartok, en Læster;
en hoeragtig Mand-
person.

arnauneråu, *tr.* bedriver
Gøer med hende; har til
Skjøgge.

arnåunekarne, Gøererie;
Læsten med Qvindfolk.

arnardluk, en hæsleg Qvin-
de.

arnarlok, en Gun af Giste.

arnarlørsoak, en Kognkal-
de hun (*Cyclopterus Lum-
pus, foemina.*)

arnåuiak, en Gun af Sugle.

arnauartak, en Gun af den
puffelnebbede Edder-
fugl (*Anas spectabilis, foe-
mina.*)

Arnoak (N) v. arngoak
(S) 1) et Amulet. 2) et
stykke Skind el. andet
næsten gjort som en
Bold, der er syet til

Sorhængen i en Telt, og
bruges at Faste over den
næste Teltstang, at Sor-
hængen kan slutte og iFæ-
ste opblæse.

arnoalik, den som bruger
Amulet.

arnurserpok, *f. tr.*)

arnurseriok, *intr.*) hænger
Amulet paa en.

Arpigiarpok, *tr.* Fjæ-
des ved en Ting; kan
ej fordrage (*f. Ex. et Klæ-
debon*); finder sig ulejl-
liget el. besværet derved.

Arpsarpok v. arvsiarpok,
1) *intr.* er i Vejen; er til
Sorhindring. 2) *tr.* for-
hindrer.

arvsiarkotak, Sorhindring;
det som er i Vejen.

arvsiarkotåvok, *intr.* er
til Sorhindring; mod-
staaer; stræber mod;
i *dual.* arvsiarkotåupuk,
ere hinanden i Vejen.

arvsek, noget der er i Vej-
en; et Bærg.

arvsiarpok, 1) *intr.* gaaer
af Vejen. 2) *tr.* bringer
af Vejen.

Arsårse v. sårsekak, see
det er meget, stort,
stønt; det er forfærdel-
ligt.

Arsé, Gestalt; Lignelse;
Efterligning; Billede;
Portrait.

arsé-

arsekarpok, *intr.* har Skit-
felse el. Lighed.

arfigau, *rr.* ligner; er lig.

arfigeekpuk, *f. intr. car. sing.*

ere hinanden lige. 2)

stemmer overens i no-

get. Men dets *negativum*:

arfigeengilak, 1) ere ulige.

2) ere uoverensstem-
mende.

arfilliok, 1) *intr.* skildrer;

tegner; *maler.* 2) *rr.* a)

afbilder; skildrer en af;

asmaler. b) tegner ens

Navn; fører hana til

Bogs.

arfilliak, 1) et Skilderie;

et Malerie; en Tegning;

en Afbildning. 2) et

Bogstav.

arfilliniarpok, *rr.* aftegner;

afcopierer; afbilder; af-

terligner.

arfilliniægak, en Efterlig-

ning.

arlinguvok, *intr.* er lig; har

Lighed med. Ukusikla-

mut arlinguvok, det har

Lighed med Begge.

arlsoupok, *rr.* ligner to

Ting sammen v. et med

et andet; gjør Sam-

menligning; holder i

mod hinanden; ligner

en ved noget.

arlsodut, en Lignelse; en

Tale ved Lignelse; en

Betydning.

arlsoutavok, *intr.* betyder

noget andet; er en Lig-

nelse; er lignelsevis talt.

arlsoutigau, *rr.* 1) betyder

det. 2) betegnes derved;

lignes derved.

Arsekpok, 1. *rr.* hand-

ler en Ting vel; pudser;

holder reen el. i god

Stand. 2) holder got

Guus med; er sparsom

paa.

arsegak, pudser; velhandlet.

arlaufok, *rr.* sparer for en;

holder tilraade med

ham.

arfektorpok, *rr.* sparer;

staaner; freder; forva-

rer.

arfektoupok, *rr.* staaner en

for noget ont; er om

over; vil ikke gjerne

falde besværlig; befrier

ham for Ubehagelighed.

Arserpok, see under Auk.

Arfigau, see under Arse.

Arforpok, 1) *intr.* ifø-

rer sig; pryder sig. 2)

rr. ifører det; pryder sig

med.

arfoarpok, 1) *intr.* pynter

sig; prunker, stadser.

2) *rr.* pynter; pryder.

arfoarniatarpok, *intr.* pyn-

ter sig særdeles. 2) hvor

pyntet er han el. hun

dog ikke!

arful v. arfoaut, en Stads-

skole el. Peltz; en Blad-

ning til Prydelse,

arfu-

arfutigau, *tr.* stadser der med; pryder sig dermed.

Arffórut, en Majblomst; Løvetand (*Leontodon Taraxacum.*)

Arvkárpok, *intr.* 1) spiser hastig; er graadig; sluger Mæden i sig. 2) øder.

arvkártok, 1) graadig. 2) ødsel.

arvkállavok, *intr.* er ødsel; holder ikke got Guus med hvad han har; æder og giver bort saa længe han har noget.

arvkállarþok, ødsel; et Ødeland.

arvkáupok, 1) *intr.* i dual. Fappes om, hvo først kan faae affpiist. 2) *tr.* a) spiser op for en. b) forøder.

arvkáurþok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

arvkaupadlák, Ødselhed.

arvkéipok, *intr.* er sparsom; holder got Guus med hvad han har.

arvkéitþok, sparsom; en god Guusholder.

Arvsiarpok, *see* Arpsiarpok.

Affavok, *tr.*)

affennikpok, *intr.*) elsker; viser Kjerlighed.

affarþak, elstet.

affarfe, en Elster; en Kjarreste.

affarfigau, *tr.* har til Kjarreste; elstes af.

affarsut, Kjarlighed; det hvorved Kjarlighed ber vises.

affakoták, en som vil gjere elstes.

affanek v. affenningnek, Kjarlighed; det at elste.

affarþúfek v. affennirþúfek, Kjarlighed; Fjærlige Sindelag.

affenniktok, en Elster; Kjarug; en Ven.

affenniktuklarþiok, *intr.* gjør sig Venner.

affennikajukpok, *intr.* elsker idelig; er meget Fjærlig.

affennikajuktok, en idelig Elster; meget Fjærlig.

affanarpok v. narþau, er elsteværdig.

affanartok, elsteværdig.

Alle, *see* Aillaa.

Alle, bruges kun med apposition, saasom:

affimut, affides (hen); bort.

affimit, affides (fra.)

affianit, noget fra; langt fra (ham el. den.)

affime, affides; borte.

affiane, affides; borte fra; i hans el. dens Grænselse.

affimépok v. affimiovok, *intr.* er affides el. fra Gaard den;

den; er borte; er fraværende.

assimiugau, *tr.* er langt borte fra.

assimiutávok, *intr.* boer andensteds.

assimiutaráu, *tr.* er fraværende fra en el. har ham ej hos sig.

asseenarmik, *unyts*; daarligt.

asseenalliorpok, *intr.* handler daarlig.

asserdliok, *intr.* plager sig med unyttige Tanter; driver Tiden unyttig bort. 2) gaaer af Græmelse Eremitgang.

assiovok, *intr.* er spildt; er bleven til Unytte.

assiotipok, *1. tr.* lader blive spildt el. unyttig; tager forgjæves.

assiuursarpok, *intr.* betænker ej sit el. andres Vel; er ligegyldig derom.

assirpok, *1) intr.* spildes ej; nyttes ret. 2) spilder ej; nytter ret.

assirpok, *intr.* 1) er fraværende; er ej tilstæde; er borte; er ej Hjemme. 2) er ude paa Gangst.

assianpok, *tr.* fører en langt bort; tager ham med sig fra sit Hjem.

assigau, *tr.* agter en som intet; assimerer ham ej; er ham fuldkommen rosen.

assiginnarpok, *tr.*)

assiginnáíok, *intr.*) 1) Fjærrer sig ikke om; ringe agter; lader haant om. 2) lægger ikke mærke til; agter ej efter.

assiginnægak, *1)* ringe agtet. 2) det som ej er lagt mærke til el. agtet efter.

Assellút, en Kajak-Stoel (best af Been); en liden Stillaads for paa Grønlandernes Mapdfolkes Baad, hvorpaa de opvinde deres Garpuunliine.

assellúrfak, en Kajak-Stoel af Træ. 2) Karlovognen (paa Himmelen.) Urfa Major.

Assennikpok, see under Assavok.

Assérnek, et Størne.

Asserorpok, *1) intr.* a) fordærvet; gaaer i stykker; b) forgaaer. c) leer hjertelig. 2) *tr.* fordærver; staaer i stykker; sønderbryder; bringer i Fordærvelse.

asserdíok, *intr.* 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) gløder fortræd el. Skade.

asserugak, fordærvet; sønderbrudt.

asserorsimavok, *intr.* er fordærvet; er sønderbrudt.

D 4

asse-

asserut, det man fordærves
ved el. tager Forargel-
se af.

asserutigau, *tr.* fordærves
ved; tager Forargelse
af.

asserutik siorpok, *intr.*
paadrager sig Fordærvelse.

asserorterpok, *r. tr.*)

asserorteriok, *intr.*) Enu-
ser; støder; maler.

asserorterut, 1) en Morter,
især: Støderen. 2) Møl-
le. Qværn, især: øverste
Møllesteen; Caffemølle.

asserorterivik, 1) en Mor-
ter. 2) Mølle, især: un-
derste Møllesteen.

asserorsarpok, *tr.*)

asserorsaiok, *intr.*) tilstyn-
der til ont; fordærver;
forarger; giver Forar-
gelse.

asserorsairfok, - en Fordær-
ver, den som giver For-
argelse.

asserorsarut, Fordærvelse;
Forargelse.

asserkok, en Sprække el.
Bræk i noget; det Sted
hvor Skaaret er gaaet
ud.

asserkoko, et Skaar, det
udfaldne Stykke af det
fordærvede el. sønder-
brudne; et Potteskaar.

asserujavok v. ryavok, *intr.*
1) er fordærvelig; Kan
let gaae i stykker; er

brøstfældig. 2) er for-
gængelig; Kan forgaae.

asserujarsok v. ryarsok, 1)
fordærvelig; brøstfældig;
brøstfældig. 2) forgæn-
gelig; forfrænkkelig.

asserujarpok v. roju' pok, *r. f.*
intr. 1) er stærk; er u-
fordærvelig; Kan ej let
gaae i stykker. 2) er u-
forgængelig; Kan ej for-
gaae.

asserujaitfok v. roju' tfok, 1)
ufordærvelig; stærk,
som ej let Kan gaae i
stykker. 2) uforgænge-
lig; uforfrænkkelig.

Assiarpok,) see under
Assigau,) Asse.
Assiginnarpok,)

Asik! v. Asit! 1) Du skal
man see! Efter gammel
Stik! 2) hænges og en-
clitice baq andre Ord, som:
Unakasit! See engang
til ham!

Assimut, see under Asse.

Asingarpok, *intr.* bliver
bleg i Ansigtet.

alingavok, *intr.* er bleg.

asingarsok, bleg.

Asit, see under Asik.

Assukiak, see under Aissaa.

Assuvok, v. suniarpok,
intr. gaaer paa For-
jagt.

Ata,

Ata, Bedstefader; far-
fader; Morfader.
atagau, 1r. har til Bedste-
fader.

Attå, Hør! giv agt! Vel-
an!

attåura! Hør dog! giv dog
agt!

attalè! 1) Hør mig nu! nu
skal man høre! 2) See
kun til, om det ikke
gaar saa! 3) Prøv det
engang! det kommer
paa en Prøve an; det
vil nu vise sig.

attalè-afit! 1) nu skal man
høre ham; nu vil man
først faae den rette at
høre; efter gammel
Brug. 2) Hvad mon nu
skulle gaae for sig el. væ-
re paa færde?

attåfit! nu kommer han i-
gien; hør ikke kun paa
ham! hvorledes staaer
han og snakker? hvil-
ken Snak var ikke det?

attamåk! Jo jo; der bli-
ver intet af; hvilken Snak!

Ata, see under Atte.

Atak, Svartsiden; den
fortsidede Sæl. (*Phoca
grønlandica*.) (Dette er
Artnavnet paa et slags
Sæl, som naar den er fuld-
voren, har en stor sort el.
blaa-graa Maanefle paa
hver Side; og bruges om

den i Almindelighed, i hvad
Ålder den er.)

atårloak, en fuldvoren Sæl
af dette slags; Svart-
siden (i egentlig Forstand.)

atårak, en Svartside-Unge.

atårtsiak, en middelmaadig

stor Svartside-Unge;

en Unge langt hen paa

1ste Aar.

atårpiak,)

atårpik,) et ubekendt slags

Sæle, som siges at falde

sydlig paa Grønland, hvor

om Beskrivelserne ere for-

skjellige, da nogle tillæg-

ge den kun en Haands Stor-

relse, andre gjør den me-

get større end den rette

Svartside.

atåur, Forraad af Svart-
sider.

atålik, et Sted hvor man
ge Svartsider opholde
sig.

atårniarpok, søger efter

Svartsider; opholder

sig et Sted for at fan-

ge Svartsider.

atårtsiak, en Fjæbt el. af an-

dre bekommet Svarts-

de (med el. uden Blind.)

Attårkikpok, s. intr. ag-

ter; Iystrer; er ærbø-

dig el. føjelig.

attårkikflok, ærbødig; føje-

lig.

attårkingnek, Ærbødige-

hed; Føjelighed.

attarkivok, *rr.* agten; viser
 Agt og Erbødighed
 for; lystrer; føjer; hæ-
 drer; holder i Ere.

attarkirfak, agtet; føjet;
 hædret.

attarkikotók, den som for-
 drer stor Erbødighed;
 den som gjerne vil føj-
 es og have sin Villie
 frem.

Attartorpok, *rr.* laaner;
 lejer noget (af en anden.)

attártugak, Laan; det man
 laaner el. lejer.

attartortipok, *rr.*)

attartortitfiok, *intr.* 1) laa-
 ner en anden. attartorti-
 para savigmik, jeg laante
 ham en Kni. 2) udlaa-
 ner; laaner noget ud;
 lejer det bort. Savik at-
 tartortipara Pelimut, jeg
 har laant Kniven ud til
 Peder.

Atatak, Fader.

atátagáu, *rr.* har til Fader.

atátasiak, en Plejefader; en
 Søsterfader.

atátekfak, en Stiffader.

atátarpok, *intr.* falder paa
 Fader; raaber: Fader!

Atáuzek, 1) een. 2) een-
 lig; enkel. 3) i dual, atáuz-
 zik, og i plur. atáuzit, een
 (lagt til et Collectivum. see
 Gram. V. Cap. §. 5.)

atáuzimik, eengang.

atáuzikut, paa eengang.

atauzikórpok, *rr.* tager paa
 eengang; gjør under eet.

atáuziovók, *intr.* er een.

atauzénak, Een een; een een
 neste.

atauzénarmik, Een eengang;
 een eeneste gang.

atauzénávok, *intr.* er een
 eeneste.

atauziárpok, *rr.* gjør det eens
 gang.

atauzerárpok, *intr.* faaer een.

atauziutárpok, *intr.* tager
 een efter anden; tager
 el. giver een ad gangen.

Attavok, *intr.* 1) hænger
 ved; Flæber an; sidder
 fast (Skindet paa et Dyr.)

2) hænger paa; følger
 med (Giffen paa Krogen.)

3) bestaaer; begaaer sig.

attarsok, vedhængende.

attagáu v. tavigáu, *rr.* hæn-
 ger derved; Flæber an
 paa.

atrapok, *rr.* det samme.

attanetzingoakangilak, *intr.*
 er saa forrevent og for-
 slidt, at det kan ej hæn-
 ge sammen (et Klæde-
 mon.)

atter, en Knap (i Klæder.)

attarserpok, *f. rr.* belægger
 med Skinner af Træ
 el. Been; holder samlet
 ved et Bindsel (saaledes,
 at man endog kan bruge
 det

det i nogen Tid f. Ex. en
Nare som er flakt.)

Atte, Underdeel; Neder-
deel; det som er nede-
n for el. under noget. Bru-
ges kun 1) *transitive*, som:
Ivksliavium attå, det som
er under Stolen el. Sto-
lens Underdeel. Attivut,
de Ting som ere nede-
n for os; *speciatim*: den
Deel af Stranden, som
flyder til vor Bolig;
vor forstrand. og 2)
med *appos.* til at udtryk-
ke *Præpositionen* under;
neden for; neden om;
som: attåne, under; ne-
den for. attågut, nede-
n om; under. attingne,
neden for dig; under
dig. attivtine, nede-
n for os, o. s. fr.

angmut, ned ad; mod Jor-
den.

angmukårpok, *intr.* 1) fah-
rer ned ad; stiler mod
Jorden; daler. 2) er
stribet efter Længden.

angmukårtok, stribet efter
Længden; i *plur.* angma-
kårtut, Længde. Stri-
ber.

atangårpok, *f.* 1) *tr.* er ne-
den for. 2) *intr.* er ne-
de ved Stranden.

attåupok, *tr.* gaaer nede-
n under.

atterak, en Skoe el. Tøf-
fel. (N.)

atterkiok, *intr.* slyer Skoe
el. Tøfler.

attårpok, 1) *intr.* gaaer
ned ad. 2) *tr.* bærer ned,
atterterpok, 1. *intr.* det sam-
me.

attåterterbigau, *tr.* gaaet ned
til.

attigak, nedbaaren.

attertak, en Bjørne-Unge.
(saaledes kaldet, fordi den
kommer mod sin Moder
ned fra de høje Isbjær-
ge, hvor Bjørnene have
deres Huler i Sneen.)

atterak, Bjælke, som Brip-
en hviler paa; Tver-
træ under Bripen.

atterikslak, i *pl.* atterikslæt,
Tvertræer dertil.

atterkerbik, en Grundsteen
under disse Tvertræer;
adlek, 1) den underste; den
nederste. 2) en liden
Lampe, som sættes ne-
derst ved Gulvet for at
lyse. 3) i *plur.* adleet, de
underste; de nederste
Steder.

adliovok, *intr.* er nederst
el. underst; ligger un-
der noget andet.

adliupok, *tr.* lægger un-
derst el. nederst; lægger
det under andet.

adliarpok, *intr.* Fryber ned
paa Gulvet (at fide paa
et Skind for Hede i et
grønlandsk Hus.)

attfik-

aitfikpok, *f. intr.* 1) er langt nedre. 2) er i Dybet; er paa Havets Bund.

aitfikfiok, *intr.* bliver nedrigere; synker dybere ned. 2) har søgt Dybet; er kommen paa Havets Bund.

Attego! Forsøg! lad see! attego! 1) Prøv nu du en gang! 2) See kun til, om det ikke gaaer saa!

Attek, Navn.

atterau, *tr.*)

attekarpok, *intr.*) har til Navn; heder.

atteek, 2de som have Navn sammen; Navne. atteera, min Navne. atteet, din Navne.

attekatak v. kate, den som har Navn tilfælles med en anden. attekata, hans Navne.

attekasiorpok, *intr.* og *tr.*)

artekammârpok, *tr.*)

giver en noget for Navnets Skyld.

attekasiut v. kammâut, den Gave, man giver en for Navnets Skyld.

attivæk, rette Navn; første Navn; Fornavn.

attekkosek, Binavn; Tilnavn.

atterfiok, *tr.* ved ens Navn; Fjender af Navn.

aitserpok, *z. tr.* giver Navn; navner.

aitsiupok, *tr.* opnævner; Følger en op. Angajo-kâuvut aitsiatarâvut, vi pleje at opfalde vore Forsældre.

aitsiut, et givet Navn; et opkaldt Navn efter en.

aitfigak, navngiven.

aitserârpok, *tr.*)

aitserâiok, *intr.*) giver Ogenavn.

aitserâut, Ogenavn.

Atterdlæk, see under Attivok.

Atterak,)

Atterek,) see under Atte.

Atterpok,)

Attet, see under Attavok.

Attivok, 1) *tr.* isfører sig; trækker paa (Klæder el. Skoets.) 2) *intr.* er isført.

attirfak, det isførte.

attirfeksak, noget at isføre sig.

attifimavok, 1) *intr.* er isført.

2) *tr.* har isført sig.

attitipok, *tr.* drager Klæder paa en anden; bes Klæder.

attikipok, *intr.* er trang el. ang; er snæver (et Klædebon.) 2) er smækker el. smallivet (Menteske el. Dyr.)

attikitlok, 1) trang; snæver; ang; 2) smækker; smallivet.

atti-

attirók, 1) rum; viid (et Klædebon.) 2) spør; tyf. livet (Menneske el. Dyr.)
attiróvok, *intr.* er rum el. viid; stræver for oven el. neder. 2) er spør el. tyf. livet.

attigè, en Qvindes Over-Pelts af Rheenskind med Haarene udvendt.

atterdlæk, en Spring-Pelts (som bruges ved Hvalfangst med Hue, Trøje, Hermer, Bander, Buxer og Støvler i eet, og et Hul midt paa Livet at krybe ind udi, som siden sammensnøres.

atterdlækarpok, *intr.* har Springpelts paa.

Attogut, siden-(S.)

Attorpok, 1) *intr.* a) nytter; er nyttig; er brugelig. b) nyttes; bruges; bliver medtaget. 2) *tr.* a) bruger; betjener sig af; nytter en Ting. b) udstaaer; udholder. c) kommer af; stød dermed; gjør det. 3) i *neg.* attungilak, a) bruges ej. b) er unyttig; er ubrugelig o. s. v.

attortok, 1) det som er i Brug. 2) nyttig; brugbar.

attortuksak, det samme i sidste Bemærkelse.

attungilok, unyttig; ubrugelig.

attugak, brugt; nyttet.
attugeksak, noget til Brug.

attorminut, af Brug; ved det den er brugt. (af det ubrugelige Attok) s. Er.
attorminut ipkèpok, den er bleven sløv af Brug.

attortarpok, 1) *intr.* bruges idelig. 2) *tr.* bruger idelig.

attortagak, ofte brugt.

attortipok, *tr.* anvender det; lader det blive brugt.

attuklævok, *intr.* 1) er brugelig. 2) er taalelig; er at udholde; gaaer an.

attuarpok, *tr.* 1) bruger; betjener sig af. 2) følger (en Vel.) 3) læser.

attuartok, den som læser.

attuzgak, 1) det som bruges. 2) det som læses.

attuklók, *intr.* læser Skrif-ter.

attuarnerdlukpok, *tr.* misbruger.

attukipok, *ts. tr.* overlader en noget til Brug; udlæaner til ham.

Attuarpok,))

Attukipok,) see under Attorpok.

Attungak, en Solle. (til Skoe el. Støvler.)

attungeksak, Solle-Lader.

attungiok, *intr.* a) syer Sol-ler i. b) gjør Solle-læ-der.

der. 2) *tr.* tilbereder et Skjød til Sollerader; gjør Sollerader deraf. attungiak, Sollerader, som endnu er i Arbejde. attungærpok, *intr.* Sollen er afteven; er Sollerøs.

Au! Au!

Auagau, *tr.*)

auakskrok, *intr.*) gjør vel mod en; er god mod ham; forstrækker.

Auvak, Baghovedet; Tæffen; (den Hønt tæt oven for Rallegruben.)

auvårpok, 1) *tr.* slaar en i Hovedet, saa han dør deraf (Menneske el. Dyr.) 2) *intr.* a) bliver slagen i Hovedet til døde. b) støder el. slaar sig i Hovedet saa man svimler. c) har faaet sin Beskoms; er bleven fjed (af at nyde, høre, gjøre, komme oftere.)

auvårtarpok, *tr.* slaar en fikt i Hovedet med en Kølle for at dræbe den.

auvårtant, en Kølle dertil.

auvanguvok, *intr.* 1) besvimer; svimler; bliver svimmel i Hovedet; er som man var slagen i Baghovedet. 2) bliver fjed af noget (Med el. andet); gleder ej tænke mere derpaa el. have dermed at bestille icke.

auvanguakau, *intr.* det gjør en svimlende; er af den Bessaffenhed at man kan blive ør i Hovedet deraf (enten Slag el. Tale og Skrig.)

auvanguårse! 1) Ej! det er ikke at udholde! (enten den Jammer-Skrig el. de forvirrede. Snaar at høre. 2) Man kunde blive glad ved at tænke derpaa!

Auako, f. under Auikpo.

Aualårpok, *tr.* huje raaber af Søragt; hører over noget; udraaber nogen.

aualårnek, Gujen; Raab. aualåkakajak, smaa Krat. Riis (som knager og bager i Jlden.)

Aualekpok,)

Auammut,) f. under Au

Auangniak, f. under Ab

Auarpok, see under Aub

Auvårpok, f. under Auv

Auat, udvendig; det er uden for el. uden el. stiler ud fra ne. Bruges kun *transitive*, Nūnam auatå, det som uden for Landet. L med *appos.* til at udt. *Propositionen* uden uden om; som: auau uden for ham; auat uden om den; auat

uden om el. omfring sig
o. s. fr.
anammut, ud fra Landet;
til Spes; Vest el. Nord-
vest ud.
anammukârpok, stiller sin
fahrt til Spes el. ud fra
Landet.
anakôpok, rr. fahrer uden
om; holder ud fra Lan-
det; fahrer forbi paa
yderste Side. 2) — paa
højre Side.
auasikpok, f. intr. er et styk
af Vejs uden for el. u-
de fra Landet; er langt
ude i Spen.
auasiksokut, noget ud fra
Landet; ej Landet for
nær; ud til Spes.
auatangerpok, f. rr. 1) er
uden for noget. 2) ind-
hegner.
auatangernek, en Indheg-
ning.
aualekpok, 1) intr. a) læg-
ger fra Landet; gaaer
til Spes; fahrer ud paa
Dyb. b) gaaer frem
paa Gulvet. c) Mød
sættes frem. 2) tr. a)
flyder ud fra Landet.
b) — fra noget paa rum
Plads. c) sætter Mød
frem.
auasânpok, tr.)
auasâurliok, intr. 1) tager
med sig paa Soek. 2)
fahrer til Spes med no-
gen.

aualekkot, Green paa Træ.
auet, 1) et Lem. 2) et Led
paa Hænder og Fødder.
3) i dual. auatik, Aften
og Morgen.
auælukpok, intr. har ont
i Lemmer el. Ledemod;
har Skjorbug i Fødder-
ne o. s. fr.
auæluk, Smerte i Hænder
el. Fødder; Gigt i Lem-
merne; Chiragra; Po-
dagra; Skjorbug. o. s. fr.
auættingmikpok, r. intr. har
noget for og bag sig paa
en Kajak; er for og bag
beladt.
Auatak, en Kobbe; Blæ-
re (især dannet af et fræn-
get Sælhund. Skind, og
bruges til Bangsen ned
Rem og Harpun.)
auatéklsak, et Skind til
Kobbeblære.
auatéklsak, en Blære paa
Siden af en Rastepil
(som gjerne dannes af et
Sæfugle Svælg.)
auatéklsaksak, et Svælg til
en Rastepil-Blære.
auatârsak, en Buxereblæ-
re (som bruges til at hæs-
te ved den bade Sælhund,
at den kan flyde op i Van-
det, naar den buxeres.)
auatâurfsaksak, en Mave el.
andet bestemt til at
Buxereblære.

aua-

auarårtak, Blære til en Fiskebære (for at holde den op, at den ei skal gaae under, naar en stor Fiske løber med den.)

Aubak v. augvak, en Jagtplads; et Sted at jage efter Rheensdyr.

auarpok, 1) intr. gaaer paa Rheensdyr; jagt. 2) tr. gaaer der paa Jagt; søger paa det Sted efter Dyr.

auarvik, det samme som Aubak, en Dyrehauge.

auariarpok, intr. fahrer et Sted hen for at gaae paa Rheenjagt.

auarajåkpok, intr. er en flittig og god Rheenjager.

Audlarpok, intr. gaaer bort; drager el. fahrer bort; rejser hen.

audlartipok, tr.)

audlartifok, intr.) 1) udsender; udstikker. 2) bortjager; giver Afstæd.

audlartitak, udsendt; Sendebud; Apostel.

audlartitvivigau, tr. sender Bud til nogen.

audlarbigau, tr. gaaer bort til; rejser hen til.

audlalerfarpok, har i Sindet at rejse; vil rejse.

audlarsartarpok, intr. fahrer fra et Sted til et andet;

er idelig i Bevægelse.

audlarupok, tr.)

audlararfok, intr.) tager bort med sig; bortfører; løber af med.

audlarursak, bortført.

audlarpok, intr. flytter med sin Boehave til et andet Sted; rejser bort med sig og Pak.

audlåk, den som flytter med sin Boehave.

audlarnerpok, s. 1) tr. gjør Begyndelse med. 2)

intr. er gjort Begyndelse med.

audlarnélok, intr. gjør Begyndelse; Begynder.

audlarnéirfok, en Begynder; den som begynder noget.

audlarniut, 1) Begyndelse; det hvormed man gjør Begyndelse. 2) Grundstuen; Gaandpenge.

audlarnévigau, tr. 1) har det til Begyndelse at gaae ud fra. 2) bruger det til Gaandpenge.

audlarnersimavok, intr. 1) er begyndt. 2) har havt Bræk tilforn (for det bræktes ganske.)

audlarkaut, Begyndelse.

aulavok, intr. 1) bevæger sig; er rørlig; er i Bevægelse. 2) rejser omkring; slækker om; drager

ger et Sted fra og et andet til.
 anlápok, *rr.*)
 anlátíok, *intr.*) sætter i Bevægelse; bevæger; ryster; vugger; svinger.
 anlatak, bevæget; rystet; svinget; vugget.
 anlátigau, *rr.* sættes i Bevægelse derved el. derover; har til Bevægelsaarsag.
 anlátarpok, *z. rr. 1)* ryster; stutler; bevæger hid og did. *2)* sætter en Kloffe i gang.
 anlátigak, rystet; studdet.
 anlájavok, *intr.* er rejsefærdig; ligger paa Rejsen.
 anlájarsok, rejsefærdig.
 anlájáipok, *ts. intr.* lader sig ikke rokke; er ubevægelig.
 anlájangilak,)
 anlájangerpok, *f. intr. 1)* er fast og ubevægelig. *2)* er uforanderlig; er bestandig; lader sig ej bringe fra sin Mening el. Troe.
 anlájangernek, Befæstning.
 anlájangitíok,)
 anlájangerfok, *1)* fast; ubevægelig. *2)* uforanderlig; bestandig.
 anlájangerfarpok v. sipok, *rr. 1)* gjør fast og ubevægelig; befæster. *2)* bringer til Stædighed;

bestyrker en i noget; gjør ham bestandig.
 anlájangiúpok,)
 anlájangerbigau, *rr.* er fast i noget; bliver stadig derved; lader sig det ej affnaakke.
 anlájangiufimavok, *rr.* et bleven fast deri; er forbleven derved; heraf anlájangiufimét, forblivende derved. (se Gram. XII Cap. §. 16.)
 anlájangiutingilak, *rr.* bliver ej bestaaende deri; holder ej fast derved.
 anláipok, *ts. intr. 1)* er fast; er ubevægelig. *2)* er stædig.
 anláíok, *1)* *intr.* styder med en Bøsse. *2)* *rr.* styder det.
 anláítríak, stude.
 anláit, en Bøsse; en Flint; et Skydegevær.
 anláirfoak, en Kanon.
 anláiniarpok, *intr.* er ude at styde; er paa Skyteriet.
 anláiniarbik, en Skydeplads; Skydebane.
 anláískpok, *intr. 1)* er i Bevægelse. *2)* Søen er urolig.
 anláískpok, *1)* *intr.* sister. *2)* *rr.* sister der.
 anláísktok, en Sister.
 anláískat, en Sister Snøre.
 anláískak, en Sift.

aulisægarpok, *intr.* fader
sist; bekommer noget,
naar man sister.

aulisarbik, en Systerplads;
en Sistebank.

aulisarajukpok, *intr.* er en
stittig og god Syster.

aulupok, *tr.*)

aulursiok, *intr.*) haster el.
flynder sig med et Ar-
bejde; er meget sysselsat
med; har fuld Arbejde
med.

Auvæk, 1) Tag paa et
Guus; Træværket til
Tag. 2) en Gvalros;
Rosmul. (*Trichethus*
Rosmarus.)

auverpok, *t. 1) intr.* a) læg-
ger Tag. b) er bleven
taglagt. c) faaer en
Gvalros. 2) *tr.* lægger
Tag derpaa.

auværsarpok, *intr.* henter
Træ fra et andet Guus
til Tag paa det ny.

Auerfarpok, *intr.* sover.
auerfarit! gaar hen at sove!

Angiak, see under Auk.

Augorpok, see under Au-
ikpok.

Auikpok, *t. 1) intr.* a)
stilles ad; deles. b) stil-
les fra. 2) *tr.* stiller ad;
deler.

auigak, adstilt; deelt.

auiklarpok, *tr.* stiller ad;
deler.

auiklarpok, Adstillestid;
Dommedag.

auiksio, *intr.* a) stjerer af
noget; stjerer sig et
stykke. b) stjerer for. 2)
tr. a) afstjerer det. b)
stjerer til en anden.

auiksirfok, en Forstjerer.

auako, en Bidsten; Smus-
le; Kramme.

auigafuarpok, *intr.* tager
sig mange Ting for paa
eengang; har mange
Jern i Jlden.

auipok, *t. tr.* stiller sig fra
sin Kone; kaster hende
bort; forstjæder hende.

auinek, 1) Skilsmisse imel-
lem Ægtefolk. 2) en
Sygdom kaldet Brande-
belte.

auitak v. avtak, en frastilt;
bortkastet Qvinde.

auitok, den som stiller sig
fra sin Ægtefælle.

auisut, Skilsmissebrev.

auilliak, en Medhustru.
auilliareek, 2de Qvinder,
som have een Mand
sammen.

avtardlarpok, *intr.* sø-
ger paa ny at faa den til
Kone, man har bortkastet.

avterput, *intr. car. sing.*
adspredes sig (de som vare
flokkede.)

augorpok, *tr. 1)* stjerer el.
bryder i flere stykker.
2) deler ud.

angu-

angugak, et afbrudt Styk.
fe.

angoarpok, 1) intr. a) faaer
sin Deel, naar der skeer
Uddeling. b) deler el.
bytter imellem sig. 2)
tr. deler det imellem sig.

angoaifok, intr. deler imel-
lem andre.

angoaifok, en Deler.

angoartipok, tr. deler med
nogen; meddeler; lader
ham faae Deel af det
man har.

angoarbigau, tr. uddeler til.
Auilliak,)

Aupok,) see under Auk-
pok.

Auilórpok, intr. Flin-
ger; Bjelden lyder.

auilórtok, det som flinger;
en Bjelde.

Auioyok, intr. det Flin-
ger i Øret; det synger
for Ørene. Siutikka au-
olerkauk, det beagnder at
sønge stærk for mine Øren.

Auk, Blod.

aukpok, intr. 1) Næsen blø-
der; har Næseblod. 2)
det tører op. 3) det
smelter.

aukserpok, f. tr.)

aukséiok, intr.) 1) optøer;
lægger i Vand til at op-
tøes. 2) smelter; brin-
ger til at smelte.

auktorpok, intr. spiser Blod.

auksfiok, intr. spytter Blod;
brækker Blod op; har
Blodstyrning,

aukterpok, tr.)

aukteriok, intr.) oplaster
Blod; brækker Blod.

auktigak, det oplastede
Blod.

arsserpok, tr.)

arsséiok, intr.) 1) gjør blø-
dig; overbløder. 2) kom-
mer Blod i Vandet for
ge Blodsuppe af.

aulik, 1) blodig. 2) som
har Blod i sig.

aulirksóvok, intr. 1) er me-
get blødig. 2) er fuld-
blødig.

aunárpok, intr. 1) bløder.
2) har Blodflod.

aunárdlek, en liden rød
Bæk, Øred; Muldfræe.
(Salmo rivalis.)

auarépok, 1) intr. mister sit
Blod; Blodet forløber
ham; bløder ihjel. 2)
tr. aarelader.

auarfiok, intr. det samme
i sidste Bemærkelse.

auarfirok, en Aarelader.

aupok, 1) tr. a) optøer no-
get. b) smelter det. 2)
intr. a) bliver optøet. b)
bliver smeltet; smeltes.

autipok, tr.)

autitsiok, intr.) det samme i
2de. første Bemærkelse.

autitsivik, en Smeltefæe; en
Støbe; Støe.

Auvok, 1) er smeltet. 2) er optøet. 3) er raaden; er forfulet.

Aursok, raaden; forfulet.

Aunek, 1) Raadenhed. 2) et optøet Gul paa Isen. 3) et raaden stykke Træ el. Skind. 4) et raaden Sjeld; Selskabs Steen; Klippe, som hensmuler sig selv.

Aunarpok, *intr.* raadner.

augiak, 1) blodig Rjød. 2) raaden Rjød. 3) størket Blod.

augiovok, *intr.* 1) er fyldt af Blod (som ved Slud.) 2) er ankommen; er raadent (Rjød.)

aukpadlarpok,)

aukpallarpok,) *intr.* er af Blodfarve; er rød.

aukpadlartok, rød.

aukpilartok, helst i *plur.* aukpilartut, et slags småt rød Tang (som Grønlanderne spise.)

aukpilartorpok, *intr.* spiser rød Tang.

aukpilartulliarpok, *intr.* søger efter saadan rød Tang.

Aulaterpok, Aulavok, Auleiok, Auleisekpok, Auleit, Aulifarpok, Aulupok, Aulæjavok og Aulæjængerpok, see under **Audlarpok**.

Auma, Rnt; Glød.

aumârloak, helst i *pl.* aumârloit, Steenkul.

aumârut, helst i *pl.* aumârutit, Krud.

aumâursak, et slags rød gennemsigtig Steen. 2) i *pl.* aumâursat, røde Perler.

aumâinâvok, *intr.* er gloende; er ildrød (Jern.)

aumârliok, henter Gløder.

aumârsvik, -et Syrsad.

Auna, see under A.

Aunarpok,)

Aunek,) see under Auk.

Aunértovok y. nertunârpok, *intr.* varer længe; er drøit.

aunekipok, -*is.* *intr.* gaaer hastig op; er udbrøst.

aunertulârpok, *tr.*)

aunertufâriok, *intr.*)
gjør længvarende; holder got Huns med.

Aungarpok, *intr.* gaaer af Sigte; forsvinder; Kommer af Syne.

aungæjavok, er forsvindeligt; Kommer let af Syne; er ej got at holde i Sigte.

aungæjarfok, forsvindeligt; som let gaaer af Sigte.

aungâiok, *tr.* taber af Sigte. Umiak aungâlara, Raaden kom mig af Syne.
aunga-

angafikpok, *f. intr.* er kom-
men langt af Syne.

Aungög, see under Ap.

Auvok, see under Auk.

Aurpok, *v. durniarpok, tr.*

Fryber efter Sælhund,
som ligge paa Jisen, for
at fæde dem med sin
pül.

arniægak, den Sælhund,
som ligger paa Jisen,
og man fryber efter.

ærtok, den som er paa sig
Sælhundefangst; en
Arybe; SEytte.

Aursak, Sommer.

arsarpok, *intr.* bliver Som-
mer, er sommerlig.

arslávok, *intr.* er Sommer.

arsfalerpok, *f. intr.* begyn-
der at blive Sommer;

Sommeren fanger an;

arsfiok, *intr.* opholder sig
et Sted om Sommeren.

arsfivik, 1) en Sommer.

plads. 2) Sukken i Tm-
dingen (hvor de, som ræ-
ge sig, pleje at lade Haarene
afstige ind paa Hovedet.)

Aufárpok, *intr.*

aufárbigau, *tr.*) flyver
ned over; svæver hen
over; daler ned over.

Aufiek, en Ederkop (*A-
raea faccata.*)

Aufuavok, *intr.* er dums-

fel; er uflar (et Spell-)

aufuakau, *intr.* er meges
dumfel el. uflar.

Avok, *intr.* har den fals-
dende Syge.

arslok, den som har den fals-
dende Syge.

Avokárpok, *intr.* og *tr.*

avokárau, *tr.*

1) taler haardt til; trets-
tesætter; tiltaler. 2)

smelder paa; udskjelder.

3) truer. 4) holder sig
op over.

B.

Bibibiárfuk, en liden
grøn Mussling-Art, med

neengløbende Surer.
(*Mytilus discors.*)

E.

Edlæt ah! Oh!

edláfuk, et liden Dreng,
barn.

Egarpok, *intr.* helder sig
bag over; lehner sig.

E 3

egar-

égarbik, det man holder sig
paa; Rygstykke paa en
Stoel; en Lehne.

egarbilik, en Stoel med
Rygstykke; en Lehne-
stoel.

egarbigau, *rr.* holder sig op
til el. bag over paa; le-
ner sig paa.

egartipok, *r. rr.* sætter no-
get til helds; lehner det
op mod andet.

egartitak, sat til helds.

Egípok, *r. 1) rr.* bortka-
ster; slenger fra sig; ka-
ster ud; (en Ting man
ej skjotter om.) *2) intr.*
er bortkastet.

egitfiok, *intr.* det samme i
første Bemærkelse.

egitak v. ikrak, bortkastet;
udkastet; Udstud.

egiteksak, det som skal bort-
kastes; en Ting som ej
duer til andet, end at ka-
ste ud.

egiteksáinávok, *intr.* er blot
Udstud; duer ej til an-
det end at kaste bort;
er ej værd at holde paa.

egimák v. igimák, et styk-
ke Been paa Enden af
Garpunpiilen, hvors-
paa Garpunen anpaa-
ses.

Egúpok, *rr.* stikker (et
Insekt med sin Braad.)

egút, en Braad (høst et In-
sekt.)

egytsak, en Bie; Brems;
Sumle.

egytsárfoak, en stor Sum-
lebie.

Ejah, see under Iah.

Eiök, *rr.*)

éfiok, *intr.*) svælger; syn-
ker ned; æder; opsluger.

érsak, *1)* opslugt; ædt; ned-
synket. *2)* et Slags Si-
ste Snøre, som bruges
til Torst.

érséksak, *1)* noget at æde
el. opsluge. *2)* Madin-
gen paa en Siste Snøre
el. især det Sted tæt oven
for Krogen, hvorpaa
den bindes.

érséksarfiorpok, *intr. 1)* sø-
ger noget at opsluge; er
nde paa Rov. *2)* søger
noget til Livs Ophold.
érsarpok, opsluger et efter
andet.

Eit? Vil du? Tillad det?
Om du vil? Om dig
saa behager? Kjære!
Iganiarin-éit? KogKjære!
jeg beder dig el. jeg saae
gjærne, at du vilde løse
Maden.

Ekallük, en Øred (*Sal-
mo alpinus* & *Carpio.*)

ekallukpok, *intr.* fanger en
Øred.

ekallukfiorpok, *intr.* fæster
efter Øreder.

ekal-

ekallukfiut, et Redskab at fange Øreder med.

ekalliarpok, intr. fahrer et Sted hen for at fange Øreder.

ekallugak, 1) en Gørel (*Salmo rivalis*.) 2) en Rulle (*Gadus aeglefinus*.)

ekallukak, et slags lange Øreder i Skoldvandene (*Salmo flagnalis*.)

ekallurkloak, en Gaj; Gaa-fal; Gaaftjerding (*Squalus Carcharias*.)

Ekarpok, intr. Frymper sammen; snerper til.

ekarle, sammenkrumpen.

ekarte, Narven paa et Skind; Gaar-Siden, naar Gaarene ere aflagte; Gaar-remmen.

Ekkarpok, 1) intr. a) Fæster med en Søe-Piil (i ser naar den fæstes langt.) b) Skyder med Kanoner el. Bøffer. 2) rr. a) Fæster bort el. væk fra sig. b) Skyder den af (en Kanon el. Bøsse.)

ekkartarpok, rr. Fæster med Søe-Piile for at øve sig el. for Plaisir.

ekkarpaalak, Skud; Knald af Skyden; Lyd af Pilekast i Vandet.

ekkarpaallukpok, intr. det lyder af Skud el. Pilekast i Vandet.

ekkäupok, rr.)

ekkaurfiok, intr.) 1) Fæster med en Søe-Piil efter noget; stikker efter. 2) Skyder efter noget.

ekkäutak, det som skydes efter.

Ekkekkok, den lille Singsger.

ekkekkortyarok, intr. arbejder ilde; rører neppe Arbejdet med sin lille Singsger.

Ekkorgvak,)

ekkgorgvaut, 1) Understøtning; det hvorpaa en Ting hviler el. det som stikkes under noget, at det ej skal væk (f. Ex. en Spaan under en Bordfod.) 2) det man staaer paa for at naae.

ekkgorgveksak, noget til Understøtning el. at stikke under el. at staae paa.

ekkgorgvarpok, rr. stikker noget under en Ting, at den kan hvile derpaa el. ligge fast. 2) intr. og rr. staaer op paa noget for at kunne naae.

ekkgorgvautigau, rr. staaer paa det for at kunne naae.

Ekkorpok, Ekkout og Ekkurak, see under Itek.

Enérpok v. Innerpok, r.

1) intr. a) er færdig. b) er fuld.

fuldvoeren. 2) *rr.* a) færdiggjør; bringer istand; Kommer til ende med noget. b) troer en ikke længer til Live (en Syg el. en som længe har været borte); overgiver; slaaer af sit Hoved.

enigak, færdiggjort; fuldbragt.

enigåvok, *intr.* er færdiggjort; er forfærdiget.

enérípok, 1) *intr.* er ganske færdig; er aldeles fuldvoeren. 2) *rr.* fuldbringer; fuldferdiger; gjør fuldkommen i stand.

enerrailárpok, *intr.* 1) Kan ej faae ende paa noget; Kan ej blive færdig med det, man har taget sig for. 2) Kan ej komme af med en Sygdom; har ingen Hilsen; er aldrig ret frisk.

enertúliok, *intr.* 1) affærdiger mange Ting i en søje Tid; bestiller meget. 2) haster med Betalingen; fordrer hastig Gjæld.

enertúvígau, fordrer hastig Gjæld af en.

Epik, en Klint; en Leerpynt ved Søen.

epimio, en Klintboe; en som har sit Huns ved saadan Klint.

Epipok, see under Epúpok.

Epivok, *intr.* 1) qvæles; bliver qvælt (enten ved at faae noget i Halsen el. om Halsen.) 2) qvæles i Vand; drukner. 3) fæsprænges af Hede; taber Vejret.

epitípok, *rr.* qvæler; tager Anden fra.

epititak v. ervsak, qvælt.

epijavok, *intr.* er qvælesfærdig; bliver ængbrystig; er færdig at tabe Vejret.

epiennakau, *intr.* 1) er qvælende; det er en Qvalme; man maae snart tabe Vejret (i Røg; Hæde; under Bandet, o. s. fr.) 2) er ont at fordøje; er ufordragelig (Orð.)

epiennak, Qvalme; qvælende Hede.

epérnak, (N.) v. epérngak, (S.) Myg (*Culex pipiens*.)

Epo, 1) et Skæft. 2) en fiske Stifter; en Lyster (en lang Stang med Pigge i Enden at stille Steenblære og andre Fiske med.)

epuarípkok, *s.* *intr.* har et smukt Skæft.

epuaríklók, 1) smukt Skæft. 2) en elphenbeensskæftet Kniv.

epulliok,)

epulliarpok, 1) *intr.* a) gjør Skæft til noget. b) gjør en fiske Stifter. 2) *rr.* gjør

gjør Skæft dertil; sæt-
ter Skæft paa.

epulligak, Beenet til en
Sælhund: Lentze.

epullikkiok, 1) intr. arbej-
der et Lentzebeen. 2)
tr. sætter saadant Been
til en Lentze.

Epok, 1. 1) intr. Er. 2)
tr. gjør ved; beggner.
Etok, den som er.

etipok, 1. tr. lader det væ-
re; begiver det; slaar
det af Soveder.

esålek, Tilværelse.

Herpok, f. 1) tr. beggner;
gjør ved. 2) intr. a) bli-
ver beggnet. b) stær.

etuarpok, intr. 1) bliver paa
et Sted; holder sig stil-
le. 2) er ledig; tager sig
• ingen Ting for; er ej
om sig.

etuartok, ledig.

etnajuipok, 1. intr. er brav
om sig; Kan ej være le-
dig.

etui narpok, er stedse.

etui nartok, stedsevarende.

emerforpok, intr. er længe;
bliver el. varer længe;
bestaaer længe.

emerfortok, vedvarende;
langvarig.

Epummerpok, f. intr.
snerper Munden sam-
men; lukker Mund; vi-
er stille. epummeric! hold
Mund!

epummingavok, intr. hol-
der Munden tillukt;
lår lukt sin Mund.

Epupok, 1) intr. roer (med
en Aare, som har eet Aa-
reblad.) 2) tr. roer den
(Baaden.)

epåtak, en Roerkarl; en
Roerfle.

eputuklak, en til at roe sin
Baad.

eput, en Aare (til en Euro-
peisk Baad eller en Kont-
Baad.)

eputikkak, et Aaretræ; et
stykke Træ til Kone-
baadsAare.

eputikfiarpok, intr. arbej-
der paa et stykke Træ
til Aare.

eputikkio, intr. gjør en
Aare.

eputserpok, f. intr. sætter
sig ned at roe.

eputserbik, en RoerKam;
en Roetol; Roeliine.

eputseriarpok, intr. lader
sig got roe; er let at
roe; flyder god fart (en
Baad.)

eputseriepok, 1. intr. er
tung at roe; Kommer
seent affted; det træf-
fer i Armene at roe den.

epipok, 1. tr. drejer (med
et Roer.) drejer af for
noges (ved at vrifte med
en StyreAare i Baadens

Bagende.) epiruk v. epikuk! drej af!

Erdlek, *i pl.* erdleet, de smaa Bårder, som sidde inderst i Gaaens Mund. erdlerpåk, en Kindtand.

Erdlikpok, *i. intr.* er paaholden; holder paa hvad man har.

erdliktok, paaholden. **erdliktøk** v. tórfoak, meget paaholden; gnist; gnier; agtig; farrig; en Snurfitte.

erdliktøvok, *intr.* er gnier; agtig; er færrig; vil ej gjerne af med noget.

erdlingnek, 1) Paaholdenhed. 2) Kærrighed; Gnierie.

erdligau, *tr.* er paaholden paa; vil ej miste.

erdliktórfiak, *intr.* 1) bliver paaholden; begynder at holde paa sine Sager. 2) bliver farrig.

erdligupok, *tr.* vegrer en noget; forholder el. negter ham det; vil ikke han skal faae.

erdligutipok, *tr.* 1) det samme. 2) gjør en paaholden; ægger ham til at være paaholden.

erdliarpok, *intr.* er es paaholden paa; vil afhænde; vil sælge.

erdlingnarpok v. nakau, *intr.* er værd at holde paa;

er fæstbar; er rar; er dyrebar.

erdlingnartok, fæstbar; rar; dyrebar.

Erdlok, en Endetarm.

erdlaveet, *car. sing.* Indvolde.

erdlavikforpok, *intr.* spiser Indvolde.

erdlauarpok, *tr.* tager Indvoldene ud af et Dyr.

erdlauarfortok, et fingeret Spøgelse, som siges at flyve i Luften og tage Indvoldene af de døde Grønlændere, eller og Gudene af de levende, saa at de blive blanke paa nogle Steder og mørke paa andre.

erdlokivok, *intr.* 1) lider Møje; er ilde deran; pine; jammerlig (i en svar Sygdom.) 2) tager sig nær el. til Hjerte; finder sig besværet; er forelegen og bekymret (over noget.) 3) bemøjer sig særdeles (for en Ting at faae gjort); anstrænger sig.

erdlokirfok, bekymret; bekymret; forelegen.

erdlokirfut, det som forarsager Bekymring; Møje; Besværlighed.

erdlokirfutigan, *tr.* 1) besværes derved; lider derved.

ver. 2) lider Nøje for; tager sig det nær; besymrer sig derfor.

erdlokinarpok, *intr.* skaffer Nøje og Besvær.

erdlokinartok, besværlig;ummerfuld; jammenlig.

erdlokinak, Angst; Be-
Flemmelse; Besymring.

erdlokópok, *tr.* 1) bemøjer sig for; stræber med; gjør sig Umage for. 2) nøder; tvinger. 3) skaffer ham nok at tænke paa. erkarfautima erdlökópanga, jeg har ont ved at slippe Tankerne derom el. jeg kan ej saae det af Hovedet.

erdlokotípok, *tr.* 1) *intr.* a) lider Nøje el. pínar sig med noget; har ont ved at saae en Ting af Hovedet. b) lader sig nøde. 2) *tr.* skaffer Nøje og Bryderie.

erblokónek, Nøje; Umage; Bryderie; Gienvordighed.

erdlokotigáu, *tr.* finder Nøje med; har Umage og Bryderie med. Erdlokotigingilá pulláke, han havde ej ont ved at saae sin Besøger ind; han lod sig ikke meget nøde.

Erinà, 1) Maal; Måle.

2) Stemme; Sang; 3) Tone; Melodie.

erinálik, sat paa Melodie; med Tone; som kan synges:

erinákatak, 1) ligelydende. 2) som har samme Tone el. Melodie. kannang-épa erinákata? efter hvilken Melodie gaar den?

erinákatigeek, *car. sing.* af eens Tone el. Melodie.

erinágikpok, *f. intr.* 1) har en fløjnt Stemme; synger got. 2) det er en smuk Melodie el. Sang.

erinálukpok, *intr.* 1) har en maadelig Stemme; synger ikke. 2) det er en fløjnt Melodie el. Sang.

Erinniok, *intr.* er længselsfuld; venter efter noget med Længsel; bier paa med Smerte.

erinnigáu, *tr.* længes efter noget; haster med udsaldet deraf; bier paa en med Smerte.

erinnittsekpok, *tr. intr.* er fløjnt af at vente længe; bliver fortræden over; at en Ting varer saa længe; bliver utaalmelig.

erinnittsaupok, *tr. tr.* bliver utaalmelig derover; er fløjnt af at bide længe paa en el. vente efter noget.

erinnínarpok v, nakau, *intr.* er fløjnt sammelig; forvolder at man fløjnt det

det faaer ingen Ende;
han bliver borte.

erinnindk! Fjedsommeligt!

Sillan-erinnindk! 1) hvor
Fjedsommeligt! hvor læn-
ge skal det dog vare. 2)
hvillen Mølefitte! gid han
dog vilde komme!

Eripok, *er. rr.* rykker af
erigak v. erisak, et Skind,
som Haar el. Fjer ere
afrykkede paa somme
Steder.

erigeklak, 1) det som skal
afrykkes. 2) bruges det
helt af Spøg om en stor
Skjæget, ligesom han behø-
vede at afrykkes sine Haar.

erisarpok, 1) *rr.* plukker af
(Fjer); ruster af (Haar);
plukker (et Skind, en
Kugl). 2) *intr.* er pluk-
ket; er afrykket sine
Haar.

erisagak, plukket; afrykket
sine Haar.

erisårdluko, Afpluk; det af-
rykkede (Haar el. Fjer.)

erisak, et Sælskind uden
Haar, som dog har sin
Narv; et sort Skind;
Støvleskind.

Erisak og Erisarpok; see under
Eripok.

Erka, Narhed; Narvæ-
relse; Grændse; Egn.

erkane, i Narværelsen;
egenlig i hans Narvæ-

relse; i hans Egn; paa
dens Grændser.

erkavtine, i vor Narvæ-
relse, o. s. fr.

erkanépok, *intr.* er i Nar-
værelsen.

erkanétok, desomer i Nar-
værelsen; det omliggende;
tilgrændsende.

erkárdlek, 1) Landsmand;
den som boer paa Land
med en el. i hans Egn.
2) den som er paa Sangst
med en (saa nær, at han
kan sees.).

erkardlerda, *rr.* har til
Landsmand. 2) er paa
Sangst med; er paa et
og samme Særvand
som han.

erkardlereek, *car. sing.* 1)
Landsmand. 2) 2de som
er paa Sangst sammen.

erkardlereekpuk, *f. intr. car.*
sing. 1) ere Landsmand.
2) ere paa Sangst sam-
men.

erkávok, *intr.* er i Nar-
heden; opholder sig; boer.
kaladlin akkornænne er-
káguma, naar jeg boer i
blaat Grønlænderne.

erkasúkpok, *intr.* 1) onsker
sig et eller andet; vil
giærne have. 2) lider
Nød; føler Trang.

erkasúngnek, 1) Nød. 2)
2) Onste; forlangende
efter noget, som man
behøver.

erka-

erkafutíþok, *tr.* bringer i Læd; Kommer til at lide Mangel; fortrænger.

erkafutigau, lider Mangel derpaa.

Erkáiðok, *tr.* huster; Kommer ihu; erindret sig.

erkáirfak, det som erindres.

erkainiarpok, *tr.* stræber at huse; huster over paa.

erkainiægefsak,)

erkáirfsak,) noget at erindre.

erkáirfutigaú, *tr.* bringes i Erinding derved.

erkáimavok, 1) *intr.* huster; har i Huommelse. 2) *tr.* — det.

erkaimarsak, det man har i frist Erinding.

erkáipok, *r. tr.* paaminder; bringer en noget i Erinding; huster ham paa.

erkáisitak, paamindt.

erkáisitirfok, en Paaminder.

erkarsarpok, *intr.* tænker; grunder; grandstet; overvejer.

erkarsárnek, Tænken; Betænkning; Overvejning; Grandstning; Eftertanke.

erkarsaut, 1) Tanke (det man grunder paa.) 2) Sjette (hvori man tænker.)

erkarsautigaú, *tr.* tænker paa; grunder paa; eftertænker; overvejer; tager til Sjette.

erkartorpok v. tortarpok, *tr.* tænker ofte paa; har i delig i Tanke; erindrer jevnlig.

erkartoupok, *tr.*)

erkartoursiok, *intr.* 1) bringer i Erinding el. paa

Tale; erindrer en Gra-
værende. 2) fører til Be-

mytte; foreholder; min-

der en om det begang-

ne; opvækker til Efter-

tanke. 3) dømmer. 4) i

dual. erkartoupuk, tale

sammen om det mellem-

værende; afgjør en gam-

mel Sag med hinanden.

erkartubik, 1) Domsted;

2) Domtid; Domsdag.

erkartoursívik, Domhuus;

Domstoel.

erkartoursirfok,)

erkartóirfok,) en Dom-

mer.

erkartoutipok, *r. 1) intr.* døms-

mes; overbevises. 2) *tr.*

dømmer; overbevise.

erkartutitok,)

erkartóirfak,) dømt; over-

bevist.

erkartút v. tóirfut, Dom;

dømmende Udsagn.

Erkanak, 1) farlig; Fare;

Ulykke. 2) *intrj.* Vee!

Skade!

erkanárfillat! O! Vee! hvíl-

ken Ulykke! hvor fæ-

ligt!

erka-

erkanårpok, *intr.* det seer farligt ud; der er Sare paa færde. 2) det gaaer farligt til; løber ilde af. erkanårkajak! hvor snart kunde det ikke løbet ilde af! nær kunde han Kommet til Ulykke!

erkanårkajakau, *intr.* staaer høj Sare; kunde snart Kommet til Skade; var Ulykken nær.

erkanårliok, *intr.* stikker i Sare; er i betænkelige Omstændigheder.

erkanaralluktuak! nu er der en stor Ulykke reist! Ei, hvor vil det dog løbe af! nu seer det dog galt ud!

erkanaralluktuarpok v. tuarkau, *intr.* 1) det tilstund der med noget ont; der er stor Sare forhaanden. 2) det er en særdeles farlig Sag; det vil vist faae et slet Udfald; det er noget ret galt Tøj.

erkanårerpok, *f.* 1) *intr.* a) er forsynet; er forraa; *dendes*, saa man ej saa let skal Komme til Kort. b) har afgjort en Sag, saa den ej skal længer ligge paa Hierte. 2) *rr.* a) har forsynet sig med. b) har afgjort det; har faaet det fra Gaanden.

erkanåersarpok, 1) *intr.* a) forsynet sig. b) afgjør

en Ting. 2) *rr.* a) forsynet sig med. b) afgjør; gjenaf med eet; gjør det sidste gang og det af al magt (for ej siden at komme i Forlegenhed.)

erkanåersaiok, *intr.* det samme i de 2de sidste Bemærkelser.

erkanåersartok, forsynlig.

erkanåerslupok, *rr.* forsynet en anden.

erkarau, *rr.* 1) Kommer til Skade dermed; lider Skade derpaa. 2) stikker i Sare derved; holder for farlig.

Erkarfarpok, see under Erkaïok.

Erkasukpok, see under Erka. Erke, Mundvig.

erkéjavok, *intr.* sætter en Ræv Mund; vrænger Mund.

erkúngavok, *intr.* er Rævmundet.

erkúngarsok, Rævmundet.

erkilik, i *pl.* erkiglit, smaa Trolde, som foregives at være under Jorden med Gunde, Gesigt og lee altid.

Erkek, en Gnid.

erkerfarpok, *intr.* spiser Gnider.

Erkikpok, *f.* *intr.* er vel; er stærk og tryk.

erkik-

erkikfiok, *intr.* bliver st.
fer og tryg; bliver frelst
og vel faren; faaer Fred.
erkikfinek, Fred; Tryghed;
Sikkerhed.

erkikfifarpok, *tr.*)
erkikfifaiok, *intr.*) Raffer
Fred og Sikkerhed.

Erkilik, see under Erke.

Etkimaput, see under Er-
kipok.

Erkimavok, 1) *intr.* gaaer
under; trækkes under
Vandet (Blæren el. Vilen,
hvormed et Sædyr er truf-
set.) 2) *tr.* trækker den
under med sig.

erkimatipok, 1. *tr.* trækker
ganske under Vandet
med sig.

erkimarfiok, *intr.* hans Blæ-
re el. Piil er gaaet un-
der ved et Sædyr; han
venter paa dens Op-
komst.

Erikspok, 1. 1) *intr.* a) Frym-
per sammen; skrumpes.
b) bliver rynket. 2) a)
frymper noget ind. b)
sætter Rynker i Panden
ved at trykke Øjnene tæt
sammen. kendet erkiridk,
flaae Rynker i det Ans-
igt. c) omfatter; om-
griber; omfavner; om-
armer.

erkitipok, 1. *tr.* Frymper et
Skind; lader det Frym-
pe ind.

erkitéropok, *f. tr.*)

erkitériok, *intr.*) 1) Frym-
per sammen; Frynger
sammen; sammentryk-
fer; lægger sammen (et
Klæde uden Orden.) Ting-
erdlautilt erkitérpéjt, de
toget Sejl ind. 2) straber
sammen; stabler; sama-
menhober. 3) binder i
Knipper.

erkitigak, 1) sammenlagt;
sammentrykt. 2) sam-
menhobet; stablet; en
Sob; en Staf; en Stas-
bel. 3) et Knippe Straa-
re.

erkiterut, 1) i Almindelighed
et Redskab at samle sam-
men med. 2) i Sædeles-
hed a) en Gandske at Fræ-
be tørre Lodder sammen
med. b) en Rive. c) et
Gletov.

erkimaput, *intr. car. sing.*
vrimler.

erkimarfut, *car. sing.* vrim-
lende; en Drimmel.

erkingavok, *intr.* er Frum-
pen; er rynket; er skrump-
pen.

erkingarfok, Frumpen;
Skrumpen; rynket.

erkišavak, en Myg-Larve
(som findes i de første Vær-
de og idelig frummer sig.)
Erking-

Erkingavok,)

Erkiterpok,) see under Er-
kipok.

Er'koakpok, intr. er
ond; er vred; er opbragt.

Erkómaþok, intr. er vaas-
gen; sover ej; ligger
lysvaagen.

erkómaþok, vaagen,

erkómaþok, rr.)

erkomaþok, intr.) vaager
hos en.

erkomatigau, rr. vaager
desaarsag; vaager over
en el. noget.

erkomaniarpok, intr. hol-
der sig vaagen.

erkærpok, intr. er ej læn-
get søvnig; bliver aar-
vaagen og munter.

erkærþok, fri fra Søvn; aar-
vaagen; munter.

erkærþarpok, rr. gjør aar-
vaagen.

erkærþaut, noget at blive
aarvaagen ved; Snuus-
tobaf.

erkærþautigau, rr. bliver
aarvaagen derved.

Erkomæpok, intr. er nyt
at høre el. see.

erkomæþok, nyt; siel-
dent; usædvanlig.

erkomæliorpok, intr.
frembringer noget nyt.

Erkórpok, 1) intr. træf-
fer ind. 2) rr. træffer.

erkóþok, intr. det samme t.
sidste Bemærkelse.

erkógak, truffen.

erkorniarpok, rr.)

erkoþniarpok, intr.) 1) træf-
fer at træffe. 2) gjetter;
spaaer.

erkoþniartok, Spaamand;
Prophet.

erkópok, 1) intr. a) træf-
fes. b) opfyldes. c) fins
der sig truffen; overbe-
vises; røbes. Misfiartór-

soak kafa táva erkópok, 3
hvormegit þan end nægte-

de det, blev þan dog om-
fider truffen og maatte læ-

de sig overbevise. 2) rr.
faaer i Sigte; stiler lig-

ge paa. Akeiksek umérð-
lugo erkórat, táva ik-

sluglugo uniungikunik er-
korarat, en Røppe meder-

man efter, indtil man faaer
den ret i Sigte, da skyder

man ikke feil, faaer man
den.

erkorniagak,)
erkótuklak,)
erkotsomartuklak,) det som

forud siges at skulle see;
en Spaadom; en Pro-
phette.

erkótþok, 1. rr. 1) overbe-
vifer. 2) leder indtræffe
el. opfyldes.

erkornauprerkot, en Skjeld.
Erklák, Rindbaften.
erk-

erklårpok, *rr.* Naar en med
den flade Haand (helt
paa Rindbatten); giver
Ørefigen; giver Rind,
heft.

erklårtåupok, *intr. car. sing.*
de give hinanden Øre-
figen (for at præde Øre-
te.)

erklåipok, *rf. intr.* Rind-
batten synker el. gaar
af Læd.

erklåifok, en som Rindbat-
ten er falden ned paa.

Erklarok, Gjertegruben;
for Gjertet.

erklarungavok,)

erklærerrivok,) har ont
for Gjertet; har Gjer-
tevee.

Erklårpok, [under Erklåk.

Erkse, Frygt; Banghed;
Rædsel.

erkslok, *intr.* frygter; er
bange; ræddes.

erksigau, *rr.* frygter for;
er bange el. ræddes for.

erksifok,)

erksigirfok,) bange; frygt-
som; ræd.

erksirbrsoak, frygtagtig;
fej; meget bange.

erksiarpok v. nakau, *intr.*
er frygtelig; er at væ-
re bange for; er forfær-
delig; er grim.

erksinartok, frygtelig; for-
færdelig; grim; ræd-
som.

erksinarlufek, Befrygtelig-
hed; Grumhed.

erksiorpok, *intr.* er i Frygt
for noget; angstes; i
negat. er uden Frygt; er
rolig; er frimodig.

erksiorfistomik, uden
Frygt; rolig; frimo-
digen.

erksilårpok, *rr.* gjør bange;
skræmmer; forfærder;
fatter Skæk i; lyser;
ræder.

erksilårut, Skrællemid-
del; Skrællebillede;
Trudsel; Skræmsel.

Erkslok,)

Erksiorpok, [under Erkse.

Erksukpok, *rr.* 1) gjen-
mer (noget) for en; stus-
ler for ham; Savingsmik.
erksukpåtut, han forskaf
Rulven for dig. 2) Naar
i Pippeleg; skal lede de
andre op. Erksugomar-
pøj, han skal lede dem op.

erksukligåuput, *car. sing.* de
lege Pippe; de forskikke
sig for hinanden.

Erksupok, *rr.*)

erksirfok, *intr.*) gaar
ind med noget; bærer el.
leder el. fører det ind.

Erksajagau, *rr.* gider ikke
at gjøre det.

erksajukpok, *intr.* gider
ikke; er lad; er doven.

erksajuktak, lad; doven.
F

erkajafungnek, Dovenskab;
Ladhed.

erkajatárpok, *intr.* er uvil-
lig; er fortrøden.

erkajatártok, fortrøden; u-
villig.

erkajatarfúsek, Uvillighed;
Fortrødenhed.

erkajafuárpok, *is. intr.* er
ufortrøden og villig til
sin Gjerning; er hurtig
og allart; gider bestilt
noget; er flittig.

erkajafuúfok, villig; ufor-
trøden; flittig.

erkajafuúnek, Villighed;
Ufortrødenhed; Flittig-
hed.

erkajanak! hvilken Ulyst!
hvor doven! hvor for-
trædelig at have med
at bestille!

erkajanakáu, er fortræde-
lig at have med at be-
stille; man gider ej væ-
ret derover.

Erlerpok, *tr.*)

erléfok, *intr.*) ndvider Gje-
den i de grønlandske Lam-
per.

Ermik, en to Aar gam-
mel spragled Sæl (saa
falbes den i visse nordlige
Egne af Landet.)

ermiúfiak, en Aar gammel-
Sæl af samme Slags
(paa samme Steder.)

Ermikpok, *f. 1) intr.* va-
ster sig i Ansigtet. 2) *tr.*

toer en anden i Ansigtet.

ermigak, toet i Ansigtet;
vasket.

ermikbik v. migvik, 1) et Vas-
sefad at toe Ansigtet af;
et Saandfad; Barbeer-
fad. 2) en Vandkande
(til fligt Brug.)

ermigut, 1) det man vasker
sig med i Ansigtet; Vas-
sevand; Vasseflud. 2)
især: det Straa, Grøn-
lænderne dyppe i Urin
og toe Ansigtet med.

Ermusek, (*s.*))

ervngufek, (mere brugelig))
1) et Beger; Støb; en
Øse; et Drikkekar. 2)
en Flaske; et Glas; en
Kop.

ervngut, det samme (bruges
sjelden.)

ervnguserminek, et stykke
Flaskeglas.

Erneñmek, en Harpuun-
Piil med 2de Beenfiare
i øverste Ende.

erneñnerpok, *f. tr.* slaar saa-
dan en Piil i et Spedyr.
erneñneriarpok, *intr.* Easter
med saadan Piil.

Ernek, en Søn.

erneráu, *tr.* har til Søn.

ernertárpok, *intr.* 1) saaer en
Søn. 2) avler en Søn.

ernerták, en ung Søn.

ernertáksak, en ufødt Søn.
erner-

ernerfiak, en Jostersøn; en
tiltagen Søn; en udkaar-
ren Søn.

ernerfiarau, *rr.* udkaarer til
Søn; antager i Søns
Sted.

ernétuak, eeneste Søn; een-
baaren Søn.

erniklak,)

erningoak,) Stif-Søn.

erniok, *intr.* og *rr.* 1) fø-
der. 2) gjør Æg; gyder
Kogn.

erniak; Affødning; det som
er født (Han el. Hun,
Æg el. Kogn); Joster.

erniarau, *rr.* har født; har
bragt til Verden. (den,
det.)

erniovok, *intr.* er født; er
bragt til Verden.

erniurlok, født.

erninek, 1) i Alm. en som
har født (Menneffe eller
Dyr.) 2) i Besynderlig-
hed a) en Læve el. Sæl-
hund, som har faaet
Unge. b) en Barselkone.
c) en Fift, som har gy-
det Kogn.

ernierrovok, *intr.* 1) har
født; har faaet Unge.
2) har gjort Barsel. 3)
har lagt Æg. 4) har
gydet Kogn.

erniokikpok v. kigpok, *f.*
intr. er født paa ny.

erniokikfiok, *intr.* bliver
født paa ny.

erniorpok, *intr.* 1) føder
flere efter hinanden; er
frugtbar. 2) lægger Æg
(flere efter hinanden.) 3)
springer langs over
Vandet, rørende Over-
fladen hist og her (en
Steen, man slaar ud.)

erniortok, 1) en frugtbar
Kone; et frugtbart Dyr.
2) en god Æggehøne.

erniortipok, *r. rr.*)

erniortifiok, *intr.* 1) gjør
frugtbar. 2) slaaer Plat-
tenKager (ved at kaste en
Steen ud langs Vandets
Overflade.)

ernisukpok, *intr.* 1) vil fø-
de; er i Barnenød; har
fødselsvee. 2) vil gjøre
Æg; er æggesyg.

ernisuktok, 1) en Kvinde
som er i Barnenød; et
Dyr som vil føde. 2)
en æggesyg Høne.

ernisukfiorpok, *intr.* forre-
ter Gjordemodertjenes-
te; er fødsels-Hjælper.
ernisukfiortok, en Gjordes
moder.

ernisukfiut, Middel til at
befordre fødselen.

ernisuiipok, *rf. intr.* føder
aldrig; er ufrugtsum-
melig.

ernisuitfiok, ufrugtsumme-
lig; ufrugtbar.

ernivik, fødested; Sted at
føde el. lægge Æg paa.

Erngerpok, 1. 2. 1) gjør strax. 2) fortsætter Repsen uden Ophold. Dettet *Infinivus applicatus* bruges almindelig om: Strax, saasom: erngerdlune, han strax; erngerdlugo, ham strax; erngerdlutit, du el. dig strax; erngerdlungs, jeg el. mig strax; erngerdlutik, de strax; erngerdlugit, dem strax; erngerdlufe, I el. Eder strax; erngerdluta, Vi el. Os strax.

erngeinak, strax paa Stand; paa staaende fod; uden Lenten el. mindste foregaaende Forsøg.

Erngoutak, Barnebarn; Sønnesøn; Datterdatter.

erngoutarå, 1. har til Barnebarn.

Erniok, see under Ernek.

Ernumavok, intr. 1) er forlegen; er raadvild; veed ikke at raade eller hjælpe sig. 2) er i Livsfare; seer Døden for Øjne.

ernumagåu, 1. er forlegen derfor; tvivler derom; er raadvild desangaaende. Tikineng ernumagilerpara, jeg troer aldrig at komme hjem mere.

ernumanak! Forlegenhed!

hvilken Raadvildhed! hvor betænkeligt!

ernumanakåu, det er en ret fortvivlet Sag; det kan gjøre en raadvild; man maa sættes i Forlegenhed derved.

ernumakulukpok, intr. er i en ynkelig og ret betænkelig Forsætning; søges der imellem Gaab og Frygt.

ernumarfut, det som gjør raadvild el. hvorved man sættes i Forlegenhed; Aarsag til Betænkelighed.

ernumarfutigåu, 1. sættes i Betænkelighed derved; bliver raadvild desangaaende.

ernumanæitsomik, uden Betænkelighed; uden al Fare.

Erriaråu, 1. holder Hævd over noget; er om over det; frieder derpaa; vil ej have det besudlet.

erriarirak, fredet; hævdet.

Erroi pok, 1. intr. 1) er uden Skarn; er reen. 2) er øde; er blot; er skaldet (en Klippe); er uden Græs; er ufugtbar (et Land.) 3) er ganske vaad, saa at Bled. Siden synes blaa (Glas.)

erroi-

måltok, 1) reen; fri for
Skarn. 2) øde; blot;
skaldet; uslungvar. 3)
ganske vaadt.

erroërse! hvor reen! 2)
hvor øde! hvor skaldet!
blot og øde!

erroërskaripok, *f. intr.* det
Skind bliver snart
vaadt.

erroërskaripok, et Skind,
somet jaaler nogen Væ-
de.

Eriorpok,)

eruktorpok, *tr.* toer Klæ-
der; vasser; tvætter;
fyller.

erriorkok, *intr.* er i færd
med at tõe Klæder;
staaer og vasser.

erriorkifok, en Tvætterstø;
en Vasserstøne.

erlungak, tvættet; det som
vasses.

erlungeslak, en Tvæt; en
Vast; det som skal toes.

erriorkik v. rørfvik, Tvætter-
plads; en Vasserballie.

eruktoriak, i plur. erukto-
rifæt, Mave, Kallun;
det bladede Kallun (i
Kaar el. Rheensdyr.)

eruktorifursak, et Ark Pa-
piir, i plur. eruktorifursæt,
en Bog Papiir.

Erlipok, *sf.* 1) er tilsyne;
sees. 2) er synlig; kan
sees. 3) er forstaaelig

(Ord.) Okauzia ingma
erlipok, man kan neppe
forstaae ham. 4) i negaa-
erlungilak, a) er ej tilsy-
ne; b) er usynlig. c) er
uforstaaelig. d) er hør-
te; er fra Øjet.

erlitok, 1) det som er til-
syne; sigtbar. 3) synlig;
3) forstaaelig.

erlungitok, 1) usynlig. 2)
det som er hørte.

erlitungnærpok, *f. intr.* er
ej mere tilsyne; er ble-
ven usynlig.

erlerpok, *f. intr.* Kommer
til syne; lader sig sees;
bliver synlig.

Ersorpok, *tr.*

ersorkok, *intr.*) beredet
Skind (Rheensdyr, Hun-
de eller Kaare, Skind)
ved at gnide det med en
Steen.

ersortok, et beredt Skind.

ersorsimayok, *intr.* er beredt.

ersorkifok, en Jeldbereder.

ersorkit, en Steen at beræ-
de med (en hvid Steen el.
Simpsteen.)

Ersukpok, *tr.* bærer paa
Skuldrene.

ersuktok, en Drager; en
som bærer noget paa
Skuldrene.

erlungak, en Skulderdragt;
en Bylt hangende paa
en Bæp over Axlene.

F 3

ersult, en Drager, Stang;
en Bære, Seele.

Ertarpok, *intr.* raaber
(paa Landet el. Søen) et
vist huult Skrig **EEE**,
(igjennem sammenløbne
Tænder) for at faae Hjelp
(i Forlegenhed med et stort
Sædbyr el. i anden Fare);
giver Signal fra sig om
Hjelp.

Ertlarpok, *intr.* har Reg-
lerødder.

Erfuktorpok, see under **Er-
rerpok**.

Ervallavok, *intr.* slag-
rer (som en Sløj, el. an-
det af Winden.)

ervallarok, en Slag; en Sløj;
en Sane; en Vimpel.

ervallarserpok, *f. intr.* sæt-
ter Slagud; sætter Vim-
pel til el. Sløj paa.

Ervgak, en Landpeltz;
en sort Sælskindes Peltz
uden Haar.

ervgalerpok, *f. intr.* træd,
Per Landpeltz paa.

ervgiok, 1) *intr.* syer Land-
peltz, 2) *tr.* — til en an-
den.

ervgirsarpok, *intr.* har Land-
peltz paa.

Ervkéjarpok, see under **Ip-
pek**.

Ervngarpok, *intr.* 1) rin-
der; lækker; er utæt;

hæder ikke Vand (en
Spand, 2) tylder ned;
rint (Vand af en
Spand; Tran af en Lampe.)

ervngaut, den sorte for-
brændte Tran, som
gaaer igjennem Lam-
pen, og er nedrunden i
Lampestolen.

ervngauserbik, Tranbøtte,
hvori Trannen løber;
det Gul i Lampestolen,
hvori den forbrændte
Tran samles.

ervngalik v. galiksak, et
langt stykke Skind,
lagt i Bunden af en Ka-
jak, til at tage af for
Vandet, om den skul-
de trække Vand.

Ervngusek, see under **Er-
musek**.

Esarravok, *intr.* tager
til sig. **A**;

esarrat, 1) en Gaand. 2) en
Trommestok. **A**.

Esiok, see under **Eiok**.

Etiblek, *helfi cum. suff.*

etiblerd, Phantaste; Ta-
le i Søgne el. Vildelse.

etibliok, phantaserer; gaaer
el. taler i Søgne; snæ-
ker over sig.

etiblifok, en som phantas-
serer; en som gaaer i
Søgne el. taler over sig.

Hå!

H.

Hå! Tys! giv Agt! (andre sige Ta! see samme.)

Ha-ha! hør! Oma ha-ha! hør du! jeg vil sige dig noget. (andre sige aha! see under A.)

Hej! hvad? hvad er det? hvad siger du? jeg forstaaer dig ikke.

hærpok,)

hærtarpok,) *intr.* siger Hej; spørger hvad en anden siger.

Hi! *interj. admir.* Ih! (andre sige Ih! see samme loc. alphab.)

His! *interj. dot.* hvor utaaletlig! hvilken Gede og Qualme! (bruges især af Qvindfolk.)

Hu! hu! huhu! (et Hui- en at forfærde Sælhund-

med, naar man forfølger dem.)

Hua!)

Huhæ! huah! huhæ! (et ogsaa et Slags Hui- en, ten paa Sælhund- Jagt, især til Rest naar Sæl- hund- den gaar under, eller til Rennesters Tort for at fiske eller gjøre dem frugt- som.)

Huærpok,)

Huærtarpok,) *intr.* taaber Hæ!

Huærpok, *intr.* det lys der efter saadant Raab paa Sæn; man kan høre, at der forfølges Sæl- hund- e.

Hy-hy! hphy! (en huul og lav Rest, man giver fra sig, naar man vil nærme sig en Riste, og faae den tryk ved at høre derafter.)

I.

Iah-iah-iajah! Omqvæ- de i Grønlandernes Strids- Sange og ellers naar de ville vise sig for- nøjede. (andre sige Ajah, Ejah, Ojah eller Yjah; nogle tillægge ogsaa Amna, amna-ajah.)

iah-hej!)

ia-hi!) hu! hej! lystig! ret saa! lad ham have det! det fik han hvad han skulde have. (er de gamles Baadslag ved San- gen, især naar der kommer noget, som gøtter dem.)

F 4

iajak,

isjak, en Tromme (som bruges ved Sang eller af Hørmestere.) *A.*

isjarpok, *intr.* 1) siger Isjäh. 2) staaer paa Trommen og synger dertil.

Iblau, 1) en usfødt Uнге (især af Cædyr.) 2) Stindet af en usfødt Sæblunge.

iblaufik, et drægtig Søedyr; en Sæl, som har Uнге i sig.

Ibleek, en Stiffader.

Iblerpok, *z.* 1) *intr.* er reenlig; holder sig reen. 2) *tr.* lader ej gierne en Ting tilsmøres el. rubnere; er reenlig med den.

Iblerukpok, *intr.* 1) er reensfærdig; sparer sig selv for ikke at blive skiden; er bange for at have med skiden Arbejde at gøre. 2) er nensom; er sparsom (enten sig selv, Børn, Hundsfolk, Klæder el. Boehave angaaende.)

ibleruktok, 1) reensfærdig; ordentlig. 2) nensom; sparsom.

ihlerojufpok, *z.* 1) er skidensfærdig. 2) et skudervurren og nordentlig; freder el. sparer ikke paa hvad han har.

iklerojufpok, 1) skidensfærdig. 2) skudervurren; uordentlig.

iblerau, *tr.* 1) har Flær; holder af; freder paa; nemmer ej at bruge. 2) sparer; staaer; nemmer ej at bruge Stræng-hed imod.

iblerisak, 1) det man freder paa; en Ting, man holder Gærd over og sjelden bruger; en Flær og rar Ting. 2) den Person man staaer; den man har Flær og nødigt bruger Stræng-hed imod.

iblerisardu, *tr.* agter høst; holder Gærd over; anseer for værdig at frede el. staae.

iblerinnarpok, *intr.* omkommer paa Spen, før end nogen kan komme til Hjælp.

iblernarpok v. nakdu, *intr.* 1) er reen; er stjer; er ubesmattet. 2) er værd at holde af; er at frede paa. 3) er hellig; er ej til almindelig Brug.

iblernartok v. nakersok, 1) reen; stjer; ubesmattet; rar. 2) hellig; ikke bestemt til almindelig Brug.

iblernarsufek, 1) Reenhed; Ræthed. 2) Hellighed.

iblernak! hvor reen! hvor rar! Sillaan iblernak! hvilsken Helligdom!

iblern-

iblerutipok, *z. rr.* holder
for got til en; agter
ham ikke værdig til
at faae el. bruge. *f. Er.*
iblerutingilátigut umiar-
táminik, han sparede il-
te sin nye Baad, før at
tjene os.

Iblit *v. ivlit*, Du; Dig. *i*
dual. illipnik, *J to*; eder-
2de. *i plur.* illipse, *J*;
eder.

ibliorok, *intr. 1)* er dig. *2)*
er som du. iblióguma ú-
niorkajakáunga, var jeg
som du, vilde jeg vist ha-
ve skudt fæll. ibliungilak
han er en anden Mand
end du.

illingnik, af dig selv; med
dine egne Evner eller
Kræfter. illingnik píslu-
git, gaar ene.

illivtingnik, af eder 2de selv.
illivsinik, af eder selv.

illivtat, som du; som dig;
illimnik (er det samme, som
Uamnik) af mig selv; ved
mig selv; hos mig selv.
illimnik okallukponga,
jeg taler af mig selv. illim-
nik píslukponga, jeg gaar
ved mine egne Kræfter;
jeg gaar ene. illimnik
isumavonga, jeg tænker
paa mig selv.

illivtinik (det samme, som U-
artinik,) af os selv; ved

os selv; hos os selv el.
for os selv.

Idlek, en Bræ; grøn-
landst Sengestæd (*i. hus*
el. Telt.)

idlit, *1)* et Bræ i Bræen.
2) et Sengestæd. *3)* *i pl.*
idlist, *a)* Bræbredders
ne. *b)* Bunden i en Seng.

idlermépok, *intr. er el. lige*
ger paa Bræen.

idlersérpok, *f.)*

idlersérforpok, *) intr.* lægger
Bræen tilrette.

idlersérpok, *rr.* gjør ham et
Sted tilrette paa Bræ-
en at ligge paa; skaffer
ham Plads paa Bræen.

Idlípok, *z. intr.* bliver
meget gammel, saa man
gaaer i Barndom.

idlítok, en som gaar i
Barndom.

Idlórpok, *1)* *intr.* slyn-
ger; Fæster med Slyn-
ge. *2)* *rr.* slaar et Dyr
med Slyngefæst.

idlót, en Slynge.

idlurlát, Stenen i Slyn-
gen.

idlurlak, et med Slynge-
Fæst dræbt Dyr.

Idlúkpok, *z. intr.* har
røde og grønne Øine (*to*
far af at see paa Snee og
Is); er surøjet.

idlúktok, surøjet.

Iga, 1) en rund Kjedel, at Føge i paa Marken el. Skorsteen; en Gryde; igapokitsok, en Pande; 2) et Kogested; et Kjøkken. 3) Røg af et Kogested el. Skorsteen (Især naar man er langt fra og kan kun see Røgen, men ei Gyrstedet. s. Et. Pâuane igårsoak tēkkoara, der oppe saae jeg Røg af en Skorsteen.)

igavok, rr. Føger (dog ikke over Lampe.)

igarfok, 1) en Røf; en Røf, Fe. Røne. 2) et Slags Ulf (*Cottus scorpioides*.)

igarsungsoak, Røfs. Mat.

igarsak, det som Føges el. er Føgt.

igamēpok, er i Kjøkkenet.

igavik, 1) Sørsted; Urnessted; Skorsteen. 2) Kjøkken.

igalsungne, Kjøkkenlugt; Skorsteenlugt; Lugt af det der Føges; Madlugt.

igalsungnipok, is. intr. det lugter af Kjøkken el. Mad som Føges.

Igalāk, et Vindve (enten af Tarme el. af Glas.)

igalākak, 1) Tarme til et Vindve. 2) Glas. Ruder til et Vindve.

igalāminck, et stykke Vindvesglas.

igalārpok, intr. sætter Vindver ind.

igalākserpok, s. rr. sætter Vindver i Huset.

igalākserbik, 1) en Vindves. Rarm. 2) alle de stykker Træer under eet, som høre til et Tarmve. Vindve (men hver Stykke især har sit eget Navn.)

igalārsak, Ørehinden; den fine Hinde indvendig i Øret, efter huls Bristning man bliver døv.

igalārsierpok, intr. 1) syer Tarmevindver. 2) gjør Glasvindver; er Glarmestet.

igalārsiortok, 1) en som syer Tarmevindver. 2) en Glarmester.

Igdararpok, see und. Igdlø.

Igdlerpok, s. rr.)

igdlersorpok, rr.)

igdlersōlok, intr.) forsvatter; tager i Forsvar; tager ens Parthi; beskytter ham; staaer ham bi; gjør Bistand (ved Ord el. virkelig Hjelp.)

igdlersōirfok, en Forsvatter; en Beskytter; en Besværmer; en Talsmand (der taler til ens Forsvar); en Hjælper (der med virkelig Hjelp tager sig ham an.)

Igdler-

igdlersornæk, forsvær; Hjælp; Bistand.

igdlersugak, forsværet; beskyttet; hjælpen.

igdlersupuk, *intr. car. sing.* tager hinanden i forsvær.

Igdlo, 1) helst *cum suff.*

igdløa, a) Mager; det ene el. andet af 2de Ting, som høre sammen (f. Ex.

det ene Hæ; den ene Haand. &c.) b) den ene Ende af en Ting (Især af Huset.)

c) det halve af en Ting; d) Søpfendebarn. 2)

sine suff. et halvt Menneske, som er ligesom fløvet paa langs, og digtes at være langt oppe i Landet.

igdlørnak, 1) Kun det Halve. 2) Kun den ene Side.

3) Kun den ene af 2de Mager; umage.

igdlørnarmik, Kun halvt.

igdlørnisut, som den anden.

igdlugtut, 1) til el. paa begge Sider. 2) alle-begge; begge Mager.

igdløkangilak, *intr.* 1) har ingen Mager; er Uماغه. 2) har ingen Søpfendebarn.

igdløanēpok, *intr.* han er i den anden Ende af Huset.

igdlørān, *tr.* 1) har til Mager. 2) har til Søpfendebarn.

igdlørēekpuk, *f. intr. car.*

sing. 1) ere Mager el. Par.

2) ere Søpfendebørn sammen.

igdlørēikpok, *f. intr.* 1) ligger paa Sider (Menneske el. Baad- &c.) 2) bliver flentzet langs efter Bugen (en Sæl.)

igdlørēarpok, *tr.* slæder en Sælhund saaledes, at man gjør den første Opflætning tvært over fra den ene forlæges Overdel hen under den anden og stræes hen til Kumpen paa Ryggen (for at bruge Skudet til et vist slags Baadebetræk.)

igdlørēartak, et saaledes slæder et Konebaad. Skind (som helst bruges i Konebaadens Midte.)

igdlørēarpok, 1) *intr.* flulper; bevæger sig fra den ene Side til den anden (Bandet i et Kar.) 2) *tr.* flulper det; sigter; sælber; ryster det frem og tilbage; bevæger en Ting fra en Side til den anden.

igdlørēægak, flulpet; sigtet; sællet; rystet el. bevæget frem og tilbage.

Igdloarpok og Igdlofikpok, se under næstforegaaende.

Igiak, Svælget i Halsen.

igingavok, *intr.* er hæst. iging-

igingerfok, hæs.

igipok, *r. tr.* 1) har fiun-
tet det blant andet. 2) har
trukken det ind i sig (Baa-
de Skindet det paasmurte
Spæf.)

ikiak, 1) en Tarme Peltz
fyet af blotte Spæts. 2)
Overdeelen i Vandet.

ikialik, den som haver saa
dan Peltz paa.

ikiarfiørput,)

ikinarfiørput,) *intr. car.*
sing. holde sig øvertlig i
Vandet og gaae ej til
Bunde (Fodderne.)

Igimak, see under Egipok.

Igivok, *intr.* gaaer i Tran
(Spæf); smelter (Snæ;
Jis; Smør.)

igivnek, Tran, som af sig
selv er smeltet (og ej fæet
ved Jiden.)

igivnerut, forraad af smel-
tet Tran.

igigullavok, *intr.* er gam-
ste veeg til at smelte; er
smeltefærdig; begynder
at løbe i Tran.

igunak, spruet Tran og
Spæfgrever.

Igla, Latter. Sillan igla!
hvillen Latter.

iglapok, *intr.* leer.

iglarajukpok, *intr.* er lat-
termild.

iglarajuktok, lattermild.

iglarfulek, Latter; Grine-
vurnhed.

iglapadlak, Stoggerlatter;
Grinen.

iglapadlarpok, *intr.* Stog-
gerleer; leer meget højt;
griner.

iglaut, noget at lee af; det
som opvækker Latter.

iglautigau, *tr.* leet af; ud-
leer; beleet.

iglautigirlak, udleet; bes-
leet.

Igliak, Moderen i Livet.

Iglo, 1) et Huus; en Byg-
ning. 2) en Huus Tomt.

iglórfoak, et stort Huus;
et Europæisk el. Colo-
nie Huus. kongim ig-
lórfoa, et Slot.

iglorpæit, *car. sing.* en mange-
de Huse; en Bye.

iglorperksaait, en stor mange-
de Huse; en Stad.

iglorpengoart, en liden stoff-
Huse; en Landsbye.

iglomiá, den som er i Hu-
set; Husets Beboer.

iglorperksaarmio, den som
boer i Staden; en Bor-
ger.

iglokate v. katak, Huus, Ka-
merad.

iglokatigau, *tr.* boer i Huus
med.

iglulliok, *intr.* bygger Huus.

iglulliorpok, 1) *intr.* det sam-
me. 2) *tr.* bygger Huus
til en anden.

iglul-

iglalliortok, en Hænsbygger; en Bygmester.

iglulliorbik, en Byggeplads (som bygges paa.)

iglulliorbiklak, en Byggeplads (til at bygge paa.)

iglovigak, et Sneehus; Hus af Sne.

iglovigarpok, *intr.* hørt i Snehus.

iglovikiarpok, *intr.* gik et Snehus.

Ih! Jh! (andre sige Hi! see loc. alph.)

Ijai,

ijaisaa v. ijaife, Ej, det var underligt! Eja! hvor gik det dog til!

ijaiserpok, s.)

ijaimiok, *intr.* siger saaledes af Forundring; forundrer sig; bestyrtes. ijaimigau, *rr.* bestyrtes derover.

ijaiminarpok v. nakau, *intr.* er at bestyrtes over; er faldt el. forfærdeligt.

ijaiminarfe! faldt! bestyrte! forfærdeligt! Sil! ijaiminarse tekkaana, Ei, det er dog et grusomt Bort derude.

Ika, Giffet (bruges om et Sted i Nærheden, da man gikne tillige giver Tegns fra sig, hvilket Sted man mener.)

ikane, Hift henne; paa et Sted hift henne.

ikanepok, *intr.* er hift henne. ikanetok, den som er el. var hift henne.

teika v. taika, Der henne; det Sted der henne (see Gram. XIV Cap. §. 4, b.) teikane, der henne; paa det Sted der henne.

teikanepok, *intr.* er der henne.

teikanetok, den som er el. var der henne.

taikunga, did; derhen.

inga, *intr.* hiin; han el. hun el. den el. det hift henne (som dog kan sees.)

ingna, *intr.* hiin el. hiint (fraværende); han som du veed, nok selv; hun Siemme.

irkloma, 1) *ex transitivum* til begge næstforegaaende af samme Bemærkelse. 2) som *vocativus*: hør du hift henne! hør du der staaer el. sidder. (see Gram. VII. Cap. §. 8, 2, a.)

teingu, *intr.* Han u. der henne.

teingna, *intr.*)

teinkloma, *rr.*) han u. der Siemme el. der, du veed nok selv.

ivna, *intr.* 1) hiin el. hiint forbigaaende; han el. hun el. den el. det i for-dum Tid. 2) hiin til, Kommande; hiint til, stundende. 3) *adverbia-*
intr.

Iiter: forhen; i fordum/
tid.

ivrsoma, tr. det samme i 2de
første Bemærkelser.

täivna, intr.)

täivrsoma, tr.) Han ic. da el,
paa den Tid (da nemlig
noget skeede el. skal skee.)
täivrsotnónakut, paa den
Tid; til den Tid.

Ikaäokput, z. intr. car.
ing. ere i Mængde; gi-
vea Mængde af paa et
Sted.

ikaäktut; car. sing. som ere
i Mængde; mange sam-
lede paa et Sted.

ikaäklufek, Mængde.

ikiput, z. intr. car. sing. ere
faa; der gives faa af paa
et Sted.

ikitut, car. sing. faa.

ikirfufek, Jaahed; ringe
Antal.

ikitungoort, car. sing. meget
faa.

ikitungöput, intr. car. sing.
ere meget faa.

ikinerroput, intr. car. sing.
ere færre.

ikinerrit v. nerrursut, færre.

ikinärpok, tr. tager for faa.

ikigliok, 1) intr. bliver faa;
bliver tynde. 2) tr. for-
mindster Antallet; glør
færre ved at tage deraf.

Ikak, 1) Opstanderen paa
hver Side af et grøn-

landst Vindve. 2) et Jul
i Væggen at lægge no-
get fra sig udi.

Ikkapok, z. intr. er grundt;
er ikke dybt.

ikkatok, 1) grundt; udybt;

2) et Rif; en Grund.

ikkatungoak, 1) meget

grundt. 2) et lidet Rif.

ikkatungövak, 1)

ikkakau,) intr. er me-

get grundt.

ikkarfufek, Udyb; Grundg-

hed.

ikkallioik, intr. 1) bliver

grundere. 2) voper til;

bliver mindre dybt (et

Saar.)

ikkardlok, et Stjer;

en blind Klippe i Sa-

vet; Bante og Grunde

i Søen.

ikkardlipok, z. 1) intr. stø-

der an paa et Stjer;

løber paa Grund. 2)

tr. sætter det (Slid, Saad)

paa Grund.

ikkardlisimavok, intr. er

kommen paa Stjer;

stager paa Grund.

Ikkardlok, see under næstfo-

regaaende.

Ikarisak, f. under Ikärpok.

Ikärpok. 1) intr. a) fah-

rer over (en Fjord; Elv.)

b) flyder el. ligger tværs

over noget (f. Ex. Ivers

træerne fra en Bjælle til

en

en anden; Trin i en Sti-
ge.) c) løber paa tværs
(Striber i et Klædemon.)
2) *tr.* a) fahreer over den.
b) lægger tværs over det.
ikårsmavok, *intr.* 1) er fah-
ret over, 2) ligger tværs
over 2de fra hinanden
gabende Stykker.
ikårbik, et Overfahrested.
ikårtarpok, *intr.* Kommer
over en Fjord; er i 2rd
med at fahre over el.
gaar over en Elv.
ikårtipok, *r. tr.*)
ikårtitarpok, *tr.*)
ikårtiterpok, *f. tr.*)
ikårtiteriok, *intr.*) træffer
frem og tilbage over
noget; overfahreer med
det hid og did; væver;
stopper.
ikartitigak, vævet.
ikåupok, *tr.*)
ikårfiok, *intr.*) fører over;
sætter en over (en Fjord,
Sund.)
ikåurfirfok, en Færgemand.
ikåurfak, overført; over-
sat; overbragt.
ikårut, 1) Tvetstykke; det
søm ligger tværs over
noget, fast med End-
ne og huult i Midten.
2) i *plur.* ikårutit, Tver-
træerne i et Suus el. i
en Glæde.
ikåruserpok, *f. tr.* lægger
noget tværs over el. un-
der; sætter tværs for.

ikek, en Havnbugt imellem
2de Land-Odder.
ikérfoak, en stor Havnbugt;
en breed Bugt.
ikerafek i *p!* reitsæt,))
ikarifik,) et
Sund; Gjennemfahrt
mellem 2de Lande.
ikarifikfiak, et middelmaa-
dig bredt Sund
ikerafingoak, et lidet smalt
Sund.
ikarifikvok,)
ikarifikarpok,) *intr.* er el.
har Sund at fahre i
gjennem.
ikarifikalliok,)
ikerafelliok,) *intr.* graver
en Gjennemfahrt; gjør
Canal.
ikerafelliak, en Grav om
en Stad; en gravet
Gjennemfahrt; en Ca-
nal.
ikerinarfiurput, *intr.* *car. sing.*
holder sig ude fra Land
det (Kodderne.)
Ikkat v. kæt, en Galning
af et Menneske; en Glæ-
ne.
ikkatigau, *tr.* hutler og stø-
der et Menneske i udyd-
se Hensigter; rives og
tumler sig med et Stur-
entimmer.
Iké! v. Ikik! Gu! (naar
man uførmødentlig an-
res af noget koldt el. vaadt.)
ike-

Ik er ån, *rr.* gylter ved at antage det, som er foldt el. baadt.

Ikke, | Vunde; Saar.

ikkilik, saaret.

ikkilirkfak, meget saaret; fuld af Vunder og Saar.

ikkilérpok, *f. rr.* saarer.

ikkilerfimarok, *intr.* er saaret.

Ikek, see under Ikárpok.

Ikkek, et Slags Syrrertræ, som kommer drivende fra Spén, og bruges til Buer og Rajafl. Ringe.

Ikérngoak, Solle i Sæl-
stindsstrømper.

ikérngórupok, *intr.* har forslidt sine Strømper Soller.

ikérngurserpok, *f. rr.*

ikérngurfélok, *intr.* sætter Soller i Strømper.

Ikiak, see under Igiak.

Ikkiarpok, *rr.*

ikkiaflok, *intr.* flækker; gennemstjærer efter fladen.

ikkiaægak, flakt.

ikkiaégelsak, noget, som er for tykt og maae flakkes.

ikkiaarut, en hvid el. rød Læder. Strimmel, som syes langs ned for paa en Støyle, lægges dobbelt og syes ind i Sømmen selv.

ikkiaaruserpok, *f. 1) rr.* besyres den med saadan Søm. Strimmel. 2) *intr.* er besyret dermed (Støvlen.)

Ikkikpok v. kukpok, *rr.*)
ikkukflok, *intr.*)

pisler; hakker og river ndi (en Fugl med sit Neb.)

Ikingut, en god Ven; en Betsjendter.

ikingutigau, *er. 1)* har til Ven; er god Ven af en; lever i Betsjendskab el. Venskab med. 2) spørger el. spiller Cameradskab med; omgaars frit og uden Undseelse.

Ikiórpok,)

ikiórsorpok v. serpok,) *rr.*
hjælper; understøtter; staaer bi; gaaer til Haanden; tager i med.

ikiórte, en Hjælper.

ikiortiklak, en til at hjælpe sig.

ikiortigau, *rr.* har til Hjælper; gjør noget ved hans Hjælp; faaer Bistand af.

ikiortufsek, Hjælp; Bistand.

ikiortekarpok, *intr.* har Hjælp; i neg. ikiortekangilak, har ingen til at hjælpe sig; maae hjælpe sig selv; er uden Bistand.

Ikipok, *rr. 1) intr.* antændes; kommer i Brand.
2) *rr.*

2) *tr.* antænder; staffer i Brand.
 ikitsiok, *intr.* tænder sin Lampe; gjør Ild.
 ikisimavok, *intr.* er bleven tændt; er bragt i Brand.
 ikitsiniarpok, *intr.* søger at faae Ild i noget; slaaer Ild.
 ikithiniut, *Syrstø.*
 ikimavok v. kumavok, *intr.* er i Brand; sees tændt; brænder.
 ikumariksarpok, *tr.* staffer til at brænde got.
 ikumariklæut, noget at stæfse Lampen got i Brand ved.
 ikumatiksak, Søde for Ilden; Spæf til Lampen.
 ikuellekpok, *z. intr.* flammer; luer (Ild); fusser (Rud.)
 ikuelleksarpok, *tr.* staffer i Lue; Kommer til at flamme.
 ikuelleklæut, Svovelsstikke.
 ikuellektipok, *tr.* sætter Ild paa; stikker i Brand.
 ikuellavok, er el. staaer i Lue; flammer got.
 ikuellakdu, staaer i lys Lue; flammer særdeles.
 ikuellaut, Sænge Rud.
 ikuellainarpok, *intr.* brænder for (en Flint.)
 Ikkivok v. ikkuvok, 1) *intr.* a) stiger i en Baad el. Skib. b) sætter sig

paa en Slæde; stiger til Vogns. ikkiniarit pio-maguut, vil du med, saa haeng paa. 2) *tr.* a) lægger udi (en Baad, Kar ic.) b) lægger paa (en Slæde.) c) indtager nogen paa Baad med sig.

ikkirfak,)
 ik sak,) nedlagt; ilagt; den el. det (paa en Baad) indtagne.

iksimavok, *intr.* er inde i Baaden; er paa Slæden.
 ikfarpok, 1) *tr.* lægger noget i et Kar, Proviantbunk, Spælgarv, Baad ic. fylder; lader. 2) *intr.* sidder paa en Liine gumpende til Siderne; besøger sig fra Side til anden.

iksaiok v. iksiok, *intr.*)
 ikforarpok, *tr.* v. ikforaiok,)
intr. det samme i første Bemærkelse.

ikfårbik v. forårbik, det Kar el. Sted, man fylder.
 ikfårtok, en Perpendikel.
 ikforægak, nedlagt; ilagt; fylde; det som isfyldes.
 ikfivik, en Risse el. Kar, som noget lægges i.

Iklerpok, *f. intr.* Rubber sig i sin Kajak; trykker sig ind i den. 2) *tr.* sætter noget til Side; flytter det bort fra et Sted til et andet.

ikléiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

iklerbik, en Kiste; Sædelstokke; Skrin.

iklerbiursak, det som ligner en Kiste; en Kasse; en firkanter Kiste; en Led, d. s.; en Kistetelt (som er høi bag til.)

ikligak, henlagt; tilsidefat.

iklimiok, 1) *intr.* flytter sig noget tilside; lægger sig bedre hen. 2) *rr.* ryk. Får det lidet af sit Sted.

Iklerbik, see under næstforegaaende.

Ikligau, see under næstfølgende.

Ikliukpok v. lerukpok, *intr.* har Appetit el. Lyst; er lysten el. ilyste.

ikliursufek, Lyst; Appetit; Attraae.

ikliursufepiluk, ond Lyst.

ikliukfarpok, *rr.* opvækker Lyst hos en.

ikligau, *rr.* har Appetit el. Lyst til; er lysten efter; attraaer det.

ikligirfak, det man har Lyst til el. attraaer; Begiering.

ikligirfapiluk, ond Begiering.

iklingnarpok v. nakau, *intr.* er appetitlig; er at faae Lyst til; opvækker Lyst.

iklingnartok, appetitlig; lystelig.

Ikkok, Keenjagt el. Jagt, sted langt oppe til Sjælds.

ikkorpok, *intr.* er paa Keenjagt langt oppe til Sjælds. (med Baad og Samt at blive borte i nogle Dage.)

Ikongarpok v. kongarbigau, *rr.* seer stærkt til en; vender Øjne mod el. skuer til ham.

ikóngavok, *intr.* seer stærkt med Øjnene; er skulende; vender gjerne Øjnene til Siderne.

Ikpigau, *rr.* har ont i (et Lem) el. af noget.

ikpigirfak, det man har ont i el. af; Smerte; Sygdom.

ikpigukpok, *intr.* faaer ont af Mad.

ikpiguufukpok, *intr.* er upasselig; stranter; fejler noget.

ikpingnarpok, *intr.* er stærdelig Mad; den Spise tjener ej Syge.

ikpingiekpok v. giektorpok, *intr.* befinder sig ilde af noget; er ej vel tilpas.

ikpingianakau, *intr.* foraarsager Ulejlighed; sætter i Stet Forsætning; gjør at man befinder sig ilde.

ikpingiegau, *rr.* befinder sig ilde deraf. Ikkika ikpingiegaka, det gjør ont i

mine

mine Saar el. be'foraar;
sage mig Smerte.

Iksak,)
Ikfarpok,) see under
Ikfiok,) Ikkivok.
Ikforarpok,)

Iksukpok, *tr.* styder ef-
ter; stiffer efter.

Ikfuktipok, *r. 1) tr.* det sam-
me. *2) intr.* bliver stude
el. stikken efter.

ikfukfiok, *intr.* Kommer
paa Skud.

ikfuktak, det man styder
efter.

ikfuktara, *tr.* styder der,
efter; har til sit Skyde-
maal.

Ikto, Knald; Skrald.

iktukpok, *intr.* giver Knald
fra sig; skralder.

ikturkse! hvilket Knald!

Iktorpok, *intr.* 1) blues;
stammer sig; er stam-
fuld. 2) er bly; er hø-
vist; undseer sig.

iktortok, 1) stamfuld. 2)
undseelig; bly; høvist.

iktorau, *tr.* 1) stammer sig
el. blues for. 2) undseer
sig ved.

iktornarpok v. nakau, *intr.*
1) er at undsee sig for;
er uomgiengelig; fager
slet imod. Gode. 2) er
stammelig; er at stam-
me sig ved.

iktojuipok, *r. intr.* *tr.* u-

blue; er ej undseelig;
er dumdriftig.

iktojuiflok, ublue; dum-
driftig.

iktunnakau, *intr.* er got at
være paa et Sted.

iktuvilerpok, *f. tr.* vil ej
forlade en Plads; finder
det got at blive der.

Iktukpok, see under Ikto.

Iktunnakau, see under Ik-
torpok.

Ikuellekpok, see under Iki-
pok.

Ikkukpok, see under Ik-
kikpok.

Ikullavok, *intr.* er blif-
stille; er havblif.

ikullanek, havblif; blif-
stille Vejr.

ikuallanérforpok, *tr.* gjør
havblif (ved at spytte
Spæl i Vandet, saa at
man desbedre kan see Bun-
den, naar man er paa
Steenbiderfangst.)

Ikumavok, see under Iki-
pok.

Ikupok, *r. 1) intr.* er søje
et i andet; er stjødes el.
falsat sammen. 2) *tr.* a)
søger i hinanden; stjø-
der el. falser sammen. b)
sætter et Træ; planter
det.

ikursföropok, *tr.*)
 ikursföiok v. sörfiok, *intr.*)

1) Stjöder el. föjer sammen. 2) omsætter; planter;

ikursfugak, 1) Stjodet; salset. 2) plantet.

Ikusik, en Albue.

ikusiklukpok,)

ikuferräu,) *intr.* har ont i Albuen.

ikusingmikpok, *s. tr.* støder med Albuen; giver Albuestød.

Ikkuvok, *s.* under Ikkiwok.

Ilå? 1) er det ikke sandt? ikke saa? hvad siger du dertil? 2) Ej! det var farligt.

ilåme, Ja det er el. har sig vel saa; jo, det er dog vel sandt; maaskee; Kan vel være.

ilåle v. ilålikastil - Jo, jo; vist nok; seer man vel. Ilåle sennatugallóarkáu, han er dog kunstig alligevel. 2) Sydlandingerne bruge det og for Tersale eller beagge paa eengang; Ilåle-terfale, Fun for Plaisir; ikke i nogen egentlig Zensigt.

ilåuna, vissefagen han; er det ikke saa, at han (nemlig gjør det el. det.)

Illak, 1) nogen; noget; en Deel. 2) Sølgesvend;

Cammerad; Tilhørens de. Bruges helst *cum suff.* som:

illå, noget deraf.

illæt, *intr.*)

illæta, *tr.*) een af dem; en Deel af dem.

illej, *intr.*)

illejsa, *tr.*) nogle af hans; hans Sølge; dens Deel.

illejt, *intr.*)

illejsa, *tr.*) nogle af dem.

illarput, *intr.*)

illavta, *tr.*) een af os; vor Cammerad.

illávut, *intr.*)

illavta, *tr.*) nogle af os; vort Selskab el. Sølge.

illarse, *intr.*)

illavse, *tr.*) een af eder o. s. fr.

illakarpok, *intr.* har Sølge; er ikke eene; er forenet med noget; i negar. illakangilak, er uden Sølge; er eene.

illatárpok, *intr.* bliver formeret med een.

illávok, 1) *intr.* er med; følger med. 2) *tr.* lægger til; formerer.

illætigt, 1) iblant; paa somme Steder. 2) hvad nogle af dem angaaer.

illávigt, hvad nogle af os angaaer o. s. fr.

illåne, 1) undertiden; nu og da; nogle gange; iblant. 2) om nogen Tid her.

herester; en anden gang ved Lejlighed. 3) det begav el. tilbrog sig en gang.

illalik, som har i sig el. fører med sig; forenet med.

illalikovok, *intr.* har i sig; fører med sig; er forenet med.

illaliúpok, *rr.* medtager; tilføjer det.

illalerpok, *f. rr.* meddeler; deelagtiggjør.

illangerpok, *f. 1) intr.* tagges el. er taget af; formindstes. 2) *rr. a)* tager af; formindster. b) faaer Deel i el. sin Deel af.

illangérok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

illangerbigau, *rr.* nyder Deel i.

illangerut, en bestikket Deel; den Deel man faaer.

illangerutigau, *rr.* har el. faaer det til sin Deel.

illangupok, 1) *intr.* gaader i med; bliver indberegnet; regnes med. 2) *rr.* lader gaade i med; indberegner; regner med.

illangarpok, *intr.* faaer Halsbrynde el. Opstiggelse; Måden stiger ham op i Halsen.

illáimák, Kun en Deel af noget; tildeels.

illáinangoak, Kun et lidet Stykke; en Smule.

illáinarfiarpok, *rr.* udseer en Felte deraf.

illafarpok, *rr.* forøger; formerer; bringer i Tilvæxt.

illasiak, antagen; tiltagen i Huset; optagen.

illasiaráu, *rr.*)

illasiátiok, *intr.*) antager; optager; tager til sig i Huset.

illaták, en Løgner, som gjerne lægger til.

illatövok, *intr.* lyver; er en Løgner; farer med Usandhed; lægger gjerne til sine Ord, det som ej har sig saa.

illáukiek, en Vanskabning el. Krybling; et stympet Stykke el. uregleret Ting, der si er som dens Lige.

illáurpok, *rr.*)

illáuriok, *intr.*) gjør med; gjør Selskab (naar de andre lee, tale, græde, spadserer ic.)

illégau, *rr. 1)* følger med; har i sit Følge. 2) forenes med.

illegeek, *car. sing. 1)* 2de som følges ad. 2) enige; sammenholdende. 3) i *plur.* illegeet, menige Mand; Menighed.

illegeekpuk, *f. intr. car. sing.*

1) følges ad; ere i Selskab med hinanden. 2) holder sammen; ere forbundne.

bundne el. eendragtige.
3) ere Communicantere.
illegeeksfuk, *car. sing.* 1) som
følges ad. 2) enige;
samdrægtige. 3) Com-
municantere.

illegeengnek, Gemeenskab;
Samsund.

illegeerslut, Samsunds-
mid-
del.

illegeerslutigau, *rr.* har det
til Samsunds-Middel;
Kommer derved i For-
ening med noget.

illegeekse, den som hører
til Samsundet.

illæksak, 1) en til at følge
sig. 2) noget at følge der-
til.

illeksaråu, *rr.*)

illeksarsøk, *intr.* 1) vil ha-
ve en med sig. 2) faaer
en til at følge sig el. gjø-
re noget med sig.

illeksarpok, *rr.* formerer;
forøger.

illeklåut, en Læder-Spand
(at hente Vand i); en Læ-
derflaße; Skindbøtte.

illeksårsfok, *intr.* gaaer
hen for at faa en til at
følge sig; er sig om Søl-
gestab.

illeitfårfoak, en stiftelig
god Deel; et temmelig
stort Stykke.

illeitfårforok, *rr.*)

illeitfårfoök, *intr.*) puger
sammen; samler med

Gjerrighed. 2) vil gier-
ne, at den Syge skal Kom-
me sig og leve. 3) i neg-
er nøjsom; er god at for-
nøje; lader sig nøje med
lidet.

illeitfårfoök, en Gjerrig;
Sammenpuger; ufor-
nøielig.

illeitfårsungitsök, nøjsom;
som lader sig nøje med
lidet.

illeitfårsornakau, det var at
ønske han (den Syge)
maatte komme sig igjen.

Illåk, en Lap paa et Klæ-
debon; en Bødning.

illåksak, en Lap; en Klud
at lappe et Klædebon
med.

illårpok, 1) *intr.* er lappet;
er sat Stykker udi. 2)
rr. lapper; bøder.

illårneko, en Lap; et af-
staaet Stykke.

illårtorpok, *rr.* lapper; bø-
der.

Illakpok, *intr.* er spejet
el. urede; indvies i hin-
anden; Kommer Ru-
re paa Traaden.

illårpok, *rr.* kæmmer; re-
der sit Haar.

illéjarpok, *rr.* bringer det
forvilede tilrette; gjør
et Tov flart.

illéjutit, *car. sing.* en Redes
Sam.

Illu-

Illane,)
 Illangerpok,) s. under Illak.
 Illárpok, see under Illák.

Illatók, Illávok, Illegau og
 Illeitfeisforpok, see under
 Illak.

Illekkilavok, *intr.* ryster
 med Hovedet (mod sin
 Villie s. Ex. af Alderdom.)
 illekkilarsok, en som ryster
 med Hovedet (mod sin
 Villie.)

illekkimifárpok, *intr.* ryster
 el. virrer med Hovedet
 (frivillig for at give Tegn.)
 illekkimifártok, den som
 ryster el. virrer med Ho-
 vedet.

illekkimifarbigau, *tr.* 1) vir-
 rer med Hovedet til en
 (naar man siger ham nei.)
 2) ryster med Hovedet
 over nogen el. noget u-
 behageligt.

Illeksaut, see under Illak.

Illeksfok, 1) *intr.* er ven-
 lig; er omgængelig; er
 høflig; taler Jolt vel
 til. 2) *tr.* a) omgaaes en
 venlig; beegegner ham
 høflig; taler vel til ham.
 b) annammer; antager.

illekfirfok, det samme
 i 2de sidste Bemærkelser.

illekfirfok, venlig; omgæn-
 gelig; høflig.

illekfirfúsek, Venlighed;

Høflighed; Omgænge-
 lighed.

illekfingitsok, uhøflig; u-
 omgængelig.

illekfingitsúsek, Uhøflig-
 hed; Uomgængelighed.

illekfiarpok, *tr.* antager;
 sig en; beviser ham
 Kierlighed.

illekfirfárpok, *tr.*)

illekfirfártok, *intr.*) sætter
 Skif paa en.

Illelárpok, *intr.* 1) er
 taalmodig; er stille og
 hengiven ved sin flette
 Skjæbne; viser sig taal-
 lig. 2) *neg.* illelángilak,
 er utaalmodig; viser sig
 urolig og fortræden;
 Kan ej finde sig i sine
 tunge Raar.

illelártok, taalmodig; taal-
 lig; rolig og stille i sin
 Lidelse; hengiven.

illelángitsok, utaalmodig;
 fortræden.

illelárúsek, Tøalighed;
 Taalmodighed.

illelángitsúsek, Utaalmo-
 dighed.

Illeregau, *tr.* Ryer en;
 frygter sig for ham; tør
 ej komme for hans Ø-
 ne (naar man enten har
 fortrønet ham el. hans
 Nærværelse er fortrædelig.)

illerasukpok, *intr.* er be-
 flemet el. ængstes over

det man har ilde gjort;
frygter for Udsaldet; er
bange for Straf; græm-
mer sig.

illerafuktok, beflemt; ang-
stet; den som græmmer
sig over det begangne.

illerafsungnek, Græmmel-
se; Engstelse; Beflem-
melse.

illeranåk! hvor ængstelig!
illeranarpok v. nakáu, *intr.*

1) er frygtelig; er at
frygte sig for (den man
har gjort imod.) 2) er for-
trædelig at være hos;
er ej god at komme nær.
3) er at ængstes og være
beflemt over (det man
har gjort.)

illeranartok, frygtelig; for-
trædelig.

illerditslepkok, *1. intr.* for-
tvivlet; taber sig af
Græmmelse over det
man har gjort; kan ej
udholde Skrækken for
den forestaaende Straf.

Illerkok, 1) a) Skif;
Sædvane; Maneer. b)
Beskaffenhed. c) Leve-
maade; Brug; Forhold.
Illerkoe! v. illerkutokár-
soak! det er gammelt med
ham. Illerkominit ajún-
gilak, det er got fremfor
det plejer at være. Tankoa-
illerkoe nællunakút, det

er vanskelig at sige, hvor-
ledes det har sin med dem
el. hvi de bære sig saaledes
ad. 2) mere uegentlig:
Narsag; Anledning;
Middel; Raad. Kan-
nong illerkokarame taj-
mápa? hvad er Narsagen
til, at det er saa? Nar-
tojuitsun illerkoeennik i-
lisimangilatir? veed du in-
gen Raad for dem, som
ingen Børn kunne faae.
3) brugelig Tale; Ord-
sprog.

illerkomisut, efter Sædva-
ne; som før.

illerkolik v. lirksoak, 1) fuld
af Skifte og Sædvaner;
meget overtroist; som
har mange Leverege-
ter at iagttage. 2) den som
har mange underlige
Lader og Gebærder.

illerkokarpok, *intr.*)

illerkoráu, *tr.*) har for
Skif; plejer saa at gjø-
re; det er hans Sædva-
ne el. Maneer.

illerkórpok v. korforpok,
intr. bruger sine Lader;
gjør som han plejer; bli-
ver ved sin gamle Vane;
har altid saa for Skif.

illerkordlukpok, *intr.* 1) har
en stem Vane; er uftif-
kelig; bliver usædelig.
2) er en stem Maade.

illerkordluktok, uftifkelig
usa

usædelig; som har slemme Mæner el. Vaner. illerkordluk v. kopiluk, en ond Skif; slem Vane; slet Levemaade.

illerkorikpok, *f. intr.* 1) har en god Skif; er skifelig; lever sømmelig el. sædelig; opfører sig anstændig. 2) det er en god Maade.

illerkorikfok, skifelig; sædelig; sømmelig; anstændig.

illerkóserpok, *f. intr.* forander sin Levemaade; er ikke som man plejer.

illerkóferdlukpok, *intr.* forander sig til det værre.

Illjárufuk, 1) et faderløs Barn; Waisenbarn. 2) den Enke, som er uden Forsørger.

Illikserpok, *f. 1)* tr. skjærer til; passer efter; gjør noget efter et andet Mynster. 2) *intr.* er til skaaren icke.

illikskiook, *intr.* det samme i første Bemærkelse.

illikskirfok, en Tilskjærer.

illiksigak, tilskaaren; afpasset; lignet efter et Mynster.

illikserat, Mynster.

illikserutigau, *tr.* har til Mynster; tilskjærer el. ligner efter.

Illimagau, *tr.* formoder; venter.

illimasukpok, *intr.* 1) formoder sig; venter sig. 2) er usikker; har ej Roilighed paa sig for det forventende (især naar man frygter.)

illimánarpok v. nakau, *intr.*

1) er ventende; vil nok snart komme. 2) er at formode; det tegner godt; der gives godt Haab om at faae det man søger. Tersa akeikfínnut illimánarallóarkau, der skulde man efter alle Mærker kunne træffe Røpper.

illimánnak, et Sted, som lover godt; hvor man kan vente sig det man søger.

illimánarfiok, *intr.* er snart forventende; det er paa Tiden, han skulde komme el. ved den Tid han plejer at komme.

illiméitsekpok, *intr.* er stedsse usikker; lever i frygt og Fare; gaar altid bange, at nogen el. noget skal overtrample ham.

Illimmárpok, *intr.* fahrer til Himmels; gjør en Luft-Rejse (en Heremester.)

Illimasukpok, see under Il-
limagâu.

Illioik, 1) *intr.* a) bærer sig ad; forholder sig. b) gjør; bestiller. c) begraves. 2) *tr.* a) beegner; gjør ved. b) stiller sig af med; sætter fra sig; hænger op el. lægger hen. c) begraver.

illirfiok, *intr.* det samme i 3de sidste Bemærkeller.

illirfiok v. lirfak, 1) hemsat; henlagt. 2) begraver.

illisipok, 1. *intr.* bliver begravet; lader sig begrave.

illirfivik, 1) et Gjemsel; Sted at henlægge el. sætte noget fra sig; Skab; Gylde. 2) Kurv.

illirfivigâu, lægger el. sætter det fra sig der; gjemmer det deri.

illivæk, en Grav, i plur. illergvit v. lerveet, en Kirkegaard.

illigviorkok, bygger el. graver en Grav. 2) *tr.* — til den.

illivérkovik v. illuérkovik, en Spæfhytte; en Grav til Spæf og Sødevarer muret over Jorden.

illiorárpok, *tr.*)

illioráfiok, *intr.*) lægger fra sig; nedlægger et efter andet.

illiorpok, 1) *intr.* gjør. 2) *tr.* gjør ved. Kannong illiorpáse? hvad gjorde han ved eder?

illiorste, Bedrift; det man tager sig for el. har gjort.

illiornerdlukpok, *intr.* gjør det som ont er; handlar ilde.

illiorárpok, *intr.* 1) gjør jevnlig det el. det. 2) sjunger Viser (enten den hele Tropp, som ballierer, eller enkelte, som finder Fornøjelse i at sange over for sig selv og igjentage sig Sang.)

illisepok, 1. *intr.* er en Hæder el. Hæremester til det onde; bruger Hæderie til andres Skade.

illisefok, en Troldmand el. en Hæder, som forhejer andre.

illisebigâu, *tr.* forhejer en (at han ei kan fange, bliver spå, døer ic.)

illiorrovok, *intr.* ligger begravet paa et Sted.

Illiorpok og Illiorárpok, see under næstføregaaende.

Ilspok, 1. 1) *tr.* a) lærer at Fjende. b) lærer el. sætter el. begriber det. Illinægeksaka ilspaka, jeg kan nu min Lectie. 2) *intr.* a) veed; har faaet Forstand; er bleven Fløg. b) bræ

- b) bruges ogsaa om Dyr, at være bleven forsligtig.
 f. Ex. Tullukkæt piniar-
 tuinaravtik kēsa iliput, da
 vi idelig have efterfat Rav-
 neae, ere de blevene forsig-
 tige. c) Traaden slipper
 af Naale-sjæt.
- ilitiok, *intr.* lærer til
 sig; indhenter el. faaer
 Kundskab om noget.
- iliniarpok, *tr.* bruger Gld
 at lære; gaaer til Un-
 derviisning.
- iliniægak v. geklak v. ilitek-
 sak, en Lectie; Lære-
 stykke.
- iliniartok, en Lærling; en
 Catechumen.
- iliniarkautiksak, det man
 først har at lære; en
 Grundlærdom.
- ilispok, *z. tr.* lærer en an-
 den; bringer ham til at
 fatte; skaffer ham For-
 stand paa noget.
- ilistiok, *intr.* lærer fra sig.
- ilistiok, *intr.* studerer; sæt-
 ter sine Ord i Lave (bru-
 ges helst om dem, som syn-
 ger paa beret Strids-San-
 ge, og overlægge, hvad de
 skulle have at sige.)
- ilirsarā, *tr.*)
- ilirsarfiok, *intr.*) 1) Fjender
 igjen, den man har seet
 tilforn; Fjender en. 2)
 Fjendes ved; holder for
 sit.
- ilirsarirak, Fjendt; Fjendes
 lig.
- ilismavok, 1) *intr.* er for-
 standig; er viis el. Flog.
 2) *tr.* veed det; har For-
 stand derpaa; Fjender
 det.
- ilismarsok, forstandig; viis;
 Flog. Aglekkænning-ili-
 smarok, en Skriftflog.
- ilismarsforsoak,)
- ilismauirksoak,) meget
 viis; overmaade for-
 standig; en Flog Mand;
 et vist Væsen.
- ilismarslusek, Kundskab;
 forstand; Begreb; Klog-
 skab; Viisdom.
- ilismangilak, *intr.* er vane-
 fundig.
- ilismangitsok, vane-fundig.
- ilismangitsusek, Vane-fun-
 dighed.
- ilismangangitsok, eenfols-
 dig; som ej har synder-
 lig Kundskab.
- ilismakate, Medvider.
- ilismanartok, Viisdom; viis
 Lære; som skaffer Kunde-
 skab el. er værd at vide.
- ilimalersipok, *z. tr.* oply-
 ser; oplader ens For-
 stand; bringer til Be-
 greb om noget.
- Illipse, see under Iblit.
- Illisepok, see under Illiok.
- Illisorau, *tr.* besinder det;
 kommer i Erfaring om;
 for-

Kommer efter; bliver
vaer; ændser.

illiforilerpok, *f. intr.* Kom-
mer til sig selv igjen; be-
finder sig; begynder at
blive vaer; Kommer ud
af Drømmen.

illiforétipok, *t. tr.* bringer
tilrette (den Besvimele);
hjælper ud af sin Vild-
farelse.

illiforétitak, tilrettebragt.

Illo, 1) altid *cum. suff.* det
som er inden for; In-
derdeel; det Indvendige
af en Ting. 2) Kiimind-
vendigt et Huus el. Telt,
især paa Vindverne.

illóane, inden i el. inden
for; indvendig.

illuvrine, inden i os; illuv-
sine, inden i Eder o. s. fr.

illóagut, inden til; illumi-
gut, i sit Inderste o. s. fr.

illoanépok, *t. intr.* er ind-
vortes; er inden i no-
get.

illoanétok, det Indvortes.

illumio, 1) det som boer el.
er inden i nogen. 2) Syl-
de; Lids Frugt; Foster.

illumiovok, *intr.* er inden
i noget; boer i ham el.
hende (Tanken; Fosteret;
Egget.)

illumiokarpok, *intr.* 1) har i
sig. 2) er med Eg; har
Foster hos sig.

illumiugau, *tr.* 1) har den
el. det i sig; er opfyldt

el. indvendig begavet
dermed. 2) beholder el.

gjemmer det hos sig; be-
varer det i sit Inderste.

illumiolik, 1) som har no-
get i sig. 2) med Eg;
med Barn.

illumiolerpok, *f. tr.* fylder
med; begaver indven-
dig med.

ilhuliok, *tr.* huler ud; ud-
graver.

illulinek, Udhuling; *spe-*
clarim: Kenden i et Kas-
stetræ.

illulek, en Kugle; en Keno-
dekugle.

illuliklak, det samme, dog
egentligst Blye til at stø-
be en Kugle af.

illudlek, 1) inderst. 2) en
Inderstjorte.

illudlerpok, *f. tr.* lader med
Kugle.

illudlerpok, *tr.* fylder Kug-
len ud.

illuléjant, 1) et Redskab at
udhule el. udgrave med.

2) en Grestee. 3) en Slin-
te-Kradser.

illulerlant, en Ladestof.

illuliak, 1) et Jisbjerg;
et stort Jisfjeld; Jis-

stotse (som driver i Snen.)

2) i *pl.* Disco Bugt (former-
dels de mange Jisfjelde,

der staaer paa Grund.)

illuliarisiak, 1) det inderste
Lag Kjød paa et Fugles

Kryt.

bryst, nærmest ved Benet. 2) Barnebarns Barn.

illokópok, 1) intr. er kommen ind i noget. 2) rr. — i det (Bånd i en Baad; Pis i Buxerne.)

illokotflok, intr. det samme i sidste Bemærkelse.

illomåt, 1) alvorligen; sandelig; oprigtigen. 2) visseiligen; ja; vist.

illomådle, ja vist; ja i Sandhed er det saa.

illomörpok, intr. mener det han siger; det er hans Alvor el. fulde Forsæt; er oprigtig; er redelig; findet; er trofast.

illomörtok, sand; trofast; alvorlig; oprigtig; redelig.

illomörtomik, alvorligen; i Sandhed; oprigtigen.

illomörúfsek, Alvorlighed; Redelighed; Oprigtighed; Trofasthed.

illakipok, cf. intr. er æng; rummer Fun lidt.

illakitsök, æng; som rummer Fun lidt.

illutök, 1) viid; stor; rummelig. 2) en Spldevom.

illutóvok, intr. er viid; er stor; rummer meget.

illutórnga, sine suff. inuf. dens Rum; Viidhed; Rummelighed; Indhold. Kannong-épa illu-

tórnga? hvormeget kan den rumme?

illupák, Underfoder; Dræt. illupárušek, 1) Ring el. Bæve om Peltzhæften. 2) Ring om Soel el. Maane.

illávok, 1) intr. a) fryser Kiimfrost indvendig paa Vindver og Væge. b) fryser Iis ved Stranden i Ebbetiden, som siden kommer til at vise sig under Vandet, naar Gloden kommer. c) bliver omringet; indsluttet. 2) rr. a) befryser; sætter Kiim indvendig paa. b) omringer; omgiver; indslutter det (flere.)

illársak, 1) befrossen indvendig med Kiim. 2) indsluttet.

Illomåt, see under næstføregaaende.

Illuarpok, intr. 1) er bekvem; passer got. 2) er ret; er som den bør at være. 3) er retskaffen; er hellig. 4) opfører sig tilbørlig; lever anstændig. 5) er fuldkommen; er som han bør. 6) er retfærdig; handler som han bør.

illuartok, 1) bekvem. 2) ret. 3) retskaffen; hellig. 4) retfærdig; anstændig. 5) fuld-

5) fuldkommen. 6) retsfærdig.
 illuartomik, tilbørligen;
 illuårnek,)
 illuårstøsek,) 1) Beqvem-
 hed. 2) Retfæstthed.
 3) Hellighed. 4) Anstæn-
 dighed; Skikkelighed.
 5) Fuldkommenhed. 6)
 Retfærdighed.
 illuartulliarpok, *intr.* gjør
 det som ret er; handler
 retsfærdig.
 illuåråu, *tr.* agter for ret;
 anseer beqvemt; holder
 for got; finder Behag
 i; giver Bifald. Terla-
 nētuarneeng illuåråra, det
 anstaaer mig at blive der.
 illuårirfuk, det som an-
 staaer; velbehagelig.
 illuårkødt, det en befinder
 sig vel ved; Gavn.
 illuårkotigåu, *tr.* befinder
 sig vel derved; har
 Gavn deraf.
 illuårfarpok, 1) *tr.* a) be-
 qvemgjør; sætter til ret-
 te; gjør i Stand; brin-
 ger i Orden el. i Lave;
 gjør det bedre. b) for-
 bedrer; helliggjører. 2)
intr. er sat til rette; er
 istandbragt; er forbed-
 ret.
 illuårstøik, *intr.* det samme
 i 2de første Bemærkelse.
 illuårstøfuk, en Forbedrer;
 en Helliggjører.

illuårstønek, Forbedring;
 Helliggjørelse.
 illuårstøut, et Forbedrings-
 Middel.
 illuårstøupuk, *intr. car. sing.*
 forbedre hinanden; gav-
 ne hinanden.
 illuårstøik, 1) *intr.* kommer
 i Rigtighed; bliver i
 stand igjen; bedrer sig;
 bliver god. 2) *tr.* brin-
 ger i Rigtighed; skaffer
 i sin forrige Stand; beda-
 rer; gjør god.
 illuårstøgak,)
 illuårstøfuk,) 1) tilrettes
 bragt; istandsat. 2) for-
 bedret; helliggjort.
 illuårstønek, Berigtigelse;
 Forbedring.
 illuårstøpok, *tr.*)
 illuårstøfuk, *intr.*) 1) Ejens-
 der for ret. 1) erklærer
 retsfærdig; retsfærdig-
 gjør.
 illuårstøtak, retsfærdiggjort.
 illuårstøfuk, Retfærdig-
 gjør.
 illuårstøstønek, Retfærdiggjø-
 relse.
 illuårstøut, 1) det man kan
 komme i Stand ved; det
 noget kan blive beqvemt
 gjort ved. 2) Retfær-
 dighed.
 illuårstøigåu, *tr.* synes vel der-
 om; har Mod derpaa;
 vil gjerne have; agter
 sig tjent dermed,

illu-

illuēipok, *is. intr.* 1) er u-
beqvem; passer ikke. 2)
er uret. 3) er upasselig.
4) er uanstændig; lever
ustikkelig. 5) er vanheli-
lig. 6) er uretfærdig.

illuēitsok, 1) ubeqvem. 2)
uret; utilbørlig. 3) u-
passelig. 4) uanstændig;
ustikkelig. 5) vanhellig.
6) uretfærdig.

illuēitsokan, *intr.* er særde-
les uanstændig; er me-
get ustikkelig.

illuēitsufek, 1) Ubeqvem-
hed. 2) Upasselighed. 3)
Uanstændighed; Ustik-
kelighed. 4) Vanhellig-
hed. 5) Uretsfærdighed.
6) Utilbørlighed.

illuēitsulliarpok, gjør Uret;
handler ilde.

Illui pok, *is. intr.* er heel;
er ubestaaen.

illuētsok, 1) heel og hol-
den; ubestaaen. 2) et
flags Qvinde. Peltze
med Kjødssiden udvendt.

illungak, *sine suff. inuf.* det
ganske og aldeles. Uma-
pin illunganik; af dit gan-
ske Hjerte.

illungarpok, *is.* faaer
noget heelt og ubestaaet.

illungerforpok, *intr.* 1) ta-
ger sig alvorlig af en
Sag; gjør sig Umøge
med el. Glid for den. 2)
bliver alvorlig; det er

hans ramme Alvor. 3)
kan og bruges om: bliver
bodsærdig. 4) i *neg.* il-
lungerfungilak, gjør Kun-
paa Strømt og for det
løse.

illungerfortok, alvorlig.

illungerfornek, Alvor.

illungerfornek! hvor al-
vorligt! hvor beftigt
griber det dog an! hvor
smerteligt!

illungerfungitsok, en Øjens-
skalk.

illungerfuinak, ret for Al-
vor; af alle Kræfter; af
ganske Hjerte og Su;
med al Glid.

illungerfoupok, 1) *is.* bege-
ner en alvorlig. 2) *intr.*
i *dual.* og *plur.* de blive
alvorlige; det bliver til
ramme Alvor med dem
indbyrdes (naar de træf-
tes el. slaas.)

Illungak og Illungerforpok,
see under næstforeaaende.

Illupak og Illuparussek, see
under Illo.

Illusærpok v. seepok, *is.*
intr. er traurig; er be-
drøvet el. melancholisk;
hænger med Govedet.

illusærdlukpok, *intr.* har
mistet sin Sørlighed; er
bleven vansør.

illusærdluktok, vansør.

Illuvok, see under Illo.

Ille-

Illærak, Gval, Aas; et
flags smaa Regeartere
de Søe-Insecter, som
Barde, Gvalen æder.
Cancer pedarus.

Illærpok, f. und. Illakpok.

Imå, 1) saaledes. 2) hvad
skulde jeg sige? (naar
man har glemt, hvad man
vilde talet.) 3) hørt nu,
jeg vil sige dig noget.

imåglæt (af ima og aglæt, 1)
Fun saa; blot dette; saa
allene Imåglæt okalluk-
pa? talede han ikke andet
end det? Iserkoanga imåg-
læt, han lod mig gaae ind,
det var og alt. 2) for-
gieves; til ingen Lytte.
Imåglæt okaukallóarpag-
it, jeg har nok sagt dig det,
men min Umage har væ-
ret spildt.

imatók, gid! Ach, at!

ima ráva, altsaa; derfor.

imalioinarpok, intr. siger
lutter Ima; Kan ej kom-
me ud med hvad han
vil sige.

imáipok v. méipok, t. 1) intr.
er saaledes. 2) det er el.
betyder; er saa at for-
staa; maa saaledes for-
staas. 3) rr. gjør saa-
ledes ved en; behandler
ham saa.

imáitok v. méitok, 1) saa-
dan. 2) hvad jeg skulde
sige?

imáitomik, 1) saaledes. 2)
nemlig. 3) for Exem-
pel.

imáituarpok, intr. staaer og
hænger med Armene; be-
stiller intet; er ledig;
driver Tiden unyttig
bort.

imáituartok, ledig; ørkes-
løs; en Dagdriver.

imaka? 1) hvad om? end
om el. naar? constr. med
Subjunct. dersom *Verbum*
bruges, som: Imaka kah-
luháguma? Hvad om jeg
var en Europæer? Imaka
utokalligune? End naar
han bliver gammel? Dog
kan det og staae uden *Ver-
bum*, som: Imaka páuane?
Hvad om man var her oven-
til el. hvorledes vil det
ikke dog blive her oven til?
2) Men hvad? Constr.
med *Conj.* som: Imaka
tekkogamiuk? men hvad,
da han saae hende?

imakatóg, hvor meget me-
re; saa meget mere.

imenna, paa denne Maade;
saaledes. (*demonstra-
rive.*)

imennæt, saa mange.

imennávok, intr. 1) er paa
denne Maade; gaaer saa-
ledes til; har sig saa. 2)
er saa mange (naar man
opraaffer Fingrene efter
Antallet.)

imen-

imenne, forleden; for Port
siden; forleden Dage.

imennilok, *intr.* har væ-
ret her, siden forleden
dag el. i nogle saa Da-
ge; er steet for saa Da-
ge siden. Hras a) *Con-*
junctionis: imenniligame,
for Port Tid siden; i disse
Dage; siden forledendag,
som: Imenniligame ma-
nepok, han har været her
i nogle saa Dage. Og det
kan endog bruges med *Ap-*
positio, som: Imenniliga-
mimita forung nærpok, det
er nu bedre med ham, end
forleden. b) *Subjunctivus*:
imenniligune, om nogle
Dage; efter saa Dages
forløb; i disse Dage,
som: Imenniligune aud-
laromarpok, han vil rejse
i disse Dage engang.

imæpok, *z. f.* har besværligt
for at tale; lesper.

imætslok, besværlig talen-
de; lespende.

Imma, Indhold; Syl-
de; Ladning.

immakarpok, er ladt; der
er noget i den.

immakartok, ladt; som har
noget i sig.

immakangitslok, tom; som
har intet i sig.

immakipok, *z. f.* *intr.* 1) ta-
ger imod lidet; der

gaaer ej meget i den; er
liden af Indhold el.
Rum. 2) det er kun lidt
i den; det er paa Galds
Enden.

immakitslok, 1) liden af
Rum el. Indhold; sne-
ver; knap; som gaaer
kun lidt i. 2) som har
kun lidet i sig; næsten
tom.

immakorpok,)

immakortvok, *-)* *intr.* er
vild og stor af Indhold;
rummer meget; tager i
mod meget; der gaaer
meget i den.

immakortok, stor af Ind-
hold; vild og rumme-
lig som tager imod me-
get.

immatok, meget ladt; næ-
sten fuld.

immatvok, er næsten fuld;
er meget ladt.

immauarpok, 1) *intr.* er for
fuld; er for stærkt ladt.
2) *tr.* fylder, saa det lø-
ber over; gjør for fuld;
lader for stærkt; forlar-
der.

immetjarpok, *tr.* 1) løffer;
tager af (det der er i et
Rum); udfradser. (et
Skud af en Bøsse.)

immetjant, et Redskab at
udtage noget med af et
Rum; *spec.* en fradser;
en Bøffe fradser.

imærpök, *f.* 1) *intr.* er fyldt; er ladet. 2) *tr.* a) fylder; lader (Skib, Bøsse, Kar ic.) b) sætter paa Spil.

immeet, en Lædestof.

immiak, det som er sat paa Spil; det man spiller om.

immielsak, noget at spille om.

immiarsflok, *intr.* vinder Spillet.

immiarsfiak, det vundne; vunden Spil.

immiarsfiaräu, *tr.* har vunden el. vinder det.

imærpök, 1) *intr.* a) er tømt. b) er udløst. c) er affkudt (Bøsse.) 2) *tr.* a) udtømmer. b) løser; c) affkyder.

imærarsarpök, *tr.* pømper Vand ud af (et Skib el. Kilder); pømper det lents.

imærarsaut, en Pompe.

Imak, Spen; Havet; salt Vand.

imarpik v. pirkfoak, det store Verdens Hav.

imavæk v. verkfoak, det vilde Hav; langt til Søs.

imájarpök, *tr.* 1) pømper. 2) øser Vand ud (af Skib el. Baad.)

imájarbik, en Pompe.

imájaut, et Øsekar.

imarikpök v. rikäu, *intr.* er smukt Hav; er jævnt og got Fahrvand.

imarikflok, smukt Hav; jævnt og got Fahrvand (uden Ssegana el. Jis.)

imarnarsak, et Vaag; aabent Vand imellem Jisen.

imarörpök, 1) *intr.* bliver aabent Vand; Jisen bryder op. 2) *tr.* — for en el. for Skibet (saa det kan fahre.)

imarfiarpök, *intr.* fahrer til Søs el. paa Havet.

imarfiortök, en Spemand.

imarfioarikpök, *ks. intr.* er en god Spemand; er spævant.

imarfioarikflok, en brav Spemand; spævant; vels befahren.

imartörnek, en stor og rummelig rund Havbugt, Kun indelukket fra det vilde Hav med små ubetydelige Øer.

imartörnäursak, en mindre Havbugt næsten af samme Bestaaffenhed.

Imaka, se under Ima.

Imangérpök, *f. intr.* tier stille; holder op at græde (helt Børn.)

imangérsarpök, *tr.*

imangerfäiök, *intr.* stiller tilfreds; faaer til at tie. imang-

imangerfaut, noget at faae
en til at tie ved.

imangiupok, *s. sr.* 1) tier
om; holder op at tale
om; har ej længer paa
Munde. 2) tier med;
fortier; holder hemme-
lig.

Imek, først Vand; sødt
Vand; Vandsted; *i plur.*
ervngit, Vande.

imiklak, 1) noget at dri-
kke. 2) Draaber; flyden-
de Medicin.

imeinak, bart og tyndt
Vand uden Kraft;
Vandstampamper.

ervnginak, blot Vand;
reent Vand.

imerpok, *s. sr.* drikker.

imigak, en Drik; det som
drikkes.

imerosukpok, *intr.* tørster;
er tørstig.

imerosuktok; tørstig.

imerosungnek, Tørst.

imerosungnak! hvilken
Tørst! hvor tørstig er
jeg dog!

imerosungnakta, *intr.* 1) det
forvolder Tørst; det
hidser. 2) man maae næ-
sten forgaae af Tørst;
det var at ønske man
kunde faae noget at
drikke.

imerosugungnarpok, *intr.*
har sluttet sin Tørst.

imerukpok, *intr.* ønsker sig
Vand; har Lyst til at
drikke; tørster.

imerpallajukpok *v.* petlaro-
jukpok, *intr.* er hængi-
ven til megen Drik;
drikker stærkt; er for-
falden til Drukkenstab.

immerpallajuktok *v.* petlaro-
juktok, en Dranker; en
Drukkenbolt.

imerpetlarojungnek,)

imingårnek,) Druk-
kenstab.

imertarpok, *intr.* 1) dri-
kker meget el. ofte. 2)
trækker Vand (en Raad,
en Handste) 3) henter
Vand.

imertant, noget at hente
Vand i; en Vandspand.

imetterpok, *s. sr.*)

imerteriok, *intr.*) lader
trække ud i Vandet
(Tang for at miste sit
Glitter og blive spiseligt.)

imertigak, Tang som er
lagt i Vand at trækkes
ud.

imerfungnipok, *s. intr.* Ma-
den smager først; den
er ej salt nok.

imerfungnilitserpok, *s. sr.*
udførster (det salte); Ma-
den først Smag.

imerfungnillitigak, udfør-
stet.

imerdlarsiak, *intr.* Vandet
staar ham i Gumseden

som vil til at græbe); Gjennene blive fulde af Vand paa ham (af Blæst) el. rinder (som paa gamle Røff.)

imiak, Øl.

imiarpok, *intr.* 1) Raffer Vand; gør Vandhul; vækker Jisen; graver i Sneen efter Vand. 2) brygger Øl.

imiartok, en Brygger.

imiorbik, 1) et Bryggerhuus. 2) et Bryggerkar; en Bryggerkjedel.

imiugak, 1) Jis som er lagt i Kjedelen at smelte til Vand. 2) i plur. imiukkat, Malt; det overblevne af Brygning.

imiørnerdluko, det samme i sidste Bemærkelse.

imiugeksak, Malt.

imipok, *r. tr.*

imitsiok, *intr.*) Stenker; giver en at drikke.

imitserpok, *r. tr.*)

imitseriok, *intr.*) bløder ud; lægger i Blød; udfriker.

imitsigak, lagt i Blød; udfriker.

Imenna og Imenne, see under Ima.

Imennek v. imanek v. imenningoak, en liden hvid muslingartet Gæber. Etæl, som sidder

fast an i Klipperne ved Stranden ofte meget dybt indboret. *Mya his-sifera* v. *Mytilus Pholadis*.

Imeraktipok v. imiksiok,

intr. er Guldmaane.

imeraktilerpok, *r.*)

imiksiartorpok, *intr.* er til tagende Mahne; Maanen voger.

Immerarpok, v. rartarpok, *intr.* 1) spiller Lyk-

ke. Spil paa grønlandsk Viis, ved at fæste et lidet stykke Træ, en Syerling eller andet, op i Vejret, og udsee den vindende, efter hvad Ende dette ved faldet kommer til at staa paa. 2) Fæster Lod; spiller Kort el. Bretspil.

imeraut, 1) det som bruges at fæste i Vejret i det grønlandsk Lykkespil. 2) Tærning; Dambrikke; Kort; Lod.

imerautigau, *tr.* Fæster Lod om; spiller om.

imerárdlukpok, *intr.* forspiller; taber i Spillet.

Imerkotailak, en Tærne; Gattentærne. (*Sterna Hirundo*.)

Imerpok, see under Imek.

Immerpok, Immeest og Imimiak, see under Imma.

Imiak,

Imiak, see under **Imek**.

Imikárpok v. **ingmí-kárpok**, *intr.* fortsetter Rejsen; reiser i eet til sit foresatte Maal uden at standse el. lægge op.

Imikpok, 1. 1) *intr.* der gaaer Dæl el. Bugle i et Sad el. Skaal. 2) *tr.* lader komme Dæl el. Bugle deri (ved at tabe el. støde det.)

imingnek, en Dæl el. Bugle i et Sad.

imingnakáu, *intr.* det suser el. hviner i Lusten; det lyder huult langt fra (f. Ex. naar Egen støder an i et Fjssjeld, man ej kan see, el. det gaaer i Stykker, saa man allene kan høre Snaldet deraf.) Udlome **imingnakáu**, i Dag er det en skrækelig Raagen og Bragen.

imingnarfiok, *intr.* næsten det samme, dog egentlig: er gennemtrængt og opfyldt af saadan Lyd, som: Aaleisim iktuávik filla **imingnarfiok**, det hviner ret i Lusten af Bøse, Skudet.

Imikfiok, see under **Ime-raktipok**.

Imiorpok, see under **Imek**.

Immispok, 1. *tr.* flyer en

noget at bestille; giver ham Arbejde.

immírsut, det Stykke Arbejde, som leveres en anden at forfærdige.

immitipok, 1. *intr.* faaer noget at bestille for en anden.

Imnak, en Bratning; en stejl Klippe.

imnarpok, *intr.* der et stejlt el. brat.

iminávok, *intr.* er en Bratning; er stejl.

imnarhorpok, *intr.* flyder paa bratte Steder; flaxrer op ad et stejlt Bjerg.

Imuk, Mælk; Die.

imurksóak, tyk Mælk; Ost.

imulik, som har Mælk el. Die. Sáua **imulik**, et Malte Gaar.

imugiorpok, malter.

imávok, er Mælk el. Die.

imuktorpok, *intr.* spiser el. drikker el. laber Mælk.

Imúkpok, *intr.* er indsoøbt; er lagt inden i noget.

imúpok, *tr.* indsoøber; indruller; lægger inden i noget. **Merkutingoaka**

imukit annoráminermut, soøb mine Maale i en Klub.

imúktok,)

imútak,) indsoøbt; indrullet i noget.

Imuvok, 1) *intr.* a) er sammensøbt; sammenrullet. b) er indtrukken; opvindes. c) haler ind; vinder op; trækker sit Snøre op for at slutte. 2) *tr.* a) søber sammen; sammenruller. b) opvinder det; trækker det op; indhaler det (Snøret.) **imursak**, a) sammensøbt; sammenrullet; sammenlagt. b) opvunden; indtrukken; indhalet.

Imæpok, see under **Ima**.

Immærpok, f under **Imma**.

Innarlerpok, see under næst følgende.

Innarpok, *intr.* 1) ligger. 2) ligger ned (især for at sove.) 3) lægger sig; gaaer til Sengs.

innarbik, 1) Sted at lægge sig; Sovestammer. 2) Tid at lægge sig; Sengetid.

innardlukpok, *intr.* 1) ligger ilde. 2) er i Ulave el. Urigtighed; er ej i sin Stand el. som den bør. 3) er svag; er ikke rigtig; er skrøbelig. 4) er ilde tilmode; er ej i got Humør. 5) er utilbørlig; sømmer sig ikke.

innardluktok, 1) urigtig. 2) svag; skrøbelig. 3)

ilde tilmode. 4) utilbørlig; usømmelig.

innardlursfuk, 1) Urigtighed; Ulave. 2) Svaghed; Skrøbelighed. 3) Utilbørlighed; Usømmelighed; slet Opsørsel. **innardlugau**, *tr.* 1) har Modbydelighed for. 2) agter utilbørligt.

innardlugirfak, 1) modbydeligt; det som er en imod. 2) det man holder utilbørligt.

innæjarpok, *intr.* lægger sig tilig; gaaer tilig til Sengs.

innængavok, *intr.* ligger; har lagt sig; er gaaet til Sengs.

innængarfok, den som ligger; den som er gaaet til Sengs.

innængavik, 1) Liggested; Seng. 2) Sovetid.

innarlerpok, f. 1) *intr.* a) er ganske i Ulave; er bedærvet; er bleven udelig til sit Brug. b) er afdød; er død og begravet. c) er ilde behandlet; lider ilde af nogen; fornærmes; forurettes. 2) *tr.* a) bedærver; beskadiger. b) fornærmer; foruretter; behandler ilde; gjør Forsang.

innarléfok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

innar-

innarlerfok, 1) en ganste bedærvet Sag. 2) af død; død og begravet.

innarléirfok, en Bedærver; en Bestadiger. 2) en Foruretter; en Fornærmer, som gjør andre Forsang.

innarliorpok, *intr.* Kommer i Ulejlighed; rager i Ulykke; bliver ilde faren; har Skade af noget.

innarlöusek, Ulejlighed; Ulykke; ubehagelig Forsætning.

Inne, 1) Sted. 2) Kammer; Værelse; Stue; Boelig. 3) Suglerede. 4) Leje (Dyrs el. Fugles.)

innekarpok, *intr.* 1) har Sted el. Plads. 2) har Boelig; boer.

innerak, et Huus el. Telt.

A.

innigau, *tr.* har det til sit Sted el. Værelse; det er hans Kammer.

innilik, som har Værelse; forsynet med Boelig.

inniksfak, Sted at være paa.

inniksakarpok, *intr.* har Sted at være paa el. Huus at boe i; i neg. inniksakangilak, har ingen Sted at være; er huusvild.

inniksakangitfok, huusvild.

inniksarfupok, *tr.* søger Værelse for. en; bærer det ham Sted.

inniksfok, 1) *intr.* forstaffer sig Sted el. Kammer. 2) *tr.* forstaffer en anden det.

inniksiorpok, 1) *intr.* søger sig et Sted at være paa; udsøger sig en Plads el. Værelse. 2) *tr.* søger det for en anden.

innitárpok, faaer et nyt Værelse.

innibiupok, *tr.*)

innibiursfok, *intr.*) herberger; laaner Huus; tager Fremmede i Huus.

inneisuvok, *intr.* er flygtig; har ingen blivende Sted.

Innello, en Tarm.

innellársak, det som ligner en Tarm; en Pølse; en Kringle.

innellualik, et Slags Søorm med mange Tarme (*Holothuria Pentacles.*)

innelluartorpok, *intr.* spiser Tarme.

Inneppok, *t. tr.* 1) byder; befaler; paalægger noget at gjøre. 2) beder sær meget; holder stærkt an hos. 3) vil endelig have til; nøder; tvinger.

innëiziok, *intr.* det samme. giver Love; udstæder Befalinger.

innëizisfok, en Befaler; en Lovgiver.

innerfut, en Befaling.

innëizit, et Bud; en Befaling. i plur. innëizisit, en Lov; Samling af Bud.

innerterpok, *f. zr.*)

innerteriok, *intr.*) forbyder; forhindrer; fraraader; holder fra.

innerterirfok, 1) en Forbyder; en Forhindrer. 2) et Spøgelse i Luften, til hvilket de bøde Grønlandere paa Rejsen til Himlen maae tolde deres Indvolde, har derfor en Brumkniv i Haanden at Røre dem op med (efter Angekkokkernes Foregivende.)

innerterkot, Forbud.

innertereepok v. tersereepok, *intr.* er tver; er modtvillig; lyder ikke; gjør seent, hvad man beder el. befaler.

innertereetsfok v. tersereetsfok, tver; uvillig; gjenstridig.

innertereetsfufek v. tersereetsfufek, Uvillighed; Tverhed; Gjenstridighed.

innerterferiarpok, *intr.* viser sig hørig og lydig; efterkommer strax Befalinger; er villig; er føjelig; gjør det man beder.

innerterferiartok, villig; føjelig; hørig og lydig.

innerterferiarfufek, Villighed; Føjelighed; Førighed.

innertikfåvok, *intr.* er god at bede; er let at overtale; er villig; giver strax efter.

Inerpok, *see Enérpok.*

Innérpok, *f. 1) intr.* er udspiilt; staaer i Spiilning (et Skind for at tørres.) 2) spiler ud; sætter det i Kamme for at tørres.

innérbik, en Kamme at spille Skind ndi for at tørres under Suusloftet.

innigak, udspiilt.

innioak, 1) *intr.* er ophængt el. udhængt for at tørres (vaade Klæder.) 2) *zr.* hænger op el. ud for at tørres.

innirfak, det ophængte el. udhængte for at tørres.

innitfæt, *car. sing.* en Hæfte el. Grind, hvor Klæder lægges paa for at tørres over deres Læmper, som hænger i samme.

innitfåurfak, en Ild-Rist.

inniorarpok, *zr.*)

inniorafok, *intr.*) lægger el. spreder ud for at tørres (Tørre, Lodder ic.)

inniorakkæt, *car. sing.* de udsprede el. udsatte (Tørre el.

el. Løddet.) som Stulle
tørres.

Inga, see under Ika.

Ingalekpok, *tr.* Syer;
søger at undgaae; hol-
der sig fra; vil ej befæ-
te sig med; vogter sig
for at røre.

ingaleök, *intr.* det samme.

Inge, Urinrøret hos et
Sundyr el. sammens y-
derste Abning.

Ingek, Ja. N.

Ingerdlavok, *intr.* 1)
fahrer afsted; Syder
Sahrt (ved at gaae, sejle,
svemme *ic.*) 2) rejser; er
paa Rejsen. 3) Syder
snel Sahrt; Kommer fort
afsted. 4) Syder Vært;
løber i Vejret.

ingerdlarsok, fremfahrens
de; rejsende.

ingerdlarsök, 1) Sahrt;
Fremfahrt. 2) Vært.

ingerdlätsök, *intr.* 1)
Kommer seent afsted. 2)
voger langsomt.

ingerdlätsereepok v. sereet-
sök, *intr.* Syder liden
Sahrt; Kommer seent af-
sted; sejler st.

ingerdlätseriarpok v. seri-
ärök, *intr.* Syder god
Sahrt; Kommer fort af-
sted; løber hurtig; se-
ler fort.

ingerdlut, en Ronebaad. A.

Ingianárpok, *intr.* det
Stjærer el. stikker i Øj-
nene (noget stinnende.)

ingianakau, *intr.* det Stjæ-
rer meget i Øjnene.

ingiasukpok, *intr.* Fan ej
see imod Solen el. no-
get som Stjærer i Øjne-
ne; bliver sneblind;
faaer ont i Øjnene af
at see formeget mod So-
len.

Ingiarpok, *tr.* forekom-
mer; Kommer en tilforn
i noget; gaaer ham i
Sortøjbet. Sekkerngub-
ingiarpanga, Solen stod
op, før jeg vaagne. An-
nórib ingiaromarpátigut,
Blæsten vil komme paa os,
før vi naae Hjem.

ingiaök, *intr.* det samme.

ingiaörfok, den som gaaer
en anden i Sortøjbet.

ingiarkatak v. káte, 1) en
Medbejler. 2) Rejse-
Broder; Svite; Rejse-
Sælskab.

ingiarkatigau, *tr.* 1) Fap-
pes med ham om noget
at faae el. naae; er
hans Medbejler. 2)
fahrer i Sælskab med;
rejser i hans Sølge; (dog
paa en anden Baad.)

ingiarkatäupuk, *intr.* car.
sing. 1) de Fappes med
hin

hinanden; ere hinanden Medbejlere; søge at forekomme hinanden; 2) følges ad; rejse sammen ad een Vej (dog hver paa sin Baad el. Slæde.)
 ingiellorpok, *tr.*)
 ingiellølok, *intr.*) følger med; gjør Sælftab.

Ingiaskupok, see under Ingianarpok.

Ingiellorpok, see under Ingianarpok.

Ingik, en Aad; Spids. ingirksoit, (*plurale af ingirksoak*) Bjerger. A.

ingilik, som har Spids el.

Aad; en spids Kniv ic.

ingigikpok, *f. intr.* har en

god Aad; er brav spids.

ingigiklok, brav spids.

ingikpok, *t. tr.* sætter

Spids paa; gjør Aad

paa; siler el. siber spids.

Ingimipok, *t. tr.*)

ingivterpok, *t. tr.*)

ingivteriok, *intr.*) tager

fra hver andre; stiller

ad Stykke for Stykke;

løser op i sine Dele;

sønderlemmer (en Baad

el. Riste for at omarbejde);

river ned (et Hus for

at bygge det op igjen);

spretter op (et Klæde

mon for at omsø det.)

Ingiorpok, *tr.* holder Sagen med en anden; sjunger med; stæker ham bi i Sagen.

Ingipok, *t. intr.* sætter sig ned (et Menneſte.)

ingibik, Stoel; Sæde;

Bænk; Sted at sætte sig paa.

ingibigau, *tr.* sætter sig paa.

ingifimavok, *intr.* har sat

sig; sidder; er flodende.

ingitipok, *t. tr.* bringer

til at sidde; stæffer Sæ

de; byder at sætte sig;

sætter en ned.

ingorak v. innorak, et

Skind (helt Bjørnes

skind) som lægges over

en Slæde at flode paa.

Ingjulik, Spegang; huul Sæ; Sædinning.

ingjulikpok, *t. intr.* der

gaaer huul Sæ; er Dinn

ing el. Spegang.

ingjulikau, *intr.* er stærk

Spegang.

ingjulikfiropok, *intr.* er us

de i stærk Sædinning;

udholder stem Spegang.

Ingivterpok, see under Ing-

imipok.

Ingma, 1) lidet. 2) en li

den Stund.

ingmamik, det samme i rste

Bemærkelse.

ing-

ingmangoak, 1) ganske li-
det. 2) et Øjeblik.

ingmaitiak v. mæitfiak, 1)
noget lidet. 2) nogenle-
des; til Maade. 3) en
føje Tid.

ingmakénnæk!, saa sagte!
ej for stærkt brug Maas-
de! nogenledes!

ingmalo, det var tilpas;
vel forstødt.

Ingme, Sig selv. Ingme
umigallune, hadende sig
selv. Dette Ord bruges
ellers meest flecteret ved
Appositiones, som: ingmi-
nut, til sig selv, i plur.
ingmingnut, til hinan-
den indbyrdes. ingmi-
nik, af el. ved sig selv,
i plur. ingmingnik, af
dem selv el. ved deres eg-
ne Kræfter. ingminit,
fra sig selv, i plur. ing-
mingnit, fra hinanden.
ingmine, hos el. i sig
selv, i plur. ingmingne,
hos dem selv; hos hver-
andre. ingmikut, for sig
selv; særdeles; særstilt.
ingmikórpok, 1) intr. er sær-
stilt; er for sig selv; er
eenlig. 2) tr. tager hver
for sig; frastiller; sæt-
ter for sig selv; udtager;
udvælger.

ingmikórtarpok v. kórtipok,
1. tr. det samme i sidste Be-
mærkelse.

ingmikórtok, særstilt; een-
lig; som er for sig selv.

ingmikórut v. kórtarut, Af-
deling; Part.

ingmikórtarne, frastillelse;
Særstilling; Udvalgelse.

ingmikórtarterpok, 1. tr. af-
deler i flere Dele.

ingmikórtitak, frastilt; sær-
stilt.

ingmisut, som sig selv.

ingmerpok, 1. intr. sjunger
Viser eenlig for sig selv
(af Spøg.)

ingmertarpok, intr. sidder
og sjunger over hos sig
selv paa en Viise, man
siden skal fremkomme
offentlig med.

Ingmingoak, Berglape-
en. (*Coryphana rupestris*.)

Ingna, see under Ika.

Ingnek, Ild.

ingnérsok, 1) stor Ild; Ild-
debrand; Vaade-Ild. 2)
en Ild; Drage i Luften.

ingnekpok, 1. intr. 1) fan-
ger Ild; der kommer
Ild i (bruges kun om Sten-
de-Ild og Snister, men
ej om Lue-Ild.) 2) kass-
fer Ild; saaer Ild i no-
get (Knust, Svamp, Kul
ic.)

ingnengniarpok, intr. stræ-
ber at kasse Ild; dris-
ler Ild paa grønlandsk
Viis; kasser Ild.

ing-

ingnektarpok, *intr.* flaaer
 Jld.
 ingnektaut, en flintesteen;
 Syyrsteen.
 ingnektarbik, 1) Syyrstaal.
 2) Syyrtøj.
 ingnerliok, *intr.* henter Jld.
 ingnerlit, 1) et Syyrglas;
 Brændeglas. 2) et Syyr-
 fad.
 ingnerlivik, Syyrsted; Syyr-
 tøj.
 ingnerinak, Blus.
 ingnåglek v. någlégiak, Lys-
 ning; hastig Blink;
 Lynild.
 ingnåglekpok v. légiarpok,
 s. *intr.* det lysner; der
 kommer hastig Blink af
 Jld for Øjnene.
 ingnåglektarpok, *intr.* det
 lysner; lysner ofte paa
 hinanden.
 ingnåglektarne, Lynen.
 ingneligiarpok, *intr.* kom-
 mer el. sidder for Jlden.
 ingnerðlavok, *intr.* 1) det
 funker; gnistrer. 2) skin-
 ner i Mørke.
 ingnerðlanek, 1) Jld.funke;
 Gnist. 2) phosphorisk
 Skin i Mørke. 3) Moor-
 ild; Skin i Søevandet
 om Astenen.
 ingnerðlak, det samme.
 Moorild Ormen. (Ne-
 reis Noctiluca.)
 Ingorak, s. under Ingipok.

Ingækpok, *intr.* er den
 stemmeste; er værst el.
 grovest i noget (at flaae;
 vise sig stolt, o. s. fr.)
 ingæktarpok, *intr.* gjør for-
 meget af en Ting (for
 fr. af at spise.)
 ingækpætlákau, *intr.* det er
 alt for meget; det er
 undstaaeligt; det gaaer
 alt for grovt til.
 Inniliupok, see under Inne.
 Innimigau, *tr.* 1) unde-
 seer sig for. 2) tør ej vo-
 ve det; understaaer sig
 ikke at gjøre det; har
 ej Hjerte el. Dristighed
 til. 3) i neg. understaaer
 sig; tør vove; har Hjer-
 te til el. Mod paa.
 iunimigilerpok, s. *tr.* be-
 gynder at tabe Modet
 om at faae det, man øns-
 kede.
 inniminéropok, s. *tr.* udseer
 sig en Ting; har Mod
 paa; har Øje paa; ud-
 faarer sig i Tankerne.
 inniminérse v. nérsillat!
 hvem der dog kunde
 faae den Ting! Ach! at
 ingen skulde forekomme
 mig og tage den fra mig!
 Inningiekpok, see under In-
 nuk.
 Inniok og Inniorarpok, see
 under Innerpok.

Innorak, s. under Ingipok.

Innórpok, 1) *tr.* naaer iffe; Fan ej indhente; raffer ej dertil. 2) *intr.* er ej fuldvoeren; staar endnu i Væst.

innópok, 1. *intr.* det stræf. Fer iffe til; langer iffe; er for Fort.

innórslarpok, *intr.* 1) det samme. 2) Kommer for Fort; har ej den Røne som en anden; maae blive tilbage.

innornakau, *intr.* er van. Felig at naae; Fan ej indhentes.

innortorpok, *tr.*)

innottóðok, *intr.*) Kommer forilde til.

Innugak og Innuðlak, see under næstfølgende.

Innuk, 1) et Menniste. 2) *speciarim:* en Grønlands. 3) *cum. suff.* a) Gerre til en Ting; Ejermand. b) Beboer af et Sted. c) Kyllingen i et Æg.

innugu, *tr.* 1) har til Ejermand. 2) er befolket deraf. 3) holder af; Fanilde el. fordrage.

innukatak v. kate, Medmenniste; Næste. *diminut. cum. suff.* innukatingoara, min lille Røne.

innukatigau, *tr.* 1) lever paa een Tid med; har til Næste. 2) har til Zustrus.

innugikpok, s. *intr.* er et smukt Menniste; er velstabt.

innugikfok, et smukt el. velstabt Menniste.

innukuluk, et uselt Menniste; et ynkværdigt el. beslageligt Menniste.

innukulukpok, *intr.* det er et stakkels Menniste; det Menniste er at beslage.

innordlukpok, *intr.* er et stygt el. hæsligt Menniste; er grim; seer slet ud.

innordluktok, et stygt Menniste x.

innupiluk, et slemt el. ont. el. lumpent Menniste.

innukarpok, *intr.* 1) der er Mennister. 2) det har sin Ejermand.

innukajupok, 1. *intr.* der findes ingen Mennister; er folkeløs; er øde for Mennister; er ubeboet.

innukajutok, et øde Sted, hvor ingen Folk findes el. boer; en Ørken.

innuðlak, Ænlighed; Ænsomhed (hvor ingen Mennister er.)

innuðlarsiorpok, *intr.* 1) søger Ænlighed; er for at være een. 2) er een; boer een paa et Sted.

innuð-

innuiliarsfortok, eenē; een-
lig; separatist.

innuktak, et ihjellsaget
Menniste; en dræbt.

innuktalik, en Mahddra-
ber; Drabsmand; som
har slægt nogen ihjel.

innuvtak, et sig tilhørende
Menniste; Livegen.

innuvtardu, sr. har til Liv-
egen; tilhører det Men-
niste; har til sit Jolk.

innutak, et nyt Menniste;
et nyfødt Barn.

innursak, et Billed; en Lig-
ning efter et Menniste.

innursfortok, en Billedhug-
get.

innukfiok, intr. 1) faaer et
Menniste at (see. 2) an-
staffer sig et Menniste
til at være hos sig; lei-
er en; taget i Tjeneste
el. til sig i Huset.

innukfiak, 1) et forhvervet
el. tiltagen Menniste;
2) en Fjæbt Træl

innukfiardu, sr. forstaffer
sig el. Fjæber det Men-
niste.

innukfimavok, intr. loffer
Mennistemed sig; stje-
ler el. trækker dem med
sig; optager dem.

innuksimavok, intr. 1) har
god Opførsel el. Leve-
maade; veed at stikke sig
blant Jolk; er stikkelig
el. taalelig at være nær.

2) neg. fører sig stet op;
er uforstammet; er næs-
vita.

innukksimarlok, stikkelig;
som veed at stikke sig
blant Jolk.

innukksimarfslek, god Op-
førsel; stikkelig Leve-
maade.

innukksimangitslok, ufor-
stammet; næsvits; stet
af Opførsel.

innukksimangitsfslek, ufor-
stammenhed; Næsvits-
hed.

innukfiarnerpok, f.)

innukfiorpok,) intr. er
venlig; omgaaes Jolk
vel; er beleven el. om-
gængelig; er mennistef-
jærlig.

innukfiarnerfok, venlig;
omgængelig; beleven;
mennistefjærlig.

innukfiarnernek,)

innukfiornek,) Omgæn-
gelighed; Venlighed;
Belevenhed; Menniste-
fjærlighed.

innukfiarnepok, intr. er ond
at komme tilrette med;
er uomgængelig; tager
ilbe imod Jolk.

innukfiarnetslok, uvenlig;
uomgængelig; ond at
komme tilrette med.

innukotigau, sr. spotter;
forhaaner; driller; be-
handler foragtelig.

innu-

innukorigirslak, spottet; for-
haanet; drillet.

innuksuk, 1) en Vare; et
opreist Tegn paa et
Sjeld; et Skibtegn. 2)
i plur. innuksult v. dimi-
nut. innuklungaet, smaa
Pinde, en Allen lange,
som sættes udi Marken
med en Tær paa En-
den el. en Peltz paa,
at stramme Xheensdyr
med til Bue. Sætterne,
naar der ere kun faa
Solk til at jage.

ianutokak, et gammelt
Menniste.

ianutokavok, intr. er gam-
mel (han el. hun.)

ianutokaunek, et Menni-
ste af de ældste.

ianutokallio, bliver gam-
mel.

innukoekslak, en gammel
Mand.

innukoekslarsoak, en udlevet
Mand.

innutsokak, et fuldvoren
Menniste.

innusuk, Ungdommen; en
ung Person (Dreng el.
Pige.)

innusukpok, intr. er ung.

innusuktok, ung.

innusungnek, Ungdom; un-
ge Alder.

innungorpok, intr. bliver
et Menniste.

innungorkikpok, f. intr. is-

gjenfødes; fødes paa
ny; bliver et nyt og
andet Menniste.

innungorkikklok, igjenfødt.
innungorkingnek, Igjenfø-
delse.

innungorkingnartok, som
virker Igjenfødelse.

innuvok, intr. 1) lever. 2)
er et Menniste. 3) Kom-
mer til Verden.

innulerpok, f. intr. det sam-
me i sidste Bemærkelse.

innursok, 1) levende. 2)
Kommer til Verden (et
Menniste.)

innunek, Livet; det at leve.

innuvik,)

innungorbik,) 1) Gødsels-
dag. 2) Gødsels Sted.

innuvigau, er. er født der.

innunartok, Livet; som er
værd at leve i.

innursufek, Liv; levende
Tilstand.

innursut, Livet; det som
holder en i live; enten:

a) gjør at han lever el.

b) gjør ham Livet Fjært.

innursutigau, er. 1) det er
hans Liv; han har det
at taffe for sit Liv;
hans Liv bestaer deri
el. hænger deraf. 2) le-
ver degnagtet; døer i Fe-
le deraf. Ikkeperksaitin-
nursutigau, tejnufok, han
levde dog, nagtet de man-
ge Saar.

innur-

innurfsutlik, -Liv; det som
har Livet i sig; det som
skaffer Liv og Lyst.

innurfsutekarpok, *intr.* har
Livet; har det der hol-
der ham i Live; har at
leve efter.

innut, Levnets Middel;
det man lever af; Livs-
Ophold.

innutigau, *rr.* lever deraf;
har sit Ophold deraf.

innutigirfsak, det samme som
innut.

innutiksak v. tigirfsaksak, Mo-
get at leve af; det som
hører til Livs Ophold;
Livets Fornødenhed.

innudluarpok, *intr.* lever
vel, enten a) lyffelig og
fornøjet, eller b) stikke-
lig og ordentlig, som
han bør at leve.

innunerdlukpok, *intr.* lever
ilde, enten a) har ej sit
Udkomme, eller b) før-
rer et slemt Levnet.

innuniarpok, *intr.* stræber
efter at leve; vil gjerne
leve; vil ej af med Livet.

innúsfek, 1) Levnet; Leve-
maade; Opførsel. Terfa
innúsfara, det er saa mine
Lader el. saaledes er nu jeg
og ikke anderledes. 2) Na-
tur. Innúsfé uniordlugo
sjornætláran, det er ej saa
let gjort, at forandre sin
Natur.

innuferdu, *rr.* opfører sig
saa; lever saa; har den
Natur el. Levemaade.

innuferliorpok, *intr.* har
Modgang i Livet; er i
Vaande; lider Gjenvor-
dighed.

innungmersorpok, *intr.* le-
ver længe; faaer et langt
Liv.

innunertóvok, *intr.* bliver
ved at leve; lever længe.

innunekipok, *ef.* *intr.* lever
kort.

innutornerpok, *f.* *intr.* lever
længe; er seilivet; Fan-
ej komme af med Livet.

innurorfsarpok, *intr.* opfø-
des; opfostrer; opdra-
ges.

innurorfsarbiik, det Sted
man er opfødt paa; Le-
vested, hvor man er op-
dragen og har tilbragt
sine beste Dage; Fædre-
nsland; Fødestavn.

innurorfsarbigau, *rr.* er op-
født der; har til sin
Fødestavn el. Fædrenes
land.

innungmadávok v. dáuniar-
pok, *intr.* er vellystig.

innuvarpok, *intr.* fremdra-
ger sit Liv; fortsætter
Livet saa og saa.

innuærpok, *r.* *rr.* dræber;
slaaer ihjel; myrder;
bringer af Dage (et
Menneske.)

innu-

innuræmek, 1) Tøj som er
stilt ved sin Ejer. 2)

Tøj efter en Død.

innurærpok, *f. intr.* myr-
der; dræber Gølf; om-
bringer Mennesker;
(gjør Profession deraf.)

innurærfok, en Morder.

innurærlðvok, *intr.* er en
Morder; har dræbt
Gølf.

innuarolik, et Bjergmen-
niste; en Pygmæer; et
slags smaa bitte Men-
nister, som Grønlander-
ne fortælle om, at skul-
le opholde sig i Bjerg-
Kløfterne.

innurosek, en Bjerg-Trold,
som efter Grønlander-
nes fortælling ophol-
der sig paa stejle Steder,
og kan smutte ind i
Klippen.

innutðmarsok, en Men-
niste (saaledes foregive
Grønlanderne, nogle paa
Østerbygden fra dem for-
skællige Mennesker at væ-
re.)

innugak, et slags Legetøj
af Been, med Ansigt
paa, som løber omkring
efter en Traad, og den,
Ansigtet kommer at
vende til, skal betale.

innugarpok, *intr.* leger med
saadant Legetøj.

inningiekpok, *f. intr.* er

Gølfestye; er ej for at
være i stort Selskab el.
have megen Besøg.

inningiennakau, *intr.* det er
frygtelig at komme der
for de mange Gølf; det
store Selskab er ej at
være sig iblant.

Innukotigau, Innukfiarner-
pok, Innukfimavok, In-
nukfifimavok og Innuk-
fuk, see under næstfore-
gaaende.

Innungēipok, *cf. intr.*
er faadmundet; taler
store Ord; stryder; præs-
ler.

innungēitsok, faadmundet;
en Stryder; en Stors-
praler.

Innurorsarpok, Innusek, In-
nuserliorpok, Innusuk og
Innuvok, see under In-
nuk.

Innækópok, *f. intr.*)

innækogau, *rr.*) har
Fjær; ynder; holder af.
innækonakau, *intr.* 1) er yn-
dig; er elskelig; er værd
at holde af. 2) er ny-
delig.

innækonartok, 1) yndig;
elskelig; værd at holde
af. 2) nydelig; ret ar-
tig lille Mon.

Ipak, fibre; Hare (i Træ,
Been el. Horn.)

ipagikpok, *f. intr.* har smukke Sibrer; er stærkt Træ; et got at arbejde i.

ipagikfiok, *intr.* lader sig arbejde; træf nu at gaa med Træet.

ipardlukpok v. lungnakau, *intr.* har ej gode Sibrer; er tværløbende i Træet; er ej got at arbejde udi.

ipakipok, *zf.* har fine Aarer; er smaa-sibret; er fint Træ.

ipartövok, *intr.* har store Aarer; er storsibret; er grovt Træ.

Ipparpok, *tr.* 1) sliffer Tallerkener. 2) æder Levninger efter en anden. 3) gnaver Been (et Reunisfe.)

ippágak, Tallerkenslifferie.

Ipe, 1) en Gripe (i en Kuro el. Spand.) 2) en Hant (i en Ballie.)

ipilik, 1) som har Gripe; med Gripe 2) Hantet; med Hant i.

ipiárfuk, en Telt-Pose; Parade-Pose (paa begge Sider i en Telt; som er et slags smaa Pakposer af hvidt Skind stribt i mange Læner og ovenpå sammen-snøret med mange Remmer, hvori Qvindskalkene gemmes deres smaa Sager.)

ipiárfurak, et Slags ægrumde Gopler i Havet. (Berøe.)

Ippek (*pl.* ervkit, Skarn; Snavs; Smuds; Ureenlighed (paa Krop, Klæder el. Boehave.)

ippengoak, det lidet besudlede; Bure-Klap.

ippérkfoak, meget Skarn; Skidenhed.

ippertök, meget Skiden og uren; ret besudlet; fuld af Skarn; særdeles snavset el. besmittet.

ippertövok, *intr.* er meget besmurt og Skiden; er særdeles besmittet.

ippekpok, *tr.* 1) *intr.* er Skiden; bliver Skiden; besudles; besmittes. 2) *tr.* Skidner; besudler; besmitter; gjør uren.

ippékfarpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

ippærupok,)

ervkærpok, *f. intr.* er fri for Skarn; er bleven reen; er reengjort.

ippærutipok, *tr.*)

ervkéjarpok,))

ervkejárfok, *intr.*) tager Skarnet af; reenser; gjør reen.

ervkejárfok, en Reenser.

ervkéjarnek, Reenselse.

ervkéjægak, renses; rensesgjort.

erv-

ervkéisaut v. jauniklak, reens
sende Middel.

ervkinárlöfok, *intr.* er gan-
ste fliden og tilsmurt.

ervkipok, *intr.* er reens;
er nden Snaus.

ervkovok, *intr.* er fliden;
er besindset.

Ipeklak, i Gaar.

ipeklane, 1) i forgaaers;
i Overgaars; 2) for et
par Dage siden.

ipeklárugo, om nogle Da-
ge.

ipekfiok, *intr.* 1) er 2 a 3
Dage siden det skede. 2)
har været her 2 a 3 Da-
ge. heraf:

ipekligame, for 2 a 3 Da-
ge siden; forleden.

ipekligune, om 2 a 3 Dage;
om en føje Tid.

Iperák, 1) Veege i Lam-
pe el. Lys. 2) Moos
tjenlig til Lampe, Vea-
ge.

iperkerpok, *f. rr.* sætter
Moos Veege i Lampen.

Ipperák, en Fort Æm
med Garpuun, som brn-
ges til Salsangst paa
Tusen.

ipperárpok, *rr.* slipper af
hænderne; lader fare;
slipper.

ipperagak, suppen.

Iperárpok, *intr.* gager i
Vand; vander. N.

Iperárpok v. rártorpok,
rr. pidst; slaaer med
Svøbe.

iperártornek, Svøbesslag;
Rible el. Serime af
Pidst.

iperártorkikpok, *f. intr.* for-
staaer sin Svøbe; kan
got slaae med en pidst;
er en god Kudst.

iperártugak, pidstet; svøbe-
slagen.

iperántak, en pidst; en
Svøbe; egentlig: dens
Æm.

Ipperárpok, see under Ippe-
rák.

Iperántak, see under Iperár-
pok.

Iperikpuk, *f. intr. car.*
sing, ere sammenbunde-
ne; ere jevnslides sam-
menføjede (tvende stykker
Træ for det løse.)

iperikkipok, *f. rr.* sætter 2de
stykker Træ saaledes
sammen (enten for at for-
længe et Glast, eller for
at paffe dem sammen, at
de siden kuane sammennag-
les.)

Ipipok, *f. intr.* 1) er
hvas; er starr; starrer
got (Kniv, Saug.) 2) er
hvas el. bidende (Orb,
Bred.)

ipikslusek, Hvashed; Skarp;
hed.

ipikfarpok, *tr.* hvæsser;
skarper.

ipiklaut, Hvæfsteen; no-
get at skarpe med.

ipiklounak, et toskallet
Spjel af Hjerte: Spjel;
Slægten (*Cardium grön-
landicum.*)

ipképok, *ts.* *intr.* er sløv;
er stump.

ipkétlok, sløv; stump.

ipkétlusek, Sløvhed.

Ipiklounak og Ipképok, see
under næstføregaaende.

Ipsak v. ivsak, Forleden;
for nogen Tid siden;
(omtrent 14 Dage el. 3
Uger.)

ipsársoak, for lang Tid si-
den; for mange Dage
siden.

ipsarójúrksoak, for mange
Uger siden.

ipsaliok, *intr.* 1) han har
været her en god Tid
(omtrent 14 Dage el. 3
Uger.) 2) det er en god
Tid siden. deraf:

ipsaligame, for en god Tid
siden.

ipsaligune, naar nogen Tid
er forløben.

ipsárugo, om nogen Tid;
en af Dagene.

Ipsék v. ivsek, Sæft (af
Bær, Træ, Rød ic.)

ivsertók, sæftig.

ivsertóvok, *intr.* er sæftig.

ivseriarpók, *tr.* udperfer
Sæften.

Ipserut v. ivserut, Bind-
sel om Snuden paa et
Dyr; Laas el. Pose for
Munden.

ipseruferpok v. ivseruferpok,
f. 1) *intr.* er bunden om
Snuden; har Laas el.
Pose for Munden. 2)
tr. binder den om Snu-
den; sætter Laas el. Po-
se for dens Mund.

ivserutekarpok, *intr.* det sam-
me i første Bemærkelse.

Iptorérpok, *f.* *intr.* stam-
mer; hæfter i sin Tale.

iptorerlok, en Stammer;
hæftende i sin Tale.

Ippæt, 1) en Udsatz for
den grønlandske Brix,
hvorpaa de sætte deres
Lamper, og sætte en
og anden Ting fra sig;
Lampestedet. 2) Ende-
Briksen i et Huus (som
gaaer tværs over fra den
rette Brix til Forbriksen.)

ippamépok, *t.* *intr.* ligger
paa Lampe-Bordet el.
paa Ende-Briksen.

Irbfok v. irvfok, Muld;
Jord; Løv.

irblovok, *intr.* er Jord.

irbfulnak, 1) blot Jord. 2)
fuld af Jord; oversnavs
set af Jord og Skarn.

irh-

irbsulliarpok, *intr.* fahrer
 efter el. henter Tørv.

irbsulljak, den som henter
 Tørv.

irbsurfiarpok, *intr.* graver
 el. skæver Tørv.

irbsurfiortok, en Tørvstjæ-
 rer.

irbsorrivok, *intr.* bærer
 Tørv i Guus; stabler
 Tørv.

irbsiarpok, *intr.* graver;
 arbejder i Jorden.

irbsiak, en Graver.

irbsipok, *ts. n.* forband-
 ler til Jord; lader blive
 til Jord.

irbsisak, en til Jord for-
 vandlet Sag.

Irbsovok v. irvsovok, *intr.*
 er tyf.

irbsursök, tyf. Annoråk irb-
 ursök, en Rirsens Skior-
 te. Makperfækkæt irbsur-
 söut, en tyf Bog; *spec.* det
 nye Testamente.

irbsursulek, Tyffelse.

irbsuak, et Slags hvid
 Moos, som vøjer paa
 Marken og Gjeldene i
 tyffe Buste og temme-
 lig lang, som bruges
 til Vist.

irbsursiarpok, *intr.* ryffer
 saadan Moos op el. er
 efter den.

irbsursiak, den som ryf-
 fer el. er efter saadan
 Moos.

irbsuëitfiak, et Slags blød og
 lang Moos, som vøjer
 Plumpeviis i Bæffene
 og bruges til Artzviis.

irbsuëitfiarsiorpok, *intr.* ryf-
 fer saadan Moos for at
 tørre den til sig Brug.

Irkfikpok, *r. intr.* buffer
 sig; Frumbøjer sig; sæt-
 ter Kumpen i Vejret.

irkkinguvok, *intr.* er Frum-
 bøjet; staar el. ligger
 Frum.

Irkloima, see under Ika.

Irkforarpok og Irkforpok,
 see under næstfølgende.

Irkfuk, en Testikel; Pung-
 gen ved Aulemmet.

irkfursak, en Rde.

irkfulik, Angelica el. Qvan-
 ne med Blomster. Stille.

irkfultursak, en anden li-
 den Vært, som ligner
 Blomster. Angelica.

irkfutit, en Urt, som næ-
 sten ligner Rosmarin.

irkforarpok, *intr.* 1) er Fuld
 og stiv (en død.) 2) for-
 visner 3) forhærdes.

irkforarsimarafok, forhær-
 det.

irkforpok, *intr.* 1) størkner;
 løber sammen. 2) er tyf
 Taage; den falder mod
 Jorden el. samler sig
 over Gædbrynen.

Irse, Øje.

irfigikpok, *f. intr.* 1) har gode Øjne. 2) er smuk øjet.
 irfigikflok, 1) som har gode Øjne. 2) smuk øjet.
 irfigiklarpok, *rr.* Staffer gode Øjne.
 irfigikslant, Øjenvand; Øjenfalve.
 irfilukpok, *intr.* har ømme el. stette Øjne; har ont i Øjnene.
 irfiluktok, ømøjet; som har ont i Øjnene.
 irfikipok, *if. intr.* er smuk øjet; har smaa Øjne.
 irfikutlok, smaa øjet.
 irfitøk, stor øjet.
 irfitøvok, er stor øjet; har store Øjne.
 irfitøgak, Gvaltaas; et flags smaa Regearter; de See-Insekter med store Øjne. (*Cancer oculatus.*)
 irsekutøk, een øjet; bestadiget paa det rene Øje.
 irsekutøvok, har kun eet Øje; er bestadiget paa det eene Øje.
 irfikortøk, stivseende; en som længe holder Øje paa noget.
 irfikorrøvok, *intr.* gjør store Øjne; seer særdeles stivt efter noget for at faae det ret at se.
 irfælurlok, en Ligning efter et Øje. 1) et Lomme-Uhr. 2) et See glas;

en Lupe. 3) Knoglet paa Enden af Høfteskallen samt den dertil påsende Guling. 4) i dual. et par Brillen.
 irsingursak, *car. sing.* et par Brillen. I *singulari* bruges det kun om et lidet Barn, som lader Øjnene løbe allevegne om, saaledes: Irsingursak afit! hvilken Spille glut! hvor spillende Øjne har den!
 irfælk, 1) det Øje paa Hattens Remmen, hvorefter den er samlet til Hæppen. 2) et lidet grønlandsk Abconsel med Hul paa for hvert Øje.
 irfigau, *rr.*)
 irfigivok, *intr.* seer paa.
 irfigirløk, 1) den som seer paa en. 2) i Særdeleshed: en Sælhund, der er vaersom og seer paa Sangeren.
 irfigirløk, den el. det man seer paa; påseet.
 irfiginærpok, *rr.* bestuer; seer paa med Gornøjelse; seer til, hvorledes det gaaer.
 irfikupok, *rr.* stirrer stærkt paa; seer stivt paa, uden at blinke med Øjnene.
 irfiksuarpok, *rr.* seer længe paa; betragter nøje.
 irfig-

irfiginarpok, *rr.* Fan ej af-
see; Fan ej faae Vinene
fra; holder ved at be-
tragte.

irfigingittirfarpok, lader
som man ikke seer; seer
igjennem. Sigtte med.

irfainiok v. nirfarpok, *intr.*
seer ud igjennem. Vind-
vet.

irfingmikpok, *f. rr.*

irfingmikfarpok, *rr.*

irfingmikfaiok, *intr.* vin-
ter ad el. gjør *Miner*
med Vinene til en.

irfingmigak, den man gjør
Miner til med Vinene.

irfingmikfainarpok, *intr.* ta-
ler Fun med Vinene;
bruger *Miner*sprog.

irfipok, *t. intr.* faaer *Stærn*
i Øjet.

irfuit, *Stærn*, som kom-
mer i Øjet.

Irferpok, *t. 1) intr.* skjul-
er sig; er skjult. 2) *rr.*
glemmer; forvarer; skjul-
er.

irfertarpok, *t. 1) intr.* skjul-
er sig; fryder i skjul.
2) *rr.* forstikker; sætter
i skjul.

irfertiok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

irfertugak, forstikken;
skjult og forborgen.

irfertuklak, noget som Fan
skjules.

irferak, smalle smaa Trol-
de, som kunne glemme
sig i Jorden (efter *Grøn-*
lændernes Kæbel.)

Irfigau og Irfipok, see under
Irse.

Irfoarpok, *rr.*

irfoaiok, *intr.* 1) aber
en efter; gjør som han;
taler som han. 2) vræn-
ger efter en. 3) siger ens
Ord efter; igjentager
hans Tale; bruger hans
Ord (i god eller ond Hen-
sigt.)

irfoartok, 1) en Efteraber.
2) en som vranger ef-
ter en anden. 3) den som
fremfører en andens
Tale.

Irforpok, *intr.*

irforau, *rr.* vrager;
dadler; foragter; fa-
ster Drag paa.

irforajukau, *intr.* er dadler
syg.

Irfulpok, *t. intr.* fryder
sig; er glad el. fornøjet;
er ved got humeur.

irfuktok, fornøjet; glad;
fro.

irfungnok, Fryd.

irfuit, det man fryder sig
over; det som fornøjer
el. virker Fryd.

irfuitigau, *rr.* fryder sig
over; bliver fornøjet
over.

Iflækpok, 1) *intr.* et udstræft el. udrafft; staaer med udstræfte Arme. 2) *rr.* udstrækker; udspiler; (s. *Er.* et Glind for at tørres.)

iflæktipok, 1) *intr.* udstrækkes; udspiles; er udspendt. 2) *rr.* udstrækker; udspiler; udspender.

iflæktitak, udstræft; udspilt; udspendt.

iflækpok, *rr.* 1) rækker sig efter. 2) favner; udstrækker Armene for at favne noget. 3) spender med Singrene. 4) staaer en i Zovedet, helst paa Munden.

iflægak, det man tager i en Savn el. Singergreb.

iflæktorok, *rr.* udstrækker; rækker ud (Hænderne for at naa noget.)

iflækkimisårpok, *intr.* rækker sig; strækker sig (af Utidighed.)

iflægupok, *rr.* griber an; giver sig til (at bestille); tager sig for; udtrækker Hænderne til at gjøre. Sennaurirfeksavut iflæguniaromarpavut, vi ville gaae til vor Gjærning.

Ifarok, en Vinge.

ifarokipok, *rr.* *intr.* har smaa Vinger; er stumpvinget.

ifarokitlok, 1) stumpvinget. 2) en sort og hvid Havfugl med smaa Vinger; Brillefugl; Geyrfugl; Hestevranger. (*Alca impennis.*)

ifarokitlorok, *intr.* staaer en Brillefugl.

ifaruktórsoak, 1) storvinget. 2) en Ørn. (*Vultur Albiulla.*)

ifarkirsårpok, *rr.* breder sine Vinger ud.

ifarkellavok, *intr.* staaer med Vingerne i Flugten; slagger med Vingerne.

Ifavok, *intr.* 1) fælder i Staver (en Lunde, Kar.) 2) fælder (en Fugl); taber sine Fjær.

ifarsok, 1) falden i Staver. 2) en Fugl som fælder.

Ifse, Kulde; Frost.

ifsepok, 1) *intr.* det fryser; er Frost el. stærk Kulde. 2) *rr.* har Frost med sig; det fryser i den (neml. Luften.)

ifsekau, *intr.* det fryser stærkt; er stærk og bindende Kulde.

ifsepallukpok, *intr.* det seer ud til Frost.

iflingovok, *intr.* er Frost; er stærk Kulde.

ifléngiak, Tøvejr.

ifléngiarok, *intr.* bliver Tøvejr; holder op at fryse.

ifléng-

issengirfarpok,)
 issengiarpallukpok,) *tr.* det
 seer ud til Tøe; Kul-
 den tager af.

Isek, Røg (af en Skor-
 sten el. Lampe.)

issériak; 1) Røg. 2) Damp.
 3) Grostrøg. 4) disig
 Luft.

isservpok, *f. tr.* driver Rø-
 gen ind (Vinden.)

isservðvok,)

isservtipok,)

issériarpok,) *intr.* 1) Det ry-
 ger (i et Kammer, af en
 Skorsteen el. Lampe.) 2)
 det damper (af Jorden.)
 4) er Grostrøg. 4) er ry-
 get el. disig Luft.

isservforðak, en stærk Røg.

isservfarpok, *f. tr.* røger
 (Rød el. Gist.) 2) *intr.*
 er røget.

issiarne, Røglugt; røget
 Smag.

issíarnipok, *ts. intr.* 1) har
 røget Lugt el. Smag. 2)
 røges; hænger i Røg.

issíarnitlok, det som lugter
 el. smager røget.

issíarnilitserpok, *t. tr.* røger
 Raffer røget Smag og
 Lugt.

issíarnilitsigak,)

isservsigak,) røget; det
 som har hængt i Røg.

issíngak, en Struntjager.
 (Catharacta parasitica.)

Isséngiak, see under Ise.

Iserpok, *t. tr.* 1) *intr.* gaaer
 ind. 2) *tr.* a) bærer ind;
 fører ind. b) trækker un-
 der Vandet med sig.

iserbigau, *tr.* gaaer ind til.

isertipok, *t. tr.*)

isertittsiok, *intr.*) faaer til at
 gaae ind; bringer ind.

isertárbik, en Dør; en Ind-
 gang.

iserterpok, *t. intr.* flytter i
 Huus.

iserterbik, Tid at flytte i
 Huus (efter at have boet
 i Selt.)

iserfárnek, Blæst ind ad
 Gjorden.

iserfárnerpok, *f. intr.* det
 blæser ind ad Gjorden.

Isservpok, see under Isek.

Isservforak, *v.* ráksak, et
 stykke Spæk med en
 Pind indsat paa tværs,
 som efter en Liine fæ-
 stes i Spæn at fange
 Maager med.

isservfoartorpok, fanger
 Maager paa denne
 Maade, da man træk-
 ker til, naar Spækket
 er indsluget, hvorved
 Pinden kommer tværs
 i Halsen paa Maagen.

Issiarne, see under Isek.

Issigak, en Taa; *t. plur.*
 isikkæt, Tærne; en God-
 Sødde.

isig.

isigartök, storfodet.

isigakitsök, smaaafodet.

isigäursak, en Taaligning;

i pl. isigäursat, en Læst;

Skofæst.

isigamak, Skoe: Tøffel.

isigamaliök, intr. syer Skoe

el. Tøffel.

isigamalirfök, en Skoma-
ger.

isigärfök v. gärfilerkäu,

intr. fryser om Fødder-
ne.

isigamäursak, Skjörbug;
Urt; Skæggræs. (Cochle-
are.) S.

isingmikpok, f. 1) tr. spær-
der med Foden; spjæt-

ter. 2) intr. støder sin
Fod (paa Steen el. andet.)

isingmikfarpok,)

isingmikbigäu,) tr. spjæt-
ter en; støder ham fra
sig med Foden; spjætter
efter ham.

Islik, et Trommestind.

isilerpok, f. tr. gjør Skind
til en Tromme; sætter
det paa den.

Isikkæt, see Isigak.

Isimmakpok, intr. gaaer
løs; brækker ud af sin
Gænge el. Golt (Pilen
el. Længebeenet.)

isimmaktipok, i. tr. bræk-
ter den saaledes løs til
Siderne.

isimmakbigäu, tr. brækker
løs derpaa (paa Bunden
el. paa en Sæt.)

Isingak, see under Issek.

Isipok, i. 1) intr. slipper
i plumper i Isen; sala-
der i Vandet. 2) tr. ned-
sænker.

isibik, det Sted, hvor no-
gen falder i Vandet;
Daag efter den, som er
plumpet i.

Isirvorpok v. isirvfor-
pok, 1) intr. hvister; ta-
ler sagte. 2) tr. hvister
noget.

isirpfarpok, det samme.
isirvfugak v. isirvfugak, Zvi-
sten; det man hvister.

isirvföupok, i. tr.)

isirvföutsfök, intr.) hvister
til en; taler sagte til
ham.

isirvfut v. isirvfut, nogen
el. noget, man har at
hviſte om.

isirvfutigäu, tr. hvister om
det; taler sagte om en,
at han ej skal mærke det.

isirvfutigirlak, det man hvi-
ſter om; den man har
imellem sig at tale for-
dækt om.

Isivlak og Isivterpok, see un-
der næstfølgende.

Isfo, cum suff. isua, Enden;
det yderste af en Ting,
hvor

hvor den begynder el.
 slipper.
 isörpiak, aller yderst i En-
 den; Spidsen.
 isolik, noget med Ende;
 endeligt.
 isukarpok, *intr.* har Begyn-
 delse og Ende; i *neg.* isu-
 kangilak, har hverken
 Begyndelse eller Ende;
 er ævig.
 isukangitlok, ævig.
 isukangitlalek, Ævighed.
 isuklek, den yderste i Ræk-
 ken; længst borte.
 isorartok, lang (fra Ende
 til anden); som rækker
 langt (Liine; Snøre.)
 isorartovok, *intr.* er lang;
 rækker langt.
 isorakipok, *is. intr.* er kort;
 rækker ej langt.
 isorakitlok, kort; som ræk-
 ker ej langt.
 isörkot, en Knæp paa En-
 den.
 isörpok, 2, 1) *intr.* a) er ud-
 strakt (med alle Ender og
 til alle Sider.) b) ud-
 strækker sig; rejser sig
 op (fra at have balleet sig.)
 2) *rr.* a) udstrækker (en
 Ting til alle Kanter.) b)
 vrexer op (et Røgle-
 Traad.)
 isivlak, et udbredt Rheem-
 skind el. Saaretskind (saa-
 ledes som det for det løse
 er tørret, for det bliver be-
 ret.)

isivterpok, *rr.*)
 isivterlok, *intr.*) 1) udbre-
 der; udfolger (et Klæde
 el. Skind.) 2) slider og
 strækker en.

Issok, 1) Tykning; Mørk-
 hed. 2) Dunkelhed. 3)
 Blanding.

issorpok, *intr.* 1) er tykt
 og mørkt i Vejret (naar
 det vil regne el. sne.) 2)
 er blander; er grumset
 el. rørt Vand (naar Leer
 el. Sand fra Bunden har
 givet sig op deri.) 3) er dun-
 kel; er mørk el. ugjen-
 nemsigtig (Glas, Rindue)
 issortok, 1) tyk; mørk. 2)
 dunkel; ugjennemsig-
 tig. 3) blandet; grum-
 set; rørt.

Isugútavok, *intr.* er fug-
 tig.

isugútarlok, fugtig.

isugutanek, Sugtighed;
 Dug.

isugutarlerpok, *f.* 1) *intr.*
 befugtes. 2) *rr.* befug-
 ter.

isugutarterut, det man be-
 fugter med.

Isuipok, see under Iso.

Issukpok, 1) *intr.* slanger;
 ryster (et Seil af Binde-
 den.) 2) *rr.* ryster det (et
 Klæde, for at faae Vand
 det deraf.)

issuk-

issuktorpok, 1) *intr.* ryster sig (for at faae noget til at falde.) 2) *rr.* ryster det.

issuktoðok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

Ifuma, 1) Tanke. 2) Sind. 3) Gemyt. 4) Mening; ogsaa: Meningen af et Ord. 5) Beslutning; Forsæt. 6) Tykke; Vilie; Behag. I denne Bemærkelse bruges det helst med *suffixo*, som: Ifumangnik peet, gjør som du lyster! Ifumaminik, efter sit eget Tykke; af sig selv. 7) man siger og: Ifuma terfa, det er et got Gemyt el. Fromheden selv.

ifumagikpok, *f.* *intr.* 1) er af et got Gemyt; tænker vel. 2) er from; giver efter.

ifumagikflok, 1) god; retsindig; veltænkende. 2) from; eftergivende.

ifumagiklúsek, 1) Retsindighed; god Tænkemaade. 2) Fromhed.

ifumagiklarpok, *intr.* er taalmodig.

ifumagiklárut, Taalmodighed.

ifumalúkpok, *intr.* 1) er af et slet Gemyt; tænker ilde; er argfindet. 2) har et ont Forsæt.

ifumalúktok, ond; argfindet; slettænkende.

ifumaluklúsek, 1) ond Tænkemaade; Ondskab; Argbed. 2) ont Forsæt. ifumalukbigau, *rr.* tænker ilde om en.

ifumatók, 1) dybtænkende; dybsindig. 2) eftertænkende. 3) tankefuld; grublende; som ej kan glemme en Ting.

ifumatóvok, *intr.* 1) er dybsindig. 2) er eftertænkende. 3) er tankefuld; grubler.

ifuméipok, *ts.* *intr.* er tankeløs.

ifuméitsflok, tankeløs.

ifumavok, *intr.* 1) mener; 2) tænker. 3) har i Sindet; har foresat sig el. besluttet.

ifumápok, *rr.* tænker paa en; har ham i Tanke til det beste.

ifumagau, *rr.* 1) tænker paa; har i frist Erindring; lægger paa Hjerte. 2) tænker paa til det gode; har i Erindring; forserger. 3) beholder i Tanken; glemmer ej; tilgiver ej. 4) mener el. stiler til den (med hvad man siger.)

ifumagirlak, 1) det man tænker paa; en Ting, hvorpaa Sind og Hjerte

te et henretter. 2) den man har i Tanke el. Erindring.
 ifumagirsekak, nogen el. noget at tænke paa.
 ifumaginiarpok, *tr.* overvejer; tænker nøje over paa.
 ifumakarpok, *intr.* har Tanke; tænker; mener.
 ifumakarpok, 1) *tr.* a) tænker ej mere paa; slaaer af Hovedet. b) tilgiver; forlader. 2) *intr.* er forladt; er eftergivet.
 ifumakægak, 1) det man ej mere tænker paa. 2) det som eftergives.
 ifumakægekak, 1) det som bør ej mere tænkes paa. 2) det som kan slaaes af Hovedet. 3) tilgive; som kan forlades.
 ifumakærbigau, *tr.* tilgiver en; forlader ham; holder ham det tilgode, som han har gjort ilde.
 ifumakærnek v. kærsmank, Tilgivelse; Forladelse.
 ifumakfarpok, *tr.*)
 ifumakfærök, *intr.*) tænker kun derpaa; har intet andet i sit Hoved; er ganske henne deri; har Sind og Hjerte dertil.
 ifumalerpok, *f. intr.* beslutter; sætter sig for.
 ifumalerforpok, *tr.*)
 ifumalerlöök, *intr.*) gjør sig

Betænkning el. Samvittighed over.
 ifumaliörpok, 1) *intr.* a) pønses; grunder; sidder i Tanke; betænker sig paa noget; speculerer. b) har Griertanke. 2) *tr.* a) overtænker. b) forrestiller sig i Tankerne.
 ifumaliut, det man grunder paa.
 ifumaliutigau, *tr.* pønses paa; grunder derpaa.
 ifumalöut, Haab; Forventelse; det man sætter sit Haab til.
 ifumalöubigau, *tr.* sætter Haab til en.
 ifumalukpok v. makulukpok, *intr.* er bekymret; sørger; frygter for en, som er borte.
 ifumalugau, *tr.* bekymrer sig for ham.
 ifumalungnakau, *intr.* det er at være bekymret for; det er betænkeligt med den, som er ude; man vil vist høre Nette Tidender.
 ifumanerdlukpok, *intr.* tænker ilde; har ont i Sindet.
 ifumanerdlukbigau, *tr.* tænker ilde mod en; har ont i Sindet mod ham.
 ifumangnarpok, *tr.* afgjør for ej at have det længer at tænke paa; gjør Ende

De paa det, man har for-
restaaende; staffer sig
det af Hovedet.

flumdrilsepok, *intr.* foruro-
liges i sine Tanter.

flækpok, see under flæk-
pok.

Itek i *plur.* ekkit, 1) et
Kampeskul. 2) Hullet i
Harpunens bageste End-
de (hvori Egimakken sæt-
tes.)

iterrüt, en Stool med eet
Bæn, som bruges paa
Jisen, naar de sidde at
stikke Sælhundene.

ekkorpok, *rr.* tørrer sin
Kumpe.

ekkout, 1) Artzviist. 2)
smaat Tang i Klippe-
Kevnerne ved Stran-
den, som i Nødsfald
bruges til Artzviist.

ekkursak, Igelskær; Riser-
lingebole; Pigstjæl;
(*Echinus saxatilis*.)

ekkut, en Skind, Kamme
el. Bremme omkring et
Tarme Vindue, hvortil
dette er syet.

Itérdlak, en indeslukt
Sæbhugt, som næsten
i en buetvagt Runding
er omgivet med en i eet
løbende stejl Klippe.

Itersök, gammelt Pis;
sinkende Urin.

Itérpok, 1. *intr.* vaagner;
bliver vaagen; er vaage-
net.

itériarpok v. tiarkau, *intr.*
vaagner tilig om Mor-
genen.

iterlärpok, *rr.* vaagner en
op; vækker ham af Sov-
ne.

itersärtok, en Væffer.

Itérsak, 1) en Hule i Jor-
den; en Grube; en aa-
ben Grav. 2) Gulning;
Ujevnhed i noget; Jor-
dybning. 3) Koppe-ar.

itersalik, som har Hule el.
Jorddybning; ujevn.

itersartök, 1) meget ujevn;
hullet; fuld af Jorddyb-
ninger. 2) meget Kopar-
ret.

itersfiok v. Ierpok v. selliok,
s. 1) *intr.* et bleven u-
jevn; har faaet Huller
i sig. Nuna itersfiok, der
er kommen Hul i Jorden
el. der er gravet en Grav.
2) *rr.* a) gjør Hul el.
Ujevnhed i; graver
Grav i; gjør ujevn. Ak-
kutikfarpot iterserpä, han
har gjort Bøien ujevn for
os. b) gjør Grav til el.
for noget.

iterselliorpok, *rr.* gjør Hu-
ler i Jorden; gjør U-
jevnheder.

Itig-

Itigårpok, *tr.* trænger ej igennem med sin Pii; skyder ej til døde; qvæster Fun; treffer ej til gaves.

itigårsmavok, *intr.* er qvæstet; er let blesset.

itigårsmarfok, qvæstet.

Itirvforpok og **Itivnek**, *see* under næstfølgende.

Itivok, *intr.* er dyb.

itirfok, dyb.

itirfok, 1) meget dyb. 2) et Dyb.

itirfokmik v. **femik**, *adv.* dybt.

itirfokvok, *intr.* 1) er meget dyb 2) er et Dyb.

itekau v. **itirfokvok** v. **itirfokmikvok**, *intr.* er overmaade dybt.

itinek, 1) dybere. 2) dybest. 3) Dybet.

itinnerrovok, er dybere el. dybest.

itinnerforpok, *intr.* fahre ud paa Dybet for at fiske; fisker paa dybt Vand.

itinnerfiut, en Dybvands Snør.

itivnek, 1) en smal Hals med lavt Land imellem 2de Havbugter, som danner en Halvø. 2) Rummet imellem de 2de Suller i Sarpunen, hvorefter Rummen sidst brestet.

itivnerrovok, *intr.* er en sand smal Hals el. Mellemrum.

itivnerpok, *intr.* Sarpunen er brækket ud ved Kemmehullerne; Mellemrummet er brækket ud, saa Sarpunen er gaaet løs fra Kemmen.

itirvforpok, *tr.* gaaer over en smal Land-Hals fra en Bugt til en anden; gjenstyder.

itirvforbik, et Sted saates des at gjenstyre.

Itook, 1) ældste Mand i Huset; en Ældste. Itræet, deres Bedste-Fader; den ældste Mand i deres Hæus. 2) Husbonde; Huusherre.

itrvok, *intr.* er ældste Mand i Huset.

ittorau, *tr.* har til ældste Mand i sit Hæus.

Itlak, for mange Aar; for lang Tid siden.

itlarfoak, for meget lang Tid siden; i gamle Dage; i fordom Tid.

itlarojurkfoak,)
itlarojungoårfoak,) i ældgamle Dage; fra Aftids Tid.

itlangarpok, *intr.* det er mange Aar siden det skede.

Itfor-

Itforpok, 1) *intr.* seer igjennem en Aabning; (Dør el. Vindue); Figer ind ad eller helst ud ad. 2) *tr.* seer ud efter (Vejret el. pogen.)

itfoarpok, *tr.* 1) seer efter nogen helst ind ad. 2) seer ned igjennem Ijsen for at stikke Sælhundene. 3) Figer ned i Vandet fra en Baad for at stikke Steenbidere el. anden Fisk.

itfoartorpok, *tr.* 1) seer jevnlig ned i Vandet efter Fiske; er paa Skreed. 2) er paa Sælhundefangst igjennem Guller paa Ijsen.

itfoartorbik, det Sted hvor saadan Fangst gaaer for sig; Gullet paa Ijsen, hvorigjennem sees efter Sælhundene.

itfoartugak, 1) den Sælhund, som er stukken igjennem Guller paa Ijsen. 2) den Fisk, som er stukken paa Skreed.

itfoartout, en lang Stang at stikke Sælhundene med paa Ijsen.

itfoarnirfarpok, *tr.* Figer ind; seer uden fra ind ad.

Ituipok, *tr.* gjenstyder; gaaer over Land el. Iis for at forkorte Vesen.

itursarpok, *tr.* det samme.

ituutok, den som gjenstyreder; en som er gaaet over Land.

ituibik v. tursarbik, et Sted, hvor man kan gjenstyre de og forkorte sin Vej.

Itumak, den flade Gaand; det Gule i Gaanden; Auen.

itumarpok, *tr.* slaaer med den flade Gaand; giver Gaanddash.

itumiarpok, 1) *intr.* gjaer Gaanden huul for at faae noget deri. 2) *tr.* holder noget i den hule Gaand.

Ivak, (helst i *pl.*) den gydede Kogn, som sidder fast i Tangen el. paa Bunden.

ivak, (helst i *pl.*) Ligge-Æg; de Æg, en Sugl ruger over.

iyavok, *intr.* og *tr.* 1) ruger; ligger paa Æg. 2) sidder over Fisterogn.

ivarlok, 1) en Sugl som ligger paa Æg; en Ligegehøne. 2) en Fisk, som holder sig over sin Kogn (s. *Ex.* Roqnsalden.)

ivavik, 1) det Sted, en Sugl ligger paa Æg; en Sugl lerede. 2) det Sted, en Fisk gyder sin Kogn paa.

Ivavok, see under *passfore* gaaende.

Iver-

Iverpok, *f. tr.* 1) bruger; betjener sig af; følger; nøje; gaaer Vejen lige fort; tranger sig igjennem. Isertarbik iverparput, vi betjene os af Hudsangen. Siko iverpara, Jeg trængte mig el. slap med Rød igjennem Jisen. Kangerdluk anno-rim iverpa, Vinden følger Fjorden i alle sine Kringsløb. 2) synger paa en for at lase ham; lader ham høre hans Sejl i en Stridsang; foreholder ham i Sang alt hvad der kan være at sige til hans Bebrejdelse.

iversok, den som synger paa en anden; en Strids-sanger. i *dual.* iversuk, de 2de Hovedpersoner, som strides ved Sang, da den, som har meest at kunne sige, gaaer af med Sejer, og der med afsjæres al Trette.

ivigak, den der synges og Kjædes paa i en Strids-sang.

iversarpok, *intr.* synger ofte; er jævnlig Hovedsanger; er en Strids-sanger paa en Gala.

iversarne, 1) Trækvind. 2) Fjordvind; Blæst ud

af Fjorden. 3) Kastvind ned af en Bjergdal.

iversarnerpok, *f. intr.* 1) det er trækvind; det trækker ind igjennem Gang el. Dør. 2) det blæser ud af Fjorden; Vinden faster ud af Fjorden og følger den i alle dens Bugter. 3) Vinden faster ned igjennem en Bjergdal.

Ivertipok, *r. 1) tr.* faster; hæfter; gjør fast. 2) *intr.* fæstes; hæftes; gøres el. er gjort fast. **ivertitak**, fæstet; hæftet; gjort fast.

Ivienge, Bryst; Patte; Vær.

iviengerdlukpok, *intr.* har ont i Brysterne el. Været.

Ivik, i *pl.* igvit, 1) Græs; Høe; Straa; især: det store Græs. Ivik angut, Aret el. Rodstilk af Græsset, som bærer Frugtdelene. 2) en Straa. *Kurv.* 3) Brød, især: haardt Brød. Ivik kakotok, Skonrogen; Hvedebrød. Ivik kernekotok, Slibebrød; grovt Brød.

ivingak, det samme i 2den Bemærkelse.

ivigak, smaat, fint Græs; got Saaregræs.

igviak, 1) en Straafurv el. andet Gjemsel sammenstyret af Straa. 2) den som er ude efter Græs el. Høe. 3) blødt Brød.

igviarpok, *intr.* er efter Græs; henter Høe.

igviorpok, *rr.* 1) syer Straaafurve. 2) bager Brød.

igviortok, 1) en Straaafurve. 2) en Bager.

igviorbik, en Bagerovn; et Bagerhuus.

iviksiorpok, *rr.* rykker Græs; slaar Græs; mejer.

iviksiut, en Lee; en Segel.

iviksiugak,)

iviktak,) omstagen el. rykker Græs; Høe.

Ivifak, 1) bruunrød Jord el. Steen, som lader sig rive til Farve. Ivifakakitlok, bruunrød Flæbende el. leeragtig Jord, som bruges af Grønlænderne mængst i Spæk at fline deres Baad. Sommemed. Ivifakmapturlok, et slags rød Svæsse Steen. 2) rød Farve i Almindelighed.

ivifarpok, *rr.*)

ivifariok, *intr.*) farver rødt; maler med rødt; anstryger rødt.

ivifarut, en Maler. Pensel til rødt.

ivifagak v. iartigak, anstrøgen med rødt.

ivifarok, en rødbuget Orred (*Salmo Alpinus*.)

Ivkserpok, see under næstfølgende.

Ivkfiavok, *intr.* sidder (et Menneske.)

ivkfiavik, 1) et Sted man sidder paa. 2) en Støel; en Bænk. 3) et Sæde; en Sadel.

ivkfiatuk, det samme i de sidste Bemærkelser.

ivkfiavigau, *rr.* sidder paa.

ivkfiaviorpok v. villiok,)

ivkfiatalliok v. talliorpok,) *intr.* gjør Stole.

ivkfiaviortok,)

ivkfiatalliortok,) en Stoles mager.

ivkfiadlarpok, *intr.* falder bag over, saa man kommer til at sidde.

ivkserpok, *f. intr.* sidder paa Bagen (en Hund, Bjørn &c.)

Ivkfiuek, *helt i pl.* ivkfiue-rit, de løse stykker Is imellem Landet og den faste Is (som a' tid holdes brudte ved Ebbe og Flob.)

Ivna, see under Ika.

Ivngerpok, *rr. intr.* synger.

ivng-

ivngertok, en Sanger.
ivngerbigåu, *tr.* synger om
(til Friid); lovsynger.
ivngerut, en Sang; en
Psalm.

ivngerutigåu, *tr.* har det
til sin Sang; synger
derom; Sangen gaaer
ud derpaa.

ivngertårpok, *intr.* synger
over paa Viser el. Psal-
mer.

Ivsak, see under Ipsak.

Ivsarpok *v.* sakkiarpok,
intr. gynger frem og til-
bage.

ivsaut, en Gyng.

Ivsek, see under Ipsek.

Ivsænguvok, *intr.* er
ængbrystig; er fort-
aandet; er færdig at
blive borte i noget.

ivsængunakåu, *intr.* det gjør
trangbrystig; man kun-
de let blive borte deri.

Ivserut, see under Ipserut.

Izik, Gviden iægget.

Izæt, *car. sang.* 1) Jnder-
stindien Telt. 2) Skin-
dene, som ligge oven
paa et Huus for Regns-
skyld.

izeksak, et Skind bestemt
til sig Brug.

izeråu, *tr.* har det til In-
derstind.

K.

Kå *v.* Kakå! 1) Fort af-
sted! Skynd dig! 2)
Gjør det! Sæt det i
Værk; 3) Ja vel; Lad
det gaae; Velan, som
du siger.

kålo! Mere af det slags;
Gjør det oftere; No-
engang!

kåle! Lad dig høre! Nu
du!

kæ! 1) Sig dog ja! Vil
du, hvad! Søj mig
deri! 2) Gjør som sagt!
Lad see, at du holder
dit Ord!

kæmè! Velan! Ja vel!
Lad saa gaae! Hold dit
Ord! Lad det blive der-
ved!

kauna! Skynd dig dog!
Svilken Nølefitte!

Kå, Overfladen; det øver-
ste el. yderste af noget.
2) Gud. Deraf:

kåne, oven paa. kågut,
oven til; udbendig; ud-
vortes. kammut, ud ad.
kådlek, 1) den øverste af
2de som ligge tæt oven
paa hinanden; den som

K 2 lig.

- ligger øverst. 2) det øverste i henseende til andet, som er paa samme Legeme (f. Ex. øverste Dam.) 3) Torden; Tordenstræld.
- kadliavok, *intr.* er øverst el. yderst; ligger oven paa.
- kadliupok, *tr.* lægger øverst el. oven paa; bruger uden over andet.
- kädlerpok, *f.* 1) *intr.* a) er overtraft; er beflædt; har noget oven paa el. uden over sig. b) det tordner. 2) *tr.* a) ligger open paa det. b) lægger noget oven paa det; overtrækker; beflæder; panelet.
- kadlersförsoak, stærk Tordevej.
- kadlersförövak, *intr.* det tordner stærkt.
- kadléiok,
- kårfiok, 1) *intr.* lægger paa Land; tager op af Vandet (Drive-træ; Is ic.)
- kallek, det som er uden paa; den ydre; den udvendte.
- kallereek, *car. sing.* De som ligge oven paa hinanden el. ere uden over hinanden.
- kallereekpuk, *f. intr.* ligger oven paa hinanden el. bruges uden over hinanden.
- kallerak, Yderstind til en Telt.
- kalleråglek, et slags smaa Helleflyndre, som ere graa under Bugen. (*Pleuronectes Cynoglossus.*)
- kalleragliarpok, *intr.* fanger paa saadan Hellefangst.
- kalliak, Loft; Overværelse.
- kalliane, paa Loftet.
- kågikpok, *f. intr.* har en smuk Hud; er hvid paa Kroppen; er glat paa Overfladen.
- kågiklok, smukhudet; hvid paa Kroppen; glat paa Overfladen.
- kálukpok, *intr.* har en styg el. strumpen Hud; er mørk paa Kroppen.
- káluktok, styghudet; mørk hudet; strumphudet.
- kårpiak, det allerøverste; Toppen; Spidsen; Isen.
- kallipák, 1) Yderbeflådning. 2) en Mandes Overpelt af Rheenskind. 3) en Overkjortel; Rappe; Koffelor; Ravay; Kjeskjortel. 4) Eggebinden. 5) Avne; Grøstkal.
- kallipakpok, *tr.* overstryger; farver; maler.
- kallipagak, overstrøgen; farvet; malet.

kal-

kalliparlerpok, *f. intr.* tager en Kappe el. Overfjole paa sig.

Kabbarpok v. kagvarpok,

1) *intr.* a) flyder op; hæver sig; giver sig op i Vandet; forlader Bunden.

b) Måden stiger op af Måven. c) Vandet stiger; det er højt Vande.

d) Skæerne el. Bygen trækker op. e) Vandet bliver urolig (naar det vil til at blæse.)

2) *tr.* a) faaer til at give sig op i Vandet. b) hæver op; bærer el. løfter op (ved at sætte Skaldrene under.)

c) forhøjer el. fruer i Vejret (et. Huis.)

kabbarsipok v. kagvarsipok,

1) *tr.* det samme i de trende sidste Bemærkelser.

2) *intr.* er hævet; er op; løftet; er forhøjet.

kabbiomisårpok,))

kagviomisårpok,) *intr.* 1)

Vandet er rørt el. i Urolighed; Søen hæver sig op og ned i stille Vejr med Blæst i vente.

2) Jisen bugner og gynger (enten af Sægang el. ved at gaar paa den.)

kabbiomisålk v. farsbak, 1)

Urolighed i Søen el. huul Sving. Søe i stille Vejr. 2) Gyngen i Jisen.

Kablo, Gjenbryne.

kablutok, den som har store Gjenbryne.

kablukitsok, den som har smaa Gjenbryne.

kablorigsok, den som har smukke Gjenbryne.

Kablunåk, en Udlænding; en Europæer; især en Danst.

kabluniarpok, *intr.* besøger Europæerne; fahrer til de Danst (enten ved Coloniet el. andersledes.)

kablunårtak, en udenlandst el. europæist Ting.

kablunåmio, den som boer hos Europæerne el. ved Coloniet; en Grønlænder, som holder sig til de Danst.

Kablunårpok, 1) *intr.*

a) det svier el. bider i Øjet (af gammel Urin, som sprutter i det) kab-

blunårpunga, Jeg fik Urin i Øjet. b) bedærvet; visner (den røde smaa Tang ved at ligge for længe i Vand.)

2) *tr.* a) det svier ham i Øjet. b) bedærvet; gjør det vissent og smagløst (Vandet — den smaa Tang.)

kablunårtipok, 1. *tr.* lader det bedærvet ved at ligge for længe i Vandet.

2. *tr.* lader det bedærvet ved at ligge for længe i Vandet.

K 3 kab-

* af Kablo og Gjenbryne?

2. med det Sprog, som de Grønlænderne bruger.

kablunárnipok, 1/2 intr. det smager bedærvet

Kádlek og Kádlerpok, see under Ká.

Kaggak og Kagárpok, see under Kárpok.

Kaglek, et tørt Saar; Skoven paa Saaret, naar det vil læges; Skurv.

kaglingárpok, 1) intr. Saaret falder af. 2) 1r. river Saaret op; gnider det af.

Kagliok v. lipok, 1. 1r. nærmer sig; Kommer nær til.

Kaglo, en Sjæld. Dal; en lav Plan til Sjælds, som til alle Sider er omringet med højere Bjerger.

Kagluárpok, see under næst følgende.

Kaglúkpok, 1r. støder an med noget; løber paa med det; støder det; lader det komme til Skade, som man har imellem Hænderne.

kaglúksak, det man støder el. lader komme til Skade.

kagluárpok, 1) 1r. bortriver el. river ned af Uforsigtighed; støder an paa, saa det kommer i Vorden; bringer

i Ullave el. gjør Skade paa formodentlig sin Skjædestøshed. 2) intr. er bragt i Ullave; er bortreven el. nedreven.

kagluárgak, paastrødt; bortreven; nedreven; det som er bragt i Ullave.

Kajak, 1) en Mandsofkebaad; (en Kiden grønlandsk Glindbaad, med et Hul i Midten, hvori en eenlig Mand Person fahrer og bruger kun een Ræ med Ræblad paa begge Enden.) 2) Manden i sin Baad.

kajáursak, 1) en Model efter saadan Baad. 2) vild Rosmarin.

kajalik, 1) den som har Kajak. 2) en Ronebaad med Kajak i sit Sølge.

kajárlak, den som ingen Kajak har el. ikke kan fahre i den.

kajárlak, den Kajak Roer, som er eene paa Spæn el. dog saa langt fra andre, at de ej kunne see ham eller komme ham til Hjælp.

kajárlarfiarpok, intr. fahrer eene paa Gangst; holder sig langt fra andre Kajaker og vil ej være i deres Selskab.

kajárlarpok, 1) intr. roer i Kajak. 2) 1r. rotr i det

det Sæbrønd; fahter
i Kajak der.

kajaråu v. jartoråu, *tr.* har
ham til Kajak-Roar (i
Følge med Ronebaad);
bruger ham til at roe
ud og hente hvad man
fyder (ved Edderfugle-
Skjutterie ic.)

kajåvok, *intr.* drukner el.
bliver borte i Kajak.

kajåurlok, 'druknet ved at
roe i Kajak.

kajniorpok, *tr.* bygger en
Mandsfolkebaad.

kajnerråu, *tr.*)

kajnerrivok, *intr.*) gjør sin
Kajak i Stand og læg-
ger Pilene til Lave der-
paa, naar man vil fahre
til Søes.

Kajarpok, *intr.* bliver
altid Gjemme, naar an-
dre fahre ud; følger
sjelden med; Kommer
næsten aldrig ud.

kajcipok, *tr. intr.* Kommer al-
tid med; følger i Sø-
lene; vil allesteds være
med; søjter idelig om-
Fring.

kajcitlok, 1) den som altid
vil være med. 2) en
Sælhund, Mave fyldt
med Tran. 3) man bru-
ger og dette Ord om:
Menneskets Mave,
naar den har fået fuldt
op.

Kajartorpok og Kajåvok, set
under Kajak.

Kajegåu, *tr.* holder for
strøbelig; anseer at væ-
re svag; er hange det
skal gaae i stykker; troer
det ej; vover sig ej der-
paa el. dermed.

kajegirlak, det man hol-
der for strøbeligt ic.

kajeklorpok,)

kajeksoarpok, *intr.* 1) Kom-
mer saa sagtelig; gaaer
varlig; er forsigtig,
naar man har med svæ-
ge Ting at gjøre. 2)
Kommer lurende el.
hemmelig; lister sig
frem (naar man vil stjele
sig paa en.)

kajeksoarpok, *tr.* 1) omgaaes
forsigtig med en strø-
belig Ting; fører var-
lig; behandler lempe-
lig; bruger med for-
sigtighed. 2) beegner
en lindet; overbærer med
ham; er ikke streng
imod ham; lemper sig
efter ham. 3) lister sig
hemmelig til el. fra en;
lurer el. stjeler sig paa
ham.

kajeksoiok, *intr.* 1) er sagt-
modig; viser sig lind
i sin Opførsel mod an-
dre. 2) Kommer sagte;
gaaer varlig (med strø-
belige Ting.)

kajeksförlok, sagtmodig;
lind; lemsældig.

kajeksförnek, Sagtmodig;
hed; Lemsældighed;
lind Opførsel; Overbæ-
ren.

kajengnarpok v. nakau, *intr.*
er skrøbelig el. brøstfæl-
dig; er ikke stærk nok;
taaler ej meget.

kajengnartok, skrøbelig;
brøstfældig; svag.

kajengnarfúsek, Skrøbelig;
hed; Brøstfældighed;
Svaghed.

kajengnarfiok, *intr.* bliver
el. er vorden skrøbelig.

kajeksfarpok, *tr.* forsøger en
andens Skrøbelighed,
hvoreviit den skal strække
sig; stiller. Prøve an,
om han skal leve eller
døe (en Angekkok ved at
lade et Sollefkind binde
for Ansigtet, da han lig-
gende paa sin Ryg paa
Brixen udmumler sin Be-
ning derom.)

Kajéipok, see under Kajár-
pok.

Kajeksfarpok, Kajeksfarpok
og Kajengnarpok, see under
Kajegau.

Káile og Káina, see under
Káiook.

Kaíngok, Jisfant, som
hænger ud over Spen

ved Strandfanten; Jis-
fjór.

kaíngorpok, *intr.* det sæt-
ter saadan Jisfjór.

Káiook, *intr.* Kommer
hid. Heraf: káina! v.
kájdlutit! Kom hid! kaig-
adlait! Kom hid engang
el. for et Øjeblik! káile!
lad ham Komme hid el.
lad mig faa det! (hvilke
Ord bruges som *Interjecti-
ones vocantis.*)

kaígiok, *intr.* det samme.
Heraf: *Interj. vocantis*
kakéjt (contracte for kaí-
geet), Kom strax! og i
plur. kakisítse (for kaig-
isítse) Kommer strax hid!

káipok, *ts. tr.*)

kaíthok, *intr.*) fører til;
bringer v. bærer hid; gi-
ver hid.

káikovok v. kákovok, *tr.*)
kákorsfiok, *intr.*)

Falder paa; raaber til
sig, 2) lader Falde; ind-
byder. 3) fordrer; vil
have hid.

kákorsak, 1) Faldt. 2) ind-
buden. 3) fordret.

kákorsimavok, *intr.* er Fal-
det; er indbuden.

kákorsut, Kald (det høres
ved det faldes.)

kákorsínek, Kald; Indbys-
delse (det at falde.)

kákorsímanek, Kald; Ind-
bydelse

bydelse (bet. at være tal-
det.)

Kajök, Suppe.

kajörtorpok, *intr.* spiser
Suppe.

kajörpok, *intr.* er bruun
v. bruunrød; er rødly-
det.

kajörtok, bruun; bruun-
rød; rødlydet; dunkel-
rød.

kajóllalik, en Bi-Ket af Føgt
Sælblood og Kræfter
bær.

kajut v. kajoutak, en Øse;
Slev; Suppe-slee.

kajúk, 1) bruun farve. 2)
det brune el. rødlødes
de Stykke.

kajúrsak, Meel.

kajordlék v. jorovék, en stor
Sneppe-Art, Faldet Hej-
loe el. Brokfugl (*Cha-
radrius Apricarius.*)

**Kajorræk, 1) Mæthed;
Smægtelse; Kraftlø-
hed. 2) Dødsighed.**

kajorravok, *intr.* 1) er mat;
er udmattet el. Kraftløs;
smægter (af Hede el.
Sved.) 2) er dødsig og
tung i Kroppen (naar
man har spiist.)

kajorrannarpok v. nakáu, *intr.*
1) er smægtende; ud-
matter. 2) gjør dødsig.

Kajordlék, Kajorovék, Ka-
jörpok, see under Kajök.

Kájorpok, intr. fryser;
gyser; er Fuldstjær;
Frymper sig for Kul-
den.

kajoráu, *rr.* det samme. Is-
se kajorára, Jeg gyser for
Kulden el. det er for stærk
Kulde for mig.

kájörtok, Fuldstjær.

kájornarpok v. nakáu, *intr.*
fører Kulde med sig; er
Foldt; er at Frympe sig
for.

kájornartok, Foldt; det som
foraarsager Gysen.

Kajoutak, see under Kajök.

Káipok, see under Káïök.

Kait v. kaitfæ v. kaitfæk!
det var alt for rigelig;
du gjør for meget der-
af; holt! holt engang!

Kaitforpok, 1) intr. a)
er stille; holder op at
blæse. b) er stille (i et
Ønske); er fri for Bul-
der. c) bliver frisk; hel-
bredes; er vel igjen. 2)
rr. stiller Blæsten af.
kaitforpále afit, nu er det
ret bleven stille med eet.

kaitfungilak, *intr.* *Negari-
vum* af nælsforegaaende,
der, foruden sædvanlig Bet-
mærkelse, har denne egne:
gjør strap el. i en Hast;
er ej længe derom; er
hurtig dertil; betænker
sig

fig ej længe paa. Iglung-
nir kaitfungilatit, du har
ej været længe undervejs
hjemme fra. Heraf *infini-*
tivus kaitforane, strax;
uden Betænkning, f. Ex.
kaitforane sajmaviok, han
er strax blid igjen. kaitfor-
nanga tamåungnarponga
akparmanga, da han lod
mig det vide, som jeg strax
hid.

kaitfomiok, 1) *intr.* a) stil-
les; stiller af; Vejret
lægger sig. b) bliver
bedre; begynder at kom-
me sig af sin Sygdom.
2) *tr.* stiller af; formind-
sker Blæsten. f. Ex. kait-
fomiå, nu lægger Blæsten
sig.

kaitfomirfarpok, *intr.* stil-
ler af en Fort Tid mel-
lem Bygerne.

kaitfórnek, stille Vejre.

kaitforsarpok, *tr.*)

kaitforsåiok, *intr.*) 1) gjør
stille. 2) læger; helbre-
der; gjør sund.

kaitforsårfok, en Læge.

kaitforsarbik, en Sygestue;
et Lazareth.

kaitforsåut, Lægemiddel;

Lægedom; Medicament.

kaitforsaulliok v. liorpok,
: *intr.* laver Medicamen-
ter.

kaitforsaulliortok, en Apo-
theker.

kaitforsaulliorbik, et Apo-
thek.

kaitfungavok, *intr.* er blø-
ven stille; et ganske stils-
le.

kaitfunganek, Stille; stille
Vejr el. Hav.

kaitfungårforpok,)

kaitfusungångilak,) *intr.*
Kommer fort afsted;
holder sig ej op under-
vejs; gaaer el. fahrer
gesvindt.

kaitfutlarpok, *intr.* 1) bli-
ver stille; holder op at
blæse. 2) bliver stille i
et Luus; man holder
op at tale el. larme.

kaitfåpok v. fûtipok, *tr.* *tr.*
gider ej længer; har
faaet sin Besømt; er
Fjed af; vil ej mere ha-
ve el. gjøre; begiver det;
lader det derved beroe.

Kajumikpok, f. *intr.*)

kajumigåu, *tr.*)

faaer Lyst til; vil nu;
attraaer.

kajumikfok, den som har
Attraae el. Villie til no-
get; tilbøjelig.

kajumikfarpok, *tr.* overtø-
ler; tilstjynder; tilloffer;
opmuntrer.

kajumikfårut, Tilbøjelig-
hed.

kajumikfiok, 1) *intr.* har
faaet Villie til noget.

2) *tr.* opvækker Villie
hos

hos en til noget; ind-
 flyder ham noget.
 kajumíngnek, Attraae; Vil-
 lie til noget.
 kajumíngnarpok v. nakdu,
intr. det er overtalende;
 det tilflynder el. er til-
 loffende; opvækker Til-
 bøjelighed.
 kajumíngnartok, overtalen-
 de; tilloffende; tilflyn-
 dende.
 kajungérpok, *f. intr.*)
 kajungeráu, *tr.*) har
 Lyst el. Drift til; træf-
 fes til; higer efter; læn-
 ges efter.
 kajungérfok, længselfuld;
 lysten efter noget.
 kajungérnek, forlangende;
 Zigen efter noget.
 kajungerfúsek, Lyst; Læng-
 sel; Drift; Su.
 kajungérnarpok v. nakdu,
intr. trækker til sig; er
 tildragende; er ønske-
 lig.
 kajungérnartok, tiltræffes-
 de; ønskelig.
 kajungerirfak, det man
 træffes til; det ens Su-
 staaer til el. udgjør
 hans Lyst. Sævet ka-
 jungerirfæt, en Magnet.
 Igvit kajungerirfæt, Ræv;
 Børnskeen. Killak terfa
 kajungerirfara, Himlen er
 min Lyst.
 kajungérfarpok, *tr.* opvæk-
 ker Lyst hos en til no-

get; gjør Lysten og Læng-
 selfuld.
 kajungerfaut, et tiltræffes-
 de Middel. Auangna-
 mut kajungerfaut, et Com-
 pas.
 kajungutigau, *tr.* opvækkes
 derved til Lyst; har til
 Bevæggrund; lader sig
 deraf tilflynde.
 Kajuk, see under Kajok.
 Kajungérpok, see under Ka-
 jumikpok.
 Kajúrfak og Kajut, see under
 Kajok.
 Kák, 1) Briestind. 2)
 Underdyne; Matrads.
 kárau, *tr.* ligger derpaa;
 har under sig; har til
 Underdyne.
 kárserpok, *f. 1) intr.* læg-
 ger sit Briestind til rette;
 gjør sit Lejested paa
 Breden i Stand. 2) *tr.*
 lægger det til rette for
 en anden.
 kánek, Rummet under
 Breden.
 kánermépok, *r.* ligger un-
 der Breden; er indstop-
 pet el. forvaret i det
 Rum imellem Breden
 og Gulvet.
 Kaka, see under Ka.
 Kakaká, en Ræv. S.
 kakakártorpok, *intr.* Ræven
 striger kakaká.
 Kak-

Kakkak, et Bjerg.

kakkársoak, et stort Bjerg;
et Sjæld.

kakkángoak, et lidet Bjerg;
en Gøi.

kakkalliak, et gjort Bjerg;
et Taarn.

kakkípok, *r. 1) intr. a)* gaaer
op paa et Bjerg. *b)* Kom-
mer paa Grund (med en
Baad.) *c)* er trukken
paa Land; er berget el.
oplagt. *2) rr. trækker el.*
haler op paa Land; ber-
ger; oplægger (en død
Sæl, Baad el. funden
Driveskif.)

kakkítipok, *r. rr. det sam-*
me i sidste Bemærkelse.

kakkivok, *1) intr. a)* Fry-
ber op paa Land el. Is
(et Esedyr af Vandet.)
b) stiger el. er stegen op
af Vandet (et Menneske.)
2) rr. a) Fryber op der
paa. *b)* bestiger det.

kakkisimavok,)

káksimavok,) *intr. ligger*
opkrøben paa Isen el.
Landet.

káksimarfook, et opkrøben
Esedyr.

káksimarfalliarpok, *intr. er*
paa Jangst efter Sæl-
hunde, som ligge op-
krøbne paa Driv. Is-
sen; er paa Klapmyd-
sefangst.

Kakákpok, *rr. 1)* bærer
noget paa Govedet. *2)*

bærer nogen siddende
Strævs over Skuldrene.

kakágak, Goved, Byrde.

kakalik, *1)* den som har
noget at bære paa Gø-
vedet. *2)* en Gøne med
Ram.

Kakkakpok v. kakáu, *intr.*
er utaaalelig; er ufordras-
gelig (et Menneske, som
gjør formeget af en Ting,
el. andet, hvorved man
bliver overvældet.)

kakkagáu, *rr. Kan ej ud-*
staae el. komme nogen
Vej med; synes, at han
er for stem; Kan ej be-
gaae sig hos ham.

Kakéjarpok v. jaráu, *rr.)*

kakéjardlerpok, *f. intr.)*
bagtaler; taler ilde om;
laster uden Marsag; for-
haaner; spottes.

kakejardlersok, en Bagta-
ler; en Forhaaner; en
Spotter.

Kakkidlálukpok og Kakkid-
lárnek, see under Kak-
kiok,

Kakkik, *i pl. kakkeet, 1)*
Snot. *2)* det Seede for i
Panden paa Cachelotten.

kakkikpok, *f. 1) intr. snys*
der sin Næse. 2) rr. snys
der en andens Næse.

kak-

kakkikfaut, et Tørflæde;
en Næseflud.

kakkiviak, Snotstedet; den
hule Rende fra Næsen
til Munden.

kakkiviartok, som har et
ophøjet Snotsted el. tyk
Overlæbe.

kakkilértavok, Snottet Is;
ber en ud af Næsen;
han gaaer med en snots
tet Næse.

Kakkillisak, see under næst-
følgende.

Kakkiok, rr.)

kakkirfiok, intr.) 1) sætter
en Naal i et Klæde. (Ma-
ledes at Spidsen gaaer
ud og atter ind.) 2) stik-
ker med en Syenaal ud
og ind; syer; stopper.

kakkinek, Syening paa et
Menneskes Hud; de sor-
te syede Strimer i Hu-
den paa Grønlanderin-
derne.

kakkisimavok, intr. er sæt-
tet fast (en Naal i Pu-
den.)

kakkivik, en Naalepude.

kakkivsek, en Gistestikker;
en Pikker at stikke Gist
med.

kakkibbek v. kigvek, et sær-
stilt slags Gistestikker,
som bruges til Øreder.

kakkidlálukpok, intr. 1) so-
den el. Gaanden sover,
sag det stikker og pri-

mer i den. 2) det Frys-
ber i en, naar man blis-
ser forstræffet.

kakkidlarpok, intr. det
samme.

kakkidláluktitsiok, intr. har
sovende Gaand el. Sod.

kakkidlárnek, Enebær-
Krat (som vører i Læn-
der.)

kakkidlárnekot, Enebær-
riis.

kakkidlarnekotáursak, Torn.

kakkillisak, en Sundesteile;

Tind. Øred (Gasterosteus
aculeatus.)

kakkiorpok v. kiorárpok, rr.
syer sorte Strimer paa
Huden.

Kakkipok og Kakkivok, see
under Kakkak.

Kákkorpok v. kulárpok,

1) gnaver Been; gna-
ver i stykker; Enæfter
sønder imellem Tænder-
ne. 2) Enæfter i tumed
Tænderne.

kakkulárnek, 1) afgnavet
Been. 2) Enæftet Bær-
Steen.

Kakórpok, intr. er hvid.

kakórtok, hvid. Irrib ka-
kortua, det hvide i Diet.

kakórtak, en hvid Ræv;
Melrakken. (Canis La-
gopus, variatus alba.)

ka-

kakórnak, Riimfrost paa Marken.

kakórnarpok v. **nakáu**, *intr.*

det riimer; det kommer

Riimfrost paa Marken.

kakórsarpok, *tr.*)

kakórsárok, *intr.*) gjør hvid;

bleger; kalfer; hvitter.

kakórsáirfok, en hvitter;

en Bleger.

kakórsáut, det som gjør

hvidt; Sæbe; Kalk;

Krit.

kakórsfokut, en hvid Salvo

Peltz (som Fangerne bru-

ge, naar de skulle efter-

lure Sælhundene imellem

Driv-Ilsen.)

kakortigáu, *tr.* og *intr.* er

saa hvid som.

kakordlák v. **luvæk**, en Søs-

flugt kaldet: Mallemus-

te; Sæhest. (*Procellaria*

glacialis.)

kakordlángnok, en anden

kaldet: Enkekor; Sæ-

be. (*Procellaria Puffinus*.)

Kákovok, s. under **Károk**.

Kákpok, *intr.* er hung-

rig; er sulten; hung-

rer.

káktok, hungrig; sulten.

kálerpok, s. *intr.* bliver

hungrig; begynder at

hungre.

kángnek, Hunger; Sult.

kálerpok, s. *intr.* udsætter

sit Sengeneppe el. sine

Blæder for Vind og

Kuld, og lader dem

blive ubrugt, for at

saae Lusene deri til at

døe af Sult.

Kákse v. **kárkse**, 1) en in-

deluft rummelig Gjord-

bugt, hvis Munding er

meget smal. 2) et li-

gedan Indelukke paa

Landet imellem Sjelde-

ne (hvor Rbednådhyrene

gjerne opbolde sig); en

Kreds med smal Ab-

ning. 3) en Gore, Rippe

(som Sedtingerne fordom

brugte, nemlig: et Ildet

Huus uden Vinduer og

med smal Indgang, hvort

begge Kiøu brugde hinan-

den i Fleng; især de gis-

te byttede Køer.)

karkfárfok, det samme i 1ste

Bemærkelse, naar Bugten

er af liden Betydning.

kakfimioarput v. **karkfimi-**

oarput, *intr. car. sing.*

kommer sammen for at

gjæsterere; sætter sig i

en Kreds paa Bisen,

for at spise sammen (Græ-

entimrene.)

karkfimioartut, *car. sing. gje-*

stererende; de som hof-

de Maaltid sammen.

karkfimioarhik, Gjestebud;

Maaltid med flere for-

samlede.

Kak-

Kaksoarpok v. karksoar-pok, tr. binder et Baand om Livet for at holde Barnet oppe paa Ryggen i sin Peltz; sætter Remmen om Livet i Barne-Peltsens Brystspænde.

karksoat, et saadant Livsbaand paa en Barne-Peltz.

karksoarbik, Øret af en Skaal el. en Been-Ring paa Brystet af en Barne-Peltz, hvori Livsbaandet sættes.

Kaksupok v. karksupok, intr. Vandet staaer oven paa Jisen (naar det i Flod-Tiden er tyldet op ved Strandbredden.)

karksunek, Vand, som staaer optyldet paa Jisen.

karksut v. karksut, et Garn; Sissegarn.

kaksulerpok, f. intr. sætter Garn ud.

karksufiok, 1) intr. Pnyter Garn. 2) tr. — til en anden.

karktorpok, intr. fanger med Garn.

Kaksuk v. kaksuk, Sjørd-Jis; nemlig: Jisflotse, som har færst Vand i sig og driver ud af Sjørdene (dog ej af de me-

get store Stykker); sætter vands Jis, som driver i Havet.

Kakugo? 1) naar? (om den tilkommende Tid.) naar skal det ske? 2) engang i sin Tid; i Fremtiden.

kakugomè? men naar? ja naar? jeg veed ikke, naar det skal ske.

kakugolikiak? jeg veed vist ikke, naar det skal ske; men naar dog?

kakugórpok, 1) tr. taler Fun om Fremtiden; lover det ikke før engang i sin Tid. 2) intr. det har lang Udseende med ham; han sætter det gjerne op een Tid efter anden.

kakútigut, undertiden; sjældent; nu og da.

kakútigórsoak, meget sjældent; Fun engang imellem.

Kallákpok, intr. sætter el. drager Mæven ind; Frummer Bugen ind.

kallángánguvok v. gángulerpok, f. intr. sætter Mæven ind af Sult; hunger.

Kalálek v. karálek, en indfødt Grønlander (hans National-Mavn, hvorved han stilles fra Udlandinger.)

kalád-

kalládluák, paa sin grøn-
landst; det var ret grøn-
landst.

Kallápok, *intr.* 1) det sy-
der; det koger. 2) har
faaet sin Mad i Kog.
kalláponga, min Mad so-
ger nu.

kallatítok, *intr.* bier til
det er fægt.

Kallek, **Kalleráglek** og **Kal-
lerák**, see under **Kå**.

Kallerák, 1) Larm; Lyd
af noget. 2) Tidende;
Lys om noget (som man
ei har for Øine.)

kallerárpok, *intr.* det lar-
mer; rasler; stramler;
giver Lyd langt borte.

kallérípok, 1) *intr.* faaer
noget at høre; faaer Ti-
dende el. Lys om; det
kommer ham for Øren.
2) *tr.* giver Lys om;
bringer Tidende om;
lader vide.

Kallerranguvók v. **gule-
lerpok**, *f. intr.* har ont
over Haandledet.

kallerrangursók, den
som har ont i Haandledet.

Kallerípok, see under **Kal-
lerák**.

Kalliak og **Kallipák**, see un-
der **Kå**.

Kallimnek og **Kallisek**, see
under næstfølgende.

Kallípok, 1) *intr.* læ-
ber noget paa Siden af
el. efter et Fartsøj; bu-
rer. 2) *tr.* a) bujerer det;
har det paa Slæbetog.
b) læber noget med sig
ved at løbe paa el. river
det af Lave.

kallitíok, *intr.* det samme i
sidste Bemærkelse.

kallítok, en som bujerer el.
har noget paa Slæbe-
tog; en Sanger, som
har Sælhund ved siden
af sin Kajak.

kallítak, det bujerede Dyr
el. andet man har paa
Slæbetog.

kallívtit, *car. sing.* Bureres
tøj (som bruges ved Gæ-
sangsten.)

kallímnek, 1) en Kjede,
sammenlænket af flere
Leed. 2) Kæmpeknæp;
især en Lænkeknap.

kallímnerfoak, en stor Kje-
de; en Lænke.

kallisek, en Navle.

kallisektók, stornavlet.

kallirvsárpok, 1) strækker
sig el. anspænder sine
Kræfter for at komme
frem (f. Ex. en som røer
mod Strømmen; en Hund,
som er bunden til noget,
og søger at trække sig der-
fra.) 2) har Lyst paa el.
higer efter noget. Una,
kallirvsaleralloárkau, der

er paakommen ham en saare stor Lyst.

kallirvsarbigau, *tr.* 1) stræf.
 Fer sig derefter. 2) higer derefter.

Kallôrpok, *intr.* og *tr.* 1) øser Vand og andet flydende. 2) øser Gist op af Søen med et Garn (helst Lodder og Øreder.)

kallôgak, den øste Gist; Drættten af Lodder, som man har øst med sin Gov.

kallût, en Gov; en Retsfer; en Lodde. Øse (som et lidet Regegarn) Enyttet af Seneraad, til at øse Lodder og anden smaa Gist med.

kallurslok, *intr.* øser op; faaer noget i Øsen.

kalluvok, *tr.* 1) øser en Baad; udøser dens Vand. 2) bekommer; faaer rappet til sig; snapper væk; faaer uden synderlig Møje.

kallutaut, en Øse; en Skee.

Kallúgiak, 1) en Gvalfiste. Léntze. 2) et Spær; et Spyd.

kallúgiarpok, *tr.* léntzer Gvalfisten. 2) stikker med et Spyd; støder med et Spær.

kallugiárnek, 1) et Léntze. Stif. 2) et Spydstif.

Kallúkpok, *intr.* 1) er uforsigtig; er Stjodeløs. 2) er sluffevurren; handler ilde med sit Tøj. 3) er liderlig; er forøderst.

kallúktok, 1) uforsigtig; Stjodeløs; en Gulesfinger. 2) en Sluff. 3) forøderst; liderlig.

Kallût, Kallutaut og Kalluvok, see under Kallôrpok.

Kamma, *adv. loc.* 1) inde (naar den talende er ude.) 2) ude (naar den talende er inde.)

tekkamma, 1) der inde. 2) der ude. (see Gram. XIV Cap. S. 4, b.)

kámmane, 1) hist inde; inden for. 2) hist ude; uden for.

kammanépok, *intr.* 1) er inde. 2) er ude.

kammunga, 1) ind; indad. 2) ud; udad.

kámmanga, 1) inden fra. 2) uden fra.

tekkámmane, 1) der inden for. 2) der uden for o. s. fr.

kámma, *intr.*)

kárbfoma, *tr.* 1) hanel. hurne el. den el. det inde. 2) hanel. ude.

tekkámna, *intr.*)

tekkárbsoma, *tr.*) 1) han ic. derinde. 2) han ic. derude. Kaumæt tekkamna, den Maane som nu stikker derude: i denne Maaned.

kinga, *intr.*)

kirkísoma, *tr.*) 1) han ic. inde som du veed nok selv el. hist inde. 2) han ic. hist ude.

kirkísoma! hør du der inde el. derude, som vi nok fjende!

tekkinga, *intr.*)

tekkirkísoma, *tr.*) han ic. derinde el. derude.

Kamagáu, *tr.* fordrager; kan got lide; holder af; ynder.

kamagítárpok, *intr.* er stikkelig i sin Opsørsel mod andre; viser sig fordragelig; er god at omgaaes.

kamagítártok, fordragelig; god at omgaaes; men nistefjerlig.

kamagítáipok, *ts. intr.* er fortræden og bister i sin Opsørsel; kan ingen lide.

kamagítáitlok, fortrædelig at være hos.

kamanarpok, *intr.* er fordragelig; er taalelig; er got og saaledes som man kunde ønske sig det.

(bruges især om Veirlig; Klæder; Bøssab.)

kamanangilak, (*neg. af foreg.*)

kamanáipok, *ts. intr.* 1)

er ufordragelig; er utaalelig; man kan ej holde det; er i et Stand el. ej som man ønskede sig det. Silla kamanangilak, det er ret et Hundes vejr el. ikke Vejr at være ude i. Kauferkángavta kamanangilagut, vi ere es gode at komme nær el. ej fællelige, da vi ere pjaasaaede. Pogutan okko kamanangilat, de Baffler kunne ej bruges, for de blive tæde.

kamanarslok, *intr.* bliver fordragelig el. som man vilde have det.

Kamaja, see under næstfølgende.

Kamák, Vrede; Fortrædelighed; Argrelse. Kamák tikiupok, nu kommer Vreden igjen.

kamája, Arrighed; Vredeladenhed; Hastighed. kamajanit nejomangilak, han er ei værd at være hos, da han er saa arrig.

kamákpok, *intr.* er vred; er arrig el. fortræden; ærgret sig over noget.

kamáktok, arrig; vred; fortræden.

kama-

kamakajukpok, *intr.* er vredsladen; er hastig; ærgrer sig let; Kan blive vred over ingen Ting.

kamakajuktok, vredsladen; hastig; tilbøjelig til Vrede.

kamajui'pok, *z. f. intr.* er langmodig; bliver ej let fortræden; overbærer.

kamajui'tlok, langmodig; overbærende.

kamajuit'sulek, Langmodighed; Overbærenhed.

kamangnakau, *intr.* er at ærgre sig over; ærgrer.

kamāupok, *rr.* ærgrer sig over en; viser sig fortræden imod; optændes til hastig Vrede mod.

kamaut, *Urgernis*; det man ærgrer sig over.

kamautigau, *rr.* ærgrer sig over; bliver fortræden for.

Kamanarpok, see under Kamagau.

Kamaupok, see under Kamak.

Kammavok, 1) *rr.* ligger paa Udseil el. Luur efter et Dyr; passer det op for at stjele sig der, paa, naar det kommer frem (enten paa Søen eller Landet.) 2) *intr.* er

paa Sælhundefangst med Harpuun og Blære (fordi man paa denne Fangst skal lure sig paa Sælen, naar den kommer op af Vandet.)

kammarfok, en som er paa dette Slags Sælhundefangst.

kammavik, er Sted, som er beqvemt at ligge paa Luur efter Sælhund; Sælhundeplass i Søen, hvor Sælene pleje at pippe op (der helst stæer i Rørværelsen af Gistebankerne.)

kammagajukpok, *intr.* er flittig til at fahre paa Sælhundefangst; er en sa. æbsom Mand og flittig Sæljager.

Kamerdlôrpok, *rr.* betragter; bestuer; beseer. kamerdlôrnek, Bestuelse; Betragtning.

kamerdlôrtipok, *r. rr.*

kamerdlôrtisfok, *intr.*) giver en noget at see paa; lader ham betragte sine Sager; forestiller ham noget til Bestuelse.

Kamidlarpok, see under næst følgende.

Kamik i plur. kaungit, 1) en Støvle. 2) bruges og i pl. om de blotte Støvle. Skæfte.

kamilik, en med Støvler paa.

kamikpok, *t. 1) intr. tager Støvler paa. 2) tr. træf. Per Støvle paa en anden.*

kamiktorpok, *tr.)*

kamiktóik, *intr.) det samme i sidste Bemærkelse.*

kamiktárpok, *intr. faaer nye Støvle.*

kamidlarpok, *1) intr. træf. Per Støvle af. 2) tr. — af en anden.*

kamidlarterpok, *tr.)*

kamidlarteriok, *intr.) det samme i sidste Bemærkelse.*

kamidläut, en Støvle. Knekt.

kamidlångavok, *intr. har ingen Støvler paa; er barfodet.*

kamidlångarfok, uden Støvler; barfodet.

kamiok, *1) intr. syer Støvler. 2) tr. — til en anden.*

kamiórpok, *1) intr. træf. Per Støvler ud; gjør dem til rette. 2) tr. — for en anden.*

kamiórtte, en Støvle. Opvarterste; som tørrer Støvle for en anden.

kamiortigau, *tr. har til sin Støvle. Opvarterste; holder hende til at tørre Støvle for sig.*

kamiugak, den, hvis Støvle man gjør tilrette.

kamikt, en Støvle. Stræf. Per; et stykke Træ, indrettet til at strække Støvler. Støeud med, og gjøre dem smidige naar de ere blevne stive og uhandelige.

kamerráu, er i Støvle. Arbejde; har at bestille med at tørre el. børste dem.

kamikpák v. párfok, en lodden Børne-Stindas Støvle.

kamisák, Halv-Støvle.

kamisárpok v. mitsirárpok, *intr. har Halv-Støvle paa.*

kamisártárpok, *intr. har faaet Halv-Støvle.*

Kámipok, see under Kápok.

Kammispok, *t. 1) a) sluk. Pes; er udslukt. b) har slukt sin Lampe af Trang; har ej mere at brænde. 2) tr. slukker ud.*

kammíthok, *intr. det samme i sidste Bemærkelse.*

kammítok, udslukt.

kammitáut, noget at slukke med; en Sprøjte.

kammíngavok, *intr. 1) er udslukt. 2) har intet at brænde i sin Lampe.*

kammitipok, *t. tr. udslukt. Per.*

kammíjuipok, *t. intr. er uudslukkelig.*

kam-

kammijufelok, *undslutte*
lig.

Kamisak, *see under Kamik.*

Kamna, *see under Kamma.*

Kamutik, *see under Kâpok.*

Kanna, *adv. loc. 1) her nedre. 2) her vest (naar det er i Rørheden.)*

tekkanna, 1) der nedre. 2) der vest.

kánnane, 1) her neden til. 2) her vest henne.

kannanâpok, *intr. 1) en her nedre. 2) er her vest henne.*

kánnanga, 1) neden fra. 2) Vesten fra.

kannúnga, 1) ned ad. 2) vest hen.

kannúgnarpok, *intr. 1) gaaer ned ad. 2) fahre vest hen.*

tekkánnang, 1) der neden til. 2) der vest*henne.
v. f. v.

kannéngnak, Vesten-Vind.

kannéngnarpok, *intr. Vestenwind blæser.*

Kannak, en Teltstang.

kánnakpok, *intr. lægger Teltstænger op (naar man vil rejse Telt.)*

Kannāk, et Skinnebeen.

kannārtak, et Been paa Enden af en Ulfe-Snøre,

hvorigennem Krogene sidde paa tvers.

Kannejajórpok, *intr. bliver nedslagen, fordi man ikke kan faae en Ting el. komme med, saavel som en anden; taber Modet; bliver saa fortabt derved.*

kannejajugau, *iv. bliver nedslagen over ham, som faaer noget el. kommer med frem for sig.*

Kannek, Skjødning; Skjødning; Pløjdning; Sammensældning (i Træ el. Been); egentlig: den Sure, hvor det er sældet sammen.

kánnilik, noget som er sældet sammen i hinanden; Skjødning af Been el. Træ.

kannekarpok, *intr. har Skjødning; er sældet sammen. kekkágut kannekarpok, det er sældet sammen i Ribben.*

Kanēk, Mund. kanēk terla, 1) det er Mund, som duer til at tale. 2) det er en slem Mund paa det Rennisse.

kanertók, stormundet.

kanikitlok, 1) som har en liden Mund. 2) et besynderlig slags Ulfe (Corrus Gobio.)

kanerd-

kanderdlukpok, *intr.* har en
flet Mund; har *Stjör-*
bug i Munden.

kaneikaiffekáu, *intr.* har
Mund nof; er en stor.
Fjæst.

kaneikisfarpok, *intr.* Tæn-
derne løbe i Vand ef-
ter noget, som er appet-
titlig.

kannerfarpok, *intr.* har med
Munden at bestille; spi-
ser; gumler.

kaneirmiugáu, *tr.* 1) ta-
ger det i Munden. 2) ta-
ler blot derom uden at gi-
re noget derved.

kaniok, en *ULF.* (*Corvus Scor-*
pius.)

kaniórnak v. ordlúk, *Pants-*
ser. *ULFen.* (*Corvus cata-*
phraeus.)

kaniorpok, *tr.* fanger *UL-*
Fer; faaer dem fisset.

kaniortak, en fisset *ULF.*

kaniortorpok, *intr.* spiser
ULFen.

kaniorsfarpok, 1) *intr.* fister
efter *ULFen* (bruges naar
man er kommen paa *Riste-*
pladsen.) 2) *tr.* — til en
anden.

kaniorsfiut, en *ULFes* nøre.

kaneisfarpok, *intr.* er ude
paa *ULFes* angst.

kaneisfarpok, *intr.* foger *UL-*
Fen.

Kannæk, see under Kannik.

Kannengnak, f. under Kan-
na.

Kannérnek og Kannerpok, see
under Kannik.

Kánga? 1) Naar? (om den
forbigangne Tid.) Naar
var det? 2) Hvo veed,
naar det var; Engang
forher.

kangäivna? Naar var vel
det? Ja hvor længe er
det ikke siden det skede
el. han var her? f. Ex.
kangäivna tekkyssaravko,
naar saae jeg vel ham
sidst? kangäivko audlar-
put, hvor længe er det ikke,
siden de søre bort.

kangákiak? 1) Men naar
dog? 2) Ej, hvorledes
er det gaaet til? Hvor-
ledes har han dog baa-
ret sig ad?

kángale? 1) Men naar? 2)
Jo, jo, det var den ret-
te Karl.

kangaläivna, det samme som
kangäivna, f. Ex. kanga-
läivna tamäunga pirson-
ga? naar kom jeg vel der?

kangalikiak? Men naar
dog?

kangalliak, en tilforn gjort
Gjerning; forhen be-
gangen.

kangamè? 1) Ja, naar? 2)
Jeg veed ikke, naar?
kang-

kangársoak, 1) det er nu
saa længe siden. 2) læn-
ge tilforn.

kangatájmak! Naar hørde
man dog sligt? Det er
dog underligt! Ej hvor
gaaer det dog til?

kangáumet, (*Conjunctivus*
af kangávok,) længe til-
forn.

Kangak, *Govet. A.*

kangárdlukpok, *intr.* har
ont i Govedet. *A.*

kangák, et Udbrændt el.
Sted, hvor den vilde Søe
bryder paa, og er farlig
at fahre forbi, naar der
er stærk Søegang.

kangárfuk, et kort men
farligt stykke Vej af sam-
me Aarsag.

Kangáttarpok, 1) *intr.*

a) hæver sig; letter sig;
stiger; fahre op; gaa-
ver sig op i Vejret. b)
er hævet el. opfahren;
har givet sig op i Vej-
ret. c) er opløstet; er
opført i Gsiden. d)
gaaer ej ret sammen; er
rummelig imellem. 2)
tr. hæver; letter op; op-
løfter; fører i Gsiden.

kangáttarpok, *tr.* hæver el.
tager op med sig i Gs-
den; opfahre dermed.

kangáttalaginnarpok, *intr.*
1) det vil ej gaa ret sam-

men; der vil immer bli-
ve Aabning imellem. 2)
den vil ej synke ret til
Bunds, men giver sig
immer op i Vandet. 3)
haringen blivende Sted
mere; har Rejsen i Go-
vedet; vil ej lade sig
overtale til at bie.

Kangè *cum suff.* kángia,

1) oppe til Lands; den
Egn, som ligger Nord-
ostligere end en anden.
kakkah kangiane, Nord-
ost fra Gieldet. 2) Svans-
stuen og den bageste
Suf paa en BøssesPibe,
hvor den nagles til
Træet. 3) (hans) Bro-
der, Barn el. Syster-
Barn.

kangimut, 1) til Landet;
mod Landet (naar man
er paa Søen.) 2) bedre
op i Landet; ongefær
Nord-ost i (naar man er
paa Landet.)

kangimukárpok, *intr.* 1) fah-
rer ind mod Landet. 2)
gaaer længer fort op i
Landet.

kangidlék, 1) Nordostligst;
Jnderst; den som er el.
boer længst oppe i Lan-
det. 2) nærmest mod
Landet.

kangidkiovok, *intr.* 1) boer
nordostligst el. inderst;
L 4 er

kanguslupok, *intr.* er undseelig; er. skamfuld; skammer sig; blues; undseer sig (naar man har gjort noget, man el. burde.)

kangusluktok, bluseerdig; skamfuld; som blues ved det han har gjort.

kanguslungnek, Skam; Undseelse; Bluseerdighed.

kanguslåt, Skammen; det skændige en har gjort; det som gjør skamfuld.

kanguslutigau,)

kanguarav,) *rr.* har det at skamme sig for; det er hans Skændsel.

kangusukfarpok v. suktupok, *rr.* bestammer; skammer ud; gjør skamfuld.

kanguslupok, *z. intr.* er ublue; er skamøs; har bidt hovedet af Skam.

kangusluflok, ublue; skamøs; frek.

kangunarpok v. nakau, *intr.* er skammelig; er at skamme sig for el. at blues ved; er skændigt.

kangunartok, skammelig; skændig.

kangunak, Skændighed; en skammelig Ting el. Gjerning. Silla kangunak! O! hvilken Skam! hvor skændigt!

Kangulak, guusagtig Metal. kangulak kakor-

tok, Messing. kangulak aukpadlartok, Kobber. kangulak erdlingsnærnek, Guld.

kangularikfok, smukt Metal; Tambak.

kangularpok, *intr.* 1) er Fobberød. 2) er rød (Himmelen.)

kangulartok, Fobberød.

Kangufukpok, see under Kanguau.

Kannik, Sne (som endnu er i Luften.)

kannerpok, *intr.* det sneer.

kannarpok, *intr.* sneet lidt.

kannek v. nérnek, Frostrog; (fugtig Taage, der under Baldet fryser noget, men dog el. bliver ret Suec.)

kannerpok v. nérnerpok, *z. intr.* er Frostrog.

Kannilarpok, *intr.* er bøjelig; ydmyger sig; beteer sig ydmyg.

kannilartok, ydmyg; bøjelig; nedrig i Anden.

kannilarsufek, Ydmyghed; Bøjelighed; ydmyge Tænkemaade.

kannilárnæk, Ydmygelse; ydmyge Forhold.

kannilartipok, *z. rr.* ydmyger en.

kannilárbigau, *rr.* ydmyger sig for en.

Kannimarpok, *intr.* han gyser; det gyser i ham. kan-

kannimavok, *intr.* er gysen
 de; har feberen el. en
 Green deraf. 2) er Kulde;
 stær; taaler ej Kulde.
 3) er Heremeffer. A.

kannimanek, Gysen; Je-
 ber; Koldesyge.

kannimaharpok, *intr.* for-
 aarsager Gysen i Krop-
 pen; er feberagtig.

kannimanârle! Gysen. Sil-
 la kannimanârle! hvilken
 Gysen i min Krop!

kannimâipok, *ts. intr.*
 taaler got Kulde.

Kaniok, see under Kanek.

Kanniok, see under næstfæl-
 gende.

Kannispok, *ts. intr. og tr.*

1) er nær. 2) er nær bes-
 lægtet.

kannitok, 1) nær. 2) nær-
 beslægtet; Forvandt;
 Slægting.

kannikâu, *intr.* er meget
 nær; er tæt ved.

kannitungoak,)

kannikerfok,) meget nær;
 tæt ved.

kannigâu, *tr.* 1) er for nær;
 holder det alt for nær
 at være. 2) er for nær
 beslægtet.

kanninârpok, *tr.* Kommer
 for nær. kikertak umiar-
 soit kanninârpæt, Skibet
 kom Den for nær.

kanningârpok, *tr.* Kommer
 usformodentlig over el.

til; træffer an paa; faaer
 pludselig at see; Kom-
 mer bag paa. Tigliktok
 kanningârpars, Jeg kom
 over en Lyv.

kanniok, 1) *tr.* fører en et
 stykke paa Vejen (med
 Baad el. Slæde); følger
 ham til Vejs; gjør ham
 Sælskab en Deel af Vejs
 en. 2) *intr.* er ydmyg.

kannivigâu, *tr.* holder
 sig nær til; anholder hos
 en om noget.

kannitlarpok, *intr.* er sagts-
 modig; er spagsfærdig.

kannitlartok, sagtsmodig;
 spagsfærdig.

Kannok? Hvorledes?
 Paa hvad Maade?

kannongmê, 1) Ja hvori-
 ledes? 2) Jeg veed ikke
 hvorledes. 3) Jeg veed
 ej, hvad jeg skal sige
 dertil; det er ej saa got
 at svare paa; Kanstee,
 men derpaa har jeg end-
 nu ej tilfulde betænkt
 mig.

kannukiak? Men hvori-
 des dog? kannukiak affê,
 det kan blive til hvad det
 skal; det vil nok saa være.

kannong-épok, 1) *intr.* a)
 hvorledes er han? b)
 hvorledes han er. kan-
 nong-émet nælluarput, vi
 vide ikke hvorledes det er.
 2) *tr.* a) hvorledes bær
 han

han sig ad dermed? b) hvorledes han bærer sig ad dermed. kannong-épara táva, det kom jeg fra, saaledes som det var.

kannong-étorpok, *rr.* det samme i 2de sidste Bemærkelses.

kannong-étok? Hvordan? Hvorledes bestaffen?

kannong-ésúsék, Bestaffenhed; Tilstand; Forsætning.

kannong-illiorúsék, en Gandsling, af hvad Bestaffenhed den saa er.

kannoktók! Sid! Ach, at!

Kannúngék; Enebærtræ (som driver i Havet, fra andre Egne.)

Kaperdluk, Ryg; Ræden af en Sugl.

Kapérpok, *f. rr.* 1) Auf, ler Skarnet af (et Gulv el. Bret, hvor det sad fast.) straber af; slider det af med noget fladt. 2) hóp. *rr.*

kapiárpok, 1) *rr.* a) Staver Skind tynde paa Rjód, siden. b) hóp. *rr.* 2) *intr.* slanter; er slantet.

kapiárbik, 1) en Skavebænk; (et stykke Træ el. Been med 2de Fodder under i en straa Stilling, hvorpaa Slaves Skind. 2) en Hóp. *rr.*

kapiút, 1) Skavebænk. 2) en Hóp.

Kapperpok, *see* under Kappivok.

Kappiaráu, *rr.* er i Angst for (en Eng); tager sig det nær for ham.

kappialavok, *intr.* beklager sig; giver sig; klager og klynker; jamrer sig.

kappialukpok, *intr.* er i Angest; har Sorg; er beklæmt; sørger; græmer sig; er sorrigfuld (for en Eng.)

kappiasuktok, sorggiven; beklæmt.

kappiasukáu, *intr.* er meget sorrigfuld; ængstes særdeles for den Syge; er imellem Saad og Frygt, om han skal leve eller dø.

Kapiarpok, *see* under Kapperpok.

Kappiasukpok, *see* under Kappiaráu.

Kappingipok, *see* under næstfølgende.

Kappiok, *intr.* synker dybt under Vandet; gaaer ganske under, saa at Spen lukker sig over det.

kappisipok, *r. rr.* slaaer under Vandet med eet, saa at

at Søen luffer sig over det.

kappingipok v. pangipok, *z.* *intr.* gaaer under; gaaer af syne; forsvinder under Horizonten (Sib el. Land, naar man somer saa langt derfra, at det ej mere kan ses.)

kappingikavok, *intr.* ligger og rider paa store Bølger el. Spedinning med sin Baad, saa at man snart er oppe og tilsyne; snart nedre og skjult bag Bølgen.

kappitarpok v. tangoarpok, *intr.* gaaer op og ned i Vandet i Fort Mellemstid (et Sædhr.)

kappupok, *z.* *intr.* gaaer under af det Søen slaar over; skjules under Bølgerne (f. Ex. Forslaven af en Rajal, naar man roer imod Vinden.)

kappitipok, *z.* *tr.* sætter under Vandet (Søen — en Rajal); slaar over at skjule den el. gaaer lufft derover.

Kappiorpok, *intr.* 1) fraader (et Menneske el. Dyr af Munden.) 2) stummer (Vandet.)

kappiortok, 1) fraadende. 2) stummende.

kappiornek,)

kappuk,) 1) Graad. 2) Skum.

kappingorpok, *intr.* bliver til Skum; Søen bruser, saa det staaer i et Skum.

Kappipok, *z.* 1) *intr.* a) isører sig; trækker en Peltz over Sovedet. b) er isørt. 2) *tr.* trækker en Peltz oven paa en anden.

kappitæk, en Overpeltz til Mands Personer med heelt forstykke.

kappitærpok, *z.* *intr.* isører sig en saadan Overpeltz.

kappitæk, en Tarmepeltz (sammensyet af hvide Tarme.)

kappiselik, 1) en med Tarmepeltz paa. 2) en Sild, (Clupea Harengus.)

kappiselirksoak, en Lax; Skjællax. (Salmo Salar.)

Kappisarpok, *intr.* er bebestet med et vist Onde efter Gudselen (en Barselqvande.)

Kappivok v. pivok, *tr.*)

kappirfrok v. purfrok, *intr.*) 1) purrer; gennemstikker; stikker med en Spids lige ind. 2) aarer lader.

kappirfak, stuffer.

kappivnek v. pûnek, et Stik; en stuffer Vunde, som gaaer lige ind.

kap-

kappmartok, stikkende; som
stikker (f. Ex. Torn.)

kappérpok, f. tr. stikker saa-
ledes at det gaaer Stjens
hen imellem Gud og
Rjød.

kappérnek, en saadan Straa
Vunde; et Stjævt Stik
hen imellem Gud og
Rjød.

kapporpok, 1) intr. har
Sting; det stikker ham;
han stikkes. 2) tr. stik-
ker paa.

kappugak, stikken (f. Ex.
en Kapsærd med en Stik-
ker.)

kapportitsiok, intr. har Si-
de-Sting; plages af
Sting-Syge.

kapportitsiok, som har
Sting-Syge.

kapportitsinek, Side-Sting;
Sting-Syge.

kappout, en liden Lentze;
en Purre ved Sølsang-
sten; en spids Kniv at
stikke med.

kappupok, tr. stikker paa
en Spids; stikker saa-
ledes igiennem, at det
bliver siddende paa.

kapput v. putingoak, en li-
den Spids; en Braad;
en Lanzette; en Stik-
ker; noget at stikke med.

Kåpok, 1. intr. løber an-
til et Sted, hvor man
ej kan komme fort; sp.

ger Gjennemfæhrt der,
hvor ingen er; maåe
gaae tilbage med ufor-
rettet Sag, og søge Om-
vej.

kåmomiok, intr. fortsætter;
bliver ved i det samme.
kijanek kåmomiok, bli-
ver ved at græde. Umiak
ingerdlanermiit kåmomi-
ok, Baaden styder endag
Rahrt, siemt man har
holdt op at roe.

kåmipok, 1. 1) intr. fort-
sætter Vejen; bliver ved
at rejse, uden at hvile
undervejs. 2) tr. styder
el. stubber noget frem
langs Jorden el. Jisen.
kamititsiok, intr. i sam-
me i sidste Bemærkelse.

kåmisarpok v. kåumisarpok,
tr.

kåmisarok, intr.) styder el.
stubber en Baad for sig;
nykker den frem, ved
at roe i en Kajak, som
med en Liine er fæstet til
Baadens Bagstavn.

kåmisaut, en saadan Nyk-
keline.

kåmutik, car. sing. 1) en Slæ-
de; Kane; 2) Vogn; 3)
Skuffarv; 4) Lavette.

kamutilik, 1) en Mand med
Slæde el. Vogn. 2) en
Canon paa sin Lavette.

kåusorpok, intr. styder el.
stubber sig frem; siddende

de paa noget; nyffer sig frem.

käufelliok v. sellisfärpok, *intr.* løber let oven paa Bølgerne for Vinden (en Baad.)

Kapporpok, see under Kappivok.

Kapfit? hvormange?

kapfinnik? hvormange Gange?

kapfiiovok? *intr.* hvormange er han, den el. de? kapseet, mange; flere i Tallet.

kapseerfoit, mangfoldige. kapseerojarkfoit, overmaade mange.

kapseerunik, mange Gange. kapseeriovok, *intr.* er mange; er flere i Tallet.

kapserärpok, *intr.* faaer mange. i *interrog.* hvor mange har han faaet?

kapserärtarpok, *intr.* faaer jævnlig mange.

kapseriarpok, *tr.* gjør det mange Gange. i *interrog.* hvor mange Gange gjorde han det?

Kappupok, Kapput og Kappuvok, see under Kappivok.

Karålek, see under Kalålek.

Kardlik, i *dual.* et par Buxer.

kardlikpåk, i *dual.* et par store, viide og lange Buxer; Skibsbuxer; Overbuxer.

kardlikkåk, en som har store og viide Buxer paa; en Hollænder.

kardliktåk, storbuxet.

kardlikpok, 1) *intr.* har faaet sine Buxer paa. 2) *tr.* har hjulpet en sine Buxer paa.

kardlikföropok, 1) *intr.* binder sine Buxer op el. træffer dem paa. 2) *tr.* — paa en anden.

kardlingärpok, 1) *intr.* træffer Buxerne af. 2) *tr.* — af en anden.

kardliok, 1) *intr.* syer Buxer. 2) *tr.* — til en anden.

kardlångavok, *intr.* er uden Buxer; har ingen Buxer paa.

kardlångarfok, buxeløs; barlaaret.

Kårdlo, 1) en Læbe. 2) Ringen paa et Løddes Garn (hvortil det rundt om er bestet.)

kardlorpok, *intr.* 1) striger; piber; giver Lyd fra sig; synger; quider; lader sin Røst høres. (Dyr; Fugle.) 2) plader; Munden løber altid paa ham (et Menneske.)

kard-

kardlortok, en Pladter; en
Sladderhanf.

kardlortarpok, *intr.* piber
(i en Pibe); spiller paa
Sløjte; blæser i Trom-
pet el. paa Valhorn (el-
ler andet blæsende Instru-
ment.)

kardlortaut, en Pibe; Sløj-
tt; Trompet; Valhorn;
Basune.

kardlortauterperksoit, *car.*
sing. et Orgel.

kardlomēipok, *rf.*)

kardlomēitsvok, *) intr.* er
uden Mæle; er henso-
vet; er død. *A.*

kardlomēitslok, hensovet;
død. *A.*

Karre, 1) Knop (paa Træ
el. andre Værter.) 2) *Ar.*
karrekalerpok, *f. intr.* Knop-
pes; begynder at faae
Knopper (et Træ.)

Karifak, Sjerne.

karifartorpok, *intr.* spiser
Sjerne.

Karkfåkpok, *rr.* flaaer
Skindet af en Sæl og
lader den blive heel.

karkfåkpok, *rr.* flaaer
Spæffet fra Skindet.

karkfarkfårpok, *rr.* stræ-
ber det overblevne
Spæf af Skindet med
en Mussling, Skal.

Karkfåuk, en Loom.
(*Colymbus septentriona-
lis.*)

karkfaurpadlårpok, *intr.*
Loomen striger.

Karkse og Karksimioarpuk,
see under Kakse.

Karkfoarpok, see Kakso-
arpok.

Karkfok v. kårfok, en
Buepistol.

karkfiok v. kårfiok, *intr.* gjør
Buepile.

karkfåræt, *car sing.* Fin-
ner paa Flyndre.

Karkfukpok, 1) *rr.* stø-
der løs el. op (en Steen
el. andet, som ligger fast.)
2) *intr.* flaaer Kynker i
Panden uden at lukke
Øjnene.

karkfugak, løstødt; det
som stødes op.

karkfut, det man støder løs
med; en Roefod.

Karkfupok og karkfut, see un-
der Kakfupok.

Karmak, 1) en Luusvæg
el. Muur. 2) den freds-
runde Steenmuur, der
lægges til Grund i en
Teltplads. 2) et Steens-
gjerde.

karmarpok, *rr.* 1) gjør en
Luusvæg el. Muur;
murer. 2) lægger Steens-
gjerde el. Teltgrund.

karmægak, en opbygget
Muur.

Kår-

Kårnerna, see Kångern-gak.

Karngålerpok v. lerterpok, *f. tr.* stutler; ryster noget for at stille det ved andet eller faae det til at falde; sælde; sigter.

karngålernek, det som falder af, naar man stutler; det Affældede; Affald.

karngålertigak, sældet; sigtet; rensat.

karngålerniko, Krummer el. Smuler, som falde af Bordet.

karngålerterut, Sold; Sigte; Dørslag.

Kårosuk, en Gule, hvori man kan skjule sig; en Løugang; en underjordist Gule.

Kårpok, i) *intr.* a) brister; sprænges; gaaer Gul paa (en Blære el. andet, som er opblæst el. udspændt.) b) sætter sig Vandblære paa Zuden (af at have arbejdet.) c) Søen bryder; Bølgen gaaer hvid. 2) *tr.* Søen slaaer over en Kajak el. ind i en Baad; bryder over; giver Braad; Søe ind.

kårtok, 1) en Braad; Søe.

2) en Vandblære paa Zuden af Arbejde.

kårulerpok, *f. intr.* et møden og bristefærdig (et Hær.)

kagårpok, *intr.* Søen bryder paa et Skjær.

kagårtok, et Skjær, hvor paa Søen bryder; et Braat.

kåggak, Krap; Søe; stærk Søe; oprørt Hav; Braad paa Braad.

kåggarpok, *intr.* der gaaer Krap; Søe; Søen bliver stærk oprørt; en Bølge bryder paa den anden.

Kårseleppok v. serpok, *intr.* 1) er hvidagtig; støver (som Meel.) 2) er bleven hvid; er tilstøvet (af Meel, Veegstern el. fligt.) 3) er meget blegnet (et Menniske.)

kårseleppok v. fertok, 1) hvidt Støv; Meel; Støv; Kalfstøv. 2) en som er tilstøvet af hvidt Støv. 3) kårseleppok, *tr.* støver en til; gjør ham hvid.

kårsernek, hvidt Støv; Meel; Kalf.

kårserneriarpok, kårsejarpok, *tr.* ryster Støvet af.

kårsernakau, *intr.* det støver.

Kar-

Karfillârpok, *intr.* er
mæt.

karfillårtok, mæt.

karfillârnek, Mættelse.

karfillârsûsek, Mæthed.

karfillârnarpok, *intr.* det
mætter.

karfillârnartok, mættende.

Kârfok, see Kârkfok.

Kârfok, en Staldet el. n^o.
gen Klippe.

Kârffursak, en Giste.

Krog (egentlig baade Krog
Sten og alt tilhørende un-
der eet, den blotte Snor
undtagen.)

karffursârpok, *rr.* angler;
Frøger.

Kârûp^opok, Kârûrsak og Kâr-
rûârpok see under Kau.

Kârvsek, Jffen; Top-
pen. 2) man siger og ord-
sprogvis om den, der fører
liberlige Taler: Kârvsikut
okaissânerpâ? mon han
skulde tale af Jffen?
Kan man vel vente no-
gen sømmelig Tale af
ham?

Kaslagâu, *rr.* ringeag-
ter; seer over Skuldre-
ne; regner en ej for no-
get mod sig; lader haant
om ham.

Kasfaroak, Wabe Kasfun.
kasfaroartorpok, *intr.*
spiser Wabe-Kasfun.

Kassellok, Bærf paa
Træe (især de løse Støp-
ler Bærf af Drivetræe.

kassellorterpok, *r. rr.*)

kassellorteriok, *intr.*) bær-
fer Skind; farver det
rødt med Træbærf.

kassellortigak, bærket; med
Træbærf rødifarvet.

Kassigiak, en spragled
Sælhund (*Phoca Virtu-
lina.*)

kassigiârsoak, en storsprag-
let Sæl; en fuldvoren
af denne Art.

kassigînak, en siorgammel
af denne Art, som er
nærmest ved at blive
fuldvoren (hvis Skind
er fletteft.)

kassigiêrthiak, en liden smuk
spragled Sæl i iste Aar,
især ud paa Vinteren;
en smaa-spragled Sæl.

kassigiârak, en Unge af den-
ne Art; især om Soms-
meren; en nyfødt sprag-
led Sæl.

kassigiarpok, *intr.* fanger en
spragled Sæl.

kassigiarniarpok, er paa
Sangst efter spragled
Sælhund.

Kassilîpok, *zf. intr.* 1) er
beest; er bitter. 2) det
svier; bider (f. Ex. Læge-
middel i et Saar.) er Karp
(paa

(paa Tungen.) brænder
 el. river (i Halsen.)
 kassilitslok; 1) beest; bitter.
 2) sviende; bidende;
 skarp; brændende; ri-
 vende. 3) Peber. 4) In-
 gesær.
 kassilitslusek, 1) Beesthed;
 Bitterhed. 2) Skarp-
 hed. 3) Svie; Riven og
 Sliden i et Saar.
 Kasslingorpok v. gortar-
 pok, *intr.* giver Anald;
 stralder; lyder huult
 noget fra.
 Kåfukpok, *intr.* er grum;
 er glubst (et Dyr.)
 kåfuktok; grum; gluben-
 de; glubst; meget bidst.
 kåfuxerpok, *tr.* betager et
 Dyr sin Grumhed.
 Kassukpok, *intr.* ban-
 ker; støder med noget;
 giver et Bank.
 kassukbik, en Umbolt.
 kassuktorpok, *tr.*)
 kassuktoilok, *intr.*) banker
 paa; hamrer; støder paa.
 kassuktut, en Hammer; en
 Støder; noget at ban-
 ke el. støde med.
 Kassuvok, *intr.* er træet;
 er udmattet.
 kassurslok, træet; mat.
 kassungavok, *intr.* er slap;
 er lind el. los (en Liine.)
 kassungarslok, slap; lind;
 los.

kassungarslusek, Slaphed.
 kassupok, *tr.* gjør slap.
 kassüterpok, *f.* 1) *tr.* det sam-
 me. 2) *intr.* Slapgjøres.
 kassüterslok, Slapgjort.
 kassusul'pok, *ts.* *intr.* 1) Kan
 ej blive træet; er utræt-
 telig. 2) er idelig i Be-
 vægelse; løber stedse
 frem og tilbage.
 kassusul'lsok, utrættelig.
 kassuærpok *intr.* hviler.
 kassuærsarpok, *intr.* hviler
 sig.
 kassuærsarvik, Tid el. Sted
 at hvile sig paa; Hvi-
 ledag.
 kassuærsarut, det hvorved
 man finder Hvile; et
 Vederqvælgelsesmiddel.
 Kåfuxerpok, see under Kå-
 fukpok.
 Katak, see under Katek-
 pok.
 Katåk, inderste Ende af
 en grønlandsk Suus-
 gang.
 katårdlek, den som har sin
 Brøt lige for Gangen;
 Gangfolk.
 katardliovok, *intr.* har sin
 Brøt lige ved Gangen
 el. for Gabet.
 Kåttak, Vand, Spand;
 Vand, Kjedel (hvort
 Grønlanderne have deres
 Vand

Band slaaende i Huset);
Vandkar; Drikkekar.
kattalliorpok,)

kattfiok,) *intr.* forar;
bejder en Vandspand;
gjør et Vandkar.

kattauak, en Læderflask; *Læderspand* (at hente
Vand udi.)

Kátek, en Golf; en Ring
om Skafet (paa en Kniv,
Pentje, Harpuunpiil .c.)

kátílik, med Ring om; med
Golf paa.

kattíler, *f. tr.* sættet
Ring om el. Golf paa.

kattífiok v. thorpok, 1) gjør
en Ring til et Skaf; *forarbejder en Golf.* 2)
tr. — til en anden.

Katékpok, 1) *tr.* taber;
mister; forlorer (det
man har fort el. baaren,
men er nedfalden, uden at
man veed hvorhen.) 2) *intr.*
a) tabes; mistes. b) fæl-
der Horn el. Saar.

katéktok, et Dyr, som fæl-
der.

kategák, 1) tabt; mistet;
forloret. 2) fældet; af-
falden Horn el. Saar.

kátéjavok, *intr.* 1) kan snart
tabes. 2) er fældesfærdig;
begynder at fælde.

kátak, et fældet Rheenhorn,
som ligger paa Mar-
ten.

katékkó, en Klump af
faldne Saar; en fældet
Saartot.

Kattengut, *see* Kattængut.

Katternák og Katterforpok,
see under Kattipok.

Katigárpok, *see* under næst-
følgende.

Katigek, Ryggen mod
Skuldrene (hvor Ribbe-
nene møde til Rygbenet
med en opbojet Bugling
paa hver Side langs Ryg-
furen.)

katigektók, Frumrygget;
strutrygget; pukkelryg-
get.

katigéklukpok, *intr.* har
ont i Ryggen; har Ryg-
smerte (oppe ved Skuldre-
ne.)

katigárpok, *intr.* svømmer
oven i Vandet, saale-
des at Jordelen af Ryg-
gen vises frem.

katigártok, en Sæl, som
saaledes svømmer.

Katik *cum. suff.* kakka,
Brystbenet af en Sugl,
med eller uden Rjød.

kattíorpok, *intr.* spiser
Brystet af en Sugl;
saaer det til sin Deel.

Katikipok, *af. intr.* 1) er
sagtmalet; har en skiv
Stemme; taler pibende.

2) snakker Pjælent el. spædt, som en Qvinde. katikitsok, 1) sagtmælet; pibende i sin Tale. 2) den som snakker peent el. Pjælent.

katitok, stormælet; højrøstet; grovtalende.

katitovok, intr. har en grov Stemme; er stormælet; taler højt.

katimårpok, intr. 1) mumler; taler sagte ved sig selv el. fnurrer. 2) mumler under sit Hæderie. 3) smaa fnurrer; brumler (en Hund.)

Kattipok, z. 1) tr. søger sammen; fæster tilhøbe; Skjæder sammen; samler flere Stykker under eet; Kobler sammen; forener. 2) intr. i dual. og plur. a) sammen søjes; forenes; samles under eet. b) sammenvies; ægtevies. c) forsamles.

kattitok, intr. det samme i alle Bemærkelse.

kattibik, Samlingsplads; Ballierested.

kattinek, det Sted, hvor 2de Ting ere sammenføjede; Skjødningen; Samlingsstedet.

kattitæk, car. sing. sammenføjede; samlede; forenede.

kattirfut, en Glof GOLF; et Sælskab; en Deel Mennesker i en Alynge.

kattisimavok, intr. 1) er sammensøjet; er forenet.

2) i plur. ere forsamlede.

kattisimårtorpok, intr. gaaer i Forsamling.

kattisimåubik v. simårtorbik, 1) Forsamlingssted; Skole; Synagoge. 2)

Forsamlingsstid; Høstid.

kattitipok, z. tr.)

kattititok, intr.) sammenvier; ægtevier.

kattititak, sammenvier; ægteviet.

kattititéksak, som skal vies i dual. et Brudepar.

kattitibik, 1) Vielsestid; Bryllupsdag. 2) Vielsested; Brudehuus.

katternåk v. terngåk, nygift; i dual. et par nygifte; Brud og Brudgom; unge. Solf, som nylig ere komne sammen.

katternåvik v. viklak, Bryllup.

kattérforpok, r) intr. forsamler sig; samles; gaaer i Forsamling; Foramer sammen el. ere komne sammen. 2) tr.

a) forsamler; samler sammen (det adspredte); sammenhober. b) Høfter.

katterlóik, intr. det samme i 2de sidste Bemærkelser.

katterlóirfok, 1) en Forsamler. 2) en Høstmand.

kattérforbik v. sóivik, 1) Sam-

Samlings-Plads; for
samlingstid; Torv. 2)
forsamlingstid. 3) Sam-
letid; Søstetid; Søst.
katterlugak, 1) forsamlet;
sammensanket; stablet;
hobet; Sankning. 2)
høstet.

Kato, en Trommestof.
kátukpok, *tr.* slaar på
Trommen.

kátuarpok, *intr.* trommer.

Kåtorpok, *f.* under Kávok.

Kattængut *v.* tængut,
Sødstende (Broder el.
Søster.)

kattængutigån, *tr.* har til
Sødstende; er Sødstens
de med.

kattængutigeek, *car. sing.*
Sødstende sammen.

kattængutigeekpuk, *car. sing.*
ere Sødstende.

Kau, 1) Dag; den Flare
Dag. 2) Daging; Mor-
genrøde.

kauksak, den tilstundende
Dag; den Dag i Mor-
gen.

kávok, er Dag. Heraf
Conjunctivus: káumet,
Dagen efter; Dagen
derpaa.

káunek, Dagstid.

káulerpok, *f. intr.* det da-
ges; begynder at blive
Dag.

káulernek, Dagbræfning.
kántipok, *t. intr.* vaager
til Dag el. hele Natten.
káufiut, Morgenstjernen.
káumavok, *intr.* 1) er lys;
er Klar. 2) er blank;
er hvid (i Huden.) 3) er
oplyst; har et opflaret
Begreb.

kaumarfok, 1) lys; Klar.
2) blank; hvid. 3) op-
lyst.

kaumarfúsek, 1) Klarhed;
Lysked. 2) Blankhed;
Hvidhed. 3) opflaret
Begreb.

kaumanek, Klarhed; Skin;
Lysning.

kaumarfarpok, *tr.* 1) opfla-
rer; gjør Klar el. lys.
2) blanker-op; gjør
hvid. 3) oplyser; flas-
fer Begreb om noget.

kaumarfarnek, Oplysning;
Opflaring.

kaumarikfarpok, *tr.* lader
finne; gjør istand til at
finne Klar.

kaumákot, finnende Mid-
del; Dagslys el. andet,
hvorved noget opfla-
res.

kaumakotávok, *intr.* er et
finnende Middel; fin-
ner for andre.

kaumakotigån, *tr.* har det
til at finne for sig; op-
lyses deraf.

kāumat v. mat, 1) Maaue.

2) Maaue.

kāumatigikpok, f.)

kāumauarpok,) intr. er
Flar Maaustin.

kāulorpok v. kāudlorpok,
intr. er hvid; er snee
hvid.

kāulorse! ganste hvid;
hvor sneehvid!

kāuloarpallukpok, intr. Spen
gaaer hvid; Bølgerne
bruse.

kāuloarpallúrkse! hvid Søe;
hvor bruse dog Bølger-
ne!

kārupok, rr. Dagen Kom-
mer paa en. Sulle lining-
nanga kārupānga, I a-
gen brød frem, da der i id-
nu ej var kommen Sørn
i mine Øine.

kārupak, Levning fra for-
rige Dag el. flere Dage.

kārutārpok, intr. spiser
Levninger.

kārutipok, r. rr. lader Da-
gen Komme paa en.

kārutitāvok, intr. oplever
Dagens Komme.

kārutitirfut, den Dag man
oplever.

kārutissārpok, 1) intr. a)
levnes intet til anden
Dagen; gjøres reent
Bord; b) lever ej Dagen
op; 2) rr. spiser reent op;
levner intet deraf til
anden Dagen.

kārutissārut, den Dag man
ej oplever el. faar at see.

Kāua (S.) v. kāua (N.)

Syd. Adv. loci.

tekkāua, der Syd.

kāuane, Syd paa; i Syd.

kāuanga, Syd fra.

kāuōnga, Syd hen.

kāuōna, Syd om; Syds
værts.

tekkāuane, der Syd paa,
o. s. fr.

kāuōngnārpok, intr. fahrer
Syd; rejser Syd hen.

kāuōngnāk, en Sydfahrer.

kāuanēpok, intr. er Syd
paa.

kāuanētok, den el. det som
er Syd paa; sydlig.

kāuangarnisak, en Sydlæns-
ding.

kāuangarsangnikpok, f. intr.
blæser Sonden.

kāua, intr.)

kāursoma, rr.) han, hun,

den el. det Syd; sydlig.

i dual. og plur. kāuko,

(intr.) og kāukoa, (rr.) de

2de Syd; de Syd; syds

lige.

tekkāua og tekkāursoma,

han ic. der Syd, og tek-

kāuko, tekkāukoa, de der

Syd.

Kauārpok, rr.)

kauārsiok, intr.) banter

Tranen af Spæk imel-

lem 2de Steene.

kau,

kauárfít, Stenen, der ban-
tes med.

kauárfívik, Stenen, der
bantes paa.

kauártak, afperset Tran.

kauarfírlá, Gvalrav; det
Tran, der findes i Ca-
chelottens Sjerne (*Sper-
ma Ceti.*)

Kauio, en Rype (S.)

kauíðrþok, *intr.* 1) faaer en
Rype. 2) lider Uød
paa Mad; er i Jüngers-
Uød.

Kauk, pande; Stjerne i
Hovedet.

kárut v. kaurut, Pandepu-
de imod Kulde; Pande,
smæk; Pande, Skind,
som Mandsoffene bru-
ge imod Frost.

káruferþok, *f. tr.* binder no-
get om Panden; binder
Pandesmæk paa.

Kauksoak, Skindet el.
den skaldede Hud af en
Gvalros.

Kaulorþok, Kaumavok og
Kaumæt, see under Kau.

Kaupok, *tr.* banker paa
noget med Hammer.

káutorþok, *tr.* det samme,
naar det stæer flere Gange.

káutak, en Hammer.

káutorbík, en Ambolt.

Kaulák, Gvirvelvind;
Gvirvelfast.

kaulárpok, *intr.* det hvirv-
ler el. slaaer Gvirvel-
Fast; er Gvirvelvind.

kaulártok, Gvirvel, Fast,
som slaaer Gvirvler i
Vandet.

Kaufek, Væde.

kauserþok, *f. 1) intr.* er
vaad. 2) *tr.* gjør vaad;
væder.

kauserfok, vaad.

kauserfiut, en Vandpeltz;
en Regnfjole.

Kaufelliok, *f.* under Kâpok.

Kauserþok, see under Kau-
fek.

Kausorþok, *f.* under Kâpok,

Kávalipok, *r. intr.* slaa-
fer hist og her omkring;
drives for hver Vind og
Strøm (smaa Jisshyller.)

kávalínek, *i plur.* kavalerngit,
smaa Jisbrokker og
Stumper, som drives
hist og her omkring i
Vandet.

Kavipok, *r. 1) intr.* a)
løber rundt; drejer sig
omkring. b) gaaer ind
og ud; løber hist og
her; gaaer allevegne
omkring. 2) *tr.* gaaer
rundt om noget.

kavítíok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

kavítívik, 1) i Alm. om
Turnleplads el. Sted,
hvor

hvor noget gaaer rundt.
 2) i Særdeleshed: en
 Mølle; et Stegespid.
 kavitipok, *r. rr.* drejer
 rundt.
 kavititak, et Gangspil.
 kavituak, en Drejerbænk.
 kavituarpok, *intr.* 1) drej-
 er. 2) tridser. 3) ven-
 der Steg. 4) gaaer i
 Gangspil.
 kavslak, 1) et Legetøj, som
 drejes rundt af Vinden.
 2) en Vejrmølle.
 kavikórpok, *intr.* sving-
 ler.
 Kavlo, Beenet paa En-
 den af en Aare.
 kavlomípkok, *f. intr.* støder
 an med Aarebeenet paa
 noget.
 kavloárpok, *intr.* støder
 Beenet af Aaren.
 Kavluvok, *rr.* øser el.
 trækker Vand op i no-
 get; Stjænker i.
 kavlut, et Beger; en Skaal
 at øse Vand op i; en
 Drickeskaal.
 Kávok, *rr.*)
 kávflok, *intr.*) 1) følger i el.
 under noget; finder deri
 el. derunder med Gaan-
 den. 2) sætter paa Læst
 (Alseflind; Svælg *rr.*)
 kátorpok, *rr.* det samme, naar
 det sker flere Gange. 3)
 følger og finder derefter.

Ekalluk kátordlugo, sol
 under Stenen efter Lægen.
 kávsak v. kátugak, det man
 følger under el. efter. 2)
 det man sætter paa
 Læst.
 kávsarpok, *rr.* stikker Gaan-
 den i Lommen el. no-
 get huult, og atter ud
 igjen.
 kávsarþik v. kátorbik, en
 Lomme.
 kávsivik, Læst at sætte Al-
 seflind paa.
 Kavlák, *f.* under Kavipok.
 Kávsak, *see* under Kávok.
 Kávterpok, *r. rr.*)
 kávtériok, *intr.*) stø-
 per; dæmper Ilden (brus-
 ges om Vaade-Ild)
 kávtérirfok, en Brand-
 mænd; den, som dæm-
 per Ilden.
 kavterút, en Sprøjte; det
 man dæmper Ilden
 med.
 Kéblerpok, *r. intr.* er
 blank el. flinnende;
 glimrer; glindser; har
 Glands.
 kéblertok, 1) blank; glim-
 rende; glindsende. 2)
 Blik; en Blikfjedel; en
 Blikdaase.
 keblersé! meget blank;
 hvor glimrende!
 keblersúlek, Blankhed;
 Glimmer; Glands.
 keb-

keblerfarpok, *tr.* gjør blankt; skurer; sætter Glands paa.

keblerikpok, *f. intr.* er meget blankt; er, smukt glindsende.

keblerikflok, 1) meget blankt; smukt glindsende. 2) et slags Øred. (*Salmo Carpio.*)

kebleriksarpok, *tr.*)

kebleriksfiok, *intr.*) gjør smukt glindsende; blanker op som det var nyt.

keblerisagak v. leriksagak, skurer; blankgjort.

keblertigau, *tr.* er saa blank som.

keblerdlukpok, *r. intr.* er dunkel; er ikke ret blank; har ej sin rette Glands; er anløben; er fuld af Ruspletter.

keblérkajak, Bragespø; moscovitisk Glas; Glimmer.

keblérnak, en Gist kaldet Blaastaal (*Labrus exoleus.*)

Kéja, Kulde.

kéjavok, *intr.* fryser; er forfrossen.

kéjarslok, den som fryser; forfrossen.

kejanakau, *intr.* er Foldt i Veiret.

kejanak, Kulde; Foldt Veir; ligt, som man maae fryse i.

kéjuvok, *intr.* fryser ihjel; er ihjelfrossen.

kéjurslok, frossen ihjel.

kejárserspok, *f. intr.* varmer sig.

kejárserslok, en som varmer sig.

Kéjavok, see under næstforegaaende.

Kéingavok, *intr.* udbænger; fremrager (en Klippe, Cane &c.)

kéingarflok, udhængende; fremragende.

Kéiok, 1) *tr.* a) bider.

b) Flemmer sammen om (Jen om Baaden.) 2) *intr.* a) Flemmer Tænderne sammen, b) i dual og plur. Flemmer sammen mod hinanden (flere Jæsthyller.)

kéifiok, *intr.* 1) bider; har noget imellem Tænderne. 2) bider paa (en Gist paa Krogen.)

kéisarpok, *intr.* er bidst.

kéisortok, bidst.

kéinek,)

kígek,) Bid; bidt Saar.

kígikpok, *f. tr.*)

kígikfiok, *intr.*) Flemmer sammen paa. Arksaka kígikpøj mattub, Døren flemte mine Fingre.

kígiklávak, *intr.* faaer (sine Fingre) i Klemme.

kigipok, *r.* 1) *intr.* Blodet stilles el. hører op at løbe. 2) *rr.* Kommer noget i Klemme.

kigut, en Tand.

kigutilik, 1) som har Tænder. 2) en Tandst. a) Steenbider (*Anarrhinas Lupus.*) b) Cachelot (*Phyfeter-macrocephalus.*)

kigutilirksok, det samme i sidste Bemærkelse.

kigurflok, *intr.* faaer Tænder (et Barn.)

kigurferrau, *intr.* har Tandsmerte.

kigutaurak, Tand paa en Sav el. Kam.

kigutarflok, *intr.* spyser om Tænderne; det især i Tænderne el. man taber Søleten i dem af Kulde (naar man briller noget iisfoldt.)

kigutárnak, Bøllebær; Blaabær; Blokkebær.

kigutárnartorpok, *intr.* spyser Bøllebær.

Kejörpok, 1) *rr.* a) Flippet. b) Stjærer til. 2) *intr.* Gaarene slides af et Skind, som om de vare afslippede.

kejörtarpok, det samme i 2de første Bemærkelser.

kejoko, en Skræderlap; afslippet el. afflaaren Strimmel Klud el. Pa-pir.

kejörbik, et Bret at Stjære til paa.

kejout, noget at Stjære til med. i *dual.* kejoutik, en Sav.

Kékkoak, Tang; Tarre; Klevertang.

kekkoársoak, den store Tarre.

kekkoángoak, smaa Klevertang.

Kekkok, Leer; Kalf.

Kélla i *pl.* kellat, Aander som opvarte ved Signerie (hvilde Signifikeringen tilspørger og tager Svar af.)

kéllavok, *intr.* signer; heper.

kállarfok, en Signer; Signifikering.

kellak, Signen.

kellákpok, *rr.* signer en; heper for at forsøge hans Stjæbne.

kellák, den man signer el. heper paa.

kellet, 1) Signerie. (Orde, som bruges ved denne Leilighed.) 2) Signarredskab (Rem el. andet, som bruges at veje ens Hov ved med i denne Anledning.)

Kellákpok, see under næstføregaaende.

Kéllavok, *intr.* er syrig og munter af sig; har et

et oprømt *Humour*; er lystig og spillende.
kémakpok, *intr.* bliver munter og oprømt til noget; faaer *Lyst* til at give sig af dermed,
kémavok, *intr.* har *Lyst*.
kémakfarpok, *tr.*)
kémakfaiok, *intr.*) *staffer* *Lyst*; opmuntrer.
Kéllavok, see under *Kella*.
Kelelluak, 1) en *Gvidfist* (*Delphinus albicans*.) i denne Bemærkelse ogsaa mere bestemt: *kelelluak kakortok*, 2) en *Penhjørning*; *Narhval* (*Monodon Monoceros*.) i denne Bemærkelse bestemtere og helst: *kelelluak kernek-tok*.
kelelluarpok, *intr.* faaer en *Gvidfist* el. *Penhjørning*.
Kelermik og *Kelerøk*, see under næstfølgende.
Kelérpok, *f.* 1) *intr.* er bunden. 2) *tr.* binder.
kelérnek, en *Knude*.
kelérforpok, *tr.*)
kelerlóik, *intr.*) *fnytter*; binder fast; sammenbin-
der.
kelerlóupok, *tr.* binder fast til noget.
kelerút, et *Baand*.
kelerutíksak, noget at bin-
de med.

kelerutéjarpok, 1) *tr.* løser (den bundne.) 2) *intr.* lø-
ses; er løst.
keleruffarpok, *tr.* løser; op-
løser.
kelérserpok, 1. *tr.* binder sit *Saar* op.
kelerfiut, et *Saarbaand*; *Govedbaand* (at binde *Qvindsoffenes* *Saartop* op med.)
kelerfiursfarpok, *tr.* løser sit *Saar*.
kelérte i *pl.* *kelértit*, 1) en *Saar-Top* (som de grøn-
landste *Qvindsoff* bruge opbunden.) 2) en *Sugles*
top.
kelértitók, *stortoppet*.
kelértikítkok, *smaatoppet*.
kelermik, 2de *sammen-*
bundne *Kajaffer* ved
Siden af hinanden.
kelermikpok, 1. *tr.* sætter el.
fører over Vandet paa
2de *sammenbundne* *Kaj-*
affer (*Qvindsoff* el. no-
get stort, som ei kan sø-
res paa een *Kajal*.)
kelikpák, et *Amulet* at hæn-
ge imellem *Øjnene*.
kelerók, et *Ar*.
kelerólik, *Arret*; som har *Ar*.
kelerkiupok, *intr.* er
bleven *Ar* efter (at *Saar*.)
Kelérpok, see under *Képok*.
Kelértit, see under *Kelér-*

pok.

Keleryarsfiok, 1) *intr.*

Vejen el. Tiden gaaer snart el. bliver fort. 2) *tr.* forforkter Vegen el. Tiden; gjør Sommer el. Vinter fort; gjør at Sjorden snart overfahres (ved Heremumlen.)

Kelikpåk, see under **Kelérpök**.

Kelloakipok, *2f. intr. 1)* strider om noget, at det ej er saa. 2) trætter om hvor mange Maaneder der ere forløbne siden Soelhværs.

kelloartövok, *intr. 1)* er en Trætter; siger om 3 at de ere 4. 2) siger at Maanederne siden Soelhværs ere færre.

kellúrsak, en saaden Disput.

Kellorartorpok, see under **Kelluvok**.

Kellúkpok, 1) *intr.* gjør; bjeffer. 2) *tr.* bjeffer ad en.

kelluktúrsæt, *car. sing.* Syvstjernen.

Kelluvok, 1) *intr.* a) drages af Krampen; Krampen trækker i Ledemodene, sam: kellularkåunga, jeg drages stærk af Krampen. Niungoara kellularkåu, Krampen trækker i mit Been. b) støder sig

over noget, man hører; bliver i en Gæst vred. 2) *tr.* a) spænder en Bue; strækker en Buestræng. b) snarer; fanger med Snare (Ravne, Ræve, Røpper ic.) c) ophjælper; letter en op med Gaanden.

kéllursök, den som staaer med opspændt Bue.

kéllursak, 1) opspændt (Bue); udstrakt (Buestræng.); optrakt (Hane paa en Flint.) 2) snaret. 3) ophjulpen med Gaanden.

kellutípok, *r. 1) intr.* ophjælpes med Gaanden. 2) *tr.* støder en for Gode ved.

kellutitsiok, *intr. 1)* det samme i sidste Bemærkelse. 2) drages af Krampen i sine Ledemod.

kellorartorpok, *tr.* fanger med Snare (Ravne, Ræve, Røpper ic.)

kellorartout, 1) en Snare til at fange Ravne, Ræve el. smaa Fugle med, som stjules i Sneen og trækkes til ved en Låne. 2) en Snor med Snare paa at fange Røpper med.

Kémakpok, see under **Kélavok**.

Kemak-

Kemaktout, *Skæft* el.

*Saandgreb til en Krum-
Fris (Grønlandernes Ul-
lo.)*

kemaktourliok, *intr.* gjør
et saadant *Skæft* el.
Saandgreb.

kemaktoulerpok, *f. tr.* sæt-
ter *Skæft* el. *Saandgreb*
paa (*Krumfniven.*)

Kemaratigau, *see* under næst-
følgende.

Kemåvok, *intr.* flyer;
flygter.

kemåursok, flygtig; den
som flyer.

kemåvik, et Tilflugtssted.

kemåvigau, *tr.* flyer til en;
tager sin Tilflugt dertil.

kemåunek v. *måursufek*,
flugt.

kemåutipok, *r. tr.* driver
paa flugt; gjør flygtig.

kemavikpok, *r. tr.* flyer med
alle derfra; forlader
ganske og har ej i sinde
at komme dertil mere.

kemaratigau, *tr.* flyer for en.

Kemavok, *see* under *Kêla-
vok.*

Kémme v. *kremmek*, en
Sund.

kemmiarak v. *miarsuk*, en
Sundehvalp.

kemmiarsufak, en nogen
*Søfnegl (Doris papillo-
sa et arborescens.)*

Kemékpok, 1) *intr.* er

forladt; er efterladt. 2)

tr. a) forlader; efterlæs-
der. b) glemmer efter
sig.

kemåtok, *intr.* lægger no-
get efter sig.

kemedlekpok, *tr.* forlader
til en Tid.

kemektipok, *r. 1) intr.* er
bleven forladt. 2) *tr.*
driver fra et Sted; dri-
ver paa flugt.

kemegak, forladt; efter-
ladt.

keméktok, 1) det samme. 2)
i plur. *kemektut*, Vinters
Forraad af tørt Rjød
el. tørre Lodder, hen-
lagt i Skledfløfterne i
Forvaring.

kemektullio v. *tulliarpok*,
intr. 1) lægger tørre Sø-
devahre hen i Forra-
ring til Vinterforraad.
2) kan og bruges om: at
sanke i Laden.

kemektullivik v. *liarbik*, For-
raads Kammer; Sted
at henlægge tørre Søde-
vahre i til Vinteren.

kemektusérpok, *f. intr.* hen-
ter de Levnetsmidler
Hjem, man om Som-
meren har lagt efter sig
i saadanne Forraads-
Kamre; tager til det,
man har i Forraad.

Kemé-

Kemériak, Øjenhaar
(paa Øjelaaget.)

Kemértlok, Rygraden
(den hele Samling af Ryg-
hvirbler.) 2) Ryggen paa
et Skind; langs ad
Ryggen.

Kémiak, see under **Kemí-**
pok.

Kemigau, *tr.* anholder
om noget.

kemigeeserpok, *f. intr.* hæn-
ger stærkt i en for at faae
ham overtalt.

kemíspok, *z. tr.*

kemísiok v. sitísiok, *intr.*)
hænger i en for at faae
ham til noget, han ej
gjærne vil; søger at over-
tale ham.

kemísírlak, den som over-
tales el. man søger at
faae overtalt.

Kémikut, en hvid Læ-
derstrimmel syet langs
nød for paa en Støvle.

kémikoserpok, *f. 1) intr.*
bliver besyet. 2) *tr.* be-
syer den (Støvlen) med
saadan Strimmel.

Kemíspok, *z. 1) intr. a)*
er hægt el. qvæles ved
en Strikke om Halsen.
b) hænger sig. 2) tr.
hænger el. qvæler ved
en Strikke om Halsen.

kemiut, en Strikke at qvæ-
le med.

kémiak, 1) Stilleliinen i
en Rævesælde. 2) Govede-
liinen, hvorpaa Sna-
rerne ere hængte til
Skarve eller Spurve-
fangst. 3) Forsangen og
Slutningsangen ved
de grønlandske Strids-
Sange.

kemíserpok, *f. intr.* sætter
Stilleliine i en Ræve-
sælde; stiller sin Sælde
op.

Kemíspok, see under **Ke-**
migau.

Kemmo, en Hund som
trækker got; en Hund
til at gaae for en Slæde.

kemmákpok, 1) *intr. a)*
trækker for en Slæde.
b) Blæren svajer hist og
her paa Vandets Over-
flade, naar Sarpunen
er fast i en Sæl. 2) tr.
trækker Slæden el. Voge-
nen.

kemáktok,

kemúkte, 1) en Hund, som
trækker for en Slæde
el. er vant at gaae for
Slæde. 2) en Vognhest.

kemuktigau, *tr. 1)* har den
Hund til at trække for
sin Slæde; det er hans
Slædehund. 2) har ham
til Trække-Bæst for sig.

kem-

kemmurikpok, *f. intr.* træf-
fer got fot en Slæde el.
Vogn.

kemmórdlukpok, *intr.* træf-
fer slet.

kemmúksek, en Mand paa
en Slæde. *plur.* Slæde
med Zunde for og Men-
nister paa.

kemmúkserpok, ager; Fjøs-
rer i Slæde; fahrer til
Vogne.

Kemôpok, *intr.* Tiden
er forbi; det er over Ti-
den. *f. Ex.* Sabbáte ke-
môpet utteromarponga, ef-
ter Søndag vil jeg komme
tilbage el. jeg bier borte
Søndag over.

Kemmukpok og Kemmuk-
serpok, see under Kem-
mo.

Kémupok, 1) *intr.* Na-
ren er lagt ind i Baas-
den. 2) *tr.* lægger den
ind (naar man holder op
at roe.)

Kénak, 1) Ansigt. 2) Eg
(paa en Kniv); Skjærpe
(paa noget hvast.)

kénalik, egget; hvast; som
har Eg el. Skjærpe.

kénarikipok, *f. intr.* 1) har
et smukt Ansigt. 2) har
en skøn Eg; Skjærer got.
3) har en skøn Od; er
meget spids. 4) er besat

med Stærrende el. stil-
fende Udværter; er tor-
nefuld.

kénarikipok, 1) den som har
et smukt Ansigt. 2) me-
get skarp, hvast el. spids.
3) tornefuld. Orpik kén-
arikipok, Torn; Tidse.

kénardlukpok, *intr.* 1) har
et grimt Ansigt. 2) er
sløv.

kénardluktok, 1) grim. 2)
sløv.

kénarsimavok, *intr.* er op-
spøllen el. hoven i Ans-
igtet.

kénarsikok, *tr.* 1) seer til en;
viser ham mildt Ansigt.
2) hilser.

kénarsiorpok, *tr.* seer en i
Ansigtet; giver Agt paa
hans Miner (for at er-
fare, om han er mild eller
vred.)

kénarsörpok, *intr.* sætter et
fælt Ansigt op; seer bi-
stert; viser Tænder.

kenorlerpok, *intr.* gjør et
suurt Ansigt; seer suurt.

Kenérpok v. kenérterpok,
tr. intr. giver sig (i Eng-
dom); Elynker saa smært
(uden at gjøre store Skrig.)

Kénnerpok, *f. tr.* 1) er
paa Udkik; seer efter;
figer omkring. 2) søger
ud; vælger; udseer af
flets det, man vil have.
kén-

kënnigak; ndseet; valgt;
udføgt; udvalgt.

kënnigarau, *tr.* har udvalgt.

kënnërdlerpok, *f. intr.* leder
efter det man fundes
nes om; søger sig noget
ud; udvælger.

kërnut (*N.*) v. kërngut (*S.*),
en Riffert.

Kënérfek, Gaard Ge-
vært i Guden; Hjertel;
især: Knude i Bryster
el. Xver; Mandlerne i
Galsen; Rørerne ved
Laarene.

Kënggok, *cum suff.* keng-
goa, 1) den Deel for i
Panden, som er imel-
lem Øinebrynene. 2)
Klapmydsens Pande-
Blære.

kënggortok, den som har
Stedet imellem Øine-
brynene stort.

kënggordlukpok, *intr.* seer
bedrøvet ud.

Këningak, Arrighed;
Ondskab; bister Øpfør-
sel.

këningångak, det samme i
større Grad.

këningavok, *intr.* er arrig
el. ond; er bister i sine
Lader el. Øpførsel; er
fortreden.

- këningarfok, arrig; ond;
bister; fortreden.

këningarfok, Arrighed;
Ondskab; fortredne Ge-
myt.

këningåupok, *tr.* viser sig
arrig mod en; opfører
sig bister mod ham.

Kenok v. kënrfoak, *tyt*
Snee, der ligger som
en Grød i Søen, og er
tung at røre udi.

Kenorlerpok, see under Kë-
nak.

Kënuarpok og Kënugau, see
under næstfølgende.

Kënuvok, *intr.* 1) beder
ydmygelig; begjærer in-
derlig. 2) betler; tigger;
trygler.

kënurlok, en Tigger; en
Betler; en Trygler.

kënuvigau, *tr.* beder en
om noget.

kënut, Bøn; Begjering.

kënutigau, *tr.* beder om;
udbeder sig.

kënugau, *tr.* sætter efter
en; efterstræbet; vil
endelig i Sæd med.

kënuarpok, *intr.* giver Gals;
gjør Anstrig; hvæser
(naar nogen rører ved
ham.)

kënuavalok,)

kënulavok,) *intr.* hy-
ler; giver Strig fra sig
(især Børn, naar nogen
gør dem noget.)

kënyt-

kenytsekpok, *intr.* det samme.

kenytseksarpok, *rr.*)

kenytseksafok, *intr.*)

kommer Børn til at strige ved at gjøre dem Fortrød.

Keperrau, see under Kêpok.

Keperok, en Ud hulning; en Buglehuling i noget.

keperórpok v. keperkulliorpok, *intr.* udstjæret

en Guling i noget; ud-

graverer; gjør en Bugle-

huling ved at snitte med

en Kniv frem og tilbage

keperkulliortok, en Udgraverer.

keperút v. keperkulliut, et Redskab til sig Udgraving.

keperórnek, Udgradering.

Képik, i *plur.* kepeet v. kivkit, et Dække; et grønlandst Teppe af Skind at lægge over sig; en Overdyne.

képikpok, *z. 1.) intr.* a) har

Dyne el. Teppe over sig.

b) dækker sig til; kry-

ber under Dynen. 2)

rr. dækker ham til; læg-

ger Teppeet el. Dynen

paa ham.

kivkiarpok, *intr.* støder Dynen af sig.

Kepipok, see under Kêpok.

Képivok, *1.) intr.* a)

snoes; tvindes; er tvun-

den (en Traad; Liine.) b)

snoer sig; fordrejes. c)

vries (Slæder.) 2) *rr.* a)

snoer; tvinder. b) vri-

er omkring; drejer om-

kring.

kepitérpok, *z. rr.* det samme i sidste Bemærkelse. Simia kepitérak, drej Tæppen fast!

kepingavok, *intr.* er omkring drevet; er vindstjævet.

kepinganek, Omdrejning.

képírfok, det som er Snoe paa.

képírfak,)

kérvfak,) snoet; tvunden.

kérvfarpok, *intr.* snoer sig;

forvries sig (en Liine;

Snoe.) Kommer Kurre

paa (Traad).

kérvferut, et Led el. Legen

paa en Snøre el. Læn-

ke el. Sælhundeliine,

som kan dreje rundt, og

hindre den fra at snoe

sig eller faae Bugt.

kevnérákpok, *1.) intr.* snoer

sig tilbage; løber op (det

snoede el. tvundne.) 2) *rr.*

snoer det tilbage; gjør

en Liine tilrette, som har

snoet sig; vrier op (det

forbredne.)

kevnériárpok, *rr.* det sam-

me i sidste Bemærkelse.

Képok, *ts. intr.* dør af Begjerlighed til noget, som man er lysten efter at spise, men faaer ikke.

kêlerpok, *f. intr.* begynder at forgaae af Begjerlighed; Lysten paa Kommet ham saa stærk efter en vis Spise, at han er færdig at forgaae derunder. **kêlernerfong** una, jeg troer, han creperer af Appetit.

kêrsekpok, *t. intr.* bliver heftig betagen af Begjerlighed; faaer stærk Appetit.

kêtsatigau, *rr.* har stærk Begjerlighed efter det.

kepetrau, *intr.*)

keperribigau, *rr.*) har Attraa til; længes inderlig efter.

keperriksûlek, *Attraae; Længsel.*

kepipok v. **kipipok**, *t. intr.* dør el. forgaaer af Længsel efter at see nogen, man har kjær.

kepilerpok, *f. intr.* er færdig at forgaae af Længsel; længes inderlig.

kepitsekpok, *intr.*)

kepitlapok, *rr.*) Attraaer stærkt noget; har brændende Begjerlighed efter; vil endelig have; overhænger el. driner stærk paa en, for at faa sin Billie frem.

kepitfatigau, *rr.* stræffen sin Begjerlighed drefter; stiler sin Attraa og Længsel dertil.

kepilukpok v. **luktorpok**, *intr.* er i Vaande; trættes af Længsel; attraaer Frelse.

Keporâk, en Sure paa en. **Gvalfistes Bug.**

keporkarpok, *rr. 1)* rister (horn, Træ el. Bæm.) gjør Sure deri efter Længden; stjarer det igjennem med en Rasp, som er gjort af en afbrudt Kniv med en Skure i Kanten. *2)* pløjer. Nuna **keporkardlugo**, at pløje Jorden.

keporkaut, en Kiste Kniv; en Rasp at gjøre Sure med.

keporkaurfoak, en Plov. **keporkarneke**, en Skure el. Sure i noget, gjort med Glid.

keporkâk, en Butsfop, et slags Gvalfist med mange Sure under Bugen. (*Balana Boops.*)

keporkâk, en Unge af samme Slags.

keporkárnak, en anden Art Gvalfist, som ligner foregaaende. (*Balana Musculus.*)

Kerâk og **Kerâtavok**, see under **Kere**.

Kêrd-

Kérdlerpok, 1. tr.)

kerdlerpok, *intr.* 1) stift. Fer under; sætter imellem. 2) stiftet en ud (for at influere sig selv); fordriver el. fortrænger ham (for at komme i hans Sted.)

kerdlerislok, den som stift. Fer en anden ud; en Sortrænger.

kerdlerislok, *intr.* trænger sig ind.

kerdlerisoronniok, *intr.* trænger sig igjennem; trænger med Magt ind imellem.

kérlukpok, 1. flyder under Maalet med et Gevær.

Kere, Frost; froene Sager; stivfrosent (Kød, Jord &c.)

keripok, 1. 1) *intr.* bestediges af Frost; faaer Frost i et Lem. 2) 1. a) fryser det; fryser en Ting stiv. b) bestadiger en (Frosken.)

kerinek, Skade af Frost; Frost i Lemmer.

kerinak, Frost i Vejret.

kerinaklu, *intr.* der er Frost i Vejret; Jorden &c. vil fryse i denne Kulde.

keripok, *intr.* er frosen stiv; er stiv af Frost.

kerak v. kerarik, Knarfen i Sneen, naar man

gaar derpaa og den er frosen.

kerarpok v. kerarikarpok v. kerarpok, *intr.* det knar. Fer i Sneen under Fødderne.

keratavok v. takau, *intr.* er stiv; er haard el. ubøjelig; er knastør.

keratakut, en Stiver; en Spile (at stramme noget ud med.)

keratafarpok, 1. gjør stiv; stramgjør; tørrer stivt; knastørrer.

kerukpok, *intr.* er fastfrosen til noget.

kerupok, 1. fryser det fast til noget. Neke kerupa, aktorpara, det har frosen Kjødet fast til Jorden, jeg kan ej faae det løs.

Keripok, see under næstforegaaende.

Kérkak, et slags Fisk, kaldet Søkat.

Kérneypok, 1. *intr.* 1) er sort. 2) er mørkfarget.

kérnektok, 1) sort. 2) en Ravn.

kérnektak, 1) en Eenhjørning; Nathval (*Monodon Monoceros*.) 2) en sort Ræv (*Canis Lagopus, varietas nigra*.)

kérnektarsuk v. nektungajuk, en Teist (*Uria Grylle*) i sin Sommerdragt.

kernerårpok v. nerángoar-pok, Søen er sort hist og her i det stille; det er vindigt; begynder at lufte lidet, efter at det har været stille (bruges kun til Søes.)

kernerák v. rángoak, en sagte Vind; en liden Luftning paa Søen.

Kérnut, see under Kenner-pok.

Kérslak og Kérsllok, see under næstfølgende.

Kérsluk; Træe (fældet.)
kersslúkak, Brænde;
Brændsel.

kerssluktak, helst *cum suff.*
Træeværket i en Ting som bestaaer af mange artede Dele (f. Ex. i en Baad, Telt, paa en Ptil.)
Igalársak kerssluktangoa, en Bindves, Ramme.

kersslórikpok, f. intr. er et smukt el. got stykke Træe.

kersslúkiorpok, intr. søger Drivetræe; henter Brænde.

kerssluktut, saa kaldes nogle Øer, som ligge S. W. fra Gøthaab.

kersslugau, tr. bruger til Brænde.

kersslúkserpok, f. tr. sætter nyt Skæfte paa en Flint.

kerssluktakslók, 1) intr. arbejder paa Skæfte.
2) tr. Skæfter den (Flinten.)

kérslarpok, intr. fahrer ud at søge Træe el. Brænde.

kérsllok, intr. faaer Drivetræe at see; finder Brænde.

kérslak, 1) en funden Stof el. Træe. 2) den som er paa Brændetogt el. ude at søge Drivetræe.

kersslarau, tr. har funden den Stof el. det stykke Brænde.

kersslúrlók, intr. fjøber Træe.

kersslullók, intr. Branden slukkes.

kersslullinek, en slukt Brand; sort Træe el. Veegsten, som det har været Jld i.

kersslullisipok, 1. tr. slukker en Brand.

Kervlak, see under Kepivok.

Kéfa, omsider; endelig; paa det sidste; siden; tilsidst.

késale, 1) men omsider. 2) endelig dog.

kélamé, det tænkte jeg vel; jeg vidste nok, at det vilde gaae saa.

Kesék v. kesérnek, Spyt. kesér-

keſſerpok, *f. 1*) *intr.* ſpytter.

2) *tr.* ſpytter paa.

keſſerbik, en Spyttedotte; Spyttedaffe.

keſſerbigau, *tr. 1*) ſpytter i; har til Spyttedotte. 2) ſpytter paa; overſpytter.

keſſerárpok, *tr. 1*) ſpytter i el. paa; beſpytter. 2) ſpytter gumlet Spæk i Vandet (for at ſaae det til at blive rolig og klart at ſee Fiſken.)

Keſſivkpok, *1. tr.* beſtraaler; ſtinner paa.

keſſivkſimavok, *intr.* beſtraales; bliver beſtraalet.

keſſivngnek v. ſivkſimanek, Beſtraaleſſe; Beſtinnelleſe.

Ketek, 1) midt om Livet; Belteſtedet; Lænden. 2) *cum. ſuff. a*) en Tings Midte. b) Halvten; det Halve. Kekka piniaſuk, tag du det Halve. Heraſ:

kekkagut, midt over; over Midten; ad Midten; og kekkane, midt paa; i Midten.

keterpiak, lige Midten; juſt det Halve. keterpiagut, lige midt over.

keterpiarpok, *tr.* træffer juſt Midten el. det Halve.

keterdlukpok,)

kezerrau,) *intr.* har ont i Lænden el. i Ryggen over Belteſtedet.

keterak, Rngmarb.

keterárpok, *intr.* er paa det Midterſte. Udlok keterarpok, er Midtag. Unuak keterarpok, er Midnat.

ketékkorpok,)

keterpakpok,) 1) *intr.* er halv fuld. 2) *tr.* øſer halv fuld.

ketermio, det ſom er paa Midten af noget; den ſom ſidder midt i Baaden,

keterrút, Livbaand; Belte; Gyrtel.

keterruſerpok, *f. 1*) *intr.* binder Livbaand om Livet; omgyrtler ſig. 2) *tr.* ſpender Belte om en anden.

keterruſerſimavok, *intr.* er omgyrtlet.

keterrumiugau, *tr.* har noget i ſit Belte.

keterkómiak, *intr.* retter ſig op med Forkroppen; ſætter ſig i Poſtſyr; fraſner.

ketérdlek, Lang-Singeren.

keterdlerut, Singerring.

keterdleruſerpok, *f. 1*) *intr.* ſætter Ring paa Singeren. 2) *tr.* ſætter Singerring, paa en anden.

Ketékkorpok, Ketérdlek og Keterrut, see under næst foregaaende.

Kétigak, helst *cum. suff.* kétiga, Kæmmen til at spænde en Trommes Skind med (som gaar uden om dens Rand.)

ketigarpok, *tr.* spænder el. strammer et Trommes Skind.

Ketikpok, *z. intr.* 1) lever frit; er frek i sin Opsørsel; driver Letsindighed; viser sig letfærdig; søger verdslig Gornøjselse. Nællursut ketiktórfóursaraut, Hædningerne tage ikke andet end Galskab vare el. have mange letfærdige Lege. 2) spøger; leger. Innusuit ketikput, Ungdommen raser.

ketiktok, letfærdig; letsindig; en Spillefugl; frek og fri i sin Opsørsel.

ketingnek, 1) Letfærdighed; Letsindighed; fri Opsørsel; Frekhed; Gjelperie; verdslig Gornøjselse. 2) Spøg; Børnelig.

Kétuk v. ketúngoak, en Kar.

ketúkpok, *tr.*)

ketúlok, *intr.*) river; Featter; Fløer (med Regle.)

ketúngnek, Riv i Gudet; reven el. Prattet Dunde.

Ketui'pok, *z. intr.* 1) quidrer (en Kugl.) 2) tæler usforstaaelig (enten ved at tale for sagte og spædt, eller lade Munden løbe for fort.) 3) tæler et fremmed Sprog.

ketu'tok, 1) quidrende. 2) usforstaaelig i sin Tale.

ketytiekpok, *z. intr.* sniser; lærer i Smn.

ketytsaupok, *tr.* sniser af el. over det.

Kéttukpok v. kettutlapok, *intr.* falder stille i Vandet lige ned paa sin Spidse, uden at give Lyd eller Stenk fra sig (en Piiel el. Steen, som man kaster ud.)

Ketúkpok, *intr.* 1) er veegt el. mygt; er blødt; er smidig og bøjelig (et Skind.) 2) er smidig i Kroppen (et Menneske.) 3) er døslig, saa man hænger med Kroppen snart til en, snart til en anden Side.

ketúktok, 1) veegt; mygt; blødt; smidig og bøjelig. Tingmiangoak ketuktokarpok, Hønen har blødt Egg i sig el. er med Egg til i Morgen. 2) smidig

dig i Kroppen. 3) bøj sig.

ketullsiok, 1) *tr.* myggjør; gjør smidig; bereder (et Skind) ved at gnide det imellem Hænderne. 2) *intr.* bliver mygt *ic.*

ketullsiok v. lirslok, *intr.*)

ketullirsarpok, *tr.*)

ketullirsåiok, *intr.*)

det samme i 1ste Bemærkelse.

ketullirsak, myggjort; smidiggjort; beredt.

ketuperak, Sæbuse; Penshjørningamad (*Actinia.*)

ketuslukpok, *intr.* er utidig; har ej faaet ret udsovet; er kommen for tilig op.

ketusluktok, utidig.

ketuslungnek, Utidighed.

Ketuperak og Ketuslukpok, see under næstforegaaende.

Ketytskepok, see under Ketuipok.

Kevéripok, *f. intr.* 1) bøj sig tilbage; Frummer sig bag over. 2) Fæster sig paa Ryggen og ligger og spretter (et Barn af Oienstridighed.)

keversipok, *z. 1) tr.* a) bøj sig en bag over. b) træder Hanen op paa en Flint. 2) *intr.* Hanen er optrukken.

koviárpok, 1) *intr.* seer sig

tilbage. 2) *tr.* vender sig om og seer til en.

Kevio helst i plur. keviut, 1) Duun, som sidder endnu paa en Sugls Skind (men ei den, som findes løs i Reden.) 2) Laad i Grunden af et Dyrs Skind. 3) Uld el. Laad paa Værter (*f. Er.* paa Rjøruld.)

keviungoak, 1) smaa Duun. 2) Soelgran (Stov, som sees, naar Solen skinner ind igjennem en Nabning.)

keviulik, 1) Duunet. a) som har Duun paa sig (en Sæfugl.) b) som endnu har Fun Duun og ej faaet Gjør (en Unge.) 2) som endnu ej har tabt sit Laad el. første bløde Haar (en Sæl Unge.)

Kevipok, *z. intr.* 1) bliver vred; ærgres sig over noget; bliver stødt el. fortrydelig. 2) gaaer Eremitgang; løber til Sjælds af Fortrydelse over noget el. Egenstidighed.

kevitok, 1) den som bliver vred el. viser sig fortrydelig. 2) den som løber til Sjælds i Hastighed; en Eremit, som opholder sig langt fra andre Mennesker.

kevi-

kevilérpok, *f. intr.* 1) begynder at blive fortrydelig. 2) har i Sinde at gaae Premitgang.

kevsmavok, *intr.* er bleven fortrydelig over, at man ej fik sin Villie frem.

kevirsutigau, *tr.* er rømt bort af fortrydelse derover.

Kévlerpok, *t. tr.* borer; vritter.

kevlerut, et Bor; Vritbor. kevlerúrsoak, et stort Bor; et Navre.

Kevserdlukpok, *see* under næstfølgende.

Kevserpok, *t. 1) intr.* a) stænker el. sprætter Vandet i. af sine Hænder. b) — af sit Næb (en Bugl, som har druffen.) 2) *tr.* a) sprætter sig ud af Hænderne paa en; springer ham af Hænderne (en Kist.) Ekallub. kevlerpánga, Ørreden sprang mig af Haanden. b) Fastet med eet Giften op paa Landet, som bider paa Krogen. Ovårkæt kevserdlugit pikit, Fast strax Torsteungerne op paa Landet med Krogen, naar de bide paa!

kevsertorpok, *tr.* stænker Vand el. Blod af sin Haand paa noget.

kevserdlak, Slud; Rustervej.

kevserdlukpok, *intr.* er Slud; er Rustervej.

Kia, *see* under Kina.

Kiblikpok, *f. tr.* 1) bider paa; faaer Gul paa; gaaer igjennem (Pul, Knib el. andet skarpt.) 2) gjør sin Virkning; viser Fer paa (Lægedom; Ord.) Okauzivit kiblikpát, Dine Ord greb ham ret an.

kibliklavok, *intr.* 1) Fan bides paa el. skjæres ud; lader sig arbejde; giver efter for Kniven. 2) er at faae Bugt med; staaer til at redde. 3) i *negat.* kiblikláungilak, a) der bider ingen Ting paa; er haard i sig; staaer imod. b) er ej at faae Bugt med; er af et haardt Gemyt; er haardhjertet.

kiblikláungitslok, 1) haard; uigjennemtrængelig. 2) haardhjertet.

kibligúpok, *tr.*)

kibligursiok, *intr.*) overbevise en; rører hans Samvittighed.

Kiblórporok, 1) *tr.* Skjærrer af; kapper tvært over; hugger af; staaer af; mejer. Nápparut kiblórpat, de lappede Narren.

flæu. 2) *intr.* flæres af; afhugges; fappes; flæes af; mejes (Græs; Traad; et Træ.)

kibløjok, *intr.* afhugger; afflærer; mejer; flæer Græs.

kibløjfok, en Afhugger; Mejer; Høstmand.

kiblørtok v. kiblugak, afhugget; afflæaren; afmejet. Igviit kiblørtut, slagen Græs.

kibldut, en Kniv at flære af med; en Kapmesser; en Lee; en Segel.

Kidlauak *hesti i plur.* kidlauait, 1) Udfljeling, som gaar ind og ud i runde Buer om Kanten. 2) Rummet imellem Fingrene. 3) smaa nøgne Skoller paa Sjældene med korte Kløfter imellem.

kidlauarpok, 1) *intr.* er udfjelet om Randen. 2) *tr.* udfjeler; flærer ud om Randen.

kidlauartok, udfjelet.

kidlauartullarpok, *intr.* gjør en Udfljeling; forfærdiger et udfjelet Stykke.

kidlauartulliak, en udfjelet Ting.

Kidlek, et Skaar; et Sug el. Snit.

kidlerpok, f. 1) *intr.* flærer el. hugger sig; er saaret ved Skaar el. Sug. 2) *tr.* flærer el. hugger et Lem el. en anden; saarer ved Skaar el. Sug.

kidlersok, saarer ved Skaar el. Sug.

kidlernek, flæaren el. huggen Skade; Saar af Skaar el. Sug.

Kidlingæjok, en Skarve, Unge (*Pelecanus Carbo, pullus.*)

Kidloak, Skravet el. egentlig: det Rum imellem Artzen og det hængemelige Lem. Heraf de Talemaader: Kidlurset pyssuguk, Hæng dit Skrav sammen: lad Hvile falde paa dig. Pyssukpøjle afit (*scil.* kidlursæne,) hun rappede det færdig i en Hast.

kidloakitsok, 1) Fortskrævet. 2) hurtig til sin Gjerning; en hurtig og net Syerste.

kidloartok, 1) langskrævet. 2) seent og maadelig Syerste.

Kiek, Varme.

kiekpok, *intr.* er varmt.

kiektipok, r. 1) *tr.* gjør varmt. 2) *intr.* bliver varmt.

kiéngnek, Varme.

kiekpadlárpok, *intr.* Var-
men møder en; det lu-
ner om Ørene.

kiekpadlárse! hvor luunt!
hvor stjønt varmt!

kiäidlekpok, *intr.* er luunt.

kiegúkpok, *intr.* bliver ret
gjennemvarm, saa man
sveder; damper af He-
de; sveder.

kiegúngnek, 1) Gjennem-
varme. 2) Svededri-
ft; Svedesdraaber.

kiengmlovok, *intr.* er fuld
af Sved i Ansigtet.

kírsak, Hede.

kírsakpok, 1) *intr.* er heet;
er brændende varm; er
gloende (en Øn el. an-
dre tørre Ting); blusser
af Hede (et Ansigt.) 2)
rr. heder; gjør heet;
lægger Varme i (Kaf-
feloven.)

kírsárse! en smæld Hede!
hvílfen Hede! hvor
heet!

kírsékfarpok, *rr.* varmer;
gør heet el. varm. Ark-
sákka kírsékfarpaka, jeg
varmer mine Hænder.

kírséklaút,)

kírsársóut, 1) en Kaffe-
ovn; en Øvn. 2) en
Svededri- el. andet
heetgjørende Middel.

kírséklerpok, *f. intr.* var-
mer sig.

kírséktipok, *r. intr.* 1) blø-
ver heet; blusser af He-
de. 2) er færdig at gaa-
les af brændende Hede,
som kommer ham paa;
besvimer af Hede.

Kiengak og Kiengar-
pok, see under næstfø-
gende.

Kíga, bruges kun med Ap-
posicio, som:

kigóna, did hen i Søn-
den; Sydverts; Syd
hen.

kigóna, Sydverts om-
kring; der Syd igjens-
nem.

kigánga, Syd fra; fra
Sydkanten.

kigángak v. kiengak,
Søndenvind (dog ei just
rav Sonden); Vind som
kommer Syd fra.

kigángarpok v. kiengar-
pok, *intr.* blæser af
Sonden; Vinden kom-
mer Syd fra.

kigángarparpok v. páfikpok,
intr. har en Streg til
Sonden (Vinden.)

kyat, *hesti cum. suff.* kyatá,
Sydkanten; den syd-
lige Egn.

kyammút, mod Sonden;
Syd i.

kyammukárpok, *intr.* fæ-
rer Syd i.

kyardlæk, sydlig frem for
en anden; den sydligste.
kyard-

kyardliovok, *intr.* er sydeligt.

Kigángák, see under nælssoregaaende.

Kigárpok, *rr.* er en Skure el. Snit i noget.

kigárnek, en Skure; Tversnit; Indskaar; fordybet Omrand (ved Drejning.)

Kigdlok, et Land, Aadsel.

kigdliok, *intr.* finder et Land, Aadsel.

Kigéipok, *ts. intr.* 1) er langsom; er seen; Kommer seent afsted; gjør noget overlang. 2) vop; er seent; staaer i Stamppe med sin Vært.

kigéitsok, 1) langsom; seent; færdig. 2) seen i Vært.

kigéitsomik, langsomt; seent; overlang. kigéitsomik nekkurfektitsartorpok, han kommer seent til Kræfter. kigéitsomik okallugit! tael langsom!

kigéidlekpok, *intr.* 1) sagtes; sagtnes sig; bliver senere el. langsommere end før (i Fæhrt el. Vært.)

2) tager af i sin Syrlighed el. Over (enten for det Gode el. det Onde.)

3) sætter op Tid efter anden; forholder med noget; bier. el. lenter dermed (f. Ex. sin Afrejse; sin Omvendelse.)

kigéidlektipok, *r. rr.* Kommer det til at sagtnes; standser det i Fæhrt.

Kigikpok og Kigipok, see under Keiok.

Kiglik, *hest cum. suff.* kiglinga, Grændse; Maal, hvorviit en Ting rækker; Ende. Ullib kiglinga, Flodmærke el. saaviit Vandet i Flodtiden plejer at naae op.

kiglikpok, *f. intr.* Ender; naaer; rækker saa og saaviit; Grændser; optager saa og saa meget Rum. Sumut kiglikpit? hvor langt var du el. hvorviit kom du? Imak lukut kiglikpa? hvor høit gik Vandet op?

kighigau, *rr.* grændser der ved; naaer dertil; Kommer saa langt; rækker did; ender der.

kiglikhik, Grændsestjæl; Skranke (hvorviit man er kommet el. naaer.)

kiglikbigau, *rr.* Kommer saaviit; har det til sit Maal, hvorviit man skal komme el. er Kommen.

kiglikangilak,)

kigliknekangilak,) *intr.* 1) er uden Ende; at uindskrænket el. uendelig; er grændse

grændfæls. 2) har ingen Bænd; er bændfæls.
 kiglikangitfok,)
 kiglinekangitfok,) 1) uendelig; uindfænkfæ; grændfæls. 2) bændfæls; en Afgrund.
 kiglik v. kiglikartok, 1) endelig; indfænkfæ; bændfæ. 2) som har Bænd; som man kan finde Bænd i.
 kiglifok, intr. undersøger.
 kigliforpok, tr.)
 kiglifotok, intr.) 1) fritter; udførker; spørger nøje. 2) fordrer Vidnebyrd; udsøger en om noget.
 kiglifortok v. orte,)
 kiglifotfok,) 1) en Udførker. 2) en Dømmet.
 kigliforbik, 1) et Dømssted; Dømmehuus (hvor noget nøje udsørges.) 2) Dømsdag.
 kiglifoupuk, car. fing. intr. udsørge hinanden; raadflaae om noget; holde Raad.
 kiglifout, Raadslag; det man raadflaaer om.
 kiglifoutigau, tr. raadflaaer derom.
 kiglifoubik, et Raadhuus.
 kiglifoubigan, tr. kommer sammen der for at raadflaae med hinanden.

Kigliforpok, see under næste foregaaende.

Kiglo, 1) Syyrested; Ildsted; Arnested (neml. de opviede Stene hvorpaa Riedelen hviler.) 2) en Trefod. 3) i dual. kigluk, 2de Bretter at lægge den flade Steen paa, hvorpaa man tørrer Tobakken til Snuus over Lampen.

kigulliook, gjør et Syyrsted ic.

Kiglök, forkeert; bagvendt. kiglök afit! det var dog ganske bagvendt. Heraf:

kiglormut, ad den forkeerte Vej; til den bagvendte Side el. i den urette Vending. kiglormut ingerdlavok, han gaar den forkeerte Vej el. det bliver værre med ham i hans Snædem.

kiglomorpok, intr. og tr. gjør noget forkeert; bær sig bagvendt ad der med.

kiglornuvok, intr. bærer sig forkeert ad; gaar den urette Vej; vil altid til den galne Side; er tver og bagvendt i sit Forhold.

kigloupok, tr. viser sig forfælt derved; fejler deri; prangeligen begaaer.

kig-

kiglörpok, *rr.*)

kiglörlok, *intr.*) forraader en noget; aabenbarer ham det, som var en Gemmelighed; sladrer ham noget i Ørene (enten Sandhed eller Usandhed.) Tokoteksaralloak kiglörpæt, de aabenbarer ham, at han stod færrer for at blive dræbt.

kiglörflok, en forræder, som aabenbarer hemmelige Raad; en Sladderhanf.

kiglout, forræderie; det man aabenbarer en.

kigloutigau, *rr.* 1) forraader el. forebringer det. 2) røber ham; forraader ham, Tokotfirsuksak aggersok kigloutigæt, de røbede Morderen, som var i Alomst. 3) bagtaler en; bespører ham falskeligen.

kigluifakau, *intr.* er forræderst; er sladderagtig.

kiglukupok, *intr.*)

kigluga, *rr.*) anfer paa noget; fortryder paa, at det er gaaet saa og saa. Umærame kiglukupok, det gjør ham out, at han har mistet sin Baad. Kollipsinne kigluga asserormet; han anfer paa, at hans Riedel gik i stykker.

kiglugisak, det man anfer paa.

kiglukbigau, *rr.* anfer paa en, som har gjort noget forkeert; har Anfe til ham.

kiglungnakau, *intr.* er fortrædeligt; er værd at anfe paa.

kiglungnartok, fortrædeligt; værd at anfe paa.

Kiglörpok og Kiglukupok, see under næstforegaaende.

Kiggorpok, *intr.* Gaarene slides af et Klædebon; Enderne stumpes af ved idellig at gaee dermed.

Kigut, see under Keiok.

Kiggut v. kiggörfoit, *car. sing.* Steen, Uter; en Steenhob under et Sjeld, nedfalden ved Steenfred.

Kigvaktak, see under Kivikpok.

Kigviarpok, 1) *intr.* a) paffes el. fyldes (en Posse.) b) stoppes ud (et Bugleffind.) 2) *rr.* a) paffer i; fylder i. b) udstopper.

kigviäiok, *intr.* 1) paffer ind. 2) stopper ud.

kigviægak, 1) paffer; fylder. 2) udstopper.

kigviupok, 1) *rr.* paffer det ind; stopper el. fylder det inden i andet.

2) *intr.*

2) *intr.* er indpaffet el. indstoppet.

kigviursak, indpaffet; indstoppet. Angmaksat kigviurselsat, Lødder, som skulle fylbes paa Vøser.

Kija, Graad.

kijavok, 1) *intr.* græder. 2) *rr.* begræder; græder over en.

kijanek, Græden; Graad.

kijagajukpok, *intr.* er grædenem; græder gjerne; slæber altid.

kijagajuktok, grædenem; en slæbestjæg.

kijamersorpok, *rr.*)

kijamersôrok, *intr.*) Kommer en til at græde; bringer ham i Graad.

kijaut v. kirflet, den man græder over; det man græder for.

kijautigau v. kirfletigau, *rr.* græder over el. for.

kirfsak, stærk Graad. kirsamit niakerrau, hun har ont i Hovedet af den megen Graad.

Kikârpok, *intr.* staaer; staaer oprakt paa sine Ben; er staaende.

kikârtok, staaende; en Stander.

kikârbik, et Sted at staae paa.

Kikêikpok, *r.* *intr.* lægger sine Finger bag

over og styder sig frem som en Piiil (en Kalk.)

kikêingavok, *intr.* 1) har sine Finger saaledes opslagne under Flugten (en Kalk.) 2) er udbuglet el. har Udfanter i Midten (en Bratning.)

Kikêrtak, en Øe; et Eiland.

kikêrtârsoak, 1) en stor Øe.

2) Disco, Eiland og andre Størser, der have dette egentlige Navn.

kikêrtârsoêitfiak, 1) en middelmaaellig stor Øe. 2) Sifferlogen, og andre Middel-Øer, der have dette egentlige Navn.

kikêrtângoak, 1) en liden Øe; en Holm, 2) mange smaa Øer bære og dette egentlige Navn.

kikêrtâmêpok, *r.* *intr.* 1) er paa en Øe. 2) er gift (et Fruentimmer, fordi hun er som paa en Øe, i det hun ved sin Mand's Hindring er fri for andre Mandfolkes Antastelse.)

kikêrtamio, en Øeboe.

kikêrtâungitfomêpok, *r.* *intr.* er el. boer paa det faste Land.

kikêrtâursak, en Øe i Flod-Bande, som dog hænger ved det faste Land og falder tør i udsalende Bande.

Kiki-

Kikiek, 1) et Søm; Spi-
ger; en Stift; 2) en
Nagle (enten af Træ,
Breen el. Jern.)

kikiékpok, 1) *intr.* er nag-
let el. spigret; er fast-
saaet med Søm. 2) nag-
ler; spigrer; sømmer
fast.

kikiéktorpok, *tr.*)

kikiéktórok, *intr.*) det sam-
me i sidste Bemærkelse.

kikiéktugak, nagler; spi-
gret; fastsøminet.

kikiéktortipok, 1. *intr.* er
tilnaglet el. tilspigret.

kikektortitok, tilnaglet;
tilspigret; sømmer fast.

kikiengnek v. kikiéktornek,
Naglegab; Sømhul.

kikiékbik v. kikiéktorbik,
Naglested; det man

sømmer noget-fast paa.

kikiéktoupok, 1. *tr.* nagler
det fast til noget andet;

spigrer el. sømmer fast
til en Ting.

kikiéktoufimayok, *intr.* er
fastsaaet til noget an-
det.

kikiéktout, det man slaaer
Søm el. Nagle ind med

(Hammer el. andet.)

kikiéktoutigau, *tr.* slaaer
Nagle el. Søm ind der-
med.

kikiégupok, 1) *intr.* er fast-
spigret; er naglesfast,

(saa det ej kan affalde. 2)

tr. 2) fastnagler; slaaer
til med Søm, saa det
ej kan affalde. b) slaaer
en Nagle el. et Søm
ind.

kikirlupok, *tr.* slaaer et
Søm el. Spiger halv
ind i noget.

Kikik! 1) *fy!* *Bø!* (af
Bømmelse.) 2) *fy.* *Stam-*
me dig! (til Bømmelse.)

Kikikpok, 1. *tr.* slaaer
et Stykke udaf et tyndt
Trækar el. Steenkar;
slaaer et Skaar i en
Potte.

kikivok, 1) *intr.* kømmes
Skaar i et Træ el.
Steenkar. 2) *tr.* slaaer
et Skaar af det.

kikirløk, et Skaaret Kar;
en Skaaret Potte el. Kop.

kikinek, et Skaar; Pot-
teskaar.

Kikfarpok, *intr.* ønsker;
er forlangende; vil gje-
ne at skulle stee.

kikfaut, 1) Ønske; det man
ønsker. 2) i pl. kikfautir,
Nettet i et Dyr.

kikfautigau, *tr.* ønsker sig
det; er forlangende der-
efter; lader Ønsket gaae
ud derpaa.

Kikfarpok, *intr.*)

kikfigau, *tr.*) er af

for nogen; søgtes sig
for

for ham; tager sig vare i hans Nærværelse at gjøre noget, som han ei bifalder el. følger ved saadant at blive stult for ham Kivgænnut niiveromarsut niivertok kiksigsisaræt; de som ville handle med Matroserne fise glerne Klobmandens Nasen.

kiksigosukpok, *intr.* er meget frygtsom for en; tør neppe lufte Øjne el. Mund op i hans Nærværelse; er nedslagen.

kiksiggnakau v. sigosungnakau, *intr.* er frygtelig el. at tage sig vare for; man maae vel vide, hvad man gjør i hans Nærværelse; man maae lægge hvert Ord paa Vægtstaalen i hans Paahør.

Kiklautit, see under Kiksarpok.

Kiksigau, see under Kiksarpok.

Kiksuk, vildt el. forvovt en Bjød.

kiksukpok, *intr.* har vildt el. forvoven Bjød paa et Lem.

Kiktorak, en Stump; et afbrustent el. tørt

sprungen Stykke (Tov, Rem, Traad.)

kiktorárpok, 1) *intr.* a) brister; springer; gaaer tvært over ved et Ryk; slides tvært fra hinanden. (en Line, Traad ic.) b) gaaer fra hinanden; splittes reent ad; revner tvært over, saa den ei kan hænge sammen (en Pels.). c) rummer sig; skyder ud fra hinanden (Jisen, som var renet.) kiktorarneráne epuniarit-
le, roer, imedens Jisen er adspaltet! 2) *tr.* Kommer til at briste; rykker i tu.

Kikkulek i plur. kikkordlit, et Hul i Jisen, hvorigiennem Søhundene krybe op.

Killa, men brugeligst: killamik, 1) snart; hastig; i Fort Tid; en liden Stund. 2) om en liden Stund; efter en Fort Tid. 3) det var hastig! Sillat killamik! hvor hastig dog!

killángoamik, 1) i ganske Fort Tid; et Øjeblik. 2) efter en søje Tid.

killanárpok, 1) *intr.* a) hæster el. har stor Forlangsel efter noget; ønsker, at det snart kunde stee; læm

længde meget efter en
Ankomst; er slugen ef-
ter Mad, som Føges;
higer efter at see sit for-
langende opfyldt. b)
har Forsmag paa noget;
gøtter sig forud i Tan-
ken derover. 2) er gi-
ver en Forsmag paa no-
get; bringer ham lidt
til en Begyndelse.

Killanårhok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse; tager
noget med sig til en for-
smag; bringer noget
med til en Prøve.

Killanårnek, 1) Gæsten; Gi-
gen; stor Fortængsel. 2)
Slugvornhed. 3) for-
smag.

Killanårat, *er.* 1) higer der-
efter; vil have det i Gæst.
2) har Forsmag derpaa;
gøtter sig forud dermed.

Killanårtorpok, *intr.* smager
Maden; griber et Styk-
ke af Gryden til en
Mundsmag, før det end-
nu er fuldføgt.

Killanårtrout v. **toatikkak**, en
Mundsmag; en Abid;
et Stykke af Gryden at
sluge i sig i Gæst, før det
rette Maaltid.

Killanårnakau, det er at ha-
ste med; man maatte øn-
ste, at det snart kunde
see el. blive fægt; Hun-
geren el. Længselen dri-
ver.

killéingarpok, 1) *intr.* 2) gjør
noget i en Stud. b)
steer hastig. c) dør plud-
selig. 2) er dræber med
et ved første Skud.

Killak v. **killæk**, *Gim-*
melen.

killángmís, en *Gimmelbe-*
boer.

killalliarpok, *intr.* *fahrer*
til Himmels.

killalliarnek, *Gimmelfahrt.*

killalliarbik, *Himmels*
fahrsdag.

Killak, 1) *Ganen*; *Mun-*
den indvendig over
Tungen. 2) *Løftet ind-*
vendig i et Huus. *Iglub*
killáte *ningarpok*, den
hænger under Løftet i Hu-
set.

killákpok, *intr.* *tørster i*
hjel; *vansmægter.*

killélerpok, *f. intr.* *begyn-*
der at vansmægte; er
færdig at døe af Tørst.

killangák, 1) et smøtende
Menneske. 2) en *Sær*
snig kaldet: *Lunden*;
Søe; *Papegøje* (*Alca arc-*
rica.)

killangárpok, *intr.* *fanger*
Lunden.

Killakpok, *see* under *næstfo-*
regaaende.

Killamik og **Killanårpok**, *see*
under Killa.

Killingak, see under **Killak**.

Killaut, en Tromme.

killaupallukpok, *intr.*

Trommen røres.

killaupalluktok, en Trommeslager.

killaurserpok, *s. v.* **fersarpok**, *intr.* har Trommen i Haanden.

killaurserfok, den med Trommen el. som har den i Haanden.

killaurfiok, *intr.* gjør en Tromme.

killaugursak, 1) en rund Kajak; Stof af Frummet Been. 2) Regnbuen.

Killék, Stab; Skarv; Udflæt.

killékpok, 1) *intr.* a) er Stab; bet el. flutvet; har Udflæt. b) er brækket (Himmelen). Kau! kau! tinnurfor killekkau. Dag! Dag! Osten er brækket c) er hugget igjennem (Iisen.) 2) *rr.* faaer hugget den igjennem. Sikko killépara ráva, Jeg fik nu Hul paa Iisen.

killéktok, Stabbet; Skarvet.

Killiárpok, *rr.* Skaber Bør af Lyngen om Vinteren tillige med Sneen.

killiagak, helst i *plur.* kill-

liakkæt, de affrabede Bør.

killiáut, et Redskab at strabe Bør af Lyngen med.

Killíkpok, 1. *rr.* Skaber Sittet af et Sugleffinds Rjodstoe.

killigak, det Sugleffind, som Sittet er affrabet; **killíngnek**, det Sit, som affrabes og siden udsjør en særdeles Ret.

Killiórpok *v.* **liórtorpok**, *rr.* skaber af.

killiugak, det affrabede.

killiucak, et Skrabered; Stab; en Skraabe.

killiortout, 1) det samme. 2) en Mussling Skal (fordi den gjerne bruges dertil.) 3) en heel Mussling (med Orm og samt.) (*Mytilus edulis*.)

killiortóurshorpok, *intr.* søger el. samler Musslinger ved Stranden.

Killipok, 1. 1) *rr.* a) snitter en Rem ud af et Skind el. Skærer det ud i Remmer. b) Skærer en Hvalbarde ud i fiskebeen Strimler (til Sager el. andet Brug.) 2) *intr.* er saaledes Raarem ud (Skind el. Hvalbarde.)

killitfiok, *intr.* det samme i 2de første Bemærkelser; i Almindelighed: Skærer noget

noget fladt ud i smale
Strimler; i Særdeleshed:
agerer Kemmesnider
el. Gistebeensflæder.
killisflæk, en Kemmesni-
der; en Gistebeensflæder.
killrak, det Skind el. den
Gjæstharde, som flæres
i Strimler.

killræk, en Ræk af flæ-
re Kemmes el. Gistebeens
med; en Kemmesnider.
Ræk.

Killo, ved Gødderne paa
en Bræ el. i en Seng.
killövok, *intr.* er Gøddernes
Sted.

killoarpok, *rr.* fæster noget
op til Gøddernes Sted.

Killuk, Søm paa Blæ-
der.

killugikpok, *f. intr.* 1) er
smuk Søm; er god sy-
et. 2) syer god Søm.

killugiktok, 1) en smuk
Søm; god syet. 2) en
god Syerste.

killukipok, *af. intr.* 1) har
små og tette Sting. 2)
syer net.

killukitok, 1) net syet. 2)
en net Syerste.

killuktok, 1) storstinget;
grovsømmet. 2) en flæ-
t Syerste.

killuktövok, *intr.* 1) har sto-
re Sting; er grovsøm-
met; er ilde syet. 2) er
en flætt Syerste.

killulik, en Flættet Rjædel;
en Kobber Vandflædel.

killungarpok, *rr.* sætter
Rantning paa et Blæ-
debon.

killungarr, en bred Rant-
ning el. Bæmmet om et
Blædebon.

killungautiklak, noget til
Rantning.

killuzarpok, *f. 1) intr.* gaar
el. løber op i Sømmen.
2) *rr.* spretter op; river
op i Sømmen.

killarpok, *f. rr. 1) boder; lapp-
er (et Blædebon.) 2) bød-
der Garn.*

Kimmernak, Mælbar.

Kimik, en Gæl.

kimikarpok, *rr.*)

kimikflæk, *intr.* 1) støder
paa noget med sin Gæl.
2) slæder bag op.

kimiktök, 1) påstaaende.
2) selvraadig; egenfin-
dig.

kimiktövok,)

kimiktusarpok, *intr.* 1) vil
have sin Villie frem; er
egensindig; vil raade sig
selv. 2) er påstaaende;
vil altid have ret.

Kimiklepok, 1) *intr.*
river sig paa noget;
skaar Ribler el. Stri-
mer i Luden ved at snæ-
res el. rives; er forre-
ven; har været oppe at
rives.

rives. 2) *tr.* forstør; snertes en, saa der bliver Strimer efter; Ribler Guden, kimiklengnek, Rible; Strime i Guden.

Kimiktök, *see* under Kimik.

Kina? *intr.*)

kissu? *S.*) 1) *hvo?* hvem? kina piviuk? hvem mener du? 2) *hvad* heder han? hvem er han?

kia? *tr.*)

kissua? *S.*) 1) *det samme* i 1ste Bemærkelse. Kia piact? *hvem* slog dig? 2) *hvis?* Kia kemmia? *hvis* Hund? (*see* videre om disse Ord Gram. VII Cap. S. 4. Ro. 3.)

kinamé? *intr.* 1) *Jeg* veed ikke hvem. 2) *men* hvem dog? 3) *jeg* veed ikke *hvad* han heder el. hvem han er. 4) i *pl.* kikumme, *jeg* veed ikke *hvilke*.

kiamé? *tr.* 1) *det samme* i 1ste og 2den Bemærkelse. 2) *hvis* dog?

kinduna? *intr.* 1) *hvem* er el. var han? *hvad* heder han?

kiaduna? *tr.* 1) *hvo* gjorde det? 2) *hvis* er el. var det?

kinéivna? *hvo* siger el. har sagt saa? hvem er det kommen fra? *hvo* har bragt den Tidende?

kinalkkiak? *intr.* *hvo* dog tal Verden? hvem monne det dog være?

kiakkiak? *tr.* 1) *det samme* i 1ste Bemærkelse. 2) *hvis* dog?

kinávok, bruges kun i *interrog.* men der i alle Personer: kináva? *hvo* er han el. *hvad* er hans Navn? kinávit? hvem er du el. *hvader* dit Navn? o. s. fr. kináurfok, hvem han er; *hvo* han monne være.

Kinneráu, *tr.* *siet af*

Kinérpok, *r. intr.* 1) *et* tyk (f. Gr. Suppc; Grød.) 2) *løber* sammen (Well i Ost.)

kinértok, 1) *tyk*. Suáurfat kinértut, Grød. 2) *sammenløben*. Imuk kinértok, *tyl* Well.

kinértipok, *r. intr.* *bliver* tyk; tykner. 2) *tr.* *gjør* tyk.

kinertitipok, *r. tr.* *lader* blive tyk; sætter Melb op for at blive tyk.

Kinga, *see* under Kamma.

Kingak, 1) *Næsen*; egentlig i *sing.* et Næsebor, og i *dual.* kingak, begge Næseborer el. Næsehul lerne under eet. 2) *en* Gvalfistes Pustehul. 3) *et* Gul paa Taget, hvor igjens

igjennem at udlade Varmen, naar der bliver for heedt. 4) Knop el. Knude paa en Fugls Neb ved Govedet (f. Ex. paa Svanen.)

kingalik, 1) som har Næse. 2) Østerbygds Ed. dervuglen; den Friortnebbede Eddervugl (*Anas spectabilis*)

kingárpok, intr. 1) er streng i at give Leveregler. Aglerkudlugo kingárpok, vil at han skal holde Diæt og afholde sig fra visse Ting. 2) er umildt Vejrligt (siges, naar det stormer, medens nogen forser sig i at jlore det Forbudne.)

kingártok, streng i sine Leveregler; ret diætetist (efter Grønlandernes Overtro.)

kingaráu, tr. er nogen fiendst; hader ham; viser sig fiendst mod.

kingárfak, forhadet.

kingárfávak, intr. hades; er forhadet.

kingárfáfek, Sjendstab; Gad.

kingarnak, fiendst; hadelig. kingarnangoak ast! hvor fiendst!

kingarnakáu, intr. er at hade; opfører sig ej saa, at man kan elske ham.

kingárfarpok, intr. er fiendst.

kingárfarpok, tr.) kingárfáfek, intr.) er fiendst imod; hader.

kingárfartok v. fortok v. forte v. sórfok, en Fiende. kingárfortigáu, tr. har en til Fiende.

kingárfarnef, Sjendstab. kingárfarpok, tr.) kingárfáfek, intr.) tager sig af en; viser at man ej er ham fiendst.

kingakópok, 1) intr. holder sig uværdig; agter sig for ringe el. foragt værd. 2) tr. holder det uværdig (nem'ig sit eget.)

kingakogáu, tr. det samme i sidste Bemærkelse.

kingakorutigáu, tr. agter sig uværdig derfor.

kingakóbígau, tr. agter det alt for prægtig for sig; finder sig langt under Værdigheden dertil.

kingakofáfek, Uværdighed (egen erkendt.)

kingakonarpok v. nakáu, intr. 1) er uværdig. Kongim igloanut kingakonakáunga, jeg er alt for uværdig til Kongens Huns. 2) er for prægtig og ilde stemmende; er af den Bestaffenhed, at man måat holde sig uværdig dertil. Kongim iglórfou kingakonakáunam-

nnt, **Pongent** store Duns
passer sig ikke for mig.

kingakonartok, 1) uværdig.
2) alt for prægtig, saa
man maa holde sig
uværdig dertil.

kingakonarsusek, 2) Uvær-
dighed, 2) Prægtighed.

kingakotokau, intr. holder
sig uværdig; er i sine
egne Øjne alt for rin-
ge (til det el. det).

kingakonēipok, s. intr. er
værdig.

kingakonēitsok, værdig.

kingakonēitsusek, Værdig-
hed.

kingakonēitipok, r. rr. Fjens-
der værdig; agter vær-
dig; værdiger.

Kingak, **Stinnebeneta**
skarpe Kant.

kingarpok, intr. støder sig
paa Stinnebenet.

kingårnek, Stød el. Saar
paa Stinnebenet.

Kingikpok, s. intr. 1)
er højt; rækker højt op
i Luften (et Bierg; et
Taarn.) 2) er højt oppe
(Solen, naar den er os
nær og giver lang Dag.)

kingikau, intr. er meget
højt.

kingiktok, høj. Nupa king-
iktok et højt Land.

kingiktorsok, 1) meget
højt. 2) *specieim.* 2)

Stoetstakken (et Fjeld
ved **Gotbaab**.) b) Lin-
nen (et Fjeld ved **Maas-
gehaenen** i **Frederichs-
baabs Distrikt**.)

kingiktigau, intr. og rr. er
saa høj.

kingiktigirfok, saa høj.

kingiktigirfomik, saa højt.
kinginek, Gøjhed; det høje.

Kinginermut, af Gøjhe-
den.

kingiktomēpok,)

kinginermēpok,) intr. er i
Gøjheden; boer i det
høje.

kingiktomētak v. ginermē-
tok, den som boer i Gøje-
heden.

kingirusek, Gøjde.

Kingmārpok v. malik-
pok, r. rr. Fæver imel-
lem Tænderne; gum-
ler paa Skind (for at
faae det mags); tygger
derpaa (dog uden at sone
dermed det.)

kingmārnok v. malingnek, 1)
Raven el. Gumlens mel-
lem Tænderne. 2) det
Fævede.

kingmiarpok, rr. bærer no-
get i Munden; har det
imellem Tænderne.

kingmiartok, den som har
noget i Munden el. imel-
lem Tænderne. Kammek
kingmiartorsok, Munden
løber med noget i Munden.

king-

kingmiak, 1) det som ha-
ves i Munden. 2) det
Bæen el. Træ, man hol-
der imellem Tænderne,
hvori Drillen tøbes (paa
grønlandsk *Wæner*.) 3)
et Bidsek.

kingmirlerpok, *f. rr.* giver
en noget at bide paa;
sætter ham noget i
Munden. Savimnik
kingmirlerpa, han satte
ham min Kniv i Munden.

Kingmiarpok, see under næst-
foregaaende.

Kingmut, see under Kitā.

Kingniok, *intr.* er om sig
at samle til Vinterføde.

kingnikipok, *f. intr.* er
sorgsløs hertil.

Kingo, 1) Bagen; det
som et bag til. 2) Bag-
stavn i en Kajak. 3)
Sjordebund; det inderste
i en Bugt.

kingomut, 1) bag ud; bage-
lænde; tilbage. Umiak
kingomun ingerdlavok,
Baaden gaar tilbage. 2)
Igjen. Kingomut ifu-
maksionga, min Hu staar
til at komme igjen; jeg
fabrer ej bort med alre.

kingomumiak, ganske tilba-
ge; Kun el. lige bag ud.

kingomorpok v. mukarpok,
intr. fabrer tilbage el.
bag ud; gaar bag-
lænde.

kingorarpok, *intr.* Kommer
sidst; Kommer bag ef-
ter (naar andre er i Fer-
veien); er bleven efter
el. bag ud i sin Gang.

kingoartalerpok, *f. intr.* 1)
bliver bag; Kan ej føl-
ge de andre. 2) det er
ej mere Springtid; Vah-
det falder og stiger ej
mere saa stærkt; er jevn
Ebb og Flod. 3) Vah-
det falder ved Aftenstid
(og kommer ligesom bag
efter Dagen.)

kingomniok, 1) *intr.* flyt-
ter sig bag ud. 2) *rr.* flyt-
ter det bag ud.

kingommirarpok, *intr.* og
rr. flytter sig el. det lidt
tilbage.

kingoraiok, *intr.* Kommer
forfilde el. bag efter et
noget er skeet.

kingorarpok, *rr.* Kommer
bag efter ham (som er
bortfabren); træffer det
ikke mere; savner. Nul-
liangoara kingorarpa,
jeg traf ej min Kone; da
jeg kom. Savik kingorar-
pa, han savnede Kniven paa
det Sted, han havde lagt
den. 2) Kommer i ens
Sted; optager hans
Plads; bliver hans Ef-
termænd.

kingorarsnok, *intr.* det sam-
me i sidste Bemærkelse.

kingoddsflok, en Efter-
mand.

kinguaflok, 1) intr. gaaer
foran; har nogen bag
sig. 2) tr. har ham bag
sig.

kinguafiflok, den som gaaer
foran; en forgænger.

kingubiupok, tr.)
kingubiuriflok, intr.), brin-
ger efter sig.

kinguak, en Efterkommer;
Uffom; kinguøj, hans
Efterkommere. 2) efter-
levende; efterladt (Kone
el. Børn.)

kinguakflok v. floppok, intr.
faaer Uffom; avler
Børn; er frugtbar.

kinguakfiortónflok, meget
frugtbar; som avler
mange Børn.

kinguakfiak, en Uffom;
tilkommende Arving
(bruges medens Forældre-
ne leve.)

kinguakfiarðu, tr. 1) har til
sin Uffom el. tilkom-
mende Arving. 2) lyser
i Ruld og Røn.

kinguvarðu, tr. har til Ef-
terkommere; efterlader
sig (Kone el. Børn.)

kingugvakþok, faaer an-
det efter sig af samme
Bestaaffenhed; haver i
Følge paa sig; kommer
igien; drager til Følge
efter sig.

kingugvakþok, tr. det samme
naar det stæer iøvlig.

kingugvaktakþok, f. intr.
Kommer en efter den
anden (f. Ex. Skye);
Luften er fuld af Driver
Skyer.

kingugvaktipok, a. tr. 1) fa-
der det samme igien el.
ej blive ved den ene
Gang. 2) skaffer noget
isteden. Akpa nærligin-
nauk kingugvaktisfomar-
para, spils kun Alfen, jeg
skal nok skaffe en i dens
Sted. 3) begaaer paa
ny; ripper op igien;
gjør flere gange det sama-
me. Ajortine kingugvak-
tipøj, han lægger Skyld
til Skyld.

kingugvaktakavak, tr. dyu-
fer en Gauge el. et styk-
ke Land; forarsager,
at Værterne der stedse
komme frem igien.

kingúnek, 1) det som er bag
en. 2) det man har lagt
paa sin Bag. 3) Sød;
Græs; en Værtes Frugt.
4) en efterlevende Jader
el. Moder, som har mi-
stet sit Barn. 5) en ef-
terlevende Mand, som
har mistet sin Kone.
Bruges i 3de forste Bø-
mærkelser helst cum. suff.,
deraf:

king-

kingórna, 1) den el. det bag.
ham. 2) adv. Siden.

kingórpane, 1) bag ham.
2) derefter.

kingórnaqut, 1) ad hans
Bag; efter ham. 2) siden
efter.

kingórnanne, bag dem.
kingórnatigut, bag efter
dem.

kingúnævne, bag mig.

kingúnévkut, efter mig.

kingunévtine, bag os.

kingunévtigut, efter os.

kingúnerne, bag dig.

kingúnékkut, efter dig.

kingunévsine, bag eder.

kingunévsigut, efter eder
o. f. fr.

kingúníksák, Frøe til at
vore op paa ny; Sæde-
Forn.

kingunílovok, intr. 1) er paa
ens Bag. 2) er lagt paa
Bagen. 3) er Frøe el.
Sæd (i disse Bemærkel-
ser forekommer det siel-
den.) 4) er efterlevende
(Mand, Gader el. Moder.)

kingórnguvok, intr. det sam-
me.

kingórngurfok, efterlevende;
overlevende (Mand,
Gader el. Moder.)

kingórngúpok, tr. arver;
faaer til Arv.

kingórngursiok, intr. det
samme; er Arving.

kingórngursáfok, en Ar-
ving.

kingórngursák, Arv; Ar-
vedeel.

kingórngursafatu, tr. arver
det; har det til sin Ar-
vedeel.

kingórngursíkatok, en Meda-
arving.

kingórngursíkatigan, tr.
har til Medarving.

kingúrdlek v. gúrdlek, 1) den
sidste; den bageste. 2)
den som kommer næst
efter; næstfølgende. Kau-
mátið kingúrdliano, i
næstfølgende el. tilkommen-
de Maaned. 3) i plur. king-
urðleot, Efterkommeve
(i Almindelighed.)

kingúrdlermik, 1) sidste
gang. Kingúrdlermik
merförpanga terfa, nu
sper jeg da sidste gang. 2)
en anden gang; heref-
ter. Kingúrdlermik illeg-
iomarpagit, en anden gang
vil jeg følge dig. 3) næste
gang; naar det gaaer
om igjen. Kingúrdlermik
Sabbátíopet, naar det bli-
ver Søndag igjen.

kingurðliovok, intr. 1) er
den sidste el. bageste;
kommer bag efter alle
de andre. 2) er den næst-
følgende.

kingurðliupok, tr.)
kingurðliarsíok, intr.) gløp
sidst; begæner sidst.

0 5. king-

kingurdliurak, sidst gjort
el. beegnet.

kingurdlerdu, v. gulardu, tr.
har en bag sig; gaar
for ved ham.

kingurdlereck, car. sing. en
efter den anden; efter
hinanden.

kingurdlereckpuk, f. v. reek-
lepuk, intr. car. sing.
gør noget efter hinan-
den; kommer efter hi-
nanden. Tamarmik king-
urdlereeglutik paitfikka-
kalerput, de undskyldte sig
alle en efter den anden.

kingurdlerpak, allerlidst;
allerbagest.

kingurdlerpamuk, allerlid-
ste gang.

Kingorarpok, Kingomut,
Kingorarpok, Kingorna
og Kingomniok, see un-
der næstforegaaende.

Kinguarok og Kinguak, see
under Kingo.

Kinguak i pl. kingurset,
Solens Straaler igjen-
nem Sprækker.

kingurapok, intr. staaer li-
ge i Solen, naar dens
Straaler falde igjen-
nem Sprækker.

Kinguarimavok, intr. er be-
stralet af Solen (paa
ansorte Maade.)

kinguarbigdu, tr. Solen
bestraaler det el. dens
Straaler falde derpaa.

Kingugvakpok, see under
Kingo.

Kinguk, en Marslue
(*Oniscus Pulex*.)

kingupek og kingufak, 2de
særskilte Slags Marsluer
(*Oniscus arenarius* og
Strömianus.)

kingurksoak, en stor Mars-
lue (egentlig *Oniscus*
Strömianus.)

kingungoak, en liden Mars-
lue (egentlig *Oniscus a-*
bysinus.)

kingukpok, intr. er opædt
af Marsluer (et Glind,
som har lagt i Søen.)

kinguvok, intr. Pantrer;
velter om (med Baad el.
Slæde); Fuldsejler.

kingurlok, Pantret; omvel-
tet med Bunden el. Rida-
len i Vejret, 2) et Men-
uiste, som paa saadan
Maade er Pantret el.
Fuldsejler.

kingyavok, intr. er rant;
er veltønem.

kingyapok, is. intr. er stiv;
velter el. Pantrer el. let.

Kingunek og kingurdlek, see
under Kingo.

Kinguvok, see under Kin-
guk.

Kinguvok, helst i pl.
kinguput, intr. er ej me-
re deraf; har forladt det
Sted.

Sted, de vare for. Akkik-
st kinguput, der er nu
ingen flere Kipper i Mar-
ten. Okæt kinguput, Tor-
sten har sagt Dybet.

Kiniok, *tr.*)

kinirhok, *intr.*) holder
Børn frem paa Natu-
rens Vegne.

Kinipok, *ts. intr.* er ud-
blødt; udblødes (noget
haardt, som lægges i Vand
for at blive reegt.) 2) *tr.*
udbløder; lægger det i
blød. Særaundligit imer-
mut kinipejt, de have tagt
Stoffisten i Blød.

kinitsipok v. **serpok**, *intr.* og
tr. det samme.

kinitsiok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

kinitsihok, en. Udbløder;
en. Sistebløder.

kinitsivik, en. Bløde-Ballie;
Bar el. Sted, hvor no-
get udblødes.

kinitsak, udblødt; lagt i
Blød.

Kippak og **Kippako**, *set* un-
der **Kippivok**.

Kiparpok, *set* under **Kita**.

Kipipok, *set* under **Ké-
pok**.

Kippivok v. **púvok**, 1)
intr. afkappes; er affor-
tet el. affumpet (paa en
el. anden Maade.) 2) *tr.* a)

Kipper af; forvorter; af-
stumper; tager et Styk-
ke fra. b) holder op med;
bryder af; ophører med
noget. Okanzine kippu-
vej, han brød af midt i
sin Tale. c) omstjæler.
kippivnek, Afkapning; Af-
fortning. 2) Omstjæ-
relse.

kippak, 1) det afkappede;
et afskaaen Stykke. 2)
en Mand med Peltz paa
uden Svantz.

kippako, et Stykke af Tor-
get; en Stump.

kipput, et Kapperedskab;
en Segel.

kipperiarpok, 1) *intr.* ophø-
rer; lader af. 2) *tr.* la-
der ophøre; afbryder.

kippijupok v. **pisupok**, *ts.*
intr. vedbliver; ophø-
rer ej; fortsætter uden
Afbrud; holder ikke op.
kippijuitsomik v. **sultsomik**,
uophørlig; uafbrudt;
uden Ophold; uafslæd-
lig.

kippijuirisak, Uafslædlig-
hed; Uophørlighed.

kippisuirisutigan, *tr.* bliver
desaarsag ved med no-
get; tager uophørlig
Hensyn dertil.

kippisuirerpok, *intr.* holder
ved; fortsætter; vedbliv-
er; ophører ej (med ud-
get at gøre.)

Kipok,

Kipok, see under Kiviok.

Kirkserpok, 1. intr.

springer ned,
kirkfærtungoak, en liden
Springer; en Spillegluts
et Barn, som er væver,
hopper og springer.

kirkfærbigau, 11. springer
ned paa.

kirkfoærufak, en Kam-
Stjæl (Pæden. Islandi-
cus.)

kirkfoviærufuk, en Salf (Fal-
co. Islandus. rusticus og
fuscus.)

Kirpsarpok, 11. Skjæret
Saaet af; Klipper Saa-
ret.

kirpsalik, en Qvinde, som
Saaet er af Klippet (hvila-
let hos Grønlandere er an-
sees som en Stjændsel.)

kirpsælurpok, 1. intr. bli-
ver afSaaeren el. Klippet
(Saaet.)

Kirfak og Kirfakpok, see un-
der Kiek.

Kirfskpek, 1. intr. hæ-
ver noget i Sinde (at gjø-
re); ligger paa Spring-
til en Kisse.

Kisak, see under Kiviok.

Kissienne og Kissiet, see un-
der næstfølgende.

Kissimo, han allene; hun,
den, det allene.

kissiet, ham, hende 11. al-
lene.

kissima, jeg el. mig allene.

kissivit, du el. dig allene o.
f. n. (see Gram. VII Cap.
S. 5, 2.)

kissimépok, 1. intr. er eene.

kissimétok, eene.

kissingoarme, han ganske
allene; hun, den, det
blot allene.

kisserdtu'nak, ham, hende
11. blot allene el. ganske
eene.

kissingoama, jeg el. mig
ganske allene.

kissingorpok, intr. bliver
eene; staaer eene tilba-
ge; refter.

kissingorsimavok, intr. er
bleven eene; er sat i
Eenlighed.

kissingorupok, 11. tager for
sig i Eenrum.

kissiëne, 1) allene; 2) en.

2) uden; med mindre;

uden saa er. 3) men (see

Gram. XV. Cap. S. 2.)

4) absolute udtalt: a) en

herlig Forflaring! b)

det var og noget; nu

skulde du el. han just se

ge el. gjøre saa.

Kissipok, 1. 11. tæller.

kissitflok, intr. 1) det sam-

me. 2) regner.

kissitflok, en Tæller; en

Regnemester.

kissitit, et Tal.

kissit-

kississioakikfok v, kissitser-
kikfok, en Regnemester;
den som forstaaer got
at regne.

kissiklauput, de ere tælle-
lige.

kissiklaungilat v, kissineker-
nauviængilat v, kajuiiput,
intr. ere utallige.

kissiklaungitlut, utallige.

kissinekarput, intr. ere tælte;
i neg. ere utalte.

Kissók v, kissuk, det for-
te paa Himmelen over
Bandet.

kissóvok, er sort paa Him-
melen over Bandet.

Kissu, see under Kina.

Kitá, 1) i Vester; den
vestre Kant. 2) ved Gav-
Siden. 3) den yderste
Omrand af noget; Yder-
Kant.

kitámio, den som ophol-
der sig ved Gav-Siden
el. Vesterkanten.

kitfikfok, som ligger langt
i Vester; i plur. kitfik-
lut, Udhave. Øer; der
af: kitfikfórsólt, Svæl-
fiste. Eilænder.

kíparpok, intr. fahrer langt
Vester ud; el. længer i
Vest, end en anden.

kíngmut, Vester i; langt
Vest el. Nordvest ud es-
ter Søekanten.

kíngmukárpok, intr. fahrer

Vester el. Nordvest ud
til Søes.

kidliakut, den yderste smaa-
te Kantning paa et Blæ-
debon.

kidliakoserpok, f. nr. sæt-
ter saadan Kantning
paa et Blædebon.

Kittórnak (N.)

kittórngak, (S.) Jer Barn;
i pl. 1) Børn. 2) Stag-

ler til en Slæde; de
Kammer, hvort Gøn-
dene trække for en Gøn-
de-Slæde.

kittórnalik, som hat Børn.

kittornartárpok, intr. 1)
faaer Børn. 2) faaer nye
Stagler.

kittornartártipok,)

kittórneksátsiok,) nr. op-
vækker el. faaer Børn.

kittórnrárpok, intr. har mi-
stet sine Børn.

kittórnrárfok, som har mi-
stet sine Børn.

kittórnakangitfok, barnløs;
uden Børn.

Kiváke, Gannen til den
almindelige Ulf (Corvus
Scorpius; mas.)

Kivgak, 1) en Tjener;
Tjenerinde. 2) en Træl.
3) en Arbejdsfærl (ved
Colonierne) Matros.

kivgávok, intr. er en Tje-
ner el. Træl ic; tjener.
i neg.

koartarpök, *intr.* det gløder
 ona over Gaandledet;
 det primet og bryder
 deri.

koartartipok, 1. *intr.* har
 ont over Gaandledet.

Koartarpök, *intr.* blevet
 betuttet; bliver angest
 el. hastig bange.

koartartok, som bliver
 angst; betuttet.

koartartakau, *intr.* gløder be-
 tuttet; er ængstelig.

Koartak, Børneorm i
 Endetarmen (*Ascaris
 vermicularis*.)

koartavok, *intr.* er plaget
 af Børneorme.

Kodlek, see under Kalle.

Kodlörpök, 1) *intr.*
 sprækker; Fløves; split-
 tes ad. 2) *tr.* Fløder;
 splittet ad.

kdölörtok, en Kløver; en
 Brændehugger.

kodlulörpök, *f. intr.* begyn-
 der at sprække.

kodluak, Steenhør; As-
 best.

Koe, 1) et Provianthuus;
 et Forraads Kammer.
 2) en Lade. 3) *interf.*
 a) Forraad! hvilken
 Mængde! b) han er i
 Paasap; den er tilstræk-
 kelig stærk.

koingok, et lidet grønt
 landst Proviantsted.

koersok, et stort Provi-
 anthuus (bygget paa Euro-
 pæisk Maade.)

koelliörpök, 1) *intr.* bygger
 Provianthuus el. For-
 raadskammer. 2) *tr.* —
 til en anden.

koelliok, *intr.* det samme
 i rde Bemærkelse.

koerksörpök, gaader ind i
 et Provianthuus.

koerksörtok, 1) en som hen-
 ter Levnetsmidler fra
 Provianthuse. 2) en
 Proviantforvalter.

Koejaut, see under næstfø-
 lende.

Koeipök, *if. intr.* glider
 (paa glat Is el. flbrig
 Land.)

koeissak, glat; flbrig.

koeissarpök, er glat; er
 flbrig.

koestsarpök, *intr.* et paa
 Sølfangst paa glat Is
 med haarede Skindsol-
 ler under Søddeerne.

koesthak, Børn. A.

koejaut, 1) Steenmos. 2)
 grønt Slim, som sæt-
 ter sig i Sjøene el.
 den grønne Silfemos,
 som beklæder Stenene
 ved Stranden og sees
 i Ebbetiden.

koejapallukpök, *intr.* er
 grøn.

Kois-

Koëtsfarpok og Koeitsfarpok,
see under næstforegaaende.

Koërsak, det hvide i Øjet.
koërsfarpok, intr. der har
trukket sig en hvid Hinde
over det sorte i hans
Øje.

koërsfardlukpok, intr. har
røde og stemme Øjne
(neml. det hvide blandet
med røde Aarer.)

koërte, en hvid Plet i det
sorte af Øjet.

koërtihk, den som har faaet
hvid Plet i det sorte af
Øjet.

Koërsorpok, intr. hoster.
koërsortok, den som hoster.
koërukppok, intr. fal hoste;
der kommer ham en Hø-
ste paa.

koëringnek, Høste.

koërsimavok, intr. har Hø-
ste. Syge.

Koërte, see under Koërsak.

Koërukpok, see under Ko-
ërsorpok.

Koglukok, see under næstfø-
gende.

Koglukpok, 1) intr. er
bøjet om Kanten; har
Sold el. Lag. 2) tr. fol-
der; bøjer om Kanten;
lægger Lag paa.

koglukflok, intr. det samme
i sidste Bemærkelse.

koglugak, bøjet om Kan-
ten; foldet.

koglukterpok v. luktiterpok,
z. tr. lægger sammen i
flere Lag; gjør flere Søle-
der paa; sammenfoldet
(s. Er. et Brev.)

kogluktipok, z. intr. er sam-
menlagt el. sammenfoldet.

kogluñak, en Kaalorm; en
Larve.

kogluñarfoak, en Slange.

Koñannakpok, see under næste
følgende.

Koëekpok, intr. findes
der Fornøjelse el. har
Behag i noget; synes
vel derom; gider gjer-
ne være med i den Færd.

koëektok, den som fornøje
er sig el. finder Smag
i noget; i plur. en Sam-
ling Mennesker til For-
lystelse. Man siger baa-
de i god og ond Mening:
koëektut i Haulie! lad dem
falde med, som have lyst.

koëegau, tr. 1) finder For-
nøjelse deri; har Lyst
dertil; støtter om. 2)
liden; fordrager; synes
vel om. Una koëeging-
ilak, ham kunne de ikke
liden.

koëefukpok, intr. lystes
ved; er lystes (efter at
gjøre el. samme med.)

koſettarpok v. etſartorpok, *intr.* fahrer hen at for-
nøje ſig; i *plur.* Komme
ſammen for at holde ſig
lyſtige.

koičipok, *zſ. intr.* finder in-
gen Jorñøjſe el. Behag
i det ſom andre.

koiekkárpok, *zr.* 1) finder
ej mere Jorñøjſe i; det
ſtaaer ham ej længere
an. 2) Kan ej længer li-
de el. fordrage.

koiannapok v. nækpok, *intr.* er forñøjelig el. be-
hagelig; er indtagende;
man maae ret ſynes der-
om. 2) er mygt el. ſmi-
digt; er blødt og got
tilberedt (et Skind.) 3)
i *negaz* koianængilak, a)
er ſlem el. ſtygt; er ube-
hageligt. b) er ikke ſlap;
er lovfæst el. noget ret
for alvor. Annóre koia-
nængilak, Binden er ret
ſtærk.

koianækau, *intr.* er meget
behagelig; er ret indta-
gende.

koianængitſok, 1) ubehage-
lig; ſlem; ſtyg. 2) lov-
fæst; ſtærk.

koianængitſáfek, 1) *Styg-*
hed; Ubegagelighed. 2)
Styrke; Lovfæsthed;
ſtærke Grad.

koiančipok, *zſ. intr.* 1) er
ubegagelig; ſæter ingen

Jorñøjſe med ſig. 2)
er haardt og uſmidigt (et
Skind.)

koianárpok, *intr.* 1) er
kommen viit; har bragt.
det viit (I en god Bemær-
keſe, ſ. *Er.* koianárp-
ponga, jeg er nu kommet
mig brav af min Sygdom.
koianárpog una, han
har allerede lært got.) 2)
er bleven brugelig. Al-
lek koianárpok ſennagav-
ko, Kobberremmen er nu
i brugelig Stand, ſiden
jeg bearbejdede den. 3) er
allerede heel ſlem; be-
gynder at blive temme-
lig ſtærk (i ond Bemær-
keſe, ſ. *Er.* Annóre ko-
ianárpok, Binden bliver
ret ſtærk.)

Koik, en Sælhunds
Skinnebeen el. det Been
ſom gaaer fra Lallerne
op til det lille Hoſtebeen.

køytſek. Hoſteſkaalen (paa
et Renniſke, ſirſøddet
Dyr el. en Sælhund.)

køytſinek, i *pl.* køytſerngit,
Lendebeen el. den Deel
af Rygradens Leed, ſom
naaer fra Ribbenene
indtil Rumpen (da til
et høert iſær bruges *ſingu-*
laris, men til dem alle un-
der *ſet plur.*)

Koi-

Koĩnékpok, *intr.* bliver Fildren; det Fildrer ham; han Fildres.
koĩneksarpok, *tr.* Fildrer en; faaer ham til at blive Fildren.
koĩnengnakau, *intr.* 1) er meget nem til at blive Fildren; er Fildren af sig.

Kóĩok, 1) *intr.* a) pisser. b) rinder; løber ud; udskyder. 2) *tr.* a) pisser paa. b) begynder; slaaer el. øser Vand paa. c) udgyder; øser det ud. d) 2) døber.

koĩrsiok, *intr.* 1) skjenker. 2) døber.

koĩrsiflok, 1) en Skjenker. 2) en Døber.

koĩrsuk, 1) udøft. 2) begydet; overøft. 3) døbt.

koĩsipok, 1. *intr.* 1) døbes; bliver døbt. 2) lader sig døbe.

koĩsitok, døbt; den som døbes el. lader sig døbe.

koĩsituklak v. **koĩrseklak**, en Daab; kandidat; den som skal døbes.

koĩsinek, Daab; det at døbes el. blive døbt.

koĩsimavok v. **koĩrsavok**, *intr.* er døbt.

koĩsimarsok, en Døbt; en Christen.

koĩsimaubik, 1) Daaben;

Junten; Døbested. 2) Døbetid.

koĩsigosukpok, *intr.* har Lyst til at døbes; længes efter Daaben.

koĩkkovok v. **koĩsikovok**, 1) *intr.* vil være døbt. 2) *tr.* vil have døbt.

koĩkkorsok, den som vil døbes.

koĩrsut, Daaben; Daabens Sacramente; Døbeacten.
koĩrsutavok, *intr.* er en Daab.

koĩrsarpok, 1) *intr.* pisser ofte. 2) *tr.* øser ud et efter andet.

koĩsukpok, *intr.* er pisser træng.

koĩsuktok, pissetræng.

koĩrarpok, *tr.* 1) øser af et Kar i et andet (flydende Ting.) 2) hældes af; slaaer af i et andet Kar (Var el. andet, som kan trille.) 3) drypper el. slaaer Vand paa (f. Ex. paa et Gulv el. Tæstestub, man vil have reent.)

kók, 1) Pis; Urin. 2) Flod; Elv.

kórsok, en stor Flod.

kógditsiak, en liden Elv; en Aae; en rindende Bæk.

kóksinek, en udtørret Elv.

kókpok, *intr.* rinder; løber (Vand); flyder ned; tylder ud.

kôgarfisk; *intr.* er paa
Bredfangstien Elv, ved
at lade den falde tør.

kôgarfipok, *tr.* lader Elven
falde tør for Breden ved
et Dige.

kôgarfisk, en Bred, som
paa denne Maade er
fanget.

kôkérpok, *f. tr.* gjør Gu-
le el. Kende i; huler ud.

kolipok; *t. intr.* toer sit Ho-
vedhaar (i Urinballien.)

kolitok, en som har toet
sit Haar.

kolisut, en Vist Gøe i Urin-
ballien til dette og an-
det Brug.

kórbik (N.) v. kórgvik, (S.)
en Pisseballie; Latpor-
te.

kordlórpok; *intr.* 1) løber
igjennem; drypper
stærkt; tylder igjennem
noget ned fra det Høje;
rinder ned (Vand fra et
Tag; igjennem et Loft, o.
s. v.) 2) drypper el. lø-
ber ned (Sandet i et Ti-
meglas.)

kordlúlavok, *intr.* er i Løb
(paa anførte Maade.)

kordlúlarfok, det som lø-
ber, rinder el. drypper
ned (Vandet el. Sandet
i et Timeglas.)

kordlúlavik, et Timeglas.

kordlórþik, en Tragt.

kórsinek, udøst Vand, som

en liden Strøm paa
Jorden.

korforpallukpok; *intr.* 1) El-
ven er stiden og guulagt-
tig af Farve (s. Er. under
et Huis, hvorfra Ureenlig-
hed kommer i den.) 2) en
guulagtig el. guulbrun
af Farve (en Ting.)

korforpalluktok, guulagt-
tig; guulbrun.

Kðk! *interj. admir.* Na!

Kðk, see under Kóik.

Kokak, Landstyggen i
Vandet.

kokárpok, *intr.* Vandet er
mørkt af Landstyggen;
det er sort paa Havbry-
nen i stille Væjr under
Landet.

Kokeráur, *tr.* kan got li-
de; fordrager; holder af.
kokeretárpok, *intr.* viser sig
fordragelig; er god at
omgaaes; opfører sig
vel mod andre.

kokeretárpok, *ts. intr.* er for-
trædelig at omgaaes;
kan ingen fordrage.

Kókérpok og Kókpok, see
under Kóik.

Koksegau, *tr.* er avis
om at træffe det; er ef-
fekt derpaa. Iksuktara
koksegara, jeg troer mig
ikke til at træffe det; jeg
flyder efter.

kók.

Köksfukpok v. sukau, *intr.*
Pilen stikker ej lige
frem, men gaaer først
til venstre Side.

köksfugau, *tr.* hans Piil vil
altid gaae først for
ham. Ernejniga köksfuga-
ra, min Hjørnuppiil vil
støde gaae først for mig.

Köksellarpok v. köksel-
larpok v. kyssellarpok,
(det første meest brugelig,
og saaledes i *derivatis*)
intr. bliver forsagt el. bes-
Flemt; ængster sig.

köksellavok, *intr.* er bes-
Flemt el. forsagt; styg-
ter sig; ængstes; er færdig
at stræve.

köksellarbigau v. lautigau,
tr. ængstes derover; bli-
ver forsagt derved.

köksellanakau, *intr.* 1) er
snar til at blive for-
sagt; er nem til at æng-
ste sig; er ængstelig af
sig. 2) er ængsteligt el.
en ængstelig Tid.

köksellaut, Ængstelse; Bes-
Flemmelse; det man
ængster sig over.

köksellépok, *tr.* er frej og
fri; frygter sig for in-
gen Ting; er letvindig
og fryder sig ikke om,
at han faaer Trette-
sættelse.

köksellépok, frej og fri;
letvindig.

Köksfukpak, *see under Kok-*
segau.

Kóktorak, Høftebeen;
Laardben (paa et Men-
niske el. firføddet Landdyr.)
kóktoréjarpok, *intr.* Høfte-
benet gaaer af Leed el.
ud af sin Staal.

Kokéarpok, *f. intr.* bli-
ver døv el. er i Høve-
det af Bulder og Rnald.
kokárnakau, *intr.* gjør døv;
er saadan Bulder, at
man kan blive er i Hø-
vedet deraf.

Kolla og **Kóllarpok**, *see un-*
der Kolle.

Kallárpok, *intr. og tr.* 1)
mishaaber; mistroster
sig; er uvis i sin Sag;
troer ikke at kunne gjø-
re el. at skulle faae. 2)
i negat. tvivler ikke; er
forvissat i sit Haab.

kolláru, *tr.* 1) mishaaber
derom; er uvis derpaa;
troer ikke at faae det.
2) tvivler om, at det vil
blive nof.

kollárfúsek, Uvished; Mis-
haab; Mistrosthed.
kollángitfúsek, Vished; vis-
se Haab; Forvisning.

kollárnarpok v. nakau, *intr.*
1) er uvisst el. tvivlsomt;
er at tvivle om; kan ej
være

ventes. 2) i *negat.* er *vist* nok; *Ean ei tvivles om.*
kollárnartok, *uvist*; *tvivol*
samt.

kollárnangitsok, *vist*; *upaa*
tvivleligt.

kollárnéitsomik, *adverb.* *uden al Tvivol*; *med Vis-*
hed; *tillførladelig.*

kollárutigau, *tr.* *mishaaber*
desaatsag.

kollárutigatu, *tr.* *tvivler i*
de desaatsag; *betages*
Tvivlen derved.

Kollauak, en *Sun af*
Rheensdyr.

Kolláupok, *see under næst-*
følgende.

Kolle, *Overdeel*; *det som*
er oven over noget.
Bruges kun: 1) *transitive,*
som: *Umiaab kollá,* *det*
øverste Træværk paa
en Ronebaad sundt om-
kring el. dens Overdeel.
Iglub kollá, *et Gufes*
Overdeel el. Tag. *Kak-*
kab kollá, *oven paa el.*
over Bjerget. *Kollivut,*
de Ting oven over os;
og 2) med appos. til at
udtrykke Propositionen:
over; oven over el.
fra, som: *kolláne,* *oven-*
over ham, den el. det.
kollágut, *hen over ham*;
kollánut, *her op over*
ham; *kollingne,* *oven*
over dig; *kollimne,*

oven over mig; *kollá-*
tine, *oven over os*; *kol-*
livsine, *oven over eder*;
kollánit, *oven fra ham,*
o. s. fr.

kóðlek, 1) *det øverste.* 2)
en Lampe. 3) i *pl.* *kod-*
leet, *Gjentaater.*

kodlerpák, *det allerøverste.*
kodliovok, intr. *er den øver-*
ste; *er oven til.*

kodliursok, *den som er*
øverst el. oven til.

kodlerau, tr. *har oven over*
sig.

kodlilíok, intr. *Taarene*
rinde af Øinene paa
ham.

kodlilinek, Graad, *saale-*
des at Taarene rinde
ned af Kinderne.

kodlingárpok v. lingiarpok,
tr. *tørre Graaden af*
Øinene.

kodlingiut, *noget at tørre*
Graaden af med.

kollánépok, intr. *er oven*
over ham el. det.

kollangéropok, f. tr. *er oven*
over en; *holder sig el.*
kommer over ham; *svæ-*
ver over.

kóllarpok, 1) *intr.* *er opsat*;
er sat i Vejret; *er op-*
lagt (fra Stranden); *er*
ophængt (fra Jorden.)
2) *tr.* *opsætter, oplag-*
ger (en Baad paa sine
Støtter); *ophanger.*

kol-

kollarterpok, *tr.* opløfter; hæder i Vejret.

kollåupok, *tr.* 1) gaaer el. fahter over; flyver hen over. 2) flyder over Maalet.

kollek v. liksak, 1) det øverste Jord, samt Skind, oven paa et grønlandst Huus. 3) Tag paa et Europæisk Huus. 3) det yderste Teltstkind.

kollivok, *intr.* 1) er taglagt (et Huus.) 2) har faaet Yderstkind (et Telt.) 3) har lagt Tag paa sit Huus el. Yderstkind paa sin Telt. Iglorput kollivok v. Uagut kollivogut, vor Huus er taglagt el. vi have faaet Tag paa vor Huus.

kolliorpok, *tr.* lægger Tag paa et Huus el. Yderstkind paa en Telt.

kolleek, hele Overdeelen af Ryggen.

kolléroak, Reglingen paa et Fahrtøj; det som ræber oven over Dækket.

kollervak, en Slynder (*Pleuronectes plateffoides.*)

kollitsak, en Rheenødyr; Peltz til en Mandes Person.

kollitselliok, *intr.* spyr en saadan Over Peltz af Rheenøstkind.

kollipserpok v. livserpok, *f. tr.* Foger over Lampe.

kollivserfok, den som Foger over Lampe.

kollivsiut, en Veegsteens oval Kjedel, hvori man Foger over Lampe.

kollivsiußerforpok, *intr.* fremhænger Kjedelen over Lampen at Foge udi.

kollusuk, Ryggen paa et Suglestkind.

Kolleek, Kollek, Kollevsak og Kollipserpok, see under Kolle.

Kollit, *Ti.*

kollingit, *Ti.* hvoraf hver bestaaer af flere (see Gram. Cap. V. S. 3.)

kollåuput v. kollioput, ere *Ti* i Tallet.

kollingæt, den tiende, kollin-illoæt, Mågen til *Ti*; den niende.

kollin-illoåuput,) kollin-illoakarpot, *intr.* de ere *Ti* i Tallet.

Kollitsak og Kollivsiut og Kollusuk, f. under Kolle.

Kómak, en Luus.

komåkpok, *intr.* er fuld af Luus.

komaksiorpok, *intr.* søger efter Luus; fanger Luus.

komaksiut, en Lusefænger; en Stof med en Duff Zahhaar paa Enden at fange Luus med imellem Peltz og Krop.

P 4 ko.

komaktárpok, *intr.* faaer Luus; bliver luset.

komaktorpok, *intr.* æder Luus.

komangárpok, 1) *intr.* Fæmmer Luus af sig. 2) *tr.* — af en anden.

komángiut, en TætteFam; LuseFam.

komarusk, i pl. komarursæt, Rheensdyr. A.

komíkpok, 1) *intr.* Fløer sig. 2) *tr.* Fløer en anden.

komíksorpok, *tr.* drager Armen tilbage af Br. met for at holde den i Varne ved Kroppen.

koníngavok, *intr.* staaer med tilbagetruene Arme og nedhængende løse Br. met.

komárpok, 1) *intr.* lyfter sig. 2) *tr.* lyfter en anden.

Komárpok, *intr.* forKor-ter Halsen ved at flyde Skuldrene op; sætter Hovedet ned imellem Skuldrene (Wennisfe, Dyr); trykker sammen (en Augl); frymper sig.

komángavok, *intr.* er sammenFroben; stöder F. rende.

Kómíkpok, *s. intr.* flytter Benene sammen.

kómingavok, *intr.* holder Benene sammen.

Komíkpok, see under Komak.

Komiugáu, *tr.* bestemmer noget til en; gjemmer det til ham.

komiupok, *tr.*)

komiursíok, *intr.*) egner en noget; tiltænker ham det; spaaer ham noget til. Komiuniaringa tuktomíktuktukallóarúit! gjem et stykke Stød til mig, istså du faaer noget Rheensdyr!

Kona v. nángoak, Kone (bruges hos endeel Eyd-landinger, og er ventelig en Levning fra de gamle Ror-se.)

Kongalúkpok, *intr.* sidder og Furer (Fugle, naar de fryse og putte sig ned i Sneen.)

Konge, Konge. Kongimernerá, Kongesøn; Printz. Kongib pannia, Printzesse. Kongib nulia, Dronning. Kongimnídlarnérá, Enkedronning.

kongíksak, Cronprintz.

kongíovok, *intr.* er Konge.

Kongevsetoke, see under Kongæsek.

Kóngiarpok, *tr.* staaer og seer til; seer paa, hvort

hvordan det gaaer til ;
ansluer.

Kongmút, (af et afbruge-
lig *primitivum*) op ad.

kongmukárpok, *intr.* stiger ;
fahret el. stiler op ad.

kongmuktárpok, *intr.* fly-
ver i Høiden el. lige op

ad ; flyver højt op.

kongmuktajök, en Vildand
(*Anas Boschas.*)

kótsíkpok, *f. intr.* er højt
oppe.

kótsíksök, det som er højt
oppe.

korfíksöme, højt oppe ;
langt fra Havbrynen ; i
Høiden.

kotlíngnek, det højeste.

Kóngnek, et Riv i en
Klippe (hvor den er split-
tet ad) el. en smal Kløft,
som er stejl paa begge
Sider.

kongnérsíorpok, *intr.* Hæ-
ver op i stejle Klippe-
Riv.

Kóngojukpok, *intr.*
smiler.

kóngojuktok, smilende.

kongojúngnek, smil.

Kongolek, i *pl.* kongord-
lit, 1) Stæurten ; Stjør-
bugs Græs ; Cochleare.
2) egentlig den lille rund-
bladede Berg-Syre.

kongordlírsak v. kíursak, 1)

af Luale: Bergsyren (den
rundbladede.) 2) af andre
mere egnelig: Cochle-
re ; Stjørbugsgræs.

kongordlíksíorpok, *intr.* sø-
ger efter Stjørbugs-
græs ; plukker Cochle-
are el. Bergsyre.

Kongæsek, en Gals.

kongæseríkpok, *f. intr.* ræf-
ter Gals ; gaaer med
opraet Gals.

kongæseríarpok, *intr.* vrier
Galsen hist og her ; seer
hid og did ; seer sig om-
kring.

kongæserut, Galsflud ;
Galskrave ; Galsflæde ;
Galsbind.

kongæserurloak, Pibekrave.

kongæseruterpok, *f. 1) intr.*
binder Galsflud om ;
tager Galskrave paa ;
binder noget om sin
Gals. 2) *rr.* binder Gals-
flæde it. paa en anden.

kongæsetériak v. kongev-
setoke, en Havstue.

Kópak, en Sprække ; en
Kevne.

kópalik, 1) sprukken ; rev-
net ; fuld af Sprækker.

2) et Gruentimmer. *A.*

kópivok, 1) *intr.* a) spræk-
ker ; revner. b) fløves.

2) *rr.* a) fløver. b) de-
ler i 2 Dele efter Læng-
den.

kópirluk, 1) sprusken; rev-
net. 2) Fløvet.

kópako, 1) et affløvet
Stykke; et stykke, som
er skilt fra et andet es-
ter Længden. 2) et styk-
ke Brænde. 3) en halv
Sæl el. Kobbe Spæt
deelt efter Længden.

kopánáarsuk, en Sneefugl;
en Spurveart, som
bygger i Steen-Kløfter.
(*Emberiza nivalis*.)

kopirléropok, *r. tr.*)

kopirlériok, *intr.*) bladrer
i et Bog; slaaer efter.

Kóperdlök, *Madise*;
Orm; Spie; Gluelarve.

koperdlárfak, Jordnødder;
Loppemrtes Rod (*Poly-
gonum viviparum*.)

koperdlárfloak, en mange-
beenet Speorm med
Skjal paa Ryggen
(*Aphrodita imbricata*.)

Képivok, *see under Kópak.*

Kópok, 1) *intr.* a) Flem-
mer sammen (s. *Er. 2*
Styckstykke.) b) bliver
æng; er sammentræk-
ten el. gjort mindre (et
Huus el. Kjøle.) c) styk-
kes ind (en Skuffe.) 2) *tr.*
a) gjør æng el. kortere
el. mindre (s. *Er. et Huus*,
man tager et Stykke fra
Enden.) b) stykker ind (en
Skuffe.)

kórupok, *tr.* Flemmer sam-
men om.

kukórpok, *tr.* tager noget
af en Kjøle i Viden;
gjør snever. Annars ku-
kóravko kópok, hans
Skjorte er nu snever, for-
di jeg tog af den.

Kórbik, *see under Kóiook.*

Kórkak, Adams Knude
i Halsen; Enden af
Struben, hvor man
seer 2 runde Ophøjnin-
ger skilte fra hinanden
ved en Kløft i Midten.
kórkartóvok, *intr.* har stor
re Adams Knuder.

Kórngok, en Knipning;
et Knippe.

kórngortut, en Læse-Kurv;
en Kuse at fange Gre-
der med.

Kórok, en Dal.

kórorstíorpok, *intr.* gaar i
Dall.

korotók, en Riffelbøsse.

kórkerpök v. kórfor-
pok, *tr.*

kórkerfóiook, *intr.* }
gjør Riffer i noget.

Korfakorpok v. kortar-
pok v. kuffakortarpok,
intr. Skærer med Tan-
derne.

Korforpalukpok, *see under*
Kóiook.

Kótsikpok, see under Kóng-
mut.

Kuánnek v. kvannek,
Qvanne; Angelica.

kuannilliarpok, intr. er ude
at samle Angelica.

Kúdlo, en Tommelfin-
ger.

Kújavok v. kyavok, 1)
intr. takker; siger tak;
viser sig taknemmelig.
2) tr. a) takker en. b)
er glad ved; finder det
fjært.

kujanák v. kyanák, 1) Tak!
2) det var tilpas!

kujanavék, megen Tak!
høilig Tak!

kujagáu v. kyagáu, tr. 1)
takker en. 2) takker for
noget. Ivik kujagallugoi
at takke for Brødet. 3) glæ-
der sig paa ens Vegne.
Piniartokalermet kujagá-
ra, det er mig ret fjært,
at hun har faaet en For-
hverver.

kujarfutigáu, tr. takker for;
paaftjønnet; antager
med Taknemmelighed.

kujaniarpok v. niarbigáu, tr.
bevidner en sin Tak-
nemmelighed; viser sig
taknemmelig imod
ham.

kujaniut, en Taksigelse; en
Takkesang.

kyzérpok v. zékpok, 1. tr.
takker for en el. paa
hans Vegne (som enten
er fraværende el. ej selv
kan takke.)

kyzenák! hav. Tak for
ham!

Kyzerfut, Taksigelse; Tak-
besang.

kyzevigáu, tr. takker en;
pder ham sin Taksigelse.

kyziarpok, tr. anholder in-
derligen om noget; tig-
get derom.

kyziorbígáu, tr. anholder
inderligen hos en om
noget; tigger el. hæng-
er i ham for at faae
det; paafalder isrig.

kujármavok, tr. 1) logrer
med Rumpen og gjør
sig latter for en (en
Sund.) 2) gjør sig læk-
ke for hinanden; hæng-
ge efter el. flattere hin-
anden. (Mandsfælle og
Kvæntimmer.)

Kúkkak, Kisd el. Gist,
som bliver siddende i
mellem Tanderne.

kúkkarpok, intr. faaer nos-
get imellem Tanderne.

kukkéjarpok, tr. piller Tan-
derne.

Kukkik, 1) en Negl. 2)
en Aloe. 3) en Gov; en
Klov. 4) en liden Smule,
som en Negls Bredde.
kuk-

kukkikivok, *intr.* har store Tægle el. Kløer.

kukkilik, en Pighaa (*Squalus spinax.*)

kukkilliok, *intr.* piller sine

Tænder; stanger dem

kukkillit, 1) en Tandstift,

Er. 2) en Knappenaal.

kukkillifingoak, en Liden

Knappenaal.

kukkillisaurfak, en Moos-

urt. (*Polyptrichum alpi-*

num.)

kukkillifilliortpok, *intr.* 1)

gjør Tandstifter. 2)

gjør Naale.

kukkillifilliortok, en Blaa-

lemager.

kukkilligut, 1) en Duun-

Kamme at gløre Duun-

reen paa. 2) en Harpe;

en Zitrin. el. Citbar.

kukkilekpok v. lek-

torpok, *intr.* riber el.

fratter paa noget med Neg-

lemlæsa det lyder efter.

kukkilektugak, et In-

dende Instrument, som

Neglene bruges til, f. Er.

en Citbar.

kukkilsak, et Rindhorn.

Kukkok! det var hastig!

hvor hastig!

Kukóriok, see under Kuku-

vok.

Kukfollavok, f. under Kok-

follavok.

Kukfok, f. *intr.* flæk-

kes lige igiennem, uden

at løbe ud til Siderne.

kukfiksok, Hvert Træ el.

god Genetraad, som

lader sig flække lige.

kukfepok, f. *intr.* lader

sig vanstelig flække; er

tvært el. vrangløben.

kukfetsok, tvært el. vrang-

løben Træ, som vand-

stelig flækkes.

Kukfuk, en Søfugl kald-

et: Søjule (*Pelecanus*

Bassanus.)

Kukugau, f. u. Kukuvo-

Kukukpok, 1) f. *intr.*

gjør Ud paa Sporste-

nen. 2) *tr.* beander en;

Kommer ham for nær

med Jld el. Lys.

Kukupok, see under næstfø-

gende.

KukuvoK v. kukóriok,

intr. tager fejl; forseer

sig i sit Arbejde; fuster;

gjør forleert.

kukugau.)

kukupok, 1) *tr.* gjør det for-

leert; fuster det fra sig;

forstjærer el. forspær el.

paa anden Maade for-

dærver noget under sine

Hænder; forfæller.

kukutok, en Fuster; den

som gjør sit Arbejde

galt.

Ku-

Kumāk, 1) en Jndvoide; Orm; Svoform; Bændelorm. 2) eenformige slimige Orme i Jord el. Sand.

Kungukpok, *tr.* støder en med Knæerne.

kunguktipok, *t. intr.* bliver stødt af en andens Knæ.

Kunik, et Kys.

kunikpok, *f.* 1) *tr.* a) lugter til. b) Pysser. 2) *intr.* i dual. kunikpuk, Pyskes; Pysse hinanden.

kunikluk, 2de som Pyskes.

kunigak, 1) det som lugtes til. 2) den som Pyskes.

kunikforpok, *tr.*)

kunikföök, *intr.*) Pysser en anden.

Kunno, Ydmyghed; Banghed; Rusten.

kunnuvok, *intr.* Pysker; er underdanig; lader sig coujonere; er coujon; viger; giver efter; ydmyger sig el. Fryber for en anden (bruges baade om Mennsker paa Dyr.)

kunnugau, *tr.* Pysker for; er ham underdanig; Fryber for ham; lader ham gjøre ved sig, hvad han vil.

kunnugirlak, den man Fryder el. giver efter for.

kunnutipok, *tr.* coujoneter; ydmyger; undertrykker.

Kurkslak, en efter Længden halvdeelt Sælhund, som hver af Sangerne faaer, der paa eengang har slaaet sin Pæl i den, da Hovedet hænger ved den ene Deel.

kurksarpok, 1) *intr.* a) faaer en saadan halv Sælhund til Deel. b) holder sig for over, saa Hovedet hænger ned. 2) *tr.* Filer; Fløver med Rile (et snifte Træ.)

kurksartorpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

kurksångavok, *intr.* 1) holder for over siddende med Hovedet nedbøjet. 2) staaer paa Hovedet. 3) er held; helder; er straa ned ad (et Fjeld; Riste &c.)

kurksäut v. säutak, en Rile. **kurksäuserpok**, *f. tr.* sætter Rile i noget for at Fløvedet.

kurksäunak, en liden Rist kaldet: Tangspæl (Blenius Gunnellus.)

Kurksångavok og **Kurksarpok**, see under næstforaaende.

Kursékpok, *t. intr.* 1) er i god og ønskelig Stand. Ångä.

Angæjut kurlékpá? er blú
 Bróðer fríff? 2) er ret
 som man vil have den
 el. til Behag og Gjórshj
 else. Silla kurlékpok, det
 er got Vestr. Innung una
 kurlékpok, det er et Men-
 niske, som alle maae lide.
 kurléktipok, *intr.* bliver el.
 er bleven bedre; bedrer
 sig.

kurléksfarpok, *tr.* 1) gjør i
 stand el. tilrette; gjør
 det efter sit Goved. 2)
 bringer en tilrette.

kursiok, 1) *intr.* bedrer sig.
 2) *tr.* forbedrer; gjør i
 stand; tilrettebringer.

kurségau, synes vel om;
 holder for god og vel;
 finder Behag i.

kurségunnarpok, *intr.* er yn-
 dig; er at synes vel om;
 maae behage; er dydigt
 el. got.

kurléipok, *tsf.* 1) er ej god;
 er ubehagelig. 2) er syg;
 er ej ret i Stand.

Kursiok, see under næstfore-
 gaaende.

Kursukpok, *tr.* har for-
 bærret det.

Kuslek, Dryb.

kussérpok, *f.* *intr.* dryber.
 kussérforlovok, *intr.* det
 dryber meget stærkt.

kussérbigau, *tr.* dryber paa.

kussérspok, *z. tr.* lader dry-
 be el. falde draabeviss.

kutte, en Draabe.

kuslektak v. kyslektak, en
 Steendolp; en Steena-
 svete (*Motacilla Oenan-*
the.)

kullugak, 1) en Jistap. 2)
 en Beegtap (som hænger
 ned fra et tjeret Hund.)

kussorak, 1) en Knop paa
 Enden af en Skoerem.
 2) et Skoespende.

Kuttarorpok, 1) *intr.*
 gaaer over Land, langs
 Strandbredden, naar
 andre saare til Baads.
 2) *tr.* forfølger Baaden
 langs Strandbredden
 for at være med (Men-
 niske el. Hund.)

Kutte, see under Kussek.

Kuttekpok, *intr.* laller;
 taler ej tydelig (Børn
 el. visse Aldrende.)

kuttektok, lallende; ntyd-
 lig talende ved afbrudte
 Ord.

kutteipok, *tsf.* *intr.* taler
 reemt og forstaaelig.

kutteitfok, tydelig talende.

Küttuk, 1) Halskrave
 Benet. 2) toende store
 Stjerner paa Himme-
 len, der sidde hver i sin
 Kant, og ere uden Total
 Himmeltegnest: Tvilling-
 gerne.

Küyt-

Kuytsok, Garpi. knyt-
sortun-étok, Campholi-
um.

Kuzôk v. zûngoak, *adj.*
liden; meget liden. 2)
adv. lidt; meget lidt;
en smule bitte. Sillat ku-
zôk, ei det var saare lidt
el. alt for lûap taget.

kuzôkau, *intr.* 1) er sær li-
den. 2) er meget lidt.

Kvannek, see **Kuannek**.

Kyak, Stræffe Seener-
ne bag paa en grøn-
landst Bue for at hol-
de den fiv.

kyalik, en Bue, som er
belagt med saadanne
Seener. 2) en Bue-Sav.

Kyanak, see under **Kuja-**
vok.

Kyat, see under **Kiga**.

Kyavok, see **Kujavok**.

Kyek, 1) det nederste af
Ryggen; Krydset. 2)
Bislen i et Skib.

kyekpok, s. rr. ligger hos
(et Gruentimmer); belig-
ger.

kyamikpok, s. rr. bæres no-
get over Lenderne.

Kyssektak, s. under **Kussek**.
Kæ! see under **Kå**.

Kæk, i plur. kæit v. kæ-
soit, graa Haar i Soves-
det.

kærsok, graahaaret; graas
hærdet.

kærlovok v. kærforlovok,
intr. er graahærdet; har
graa Haar i Sovedet.

kærsoiartorpok, *intr.* bliver
graahærdet af Alder.

Kækkæk, 1) Understrig.
2) Sladderhant.

kærpok v. kærtarpok, s. *intr.*
siger: kæk (Anden.)

kærtlutok, en And; Vild-
and; Græs-And (Anas
Boschns.)

kærtlutorpok, *intr.* saarer
en Vildand.

kærtlutorniarok, *intr.* er
paa Vildandejagt.

kærtlutorpiarsuk, en Hvite
And (Anas Clangula.)

Kæksuk, see **Kåksuk**.

Kærrak v. råitak, 1) en li-
den Søfugl kaldet: Does
sjar; Søfonge (Alca
Alle.) 2) en Steenbider.

Kærpok, see under **Kæk**.

Kærlok og **Kærtlutok**, see
under **Kækkæk**.

Maglórpok, 1) *intr.* er løsnat; ligger løs; vafler. 2) *tr.* løser.
maglófok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

Mäktovok, *intr.* er haardsør; er stærk til til at udstaae Besværligheder (Kulde, Sygdom, Glid.)

mäktursok, haardsør; stærk til at lide ont.

mäktök, meget haardsør.

mäipok, *ts. intr.* er fjælen; er ømskindet; kan ej taale ont.

mäitsok, fjælen; ømskindet.

mäitsokâu, *intr.* er meget fjælen; kan ingen Ting taale.

Majörpok, *intr.* og *tr.* 1) gaaer op; fahrer op (paa et høit Sted.) 2) stiger i Høiden fra Horizonten. (Skjerne.)

majortipok, *t. tr.* 1) fører op; bringer i Vejret; hjælper op i Høiden. 2) træder op om Lønderne (Burer.) 3) Kommer til at stige fra Horizonten. Nulæt majortipøj-quangnah, Skjerne træde op for Norden-Vind.

majoárpok, *intr.* 1) gaaer op ad; stiger op. 2) Flyver; Flavrer.

majoárbik v. ártarbik, 1) en Stige; Trappe. 2) Vevslingerne i et Vant.

majoáriak, et Sted, hvor der maae stiges op ad el. Flyves og Flavtes.

majorárpok, *intr.* fahrer imod Strømmen.

majoráriak, Mod-Strøm.

majoupok, 1) *tr.* bærer op; bringer op fra Stranden. 2) *intr.* er opbaaren.

majoursak, det opbaarne.

Maitsekpok, *intr.* er vaad.

maitsektok, vaad; som er kommen Væde til.

maitsektèrpok, *t. tr.*

maitsektériok, *intr.* vander; væder; begynder med Vand.

maitsektigak, vandet; besydet; gjort vaad.

Majukpok, *intr.* 1) er æfel; væmmes el. æfles ved en Ting (Spisevare; Skidensørne Kolt u.) 2) er Fræsen; er læfser.

majuktok, 1) æfel. 2) Fræsen.

majugâu, *tr.* væmmes dera over; æfles ved; er færdig

dig at brække sig derover.

måjúngnarpok v. nakáu, *intr.* er væmmelig; man maae æfles derved.

måjúngnartok, væmmelig.

måjursfúsek, 1) Væmmelse; 2) Følelse. 2) Kræsenhed.

májur'pok, *af. intr.* 1) væmmes ikke ved noget; er ej æfel. 2) er ej kræsen el. lægger af sig.

májur'tok, den som ej er æfel el. kræsen.

Makāipok, *af. intr.* 1) *intr.* er borte; er væf. 2) *tr.* savner.

makāit'ok, som er borte el. væf.

makāir'ok, *intr.* savner noget; mærker at det er borte og ved ej hvor det er blevet af; det er kommen fra ham.

Makkiárpok, 1) *intr.* splittes stykker af; gaaer Splinter el. Gliiser af; splintres ud. 2) *tr.* splitter ad i Gliiser; splintrer ud.

makkiárnek, Splint; Gliis; Hammerslag.

makkiárnérsoit, *car. sing.* store el. mange Splinter; især: Udfoldninger paa Træ af Solens Sede.

Makkípok, 1) *intr.* staaer op (fra at ligge); er opstanden. 2) *tr.* oprejser.

makkítok, opstanden.

makkiárpok, *intr.* er tilig opstanden.

makkiártok, tilig opstanden.

makkirfúsek, Opstandelse.

makkisimavok, *intr.* er opstanden og udgaaet.

mrkkítarpok, *intr.* tumler sig omkring med sin Kajak; Fantrer med den og rejser sig op igjen.

makkittakarpok, *intr.* Fanter sig op igjen med sin Kajak, om han end Fantrer. i *neg.* forstaaer ej den Kunst at rejse sig op med en Fantret Kajak.

makkittar'ipok, *f. intr.* Fanter hurtig omtumle sig i sin Kajak; er got udlært paa denne Kunst.

makkittavok, *intr.* 1) er oppe af Sengen. 2) gaaer opraet; er rant; Færner. 3) er stolt el. hovmodig; mener noget om sig selv.

makkittar'ok, 1) rant; opraet gaaende. 2) stolt; hovmodig.

makkittar'ok, *intr.* meger stolt; storagtig; indbilst.

makkittanek v. kittarfúsek,
Stolthed; Storagtig-
hed; Hovmod.

makkittatigau, *tr.* er stolt
af; bryster sig deraf.

makkítarpok, *t. 1)* *intr.*
staaer op af Sengen;
er i Særd med at staae
op. *2)* *tr.* opvækker;
saaer til at staae op.

makkítípok, *t. tr.)*

makkítítíok, *intr.)* oprej-
ser.

makkítítak, oprejst.

makkítóvok, *intr.* er oppe
af Sengen; er den op-
standne (medens andre
endnu ligge.) Makkító-
kangilæt? Nagga, Pele
makkítóvok; Er ingen
oppe hos dem? Ja, Pe-
der er opstanden.

Makítsek, den Deel af
Rumpen, som staaer
oven for Buxerne paa
Grønlanderne; den
blotte Deel af Kroppen
imellem Pelgen og Bux-
eliinen.

Mákkivok, *intr.* aabner
sig; gaaer Hul paa (en
Byld.)

mákkiríok, en Byld som
er moden og gaaet Hul
paa.

mákkiríarpok, *tr.* aabner;
staaer Hul paa; træf-
ter Hul paa.

mákkiríaut, Træklæster.

Makko, see under Manna.

Makperpok, *f. 1)* *intr.*
er aabnet el. opladt. *2)*
tr. aabner; oplader; op-
luffer (sammenlagte el.
nedad lufte Ting.)

makperáu v. períarpok, *tr.*
det samme i sidste Bemær-
kelse.

makperíagak, *1)* aabnet;
opladt. *2)* Opluffelse.
i plur. makperíakkat, *a)*
Opluffelser. *b)* en Bog;
Bøger.

makperíaut, en Nøget.

Maksek, en tynd rødags-
tig Hud, som sidder paa
Hvalfisken imellem Svæ-
ren og Spækket.

Mákíarpok, *tr.* dysser
et Barn i Søvn; syn-
ger og nynner for det,
for at faae det til at so-
ve el. tie.

Máktak, Sværen paa en
Hvalfis; den yderste
nøgne Hud paa hvals-
artede Fiske.

máktartorpok, *intr.* spiser
Svær.

Mallárpok, *intr.* lægger
Hovedet bag over.

mallarningoak, en Dverg.

malléngarpok, *tr.* figer op
efter noget.

malléngavok, *intr.* har Ho-
vedet paa Nakken og
figer

Figur op ad; staaer og seer op i Vejret.

Mallarningoak, see under næstforegaaende.

Málavok, *intr.* striger (en Hund, som bliver bidt el. slagen.)

málarfok, en Hund, som striger.

Mallengarpok og Mallengavok, see under Mallárpok.

Mallére og Malleroarpok, see under næstfølgende.

Mallik, en Bølge.

mádlarpok, *t. intr.* der gaaer Bølger (især nær ved Landet.)

madleriartorpok, *intr.* der rejser sig store Bølger.

mallikpok, *t. tr.* 1) følger efter. 2) ligner; arter paa. 3) efterkommer; retter sig efter; gjør det befalte.

malligak, efterfulgt; den man følger. 2) den man arter paa. 3) i pl. mallikkæt, en Stiim Sælhund, som man forfølger, især naar man driver dem paa Land.

malligekslak, 1) nogen at efterfølge. 2) et Exempel at efterligne.

malligárpok, *intr.* faaer en Sælhund ved at forfølge en Stiim.

malligárniarpok, *intr.* forfølger en Stiim Sælhund, for at drive dem paa Land el. slaae Piil i nogen af dem.

mallikte, en Efterfølger.

mallére, en opjaget Sælhund el. andet Sædyr, som man forfølger.

mallerikslak, en Sælhund el. andet Sædyr at komme paa Jag efter.

mallerigau,)

malleripok, *tr.* faaer en saadan Sælhund dræbt, som man har været paa Jag efter.

mallerítak, den Sælhund, en har fanget paa Jag, ved at slaae sin Piil i den (bruges kun *cum. suff.*) mallerítarau, *tr.* han har ved sin Piil dræbt den, da han var paa Jag med andre.

mallerkiarpok, *intr.* fahrer ud paa Sælhundejag.

mallernakau, *intr.* er god at forfølge (en Sæl.)

mallerpækau, *intr.* er stem at forfølge; holder det længe ud, inden man kan faae den fanget.

mallerlarpok, *tr.* forfølger; jager efter med Lujen og Strigen (Sælhund, Sæfugle ic.)

mallerfugak, forfulgt.

mallerlárnek, forfølgelse.

mallerfútlarpok, forfølger stærkt.

mallerforte, en forfølger.

malleroártok, *tr.* 1) er i følge med; gaaer el. fahrer saa sagtelig efter; holder sig i Nærværelsen ved. 2) adlyder; retter sig efter; holder sig efterrettelig.

malleroártok, en som holder sig i en andens følge el. som følger saa sagtelig efter.

malleroártak, *helt cum. suff.*
malleroárta (*subint.* Sekkerngub,) Aftenstjernen (fordi den sees strax, naar Solen gaaer under, og er den ligesom i Hælene.)

malleröupok, *intr.* er følgende.

mallikserpok, *f. intr.* Over Horeleeg (som steer undertiden iblant giste Bedningev, saaledes, at en Mand springer frem paa Gulvet med Trommen i Haanden, og synger en Visse, hydende derunder noget frem, som han vil give den Qvinde, der vil følge ham efter bag en Afdeling eller under Bixen, da imidlertid de andre synge tillige med Qvindens Mand, som derover er ganske koldfindig.)

mallikserfut, *car. sing.* de som øve saadan. Horeleeg.

mallikserpok, *intr.* fahrer imellem Bølgerne; er til Baads, naar der gaaer stærke Bølger.

mallimærpok, 1) *intr.* Haaene ligge glat paa et Skind og style ikke. 2) *tr.* Sætter Haaene paa Skindet (helt med Band) at de kunne komme til at ligge glat an.

mallimærstok, *intr.*)

mallimærslarpok, *tr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

mallérngerpok, *f. intr.* det samme, helt med Urin, hvorved Uhumskheden tilslige borttages.

mallingnåvok, *intr.* er gaaet el. fahret bag efter, da de andre alt ere af Syne.

mallingnikpok, *intr.* efterfølger.

mallingniktok,)

mallingnåurfok,) en Efterfølger.

mag lupok, *tr.* løber efter nogen med noget.

Mallikpok, Mallikserpok, Mallimærpok, Malling, nåvok og Mallingnikpok-see under næstforegaaende.

Mallina, Solens *nomen proprium* (det samme som Agut.)

Mal-

Mallugàu, *rr.* bliver
vaer; opdager; mær-
ker en noget af.

mallugirfak, det man bli-
ver vaer el. mærker en
af.

mallungnarpok v. nakàu,
intr. 1) er fjendelig; rø-
ber sig. 2) har Lyder;
et Lydefuld.

mallungnartok, 1) Fjende-
lig; aabenbar. 2) Ly-
defuld; som har Lyde
el. Skavank.

mallungnarfiok, *intr.* 1) det
lader sig nu see; man
kan fiende det; det er
nu fjendelig nok. 2)
han har forandret sig;
han er ikke som han
plejer; han har nu blot-
tet sig, saa man seer,
hvad Mand han er.

mallugofukpok, *intr.* mær-
ker til forandring.

mallugofungnarpok v. na-
kàu, *intr.* det gaaer ham
mod Sædvane; det er
nyt med ham, at saa-
ledes see; han har nu
faaet Lykken med sig.

mallukfarpok, *intr.* bliver
vaer; kommer efter no-
get.

malluzùk! det er gammelt
med ham.

Mammak, det som sma-
ger got; velsmagende.

Sillat mammak! Ah!
hvor got smager ikke det!
mammárpok v. makàu, *intr.*
smager got; er velsma-
gende.

mammártok, velsmagende;
det som smager got.

mammaraù, *rr.* 1) finder
Smag i. Neke mamma-
rara, Rød smager mig vel.
2) vil gjerne have en paa
Munde; bagvasser; be-
rygter ham.

mammardlerpok, *f. intr.* det
samme i sidste Bemærkelse.
mammardlerfok, en Bagvas-
ser; som gjerne vil ha-
ve Gølf paa Munde.

mammarifak, 1) det man
finder Smag i. 2) den
man vil ud over el. ha-
ve paa Munde.

mammartilarpækpok, *rr.* tas-
ler stærkt paa ens Bag;
søger at bringe ham i
et ont Rygte.

mammárnarpok, *intr.* det
smager nu got, som man
ej før har kunnet for-
drage; det er første gang
man har kunnet spise
det. **Sullupaugak** mam-
marnarpok, nu først sma-
ger Rødfis mig.

mammartorpok, *intr.* faaer
det, der smager ham.

mammáipok, *f. intr.* smager
ilde.

mammáitfok, ilde smagende.

mammēigan, *tr.* finder ej Smag deri; gider ej spise det.

Mamārpok, *intr.* sælde Haar (en Sælhund.)

mamālerpok, *f. intr.* begynder at sælde (naar Haarrene sidde løse og Huden er brunagtig.)

mamārtok *v.* målersok, en Sælhund, som sælde Haar el. hvis Haar ere løse.

Mammarpok, *f.* under Mammak.

Mammieitfepok, *see* under Mammieppok.

Mammio, *intr.* Fæster Sæden fra sig; har Sædflod om Natten.

mamminek, Sædvædske; den mandlige Sæd.

Mammipok, *ts. intr. 1)* groer til; heler sig (et Saar.) *2)* lukker sig; fryser til (et Hul i Iisen.)

mammitipok, *t. tr.*

mammititsiok, *intr.* heler; læger (et Saar.)

mammititsisok, en Vund, læge.

mammiliktipok, *t. tr.* helet; lukker til (en Nabning.)

mammisui'pok, *ts. intr. er.* ulægelig; vil ikke hele sig; vil altid holde sig aaben.

Mammit, *1)* helst *cum.*

suff. mamminga, Rjødside

den paa et Skind. *2)* et

tyndt slimigt Spæk,

som sidder paa et Sæl-

skind, efter at det rette

Spæk er flaaet derfra.

3) dette afflavet og kogt

i salt Vand til en grøn-

landst Ket, der seer ud,

som en Pandekage eller

LimsKage.

mammitorpok, *intr.* spiser en saadan Ket.

Mammieppok, *t. tr.* stø-

der el. forarger sig over

en; opholder sig over

ham. Tauna mammiepp-

på, hun støder sig over ham.

mammieitfepok, *t. intr.*

bliver stødt; forarges;

ærgrer sig; er nem til

at blive fortrydelig.

mammiegaui, *tr.* forarges

ved; holder sig op el. stø-

der sig derover; tager

forargelse deraf. Okau-

zee mammiegaika, jeg for-

argede mig over hans Tale.

mammiegaui, forargelse;

det man støder sig over.

mammieanarpok, *intr.* er an-

stødelig; giver forar-

gelse.

mammieanartok, anstødelig;

forargelig; angribende;

ansægtende.

mam-

mammiafårpok, *tr.*)
mammiafåiok, *intr.*) forar.

ger; giver en Anstød;
støder ham for Hovedet
med Ord el. Forhold.

mammiafaut, Anstød; For-
argelse; det hvorved
man støder el. forarger
andre.

mammiafautigau, *tr.* det er
ham til Forargelse; han
støder sig derved; han
angribes derved; det an-
fægter ham. Okauzifit
mammiafautigøj, *dine*
Ord vare ham til Forar-
gelse el. du stødte ham ved
din Tale.

Mamokak v. mangokak,
en tykhaaret Underpels
(af Rheenskind el. Sam-
messkind.)

mamokallik, en med saadan
Underpels paa.

mamokalliok, *intr.* syer en
saadan Underpels.

Måna, nu; paa nærvæ-
rende Tid; nu strax.

månakut, til denne Tid;
ved denne Tid. måna-
kut pilerfårpok, til denne
Tid havde han det i Sinde.

månasut, som nu; ligesom
paa denne Tid.

månangak, just nu; fornem-
melig nu.

Manna v. mænna, *intr.* og
mattoma, *tr.* denne; det

te. i *dual.* og *plur.* mak-
ko, *intr.* og makkoa, *tr.*
disse.

tamanna v. tamænna, *intr.* i
dual. og *plur.* tamakko,
intr. og tamakkoa, *tr.* det
samme relativt (see Gram.
VII. Cap. §. 7.)

männårsoak, denne store.
i *plur.* makkorsoit, disse
store.

männangoak, denne lille.
i *plur.* makkungoxt, dis-
se smaa.

mattomóna, 1) gennem
denne. 2) ved denne Tid.
tamattomóna, ved den sam-
me Tid; samme Gang.
mattomanévtine, den Tid
vi nu leve; vor nærvæ-
rende Levetid; i dette
Liv.

Måne, her; paa dette
Sted.

tamåne, der; paa det Sted.
månépok, *intr.* er her.

tamånépok, *tr.* er der.

måunga, hid; herhid; her;
hen; hertil.

tamåunga, did; didhen; der;
hen; dertil.

maungéinak, 1) Fun hid. 2)
forgiøves; hen i Vejret.

maungéinalliorpok, *intr.*
gjør noget hen i Vejret.

maungéinartarpok, *intr.* seer
tilfældigvis el. som en
blind Skjæbne.

målungnarpok, *intr.* Kommer hid.

ramålungnarpok, *intr.* Kommer did.

många, herfra; fra dette Sted.

tamånga, derfra; fra det Sted.

Månnæk, et Stykke grovt Moos at antænde Lampen med.

månnerak, Lampemoos, for den bliver brugt.

månnerpok, *tr.* lægger Bege af Moos paa Lampen.

Mannélak, Mannéppok og Mannerak, *s.* under Mannipok.

Mannerpok, *see* under Mannek.

Mångek, Hærde; Haardhed; Fasthed; Stivhed.

mangerfoak, en meget haard Sten. *A.*

mångerpok, 1) er haard; er fast. 2) er stiv; giver ikke efter. 3) er haardnakket; er ubøjelig.

mångertok, haard; fast; ubøjelig.

mångertórfoak, 1) meget haard. 2) haardnakket.

mångertipok, 1) *intr.* a) bliver haard; hærdes. b) bliver ligesom stiv og indkrumpen af Kulde.

c) forhærdes; forhæder sig. 2) *tr.* a) hærder.

b) forhærder.

mångertórnek, Røst; Ansøb; Spanstgrønt; Røstberggrønt.

mångertórnerpok, *s. intr.* rustet; er rustet el. anløben.

mångertornilik, rustet; anløben.

mångertorneriarpok, *tr.*

mångertorneriálók, *intr.*

Stræber Røst af.

mangiárpok, *tr.* slider frossen el. haardt Røst løs med Tænderne; gnaver tørt Røst el. Sift i Stykker; støder noget løs med Trykken. Polikit mangiárlárat, Sviin vil le gjerne støde Alting løs med deres Tryk.

mangivpok, 1) *tr.* gnaver af med Munden; støder af med Trykken (bruges kun om Dyr, som strækker tænder til Røsten med Munden.) Aréit láuat mangivput, *see* der gaae Gaarene og rulle Stær.

Mångertornek, *see* under næstforegaaende.

Mangiárpok og Mangivpok, *see* under Mangek.

Mangivsek, 1) et Skind at lægge under Maden, man sætter frem. 2) en Bords

Bordbug. 3) et Skind
el. Synde paa Sædet
(enten i Huset el. i Baaden)

4) et Plaster.

mangivérpok, *f. tr.* 1) læg-
ger et Skind under Ma-
den. 2) lægger Skind el.
Synde paa Bænken el.
paa Sædet i Baaden.
3) lægger Bordbug paa.
4) lægger Plaster paa.

Mangok, Roden af Væx-
ter.

Mangokak, *see Mamokak.*

Mångukpok, 1) *intr.* a)
det bliver mildt Vejrlig;
lindrer i Kulden; er
Slindring i Vejret. b)
bliver optøet; blødnér
(frosnen Risd, som er lagt
i Huset.) c) Kommer til
sin naturlige Varme
igjen (naar man fra Kul-
den er kommet i Huus.)
2) *tr.* den (neml. Heden)
saaer det tørt.

mangútmiok, *intr.* 1) det
mildner; Kulden sætter
sig; Frostén tager af.
2) det begynder at bli-
ve optøet og blødt (det
frosne Risd.)

mangukserpok, *f. 1) intr.* er
bleven optøet og blødt,
saa man kan handle det
(det frosne Risd.) 2) *tr.*
Raffer det optøet.

Mangúpok, 1) *tr.* put-
ter ind; stikker ind;

driver el. trykker ind.

2) *intr.* er inddreven; er
indputtet el. stoppet ind.
mangúterpok v. mangívter-
pok, *tr.* det samme i 1ste
Bemærkelse.

mangútak, inddreven; ind-
stoppet; indputtet; ind-
støkken; indtrykt.

Manigórpok, *tr.* 1) gi-
ver en gode Ord; yd-
myger sig for ham; be-
der ham om Naade.
2) lempet sig efter ham
i sin Tale; smigret for
ham og søger at vinde
ham ved god Tiltale.

manigóupok, *intr.*)

manigoubigau, *tr.*) falder
til Gode; giver gode Ord.
manigóutok, den som fal-
der til Gode; den som
ydmyger sig og giver
gode Ord.

manigortipok, 1. *intr.* bli-
ve; falden til Gode el.
bedet om Naade.

manigorsio, *intr.* vil gier-
ne have Knæfald; for-
drer Ydmyghed; er for
at smigres.

manigorsingitsok, den som
er ligesom og fordrer
ingen Underdanighed;
den som ej kan fordras-
se Smiger.

manigungnakau, *intr.* der
udfordres stor Ydmyg-
hed el. Underdanighed

hos ham; han er vans-
kelig at være hos.
manigōukajukpok, *intr.* er
for at smigre; lemper
sig idelig efter andre.
manigōukajuktok, en Smig-
rer.

Maníkpok, s.)

maníktorpok,) *intr.* hul-
fer i Graad; snøfter af
det man har grædt.

Mániok, 1) tr. a) frems-
byder; fremholder no-
get. b) udlægger el. ud-
hænger noget til at tør-
res. 2) *intr.* er udsagt
til at tørres.

manilerpok, *s. tr.* det sam-
me i sidste Bemærkelse.

manivigau v. lerbígau, *tr.*
frembyder en noget;
holder ham det frem;
tilbyder ham.

Mannípkok, ts. intr. er
jevn el. flet.

mannerárpok, *intr.* det sam-
me.

mannerák, det jevne; det
flette.

mannerársoak, den flette
Dis.

manútslok, jevn; flet.

mannírsárpok, *tr.*)

mannírsíok, *intr.*) 1) flet-
ter; jevner; planerer;
gjør jevnt. 2) fletbøv-
ler. 3) ruller; mangler.
4) stryger Klæder.

mannírsírslok, en Planerer;
en Jevner.

mannírsáut, 1) et Redskab
at gjøre jevnt el. planes
re med 2) en Slet-Spøk.
3) et Manglettræ; en
Kulle. 4) et Strygiern.

mannírsíok, *intr.* bliver jevn.
manneríksíok, *intr.* jevner
sig; lægger sig (Bølget.)

mannélak, 1) en Ujevnhed;
en liden Bult el. Sore-
højning paa en Slette.
i plur. mannélæt, a) ujev-
ne Steder. b) en Glins-
telaas.

mannélavok, *intr.* er en U-
jevnhed paa et Sted,
som i det øvrige er flet.

mannépok, *ts. intr.* er ujevn
el. Knudret; har Bulker.

mannétslok, ujevn; Knude-
ret; bulket.

**Manno, Sagestykket i en
grønlandsk Pels.**

mannusínek, helst *cum. suff.*

mannusérnga, Sagestyk-
kets Omrand; den Brems-
mespyning, som indfat-
ter det. 2) man skal og
i visse Landets Egne bruge
det Ord sprogsvis om Be-
drag: Mannusérnga v.
mannub sínd okar-
pok, Sagestykkets Rand
taler 3; man taler ikke af
Hiertet; det er ej meent
som sagt.

Man-

Mannudlorpok, 1) *intr.*

Smerten lindres; det dulmer; værker ej mere saa stærkt. 2) *tr.* stiller Smerten; faaer det til at dulme.

Måpserpok, *f.* 1) *intr.* a)

begynder at lufte sig el. groe til (et Saar.) b) er got LægeKjød. c) Saaret groer hastig sammen. 2) *tr.* a) lægger Plaster paa (for at lægge et Saar.) b) bier til det er lægt. Kidlek mapseradlaissauara, táva/audlaromarponga, jeg maae bie til Saaret er lægt, for jeg kan faare bort.

mapserfok, god at læge.

mapslaut, LægePlaster.

mapflikpok, *f.* *intr.* har got Kjød at læge.

mapfingoæt, *car. sing.* got Kjød at læge; meget got Groehul.

maplépok, *ts. iutr.* 1) er seent Kjød at læge. 2) Saaret vil ej læges; det breder sig ud el. æder om sig.

mapsetfok, vanskelig at læge; ont Saar.

Mapto, 1) Haardhed; Fasthed. 2) Drøghed; Grovhed.

máptovok, *intr.* 1) er haard el. fast; er tyk og stærk; er ej slap; kan ej saa

let bides paa. Sikø maptokau, Jisen er meget tyk og ej god at faae stød igennem. 2) er drøj el. grov; er stærk (Sp. se.) 3) er føleløs el. haard af Natur. 4) smittes ej; intet kan fange ham.

mapturfok. 1) haard; fast; tyk; stærk. 2) grov; drøj.

Márafak, 1) Leer. 2) Kalk. 3) Kride. 4) et LeerKar; en Potte; en SuurbrøndsFruffe; et Leersfad.

maráfok, *intr.* murer; Faber.

maráfufok, en Muurmester; en Kalk.

maríorpok, *intr.* i Alm. arbejder i Leer el. Kalk. a) slaaer Kalk. b) ælter Leer. c) murer. d) Kalk. e) gjør Potter. f) brænder Teglsteen.

maríortok, i Alm. den som arbejder i Leer el. Kalk. a) en Kalkslager. b) en Muurmester. c) en Pottemager. d) en Teglbænder.

maríorbik, en Kalkbænk. mariut, 1) en Muursteen. 2) en Kalkfælde.

maránek, Riden Tran i Lampen, som er tyk og sej.

mar-

ma'angt'vok, *intr.* er tyf
og sej (Lampetranen.)

ma'angærpok, *f.* 1) *intr.* er
stilt ved sin skidne Tran
(Lampen.) 2) *tr.* stiller den
derved; reensfer den.

Mardlùk, 1) to; tvende.

2) i plur. mardluft, tvende,
(lagt til et *Collectivum*,
see Gram. V. Cap. S. 5.)

3) brues og sielbuer *cum*
suff. mardluat, den anden.

mardlungnik, 2de Gange.

mardlùvok, *intr.* er 2de; be-
staar af to. i *dual.* mard-
lùpuk, ere to i Talet.

mardlùksak, eet hvoraf kan
blive tvende (f. Ex. eet
Slind, hvoraf kan blive
2 par Byer.) i *dual.* mard-
lùksak, tvende, hvor-
af kan blive tvende af
en anden Art (f. Ex. tven-
de Slind til 2 par Byer.)
i plur. mardlùksat, flere,
hvoraf kan blive tven-
de (f. Ex. flere Hagl til
2 Slud.)

mardlùksàvok, *intr.* af det
ene kan blive tvende. i
dual. mardlùksàupuk, af
de tvende kan blive tven-
de af en anden Art. i
plur. mardlùksàuput, af
de flere kan blive tven-
de. Akertlùngoaka mard-
lùksàuput, jeg har Hagl
til 2 Slud.

mardlùngorpok, 1) *intr.* a)
bliver 2de. b) bliver
den anden. c) bliver
Tiirsdag el. er Tiirs-
dag (den anden fra Gen-
dag.) 2) *tr.* deler det i
2de; gjør tvende deraf.
heraf:

mardlùngormet, i Tiirs-
dags.

mardlùngorpet, paa Tiirs-
dag.

mardlùlliak, *car. sing.* Døil-
linger.

mardlualik, en som har 2de
Koner.

mardlùngorpok, 1) *tr.* de-
ler flere i 2de Hobe el.
Samlinger. 2) *intr.* i
pl. blive stillet i 2de Ho-
be; gøres til 2de Sam-
linger.

mardluveek, *car. sing.* 2de
Gloffe, og 2 enkelte i
hver Glof (f. Ex. Akèik-
sit mardluveek tekkogika,
jeg saae 4 Ryper, 2 og 2
hos hinanden) i plur.
mardluveet, 2de Gloffe,
men flere i hver Glof
(f. Ex. Akèiksit mardlu-
veet tekkodj, han saae en
deel Ryper i 2 Gloffe.)

mardlùviksæt, *car. sing.* en
deel Stykker, hvoraf
kan blive 2de hele sam-
mensatte (f. Ex. flere Bug-
lehammer, hvoraf kan syes
2de Peltse.)

mard-

mardluviksluput, *intr. car. sing.* 1) de ere til 2de Gange. 2) af de forstjællige Stykker kan blive 2de sammensatte.

mardluvioput, *intr. car. sing.* de ere 2de, som hver bestaaer af flere; de ere i 2de flokke.

mardlurárpok v. rártarpok, *intr.* faaer tvende.

mardluriarpók v. riartarpok, *rr.* gjør 2de Gange i Råd.

Markípkok, *f. rr.* bærer paa Hovedet.

markípkok, en som bærer noget paa Hovedet.

markigak, Hovedbyrde.

Márfúkpok, 1) *intr.* gaaer Stykker af noget i tynde Skoldinger; flises ud. 2) *rr.* fliser det ud; brækker fliser af (omtrent det samme som Makkiárpok.)

márfúktok, det som gaaer Stykker og Splinter af; det som flises ud.

Marnek, Røde el. Materie i Saar; Eddet i Bylder.

marnilik, Saar med Røde udi el. fuldt af Materie.

marniliarpok, *intr.* samler Røde el. Materie (Saaret.)

Marsúkpok, 1) *intr.* finder ingen Tilbagevej;

seer ingen Udvej for sig; mærker sig bedragen (en Sælhund, hvis Smuthul er tilfrossen, medens den laae opkrøben paa Jfsen.) 2) *rr.* overrumpler en saadan bestedt Sælhund.

marsúktak, en Sælhund fanget ved sig Lejlighed.

Masik, 1) Tvertræet i en Kajak, som staar i en Frum Bue over Knaerne foran Ringen. 2) Gjelle; Tokten i en Gist. 3) den krumme Opbugning paa hver Side af Halsen, som foraarsages, naar man strækker Armene ud.

masimio, Gjelleluus; Toktne Trolde (Lernaa.)

Mattarpok, 1) *intr.* a) flæder sig af. b) af flædes. c) trækker sig ud af Seelene (Hunden fra Glæden.) d) skyder Snoren af sig (Kypen.) 2) *rr.* a) flæder en anden af; trækker ham af sine Klæder. b) tager Seelen tøjlet af Hunden. c) foraarsager, at Kypen slipper af Snaren.

mattángavok, *intr.* er afs flædt; er nøgen indtil Buxerne.

mat-

mattángarslok, afflædt; nogen indtil Buxerne.

Mattérte, Buxeliining.

Matto, et Laag; et Lufte; en Lem; en Luge; en Dør; en Laage.

mattolik, med Laag ic.

mattokangitslok, uden Laag ic.

mattugau, *tr.* 1) har til Lufte; 2) Skules deraf; har over sig. 2) lægger det over noget; luffer der med.

mattörpok, 1) *intr.* er bedæffet; er skjult. 2) *tr.* tildæffer; skjuler; lægger noget over.

mattout, 1) et Dække over noget; et Skjul. 2) Plaster paa en Skade.

mattoutiklak, 1) Dæksel; Dække at lægge over noget; Plaster til et Saar.

mattuarpok, *f.* 1) *intr.* a) bedækkes; bliver tildæffet. b) har faaet Plaster paa; er bleven forbunden. 2) *tr.* lægger Plaster paa.

mattuvok, 1) *intr.* er lufft el. tilsluttet. 2) *tr.* luffer i; tilluffer; tilslutter.

matturfiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

matturlok, lufft; tilsluttet.

mattungitslok, ej bleven

lufft; bleven staaende aaben.

mattusimavok, *intr.* er bleven lufft, i *neg.* mattusimangilak, er ej lufft; er aaben.

mattusimangitslok, ej lufft; aaben.

mattupok, *tr.* luffer til for en.

mattusártok, en Æste; Buddi; Daase med Laag.

mattuarpok, *f.* 1) *intr.* er oplufft el. opladt; er aabnet. 2) *tr.* a) opluffer; oplader; aabner. b) luffer en op; oplader for ham.

matturfiok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

mattuærbigau, *tr.* luffer op for en.

mattuærsarpok, *tr.* luffer op.

mattuærsartok, en Portner.

mattuærsaut, en Høgel.

Mattoma, *f.* under Manna.

Mattörpok, Mattuvok og Mattuarpok, see under Matto.

Mäukorpok, 1) *intr.* rasler; smælder (*f.* *Ex.* naar noget falder ned og giver Lyd fra sig.) 2) *tr.* dæster en, saa det smælder efter.

mäukörfe! 1) hør hvor det ras-

rasler! hvilken Smæld-
den! 2) hvilken Dassen!
han veed ret at bruge
sine Næver til at give
Dast.

māukollukpok v. korpalluk-
pok, *intr.* det rasler;
pladster; giver et
Smæld efter et andet.
Maukuluk, see under næst-
følgende.

Māupok, 1) *intr.* a) Jor-
den er blød. b) sidder
paa Sælhundefangst
paa Jisen. 2) *tr.* fanger
en Sælhund paa denne
Maade.

māutok, den som sidder paa
Jisen at fange Sælhun-
de el. er paa saadan Sæl-
fangst.

māuvok, *intr.* plumper i;
slipper igjennem med
Sødderne (Snee, Mo-
rads; Jis hvor der er
grundt.) Apummat māu-
kāunga, jeg slap igjennem
Sneen.

māuvak, løs Sne; Mo-
rads el. sumpig Land,
hvor man ei kan gaae,
uden at slippe i; Meens-
føre.

māuvarpok, *intr.* vader el.
gaaer i Sne og Mo-
rads 2c. hvor man ide-
lig slipper i.

māuvalliorpok, *intr.* det sam-
me.

māuvalliut, helst i *dual*, māu-
valliutik, Jodtøj til at
vade paa saadanne Stes-
der, hvor man slipper
i (f. Er. et par gode Bando-
sløvler.)

māuvarnapok v. nakau, *intr.*
er slem Vej; er Meens-
føre; man slipper der
jevnlig i med Sødderne.
māuvarnauvārtok, *car.*
sing. Skier; Andrer;
(at gaae paa Sneen med,
uden at slippe i.)

māukuluk, Morads; Sø-
le; Jast paa Gulv el.
Vej; Skarn; Skit.

maukulukpok, *intr.* er jas-
tet; er skident; er sølet.
maukulungorpok, *intr.* bli-
ver tilfølet.

maukului' nang'orpok, *intr.*
bliver ganske tilfølet.
maukuluærpok, 1) *intr.* er
stilt ved sin Jast og Sø-
le. 2) *tr.* støbler Skarn
og Jast bort (af Gulv
el. Vej.)

Māuvak og Māuvok, see un-
der næstføregaaende.

Mavsak, Milten.

Mēke, en liden europæisk
Sund (bruges sjelden.)

Mekkok, 1) et Sugles-
laar. 2) underriden bru-
ges det egentlig om: et
Menneskes Been. 3)
Skjødet til et Sejl.

miek-

mekkotök, langlaaret.

Ménnik, et *Æg*.

mennilliak, den som er ude paa *Æggesamling*.

mennilliarpok, *intr.* er paa *Æggetogt*; er ude at samle *Fugleæg* paa *Øerne*.

mennikslárpok, *intr.* træffer *Æg*; finder *Æg*.

mennikslórpok, *intr.* æder *Æg*.

menniúrsak, en *Æggelig*; *ning*; noget *ægformigt*, *saasom*: et *Hovedvandsæg*; en *Testikel*.

Mepok, *see* Mipok.

Merdlertok, et *Barn* (paa 2, 4 å 6 *Åar*.)

merdlertóvok, *intr.* er et *Barn*, i *neg.* er ej læn-
ger *Barn*; har traadt sine *Børne* *Skoe*.

merdlertojungnarpok, *intr.* det samme i sidste *Bemærkelse*.

merdláit, *plur. collect.* *Børnene*; *Barndommen*; de *Smaa*. Merdláit nibliarput, *Børnene* *Strige*. Merdláit tussartingilæt? ere de *Smaa* ikke horte af deres *Lectie*?

merdlertorpadlák, 1) *Børnelarm*. 2) *Barnagtighed*.

merdlertorpalláxpok v. padlárpok, 1) er *barn-*

agtig; bærer sig ad som et *Barn*; taler *barnagtig*. 2) gaaer i *Barnsdom*. 3) *Børnene* *lærmer*.

merdlertorpalláxpok, *intr.* det samme helst i sidste *Bemærkelse*.

merdlertorpallákkau, *intr.* det er en *stræffelig Børnelarm*.

Meriárpok, 1) *intr.* spyer; bræffer sig. 2) *tr.* *faster op*.

meriártok, den som bræffer sig.

meriárnek, 1) *Brækning*. 2) det opkastede; *Spye*.

meriárnérsoak, et *halvforsdæved Dyr* el. *gist*, som *Gaysiften* el. *andre store Giste* have udspyt, da de have været for store at faae ganske ned.

meriárlárpok, *tr.*)

meriárláitok, *intr.*) kommer en til at spye; forarsager *Brækning* hos ham.

meriárláirfok, 1) den som kommer en anden til at spye el. brække sig. 2) en *Snæfugl* kaldet: *Struntjager*; *Tyrjo* (*Cataracta parasitica*.)

meriárnarpok v. nakáu, *intr.* det er at brække sig efter el. over; forarsager *Brækning*.

meri-

meriárnartok, et Brætmids
del.

meriægak, det opfaste; Syge. Kemmib meriakke-lákikia, Hundens vender sig igjen til sit Syge.

meriánguvok, *intr.* er fær dig at brække sig; det kvalmer og vil op igjen.

meriángunek, Qvalme; Anstød til Brækning.

meriangunakau, *intr.* 1) er kvalmende; forarsager Qvalme. 2) er brækkelig at see el. høre paa; man maae brække sig derover.

Merkok, 1) et Haar. 2) en Sjær. 3) i pl. *hesti cum suff.* Græs og smaa Væxter. Nunab merkoe, Jordenes Væxter.

merkorikpok, *f. intr.* 1) har brødt Haar el. Sjær paa sig. 2) har smukke Haar el. Sjær. 3) er græsrig og smukt grøn (Jorden.)

merkorikfok, 1) smukt Haar. 2) smukt Sjæret. 3) græsrig og vel bevokset. Narklak merkorikfok, en græsrig Mark.

merkorpok, *intr.* 1) faaer Haar el. Sjær (enten som Unge, eller efter at have tilforn mistet dem.) 2) faaer Græs; bliver grøn (Marken.).

merkokangitsok, Staldet; bæddet.

merkotók, 1) langhaaret; tykhaaret. 2) Sjærrig. 3) Græstig.

merkoærpok, 1) *intr.* a) har mistet sine Haar el. Sjær; er bleven Staldet. b) er plukket el. rykket (en Fugl.) c) er flippet (et Haar.) d) er afflaaet sit Græs; er bleven bart (en Mark.) 2) *tr.* a) slæler ved sine Haar el. Sjær; gjør Staldet. b) plukker Sjærene af (en Fugl.) c) rykker Haarene af el. flipper (et Haar.) d) slæaer Græsset af; gjør bart for Græs (et Land.)

merkoviárpok, 1) *intr.* a) mister Haar el. Sjær paa enkelte Steder ved Skud el. Afflidning (et Dyr; Fugl el. Skind.) b) slider dem af sig (et Dyr.) 2) *tr.* a) ryder Haar el. Sjær af et Creatur uden videre. Akkiksek merkoviárlinnarpara, ieg fjød kun Sjær af Rypen, uden at gjøre den videre Slæde. b) slider Haarene af (Skind el. Klæder.)

Merkut, en Syenaal.

merkufivik, et Naalehuus; en Skindslap med Been-

R

Joder

**Soderal om, hvori sæt-
tes Syenaale.**

merkulerpok, f. intr. tager

sin Syenaal for at sye.

merkutérjarpok, intr. har

**brukken sin Syenaal i
tu.**

merkutérserpok, f. intr. ta-

**ber el. mister sin Sye-
naal.**

merkutáursak, et slags Jord-

mos kaldet: Jomfrues

haar (Polyrrichum.)

Mérngorpok, intr. bli-

ver afmægtig og Kraft-

løs; taber Kræfterne;

udmattes og finder ej

mere Kraft til at hols-

de noget ud.

mérngorsárpok, tr. udmæt-

ter; svækker; gjør af-

mægtig; stiller ved Kræf-

terne.

mérngortórpok, intr. er il-

de stiftet til at udhol-

de travaille; har ej

Kræfter el. Gelsen til at

udholde strængt Arbej-

de.

mérngortolérpok, f. intr. 1)

Kræfterne forgaae ham;

han bliver mødig. 2)

taber sin Gelsen.

mérngortóvok, intr. er me-

get kraseløs; har ingen

Gelsen; bliver og fry-

ber altid; stranter paa

en eller anden Maade.

Tauna aipariomangilara

**mérngortómet, ham vil
jeg ikke følge, thi han kan
ingen Vej komme.**

mérngoárpok, intr. samler

Kræfter; hviler sig ud;

trækker Luft; sætter sig

ned paa Vejen for at

puste.

mérngoárlarpok, 1) intr.

det samme. Mérngortoler-

pok, mérngoárlaradlarle,

hun kan ikke holde det læn-

ger ud, lad hende hvile

sig lidt. 2) tr. hviler dem

ud; samler Kræfter i

dem (lemmerne, naar de

ere mødige.)

mérngoárlarbik, et Hvile-

sted; et Pustested; et

Sted at sætte sig, for at

trække Luft.

Mérsa, 1) denne er det.

2) er det denne? 3) Ja,

som du siger. 4) ontend-

stjont; dog. Ningauta-

ranga mérsa tunnitarivne

annorámik, han er mig

vred, da jeg dog har giv-

et ham en Skjorte.

tamérsa, 1) den er det (som

du der tager paa ic.) 2)

er el. var det den? 3)

det var hans Ord; saa

sagde han; det var Me-

ningen el. Omqvædet.

4) sagde han saa? 5)

saasom; nemlig.

mérsale, endstjont; enddog.

mer-

merfame, 1) ja vist er det
den. 2) ret saa; som du
siger, saa har det sig;
O! ja vist.

Merferpok, *f. intr.*)

merferrâu, *rr.*) fryg-
ter for; tør ej give sig i
Færd med.

merfernakâu, *intr.* er
frygtelig at give sig i Færd
med.

merfersarpok, *intr.* stil-
ler sig frygtelig an; lader
som man er vred.

Mérforpok *rr.* syer.

merforte v. fortok, en Sy-
erste; en Skræder.

merfortiklak, 1) en til at
syse om sig. 2) en Rjæ-
reste.

merfortigâu, *rr.* 1) har til
at syse om sig. 2) har
til Rjæreste.

merfugak, det som syes el.
er syet.

merfugeklak, Syetøj; no-
get at sye; det som skal
syes.

merfoupok, *rr.* syer til en
anden.

merfout, Syenaal; Sye-
redskab.

Miagórpok, *intr.* tudet
(Hunde.)

miagórtok, tudende.

miagórnek, Tuden.

Mianérpok, *r. intr.* vog-
ter sig; tager sig Vare.

mianerâu, *rr.* tager sig Va-
re for; agter el. fryg-
ter sig for (ham el. det.)

mianérforpok, 1) *intr.* er
forsigtig; seer sig for;
tager sig i Agt. 2) *rr.*
tager sig Vare med; oms-
gaes varlig med; tæ-
ger det i Agt.

mianernakâu, 1) er farlig;
man maae vel tage sig
Vare derfor. 2) er fryg-
telig; er at tage sig i Agt
for. 3) maae handles
forsigtig med.

mianernartok, 1) farlig. 2)
frygtelig; Skræffelig. 3)
det som kræver Forsig-
tighed.

Mískakpok v. kikpok, *r.*
rr. 1) river og slider i
el. af med Tænderne. 2)
rykker af el. rustet op
med Tænderne.

Mike, 1) en Bitted; lidt.
2) hvor lidt! hvor ringe!
hvilken Bitted!

mikivok, *intr.* et liden el.
lidt.

mikisfok, liden; ringe.

mikisfógalak, bitte liden.

mikikâu, *intr.* er meget lia-
den.

mikisfúsek, Lidenhed.

mikigâu, *rr.* forsmætt;
anseer det for lidt. Ta-
mænna mikigára, det er
for lidt for mig.

R 2

miki-

mikivetlák, alt for liden.
mikivetlákau, *intr.* er alt
for liden.

mikitigáu, *intr.* og *rr.* er
saa liden som. Kannok
mikitiga? hvor liden er
den? Okúngoak mikitigá,
den er saa liden som en
Wíde.

mikitigirfok, saa liden som;
forholdsmæssig liden.
Kannok mikitigirfok?
hvor liden? Tajma miki-
tigirfok, saa liden.

mikitigirfomik, *adv.* saa lidt
som. Kannok mikitigir-
fomik? hvor lidt?

mikliok, 1) *intr.* formind-
stes; bliver mindre. 2)
rr. formindster; gjør
mindre.

miklirfak, formindstet.

miklilerpok, *f. intr.* fornede-
rer sig; gjør sig ringe.

mikilerak, den næstmind-
ste finger; Lægefinger.

mingnek, mindst.

mingnérrovok, *intr.* er min-
dre.

mingnerráu, *intr.* er mindst.

mingnerrurfok, mindre.

mingnerryvfartok, aller-
mindst.

mingnárpok, 1) *intr.* er for
liden. 2) *rr.* gjør for li-
den.

mingnérta, *fine suff. inus.*
den mindste af flere.

Okæt mingnertæt, den
mindste iblandt Løffene.

Mikkiak, Sylt (paa grøn-
landst vilis); halvraaders
Rjød el. Jist, som af
Seden er mørnet og kan
spises raat.

mikkiárpok, *intr.* er bleven
til saadan Sylt; er halv-
raaden og mørnet af
Seden (Rjød el. Jist.)

mikkiártorpok, *intr.* spiser
saadan Sylt el. halv-
raaden Rjød el. Jist.

mitserpok, *f. intr.* bliver
el. gjøres til Sylt.

mitserferpok, *f. rr.*)

mitserfévok, *intr.*) gjør til
Sylt; lader halvraade-
ne.

mikiárserpok, *f. rr.*)

mikiarléiok, *intr.*) det same
me.

mitserfigak, tillavet Sylt,
som man med Villie har
ladet halvraadne.

Mikikpok, *f.* under Mikak-
pok.

Mikilerak og Mikivok, *see*
under Mike.

Mikliak, 1) Navles
streng. 2) Strøelse;
Under, Lag Nekkib
mikliek, noget at bres-
de under Rjød.

mikliserpok, *f.* 1) *intr.* er
lagt paa noget; har no-
get under sig. 2) *rr.* læg-
ger

ger det paa noget; bre-
der noget under det.

Mikfilliorpok, *intr.* og
rr. 1) passer imod; for-
holder sig saa. 2) Kan
ansættes saa; er onge-
fær saa langt el. stort
el. langt borte. Umanár-
sub Kéjakut mikfilliorpá,
Umanaká. Den ligger om-
trent ligesaa langt i Vester
som Kejakutá. Den. 3) Kan
omtrent blive el. være
saa el. Fomme saa langt.
Silla ájungipet Pamun-
nut mikfilliýssaugut, der
som det bliver got Vejr,
saa kunne vi vente at naae
til Griderichshaab. 4) er
omtrent midtpels, saa
der er lige langt til beg-
ge Sider. Umiafsoit ikke
mikfilliorpát, Skibet er
midt paa Fiorden. 5) reg-
ner det saa; lader blive
som det; tager Maal
deraf; ligner derefter.
Iglullioromarpogut iglor-
se mikfilliordlugo, Vi vil-
le bygge et Hus efter eders
Hus.

Mikfiok, *intr.* giver Kun-
nogle og andre ikke,
naar man gjør Udde-
ling.

miktak, forglemt el. forbi-
gaaet ved Uddeling.

miktávk, *intr.* faaer intet,
stjont andre faaer; bli-

ver forbigaaet ved Ud-
deling.

mikterpok, s. rr. forbi-
gaaer nogen ved Uddeling.

Millák, en Plet; en Slet.

millákpok, *intr.* er plettet;
er spraglet el. tigvet.

millaktók, 1) meget plettet
el. spraglet. 2) storplet-
tet; storspraglet.

millaktóvk, *intr.* 1) er me-
get spraglet; har man-
ge Pletter. 2) er stor-
spraglet; har store Plet-
ter.

milláktok v. tórfoak, 1) flek-
ket; plettet. 2) spec. en
Skidestinds, Sælhand
el. Fjord, Sæl, hvis
Sletter ere store (*Pho-
ca hispida, junior.*)

milláktovok, *intr.* er flek-
ket (med lyse Pletter paa
mørk Bund.)

millákturfok, 1) flekket (med
lyse Pletter i mørk Bund.)
2) spec. Hannen til den
almindelige Ulf (*Canis
scorpius, mas.*)

millakulárpok, *intr.* er spæt-
tet; er haglet el. ind-
sprenget.

millakulártok, spættet; hags-
let; indsprenget. Kirkso-
viárfuk millakulártok, en
spættet Falk (*Falco rusti-
colus.*)

Millék, en Tistap; Tis-
tag

slag (andre sige Nillek, see samme loc. alph.)

millékpok, *intr.* er Jisslag.

Milik, *cum. suff.* milinga,

1) Lukke; Dør til en Gælde; Skudde for noget. 2) det som stutter el. tilstopper en Aabning (s. Ex. Starn i en Rende.)

milikpok, *r.* 1) *intr.* a) er tilsluttet (en Gælde, hvis Dør er nedfalden, saa den er luft.) b) er tilstoppet; forstoppes (en Røse, Rende ic.) c) er tet i sig el. compact (Been, Træ ic.) 2) *tr.* tilslutter; stopper til; forstopper.

miliksimavok, *intr.* 1) er tilsluttet el. forstoppet. 2) er nedfalden (Døren for en Gælde.)

Millórpok, 1) *intr.* Fyler; Faster (med Steen el. andet af fri Haand.) 2) *tr.* a) Faster efter en el. mod noget. b) stener.

millorbigau, *tr.* det samme t 2de sidste Bemærkelser.

milloriak, 1) det man Faster efter; Maalet man søger at træffe. 2) et Steen Kast.

milloriárpok, *tr.* Fyler efter; Faster hen imod; søger at træffe med Steen ic.

millugak, truffen ved saadan Kast; stenet.

millut, Stenen el. andet, som man Faster med.

millutigau, *tr.* Faster med det; stener dermed.

Milúkpok, *tr.* 1) diér; patter. 2) suer.

milúktok, 1) diende; et Pattebarn. 2) den som suer.

milúktipok, *r.* *tr.*)

miluktitslok, *intr.*) giver at die.

miluktitsflok, den som giver Patte; en Amme.

miluarpok, *intr.* suer i sig; trækker til sig.

miluartok, en Svamp.

miluiak, en Vandbie; Biesflue (*Tabanus grönlandicus*.)

miluiársuk, saa kaldes 2de slags Fluer (*Musca vivax* og *Volucella lapponica*.)

Minnák, noget man sparer og tager Hjem med sig.

minnárpok, *intr.* og *tr.* sparer noget til man kommer Hjem; tager noget Hjem med sig af det, man har faaet at spise.

minnárau, *tr.* tager det Hjem med sig; har sparet det til man kommer Hjem.

minnáupok, *tr.* tager noget Hjem med sig til en anden. Nulle minnáupa,

han

han tog noget Blem til sin
Rone.

Minne, 1) Smaa-Regn;

Støvregn. 2) Øden.

minniok, *intr.* 1) det smaa-
regner; er Støvregn. 2)
er ødsel.

minnirook, Ødsel; en Ødes
land.

minnirook, Ødselhed.

Mingikpok, 1) *intr.*

qvæster sig; støder sig;

Kommer til Skade; bli-

ver qvæstet (paa en Pin-

ge, Laa ic., ved Steen,

Træ ic. som man har med

at beskille.) 2) *tr.* qvæster;

støder; Klemmer (Kinge-

ren ic. paa saadan Maade.)

mingiapok, *tr.* Kommer for

Skade at sætte sig paa

noget, som man ej skul-

de (f. Ex. paa et Wund-

tes Arm; Kied, som laae

paa Bænken.)

Mingnek, see under Mike.

Mingneriak, helst i *pl.*

mingnerisat, Spens Af-

gift (som: Sølhunde; Lod-

der; Sild; Ulter.) A.

Mingo, Smuds; Skarn-

(helst sitted); Smitte; U-

reenlighed; Sit paa Klæ-

der; gammelt Spæk paa

Jorden. 2) Jast og

Piaft (naar man har væ-

ret ude i Regnvejr.)

mingorpok v. grikpok,

intr. a) besmittes; b

ver tilsmurt el. sitted.

(mitter sig; tilsmør

sig. c) er skiden; er sna

set. 2) *tr.* besmitter; t

smører; besudler.

mingortok v. guktok, skide

jastet; meget tilsmurt

besmittet,

mingortokau,)

minguktovok,) *intr.* er m

get skident el. sitted

tilsmurt.

mingungnarpok v. nakat

intr. er skident og smi-

tende; man smører s

tit derpaa.

mingungnartok, skident

smittende; det hvorpå

man tilsmører sig.

minguk, et Insect, som

holder sig i solet Vand

paa Vandstæberne, kalde

Vandkalv (*Dyriscus ma-*

ginalis.)

Mingorpok, Minguk

Mingukpok, see und

næstforegaaende.

Minnik, 1) gammelt s

Spæk; Klister. 2) Øi

st; Ørestærn.

minnikpok, 1. *intr.* er f

stret i Sømmene m

saadant Spæk (en Saal

minnikterpok, 1. *tr.*)

minnikteriok, *intr.*) f

strer, Sømmene p

Saaden med sejt Spæk

Minniok, see under Minne.

Minnípok, *r.* 1) *intr.*

glemmer sig selv, naar man giver andre. 3) *rr.* glemmer en el. gaaer ham forbi, naar man uddeler Gaver.

minnitak, forglemmt el. forbigaaet ved Uddeling.

minnitávok, *intr.* er bleven glemmt el. forbigaaet, da andre sit noget.

Mípok v. mépok, *rf.* sætter sig; falder ned; kaster sig (bruges alleve om Fugle.)

mibik, Stedet, hvor Fuglen sætter sig.

mibigår, *rr.* sætter sig el. falder der (Fuglen.)

mítlok, den som sætte sig fra Flugten (Fuglen.)

mírhinavok, *intr.* har sat sig.

mítartorpok, *intr.* er i Jærd med at sætte sig; falder; vil kaste sig (Fuglen.)

Mipse v. mivse, (andre sige Nipse, see samme.) en tør fladt Gist (f. Ex. Stofst; Klipst.)

mipfilliok, *rr.*

mipfilliorpok, *intr.* tørrer Gist paa saadan Maade; tilbereder Stofst el. Klipst.

mipfilliak, tørrer fladt Gist; Bergefst; Klipst.

Mísalukpok og Mísarkórnak, see under næstfølgende.

Mísárpok, *intr.* 1) springer oven i Vandet (Fiske el. Sælhund, som læge efter dem.) 2) pjasker el. spretter oven i Vandet (et Menniske, der er falden i Vandet.) 3) smasker med Munden.

mísalukpok, *intr.* 1) springer oven i el. over Vandbrynen (Gist; Sælhund.) 2) spiser.

mísártok v. sáluktok, *hæst i plur. augment.* mísáluktórloít, *giste.* Stimer el. Sæl Stimer, som springe og sprætte oven i Vandet.

mísárpallukpok, *intr.* 1) det pjasker i Vandet; det lyder efter Gist el. andre Dyr, som springe oven i Vandet. 2) smasker med Munden.

mísarkórnak, en liden Gist af Torstearten kaldet: Gysse; Kuller (*Gadus aeglefinus*.)

Miserak, Dyppelse; det man dypper i.

miserárpok v. rártorpok, *intr.* og *rr.* dypper i Sit el. Tran (Fædevare.)

miserártugak, dyppet; det som dyppes.

míse-

miserærtorbik, Dyppelse
Kar.

miseraut, Dyppelse; noget
at dyppe i.

Misserar-pok, see under næst-
følgende.

Missiar-pok v. misserar-
pok, *intr.* nægter; gaaer
fra.

missiartok, den som neg-
ter noget.

missiarbigau, *tr.* negter for
en; tilstaaer ej for ham.

misserratigau,)

missiutigau,) *tr.* benægter
det; gaaer derfra; for-
negter.

miserratiginik-pok,
intr. det samme.

missiupok, 1) *intr.* fornægter
sig. 2) *tr.* a) fornægter
en; beklender sig ej for
ham; vil ej fjendes ved
ham. b) fortier ham;
vil ej ud med, hvad man
veed om ham. c) holder
med ham; undskylder
ham (naar andre bagtale
ham); benægter det, han
bestyldes for.

missiut, Tægtelse; Sorneg-
telse; det man negter.

Missigau, *tr.* v. sigivok,
intr. 1) mærker; fornem-
mer; søger; finder til.
2) erkjender; fjender. 3)
veed vel; er overbevist
om.

missigilerpok, *f. tr.* begyn-

der at mærke; faaer sø-
lelse af; Kommer i Er-
faring om.

missigirlak, 1) Sølelse; Sør-
nemmelse; det man mær-
ker til. 2) Overbeviis-
ning; det man veed og
holder sig overbevist
om.

missigirlokangilak, *ts. intr.*
Kan ingen Begreb gjøre
sig om en Ting; for-
staaer sig slet ikke der-
paa; har ingen Sølelse
deraf. Ajokærforallóar-
panga missigirlokarnang-
alo, de præle nok for mig,
men jeg begriber det slet
ikke.

missignarpok, *intr.* 1) er sø-
lelig el. mærkelig. 2) er
Fjendelig.

missignarkok, *intr.* 1) bli-
ver sølelig el. mærkelig.
2) erkjendes.

missigitéipok, *ts. intr.* er
bleven ufølsom; mærker
ej mere til; har ej læn-
ger Sornemmelse af det,
man før havde.

missikforpok, 1) *intr.* er for-
sigtig; seer sig for; vog-
ter sig. 2) *tr.* forfarer;
beseer; randsager; un-
dersøger.

missiklóok, *intr.* det sam-
me i sidste Bemærkelse.

missikfortok, forsigtig.

missikfornek, Forsigtighed.

missiksförlok, en Randsa-
ger; en Undersøger.
missiksförartorpok, *rr.* gaar
hen for at undersøge;
spejder.
missiksförtortok, en Spej-
der.
missiksojui pok, *sf. instr.* er
uforsigtig.
missiksojui flok, uforsigtig;
fremfusende.
missiksojui nek, Uforsigtig-
hed; Fremfusenhed.
missilipok, *r. rr.* erfarer;
fornemmer; prøver el.
har Prøve af; faaer at
vide el. erfare; besinder;
har Forvisning el. er
underrettet om.
missiliktok, erfaren; for-
føgt.
missilingnek, Erfaring.
missilingniarpok, *rr.* søger
at komme til Erfaring
om; forsøger; prøver
el. sætter Prøve paa;
randsager; anstiller Prø-
ve.
missiligut, Prøvemiddel;
Prøvesteen; det hvori
ved man kommer i Er-
faring om noget el.
hvorefter man skal an-
stille Prøven.
missiligutigau, *rr.* prøver
derefter el. derpaa; kom-
mer i Erfaring derved.
Missikforpok, Missilipok og
Missilingnarpok, see under
næstfølgende.

Missukpok, *rr. v.* missuk-
fiok, *intr.* dypper; sø-
ler det i noget (f. Er-
et-Plade, i Vand; Lam-
pebøgen i Tran; Penselen
i Farve.)

missugak v. fuktak, dyppet;
det man søler i noget.

missuktut, Dyppelse; det
man søler noget i (f. Er-
Tran; Farve.)

missuktutigau, *rr.* dypper
deri; søler noget deri.

Mitarpok, *intr.* gieffer;
spøger; er narrisk i sine
Lader.

mitartok, en Gjeff: en Nar.

mitarau, *rr.* spøger med;
gieffes med.

mitárnek, Gjefferie; Nar-
rerie.

mitárfartok, en Ertonar.

mitaut, 1) fixeren; Nar-
ren (det hvorved man gjør
Nar af en anden.) 2)
Gaan; forhaanelse; Bes-
pottelse; haanlig Til-
tale el. Behandling.

mitautigau, *rr.* 1) fixerer;
narrer; gjør nar af. 2)
forhaaner; bespottes.

mitekpok, *rr.* 1) gieffer
med; narret; fixerer.
2) forhaaner; bespottes.
3) seldnere: ryffer Gaa-
rene af et Skind med
Tænderne.

miteklerpok, *intr.* det sam-
me

me i 2de første Bemærkelser; gjør nær af GOLF.

miteklerlok, 1) en som gjør nær af GOLF. 2) en Spottet; en Forhaaner.

mitegak, 1) narret; styret. 2) bespottet; forhaaner.

miténgnek, Bespottelse; Forhaanelse.

Mitek, en Ederfugl (*Anas mollissima*.)

miterpok, intr. faaer en Ederfugl.

mitérak, en Ederfugle, Unge.

miterniarpok,)

mitfiarpok,) intr. er paa Ederfuglefangst.

miterniak v. mitfiak v. mitfiartok, den som er paa Ederfuglefangst; en Ederfuglejæger.

mitersiarpok, intr. forfølger en Ederfugl; er kommen paa Jagt efter den.

mitersiartok, en Ederfuglejæger.

Mitserpok, see under Mikkiak.

Mivse, see under Mipse.

Morépok og Morérpok, see under næstfølgende.

Morslovok, intr. 1) er højlændig; er stejlt; er vanskeligt at komme op

over. 2) er fløv; er tyf i Eggen.

moriurslok, 1) højlændig; op ad Bakke; en Brink.

2) tyfegget; fløv; stump.

morépok, *cf. intr.* 1) et lavlændig el. flak. 2) et flarp; har tynd Eg.

morétslok, 1) flak; plat; lavlændig. 2) flarp; tyndegget; tyndslæben.

morétslokarok, intr. 1) har lave Hæddinger el. Strandbredde. (et Land.) 2) siges og sieldnere om Skjerne, naar de i Bester blive lave og lige som jevne sig.

morérpok v. rærpok, *f.* 1) intr. flibes. 2) *rr.* a) fliber. b) fløifer.

morérslok, intr.)

morérsarpok, *rr.*) det samme i 2de sidste Bemærkelser.

morérsirlok, 1) en Skiber; en Skærsliber. 2) en Skøifer.

morérsit, en Skibesteen, morérsaut, det samme; et Skiberedskab.

morérsivik, et Skibested; et Skibetrug med Tilbehør.

Mórsukpok, intr. 1) gaaer ind udi; fryber ind i noget (*f.* Er en Fugl i et Hul.) 2) stikkes el. drives ganske ind i noget,

get, saa man ej seer mere deraf (f. Ex. en Steen i blød Jord.) 3) trækker sig tilbage (en Snegl i sit Hus.) 4) gaaer ganske under (en Sælhund el. andet Levende i Vandet.) Ifiname mórufukpok, da han slap i, luffede det sig til over hans Hoved.

morsuktipok, *r. tr.* 1) driller det ind. 2) forstikker; forberger. 3) faaer til at trække sig tilbage. morsuktitak, inddreven; forstuffed.

morsukbik, et Sted at forputte sig udi (f. Ex. Sneglehuset.)

Mulle *cum, suff.* mullinga, 1) Brystvorte. 2) Bladet paa en Aare. 3) Blad paa Væxter; Løv paa Træer.

Mulluvok, *intr.* 1) bier; bliver længe borte; nøler ude; lenter; opholder sig paa Vejen. Saag mullavit? hvi blev du borte? 2) er ikke kommen hjem; er borte el. udebleven. Kina mulluva, hvem er ikke kommen hjem? mullurslok, udebleven; den som nøler ude.

Mumérpok, *f. intr.* synger og tralaller det ene i det andet med el. uden Ord; Sværmer.

Mumikpok, *f. 1) tr.* a) vender om; omdrejer (et Blad); vender op og ned paa noget. b) fordrejer el. forvender ens Ord. 2) *intr.* a) omdrejes; vendes om el. op og ned paa. b) fordrejes; forvendes.

mumigak, 1) omvendt; omdrejet. 2) fordrejet; forvendt.

mumiksimavok, *intr.* 1) er omvendt. 2) er forkeert; er den urette Side ud el. er op og ned paa. 3) er fordrejet. 4) er forvendt.

mumiksimarslok, 1) omvendt. 2) forkeert. 3) fordrejet. 4) forvendt. Innuk mumiksimarslok, et forvendt Menneske.

mumikspok, *r. tr.*

inumiksitfiok, *intr.* forvender; fordrejer.

mumíngavok, *intr.* ervrang; er utimelig.

mumíngarslok, vrang; utimelig.

mumígut v. gutiklak, en Krumstee at vende Maaden med i Rjedelen.

Múrsak, et slags lange trinde Rødder, der siges at ligne Petersillie-Rødder, og falde temmelig store ved Elvene syd paa Landet.

N.

Ná-äh! v. Na-na! **Au!**
Væ!

ná-äuna! au dog! lad mig
 dog være med Fred! Fan
 du ikke lade mig være.
ná-ärpok, *intr.* siger Au;
 ømmer sig.

na-närpok, *intr.* 1) det sam-
 me. 2) striger; flager
 sig.

nakärpok, *intr.* giver sig
 ynkeligen; flager el.
 jamrer sig lydelig.

Naga v. **Nagga**, *Uej.*
näggale, nej ingentunde;
 aldeles ikke; slet nej.

näggarpok, *intr.* siger nej.
näggarbigau, *tr.* siger nej
 til en.

Nägléiok, *set* under næffsel-
 gende.

Nagliükpok, *intr.* lider
 Ont el. *Uød*; prøver
 Gjenvordighed; har
 slette Kaar; plages.

nagliüktok, nødlidende;
 elendig; uvel.

nagliüktipok, *tr.*)

nagliüktitfiok, *intr.*) **pla-**
 ger; paafører *Uød* og
 Gjenvordighed; sætter
 i slette Omstændigheder.
nagliüktitfirsok, en Plager;
 Plagefoged.

nagliüktüsek, *Uød*; Elan-
 dighed; *Uødlidenhed*.

nagliüngnek, *Uød*; Plage;
 Gjenvordighed; *Mod-*
 gang; det at lide *Uød*.

nagliüngnakau, *intr.* 1) er
 besværlig; er tungt at
 udstaae el. haardt at
 døje. 2) er møjsomme-
 lig; fører til Endighed
 med sig; er forbunden
 med Gjenvordighed.

nagliüngnartok, 1) besvær-
 lig. 2) møjsommeligt.

nägléiok, *tr.* 1) lader en
 lide ont; kommer ham
 til at lide *Uød*. 2) over-
 hænger en formeget til
 Ufordragelighed.

Näia, en Maage; Strands-
 maage.

näiäinak v. **näiävök**, den
 almindelige Maage;
 Blaamaagen. (*Larus*
Glaucus.)

näiärfoak, en stor Strands-
 maage.

näiärdlök v. **lürkfoak**, et
 slags store Maager med
 sorte Vinger; Svarte
 bagen (*Larus marinus*.)

näiäuarfuk, den ganske hvi-
 de Maage (*Larus candi-*
dus.)

näiärfiörpok, *intr.* fanger
 Maager.

näiärfiörtok, en Maagefan-
 ger.

Naik

Naiklerpok, see under Nā-
ukpok.

Naïmavok, f. under Nāïok.

Naïngirfarpok, *intr.*
hoppet paa eet Been.
naïngirfartok, hoppende
paa eet Been.

Nāïok, *tr.* lugter; faaer
Lugt .f.; faaer det at
lugte.

nāïrfak, lugtet.

najdlérpok, f. *tr.* bliver lug-
tet af; kommer ham for
Næsen. Atak najdlerpar-
put, Sælhundens lugtede
of.

nāïmavok, *intr.* og *tr.* lug-
ter det; har Lugten af;
faaer det at lugte.

nāïmarfok, den som faaer
Lugten af noget.

naimatipok, *t. tr.* lader en
lugte noget.

naïorpok, *tr.*)

naïorfiok, *intr.*) 1) sma-
ger paa noget. 2) lugter
til det; sauser det op i Næ-
sen.

Nāïpok, *tr.* *intr.* er Fort.

nāïtfok, 1) Fort. 2) i *dual.*

nāïtfuk, et par Forte
Buxer; Laarbuxer el.
løse Buxer (for Mand-
folkene, som ej bindes over
Knæerne.) Laasebuxer
(for Qvindfolkene, som net-
op skjuler pudenda og

naaer kun faare lidt ned
paa Laarene.)

nāïkau, *intr.* er meget Fort;
er for Fort.

naïnārpok, *tr.* gjør for Fort.

Nāk, 1) Bug; Mave. 2)
en Rem af Bugen paa
en Sælhund. 3) i *dual.*
nārfak, hele Bugen ind-
vortes og udvortes med
Indvolde og samt.

nārdlukpok, *intr.* 1) har
en flem Bug. 2) har ont
i Maven; har Vrid i
Livet.

nārikpok, f. *intr.* 1) har
en smuk Bug. 2) har
en god Mave.

nārifok, smukbuget; *spec.*
Sunnan til den almino-
delige MÆ (*Corvus scor-*
pius, foemina.)

nārifarpok, *tr.* Raffer got
i Maven.

nārifaut, Medicament for
Maven; Mavedraaber.

nārfaripok, f. *intr.* er store
buget; faaer en stor Ma-
ve; er tyflivet (af Bed-
me.)

nārtovok, *intr.* 1) har stor
Bug; er tyflivet. 2) er
frugtsommelig; er drægtig.

nārturfok, 1) storbuget;
tyflivet. 2) frugtsom-
melig; drægtig.

nārtøk, 1) stormavet; tyf-
2) frugt-

2) frugtsommelig; drægtig.

nærtövok, *intr.* 1) er stør mave; er tyf i Livet.

2) er frugtsommelig; er drægtig.

nærtuak, Foster i Livet.

nærtulliok, *rr.* skaffer en tyf Mave; besvangrer; gjør frugtsommelig.

nærsekpok v. seksimavok, *intr.* faaer en stor Bug el. tyf Mave; svulmer op el. hovner i Livet.

nærseerrau v. serrivok, *intr.*

1) har Mavepine; har ont i sin Mave. 2) har Colik el. Riven og Sliden i Livet.

Nakádlorpok, *rr.*)

nakadlóíok v. lóríok, *intr.*)

Eniber med Singrene.

nakádlortok, Enibende; en Eniber.

nakadlórpuok, *intr. car. sing.*

Enibes; Enibe hinanden.

nakadlörtuk, *car. sing. 2de* som Enibes.

Nakkákpok v. kápok, *intr.* flaaer Ansigtet ned; seer til Jorden; luder med Hovedet.

nakkángavok, *intr.* staaer el. sidder med ludende Hoved.

Nakárpok, see under Na-áhr.

Nákkarpok, *intr.* falder ned; styrter ned.

nakkalárpok, *f. intr.* 1) ligger paa Sald; er faldet færdig. 2) daler (Solen.)

nakkálavok, *intr.* falder ned et efter andet; drysser ned; triller ned; er i Sald.

nakkalaterpok, *r. rr.* lader falde ned et efter andet; lader drysse; sælde; sigter.

nakkalaterút, et Sold; en Sigte.

nakkáíok, *rr.* lader falde ned; styrter noget ned.

nakkáírfok, den som lader noget falde fra sig.

nakkarbígau, *rr.* falder ned paa; styrter om paa. Ig-lub nakkarbígátigut, Hus set styrtede om paa os.

nakkaták, et oprejst Maa, hvortil fastes med Steen, for at slaae det om (i Leeg.)

nakkatárpok, *intr.* spiller med at slaae Steen el. andet ned, der er oprejst som et Maa.

nakkávok, *intr.* er faldet ned.

nakkatitíok, *intr.* sidder over Urinballien og pisses (en Wands-Person.)

Nakkalúk, Blære; Urinblæren i Legemet.

nakkafukipok, *sf. intr.* har en siden Blære; maae tit pisse.

nak-

nakkasukitsok, den som
maae pisse tit.

nakkasuktok, den som har
en stor Blære; den som
kan længe holde sit
Vand.

nakkasuktovok, intr. har
en stor Blære; kan læn-
ge holde sit Vand.

nakkasufak, en Dyrplan-
te, som ligner en Blæ-
re (*Ascidia Bolteni*.)

Nakkasûnak v. nækkasû-
nak, Læggen paa et
Been.

Nakkatak, Nakkatarpok og
Nakkatitsok, see under
Nakkarpok.

Nakau v. kigau, tr.)

nåkivok, intr.) yn-
fes over; viser Medli-
denhed med; forbarmer
sig over en.

nåkinok, Mistundhed;
Medlidenshed.

nåkinnikpok, intr. er barm-
hjerdig; er medlidende;
forbarmer sig.

nåkinnuktok, barmhjerdig;
medlidende; mistunde-
lig.

nåkinningnek, forbarme-
se.

nåkinnirsufek, Barmhjer-
tighed.

nåkirsarpok v. kirsarajukpok,
intr. er meget medliden-
de.

nåkirsartok v. kirsarajuktok,
den som er meget med-

lidende; en forbarmer-
nåkinarpok v. nakau, intr.
er ynsværdig.

nåkinartok, ynsværdig.

nåkinarsufek, Ynsværdig-
hed.

nåkinæipok, ts. intr. er ej
værd at ynke; fortjener
ej Medlidenshed.

nåkinæitsomik, adv. uden
Barmhjerlighed.

nåkitæipok,)

nåkirsajukpok, ts. intr. er
ubarmhjerlig; viser in-
gen Medlidenshed.

nåkitæitsok,)

nåkirsajukpok, ubarmhjer-
tig.

nåkitæitsufek, Ubarmhjer-
lighed.

Nakkærpok v. nækkæ-
pok, t. intr. gaaer lige
frem; styder lige (en Pål
el. Bøffe.)

nækkærarpok, tr.)

nækkærstok, intr.) brin-
ger den til at gaae el. sty-
de lige.

nækkærstok v. kertipok, intr.
bliver lige el. vis i Stu-
det.

nækkæpok v. nækkæpok, ts.
intr. gaaer ulige; styder
uvist (Pålen; Bøffen.)

Nåkinnikpok, see under Nå-
kau.

Nak-

Nakkiok v. *nakkiok*, *intr.*

Kan ej lade sit Vand.

nakkiavok v. *kiatitliok*, *intr.*

har ont ved at lade sit Vand; Kan vanstelig pisse.

Nakipok, *sf.* 1) *intr.* er

lav; er *nedrig*. 2) *tr.* trykker paa.

nakitsok, *lav*; *nedrig* (noget livløst.)

nakitak, *nedtryk*.

nakidliok, 1) *intr.* bliver lavere. 2) *tr.* gjør lav.

nakidliarfok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

nakittarpok, *tr.* 1) trykker.

2) trykker Segl paa; besegler. 3) perser ned; surrer fast.

nakittåiok, *intr.* det samme.

spec. trykker Skrifter;

agerer Bogtrykker.

nakittåirfok, en Bogtrykker.

nakittaut, 1) i Almindelighed: et Trykkeredskab.

2) i Særdeleshed: a) et Signet. b) et Perserjern.

nakittægak, trykt; pres-

set. i *plut.* nakittækkæt;

trykte Sager, (Skrifter; Cattsun.)

nakittarut, 1) Surre-Red-

skab; Baand el. Rem at

binde noget fast med;

Tov, hvormed at sur-

re det fast til andet. 2) en Perser. 3) en Bogtrykkerpresse.

nakittaruferpok, *sf.* 1) *intr.*

a) fastbindes; surres fast ved noget. b) besegles.

2) *tr.* a) fastbinder; surrer fast. b) besegler.

nakirsut, Lat; Segl; Forssegling.

nakirsutilik, forseglet; som har Segl paa.

nakirsuferpok, *sf.* *tr.* forsegler; sætter Segl paa.

Nakittarpok, see under næstforegaaende.

Nåktivok, see under Nåkau.

Nåkok, Benet paa Enden af en Buepiil.

Nalauferdlukpok, *intr.* ængsler sig; er belymret; bekymret i Sindet.

Nålegak, see under næstfølgende.

Nålekpok, 1) *intr.* a) er

lydig; er hørig. b) er

agtsom; giver agt. 2)

tr. a) adlyder. b) ærer.

c) giver agt paa.

nålektok, 1) lydig; hørig.

2) agtsom.

nalengitsok, 1) uldig. 2)

uagtsom.

nalekte, en Tilhører.

nalegiak, en Kirkegænger;

den som er i Forsamling

til at høre Prædiken.

nalegiarpok, *intr.* er i Forsamling til Ordets Hørelse; er i Kirke.

nalegiartorpok, *intr.* gaaer i Kirke; gaaer i Forsamling til at høre Prædiken.

nalekbik v. nalegiarbik v. giartorbik, et Forsamlingshus at høre Prædiken i; en Kirke.

nalengnek v. naleksúsek, Lydighed.

nelenginek v. nalengitsúsek, Ulydighed.

nalektarpok, *intr.* 1) adlyder; viser sig lydige. 2) hører til; hører efter; viser sig agtsom.

nalégak, 1) den som bliver adlydet. 2) en Herre.

nalegársoak, en stor Herre; Øvrighed.

nalegáunek v. gaunérsoak, den ypperste Herre; Overherre.

nalegaunerrovok, *intr.* er den ypperste; er Overherre.

nalegavék v. vérksoak, den rette Herre; den allerførste Herre.

nalegángajak, en Fornemme; en af de store.

nalegangajávok, *intr.* er fornemme; er mere end almindelig (enten virkelig el. i sine egne Øine.)

nalegangortitak, en bestiftet Herre; en Besalingsmand.

nalegaráu, *tr.* har til Herre; regjeres af.

nalegávok, *intr.* 1) er Herre. 2) hersker; regjerer.

nalegávik v. nalegáubik, 1) Rige; Herredom. 2) det man har at gjøre sig til af el. være Herre over.

nalekkotók, æresyg; ærgjerrig; den som opbøjer sig selv og tager gierne Ære af andre.

nalekkotóvok, *intr.* søger Ære; opbøjer sig selv; tager gierne Ære af andre.

nalengniarpok, *tr.* stræber at lyde; holder sig efterrettelig.

nalengniægak, det man holder sig efterrettelig og stræber at lyde.

Nalúngiak v. giársuk, et spæd Barn; et lidet Barn (indtil 1 å 2 Aars Alder.)

nalúngialik, en Kvinde, som har Barn.

nalungiávok, *intr.* er et Barn.

nalungárpok, *intr.* har mistet sit Barn.

nalungársok, den, som har mistet sit Barn.

Námakpok, *intr.* 1) er nok. 2) er tilpas; passer; er som det bør at være.

være. 3) er vel el. got el. velgjort.
 námaktok, 1) tilstræffelig; nof. 2) tilpas. 3) got; vel; velgjort.
 namakáu, *intr.* 1) er brav; er meget got; passer r. 2) er aldeles nof.
 namagáu, *tr.* 1) finder det tilpas; synes vel derom. Ifigamækka namagækka, mine Eløe passe mig. 2) agter for nof; holder tilstræffelig.
 namagirlsak, det som passer en; det som er efter hans Sind og Villie.
 namagiliarpok, *tr.* er tilfreds dermed; finder sig deri.
 namāinak, lige tilpas.
 namautiksak, tilstræffelig; fuldkommen.
 námaksløk, 1) *intr.* a) er bleven nof. b) er færdig; er fuldbragt; er fuldkommet. c) har faaet nof; synes nu, at det er nof; fik sin Befølst. 2) *tr.* fuldfører; fuldbringer; fuldkommer.
 namaklirupok, *tr.* fuldfører i ens Sted; fyldestgør for ham.
 Náme, see under Nau.
 Namèk, i *plur.* nameet, Tvertræerne i en Konebaads Bund.

namíksak, et stykke Træ tjenlig dertil.

Na-na, see under Na-āh.

Nangarpok v. gartarpok, *tr.* hindrer; forbyder; forhindrer; er en hinderlig i noget.

nangartāupuk, *intr. car. sing.* ere hinanden hinderlige; sig hinanden imod.

Nangāvok, *intr.* er tvivlsraadig; er i beraad med sig selv, hvad han skal gribe til; kan ej beslute sig; han baade vil og ikke vil.

nangāurslok, tvivlsraadig; den som gjør sig Betænkning over noget, og ej kan beslutte sig.

Nangiárpok, *intr.* er bange; ræddes paa farlige Steder (paa Jis; til Søes; paa fælle Klipper.)

nangiártok, bange; ræd.

nangiarnak v. arnartok, farligt; rædsomt; forfærdeligt; grueligt.

nangiarnakáu, *intr.* er farligt; er rædsomt; er forfærdeligt el. grueligt.

Nangik, et Bristekind. nángerpok, *f.* 1) *intr.* lægger sit Bristekind til rette. 2) *tr.* lægger det til rette for en anden.

Nángikpok, *r. 1) intr.* er værre; er slemmere; har forværret sig (Sygdom; en Ond); kommer stærk paa (Veivet.) 2) *tr.* flyder et Dyr op paa ny.

néngnikpok, *r. intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

nangingnikpok, *r. intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

nengniarpok, *tr.* søger at flyde et Dyr op paa ny.

nengniktok, værre; slemmere.

ne ngnigupok, *tr.* bliver griskere paa noget.

Nangmakpok, *tr. 1)* bærer noget paa Ryggen (især efter en Rem, som gaaer over Hovedet el. Halsen.) 2) bærer i Nag.

nangmagak, det som bæres saaledes paa Ryggen; en Byrde.

nangmáut v. mautak, 1) en Rem el. Bænd at bære noget i paa Ryggen. 2) et Nag.

nangmiupok, *tr.* paatager sig Byrden at bære.

nangmaktigáu, har ham til at bære Byrden for sig.

Nangminek, 1) *sine. suff.* Selv; han, hun, den, det selv. 2) *cum. suff.* egen; eget. som: nangmernga, hans egen; nangminerse, eders egen, v. s. fr.

(see Gram. VII. Cap. §. 5, 1.)

nangminelliok, *tr.* gjør noget selv; gjør sin egen Gjerning.

nangminelliak, det man gjør selv el. for sig selv; en egen Gjerning.

nangmineráu, *tr.* har noget som sit eget. Nang-

mineráu, det er hans egen.

nangminertorpok, *tr.* nyder noget som sit eget.

nangminertugak, den egne Ting, som nydes.

nangminertugaráu, *tr.* nyder sit eget.

nangminersiorpok, *intr.* søger sit eget.

Nappako, see under Nappivok.

Nappak og Nappariak, see under næstfølgende.

Nápparpok, 1) *intr.* a) er syg. b) er oprejst el. oprettet. 2) *tr.* rejser op; opretter; sætter el. stiller ret op.

náppak v. nappáut v. napparsúsek, Sygdom.

napparsimavok, 1) *intr.* a) er syg; er bleven syg. b) er bleven oprejst. 2) *tr.* har oprejst el. rettet det op.

napparsimarlok, 1) en Syg. 2) oprejst; oprettet.

nappariak, 1) en af Opstanderne

derne i Kygstykket paa en Slæde, helst i dual. nappariisæk, (da de ere tvende) 2) en Opstander el. Stive paa Siden af en lastet Konebaad (for at hindre Lasten at falde i Vandet.)
 nappariarpok, *rr.* stikker Stiver paa Siden af Konebaaden.
 nappariarsierpok, *intr.* holder sig fast i Opstanderne og løber bag efter Slæden.
 napparsariak, et særdeles langt slags Marslue (*Squilla lobata*).
 napparsfiok v. parfigajukpok, *intr.* bødferer; gjør Tønder, Bøllier *ic.*
 napparsirfok v. parfigajuktok, en Bødfer.
 napparsihut, en Tængsel el. andet Bødfer. Instru-
 ment.
 nappartak, en Tønde, Bal-
 lie el. andet Trækar.
 napparsortak, 1) en Knof-
 fel paa Gaand el. God;
 Ankelfod; Gaandledeets
 Knude. 2) en Glintelaas.
 napparsortéjarpok, *rr.* 1)
 støder sin Ankelfod el.
 Gaandledet. 2) tager
 Raasen fra Bøffen.
 napparat, en Mast.
 napparusfiok, *intr.* gjør
 Mast.

napparuserpok, *f. rr.* rejser
 Mast i et Fahrtsøj.
 napparat, Kygfinnen paa
 en Hvalfist.
 nappårtok; Rønnetræs.
 nappavok, *intr.* staaer op-
 rettet (Mast; et stykke
 Træ *ic.*)
 napparsok, opreist; en Støt-
 te; *spec.* en Konebaads
 Støtte (hvorpaa man om
 Vinteren har Baadene lig-
 gende hvælvede.)
 nappangavok, *intr.* lig-
 ger ligg.
 Napparsariak, napparsfiok,
 napparsok; napparsortak,
 nappartak og nappårtok,
 see under næstforegaaende.
 Nupartorpok, 1) *intr.*
 gaaer lige op; staaer
 lige til; rækker net op
 til; langer just saa til,
 som det bør. 2) *rr.* a)
 passer efter noget; ret-
 ter sig derefter; tager
 Maal deraf; holder sig
 det efterretlig. - Kollip-
 siut nupartordlugo augo-
 romarporit, du skal ej stæ-
 re mere i Stykker, end
 Kiebelen kan rumme. Ing-
 iarkativut nupartordlugit
 ingerdlaiisause, I skulle
 passe at holde det med dert
 Folge, hverken langsomme-
 re eller fortere. b) bereg-
 ner el. overslaaer det for-
 ud.

ud, hvormeget el. hvor-
dan, at det ej skal gaae
galt.

nápartornarfiok, *intr.* det
er nu paa Tiden; det
er ventende. Arbeniæt
nápartornarsiput v. num-
libiæt nápartornarfiok, nu
kan man vente Hvalfangere
ne el. det er nu paa Tiden,
at de komme til Landet.

nápartoupok, *tr.* indeetter
noget efter et andet.

Napparat, see under Nap-
parpok.

Nápipok, 1. 1) *intr.* Kom-
mer tilpas el. just i ret-
te Tid. 2) *tr.* træffer;
Kommer just til ham.
Audlaiffersok nápipara,
jeg kom just, da han vil-
de rejse.

nápitak, den antrufne.

Nápipok, 1. 1) *intr.* snæ-
res; besnæres; sidder fast
i en Snare. 2) *tr.* snærer;
besnærer.

napitipok, 1. *tr.* snærer; fan-
ger i Snare el. Garn.

napitak, snæret; fanget i
Snare el. Garn.

Nappivok, 1) *intr.* bræf-
tes; brydes; gaaer i
Stykker. 2) *tr.* bræf-
ter; bryder.

nappuvok, *intr.* det samme
i første Bemærkelse.

nappirfak, brudt.

nappako, et afbrudten
Stykke.

happo, Tvertræet i en Slæ-
de.

nappullintit, *car. sing.* Rem-
merne at binde Tver-
træerne fast til Slæden
med.

nappulerforpok, *tr.* binder
Tvertræerne fast.

naugvak, et brudt Stykke,
men dog endnu sammen-
hængende; et Brud paa
noget.

naugorpok, *tr.* bryder af
(s. Ex. et stykke af Jisen.)

naugoak, et Led; Ledemod
paa et Legeme.

navípkok, 1. 1) *intr.* er af-
brudten; er brudt tvært
over; gaaer i tu. 2) *tr.*
afbryder; bryder tvært
over.

navíkiok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

navigak, afbrudt; afbrudt
ten.

návlo, Knæledet, især un-
derste Gulning.

návlokor, et Høsebaand.

navlokóserpok, *s. intr.* og
tr. binder sit Høsebaand.

návlorpok, 1) *intr.* gaaer i
Stykker; brydes i fle-
re Stykker. 2) *tr.* bry-
der i smaa Stykker.

navlókiok, *intr.* det samme i
sidste Bemærkelse.

náv-

nåvlortok, brudt i smaa Stykker.

navlórnek, *helt i pl.* navlórnerit, afbrudte smaa Stykker; *lær:* smaa Tilstykker, som ligge og drive i Søen.

Nappo, *see* under næssforegaende.

Nápok, *see* under Náu-pok.

Nappulluitit og Nappuvok, *see* under Nappivok.

Narraiak, 1) Løffemad i Almindelighed. 2) *spec.* a) Løffemad i en Kævefælde. b) Adsel, som slæbes for Kæve. c) noget, som fastes i Vandet for Maager at fange dem ved el. styde dem paa.

narraiárpok, *rr.* gaaer efter Jøden; søger hen, hvor man kan faae noget at æde (Mennesker og Dyr.)

narraiok, *rr.* gaaer efter Puaten.

narraiárpok, *rr.* lugter el. snuser efter noget.

narrairserpok, *f. 1) intr.* har Løffemad (Gælden.) 2) *rr.* a) sætter Løffemad paa. b) slæber for Kæve. c) faster Løffemad for Maager.

Nárdlorpok v. nárdlor-

farpok, gjør lige; retter ud (det som for var flævt.)

nárdlorfaut, 1) noget at gjøre lige med. 2) en Lineal.

nárdlorripok, *s. rr.* retter en; bringer ham lige frem.

nárdligak, rettet; gjort lige.

nárdluvok, *intr.* er ret; er lige.

nárdlurfok, ret; lige.

Narkíkpok, *f. 1) intr.* a)

reder for sig; siger sin Mening; gjør Rede;

forklarer sig. b) gjør Afstale; siger til; beretter;

bejendtgjør (naar man vil gjøre noget el. rejse nogen Sted.) 2) *rr.* a)

retter en; hjælper ham til rette. b) retter; cor-

rigerer Skrift el. Tryk.

narkíkfok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

narkíkfok v. kíkse, 1) den som aflægger Bejendelse.

2) et Vidne.

narkíkbíáu, *rr.* 1) bejender el. forklarer sig for en; vidner for ham. 2)

vidner paa en i hans Tærværelse; søger at

overtøye ham om noget.

narkíklípok, *intr.* bliver rettet (i sine Ord og Læ-

ning.)

narkíklárpok, *rr.* retter (i Tale el. Læsning); hjælper

per ham paa det, han
iſſe kan.

narkiklåt, en Rettelſe; det
ſom bliver rettet el. ændret
(i enſ Tale el. Læſning.)

narkigåt, 1) det ſomme. 2)
en Note el. Anmærkning
under Siden af et Skrift. 3) en Trykfejl,
antegnet bag i en Bog. 4) Rede;
forflaring i en Sag. 5) Aftale;
Beretning.

narkigutigåu, *rr.* 1) bliver
rettet deri. 2) forklarer
ſig derved; giver der
med ſin Mening tilkjende.

narkikſautigåu, *rr.* det ſamme
i iſte Bemærkelſe.

narkiguferråu, *rr.* bekræftes
derved.

narkiklörpok, *rr.* 1) ſøger
at overtøye en om noget;
vidner paa ham i hans
Nærværelſe; taler ham
til rette. 2) trætter el.
disputerer med ham. 3)
bevidner noget med en;
bekræfter hans Ord.

narkiklörpuk, *intr. car. ſing.*
1) trættes; disputerer
med hinanden. 2) afgjør
en Sag ved at komme
til Orde med og for-
klare ſig for hinanden;
forlige ſig.

narkiklönt, 1) Trætte;
Dispute. 2) forligelſe-
maal.

narkikſontigåu, *rr.* 1) trætes
derom; disputerer
derover. 2) forliger ſig
desangaaende; afgjør
den Sag imellem ſig.

Narkſak, en Mark; en
Glette; jevn Egn. *ſpec.*
Eng; Græsmark; Åger-
land.

narklávok, *intr.* er ſlet
Mark; er Eng el. Åger-
land.

narklámio, 1) en Markbe-
bøer; en Bonde. 2) i
plúr. narklámint, de ſom
boe ved Colonien: Suſ-
kertoppen.

narkſamiutak, en Mark-
Spurv (*Fringilla Lappo-
nica.*)

Narkſúkpok, *rr.* Kommer
en anden forbi og bli-
ver den første; løber
ham forbi; fahrer ham
foroven (ſom ſelv er i
Fahrt.) 2) ſaaer ſit Ord
indført før en anden;
falder en ind i ſin Tale
og hindrer ham fra
at ſaae noget ſagt.

narkſuók, *intr.* 1) Kommer
først; ſaaer ſit Ord først
indført. 2) beholder det
ſidſte Ord.

nark-

narkfuktfløk, *intr.* 1) vil altid være den første el. foran. 2) vil altid beholde sidste Ord; vil stedse have Ret; man kan ej faae et Ord indført hos ham.

Narngnérpok, *f. intr.* haler ud; roer til af alle Kræfter.

narngnérfok, en Udhaler.

Narro, foragt.

nar'r ovok, *intr.* og *tr.*)

nar'r ogau, *tr.*) 1) foragter. 2) vrager.

nar'r urfok, 1) en foragter. 2) en vrager.

nar'r ogirflak, 1) foragtet. 2) vraget.

nar'r unarpok v. nakau, *intr.* er foragtelig.

nar'r unartok, foragtelig.

nar'r unarfe! hvor foragtelig! O! foragt!

nar'r narfløk, *intr.* bliver foragtet.

nar'rytsfok, 1) *intr.* fortørnes; bliver fortrydelig. 2) *tr.* tager noget ilde op; viser sig fortræden v. fortørnes over det.

nar'rytsfegak, 1) det som opvækker ens fortørnelse. 2) den hvorpaa han bliver fortrydelig.

nar'rytsfektipok, *z. tr.* fortørner; gjør en noget imod.

nar'r urfløk, det samme. nar'rytsfok, *tr.* gjør en foragtelig; erklærer ham foragt værd; viser sig fortørnet paa ham.

nar'rytsfaut, 1) fortørnelse; det man fortørnes over. 2) den, som man bliver fortræden over el. fortørner os.

nar'rytsfautigau, *tr.* fortørnes over ham el. det; tager det ilde op.

Natákok (N.) v. Natákouk, (S.) Brust.

natákortorpok v. natákourtorpok, *intr.* æder Brust.

natákórna v. natákóurnak,

1) Sagl (fra Himmelen.)

2) rund Sneekorn; Jisling.

natákórnarpok v. natákóurnarpok, *intr.* 1) det Sager. 2) det sneer rund Korn/Snee.

Náu? hvor? hvor er han el. det?

naulikiak? men hvor dog?

náumé, 1) jeg veed ikke hvor. 2) ja hvor? 3) der er intet; det'er ikke at see; han el. det er der ikke; han gjør det ikke.

náme, det samme i sidste Bemærkelse efter de flestes Udtale.

nåumekirkse v. nåmekirke, der er slet intet; det er aldeles ikke der el. slet ikke at see.

Nauberárpok, *tr.* fylder (et Kar, som før var nødt i); gjør ganske fuldt (det større Kar med det, som er i det mindre.)

nauberáut, 1) et Gylden Kar; det mindre Kar, hvoraf man fylder paa det større. 2) en Maade; et Maal; et Støb.

Naugoak, **Naugorpok** og **Naugvak**, see under **Nap-pivok**.

Nauk, Omendstjont; Enddog; Alligevel.

nåugle, men omendstjont. **nåuglo**, og omendstjont.

Naukiarpok, see under næst følgende.

Naukpok, *intr.* 1) Kommer i Urede; Kommer Slag om (et Lov; Liine; Gavn.) 2) tørner paa; finder Modstand (noget som er i Gæhr.) 3) løber paa noget med sin fod.

nauklarpok, *f. tr.* løber en overende; støder noget om med foden.

nauktipok, *t. intr.* bliver hængende med sin Sæl-hundes Liine i Kajakstolen el. andet Redskab.

naukallóarpok, *intr.* 1) Kommer vel til at hænge i, men slipper dog løs igjen. 2) faaer vel slaaet sin Harpuunpiil efter Sælhunden, men styder dog fejl.

naukallóarkattarpok, *intr.* styder adskillige Gange fejl med Harpuun-Pilen.

ná pok, *intr.*)

nábigau, *tr.* falder over noget, som man med Foden støder imod.

naukiarpok, *tr.* Fæster med Harpuunpiil efter en Sælhund.

naukiupok, *intr.* løber paa noget, saa man styrter forud; falder næst grus el. forover.

naulikpok, *t. tr.* styder i en Sælhund el. andet Sæedyr med Harpuunpilen, og træffer.

nauликтok, den fanger, som har Rudt fast i et Sæedyr med Harpuunpiilen.

nauliksimavok, 1) *intr.* har faaet Harpuun i sig (Sædyret.) 2) *tr.* har truffet det med Harpuunen.

nauликтak v. **nauiligak**, det Sæedyr, som er fanget med Harpuunpiil.

nauligárpok, *intr.* Fæster for plaisir med smaa Støffe

Stofte el. Pilemodeller
for sig paa Jorden
(Børn for at øve sig.)

Naularnak, en Bogstav
Summer (Cancer Norve-
gicus.)

Näulikpok, s. under Näuk-
pok.

Naurallavok, *intr.* Ilden
brænder for stærk.

Nauviækpok, *intr.* er
ikke sikker; frygter sig
hvert Øjeblik (naar man
er paa farlige Steder); le-
ver i Frygt og Fare;
gaaer som med Livet i
Hænderne.

nauviæfukpok, *intr.* er ban-
ge af sig; tør ikke; dri-
ster sig ikke.

nauviægau, *tr.* holder det
for farligt; troer det
ikke; tør ej betroe sig
derpaa; trøster sig ikke
dertil. Siko pissungnek
nauviægilerpara kajeng-
nakángét, jeg tør ej gaae
paa Jisen, da den er saa
svag. 2) frygter for no-
gen el. noget som er
svagt, at samme skal
komme noget til; er ban-
ge for et slet udfald der-
med. Annerdlángoak nau-
viægára issimut, jeg tør ej
lade det spæde Børn kom-
me ud i Kulden. Nappar-

simarfok nauviægilerpar-
put, vi troe ikke længer den
Søge til Live. Ervngussek
nauviægára illingnut, jeg
tør ej betroe Glasfen i di-
ne Hænder. 3) troer en
ikke; tør ej forlade sig
paa ham (for hans Ufor-
sigtighed, Afmægtighed
ic.) Nauviægágit asseru-
jarsunnut, jeg tør ej betroe
dig brøssældige Sager.

nauviækúpok, *tr.* det samme
i de 2 sidste Bemærkelser.
nauviænák! hvor farligt!
nauviænarpok v. nakáu, *intr.*
er farligt.

nauviænærtok, farligt.
nauviænarsúsek, farlighed.
nauviætépok, *ts. intr.* er
forvoven; lader sig ik-
ke kræffe ved nogen Sa-
re; er dristig.

nauviætéitsfok, forvoven;
dumdristig.

nauviætéitsúsek, forvovens-
hed; Dristighed.

nauværpok, 1) *intr.* staaer
høj Fare; er Ulykken
nær. 2) *tr.* er nær efter
en; nær havde Ulykken
ramt ham; havde nær
gjort den el. det Skæde.
Nauværpama, du havde
nær truffet mig. 3) bruges
og som *affixum Verbalet* (see
Gram. XIII Cap. S. 3 No.
132.)

nau-

nauværflok, den som er u-
lyfken nær el. stod høj
fare.

Nåuvok, *intr.* spirer;
groer; vover; styder op;
kommer op (Væxt;
Blade; Røgle &c.)

nåurflok, det som groer;
Spire; frugt; Grøde.
nåulerpok, *f. intr.* 1) begyn-
der at spire; bryder
frem. 2) undfanges.

naukåk v. kårnek, første
Grøde.

nautléiok, *intr.* venter paa
Væxt; planter; dyrker
et stykke Land el. en
Gauge.

nautléirflok, en Urtegaards-
mand; en Agerdyrker.

nautléiåk, en Gaugevæxt;
en Agervæxt; Sæd paa
Marken.

nautseiekslak, Sæd; Sæde-
forn; Grøe til at saae.

nautlévik, en Gauge; en
Ager.

nautlévilliok, *intr.* arbejder
i en Gauge; tilbereder
en Mark.

nautlévilliorpok, *rr.* lægger
en Gauge an; optager
et stykke Land til at bli-
ve besaaet; gør det til
Agerland.

nautserikpok v. naursorik-
pok, *f. intr.* vover got.

nautserikfarpok, *rr.*)

nautseriksfåiok, *intr.*) be-

handler Jordens frug-
ter saa, at de kunne
vove got; frugtbargjør
dem.

næggorikpok v. nauggorik-
pok, *f. intr.* giver god
Væxt; er smukt begroet;
bærer gode frugter
(Jord, Træ.)

næggorikfarpok,)

naursorikfarpok, *rr.* be-
handler Jorden; dyr-
ker den; bearbejder et
Land el. Træ til at kun-
ne bringe gode frugter.

næggoriksfåiok,)

naursoriksfåiok, *intr.* det
samme.

nautseriksfåirflok v. næggo-
riksfåirflok v. naursoriksfå-
irflok, en Jorddyrker;
Landmand; Bonde; Ur-
tegaardsmand; Gart-
ner.

næggordlukpok v. naug-
gordlukpok, *intr.* giver
maadelig Væxt; bærer
lidet; bringer flette
frugter.

næggovik v. naugovik, 1) i

Uimodelighed: Oprin-
delse; Stedet hvoraf no-
get udspringer el. avles.

2) i Besønderlighed: a)
Jorden, (hvoraf Væxter
ne oprinde); Plantesto-
le. b) Stammen paa et
Træ (hvoraf Grenene ud-
springer.) c) Stamfader;

fader.

Jaber. d) Sød; Grund-
spire.

naggovigau, *rr.* har sit Ud-
spring deraf; oprinder
derfra; er Kommen el.
avlet af; nedstammer
fra.

Návok, 1) er til ende;
er sluttet el. tilendes
bragt. 2) *rr.* ender; slut-
ter; bringer til Ende.

naggate, Slutningen; En-
den; den yderste; det
sidste af noget. Udlut
naggatet, Dagenes Ende
o: den yderste Dag.

naggatekarpok, *intr.* har
Ende; der er Ende paa.

naggatigau, *rr.* har det til
Slutning; ender der-
med.

náklak, endeligt.

náklávok, *intr.* er endelig;
kan tage en Ende el. bli-
ve endr. i neg. nákláung-
ilak, faaer ej ende; er
uendelig.

nákláungitlok, uendelig;
evig; uophørlig.

nákláungitlomik, uendeli-
gen; uden Ophør.

naggaserpok, *s.*)

nálarpok, *s.*) *rr.* ender;
bringet til Ende.

naytserforpok, *rr.*)

naytserlóðok, *intr.*) 1) af-
vorter en; bier til han
bliver færdig; oppebi-

er ham; lenter for at
faae ham med sig; af-
bier noget; seer det an;
bier for at see, hvorle-
des det bliver. 2) afde-
ler; afpasser.

Navlárpok, *intr.* gruer for
at faae ud paa Gøen,
naar Veyret seer slent ud,
navlángavok, *intr.* ræde-
des; er i Frygt og Ræ.

Naytserforpok, *s.* under Ná-
vok.

Nebbligau og Nebling-
a, see under Nevlik.

Nedlereek, Nedlerpok, Ned-
liok og Nedliupok, see un-
der Nelle.

Nedlukpok, see under Nel-
lukpok.

Negavíkpok, *s.* *intr.* og
rr. kommer stærke Slag
om; snærer stærkt om-
kring noget.

negavíktak, det (Træ el.
Steen) som andet snæ-
res omkring.

Negorpok v. goarpok, *rr.*
flyer; viger; undviger;
gaaer sin Vej bort, for
ej at blive seet af en.

negovok, *intr.* er flye, Ar-
næt uvekaromangitlut ne-
goararaut, Qindsvik som
ej ville giftes, pleje at væ-
re flye.

nego-

negoarlok, *flye.*

neguklaungilak, *intr. 1)* viger ikke; gaaer lige i Næsen paa Folk; er fremsusende. *2)* er glubst; er ej at troe (Menniske el. ribende Dyr.)

neguklaungitsok, *1)* fremsusende. *2)* glubst.

Néjak, yngre Syster til en Mandsperson, *helfst cum. suff. néja*, hans yngre Syster.

nejéksak v. nejángoak, en saadan yngre Halvsyster, som han ej har fader sammen med.

nejéksiak, en som er ham i steden for yngre Syster el. en yngre Foster-syster af ham.

nejægau, *rr.* han har hende til sin yngre Syster. nejægára, hun er en yngre Syster af mig.

nejareek, *car. sing.* en Broder og hans yngre Syster.

nejareekpuk, *f. intr. car. sing.* de ere saaledes hverandre Spøskende.

Nejengarpok, *intr. nif.* Fer med Hovedet i Søvn; sidder og sover nifende.

Nejorpok, *1)* *intr. a)* er nærværende. *b)* slapper med Munden ved at spi-

se Spøbemad. *2)* *rr. a)* er tilstæde hos. *b)* bivaarer. *c)* opholder sig hos. *d)* er til Ophold hos. *e)* søger; nyder.

nejóiook v. nejornikpok, *intr.* det samme i 4 næstsidste Bemærkelser.

nejorsiook, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

nejorpallukpok, *intr.* det samme i anden Bemærkelse.

nejóirfok, nærværende.

nejórte, *1)* et Fosterbarn. *2)* den, som opholder sig hos en anden.

nejortigau, *rr. 1)* har en hos sig; har antaget sig ham; lader ham boe hos sig. *2)* har til Ophold; har til Fosterbarn.

nejagak, *1)* den man har sit Ophold hos; en Fosterfader. *2)* den man er hos el. har Tilhold hos.

nejogéksak, en at være hos el. nyde Ophold hos.

nejogekslárupok, *intr.* har ingen at være hos; er venneløs.

nejómiok, *rr. 1)* understøtter en Syg el. Saldefærdig; er ved Haanden til hans Hjælp. *2)* ligger med sit Kajak ved Siden af en anden, at han ej skal Fantre.

nejor-

nejorkotak, 1) noget at støtte sig ved. 2) en Stof; en Skiestang. Nejorkotakarane fissorarpok, han løber paa Skier uden Stang.

nejorkotarau, *tr.* støttes derved; har det til Understøtning.

nejorkutsiupok, *tr.* støtter sig derved; tager Understøtning deraf.

nejorpallugak, en Rist spid paa Landet, som synes at være de Rorskes Brosme (*Gadus Brosme*.)

Nejorpok v. nejortorpok, driller (enten Hul el. Ild i noget.)

nejortout, et Drill.

neingak, det som Hul el. Ild drilles i.

Nejsarpok, see Nekfarpok.

Nëitsek, 1) Siord, Sølen; Slidestinds Sølhund (*Phoca hispida*.) 2) en Sølstinds Peltz med Haarene paa.

neitsidlæk, en gammel udvoren stinkende Sæl af denne Art.

neitsitsiak, en middelmaadig stor af samme Art.

neitsingoak v. nëitsiak, en saadan Sælunge.

nëitserpok, *f. intr.* fanger en saadan Sæl.

nëitsersarpok, *intr.* faaer en nye Sølstinds Haar peltz.

nëitsilik, 1) en med saadan Peltz paa. 2) et Sted, hvor Sjordsælen opholder sig.

nëitsilirsartok, det samme i rke Bemærkelse.

nëitsiliok, 1) *intr.* syer en saadan Peltz. 2) *tr.* — til en anden.

nëitsersoak, en Klampyds (et stort Slags Sølhunde, saa kaldet) (*Phoca crissata*.)

nëitsersoalliarpok, *intr.* er paa Klampydsjagt.

Nejukupok, *tr.* slaaer Skindet heelt af smaa Sølhunde til at gjøre Robbeblære af.

Nekke, Rjød. *spec.* Sølhundekjød.

nekkiklak, Mad; Søde; (i Almindelighed.)

nekkigau, *tr.* har det til Søde; nærer sig deraf.

nekkikfarsiorpok, *intr.* søger Søde; er om Søden.

nekkikfiok v. siorpok, 1) *intr.* laver Mad. 2) *tr.* — til en anden.

nekketorpok, *intr.* spiser Rjød.

Nekkimåkpok v. nakkimåkpok, *tr.* tvivler derved paa; er uvis derom.

nek-

nekkimavok v. nakkimavok,
intr. tvivler; er tvivls-
raadig; er uvis i sin
Sag.

nekkimarfok, tvivlende;
tvivlsraadig; uvis i sin
Sag.

nekkimarfsufek, Tvivlsraa-
dighed.

nekkimanek, Tvivol.

nekkimanakau, intr. er tvivol-
somt el. uvist; er at tviv-
le om.

nekkimanartok, tvivlsomt;
uvist.

nekkimanæitslok, vist; som
ej er at tvivle paa.

nekkimaupok, tr. 1) lader
beroe; lader fahre; be-
giver det. 2) lader ham
gaa; forandrer sit For-
sæt med ham.

nekkimautipok, tr.)

nekkimautiltslok, intr.) det
samme.

nekkimautilgilak, (negati-
vum af næstforegaaende.)
bliver ved sit Forsæt; er
fremturende.

nekkimatigau, tr. er tvivol-
raadig derom.

nekkimæipok, ts. intr. tviv-
ler ikke; er vis i sin Sag.

nekkimæitslok, vis i sin Sag;
ej tvivlende.

Nekkoak, en stærk.

nekkoarfoak, meget stærk;
en Kæmpe.

nekkovok, intr. er stærk;

har Styrke. (neg. nek-
køungilak, er svag; har
ingen Kræfter.

nekkoursok, stærk.

nekkøungitslok, svag; uden
Kræfter.

nekkörpok, er frisk el. mun-
ter; er slink og i god
Stand.

nekkörtok, frisk; slink;
munter.

nekkörtipok, z. intr. er Fom-
men sig igjen.

nekkoipok, ts. intr. er svag;
er skrøbelig; har ingen
Kræfter.

nekkoitslok, svag; skrøbe-
lig; Kraftløs.

nekkurslekpok, intr. styr-
kes; styrker sig.

nekkurslektipok, z. 1) intr.
bliver stærk. 2) tr. styr-
ker; gjør stærk.

nekkursfarpok, tr. det sam-
me i sidste Bemærkelse.

nekkursaut, et styrkende
Middel.

nekkursautigau, tr. styrkes
derved.

nekkurslektitsartorpok, intr.
bliver mere og mere
stærk; samler Kræfter;
kommer sig.

Nekoipok, z. tr. staaer
op fra at sidde; rejser
sig op af sit Sæde.

nekkorgvavok, intr. har rejst
sig af sit Sæde; staaer
nu oprejst.

nekkorg-

nekorgvautak, en Stamme
med 3 Been, som bru-
ges paa Jisen ved Sals
hundefangst.

nekurvlárpok v. nekyrvlár-
pok, *intr.* 1) staaer paa
Tærne (et Menniste.) 2)
staaer paa Bagbenene
(et Dyr.)

Nekkoipok, see under Nek-
koak.

Nekkorâu, *rr.* Fan vel
fordrage; under ham
vel; lider; ynder.

nekkorasukpok, *intr.* under
SOLF vel; er en Men-
nisteven.

nekkorasuktok, den som
under SOLF vel; en Men-
nisteven; en Velynder.

nekkorêpok, *rf.* er slem
mod SOLF; under ingen
vel; er arg imod andre.

nekkorêtsok, slem; arg;
tver; et ont Menniste.

nekkoretêpok, *rf.* Fan in-
gen fordrage; er en
Mennistehader.

nekkoretêitsok, en Menni-
stefiende.

Nekorgvautak og Nekorg-
vavok, see under Neko-
ikpok.

Nekkorêpok, f. under Nek-
korâu.

Nekkôrpok og Nekkôvok,
see under Nekkoak.

Néksarpok v. néjsarpok, *rr.*

har med sig; bringer v.
fører med sig; tager med.

néksægak, medbragt; med-
ført; medtaget.

néksakarpok, *intr.* har no-
get med sig. i *neg.* har
intet med sig; Kommer
tomhændet.

neksáupok, *rr.* bringer til
en; har med sig til ham.
Pelimit neksáupagit ullo-
mik, jeg har en Krumkat
med til dig fra Peder.

néksipok, *r.* 1) *rr.* giver en
noget med; sender med
ham. 2) *intr.* tager Sen-
degods med sig; faaer
noget med sig.

neksitfiok, *intr.* det samme
i 1ste Bemærkelse.

neksigak, den man sender
noget med.

neksipok, *rr.*)

neksiúrifiok, *intr.*) sender et,
stikker det.

neksiútak, Sending; det
man sender.

neksiúbik, den man sender
noget til.

neksiúbigau, *rr.* sender ham
noget; stikker til ham.

Nekserák, et Maal, hvore-
til stydes med Buepiil.

neksérárpok, *intr.* styder
til Maals med Bue.

Neksiok, *intr.* 1) Kro-
gen bliver fast i Grun-
den.

T

den. 2) faaer sin Krog fast i Grunden. 3) bliver hængende fast ved en Sælhund, i det Gaapuum. Kemmen kommer i Urede.

Neksokispok, *tr.*)

neksokitsiok, *intr.* 1) holder dem for eens; veed ikke, hvilken af dem, han skal vælge el. tænke best el. værst om; agter dem lige rigtige el. gode el. flette. 2) behandler dem eens; bruger dem i Slæng.

Nektipok, *t.* 1) *intr.* det blæser op; bliver stærkere med Vinden. 2) *tr.* den (usynlige) blæser Vinden op. Nektipåle alit, nu skal man see, at det kommer med Blæst.

nektitsartorpok, *intr.* bliver stærkere og stærkere med Blæsten; Stormen tager mere og mere til; det stormer op.

nektimavok, *intr.* er stærkere Blæst, end det var.

nektimirlårpok, *intr.* er Bygevej; Kommer med stærke Bygefast.

Nektorak, 1) et Frumt Been, som bruges til at styde tvært for ved Grønlandernes Byggetøj. 2) en Skibsblokk el. Tridse.

nektoralik, en Ørn (*Vultur Albicilla*.)

nektoralirkfoak, en stor gammel Ørn.

Nekkurfekpok, see under.

Nekkoak.

Nekurvfarpok, see under.

Nekoikpok.

Nella og Nellårpok, see under Nelle.

Nellavok, *intr.* 1) ligger med Klæderne paa (helst paa Siden.) 2) ligger vaagen (en Syg; en Barselskone); slænger sig et el. andet Sted, (men ej for at sove.) 4) bruges det og om Sælhunden i en vis Stilling i Vandet, da den kaster sig paa Siden, snoer sig rundt, og styder sig frem med Bugen i Vejret.

nellarsok, 1) den som ligger med Klæderne paa el. har slængt sig et Sted og ligger vaagen. 2) den Sælhund, som ligger i Vandet i ovenmeldte Stilling.

nellavik, Stedet hvor en saaledes ligger; Sygeleje; Barselslæng.

Nellåupok, see under næst følgende.

Nelle, *cum. suff.* nella, 1) det som er lige ud for el.

el. tvært over for noget
 el. i lige Linie dermed.
 2) hans jevnaldrende.
 nellåne, lige for; tvært over
 for.
 nelliksak, 1) noget af sam-
 me Slags; det som kan
 passe imod andet. Omun-
 ga nelliksakangilak tåva,
 nu har man intet, som
 kan passe derimod. 2) *Pan-
 nus menstruanus*.
 nellerpiak, det som just er
 lige for.
 nelligåu, *rr.* 1) er lige ud
 for det. 2) er af Alder
 med. 3) er ved det Gold
 el. af den Bestaffenhed.
 Sulle tamanna nelligå, han
 er endnu ved det samme
 el. det er det samme med
 ham, hverken værre el. be-
 dre. Atauzek nelligå, er
 altid den samme; er ufor-
 anderlig. Atauzek nellig-
 ingilæt, de ere forandertlige.
 4) er af det Slags el.
 den Art.
 nelligeek, *car. sing.* 1) lige
 ud for hinanden. 2)
 jevnaldrende. 3) af eet
 Slags; ligedanne; li-
 geartede.
 nelligeekpuk, *f. intr. car.*
sing. 1) ere lige ud for
 hinanden. 2) ere af li-
 ge Alder med hinanden.
 3) ere af eet Slags.
 nelligingitsak, det som ikke

kan gielde imod andet;
 ulig af Bestaffenhed el.
 Værdie.
 nellekarpok, *intr.* har sin
 Lige (i Bestaffenhed.) i
neg. nellekangilak, har
 ej sin Lige; er uden Li-
 ge.
 nellekangitsok, den som ej
 har sin Lige; ulignelig.
 nellekangitsomik, *adv.* uden
 Lige.
 nellekangitsusek, Ulligneligi-
 hed.
 nedlerpok, *r. rr.*)
 nedléiook *intr.* 1) er lig
 i Størrelse, Højde, For-
 stand el. Kræfter. 2) er
 hans Ligemand; kan
 gjøre det samme som
 han. Oma nedlerpångå,
 han kan gjøre det ligesaa
 got som jeg. 3) er lige
 med; naaer lige dertil.
 Iglub kå nedlerpæt segli-
 likkat kollareet, de opslab-
 lede Bredder naaer lige op
 til Husets Overdeel.
 nedlereek, *car. sing.* 1) lige
 store; hinanden lige i
 Højde, Forstand el.
 Styrke. 2) Ligemand.
 nedlereekpuk, *f. intr. car.*
sing. ere lige i Størrel-
 se, Højde ic. 2) ere Lige-
 mænd; Funne begge gjø-
 re det samme el. gjøre
 det lige got.
 nedlerfarpok, *rr.* gjør lige
 med;

med; lader svare der
til.

nedliupok, *z. intr. 1)* den
Tid kommer; falder
ind; indtræffer. Udlome
innuviga nedliupok, i
Dag er det min Fødsels-
dag. 2) er Nye-aar; er
Højtid el. usædvanlig
Helligdag.

nedliutok, 1) indfalden Tid.
2) Nye-aar; Fest; Høj-
tid; Helligdag.

nedliutúksak, det som vil
indtræffe; tilkommende;
tilstundende.

nedliurfiok, *rr.* holder Høj-
tid; helligholder.

nedliúrarpok, *rr.*)

nedliursáíok, *intr.*)
passer Tiden; træffer den
rette bekvemme Tid.

nédliok, *intr.* rører sig i
Moders Liv (Barnet);
det er nær ved at skulle
fødes.

nedlinek, Barnets Bevæ-
gelse i Moders Liv;
Barnenød el. den Smerte
derved forårsages.

nellárpok, *rr.* passer el. svar-
rer dertil; stemmer over-
eens dermed.

nelláupok, 1) *rr.* møder en;
Kommer ham i møde. 2)
intr. i *dual* og *plur.* mø-
des; Komme hinanden
i møde.

nelláutíok, *intr.* det samme
i første Bemærkelse.

nelláutíorpok, *intr.* træffer
just; falder ind; Kom-
mer paa; hænder sig;
steer just. Nelláutíorkal-
lune kamna piok, dette
stemme Vejr skulde nu just
komme paa.

nelláutíoupok, *rr.* træffes
ind for ham; overkom-
mer ham; Kommer
uventende paa ham.
Annorérsub nelláutíou-
pánga, jeg traf lige i Stor-
men.

nelleripok, *z. intr.* bliver
mild igjen; formildes;
forsønes. i *dual* og *plur.*
forlige sig; blive ej læn-
ger vrede paa hinanden.

nellerití'pok, *z. rr.*)

nellerití'tíok, *intr.*) formil-
der; forsoner; forliger;
megler imellem dem til
forlig.

nelleritítírfok, en Megler;
en Midler; en Forsoner;
en Forliger.

nelléromavok, *intr.* bliver
mere og mere hæld el.
brat (et Land); er jævnt
tiltagende i Højde el.
Lavhed.

nelléromarfok, et saadant
jævnt tiltagende Sted.

nellerkópok, *rr.* gjør no-
get tilpaa; forholder sig
derved, som man bør.

nellerkorfívgau, *rr.* gjør en
fyldest; lader ham faae
sine

sin Villie frem; gjør ham tilpas el. som han vil have det.
 nellikkåk, Burestedet lige for det hemmelige Lem.
 nellimakpok, 1) *intr.* er bleven lige med el. gjort jevnt med noget. 2) *tr.* agter det lige med noget.
 nellimakterpok, 1, *tr.* gjør det lige med andet, ved at jevne el. opfylde.
 nellisiorpok, 1) *tr.* søger dets lig; vil have noget, som kan svare dertil el. gjelde lige dertmod. 2) *intr.*
 a) anseer Personer; gjør forstjæl paa Mennisker i sin Behandling. b) helst i *dual.* bedriver Blodskam; ægter el. begaaer. Utugt med sin nærmeste Slægtning.
 nellisifimavok, *tr.* har funden sin Lige; er bleven lig.
 nellinginak, 1) *adverb.* ligemeget; det kommer ej derpaa an. 2) *adj.* ens hver; ligemeget hvilken; hvo det og er; almindelig; i denne Bemærkelse bruges det og *transitive*, som: Nellinginavta, enhver af os.
 nellinginåvok, *intr.* 1) det er ligemeget med ham el. den. 2) han er lige frem og ej at bryde sig

om; han tager til Takke med alt; der behøves ingen Omstændigheder med ham. 3) han agter ej hvad han gjør; siger hvad der falder ham ind. 4) er almindelig el. hverdags (en Ting.)
 nellinginardau, *tr.* agter det ligemeget; støtter det ikke; bryder sig ej derom; ringeagter.
 nelinginarpok v. nellinginārau, *intr.* bryder sig ikke om, hvordan det gaaer; er ligegyldig.
 nellinginarsiorpok, *intr.* tager i slæng; gjør ingen forstjæl; anseer ikke Personer.
 nellivfårpok, *tr.* op søger et stude Dyr; søger at træffe Stedet, hvor det er styrtet.
 Nelèk, en Stis; en Sjert.
 neléropok, 1) *intr.* Rser; sjerter. 2) *tr.* — til en anden for at tortere ham.
 nelipok, 1) *tr.* trykker Vinden af en Blære. Iader den faae Lust. 2) *intr.* Blæren faaer Lust el. bliver aabnet og stilt ved sin Lust.
 Nelleråglek, en Stjerne, som sees om Aftenen, gaaer under og

kommer igjen til syne om Morgenens før Solens Opgang, og menes at være *Canis Major*.
 Nelleripok, Nellerkópok og Nelleromavok, see under Nelle.
 Neléropok, see under Nelek.
 Nellikkak, see under Nelle.
 Nellikkēit, *car. sing. Lampestoel.*
 nellikkéksak, et stykke Træ til en Lampestoel.
 nellikkiorpok, *intr.* arbejder en Lampestoel.
 Nellók, Svømmested (for Menniske el. Landdyr.)
 nellókpok, *intr.* svømmer.
 nellóktok, en Svømmer; det Dyr, som svømmer.
 nellorikpok, *f. intr.* Fangt et svømme.
 nellorikfok, en god Svømmer.
 nellóktorpok, *intr.* fanger et Dyr, medens det svømmede.
 nellórok, *tr.* forfølger et Landdyr, naar det svømmer.
 nellóríorpok, *tr.* jager et Landdyr ud i Vandet; omringer det, for at faae det til at svømme ud i et Vand, og siden desbedre fange det.
 nellorárpok, *intr.* vader;

gaaer i Vandet paa grunde Steder.
 nellóumavok, *intr.* svømmer i Vandet; har alt begyndt sig ud fra Landet.
 nellóumarfok, et svømmende Dyr, som har flyet ud paa Vandet.
 nellóumirfortok, en liden Bandsneppe kaldet: *Sitt-lita* el. *Nordvestfugl* (*Tringa lobata*.)
 Nellúkpok, (N.) v. nellý'kpok, (S.) *tr.* Fæster el. slenger noget fra sig. Amek umiamut nellukpa, han fæstede Skindet ned i Maaden.
 nellúpok, 1) *intr.* er Fæstet el. slengt hen. 2) *tr.* Fæster det fra sig; slenger det hen.
 nellúkfiok, *intr.* 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) staaer og fisker fra Landet.
 nellúksírfok, en som staaer paa Landet og fisker.
 nellúksivigau, *tr.* hentaster til en; slenger fra sig til ham el. derhen.
 nedlukpok v. nedluók, *intr.* fisker fra Landet; staaer paa Strandbredden og angler.
 nedlout, en Siftesnøre at sifte med fra Landet; en Anglesnør.
 Nelluvok, *f.* Nælluvok.
 Nem-

Nemnerotitók, flæk.
Fet; som har store lan-
ge fletter; flammebro-
get.

nemnerotitóvok, *intr.* er flæk.
Fet; har store lange flet-
ter i det lyse; er flamme-
broget.

Nennamák, (N.) en Sis-
serønnike (*Fringilla Li-
naria.*)

Nenneroak, noget tit
at lyse i steden for det
rette Lys (f. Ex. tændt
Woos el. Træe.)

nenneroarpok, *tr.* lyser; sø-
ger efter med Lys; ly-
ser en.

nenneraut v. rødut, et Lys
(Tælle el. Børlyk.)

nenneroutigau, *tr.* har el.
bruger det til Lys.

nennerourserpok, f. 1) *intr.*
tænder Lys; har Lys.
2) *tr.* tænder Lys i et
Kammer.

nennerourserbik, en Lyse-
stage.

nenneroarbik, en Lygte.

Nennéropok; 1) *tr. a)*
ligger paa; hviler paa;
trykker paa med sin
Vægt og holder derved
fast (livløst Sing.) b) læg-
ger sig derpaa; hænger
sig over en (et Nennisse.)
c) falder ned paa og
rammer. Karmab nen-

nérpå, Bæggen falder ned
paa ham. Nennerkajaká-
tit ujárkab, Stenen havde
nær ramt dig. 2) *intr.* ta-
ger Mad til sig; faaer
noget at bide. Voitziak
nenhingilernarpok, i Dag
har jeg intet faaet i Livet.

nennertipok, 1. *tr.* ram-
mer dermed mod sin Vil-
lie; Kommer for Skas-
de at træffe med noget.
Ujarak nennertipará, jeg
kom til at ramme med
Stenen.

nennertibigau, *tr.* rammer
nogen mod sin Villie;
Kommer for Skade at
træffe en. Nennertibigi-
kajakágít, jeg havde nær
ramt dig.

nennigak, det der ligges
paa; det man tynger
paa.

nennigávok, *intr.* ligges
paa; hviles paa; tryk-
kes paa.

nennípok, 1. *intr.* falder
sammen; sætter sig;
svinder ind (Havelse el.
noget, som har Bædste i
sig, især naar det ligger i
Jøb og synker tættere sam-
men, naar Bædsten for-
gaaer.)

Nengnikpok, f. under Nan-
gikpok.

Nenniok, 1) *intr.* er
fun-

funden (det som var tabt.)

2) *tr.* finder det.

nennirflok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

nennirflok, en Sinder.

nennirflok v. sak, funden;
det fundne.

Nennípok, see under Nen-
nerpok.

Nénnok, en Bjørn; *Svid-
bjørner.* (*Ursus mariti-
mus.*)

nennoarak, en Bjørneunge.

nennortorpok, *intr.* spiser
Bjørnekjød.

Nepípok, 1. 1) *intr.* a)
hænger ved; Flæber fast.
b) brænder an (f. *Er.
Grød i Gryden.*) 2) *tr.*
hænger derved; Flæber
dertil.

nepibigau, *tr.* det samme i
sidste Bemærkelse.

nepínek, Skaave; an-
brændt Grød.

nepinakð v. nikð, Liim.

nepínarpok, *intr.* er Flæben-
de (f. *Er. Liim; Tiære.*)

nepínartok, Flæbende.

nepínartóvok, *intr.* es me-
get Flæbende; er Flæb-
rig.

neþingavok, *intr.* sidder fast;
Flæbet; har suet sig fast.

neþingarlok, fastflæbet;
hængende fast ved noget.

neþinganek, 1) Fastflæb-
ning. 2) Gang efter noget.

nepítárpuk, *intr. car. sing.*

1) hænge sammen; Flæs-
be ved hinanden. 2) hæn-
ge sammen under Par-
ring (Hunde; Ræve.)

nepítártuk, *car. sing.* 1) sam-

menhængende. 2) man
figer og: Okiuk nepítár-
tuk, 2de Vintre uden
Sommer (naar de lige-
som hænge sammen uden
mellemkommende Varme.)

nepítipok, 1. 1) *tr.* limer;

Flæber det til noget;
faaer dem til at hænge
sammen. 2) *intr.* limes;
Flæbes sammen el. til
noget.

nepítitak, limet; fastflæs-
bet.

nepikotarpok, *tr.* leger med
Jistappe, som man op-
tøer i Munden, og der-
paa faaer til at fryse
fast til Tisen, at staae
som oprettede Regler
(Børn.)

nepisá, en slimig Fisl, kaldet:
Kognfald, (som plejer at
sue sig fast til Stenene
med sin Bug) (*Cyclopterus
Lumpus.*)

nepisardlúk, en anden Art
af samme Fiskeflægt,
som overalt er torne-
fuld (*Cyclopterus Spino-
sus.*)

nepisardluársuk, en mindre
og sjældnere Art Kogn-
fald

Fald (*Cyclopterus minn-*
rus.)

nepifårpok, *intr.* faaer el.
fanger Rognfald.

nepithårpok, *intr.* er paa
Rognfaldfangst.

Nerråk, see under Nígek.

Nerdlek, 1) en Gaas i
Almindelighed, men især:
Kadgaafen; Knorte-
gaafen (*Anas Bernicla.*)

nerdlérnak, en Vildgaas
(*Anas Anser.*)

Nerdlerpok, see under Ner-
riok.

Nerigukpok, see under næst-
følgende.

Nerikpok, 1) *intr.*
hytter sig; staaer sig;
kommer vel derfra;
flaaer sig igjennem. 2) *tr.*
faaer ham vel derfra;
naaer sit Ønske el. seer et
got Udfald med ham;
faaer ham lyffelig Glem.

nerigukpok, *intr.* venter;
haaber; lever i Gaabet.

nerigugau, *tr.* venter el.
haaber det.

nerigugirlak, det man haab-
er; Forventelse; Gaab.

nerigungnek, Venten; For-
ventning; Gaab; det at
haabe.

nerigut, Gaabet; det som
gjør at man haaber.

nerigutlarpok, *tr.* venter
stærk derpaa.

neriguktårpok, *tr.* giver
Gaab; sætter i Forvent-
ning.

neriguktårpok, *intr.* er haab
befuld.

nerigyffårpok, *intr.* venter
ej længer; taber Gaab
bet; mishaaaber.

nerigungnarpok v. nakau,
intr. er ventende; er i
Vente; er at haabe.

nerigungnartok, ventelig;
det som er at haabe el.
Fan haabes.

nerigurfårpok, *intr.* og *tr.*
det aner ham at skulle
flæe; han faaer got Gaab
om noget; det falder
ham ind som venteligt.

nerigurslak, Regnbuen.

nerigursorpok, *tr.* lover el.
forjætter en noget; gi-
ver ham Gaab om noget.

Nerrinnarpok v. nakau,
intr. 1) er søer; er un-
dersætsig; er fyldig el.
fiirstaaren. (Nenniste el.
Dyr.) 2) er noget af Be-
tydenhed; er lovfast og
forsvarligt (liblæs Ting.)

nerrinnartok v. nerrinnasök,
1) søer af Lemmer; un-
dersætsig; fyldig; fiir-
staaren. 2) lovfast; for-
svarlig; noget af Bety-
denhed.

Nérriok, *intr.* og *tr.* æder;
spiser; faaer Mad.

- ner'írslok, en *Neder*; den som faaer *Mad*.
 ner'írsók, graadig.
 ner'írsak, *Spise*; *Mad*; det som spises.
 ner'írséklak, *Mad*; *Søde*; noget at spise.
 ner'ídluarpok, *intr.* 1) spiser med *Fred* og *Roe*. 2) spiser med *Behag* el. *god Mad*. 3) spiser til *mættelse*; æder sig ret mæt.
 ner'íárpok v. ákau, *intr.* spiser tilig om *Morgen*.
 ner'íárut, en *Uabid*; det man *snapper* sig i en *Kast* at æde.
 ner'íavok, *intr.* er *slugen*.
 ner'íavetlák, en *Graadser*; en *Syldevom*.
 ner'íavetlárpok, *intr.* *fraadser*; fylder el. *propper* sig med *Mad*.
 ner'íavetlárnek, *Graadserie*; *Sylserie*.
 ner'íit, et *Spise-redskab*; i *dual.* ner'íisik, en *Gaffel*.
 ner'íivik, et *Spisested*; a) et *Bord*. b) en *Spise-stue*.
 ner'íilikpok, *r. intr.* faaer i *Brangstruben*.
 ner'íiliktak, *Drøbelen* i *Salsen*.
 nér'dlerpok, *rr.*)
 nér'dléíok, *intr.*) giver el. *Kaffer Mad*; *bespiser*; *tracterer*.
- nér'dléírslok, 1) en *Bespiser* el. *Tracteur*. 2) en *Kjøsgemester*.
 nér'dléívik, et *Bord* el. *Bespiselses-Sted*.
 nér'dlligak, *bespiset*; *tracteret*.
 nér'dliorpok, *rr.* *Kaffer Søde*; *søder*; *bespiser*.
 nér'dliupok,) *rr.* *bespiser dermed*; sætter det frem til *Spise*; *tracterer* dermed.
 nér'dliutigau, *rr.* det samme.
 nér'dliut, *Tractement*; *Kæsterne* man giver en anden at spise.
 ner'íivkák (S.) v. ner'írokák (N.) *Vomfyldning*; *Skarnet* i *Vommen* af et *græsædende Landsdyr* (*Rheensdyr*; *Hare*; *Kaar*.)
 ner'íivkártorpok (S.) v. ner'írokártorpok, (N.) *intr.* spiser saadan *Vomfyldning* (der for *Grønlands* derne er en stor *Delicætes*.)
 Neriórpok, *rr.* *gnaver*; *slider* *Suden* af (nemlig *Klæderne*, naar man er i *Arbejde*, og *sveder*; *See* lerne paa et *Trællebyr* o. s. v.) Ah! *neriorpánga*, Ah! det *gnavede* mig.
 Ner'íilikpok og Ner'íivkák, see under *Ner'íiok*.

Neriváliok, see under **Nerókípok**.

Nerksuk, *horn*.

nerksulik, *hornet*; som har *horn*.

nerksungmikpok v. **miksarpok**, 1) *tr. stanger*; støder med sine *horn*. 2) *intr. i dual. og plur. stanges med hinanden*.

nerksúrsak, 1) *et forloren horn*. 2) *det Sted paa hver Side af et Menniskles Hoved over Ørene, som svarer mod Hornenes Sted paa Dyrene*.

Nerókipok, *ts. intr.* er *snæver el. trang*; er *æng el. knap*; rummer kun lidt.

nerókitlok, *snæver*; *trang*; *æng*; *knap*; *liden af Rum* (s. *Es. en Fjord*; *et Klædebon*.)

nerokidliok v. **nerivliok** v. **nerogliok**, 1) *intr. bliver snævrere el. trange*; *knapper af*. 2) *tr. gjør den snævrere*; *knapper den af*; *tager noget af i Viiden*.

nerokinárpok, 1) *intr.* er *for snæver*. 2) *tr. gjør for trang*; *tager for meget af den*.

nerótovok, *intr.* er *viid*; er *rummelig el. af stor Omfang*.

nerótursok, 1) *viid*; *rummelig*; *bred*; *stor i Omfang*. 2) *en Sjords Navn tæt Norden for Frides richshaabs Colonie*.

nerotók, *meget viid ic.*

nerotóvok v. **nerotokáu**, *intr.* er *meget viid el. særdeles stor og rummelig*.

nerotorpok, 1) *intr.* er *bleven viidere*. 2) *tr. gjør den viidere*.

nerotonárpok, 1) *intr.* er *bleven for viid*. 2) *tr. har gjort den for viid*.

Neromikpok, *e. intr.* 1) er *blød el. myg*; *gisver efter, naar man lægger sig derpaa*; *falder blød at føle paa*. 2) er *lunken*.

neromiktok, 1) *myg*; *blød*. 2) *lunken*.

neromírkse! *hvor blød! den er saa blød, som Duun-nerúngut, blødt Menniskes Fødd at føle paa, naar en er feed*.

Nerotók, **Nerótovok** og **Nerótursok**, see under **Nerókípok**.

Nerpik, *gis*; *sistefødd*. **nerpírksoak** v. **nerpiklánt**, *Korstrold*; *Stjernefisk*. (*Asterias*.)

Nerplák, *funden*; *hittet*; *gittet*.

nerplárpok, *intr.* og *tr.* 1) finder; hitter; Kommer uformodentlig over. 2) erindrer; Kommer paa; finder paa; hitter el. træffer paa. Okauziklara aitseit nerplárpara, jeg kom nu først paa, hvad jeg skulde sige. 3) Kommer efter; opdager. Innungmik isumatómik nerplárpunga, jeg har funden et elegant Menneske.

nerplárau, *tr.* har funden det ic.

nerblárbigau, *tr.* finder hos en; opdager hos ham.

nerpsarlórpok, *tr.* søger; leder efter (dog ikke noget som er tabt, men for at hitte og opdage noget fremmed.)

nerpsarlugak, det man har funden ved at søge el. lede.

Nérforpok, 1) *tr.* roser; berømmes; beundret; lover; priser. 2) *intr.* gløder sig til; roser sig; priser sig selv.

nerforau, *tr.* det samme i iste Bemærkelse.

nérfortok, en Berømmes.

nerfornarpok v. nakau, *intr.* er berømmelig; er roesværdig; er priselig.

nerfornartok, berømmelig; roesværdig; priselig.

nerlout, Roes; Berømmelse; Priis; Lov.

nerlugak, roset; berømmet; priset; lovet.

Nérlut, et Dyr; et Beest; et levende Dyr.

nerlúrlóak, et stort Dyr; en Hest.

Nérvingorpok, see under Nímek.

Nérvfak, det halve af et Dyr som er stilt ad tværs over Midten; forreste el. bageste Halvdeel.

nérvfarpok, *intr.* faaer en saadan Halvdeel (af en Cæl el. Khjensdyr, naar man med en anden har været paa Jagt derved.)

Nélsa, see under Nísa.

Nesak, en Gue; Hætte; Hat.

nesáursak, 1) en Qvindes hætte. 2) Hætten paa en Klapmyds.

nesárpok, *intr.* sætter sin Gue paa. 2) *tr.* sætter den paa en anden.

nesárfimavok, *intr.* har Gue paa.

nesártok v. sárfimarfoke, som har Gue paa.

nesárpok, 1) *intr.* tager sin Gue af. 2) *tr.* tager den af en anden.

nefærsmavok, *intr.* har taget *Guen* af.

nefærlok v. færsmarlok, den, som har taget sin *Gue* af.

nefængavok, *intr.* har ingen *Gue* paa; har blot *Goved*.

nefængarlok, uden *Gue*; med blot *Goved*.

Nessipok, 1) *intr.* gaaer op paa et *Bjerg*, for at see sig omkring; er paa *Udfe*. 2) *tr.* gaaer op for at see derefter.

nessibik, et *Udfe*s feld; et højt *Sted*, hvorfra man kan see viit omkring sig.

nessibigau, *tr.* gaaer derop paa *Udfe*.

Nettak, Nettárnak, og Netrárpok, see under næssfolgende.

Nettek, 1) *Gulv*. 2) *Bund* el. *Underdeel* (i et *Hartøj*, *Kar* ic.) 3) *Grund* el. *Bund* (i *Havet*.) *Bruges* helst *cum suff.* nákká.

netterikpok, *f. intr.* er en god *Grund* (at anlæ el. fiske paa.)

netterdlukpok, *intr.* er en *flet Grund* (i samme *be-seende*.)

nettikfiarpok v. nettilliarpok v. næziarpok, *intr.* 1) lægger *Gulv*. 2) bygger *Bund* (i en *Baad* ic.)

netterlérpok, *f. tr.* sætter *Bund* i.

nettak, *Bund* (i et *Kar*, *Loude*, *Kad*, *Spand*.)

nettakslak, en *Lønde* *Bund* (for den bliver *isat*.) *plur.*

nettakslat, et *Bunde* *Sad* el. et *Paafad* med *lutter Bunde* i.

nettakfiarpok, *intr.* gjør *Lønde* *Bunde*.

nettárnak, en *Gelleflynder*; *Gellefist* (*Pleuronectes Hippoglossus*.)

nettárniak, en *Gelleflynders* *fister*.

nettárníarpok, *intr.* drager hen et *steds* paa *Gellefistefangst*.

nettárnarfiarpok, *intr.* *fister* efter *Gelleflyndre*.

nettárnarfiortok, en *Gellefist* *fister*; den som er ude paa *fisterie* efter *Gelleflyndre* i *Nærværelsen* af sit *Hjem*.

nettárnarliut, en *Gellefist* *Snøre*.

nettárnáarak, 1) en *Gellefist* *Unge*. 2) et mindre *flags Gelleflyndre* (som ellers kaldes *Kalleráglek*.)

nettárpok, *intr.* *leger* el. *læber* paa *Jis*.

Nevligau, see under næssfolgende.

Névlik, det som er *till* paa i *forhold* mod *and*

det, helst *cum suff.* nævlinga, det som passer der. til el. deri el. derefter el. dermed el. til ham; dets Værdie. Ørksut nævling-ænnik pisségallóarparma, du maae passe at give mig saa meget som Spættet er værd. Annorákfara amigarmet nævlingánik píomagalóarponga, da mit Skjortetøj rækker ikke til, vilde jeg nok have saameget dertil, som behøves endnu for at blive nok.

nævligá, *tr.* 1) passer der. til el. dermed; er ret til. pas deri (f. *Er.* en Steen i et Hul.) 2) har det til. pas for sig v. det passer ham. Annorák nævligá, Riolen passer ham. Soug-éksak tammænna nævligára, det Pilejern er ret efter min Haand. Pænna nævligá, det er Raarde, som Karl. 3) passer der. efter; er efter dets Værd. Nævligallugo. akkillingi-let, du betalede ikke efter dets Værd.

nævlikarpok, *intr.* 1) har det som passer deri el. dermed. 2) er betalt efter sin Værdie. Umiak affúkiak nævlikarpok, nu saa er og Baaden betalt. 3) kan betales; staaer til at betale, men i neg. er

ubetalelig. Tukto una-nævlikangilak, det Rheensdhr er ubetaleligt 3: det stiller jeg mig ikke ved, i hvad man og gav mig derfor. 4) har sin Mand til at stille sig; vil nok blive dæmpet (Stormen; saa sig Hædningene med Hensyn til deres Hjemstæder, som de troe at skulle nok formaae at stille Vejret, naar det end stormer.) 5) han var ret hældig; han havde Lykken med sig; der var Bud efter ham, og netop slap han vel derafra (f. *Er.* naar en kommer Hjem i got Vejr, og strax reiser sig et ont Vejr.) Nævlikariok unangoak, det var med Rød og Røppe den stakkel blev fræst.

Nævsovok, *intr.* er utydelig; er dunkel.

nævsoipok, *tr.* *intr.* 1) er tydelig; er fjendelig nok tilsyne. 2) er lydelig. 3) taler reent og tydelig. 4) forklarer sig retskaffen; giver sig tydelig tilkjende; siger sin Mening reent ud. 5) er forstaaelig (den talende el. skrevne Ord.) her af *negativum*:

nævsoingilak, 1) er utydelig

lig el. dunkel og tyk.

2) er utydelig; høres ej ret. 3) er usforstaaelig; taler ej tydelig. 4) er ej god at forstaae; taler forblummede Ting. 5) er et mørkt Sted i et Skrift.

nevsoingitfok, 1) utydelig.

2) utydelig. 3) usforstaaelig.

nevsokangilak, (*negativum* af det næsten ubrugelige nevsokarpok,) *af.* er ganske reent og tydelig.

nevsokangitfok, tydelig.

nevsokangitfomik, tydelig. gen. Nevsokangitfomik okallukpok, han taler forstaaelig.

nevsoäarpok, 1) *intr.* forklar sig; siger sin Mening frem. 2) *tr.* forklarer sig derom; aabenbarer det.

nevsoäarbighau, *tr.* forklarer sig for en.

nevsoäagak, forklaret; aabenbaret.

nevsoärpok, *intr.* og *tr.* 1) seer noget tydelig. 2) hører det tydelig. 3) forstaaer en el. noget ganske vel; fatter Meningen deraf el. hans Mening.

nevsoärspok, *tr.* gjør det tydelig for en; forklarer ham det; skaffer

ham Begreb derom. Nevsoärsmanga oma kësa nevsoärpaka okauzit tauko, da han forklarede de Ord for mig, forstaaer jeg dem omsider.

nevsoärut, forklaring; Betydning af noget el. dets rette Mening.

Niakök, 1) et Hoved. 2) et Lands Hoved el. yderste Enkeltde Ode.

niakórnaak v. niakornäursak v. niakornärsuk, ere Egenavne paa visse runde Lande, sukke (alt ligesom de mere og mindre ligesom et Hoved.)

niakerrär, *intr.* har ont i Hovedet; har Hovedpine (indvortes.)

niakónguvok, *intr.* har Hovedværk; er forstumlet el. forstoppet i sit Hoved (helst med Guden og Trælen forarsaget af indvortes Tilfælde.)

niakongunak! det gjør ont i Hovedet! hvilken Hovedpine!

niakóngunakau, *intr.* det forvolder Hovedsmerte; man kan faae ont i Hovedet deraf.

niakongunartok, 1) det som forvolder Hovedsmerte. 2) Egenavnet til et Sted Nord paa Landet, som

som ellers kaldes: Syster-
pladsen.
niakóngunek, Hovedpine;
Hovedvee; Værk i Ho-
vedet.
niakórdlukpok, *intr.* har
ont i Hovedet; har et
stemt bullent el. ømt Ho-
ved (især udvortes).
niakordlungnek, ømt el.
bullent Hoved; Skaf-
vank i Hovedet.
niakorikarpok, *rr.* befrier en
fra sin Hovedpine; Skaf-
fer ham got i Hovedet.
niakoriklaut, Middel for
Hovedpine; Hovedvand.
niakórut, Hovedsmykke;
Hovedprydelse; Krone;
Krandes el. Tørflæde
paa Hovedet.
niakórutilik, Kronet; Krand-
set el. smykket med an-
den Hovedprydelse.
niakóruerpok, *f. 1).* *intr.*
tager Hovedsmykke paa;
binder Tørflæde om sit
Hoved til Prydelse; sæt-
ter Krands el. Krone
paa sit Hoved. 2) *rr.* —
paa en anden; Kroner;
smykker hans Hoved.
niakóut, et Hoved-Amulet,
i form af en Grime.
niakóutilik, en med Hoved-
amulet paa.
niakóuerpok, *f. 1)* *intr.* bin-
der Amulet paa sit Ho-
ved. 2) *rr.* — paa en an-
den.

niakoarpok, 1) *intr.* er Ho-
vedløs; har mistet sit
Hoved. 2) *rr.* stiller ved
sit Hoved; hugger Ho-
vedet af ham; halshug-
ger.

Niarnak (N.) v. niarn-
gak (S.) en Søn.

Nibbérderpok, *f. 1)*
rr. udtørrer det som er
bleven vaadt, ved at
lade Vandet trække i
noget andet (f. Ex.
Rood; Svamp; en Bist
&c.); tørrer Vindver el.
Bord af. 2) *intr.* bliver
udtørret el. astørret paa
saadan Maade; bliver
stilt ved sit Vand (f. Ex.
en Kajak ved et Stykke Ha-
restind, som man lader
Vandet trække i, og siden
iglen fryser af.)

nibbérderut, det Middel
man bruger hertil;
Vindves, Svamp; Ha-
restindet i en Kajak el.
andet sligt.

Niblerpok, *see* under Nipe.

Niblikarpok, *intr.* flys-
der op; hæver sig mod
Vandets Overflade; gis-
ser sig op i Vandet.

Nigak, 1) en Snare; Sugs-
lesnare (til smaa Fugle el-
de enkelte smaa Snarer,
som sidde midt paa Ryg-
pen.

besnæren.) 2) Spindet-
vær.

nigårpok, *rr.* snærer; be-
snærer (helst smaa Kugle.)

nigårtorpok, *rr.* fanger
med Snare (Kyper.)

nigårtout, en Kype-Snare
med Tilbehor.

nigårtortok v. nigårniak, en
Kypesnærer.

nigårniarpok, *intr.* gaaer
ud at snære Kyper.

nigérpok, *z. rr.* sætter Sna-
rer; ud for smaa Kugle,
at de kunne hænge sig i;
sætter Snare i Vejen
for.

nigigak, besnæret.

nigipok, *z. intr.* besnæres.

Nigek, Sonden. Vind.
Nergub piátigut, Son-
denvind har givet os nok
at besille.

neir'ák, det samme.

nigerpok, *f.*)

neir'árpok, *) intr.* blæser
Sonden.

nergorkígiok, *intr.* det blæ-
ser med stærke Byge.
Rast af Sonden (bruges
helst i Fjordene, hvor Son-
denvind kommer ofte saa-
ledes paa med stærke Rast
imellem Fjeldene, at snart
er hele Søen oprørt og ry-
ger som Støv, snart igjen
næsten gandske stille.)

nigilliupok, *rr.* Son-
denvind overskaffer nogen.

Niggit, see under Nikki-
pok.

Niglek, Foldt; Kulde;
Kølighed.

niglerpok, *z. intr.* er Fold
(en Ting.) Arksækka nig-
lerput, mine Hænder ere
foldte. Suáursfat niglier-
put, Grøden begynder at
blive fold.

niglerkáu, *intr.* er meget
fold.

niglérfé! Foldt! hvor Foldt!

niglerfárpok, *1) intr.* Føler
sig. *2) rr.* Føler; Føler
af; lader Føles.

niglorpok, *intr.* er Følig;
det Føler.

niglerút v. glórút, det som
Føler; Føgende Middel
(Jis el. Snee, som læg-
ges i Vandspanden); Køl-
ledrik.

niglarpok, *1) intr.* er
svalt. *2) rr.* svaler.

niglarfárpok, *1) intr.*
svaler sig. *2) rr.* — en an-
den.

Niglorpok, see under næst
foregaaende.

Nigóut, *1)* en lang Krum
Ske at vende Maden
med i Gryden. *2)* en
Kjødgaffel til samme
Brug.

Nikádlorpok, *intr.* slaaer
noget aff sit Soved; mis-
hæer

haaber el. taber Haabet; overgiver sig; tænker vist, at det er forbi der med; holder det forloren; tvivler om at faae el. see det mere. Nikadlorpok angustarame, saasom han i lang Tid ej har fanget, saa er alt Haab for-gaaet ham. Nikadloria-raunæk akkilleromarpok, tvivt ikke paa, at han jo vil betale. 2) opgiver sine gode Tanker om en.

nikadlopok,)

nikadlorbigau,) 11. det sam-me. Nikadlorbigara, jeg har reent overgivet ham el. jeg tar ej mere tænke paa at udrette noget hos ham. Nikadlonkardlugo angukakāunga, jeg fangede dog, endstønt det var langt fra mine Tanker.

nikadlortok, haabeløs; mis-haabende.

nikadlout, Mishaab. a) det man slaaer af sit Hoved. b) mishaabende Udtryk.

nikadloutigau, 11. overgi-ver det; venter ej mere derpaa; slaaer det af sit Hoved.

nikadlojuifok, 11. intr. 1) haaber; har got Haab; trøster sig selv got. 2) er langmodig; venter at det dog eensgang skal ske.

nikadlojuifok, 1) haabes-fuld. 2) langmodig.

nikadlortauserpok v. nikad-lorteiserpok, f. 11. 1) han-ger idelig i en-for at faae ham til noget; overgi-ver ham ikke; tænker dog at skulle udrette no-get hos ham. 2) fordrer idelig Gjeld; flemmer paa med Betalingen.

nikadloutsuipok, 11. 11. 1) holder ikke op med ham; kan ej overgive ham; forsøger alle Ting med ham. 2) et lang-modig mod ham; ven-ter Tid efter anden paa hans Forandring.

Nikkavok, 1) intr. Spræ-ger; har Sorg; er sorg-given el. modløs; lader al Lystighed fare (f. Er-naar man haver bøde el. søge i Huset.) 2) 11. spræ-ger over en.

nikkagau, 11. anseer en el. noget for ringe.

nikkanarpok v. narkau, intr. er at agte ringe; er som intet at ansee.

nikkanarsarpok, intr. gjør sig selv ringe; forringer sig selv.

Nikkispok, 1. 1) intr. a) ligger fløvt el. ulige mod andet, som før var Side om Side dermed; har

har stude sig dybere ned el. længer ind. b) gaaer bag ud; bliver bag; Kan ej komme med. c) lægges paa Bagen; overstrides (en Lænd, Odde, som man endeligen slipper forbi.) d) i dual. de løse hinanden af ved et Arbejde. 2) *tr.* a) taber ham bag ud. b) faaer det lagt paa Bagen; overstrider. nikkikavok, *intr.* gaaer frem og tilbage (f. Ex. en Perpendikel; et Dril.) nikkirfarpok, *tr.* forrykker Rygblodet paa en Sugl, ved at bide i dens Løb og rykke i begge Vingerne frem og tilbage, og saaledes dræber den. niggit, det øverste af en grønlandsk Dril, nemlig: Tverpinden med Remmen.

Niklârpok v. slæupok, *intr.* ræber.

nikslârpok, *intr.* 1) det samme, naar det skeer flere gange. 2) Rypen striger.

nikslârse! 1) hvitken Ræber! 2) Rypestrig der!

nikslæupadlârpok v. nikslârpallukpok, *intr.* 1) der høres Ræben; der er en, som ræber. 2) der høres Rypestrig.

Nikslîk, en Sæge; Krog; Baadshage.

nikslîut, det samme; noget at Froge til sig med.

nikslîkpok, 1) *tr.* a) Froger el. hager til sig; trækker til sig med noget. b) luffer med en Baad; drejer dens Bage Ende frem fra sig, ved at vrikke med Styres aaren, at Forenden kan gaae til den anden Side. 2) *intr.* tilfroges; bliver haget el. trukket hid med noget.

nikslîrslîok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

nikslîgak, tilfroget; det man trækker til sig.

nikslîok, 1) *intr.* a) sætter sin Snøre ud. b) Snøren gaaer til Bunds el. sættes ud. 2) *tr.* sætter den ud; lader den gaae til Bunds for at fiske.

nikslîarluk, en liden Spindel; Snus. el. Vægs Spindel (*Aranea hipuncata*, *notata* og *rufipes*.)

Nillâkpok, see under næslîok gende.

Nillêk, 1) Jisslag. 2) et stykke glat færskvands Jis

nillekâk, det samme i 2den Bemærkelse (bruges helst om de Stykker som drive om i Søen.) Imaka nillekâk

U 2

de

de et stykke Jis at lædse
sig paa!

nillérfoak, megen glat Jis
paa Jorden.

nillékpok v. lákpok, 1) *intr.*

a) er Jislag. b) Vandet
fryser oven paa Jorden
til en glat Jis. 2) *tr.*
befryser den (da Lusten
underforstaes som virken
de Marslag.)

nillakorfoak, Jis. A.

Nimárpok, *intr.* 1) gi-
ver el. jamrer sig; Flyn-
fer; stønner af Smerte.
2) har Svagheds Tegn;
seer syg ud; gjør Ge-
bærder, som viser, at
han føler Smerte.

nimártok, 1) den som gi-
ver sig af Smerte. 2)
den som ømmer sig med
Gebærder.

nimárnek, Ømmen; Støn-
nen i Smerte.

Nimek, Baand; Bind-
sel.

nimérpok, *t.* 1) *intr.* er om-
bunden med noget; er
forbunden. 2) *tr.* om-
binder; forbinder; vin-
der el. snører omkring
noget el. snører noget
om der.

nimigak, ombunden; om-
vunden; forbunden.

nérvingorpok, 1) *intr.* sam-
menbindes; ere sam-

menbundne. 2) *tr.* sam-
menbinder. 3) *intr.* og *tr.*
snører sig omkring noget.
nimeriak, en Aal. (Murana
Anguilla.)

Nimnerpok, *t.* *intr.*
Flemmer; er trang el.
snever.

nimnertok, trang; snever.
nimniórpok, *intr.* sidder el.
ligger trangt; trykkes;
fortrænges.

nimniórtok, trykt; for-
trængt.

nimniortipok, *t.* *tr.* trykker;
trænger.

Níngak, 1) Vrede. 2)
Skindsyge (Konens).

ningakpok v. gekpok, *intr.*
er vred.

ningaktok v. gektok, vred.
ningéngnak, Vrede.

ningeklárpok, *tr.* gjør vred;
fortørner; opirrer.

ningeklártok, den som op-
irrer til Vrede; en for-
tørner.

ningárpok, *intr.* er skinds-
syg (en Kone.)

ningártok, en skinds-
syg Kvinde.

ningárnek, Skindsyge; Ja-
lousie.

ningáupok, *tr.* hun har hen-
de mistænkt for sin
Mand.

ningáupok, *tr.* er vred paa
en; er ham vred.

nin-

ningäutak, den man er
vred paa.

ningäutilerpok, *f. tr.* bliver
vred paa ham.

ningäutiksiorpok, *tr.* op-
vækker ens Vrede mod
sig; paadrager sig hans
Vrede.

ningajui'pok, *ts. intr.* kan
ej blive vred; er from
el. langmodig.

ningajuitfålek, Fromhed;
Langmodighed.

Ningárpok, see under næst-
foregaaende.

Ningáuk, 1) Svoger. 2)
Svigersøn.

ningáungoak, det samme,
naar han har ens Halvs-
søster el. Steddatter.

ningáungau, *tr.* har ham til
Svoger el. Svigersøn.

ningaurfisi'navok, *intr.* er
bleven Svoger el. be-
svogret i et Huus; er
overgaaet til hendes Sa-
milie, som han har gif-
tet sig med.

Ningék, den Deel man
faaer af et Spedyr, man
har været paa Jagt ef-
ter med andre.

ningérpok, *z. intr.* faaer sin
Deel af det Spedyr,
flere have været paa
Jagt efter, eller og en
anden eene har fanget,
men givet til Deling.

Ningekpok, see under Nin-
gak.

Ningiok, ældste Qvinde
i Huset; gammel Ma-
trone; bedaget Kone
el. Enke; Bedstemoder
(bruges om Qvindfolk, li-
gesom Ittok om Mænd.)

ningiorau, *tr.* har en til
ældste Qvinde. ningio-
rát, hun er Bedstemoder
i deres Huus.

Ningipok, *z. 1) tr.* ned-
sender ved Liine; ned-
lader; hidser ned. 2)
intr. a) nedlades; hid-
ses ned. b) hænger sig
ned efter sit Spind (se
Spindel.)

ningitok, 1) nedladt; ned-
hidset; nedsendt ved Li-
ne. 2) Spindelen, som
hænger efter sit Spind.

Ningovok, *intr.* er
stærkt og sejt, saa det
ej let slides i tau (Reeb,
Tov); er stærkt at arbej-
de udi og lader sig ej
let slække (Trær); er sejt
og lader sig trække
langt, inden det brister
(Glim.)

ningursok, stærkt; sejt.

ningursók, meget sejt.

ningursóvok, *intr.* er meget
sejt.

ningorak, Tov; Reeb. A.

U 3 Nio,

Nio, et Been (paa Munn-
ster og Dnr.)

niövok, 1) *intr.* a) staaer
af; stiger af (en Slæde,
Vogn); gaaer op af (en
Baad); stiger paa Land.
b) er aflæstet; er aflos-
set el. lagt paa Land;
er kommen af Baaden
el. Slæden (det medbrag-
te Tøj.) c) er anrettet
(Maden.) 2) *tr.* a) aflos-
ser; kaster paa Land;
aflæsser (Tøjet.) b) an-
retter (Maden); øser den
op.

niúrfsiök, *intr.* det samme i
de 2de sidste Bemærkelser.

niúrfök, 1) afstegen. 2) af-
læstet; afloftet. 3) an-
rettet.

niúrsit, en Stue at rette
an med; en Øsestue.

niuták, 1) et stykke Frugt
Træ til for eller Bag-
stavn i en Baad. 2) den
Deel af Konebaad-
Skindet, som beklæder
samme. 3) en Øse; en
Stumstue.

niutök, 1) langbenet. 2)
en Markvind (Phalan-
gium Opilio.) 3) en Sæ-
vind (Pycnogonum
grossipes, spinipes og litro-
rale.)

niolo, en God under et
Suaageraad (saasom un-

der Bord, Stool, Lampe-
stool, Vinglas.)

niobigau, *tr.* stiger af der-
paa; gaaer der i Land.

niobbiörpok (N.) v. niogvi-
örpok, (S.) *tr.* 1) tager
imod den ankomne (en-
ten paa Slæde el. Baad);
gaaer ud at byde ham
velkommen. 2) følger
til Strand el. til Vogns
(Besøgeren, som vil fahre
bort.)

niór' övok, *intr.* er paa Bes-
søg; rejser paa Besøg;
lægger Besøg af (paa et
andet Land.)

niór' ursök, den som saar
ledes er paa Besøg.

niolúkpök, *intr.* 1) har slet
te Been (enten ved Sog-
dom el. Vanstaaelse.) 2)
gaaer slet paa sine Been.

niolúktök, slet til Fods.

niolímavök, *intr.* har ont
i Benene; har Beens-
smerte el. Svælske i Be-
nena.

niolímarsök, den som har
ont i Benene el. har
høne Been; suurbenet.

niórárpök v. **niókkarpök**, 1)
tr. løfter af et Jærtøj,
noget efter noget. 2) *intr.*
bliver afloftet (Læsten.)

nióráíök v. **niókkáíök**, *intr.*
det samme i 1ste Bemær-
kelse.

nióárpök, 1) *tr.* træder no-
get

med Jødderne, især:
træder Skind rene i
Sneen. 2) intr. trædes
saaledes reent (Skindet.)
nioáiok, intr. det samme i
1ste Bemærkelse.
nioárbik, 1) Stedet hvor
Skind trædes. 2) en
Løe.

Niobagiak, see under Niu-
verpok.

Niobbiorpok, f. under Nio.

Niokut, see under Niuver-
pok.

Niolo, Niorarpok og Nior-
rovok, see under Nio.

Niörtipok, 1) intr.
Frummer sig; bugner;
bliver Ræv (Træ, Been,
Raal.) 2) tr. Frummer
el. bugner det; gjør det
Frumt.

niungavok, intr. er Frum
el. bugnet; er Ræv.

niungarvok, Frum; Ræv;
bugnet.

Nipáigliok og Nipangéropok,
see under Nipe.

Nipparpok, 1) intr. sid-
der paa Jisen for at stik-
ke Sælhund. 2) tr. sid-
der efter den Sælhund
at stikke.

nippartok, den som sidder
paa Jisen for at stikke
Sælhund.

Nipe, Røst; Skrig;
Skrald; Lyd.

niblerpok, f. intr. 1) skri-
ger; gjør Anskrig; giver
Skrig fra sig. 2) lar-
mer. 3) i negat. tier stil-
le; svarer intet.

nibliavok, intr. er i Skrig;
larmer; gjør Allarm.

nibliugávok, intr. skriger
fælt; gjør en skræffelig
Tummel og Allarm;
vraaler.

niblikárupok, intr. veed
intet at svare; bliver
stum.

nipigíkpok, f. intr. 1) har
en god Røst. 2) lyder
smukt.

nipigíklárpok, tr. Raffer
god Lyd; bringer til at
lyde smukt.

nipigíksaut, Campholium.

nipangéropok, f. intr. tier
stille; holder op at kri-
ge el. larme.

nipangérsarpok, tr. faatr
til at tie; bringer til
at holde op med Skrig
el. Graad; stiller den,
som larmer.

nipangéiok, tr. stopper
Munden paa en; igjen-
driver ham; bringer til
at tie.

nipáigliok, intr. 1) det sagt-
ner med Blæsten; det
suser ej mere saa stærkt;

Spēn bruser ej længer
saa sølt. 2) det lindrer
med Pinen; den Syge
jamrer sig ej længer saa
stærkt; han finder Lise;
Smerten stilles. 3) *tr.*
i samme Bemærkelser, (see
Gram. X. Cap. §. 11, 2.)
Nipaigliã vuziarmit, Vej-
ret har slilet meget af siden
i Dag.

nipaiglarſe! 1) hvor stille
blev det nu med eet! 2)
hvor lindrede det nu
med Smerten!

Nípok, *i. 1) intr.* a) li-
der el. gnider Guden af
sig. b) Skindet paa Baa-
den bliver tavsslidt (ved
Gis el. Stærk Land.) 2) *tr.*
a) gnider den af (Guden.)
b) slider tavset (Skindet.)

Nípſe v. Nivſe, tør flakt
Gist. (heber ellers og
Mipſe, see samme.)

nipſilliok, *tr.*)

nipſilliorpok, *intr.*) tørrer
Gist paa saadan Maa-
de; tilbereder Stokſiſt.
nipſilliak, en tørrtet flakt
Gist.

Níptarpok, 1) *intr.* bli-
ver Opholdsvej; hol-
der op at snee el. regne.
2) *tr.* viser frem; ræſe
fer frem, at en anden
kan see det; lader det see.

níptavok, *intr.* er Opholds-
vej; er got Vej; er
oventørt.

níptáilak, *tyt* Luft, som
truer med Regn el.
Snee.

níptáilarpok, *intr.* er *tyt*
i Vejret; truer med
Regn el. Snee.

níptéipok, *ts. intr.* er Slud;
er vaadt Vejrligt; sneer
el. regner ret alvorlig.

níptéitſokáu v. níptéitſórló-
vok, *intr.* er meget ſemt
Vejr med Regn el. Snee.

Níſa v. nēſa, et Marsvin
(*Delphinus Phocana.*)

níſárnak v. nēſárnak, et ſært
ſlags Marsvin (*Delphinus
Turſio.*)

neſarpik, et andet ſlags Mar-
ſvin, der uden Lovel bliver:
Spekhuggeren (*Delphi-
nus Orca.*)

níſarpok, *intr.* fanger et
Marsvin.

Níſorak, et Gist.

níſorarpok, *intr.* hiſſer.

Níuverpok, *i. 1) intr.*
Ejbslaaer; handler. 2)
tr. — med en.

niuverbigau, *tr.* det samme
i ſidſte Bemærkelse.

niuvertarbik, et Handelsſted;
en Krambod; et Torv.

niuvertok, en Kjøbmand;
Handelsmand.

niuvertuſlak, en Under-
Kjøb

Kjøbmand; Handels-
Assistent.

niuvernerdlukpok, *intr.*
handler slet. a) er ikke
god at handle med. b)
forhandler sig; forseer
sig i Handelen.

niobagiak (N.) v. niugvagiak,
(S.) 1) en Handler, som
Kommer fra et andet
Sted. 2) en Hollænder,
som Kommer under Lan-

det for at smughandle.
niobagiarpok (N.) v. niug-
vagiarpok, (S.) *intr.* Kom-
mer for at handle.

niobarikpok (N.) v. niugva-
rikpok, (S.) *intr.* 1) hand-
ler got. 2) er god at hand-
le med; giver got Kjøb.

niobárdlukpok (N.) v. niug-
várdlukpok, (S.) *intr.* 1)
handler ikke got. 2) er
ej god at handle med;
er dyr med sine Vahre.

niokut, Handelsvahre.

niokutigau, *tr.* Kjøbslaer
el. handler dermed.

Nivákpok v. váktar-
pok, *tr.*)

nivaktáök, *intr.*) Skoler;
Skuffer (Sær, Skarn ic.)

nivát, en Skool; en
Skuffe.

Nivérpok, *t. intr.* falder
bag over.

nivértipok, *t. intr.* støder en
bag over.

Nívgo, Sliim; Siste,
sliim (som sidder uden paa
Siste el. Orme.)

nivgovok, *intr.* er sliimet;
er fuld af Sliim (uden
paa Skindet.)

nivgurfok, sliimet.

nivgorpok, *intr.* bliver til
sliimet el. besmurt med
Sliim.

nivgórne, Lugt af Siste;
Sistestank.

nivgórnipok, *ts. intr.* stin-
ker af Siste; lugter sisset.

Niviarfiak, en Jomfrue;
en Pige.

niviarfiarak, 1) en liden
Jomfrue; es Pigebarnd.
2) en ung Karl. A.

niviarfiarangoak, et spædt
Pigebarnd.

niviarfiak-pás, en for-
faren Jomfrue, som veed
mere end en Jomfrue bør
vide. N.

Nivíngarpok, 1) *intr.*
hænger. 2) *tr.* a) hæn-
ger op; hænger det paa
noget; hænger en es-
noget. b) sætter Garn
ud.

nivíngarbik, 1) noget at
hænge paa. 2) en Galge.

nivíngavok, *intr.* 1) hæn-
ger; er hængende. 2)
er udsat (Garnet.)

nivíngarfok, 1) hængende;
hængt. 2) udsat (Garn.)

Niviórpok, see under næst følgende.

Nivipok, *z. tr.* holder sig dertil; søger derefter (f. Ex. Raven til Aafsel.)

nivitsárpok, *tr.* 1) loffer til at søge en Sted el. at holde sig dertil. 2) loffer til sig (siges især om Hvalfisken, naar den udspreder sine Barber, og holder dem noget stille for at løfte Hval-Afset derind imellem.)

niviórpok, *tr.* holder sig over sine Æg el. Unger (en Fugl); svæver over dem for at beskytte dem.

niviórtok, en Fugl, som saaledes beskytter sin Ængel.

niviugák, en Spiesflue (*Musca mortuorum, vomitoria* og *Cesar.*)

Nívko, tørret Kjød.

nivkotórpok, *intr.* spiser tørt Kjød.

nivkulliok, *tr.* tørrer Kjød.

Nivse, see under Nipse.

Nokárpok, 1) *tr.* strammer. 2) *intr.* a) strammes; bliver stram. b) staaer udsendt (en Buestræng.) c) frymper sammen; bliver frumpen el. forstrakt i sine Lemmer (naar de tabe deres naturlige Bevægelse.)

nokártorpok, *tr.* det samme i første Bemærkelse.

nokártak, 1) en Buestræng.

2) en Stræng paa Violin, Zitrin &c.

nokarutéjarpok, *intr.* løsnes; slappes (det som var stramt med el. forstrakt.)

Norak, en Kalv, *spec.* en Rheenkalv.

nor'alik, en Hun Rheen med Kalv.

nor'áitlok, en gold Rheen, som løber over uden at faae Kalv.

nor'arpok, *intr.* faaer el. fanger en Rheenkalv.

Nórdlo, i *pl.* nórdlut, 1) de Remmer, hvori Kjeden hænges over Lampsen. 2) de Remmer, som gaae i hinanden imellem Slædens Opstændere.

nordlolérpok, *f. tr.* gjør saadanne Remmer i Stand paa Kjedel el. Slæde.

Nórsak, et Kastetræ (til at give Kastepilen Fægt med.)

norséksak, noget til et Kastetræ.

norséklaut, Værettræ i Forraad dertil.

Nórtlak, Mands og Kones Forældre i Hensigt til hinanden, *hesti cum suff.*

suff. nortla, hans el. hendes Sønnekones Fader el. Moder; hans el. hendes Datters Mands Fader el. Moder.

nortlarâu, *rr.* har ham el. hende dertil; staaer i saadan Svogerkab med en Person.

Nōuk, 1) en Odde el. Luf; et Læs. 2) en Punt af noget. 3) *spec.* Colonien Gothaab.

ndungmēpok, *intr.* 1) er paa en Odde. 2) boer ved Gothaab.

nōungmio, 1) en Læsboer. 2) en Gothaaber.

nōurdlek, 1) den alleryderste paa et Læs; den som boer paa yderste Punt af et Land. 2) en Uyhernhuter; den som boer paa Brødre, Uylægget Uyhernhut.

nōukpok, 1) *intr.* a) flytter sig. b) flytter i Læs; værelsen paa samme Land. c) har faaet en nye Lectie for. 2) *rr.* a) flytter det. b) slaaer af et Kår i et andet. c) sætter ham en ny Lectie for.

nōuktok, flyttet.

nōuktipok, *rr.* flytter bort; forflytter.

nōupok, 1) *rr.* det samme. 2) *intr.* forflyttes.

nūkterpok, *z. intr.* a) flytter af et Kammer i et andet; er i Færd med at flytte; bærer sin Boehave fra en Teltplads til en anden. b) flytter sig; rykker op fra et Sted til et andet. 2) *intr.* og *rr.* oversætter i et andet Sprog.

Nōukpok, see under næstføregaaende.

Nuak, 1) Snue 2) tyk Spyt el. Qvalster.

nuákpok, 1) *intr.* har Snue. 2) *rr.* a) spytter Qvalster paa en. b) dypper fingeren i Munden og trykker dermed paa noget (f. Ex. naar man vil vende et Blad i en Bog.) c) man siger og: akunit! nuaislauagit, flynd dig! jeg vil med min finger trykke Spyt paa et Sted, du maae komme igjen inden det bliver tørt.

nubiorpok, *intr.* 1) brækker Qvalster op. 2) sagler langs ned ad sig.

Nuarálloak, Systersbarn til et Gruentimmer, helst *cum suff.* nuaralloa, hendes Systers søn el. Systerdatter.

nuaralloarâu, *rr.* hun har det til Systerbarn.

Nud-

Nudluarpok, *see under Nul-*
lok.

Nuennák og Nuennárpok,
see under næstfølgende.

Nuennerpok, *f. intr. er*
listigt el. fornøjeligt;
er behageligt el. ange-
nemt; er ret lysteligt og
indtagende.

nuennerfok, *listig; fornøje-*
lig; behagelig; ange-
nem; lystelig; indta-
gende.

nuennekân, *intr. er meget*
listigt; er særdeles ind-
tagende.

nuennerâu, *tr. forlystet sig*
derved; er indtaget deri;
finder det behageligt.

nuennák! *hvor listigt!*
hvor indtagende! hvil-
ken Lyst!

nuennárpok, *intr. forlyster*
sig; diventerer sig; ta-
ger sig Fornøjelse.

nuennárníarpok, *intr. stil-*
ler sig ret fornøjelig an;
viser sig glad; er ved et
got Lune.

nuennárbik, *et Lyst-Sted.*

nuennárut, *Fornøjelse;*
Fornøjelse.

Nuerfok, *hest i plar. og*
cum suff. nuerfoee, So-
lens Straaler el. Stri-
mer.

nuerfopok, *intr. flaaer*

Strimer; Straaler
(Soln.)

Nuertlek, Brændeboble;
Spæn; Raabesppe; Gop-
le; Manæt (Medusa.)

nuertlérsfoak, *et stort Slags*
Goppe (Medusa capil-
lata.)

Nuertlut, *car. sing. 1)*
Kinden over Leveren,
som gjerne hænger ned
i smaa Glube ittellem Le-
ver-Bladene. 2) smaa
Lande i Hob tæt ved hi-
nanden; en Samling
smaa Øer i Havet.

Nugerpok, *see under næst-*
følgende.

Nugspok, *tr.)*

nugirfok, *intr. 1) træffer*
dem paa en Traad el.
Liine (Fisk; Perler) 2)
traader en Syenaal;
flyder Traad i Aale-
øjet.

nugit, *1) en Snor el. Liine*
at træffe noget paa. 2)
en Fugle-Piil; en Ra-
ste-Piil, som bruges til
Søfugle.

núgerpok, *f. 1) intr. Fæster*
med en Fuglepiil. 2) tr.
flyder el. træffer med
Søfuglepiilen.

nugériarpok, *intr. Kommer*
paa Skud med Fugle-
piilen.

Núia, *en Øye.*

nújavok, *intr.* er *Spes*; er fuld af *Spes*.

núlok, 1) *intr.* Kommer frem. 2) *tr.* trækker *Spes* over *Himmelen*.

núrlarpok, *tr.*)

núrlátok, *intr.*) 1) *flyder* ind og ud; *stetter* (*Kurs* *ve.*) 2) *stopper* (*Strøm* *per.*) 3) *baldyrer* (*Sæl* *stinds* *Poser.*).

núrlægak, 1) *stettet*. 2) *stop* *pet*. 3) *baldyret*.

núrláirlok, 1) en *Kurve* *mager*. 2) en *Stopper*.

núrlárnek, *det* som *ræk* *fer* frem af noget andet og *ligger* blot. *spec.* en *Lysfælde*.

núlsipok, *t. tr.*)

núlsitlok, *intr.*) 1) *trækker* frem; *lader* komme for *Dagen*. 2) *salbyder*; *byder* tilfals.

núlsitirlok, en *Bræmmer*; en *Salbyder*.

núlsitak, 1) *fremtruffen*. 2) *salbuden*.

Núlok, *see* under *næssfore* *gaaende*.

Nukak, *yngre* *Sydsten* *de* af samme *Kjøn*. *cum* *suff.* nukd, 1) *hans* *yngre* *Broder*. 2) *hendes* *yngre* *Syster*.

nukárdlek, *den* *yngste*.

nukárdliovok, *intr.* er *yngst*.

nukaráu, *tr.* 1) *han* *har*

ham *til* *yngre* *Broder*.

2) *hun* *har* *hende* *til* *yngre* *Syster*.

nukárdlerau, *tr.* er *ældre* end *han* *el.* *hun*.

nukareek, *car. sing.* 1) *Brø* *dre*. 2) *Syste*.

nukareekpuk, *f. intr. car. sing.* 1) *ere* *Brødre*. 2) *ere* *Systre*.

nukakták, 1) en *nyfødt* *yngre* *Broder* *el.* 2) — *yngre* *Syster*.

nukaktávok, *intr.* 1) er en *yngre* *Broder* (*til* *ham*). 2) er en *yngre* *Syster* (*til* *hende*).

nukáktakarpok, *intr.* *har* en *yngre* end *sig* *selv* *til* *ægte*.

nukárngok, 1) *den* *som* er *gift* med en *andens* *Kone* *s* *yngre* *Syster*; *den* *yngre* *Systers* *Mand* i *henhold* *til* *den* *ældre* *Systers* *Mand*. 2) *den* *som* er *gift* med en *andens* *Mands* *yngre* *Broder*; *den* *yngre* *Brøders* *Gustru* i *henhold* *til* *den* *ældre* *Brøders* *Gustru*.

nukárngoreek, *car. sing.* 1) *Svøgre* *til* *hinanden*. 2) *Svigerster*.

nukárngoreekpuk, *f. intr. car. sing.* 1) *de* *ere* *hvers* *andres* *Svøgre*. 2) — *Svigerster*.

nukartugak, en ung Rheens-
hjørte (som ej er fuldvor-
en.)

nukakpiak, en Ungkarl;
ugift el. ledig Mands-
person.

nukakpiarak, 1) en liden
Dreng. 2) Herremesterne
bruge det i modsat Bemær-
kelse om: en liden Pige.

nukakpiak-pás, en for-
føren Ungkarl.

nukakpiatokak, en gammel
Ungkarl; en Pøbers-
svend.

nukakpiavok, *intr.* er Ung-
karl; er en ledig og ugift
Mandsperson.

Nukakpok, 1) *intr.* bli-
ver mat og træt; er
ganske udpidstet og
Kraftløs. 2) *tr.* over-
kommer el. formaaer
det ikke; Kan ej komme
det afsted.

nukangavok, *intr.* er mat
og træt; er udpidstet
og Kraftløs.

Nukárgok, see under Nu-
kak.

Núke, 1) en stor Seene;
Spændeseene. 2) Kraft;
Magt; Styrke.

nukipok, *z. tr.* 1) rykker
i; trækker paa; strækker.
2) roer af al Magt
paa Baaden.

nukiktaerpok, *s. intr.* faaer
Kræfter igjen.

nukinginakau, *intr.* 1) det
tager paa Kræfterne. 2)
man er overvældet med
formegit paa een gang;
det er en stærk Skynd-
ing med Arbejdet.

nukinginak! hvilken
Skynding! hvem kan
holde det ud!

nukingarpok, *intr.* 1) ta-
ber sine Kræfter; tager
af i Styrke; mister sin
Helsen. 2) Skynder sig
med noget; anvender
alle Kræfter for at faae
det fra sig.

Nukipok, see under næsso-
regaende.

Nukterpok, *s.* under Nouk.

Nullavok, *intr.* lægger
sig et Sted for det løse
(helst paa Bugen); Kaster
el. slenger sig et Sted
(i Marken el. paa Bræden
af Matbedel. Døvenskab.)

nullangavok, *intr.* ligger et
Sted og har saaledes
slengt sig hen (helst paa
Bugen.)

Nullereek, see under næsso-
gaende.

Nulliak, *z. suff.* nullia, 1) hans
Kone. 2) hans Sun.

nulliarau, *z. 1)* har til
Gjæstue. 2) pøttes med;
har

har Ejødelig Omgang
 med.
 nulliareek, *car. sing. Egte-*
folk; Mand og Hustru.
 nulliareekpuk, *f. intr. car.*
sing. ere Egtefolk.
 nulliareengnek, *Egtefæb.*
 nulliarnåk (N.) nulliarngåk
 (S.), en nygift Mand;
 Brudgom.
 nulliarpåk, den første Kvin-
 de, en Mand har taget
 til Hustru, naar han
 siden tager Medhustru-
 er; den rette Hustru.
 nulliarpok, *intr. 1)* faaer sig
 en Kone. *2)* parres el.
 have Ejødelig Omgang
 med hinanden.
 nulliarniarpok, *intr. 1)* løber
 efter Zorer el. Tæver.
 nulliærferpok, *f. intr.* han
 vil gifte sig; frier.
 nulliærferfok, en Frier.
 nulliærfiak, den Kone,
 en Mand faaer efter den
 forrige Død.
 nulliærkiupok, *rr.* har
 taget den til Kone igjen.
 nulliæråk, en Egttemands
 Zore.
 nulliærfulk, en gift Mand,
 som holder Zore.
 nulliærfsak, en Kjæreste
 (neml. et Fruentimmer.)
 nulliereek, *car. sing. Sviger-*
forældre.
 nulliereekput, *car. sing. de ere*
 Svigerforældre sam-

men; deres Børn ere
 gifte med hinanden.
 nulliærpok, *intr.* mister sin
 Kone.
 nulliærfok, den som har
 mistet sin Kone.
 nulliærnek, en Enkemand.
 Nullok, en Artsbalde.
i dual. nudluk, begge
 Artsbalderne; en Rum-
 pe; en Røv.
 nullorårpok, *intr.* faaer det
 han sidder paa (saa siger
 man af Skient om den, som
 kommer tomhændet hjem.)
 nudluårpok, *intr.* saa siges
 om Sølhunden, naar den
 er meget tam og ligger
 stille paa Ryggen oven
 i Vandet med Zored og
 Bag bøjede mod hinan-
 den.
 nudluærtok, en Sølhund
 i saadan Stilling.
 Nuna, *1)* Land. *2)* Jor-
 den; Jordfloden. *3)*
cum suff. a) Gødested. *b)*
 Boepæl; Hjem.
 nunagau, *rr.* har det til
 sit Land el. Hjem.
 nunættak, en Sjeldspids,
 som rager frem af Jis-
 Søfelen.
 nunalåpok, *rr. intr.* lander;
 Kommer til Land el. i
 Havn.
 nunalæfok, Kommen til
 Land el. i Havn.

nunaliniarpok v. lifarniar-
pok, *intr.* søger at Bom-
me til Land el. i Havn.
nunalitserpok, *s. tr.* faaer
det bragt til Land.

nunamio v. miutak, 1) den
somer paa Landjorden;
Landdyr; en Jordbe-
boer. 2) en Urt kaldet:
laaden Hønschid.

nunapafikpok, *s. intr.* er
Landvind; blæser ud
fra Landet.

nunapafiksók, Landvind.

nunarsioek, *intr.* og *tr.* 1)
sætter sig ned paa et
Land; vælger sig et
Land til Boepæl, hvor
man ej er født. 2) faaer
Land i Sigte.

nunarsiak, et nyt Land,
man har valgt til Boe-
pæl.

nunarsiaráu, *tr.* sætter sig
ned der; vælger det
Land til Boepæl.

nunangiakpok, 1) *intr.* kan
ej trives paa et Sted.
a) kan ej finde sig i at
være i et Sted el. vaadt
Luus. b) har et ont
Herstab el. stem Tiene-
ste; er hos stemme folk,
som gjør en Livet suurt.
2) *intr.* og *tr.* farver
Skind rødt (paa grøn-
landsk blis.)

nunangiatsokpok, *intr.* det
samme i. ste Bemærkelse.

nunangiagak, rødt farvet
Skind.

nunangiek, et stykke rødt
Fyrrebaark.

nunangiægau, *tr.* kan ej
trives der.

nunangianakáu, *intr.* 1) er
sær utaalelig Stident el.
vaadt (et Huns.) 2) er
stem el. nodelig at væ-
re hos; jager idelig paa
Døren.

nunasiörpok, *intr.* gaaer
paa Landet; fahrer
over Land.

nuniakpok, *intr.* gaaer ud
at sanke Bær (paa det
Land, man boer.)

nuniaktok, en Bærsamler.

nuniagiak, den som er fah-
ren hen med Ronebaad
til et andet Land at san-
ke Bær.

nuniagiarpok, fahrer saa-
ledes hen et Sted at san-
ke Bær.

Nungúpok, 1) *intr.*
gaaer op; fortæres; bli-
ver til Ende; gaaer alto-
sammen med. 1) *tr.* a)
gjør Ende paa; tager
det altsammen; æder
reent op. b) gjør eens-
ved dem alle. c) gjør
Ende med ham; gjør
reent til Skamme. 3)
Heraf *infinitivus applica-
tus* nungudlune, der baa-
de

de med og uden *suffixo* bruges. pm: a) hver; enhver; ethvert; alle og enhver; allesammen, som: Innuk nungudlune, ethvert Menneske. Udlut nungudlugit, alle Dage; hver Dag. b) saa ofte som (see Gram. XV. Cap. §. 4. f.).

nunguvok, *intr.* er til ende; er fortæret; er oppe.

nungutak, Slutningen; Resten; sidste Smule.

nungútliok, *intr.* alting er gaaet op op for ham; han har ikke mere; har udsolgt el. gjort reen Bord; har gjort Ende paa Alting.

nungútliuik, Ødelæggelse.

nungóupok, *tr.* 1) gjør reent Bord for en, saa han faaer intet; æder fra ham; tager Alting, saa der bliver intet tilbage til ham. 2) stiller ham ved alt det, han har.

nungukávok, 1) *intr.* det gaaer ej saa snart op; der er Velsignelse i; det har ofte været fremsat, og endda bliver noget tilovers; er drøjt. 2) *tr.* Fan ej faae det opspist; har endnu deraf, i hvor ofte det har været fremsat.

nungudlarpok, *tr.* gaaer igjennem Gud og Rjød; trænger lige ind i Rjød det.

Núnovok, 1) *intr.* a) holder inde; tvinger sig. b) det bliver til intet (f. Ex. Rysen; Kiært; det man vilde fige.) 2) *tr.* holder inde med; beholder det i sig; Kommer ikke ud med det. Okauzikfaralloara nunovara, jeg holdt inde med, hvad jeg vilde fige.

núnurlok, den som beholder noget i sig el. tvivler sig fra at komme ud med det, der var i Veje.

nunúpok, *tr.* tager noget af et Klædebon i Viiden el. gjør det snevrere ved en Gold.

Nusukpok v. nytstukpok, *tr.* 1) rykker til sig; rusker i; rusker af; oprykker; afplukker. 2) *tr.* tager sig en Kone paa hedenst Viis.

nusytliok v. nytsturlíok, *intr.* det samme.

nusut v. nytstut, et Rykker redskab. i *dual.* nytstutik, en Knibtang.

nytsúrfoæk, *dual.* en stor Knibtang.

nusugak v. nytstugak, oprykker; afrikket; afplukket.

X

Nárab.

Nútablek, 1) en medfødt.
el. naturlig Plet paa Hud-
den. 2) i *pl.* nutableet,
Sregner i Ansigtet el. paa
Hænderne.

Nutåk, *ny.*

nutåvok, *intr.* er *ny.*

nutåitfiak, næsten *ny*; ej
meget gammel.

nutårloak, splinter *ny.*

nutåråk, nyt; ungt; unge.

Spec. en ung utænit Hund.

nutångorpok, *intr.* bliver
ny; fornyes.

nutångornek, Fornyelse.

nutångortipok v. **nutårter-**
pok, 1. *tr.* fornyer.

Nutåralukpok, *intr.* Ud-
den spræder.

nutåraluktok, Ildspretten;
Brægen af Ild.

Nutåkpok, 1. *intr.* 1)
springer af Hæde; spren-
ges af stærk Kulde el.
Varme, saa det giver sig
ud af sine Dele. 2) smel-
der; giver Anald (naar
noget giver sig fra hinan-
den af Hæde el. Kulde);
pikker i Kæfelovnen
af stærk Hæde. 3) løber
hastig i Vejret; vover
stæft.

nutåktok, 1) sprengt. 2)
opvoren i en Hæst.

nutåktipok, 1. *tr.* sprenger;
kommer til at sprække

(f. *Er.* Glas ved gloende
Vand.)

Nyak, et Hovedhaar.

nyåursæt, *car. sing.* en Per-
ruque.

nyåurselik, en Strandorm
el. Sjøremat behængt
med lange bløde Træ-
de (*Lumbricus cirratus*.)

nyårpok, 1) *intr.* flipper
el. stjerer el. river Haa-
ret af sig. 2) *tr.* — af
en anden.

nyårtorpok, 1) *tr.* trækker
en ved Haalet. 2) *intr.*
i *dual.* trække hinanden
efter Haalet.

nyårtortuk, 2de som træk-
ke hinanden efter Haa-
ret.

nyalikfak, en fiske And
(*Mergus serrator*.)

Nyoårpok, *intr.* er *sty*;
er vild.

nyoårtok, *sty*; vild. Ner-
fuitit nyoårtut, vilde Dyr.

nyoarlårpok, *tr.* strammer;
gjør vild el. *sty*; Fyser.

nyoarslåt, en Suglestræms-
sel; noget at Fyse Sug-
le bort med. Deraf *dimi-*
nativum. **nyoarslatingo-**
ak, lille Stræmsel; lile
Kone.

nyoårpok, 1. *intr.* er tam;
er spag.

nyoårtok, tam; spag.

ny-

nyoiserpok, *f. intr.* Kommer mod en, som det var tamt, og er dog vildt (et Dyr.)

nyoiserlipok, *r. tr.* gjør tamt; løffer for et Dyr for at faae det til sig el. gjøre det rolig.

nyovik, *Lusten. A.*

Nytsukpok, *see Nufukpok.*

Næggovik, *see under Næuvok.*

Nækkerpok, *see Nakkerpok.*

Nællorniok, *see under næstfolgende.*

Nælluvok v. nælluvok, 1) *intr.* er uvidende. 2) *tr.* veed ikke. 3) *i neg.*

nællungilak, *veed.*

nællursok, 1) uvidende. 2) en Taabe; en Toffe. 3) en Hedning.

nællursak, *ubevidst.*

nællungitsak, *bevidst; det man veed.*

nællursforpadlæk, *hedensst.*

nællursforpadlærpok, *intr.* er hedensst el. paa Hedningenes Vits.

nællursfæk, *Uvidenhed.*

nællursakangilak v. nællusipok, *ts. 1)* er alvidende; veed alle Ting. 2) veed meget; er særdeles

Flog, ret som ingen Ting var skjult for ham.

nællursakangitsok v. nællusipok, 1) alvidende. 2) meget Flog.

nællusuitfæk, *Uvidenhed.*

nællukasikau, *tr.* veed des aldeles ikke, som ej heller er at vente af ham.

nællukópok, 1) *intr.* vover ikke sig selv; forlader sig ej paa sig selv. 2) *tr.* veed ej, hvorledes det vilde løbe af med ham, om det kom dertil.

nællunárpok v. nakau, *intr.*

1) er vanskeligt at vide.

2) er ej let at fatte el. begribe; er ubegribelig.

3) er ej god at forstaae sig paa; man skal ej let lære at kjende ham (et Menneske.) 4) er vanskelig at finde.

Atat nællunarallóarkaut udlo-

me, 3 Dag ere Sølhunder-

ne vanskelige at komme

over. 5) er underligt.

nællunartok, 1) vanskeligt

at vide. 2) ubegribelig.

3) underlig.

nællunartulliok, *intr.* gjør

underlige Ting.

nællunartulliak, en under-

lig Gierning.

nællunartulliarpok, *intr.*

gør en underlig Gierning.

nællunák v. nárfé! ubegri-
ligt! hvor underligt!

nællunárfiok v. nárfikáu,
intr. har sine Vanskelige
heder; bliver vanske-
ligt at vide el. begribe
el. finde.

nællunaromángilak, *if. intr.*
det vil blive got at vi-
de; det vil Tiden lære
el. vise.

nællunarungnárpok, *intr.*
er ej længer vanskeligt
at vide; kan nu for-
staaes.

nællunéjarpok, *tr.*)

nællunejáðok, *intr.*) 1) læg-
ger for Dagen; be-
kjendtgjører; bevidner;
viser; aabenbarer (no-
get.) 2) giver det til-
kjend; siger til; lader
en anden vide det. 3)
vidner om en i hans Gra-
værelse. 4) beviser; sø-
rer Beviis for. Okauzi-
sit nællunéjarkit, beviis,
hvad du siger. 5) lægger
Mærke til; gjør sig det
bekjendt; tager Mærke
deraf. 6) forklarer; for-
tolker; gjør det begri-
beligt.

nællunejárfok, 1) et Vidne.
2) en Tolk; en Sortol-
fer.

nællunéjarnok, 1) et Vidnes-
byrd. 2) et Beviis.

nællunéjaut, 1) Vidnesbyrd.

2) forklaring; Oplys-

ning (neml. Mibler der-
til.) 3) Efterretning;
Attest.

nællunéjautigau, *tr.* 1) sø-
rer Vidnesbyrd; det er
hans Bekjendelse. 2) be-
viser dermed; bruger til
Beviis.

nællunéjaupok, *tr.* aabens-
barer for en; bekjendts-
gjører ham; lader ham
vide; forklarer ham no-
get. Nællunejaupanga

fullícksfamnik, han sagde
mig, hvad jeg skulde gjøre.

nællunárpok, 1) *intr.* a) gi-
ver sig tilkjende. b) siger
til. c) bekjender. 2) *tr.*
a) giver en anden til-
kjende; angiver ham.
b) siger det til; bekjendts-
gjører; aabenbarer. c)
bekjender det.

nællunárhigau, *tr.* lader en
vide; siger ham det;
aabenbarer el. bekjender
for ham; giver ham at
forstaae.

nællunárfserpok, *f. tr.* 1)
seer til en Syg; besø-
ger ham for at-erfare
hvorledes han befinder
sig. 2) prøver; lægger
Mærke til; tager Kiens-
de af noget.

nællunárfiok, *tr.* lærer at
kjende en; forstaaer sig
paa ham; skjønner det
hos ham.

næl-

nællunærſarpok, *tr.* 1) vej-
er. 2) maaler.

nællunærſaut, 1) en Vægt;
en Bismær. 2) en Skiep,
pe el. andet Maal.

nællunærſorpok, *tr.* 1) har
det i Erindring; huſter
derpaa; har for Øjne;
ſeer jevnlig efter for ikke
at glemme det. 2) giver
Agt paa; gjør ſig ret
beſjendt med. 3) tegner
op; fører til Bogs. 4)
gjør Rede og Rigtig-
hed for.

nællunærut, Underretning.

nællunærutigåu, *tr.* ſaaer
Underretning af; Kom-
mer til Kundſkab el. Ø-
greb ved noget.

nællunærkot v. kotak, 1) et
Mærke; Kjendetegn;
Tegn, hvorefter man
kan vide og ſjende no-
get. 2) *ſpec.* a) et Uhr.
b) en Soelſtve. c) et
Compas.

nællunærkotaráu, *tr.* har
det til Tegn el. Mærke;
ſjender en Ting der-
paa.

nællunærkotávok, *intr.* er
til Tegn; er et Mærke.

nællunærkoſerpok, *f. 1) intr.*
gjør ſig et Mærke; 2)
tr. lægger Mærke der-
ved (*f. Ex.* i en Bog);

reijſer noget op til Tegn
derved; ſætter et Kjens-
de ved Siden. Nunia-
tingoara nællunærkoſerd-
lugo kemekpara, jeg lod
min Børpoſe blive efter
mig, men ſatte et Kjens-
de ved Siden af den.

nællunærkutſiörpok, *intr.* 1)
gjør Tegn el. Mærke. 2)
gjør Uhrværker el. Com-
pas ic. el. gjør dem i
Stand.

nællungnærpok, *tr.* fatter
el. begriber det nu; er
ej længer uvidende om;
forſtaaer det; kan ſin
Lectie.

nællungnærſarpok v. ſipok,
tr. oplyſer; ſkaffer en
Begreb om det, han ej
før vidſte; afhjælper
hans Uvidenhed.

nællungnærſaut, Oplys-
ning; oplyſende Mid-
del.

nællórniok v. lórngiok, *tr.*
veed ikke en andens Me-
ning deri; veed ej, hvad
han vil ſige dertil; har
ej for hørt ſig hos ham.
2) veed ej hvorledes det
har ſig med den Sag;
indſeer det ikke.

nællorngæſigåu, *tr.* veed ik-
ke Rede dertil; er i Uvis-
hed derom.

Obba (N.) v. ogva (S.),

1) der! 2) den er det!

3) er det den? (pegende derpaa.)

duane, der, paa det Sted; der ved.

duanga, derfra.

dunga, didhen; derhen.

ugóna, derigjennem; her, frem; ad denne Vej.

ugónakópok, 1) *intr.* fahrer den Vej herfrem; fahrer her frem. 2) *tr.* fahrer omkring det Land ad denne Vej. Ugónakopátigut, han før her omkring os.

úna, *intr.*)

óma, *tr.*) han, hun, den, det der (for dine Øine el. som er nærværende.) i *dual.* og *plur.* okko (*intr.*) og okkoa (*tr.*), de 2de; de.

úna, 1) den stemme; den Krabat. 2) du Slubbert; du stemme Knegt; du er den rette Karl.

unársoak, 1) den store Skjelm; den lumpne Krabat. 2) du store Skalk!

unángoak, 1) den lille stemme Krabat. 2) du lille Knegt!

anakalik, vil man kun see

til ham el. den! det er dog ret et forrædeligt Menneske el. Barn! du er dog stræffelig arig!

unávok, *intr.* det er den og ingen anden.

únamé? hvad da han el. den? hvad skal det da gøres ved ham el. hende?

óma! 1) hør du! hør! 2) O!

óma-hå! hør dog! vil du dog ikke høre!

omársoak, 1) han el. den store el. stemme; bruaes helst *transitive*, som: omársub unatarpángu, den store Knekt slog mig. 2) hør du store!

omángoak, 1) han el. den lille el. snilde; den vakkere (ogsaa helst *transitive*.) 2) hør du lille!

omèit! 1) jo, jo, du skal lure ham; tag dig vare, der bliver intet af!

táuna, *intr.*)

táurfoa, *tr.*) *Pronom. relat.*

1) han, hun, den, det (hvorefter er talt.) 2) den, som; hvilken; hvilket.

táunalo-alit, 1) det var ogsaa ham; der var han og med, efter gammel

SKF;

Skif; han skulde ogsaa med; ja det tænkte jeg nok om ham. 2) den skal jeg og have el. be-
gegne, som jeg plejer; det er ikke at spørge om, at jeg jo skal have den med.

taunávok, *intr.* det er ham el. hende el. den (som Ta-
len er om, men fraværen-
de.)

Ogak v. óvak, en Sjords-
Torst; smaa Torst (*Ga-
dus barbatus.*)

ógarsíorpok, *intr.* fisker
Torst.

ógarsíut, en Torste-Snøre.

ókiarpok, *intr.* er paa Si-
sterie efter smaa Torst.

Ogiarpok, f. under Okpok.

Oh-oh! Oh! Oh! (et
hult Skrig, Rangerne gjør
re ved Siden af deres Ma-
re, som er stukken i Van-
det, og derved søge at
skrælle Sælhundens el.
Fuglen, at den igjen skal
komme op, naar den er
duffet under.)

Órpok v. órtarpok, *rr.* Kris-
ger saaledes i Vandet
efter en Sælhund el.
Fugl.

Ojah, see under Iah.

Okák, 1) en Tunge.
Okák *terfa*, det er en slem

Mund. 2) Skillerum-
met i en grønlandsk
Lampe.

okáinak, bare Tunge; det
er: 1) Kjæft nok, men
ikke videre. 2) blot Ord
uden Mening; kun med
Munden, men ej fra
Hjertet.

okáinávok, *intr.* det er bas-
re Tunge: 1) Munden
duer kun paa ham; han
snakker endeel, men
gjør saa lidt. 2) det er
blot Ord uden Betyd-
ning; det gaaer ej fra
Hjertet.

okáinarpok, *intr.* taler nok
derom, men gjør dog
ej noget af hvad man
siger; det bliver kun
Snak og man gjør ej
Noget deraf.

okáitfok, en Skarv (saa
 kaldet, fordi den har næ-
sten ingen Tunge) (*Peleca-
nus Carbo.*)

okáitfoak, en Skarv-Lunge.

okallúkpok, *intr.* 1) taler.

2) prædiker.

okallúktok, 1) en Taler. 2)
en Prædikant.

okallúkte, 1) en Prædikant.

2) den som fører Or-
det, naar andre tie. 3)
en Tolk.

okalluktigáu, *rr.* 1) har
ham til Prædikant. 2)

— til at føre Ordet for
sig.

fig. 3) — til sin Toff.
 Okalluktigåra, han er min
 Toff.
 okalluktarbik, en Talestoel;
 en Prædikestoel.
 okalluktuak, 1) en Fortæl-
 ling; en Historie. 2)
 en Tale; en Prædiken.
 okalluktuarpok, 1) *intr.* for-
 tæller. 2) *tr.* fortæller
 noget om en.
 okalluktuartok, en Fortæl-
 ler.
 okalluktöupok, *tr.* fortæl-
 ler en anden el. for
 ham.
 okalluktdut, 1) det man
 fortæller om en. 2) den
 man fortæller noget
 om.
 okalluktoutigåu, *tr.* fortæl-
 ler om ham el. derom.
 okallukbik, 1) et Sted at
 tale paa. 2) en Kirke.
 okallukbigåu, *tr.* 1) taler
 en til. 2) taler med ham.
 okallukpækpok, *intr.* 1)
 smaa snakker. 2) taler
 længe; holder ved at
 tale; fortsætter sin Ta-
 le; snakker meget. O-
 kallukpængnak! hold
 Mund! hold dog op en-
 gang!
 okallektårpok, *intr.* er svad-
 sig; snakker lystig. 2)
 snakker ved sig selv.
 okallektårtok, 1) svad sig;
 snakksom. 2) den som
 snakker ved sig selv.

okadlóríkpok, *f. intr.* er
 ordrig el. mundfæd;
 er gesvad sig.
 okadlóríksfok, ordrig;
 mundfæd; gesvad sig.
 okallukikpok, *f. intr.* taler
 got, smukt el. forstaae-
 lig.
 okallukikfok, veltalende;
 den som taler smukt el.
 forstaaelig.
 okallugufiarpok, *intr.* taler
 for at fornøje el. andre
 til Opmuntring.
 okallugufiårtok, moersom;
 en som taler til andres
 Opmuntring.
 okallorolúk, 1) Knurren;
 skiden Mund. 2) Fnar-
 vurren; en Knurrer.
 okallorolúkfse! hvilken
 Knurren! hvilken
 Skjenden! hvor Fnar-
 vurren!
 okallorolúkpok v. lorojúk-
 pok, *intr.* giver en ski-
 den Mund; Fnurrer;
 taler fortrædelige Ting.
 okallorolúktok v. júktok, en
 som Fnurrer el. giver
 skiden Mund.
 okallorolukbigåu v. jukbi-
 gåu, *tr.* Fnurrer mod
 en; giver ham en ski-
 den Mund.
 okallúngnek, Tale; Talen;
 (det at tale.)
 okárpok, 1) *intr.* siger. 2) *tr.*
 skjender el. skjelder paa
 en. okár-

okárníkpok, *intr.* giver
Mund; Skjender; Skjel-
der.

okártok, sigende. i *dual.*
okártuk, tvende, som
Skjendes;

okárníktok, den som giver
Mund el. Skjender; en
Skjelder.

okarningnek, Skjenden;
Skjelden.

okarbigau, siger til en;
siger ham noget.

okartók v. okartórfoak, stor-
talende; mundstærk.

okartóvok v. tórlóvok, *intr.*
er stortalende; er mund-
stærk.

okakípok, *ts. intr.* 1) taler
Pun lidet. 2) taler sagte.

okakítsok, 1) lidttalende.
2) sagttalende.

okáurlæt, *car. sing.* vild Ros-
marin el. Terpentínurt
(en Urt med smaa tunge-
lignende Blade.)

okáupok, *tr.*)

okáurfiok, *intr.*) 1) forFyn-
der; fortæller; lader
vide; siger en noget;
bringer Budskab. 2)
formaner; paaminder.

okáurfiðfok, en forFynnder;
et Bud; den som brin-
ger Budskab.

okaukikíðfok, *tr.*)

okaukikíðfok, *intr.*) for-
maner; siger en sine
Sjæl; tilstaler; irettesæt-
ter.

okaukikíðfok, en. Formas-
ner; en Irettesætter.

okautigau, *tr.* taler om
nogen.

okautigirðfok, omtalt.

okautiginerdlukpok, *tr.* ta-
ler ilde om en.

okautiksuarpok, *tr.*)

okautiksuðfok, *intr.*) hag-
taler; taler ilde om en
i hans Fraværelse.

okautiksuðfok, en. Bagta-
ler.

okauzék, 1) Ord. 2) Tale.

3) Bogstav. 4) Sprog.

5) i *pl.* Bog.

okauzekarpok, *intr.* taler;
bruger et vist Sprog
el. fører en vis Tale.

okauzeráu, *tr.* 1) fører den
Tale; bruger det Ord.
Tamakko okauzeráka, det
var mine Ord. 2) har det
til sit Sprog.

okruzerdlúk v. okauzepilúk,
et Skjendigt el. ont Ord;
en Stet el. forargelig Tas-
le.

okauzerdlukpok, *intr.* 1) er
et Skjendigt el. Stet Ord;
er en ond Tale.

okuzerdlulirkfóvok, *intr.* er
fuld af Stemme Ord; før-
rer en høist forargelig
Tale.

okauzerdlutigau, *tr.* mis-
bruger noget i sin Tas-
le; tager det forfænges-
lig el. ilde i sin Mund.

okauzerflok, *rr.* faaer en i Tale; faaer erkjendiget sig hos ham om noget; fornemmer hos ham, hvorledes det har sig.

okauzikflok, 1) noget at sige el. svare. 2) noget til Jorsvar el. Paastydning.

okauzikfiorpok, *intr.* søger at faae Svar el. Iokke noget ud af en

okauzikfiorpok, *rr.* lægger en Ordene i Munden; siger ham, hvad han skal tale el. svare.

okauzikfiorpok, *intr.* er uden Ord; maae tie; veed intet at svare el. sige til sit Jorsvar.

okauzikfiorutipok, *rr.* Kommer ham til at tie; stopper Munden paa ham.

okaufserrepok, *rf. intr.* er tver el. modstridig; vil ej lade sig sige.

okaufserreetslok, tver; gjenstridig; egensindig.

okaufserreetsflok, Tverhed; Gjenstridighed; Egensindighed.

okaufseriarpok, *intr.* er villig el. lydig; gjør strap, hvad man siger.

okaufseriartok, villig; lydig; som lader sig sige.

okaufseriarsflok, Villighed; Lydighed.

okéropok, *r. rr.* byder en

sige noget til en anden.

okerrau, *rr.* siger noget til en anden efter Ordre.

okéropok, *intr.* har forloret sin Tunge; har ingen Tunge at svare med; giver ingen Svar.

okérutekerflok, den der svarer slet intet; ganske stum til hvad man siger.

Okáitflok, Okallukpok, Okarpok, Okáupok og Okauzek, see under næstfølgende.

Okatarpok, see under Okpok.

Okéitok, see under Okiak.

Okeméipok, see under næstfølgende.

Oképok, *rf. intr.* er let. okéitflok, let.

okekau, *intr.* er meget let.

okédliok, 1) *intr.* bliver let; lettes. 2) *rr.* gjør let; letter.

okédliiflok, lettet; gjort let.

okillavok, *intr.* er let paa Benene.

okillarflok, let til Gode.

okillarfarpok, *intr.* veed at bruge Benene; udretter hastig sit Grinde.

okilléipok, *rf. intr.* er tung til Gode.

okilléitflok, tung til Gode. oké-

okemēipok, *ts. intr.* er tung
el. svar.

okemēitsok, tung; svar.

okemēidliok, 1) *intr.* bliver
tung el. tynngere. 2) *tr.*
gjør tung el. tynngere.

okemēikatigeekpuk, *f. intr.*
car. sing. ere lige tunge.

okemēikatigeekslarpok, *tr.*
gjør lige tunge; vejer.

okemēidlutak, Vægt; Tyng-
de; Pund; Lod; i Al-
mindelighed: Tyngsel el.
noget at tynge ned med.

okemāngerpok, *intr.* 1) er
forlagt el. bleven som
død og sølesløs (*f. Ex.*
en Arm, naar man har
lagt paa den, saa man ej
føler mere til den og ej
kan løfte den.) 2) holdes
nedertrykt i Søvn (det
man kalder Marreriden.)

Okērpok, see under Okak.

Okiak, 1) Høst; Efter-
aar. 2) i Høst.

okiakūt, Om Høsten; til
Høst; i Efteraaret.

ōkiok, 1) Vinter. 2) Aar.
O'kiut sissamāt tamanēnar-
pok, jeg har været her i
fire Aar.

okiōrpok, bliver Vinter.

okiōvok, *intr.* er Vinter.

okiōupok, *tr.* Vinteren
oversfalder el. kommer
paa en.

okēiok, *intr.* overvintre
paa et Sted.

okēiōvik, en Vinterplads;
et Sted at overvintre.

Okillavok, see under Okē-
pok.

Okiok, see under Okiak.

Okīpok, *tr.*)

okītsiok, *intr.*) driller et
Øje paa en Syenaal;
gjør et Øje paa den.

okīrsut v. kītsut, en Drill el.
andet Redskab dertil.

okīrsak, en gammel Sye-
naal, som er drillet Øje
paa; en hjemmegjort
Syenaal.

okīlāursak, en Syenaal
med et lidet rundt Øje
(ret som den var hjemme-
gjort.)

Okkipok, *tr.*)

okkīrsiok, *intr.*) 1) stirrer
længe paa en Ting; er
forgabet el. henne deri.

2) kan ej affee det el. bli-
ve derfra; holder sig
idelig dertil; forlader
ej med sin gode Villie.

okkivigāu v. kīrsivigāu, *tr.*
det samme i sidste Bemær-
kelse.

Okko, see under Obba.

Okō v. okōk, 1) Muggens-
hed; Mullenhed; Skim-
mel. 2) Møl; Mide.

okūngoak, det samme i sidste
Bemærkelse.

oka-

okolik, 1) muggen; mul-
len; skimlet. 2) oret;
fuld af Mider.

okókpok, *intr.* er muggen
el. mulden; er skimlet;
er oret.

Okoák, 1) SønneKone.
2) BroderKone.

okoángoak, 1) Stedsøns-
Kone. 2) Salvbroders-
Kone.

Okók, see under Okó.

Okók, Moder. (S.)

Okómmerpok, *f. tr.* put-
ter i Munden; tager no-
get ind i Munden.

okommeráksak, et stykke
Spæk som Mundbid
til tør Spise.

okommerlak, en Lissekrog.
(S.)

okommiak, 2) det man har
i Munden. 2) Spækket
i Lampen.

okómmiakarpok, *intr.* har
Spækstykker i sig el.
er forsynet med smaa
Spækstykker bag ved
Tranen (Lampen.)

okómmiarpok, *tr.* har no-
get inde i Munden.

Okórpok, *intr.* er blødt
og varmt (et Klæde.)

okórut, det som er blødt
og fører Varme med sig;
et blødt Skind at ligge
paa

okórutingoak, den lille blø-

de og varme: lille Ko-
ne. Okórutingoara, min
lille Kone.

okórutiklak, 1) et blødt
Klæde til Varme. 2) et
Ligklæde.

okórúnarpok v. okoédlekpok,
intr. 1) 1) er varmt og
blødt (et Klædebon.) 2)
har varme Klæder paa;
er varmt Klædt.

okorsérpok, *f.* 1) *intr.* Klæ-
der sig varmt.; tager
varme Klæder paa. 2)
tr. Klæder en anden
varmt; forvarer ham
vel med varme Klæder.

Okótak, 1) et stykke
Skind i Teltgangen
at afvise Vinden med;
Zuusgangs-Skind paa
Vind siden. 2) en Glyn-
der (*Pleuronectes plates-*
foides.)

Okóytsek, see Okukpok.

Okpípok, 1.)

okpikárpok,) *tr.* falder
om; styrter om (noget
livløst, som var oprejst.)

okpítok, omstyrtet; omfal-
den.

okpibigau, *tr.* falder om
paa.

okpítípok, 1. *tr.* velter no-
get om; kommer det til
at falde omkuld.

okpíngavok, *intr.* er falde-
fær-

færdig; hælder; stæer
paa Gald.

Okpok, 1) *intr.* er prøv-
vet. 2) *tr.* a) prøver;
forsøger; tager paa (et
nyt Klædebon.) b) smag-
ger paa noget.

Øgiarpok, *tr.* smager til;
smager paa (Mad el.
Drikke, for man vil til
at nyde det.)

Økatarpok, *tr.* prøver; pro-
berer; anstiller Prøve-
dermed.

Øktorpok, *tr.* 1) forsøger
(flere Gange.) 2) maaler;
vejer.

Øktortok, en Maaler; en
Vejermester.

Øktugak, 1) forsøgt. 2)
maalet; vejet.

Øktout, 1) Maal; Maade;
Skjeppe. 2) Vægt; Vis-
mer; Vægtstaa. 3) U-
len; Mynster.

Øktorbigau, *tr.* tilmaaler.

Øktoutigau, *tr.* 1) maaler
deri el. derefter. 2) vej-
er derpaa.

Okúkpok, *intr.* 1) læg-
ger sin Hætte frem paa
Siden af Halsen (en
Qvinde.) 2) bøjer sit Ho-
ved.

okúpok, *tr.* 1) lægger den
(Qvindehætten) frem paa
Halsen. 2) bøjer Hovedet.
3) folder en Golder-
Enio ned.

okoriarpok, *tr.* det samme i
2de første Bemærkelser.

okúngavok, *intr.* 1) Hætten
er lagt om paa Siden
af Halsen. 2) sidder el.
stæer bøgende sit Ho-
ved.

okurlárpok, 1) *tr.* folder
til; lægger sammen (en
GolderEnio.) 2) *tr.* a) fol-
des ofte ned; er til at
lægge sammen (en Kniv.)
b) bukker sig.

okurlártok, en GolderEnio;
en LæggeEnio.

okuvok, *intr.* 1) har bøjet
sit Hoved; sidder el.
stæer med bøjet Ho-
ved. 2) er foldet ned el.
lagt sammen (en Kniv.)
3) har sin Hætte om-
lagt paa Siden af Hals-
sen.

okuvigau v. kursarbigau, *tr.*
bukker sig for en.

okútsék v. okóytsék, 1) Ste-
det under Brystet (hvor
man plejer at bøje sig for
over med Gorkroppen);
det indvendige over
Hjertet; HjerteKulen. 2)
med *suff.* og *appos.* i Tær-
værelsen af; hos ham;
ved ham el. den; paa
det Sted deraf; der paa
Lav. Kollipsiutim okut-
siane illiara, jeg lagde den
der ved Kiebelen. Okut-
ser.

fernēpok, den er hos dig
el. du sidder ved den.
okútserrau v. lérrivok v. filér-
rivok, *intr.* har ont for
Bryftet; Plaget sig over
Smerte i Hjertesulen.

Okúpok og Okútlek, see un-
der næstføregaaende.

Ólikpok, *r.* *intr.* zitterer;
stjælver; bæver; ryster
(enten af Kulde el. Bang-
hed.)

Óliktok, zittrende; stjælvens-
de; bævende; rystende.
Ólingnek, Zittren; Stjæl-
ven; Bævelse; Rystelse.

Ólikularpok, *intr.* stjæl-
ver over noget.

Oma og Oméit, see under
Obba.

Ónek, *cum suff.* órnga,
Armgrube; Sule under
Armen.

onermikpok, *r.* *tr.* bærer
noget under Armen.

onermigak, det man bærer
under Armen.

orngelit, i *plur.* orngelífit,
Saar under Armene.

orngelífíkk, en som har
Saar under Armene.

Opaguarpok, see under næst-
følgende.

Opákpok, *intr.* og *tr.* 1)
rækker til Maden. 2)
er ude paa Gvalfanast.
opáktok, 1) den som ræk-

ker til Maden. 2) den
som er ude paa Gval-
fanast. 3) i *pl.* opáktut,
de som ligge paa Vagt
efter Gvalsfiste.

opáupok, *tr.* tager et styk-
ke Mad af til en anden.

opáktorpok, *tr.* søger til
Krogen (Gistene.)

opaguarpok v. oparoárpok
v. ártorpok, *tr.* peger
paa; viser til el. meder
paa med Saanden.

oparoártóupok, *tr.* peger
for en; viser ham no-
get med Saanden.

Opellungárpok, 1) *intr.*
holder sig færdig; laver
sig til; bereder sig. 2)
tr. gjør færdig til Rej-
sen; laver til; bereder.

opellungárfarpok, *tr.*)

opellungárfáiook, *intr.*) det
samme i sidste Bemærkelse.

opellungárkot, Rejsetøj;
det som er i Beredskab.

opellungárkotíksak, noget
til Rejsen.

opellungavok, *intr.* har
glemt hvad man skulde
tage med sig og bruge;
forsyner sig selv til Rej-
sen.

opelluíok, *intr.* har ej be-
redt el. belavet sig paa
Rejsen; har ingen Ting
med sig; kommer ube-
redt.

Opern-

Operngiok, *intr.* sætter
 Gaanden under Rinden
 (siddende el. slaaende.)
operngirløk, den som sætter
 Gaanden under Rin-
 den.

Operpok, *intr.* troer.
opertok, en Troende.
opernek v. **opersåsek**, en
 Troe.

opernekipok, *z. f. intr.* har
 en svag Troe.

opernekitlok, svagtroende.
operâu, *rr.* troer en an-
 den; sætter Troe til
 hans Ord.

operirlak, den el. det man
 troer.

operirleksak, Troes Sand-
 hed; Troes Artikel.

operbigâu, *rr.* troer paa en.
opersarpok, *rr.*)

opersåiok, *intr.*) bringer en
 til at troe; bibringer
 ham Troen.

opertipok, *z. rr.*)

opertitsiok, *intr.*) det samme.

opersåut, Troes Middel.

opersautigâu, *rr.* troer des-
 aarsag.

opingitslok, Vantroende.

opernarpok v. **nakâu**, 1) er
 trolig; er sandt. 2) er

troværdig; er sandbrue.

opernartok, 1) trolig; sand.

2) troværdig; sandbrue.

opernaråsek, Troværdig-
 hed.

opernartåut, Sandhed.

Opik v. **opirksoak**, en Ugle
 le; en hvid Sjæld-Ugle
 (*Strix Nyctea*.)

Opipok, *z. 1) intr.* hyl-
 ler; græder højt. 2) *rr.*
 hylter over en.

opitok, hylende.

opitårsoak, den som hylter
 stærkt. *i plur.* opitårsoit,
 Gole, som have stor
 Sorg, hyle og græde.

opinek, Gylen.

Ordlerpok v. **lersorpok**,

1) *intr.* lægger an; sig-
 ter; meder (med et Sky-
 degevæhr el. Pils.) 2) *rr.*
 lægger an derpaa; sig-
 ter efter; stiler efter (*Dy-
 ret*.)

ordligak, det man meder
 paa el. sigter efter.

ordlersårtok, en som sigter
 el. meder.

Ordlovok, *intr.* falder
 om; styrter (bruges især
 om levende.)

ordlurfok, omfalden; den
 som styrter.

ordlurfåut, det hvorover
 man falder; Faldstriik.

Oriárpok, *rr.* spytter
 ud; harter op.

oriárnek, det udspyttede el.
 ophærfede.

oriártorpok, *intr.* spytter
 Blod; har Blodspyt-
 ten.

ori-

oriartórnek, Blodspyt; op-
hæftet levret Blod.

oriórpok, *rr.* tygger Spæk
og spytter Tranen ud
(enten i Lampen el. til
Blanding imellem Spi-
sen); fæver Tranen af
Spækket imellem Tæn-
derne.

oriórnek, saadan affævet
Tran, som er udspyt-
tet.

Órkipok, *r.* 1) *intr.* a)
staaer i Skjul for Regn
el. Snee. b) er lagt un-
der noget at bærges for
Væde (tørre Sager.) 2)
rr. lægger det i Skjul
for Regn.

órkitok, 1) den som staaer
i Skjul. 2) lagt i Skjul
(for Regn el. Snee.)

órkibik, et Skuur at lægge
tørre Vahre under.

órkiorpok, *intr.* gaaer i
Skjul for Regn el.
Snee.

órkiorbik, et Skjul for
Regn el. Snee; et
Skuur at gaae under.

órkiorbigan, *rr.* skjuler sig
derunder.

Órkoak, Læe; Sted,
hvor Vinden ei træffer
paa; *cum suff.* órkoa,
Læesiden. Deraf:

órkoanit, fra Læesiden 3:
mod Vinden.

órkomut, med el. for Vins-
den; Vinden bag paa.

órkomíarpok, *intr.* sejler
for Vinden; har Med-
bær.

órkoáidlekpok, *intr.* 1) det
er luunt. 2) det luuner
om Ørene paa en.

órkoársipok v. órkoársipok, *r.*
intr. fryber i Læe; Fom-
mer i Læe.

Órkomíarpok, see under næste
foregaaende.

Orkfe, 1) -en Malle el.
Lykke. 2) Ørering.

órksilik, 1) en Ting, som
har Malle el. Lykke i
Enden. 2) en med Ørens
ringe paa.

órksilerpok, *rr.* 1) binder
en Lykke paa; gjør et
Øje paa (f. Ex. paa En-
den af en Rem.) 2) sæt-
ter Ørenringe paa.

órksilliorpok, *intr.* 1) gjør
Malle el. Lykke. 2) gjør
en Ørering.

órksit, i *dual.* órksituk, et
Redskab at slæbe Sæl-
hunde med paa Jisen,
neml. nogle Remmer
med Heen i den ene En-
de og Lykke i den an-
den.

Órksok, 1) Spæk. 2)
Sit (som ej er tælget.)

órksérpok, *r.* 1) *intr.* bli-
ver forsynet med Spæk
(Lam-

(Lampen.) 2) *rr.* Kommer Spæk i Lampen el. paa noget.
 orkserbik, en Spækbøtte; et Kar el. Spand, man har Spæk i til Lampen.
 orkserrån v. ferrivok, *intr.* er i Spækarbejde; har med Spæk at bestille.
 orksiorpok, *intr.* næsten det samme: tillaver Spæk.
 orksiorbik, et Spækhuis.
 orksóárdlerpok, *f. rr.* spytter el. Kommer Spæk i Vandet for at faae det stille og jevnt.
 orksóárdlektivok, *intr.* Vandet bliver jevnt af saadan Spækspytten.
 orksóárdlekot, et stykke Spæk til saadan Brug.
 orksóárnerlak, en stille jevn Plet i Vandet, da det ellers er sort og blæser i Nærværelsen deromkring.
 orksóáak, en hvid glindsende Gældspat, der er ligesom sittig (ret som den var smurt med Spæk.)
 orksórpok, *rr.* 1) spækker; sitter; smører med Spæk el. Sit. 2) gjøder.
 orksóvok, *intr.* 1) er Spæk el. spækket. 2) er spækket i Spæn af Spedyr.
 orksóérnek, et slags Syrretæe, som er uden Sedme og meget let.

orklórsak, et slags Moos, der har ligesom Sedme ved sig.

Orníkpok, *rr.* gaaer el. Kommer imod en; sakter hen til; Kommer til ham. Orningniarsinga! Kommer til mig!

orníkte, den som gaaer til ham ic.

ornigak, den man gaaer imod el. Kommer hen til. Nau ornigekset? hvor vil du hen?

ornigaráu, *rr.* søger gjerne derhen; den el. det er hans Tilflugt.

ornigáu, *rr.* giver sig i Gærd med; tager fat paa el. begynder paa at gjøre; giver sig af med; tager sig Tid til.

ornigúpok, *r.* 1) *intr.* Kommer el. føres til en. 2) *rr.* fører en frem til en anden.

Oróllukpok, see under Orópok.

Oróne, i *pl.* orónit, de største Tarme i en Rype.

Orópok v. oróllukpok v. oródlukpok v. orólllovok; *intr.* er urolig; er vrangten (enten et Barn el. et vogen Menneske af Bedrøvelse.)

orolluktípok v. lusárpok, *tr.*
gjør Oranten; bringer
i Uro.

orollaut, det man er urolig
el. vranten over.

orolloutigáun, *fr.* er urolig
el. vranten derpver.

Orpik, 1) et Træ (som
flaer paa sin Rod. 2) *spec.*
Birketæ.

orpirksoak, et stort el. højt
Træ.

orpingoak, 1) et lidet Træ;
Krat. 2) Riis; Serle.

örpikpérksoit, *car. sing.* en
Skov.

orpihpok v. orpingoarpok,
tr. giver Riis.

orpingoartípok, *t. intr.* faaer
Riis.

orpingmiuták, en Sifferø-
niße (*Fringilla Linaria.*)

Otuk, Arp paa et Barn.
otuárpok, 1) *intr.* Arpen
er falden af. 2) *tr.* ta-
ger Arpen af det.

Ounarpok, see under næstføl-
gende.

Oupok, 1) *tr.* a) bræn-
der; forbrænder. Sek-
kerngub öupánga, So-
len brændte mig. b) Fo-
ger. 2) *intr.* a) er Føgt;
er gjennembagt. b)
brænder sig. c) forbræn-
des; bliver forbrændt
i Solen.

Öutak, 1) Føgt. 2) brændt.

Öugek, *hesti cum suff.* Öuga,
det som Føges el. er i
Rjedelen at Føge.

Öugigáun, *tr.* Rjedelen har
faaet det at Føge: det
er i Rjedelen at Føges.

Öugávarpok, *intr.* er alt
for fuld (Rjedelen) saa
det neppe vil blive Føgt;
man har fyldt den over
alle Bredde.

Öugávaráun, *tr.* Kan ej rumme
me det (Rjedelen); er saa
fuld, at den ej kan ta-
ge det ind.

Öuklerpok, *f. tr.*)

Öukléiok, *intr.*) gjør til-
rette til Røgning; læg-
ger det i Rjedelen for
at faae det Føgt.

Öukliok, 1) *tr.* sønderstjæ-
rer en Sælhund i smaa
Stykker, som strax kan
Føges. 2) *intr.* sønder-
stjæres saaledes (Sæl-
hunden.)

Öutliok, *intr.* 1) Føger; er
Røf. 2) smelter (Bløe;
Tin.)

Öutseriut, en Rjedel. A.
Öutsvik v. Öutsit, en Smel-
testee; en Støbestee.

Öutslípok, *t. tr.*)

Öutslitliok, *intr.*) lader en
anden Føge el. bage el.
smelte for sig.

Öutslirípok, *t. tr.*)

Öutslitliok, *intr.*)

Öuteripok, *tr.*) Føger el.
ba.

bager el. smelter for en anden.

Öutfirfirfok, en Kof el. Bager.

Öutléiök, *rr.* Foger hos en anden; lægger et Styk, *fe* i hendes Kjedel.

Öutipok, *r. rr.*)

Öutitfiök, *intr.*) ladet forbrænde (til Skade ved flet Paapasning.)

Öukikpok, *f. intr.* er vel gennemfogat.

Öuvok, *intr.* er brændt (til Skade); er forbrændt.

Öunek, brændt Skade.

Öukarpok v. Öunekarpok, *intr.* er fogat. i *neg.* Öukangilak v. Öunekangilak, er ufgot; er ej ret fogat; er halvraadt.

Öurfok, 1) fogat. 2) *spec.* fогte færste Lodder.

Öurfortorpok, *intr.* spiser fогte Lodder.

Öurfulliorpok, *intr.* foger færste Lodder.

Öurfout, en Kjedel; *spec.* en oval Kobberkjedel.

Öunakpok, *intr.* bliver varm.

Öunarpok, 1) *intr.* er varm

el. heed (Drifte; Wabvahre.) 2) *rr.* varmer det.

Öunáfiök, *intr.*)

Öunækfarpok, *rr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

Öunækfaut v. nakfaut, noget at varme sig el. andet ved; en Kæselovn.

Öunartok, 1) varm; heed. 2) et varmt Bad (som findes Syd paa Landet.

Öunægak, varmet.

Öunarfíök, *intr.* 1) bliver varmt (det som skal varmes.) 2) Kommer til sin Varme igjen. 3) besvimer.

Öunavik, en Theekjedel.

Öunāk, stærk Varme; Heede.

Outfiök; see under næstføregaaende.

Outok, en Sælhund, som er frøben op af et Hul og ligger paa Jisen.

Öutulliárpok, *intr.* løber efter Sælhundene paa Jisen.

Öutulliártok, den som løber efter Sælhundene paa Jisen.

Ovak, see Ogak.

P.

Padlæk, vidie Krat, som er uddøet og fortorret, saa det er hvidt, men staaer dog endnu paa sin Rod.

Padlíkpok, *r. rr.* nærmer sig til; Kommer ganske dertil.

padlíktöupok, *rr.* holder sig

sig nær til en; søger
til ham.

Paggaput, f. under Påvok.

Paik, en *Siste And*; spids,
næbbet And; *Top And*
(*Mergus serrator*.)

pårak, en Elling af *Siste*
Anden.

parårfsuk v. paikpiårfsuk, et
andet slags *Siste And*;
Mortand; *Gnulan*
(*Mergus Merganser*.)

Påiok, intr. 1) er hjem-
me; er ved Dørre; pas-
ser paa Huus el. Telt,
medens andre ere ude.
2) boer ud til Søes at
fange Salthunde, me-
dens de andre ere i
Sjordene med Konebaa-
den at fange Lodder.

pårfsok, den som er hjem-
me at passe Huset ic.

påivik v. pågivik, 1) hjem.
2) det Sted, man op-
holder sig paa, medens
Loddefangsten i Sjør-
dene gaaer for sig ved
andre.

pårau, tr.)

pårfsiok, intr.) vogter; paa-
passer; holder Vagt;
beopagter; varer el. ta-
ger vare paa; er ved.
pårfsiak, vøgtet; paapas-
set.

pårfsielsak, det man har
at vogte el. er sat til at

passé paa og tage vare.
pårfsifok v. firse, 1) en Vog-
ter; Tilsynsmand; Paa-
passer. 2) Forvalter; So-
ged. 3) Syrde.

pårfsifigau, tr. har ham til
sin Bevogter, Syrde ic.
bliver vogtet og tilset
af ham.

Paitfit, see under Passiok.

Pajúkpok, v. pæjúkpok,
tr. sender en Mad; Skif-
ter ham noget til For-
æring; bringer ham no-
get til.

pajúktok v. pæjúktok, den
som sender en anden no-
get; en Forærer. i plur.
pajuktut, Proviantskibe-
ne; de Skibe som aar-
lig proviantere Colo-
nierne.

pajugut v. pæjut, Sending;
Foræring.

Påk, yderste Nabning el.
Gab paa en Ting, neml.
a) Ringen paa en Ka-
jaak. b) Indgangen til
et Huus el. Telt; For-
stue; Teltgang. c) Sjords
Gab. d) Barrets Nab-
ning. e) Urme Nab-
ning o. s. fr.

påksak, et stykke Træ til
en Kajaak-Ring.

påkitfok, trang i Nabnin-
gen; ænggabet.

påtorfsok, storgabet.

på-

pålerpok, *f. rr.* sætter Ring
paa en Kajak.

påmio, en som boer i Ga-
bet af en Gjord, *spec.*
en Friderichshaaber.

pångerpok, *r. rr.* møder i
Gabet, at en ikke skal
komme ud; staaer for
Gabet i Vejen for no-
gen.

Pakaitfiok, *intr.* Kam-
mer sig; staaer Kamrød;
bestømmes.

pakaitfilerpok, *f. intr.* bli-
ver Kamfuld.

pakaitfirsok, Kamfuld; den
som Kammer sig.

pakaitfirsårpok, *rr.* bestøm-
mer; gjør Kamfuld;
Kammer ud.

pakaitfirsut, Bestæmmelse;
Kam; det man har
at Kamme sig over.

pakaitfirsutigau, *rr.* Kam-
mer sig derover.

Pakamigau, *rr.* har
Overtroe derved; tør af
Overtroe ej befatte sig
dermed.

pakamisúkpok, *intr.* er over-
troist; tør ej ved vis-
se Ting af Overtroe;
Kommer ej paa visse Ste-
der af Frygt for at bli-
ve bestadiget.

pakamisúktok, overtroist;
frygtsom af Overtroe.

Pakkéropok, *f. rr.* staaer
en noget af Hænderne.

Pækkerpok, *f. 1) intr.*
Vandet tørres bort;
Bækken bliver tør. 2)
rr. (Solen el. Frost) tørs-
rer Vandet bort el. Bæk-
ken ud.

pækkerfok, udtørret; vande-
løs.

Pakkurserpok, *f. 1) rr.*
stifter sin Kajak. Nare
under Tverremmerne i
en andens Kajak, for
at hindre ham fra Kan-
tring. 2) *intr.* bliver saa-
ledes understøttet af en.

Palék, 1) Forladning i
en Bøsse. 2) Dække oven
i en Loddepose.

palíksak, noget til Forlade-
ning.

padlerpok, *f. rr.* 1) sætter
Forladning for. 2) læg-
ger noget oven i til
Dække.

Palléropok, *f. 1) intr.* bli-
ver bruun af Solen el.
soelbrændt. 2) *rr.* (den)
gjør bruun. Sekkerngub
pallerpátigut, Solen har
giort os brune.

pallérfok, soelbrændt el.
bruun af Solen.

Pamiók, en Hale (paa
Ræv el. andet Landdyr.)
pamiakitfok, Forthalet;
stumprumpe.

pamiortók, 1) Forthalet;
lang

langrumpet. 2) et vist Insekt i første Vande (uden Evid. Puppen til en *Phryganea*.)

pamiédluk, 1) en Svantz el. Fort Hale (paa Gæl, Rosmul, el. andet saadant Gørdyr.) 2) saa kaldes og: visse Øer der staae ud i Søen, som en Hale.

pamársmavok, intr. sidder paa Rumpen i oprakt Stilling, hvilende paa Forbenene, saa Halen skjules.

pamíárfsmavok, intr. har mistet sin Hale.

pamérpok, f. tr. gnider med sin Rump; stubber med den paa Jorden eller andet.

pámiak, i dual. pámirfæk, de bageste udstaaende Ender paa en Sarpun.

Pámipok, r. intr. er Hol fæfjed; er fortræden over den megen Løben ud og ind; forulejliger ved Besøg.

pámigau, tr. Kan ikke fordrage el. lide ham, for hans megen Løben; er fjed af at have ham længer hos sig; forulejliger ved ham.

pámitsfepok, r. intr. og tr. er ret fjed af ens Nærværelse; finder sig ret

forulejliger ved hans Overløb.

pamijui'pok, r. intr. taaler al Paahæng; finder sig ej forulejliger derved; lader alle gaae frit ind og ud.

páminakau, intr. forulejliger; er til Fortræd med sin Nærværelse; er utaalelig med sit Paahæng; man maatte ønske at være ham qvit.

Panna v. pænna, en Kaarde; et Sværd.

pænnalik, som har Kaarde paa; forsynet med Sværd.

pænnaliørpok, intr. gjør Kaarde el. Sværd.

pænnaliørtok, en Sværdfæger.

pænnáupok, 1) tr. hugger en med Kaarde el. Sværd. 2) intr. i dual. pænnáupuk, hugges med Sværd; sagte med Kaarde.

pænnáutuk, Tvende, som sagte el. hugges med Sværd.

Pangalikpok, r. intr. løber (et fireføddet Dyr.) pangaligiak, et lidet sort heeldæfvinget Insekt, lignende en Marthøne (*Cistela stoica*.)

Pángnek v. pængnek, en Øre

Ore-Xheen; en gammel
 Zan-Xheen.
pangnerfoak, en meget stor
Ore-Xheen.
pångnerpok v. **nérfoarpok**,
intr. faaer en **Ore-Xheen**.
Pâniarpok, see under **Pâvok**.
Pannik, en Datter.
panniksak v. **panningoak**, en
 Steddatter.
panniksâk, en ung Datter.
pannigâu, *rr.* har til Dat-
 ter. Una **pannigâra**, hun
 er min Datter.
panniksiak, en tiltagen
 Datter; Søsterdatter.
panniksiarâu, *rr.* antager
 sig en som Datter.
pannisuak, eneste Datter.
Pappérrok, see under næstføl-
 gende.
Pappik, 1) en Styv-Sjer
 i en Sugle-Stjert. 2) i
plur. påvkit, hele Sugle-
 stjerten. Akêiklib påvkee,
 en Rypestjert. 3) *cum suff.*
 påvka, a) den sidste En-
 de paa den lange Gar-
 puunstang, el. af en
 Lentze. b) det allerøver-
 ste af en Siftesnøre. Kan-
 niorslutingoara påvka-
 gutorariok, min Ullesnø-
 re brast saa overlig i Styl-
 ler, at jeg fik ej meget mere,
 end hvad jeg holdte i Haan-
 den.
pappiglukpok, *intr.* har en

Stet Stjert; har ej alle
 sine Sjer i Stjerten (en
 Fugl.)
pappikangilak v. **pappâr-
 pok**, *intr.* er stumprum-
 pet; har mistet sin
 Stjert (en Fugl.)
pappikâttuk v. **kâdluk**, en
 stumprumpet Hund,
 Ræv el. andet saadant
 Dyr.
papérrok, en Siftesnøre;
 Svalstestjert.
pappilik, en Granstage,
 som er spids til Enden;
 en Stang.
pappilirsarpok, *intr.* brin-
 ger Stang med sig.
pavkesiarpok, breder
 Stjerten ud (en Fugl.)
Parllekpok, see under Par-
 pok.
Parngukpok (S.) v. **pâr-
 nukpok**, (N.) tørker
 ind; bliver frumpen (et
 Skind.)
pârnguktok, indtørket;
 frumpen.
pârngupok, *rr.* frymper det
 ind; forarsager at det
 bliver tørt og frumpen.
 Amingoara sillab parngu-
 på, Luften har reent ind-
 frumpet mit Skind.
Parnârpok, 1) *rr.* a) hæf-
 ter; slutter; fæster; gjør
 fast. b) fastbinder; be-
 læg.

lægger et Sæbtøj. c) luffer i Laas. 2) intr. a) hæstes; sluttet. b) fastbindes. c) luffes i Laas.

parnærrikpok, f.)
parnærforpok v. farpok,) tr.

det samme i 3de første Bemærkelser.

parnærslaut, 1) en Laas. 2) en Bom.

parnærau, tr. har fastbunden det; forlod det hæftet el. belagt el. fortøjret el. lufft i Laas.

parnærsmavok, 1) intr. er bleven hæftet ic. 2) tr. har hæftet det ic.

parnærsmavik v. nærsforhik, 1) Hæstested; Sortøjested; Stenen, hvorom Remmerne bindes, naar en Telt el. Baad belægges. 2) Sluttested; Bolt, hvortil en Sænge hæstes. 3) Slutterie; Sængsel.

parnærupok, tr.)

parnærurslok, intr.) slutter; sængsler; sætter fast; faster i Sængsel.

parnærurslok, en Slutter; en Stofmester.

parnærursvik, et Sængsel; et Stofhuus.

Párpok, tr. gaaer en i Nøde, som kommer ansættende, tager imod ham paa Vejen.

párdlekpok, tr. 1) gaaer el. fahrer hverandre forbi (saaledes at begge Partier komme imod hinanden.) 2) lægger over toert el. sammen med Enderne forbi hinanden; folder Hænder. Arkseit pardleglugit, med sammenfoldte Hænder.

Parfardlukpok, tr. finder ikke det man søger; Kan ej faae Øje derpaa.

Párflok, see under Páïok.

Paffékpok, intr. er en slet Kajakroer; Kan ej holde ud til Baads i nogen Blæst.

pafféngavok, intr. 1) det samme. 2) i Almindelighed: duer ej til noget Slid; er for Svag til strengt arbejde.

pafféngáipok, tr. intr. 1) er en god Kajakroer; lader sig ej strække af Storm el. Spegang. 2) er ret et Slid; har Kræfter til at udholde strengt Arbejde.

Páfflok, tr.)

paffiklerpok, f. intr.) bestylder; giver en Skyld for noget.

páffilerpok, f. tr. mistænker; anseer for skyldig.

páffirfak, bestyldt.

pas-

passikline, Bestyldning; det man giver en Skyld el. har ham mistænkt for.

passikliutigau, *tr.* bestylder el. mistænker en derfor.

passilårpok, 1) *intr.* kommer galt fra sin Undstyldning; røber sig selv, i det han vil fra lægge sig noget; gjør sig mistænkt ved sin egen Tale el. Forhold. 2) *tr.* gjør en anden mistænkt el. røber ham ved et at undskyldte ham.

paitfir v. paitfisek, Skyld; Marsag; det hvorover noget skeer.

paitfiksikak, noget at skyldes paa; Paastud.

paitfisigau, *tr.* skylder der paa; har det til sin Marsag el. Paastud.

paitfiksikarpok, *intr.* har Marsag til det han gjør; er undskyldt.

paitfiksikakarpok, *intr.* har noget til Paastud: sin der vel paa undskyldning.

paitfiksiksårliorpok, *intr.* søger Sag; gjør sig en Marsag; hitter paa Undstyldninger; optænker noget til Paastud.

paitfislavok, *intr.* er Marsag el. Skyld i, at noget skeer.

paitfislårpok, *intr.* er lovlig undskyldt; har Forsald.

paitfislårut, Undstyldning; Forsald.

Passúpok, *tr.*)

passúrshok, *intr.*) er ret forpikket paa noget; giver sig ret af dermed; angriber med Hefstighed; (saasom: a) hænger stærkt i noget for at faae det færdig; siger af alle Kræfter dermed. b) bruger Vold mod en; trækker stærkt med ham, for endelig at faae sin Krig frem. c) voldtager et Fruentimmer. d) vil endelig have en Ting el. sin Lyst styret derpaa.

passúrshirfok, en Voldsmand; den som bruger Vold.

passútak, voldtagen; den som lider Vold.

passutávok, *intr.* lider Vold; tages med Vold.

Pattakpok, *tr.* slaaer el. daffer af med Gaanden.

pattektorpok, *intr.* slaaer Bingerne sammen (en Tugl.)

Patek, Marv i Been (nemlig den som kan spises.)

patérpok, 1) *tr.* tager Marv af Been. 2) *intr.* udhules sin Marv (Benet.)

patérhimavok, *intr.* er stilt ved sin Marv (Benet.)

patér

patértorpok, *intr.* spiser
Marv.

patigak, et Been, som Marv
ven er taget ud af.

patigéksak, et Marvebeen,
som har Marv i sig.

patako, et stykke Rheens-
been, enten med eller
uden Marv, men søn-
derslagen.

pakkur, en smal Stæe el.
andet at tage Marv af
Benene med.

patekulupok, *intr.* er Fun
maadelig af Kræfter;
har ingen Kræfter til
at hale ud, naar det gjel-
der noget.

patejavok, *intr.* har ingen
Marv i Benene; saasom:
a) har ej Kræfter til at
gaa; vakler i sin Gang;
falder ofte; kan ikke
staa paa sine Been. b)
kan slet roe i Kajak;
kantrer gierne.

patejéipok, *ts. intr.* 1) gaaer
stadig paa sine Been;
gjør visse Trin. 2) er ej
slap i Kajak; kantrer
aldrig.

patejéisipok, *t. tr.* holder
ham, at han ej skal fal-
de.

patejarpok, *f. intr.* vakler
ej meer; gaaer nu sta-
dig paa sine Been.

patejarlarpok, *intr.* gaaer
forsigtig, at han ej skal
falde.

Pattikpok, *t. tr.* rører
an; lægger Haand paa
(følelig.)

pattinguvok, *intr.* det gjør
ont; det svier.

pattingursok, sviende; som
gjør ont.

pattingunakau, *intr.* foraar-
sager Svie.

pattingunartok, det som for-
aarsager Svie.

Páttorpok, 1) *tr.* slaaer
sin Ugtefælle. 2) *intr.*
i *dual.* Mand og Kone
slaaes.

pattornek, blaaflagen Marv
fe paa et Lem, stæet ved
saadan Lejlighed.

Påua (S.), v. påuba (N.),
Adv. loci. 1) Oppe. 2)
Øster.

tekpåua, 1) der oppe. 2)
der øster.

påuane, 1) oven til. 2)
Øster i.

påuanga, 1) oven fra. 2)
Østen fra.

pauónga, 1) op ad. 2) Øster
hen.

pauóna, 1) oven om. 2)
Østen om.

tekpåuane, 1) der oven til;
der oppe. 2) der Øster
henne o. s. fr.

pauanépok, *intr.* 1) er oven
til; er her oppe. 2) er
Øster i.

pauanétok, østlig.

pau-

pauangarnisak, en Østlænding.

pāuna, *intr.*)

pāursoma, *tr.*) 1) han, hun, den, det oppe el. oven til. 2) hun ic. øster; den østlige. i *dual.* og *pl.* pāuko (*intr.*), og pāukoa (*tr.*), de 2de oppe el. øster; de oppe el. øster; østlige.

tekpāuna og tekpāursoma, han ic. der oppe el. der øster; og tekpāuko, tekpāukoa, de der oppe el. der øster.

Pāugvik (*S.*), v. pāursik, (*N.*), Gaandleed el. Gaanden oven paa indtil Singrene.

pāugviklukpok v. pāursiklukpok, *intr.* har ont over Gaanden paa oven, meldte Sted.

Pāugursak, see under Pautorpok.

Pauk, Sod.

pāursak, et KrudKorn. i *pl.* pāursat, Krud.

pāuvøk, *intr.* 1) er Sod; 2) er sodet; er tilsværtet af Sod el. Krud.

pāursok, sodet; tilsværtet. pautók, meget sodet el. tilsværtet.

pauerdhúerpok, *f. intr.* bliver tilsværtet af Sod el. Krud.

pauíárpok, *tr.*)

pauíárfok, *intr.*) 1) fejer en Skorsteen; skraber Sod af noget. 2) renser en Flint.

pauíáirfok, 1) en Skorsteen, fejer; den, som skraber Sod af noget. 2) den som renser en Flint.

pauíáut, 1) en Skorsteens skrabe; et Redskab at skrabe Sod af med. 2) en Renser at rense Bøsser med.

paulérpok, *f. tr.* lægger Sængekrud paa Flinten.

paulerlárpok, *tr.* Kommer Krud i Bøssen.

paulersáut, et Krudmaal.

pāuterpok, *i. tr.* sværter; gjør, sort med Svarte (frivillig.)

pāunak, en Værtes Navn.

Pāukarut, en Tverbjelke i et Huus.

paukarúserpok, *f. i) tr.* lægger Tverbjelke i et Huus. 2) *intr.* er belagt med Tverbjelker (Huset.)

paukarúrsorpok, *tr.* det samme i 1ste Bemærkelse, naar Talen er om flere Bjelkers Paalægning efter hinanden.

Pāukevok, *tr.*)

paukinikpok, *i. intr.*) gjør en Bistand; tager sig ham

ham an; drager Omhu
sorg for ham; under-
støtter.

paukirsarpok, *tr.* det samme,
naar Tiden er om flere
gange.

paukikiksarpok, *tr.* tager
sig ham ret an; dra-
ger særdeles Omhu for
ham; understøtter ham
med Glid.

paukersigau, *tr.* nyder Vi-
stand af en; har Under-
støttelse af ham.

Pauna, *see* under Paua.

Päurnmak, *see* under Päur-
nak.

Päurmorpok, *f. und.* Paur-
norpok.

Päurnak (N.), v. päurn-
gak (S.), i *pl.* päurnæt,
1) Krækebær; Kræk-
ling. 2) Bær i Ulmin-
delighed.

päurnmak, det samme (langt
syd paa Landet.)

päurnakot, Krækebærlyng.

päurnakórsoak, en Vene-
bærestængel.

päurnalliarpok v. narfiarpok,
intr. sanker Bær; er i
Marken efter Kræke-
bær.

päurnalliak v. narfiortok, en
Bærsembler; en som
plukker Krækebær.

päurngiarpok, *intr.* fahrer

et Sted hen for at søn-
de Bær.

päurngiak, den som er fah-
ret hen paa Bærsmå-
ling.

päurmäursak, en Vrt.

Päurngorpok (S.), v.
päurnorpok (N.), 1) *intr.*
Fryber. 2) *tr.* Fryber
derpaa.

päurmorpok, det samme (ef-
ter den allersjældigste Dia-
lect.)

päurngortok, Frybende; i
pl. Frybende Dyr.

päurngorbigau, *tr.* Fryber
derefter.

päurngokárpok, *intr.* begyn-
der at Frybe; Fryber
paa alle fire; lærer sig
til at gaa (et Børn.)

Päurpok, 1) *intr.* a) roer
i Kajak. b) er Postkarl;
fahrer med Breve imel-
lem Colonierne. 2) *tr.*
roer efter noget v. til
noget. Umiársoit päur-
pøj, han roede til Skibet.

päurtok, 1) en Kajakroer.
2) en Postkarl.

päurtarpok, 1) *intr.* roer
frem og tilbage med sin
Kajak. 2) *tr.* roer ofte
for en anden.

päurtokarpok, *intr.* har en
til at roe for sig (f. Ex.
efter det man har stude-
ret fra Landet.)

päut,

pånt, et Redskab at roe med;
i *sing.* det ene Blad af en
Kajakaare; i *dual.* på-
tik, en heel Kajakaare
med Blad paa hver En-
de.

påurorpok, *intr.* slagrer
med Vingerne i Vandet,
i det den vil flyve op
(en Fugl.)

Påursik, *f.* under Påugvik.

Påutik, *see* under Påurpok.

Påutorpok, *tr.* spiler
Skind ud paa Marken.
påutugak, et Skind, som
er udspilet paa Marken
(særlig Rbeens-
Skind.)

pautout, en Spile dertil.
påugursak, en Spile, hvor-
ved Kobbelaeren hæftes
under Kajakens Tver-
remmer.

Påvkit, *see* under Pappik.

Påvok, 1) *tr.* a) anfalder;
antaster; angriber (ved
at slaae, rive, bide *ic.*) b)
slaaes med en (Menni-
sk); rives *el.* bides med
en (Kat, Hund *el.* andet
Dyr.) 2) *intr.* i *dual.* på-
puk, slaaes; rives; bides;
Kæmpe *el.* strides med
hinanden (enten af Al-
vor *el.* Skiemt.)

pånikpok, *intr.* 1) gjør An-
fald paa en; er den før-

ste Angriber. 2) i *plur.*
pånikput, Siftene lege i
Kogngydetiden.

pårsuk, *car. sing.* 2de som
slaaes, rives *ic.* Tve-
Kæmpere.

påniktok, 1) en Angriber;
den som gjør Anfaldet
paa en anden; en Slags
broder. 2) i *pl.* påniktut,
de legende Sifte-Stimer.

påniarpok, 1) *tr.* hasselerer
og Kærtser med et Fru-
entimmer; trækker hen-
de efter Armene. 2) *intr.*
i *dual.* påniarpuk, de
(Mands-Person og Fruen-
timmer) hasselere med
hinanden; rives og
trækkes af Gællhed.

påniartok, 1) den som ca-
resserer et Fruentimmer.
2) i *dual.* påniartuk, de
2de (af begge Køn) som
rives og trækkes ind-
byrdes.

påniægak, det Fruentim-
mer, som bliver cress-
seret paa ommeldte
Maade.

paggaput v. gatekaut,
intr. car. sing. gramset i
Klof om noget, som er ud-
tastet.

paggat, det som gramset
efter.

paggatigau, *tr.* gramset
derom; flynges i Grams-
derester.

Peble, en gal el. affindig;
et rasende Menniste.

pebliovok, *intr.* er gal el.
affindig; er rasende;
har ej sin Forstand.

peblerórpok, *intr.* 1) raser;
bliver affindig; mister
el. gaaer fra sin For-
stand. 2) har den fal-
dende Syge; faaer Slag.

peblerórtok, 1) den som er
gaaet fra sin Forstand.
2) den som har den fal-
dende Syge el. Slag.

peblerortårfárpok v. **pebliår-
fárpok**, *intr.* forstiller sig,
som om man havde in-
gen Sands; stiller sig
gal an (i en vis Hensigt.)

peblingárpok, 1) *intr.* a)
gør sig gal; er ufor-
stammet el. ubesindig i
sin Opførsel; bruger in-
gen Forstand. b) i *dual.*
behandle hinanden, som
affindige Mennister; vi-
se sig ret fremsfusende
og bruge ingen For-
stand i deres Opførsel
mod hinanden. 2) *tr.*
behandlet en anden ret
uforstammet.

peblingárniarpok, *intr.* og *tr.*
gør sig ret gal med Glid;
stiller sig an, som man
var affindig; tager en
paa en geworden God.

peblingárniartok, den, som
stiller sig gal an.

peblingáut, **Mishandling**;
uforstammet Opførsel
mod en anden.

peblingautigáut, *tr.* mis-
handler en; opfører sig
uforstammet mod ham.

peblingautigirfák, mis-
handlet.

peblingajek, en Toffe; en
Sjante; som ej har sine
fem Sandser; forvirret.

peblingajekpok, *intr.* er for-
virret i Hovedet; har
ej sine fulde Sandser;
er toffet; sjanter.

Peepok, **Péjarpok** og **Pekkar-
pok**, see under **Pik**.

Pekkípok, 1) *tr.* bøjer;
Frummer. 2) *intr.* bøje-
es; Frummes.

pekkíavok, *intr.* 1) staaer
og bøjer sig; bøjer sig
noget. 2) er bøjelig; læ-
der sig Frumme; staaer
til at bøje.

pekkíngavok, *intr.* 1) er
Frumbøjet. 2) er Frog-
rygget; gaaer nedbøjet
(et Menniste.)

pekkíngarfók, 1) Frumbøj-
et. 2) Frogrygget; nede
bøjet.

pekkítak, Frumhaget; *spec.*
en SisteFrog.

pekkukpok, 1) *intr.* bøjer
sig Frum, frem og til-
bage. 2) *tr.* Frumbøjer
ind og ud.

pek.

pekkáktarpok v. pekkursfar-
pok, *intr.* det samme i
1ste Bemærkelse, naar det
fleer ofte.

pekkúkavok, *tr.* Frummer
jevnlige ind og ud.

pekkutak, en Kæge (*Cancer
Squilla.*)

pekkúk, et større Slags Re-
ge-artet Jafelt, der synes at
være: Summeren (*Canc.
Gammurus.*)

Pekkoárpok, Pekkoá-
lerkivok, Pekkoáépok
og Pekkoáerpok, *see* under
Piok.

Pekkot, *see* under Pik.

Pekkovok, *see* under Piok.

Pellese, Præst.

pelleáiovok, *intr.* er Præst.

pelleáúnek, ypperste Præst;
Provst; Biskop.

Pennek, Tørhed.

pennerpok, 1) 1) *intr.* a) er
tør. b) lider Hunger;
har intet at bide eller
brænde; er i Nød. 2)
tr. tørret det (nemlig So-
len el. Vinden.)

penningilak, *neg.* af næstfe-
regaaende, *intr.* har nok;
har i Overflodighed; er
vel forsynet med Søde-
vare.

pennértok, 1) tør. 2) nød,
lidende.

pennérse! Enastør! hvor
tør er den!

penneráerpok, 1)

pennertipok, 1) 1) *tr.* tør-
rer; lægger el. hænger
det ud for at tørres. 2)
intr. tørres; ligger el.
hænger for at tørres.

penneráíok, *intr.* det same
me i første Bemærkelse:
tørret Klæder; vinder
og tørret sine Teltstind.

penneráegak v. pennertitak,
tørret; udlagt for at
tørres.

penneráegeksak v. pennerti-
teksak, noget som skal
tørres.

pennerniarpok, *intr.* Flyns-
ter; giver sin Trang
tilfjende; yttret sin
Nød; trygler; beder
om Hjælp.

pennerniartok, en Trygler.

pennerniarbigau, *tr.* aab-
ner sin Trang for ham;
trygler af ham; beder
ham om Hjælp i sin Nød.

pennerniarbik, den man
aabner sin Nød for el.
trygler af.

pennerniarbíovok, *intr.* over-
trygles; har Paahæng
af Nødlidende.

parngupok, *intr.* er for-
tørret.

Pennérvak, en Medhu-
strue.

pennérvalik, den som paa
engang har flere Hu-
struer; en Polygamus.

pen-

pennervaråu, *tr.* har hende
til Medhustrue.

pennervåvok, *intr.* er Med-
hustrue.

pennervarferpok, *f. intr.* vil
have sig en Medhustrue
el. nok en Kone.

pennervakarpok, *intr.* har
Medhustrue; hat to el-
ler flere Koner.

Perdlåk, 1) flettet See-
netraad. 2) spunden el.
tvunden Garn; Traad.
2) Benet under Slædes-
mejerne; Skinner.

perdlåksak, 1) Seener til
Traad. 2) Been til
Skinner.

perdlåut, Forraad af flet-
tet Seenetraad.

perdlåflok, *intr.* og *tr.* flet-
ter; tvinder; spinder.

perdlårflok, en Fletterste;
en Spinderste el. Twin-
derste.

perdlåvik, 1) et Flettered-
skab. 2) en SpinderoF.

perdlårshorpok, 1) *intr.* flet-
ter Seenetraad i For-
raad. 2) *intr.* og *tr.* sæt-
ter Skinner af Been un-
der Slædemejerne.

perdlarkikfårpok, 1) *tr.* flet-
ter det om paa ny og
gør det stærkere. 2)
intr. fletter og pudser
sit Haar (paa europæisk
Blis.)

Perkikpok, *f. intr.* 1)

er frisk el. sund; er i god
Stand. 2) er stærk af
Natur.

pérkikflok, 1) frisk; sund.

2) stærk af Natur.

perkiksflek, 1) Sundhed.

2) stærk Natur.

perkikfårpok, *tr.* gjør sund;

a) helbreder. b) bevare
Sundheden.

perkiklåut, 1) Lægemiddel;

Helbredelsesmiddel. 2)

Åmulet; Præservativ.

perkiklåutåvok, *intr.* 1) er

lægende el. Lægemiddel.

2) er sundt; præserve-

rer mod Sygdom.

perkikfågak, helbredt.

perkêpok, *tr. intr.* 1) er

usund; har ingen Hel-

bred. 2) er tver; er mod-

stridig.

perkêtflok, 1) usund; skran-

tevoen. 2) tver; mod-

stridig; halstarrig.

perkêtsflek, Usundhed.

Perkiksimiok, *intr.* ang-

rer; fortryder.

perkiksimigåu, *tr.* fortryder

det; er fortrydelig ders-

over.

perkiksiminek, Anger; For-

trydelse; Ruelse.

perkiksimilêrpok, *f. intr.* er

angergiven; er bodsfær-

dig.

perkiksimilêrflok, angergi-

ven; bodsfærdig.

Perk-

Perksukpok, tr.)

perksúok, *intr.*) 1)
 pryglar; slaaer. 2) over-
 skjælder.

perksugak, 1) pryglét. 2)
 overskjældet.

perksoupuk, *car. sing.* 1) de
 prygle hinanden. 2) de
 skjældes.

Pernák, see under Piok.

Pernek, 1) Armtag ind i
 Armledet; det Hule ved
 Albuen. 2) en Skjød-
 ning, da 2de Stykker
 ere fældede sammen ved
 at lægge Enderne ind i
 hinanden.

perñermikpok, *intr.* og *tr.*
 bærer noget paa Ar-
 men.

pérnerpok, *t. tr.* Skjöder
 sammen; fælder 2de
 Stykker sammen.

perlípok, *t. tr.* 1) det sam-
 me, men mindre brugelig.
 2) syer en Gold el. Læg-
 paa et Klædebon, som
 er forlangt; lægger op.
 Pérngit, see under Pinek.

PÉRO, Tyngsel paa no-
 get (at det kan ligge fast.)
 2) Dække over noget
 (at tilhulle det, saa det
 ei skal ligge blot.)

perdút v. perorsáut, det sam-
 me, især: en Steen til
 Tyngsel paa det, man
 syer.

peróksak, noget at bruge
 til Tyngsel eller hylle
 til med.

pérovok, 1) *intr.* er el. lige
 ger til Tyngsel. 2) *tr.*
 betynger det ved sin
 Vægt. a) ligger el. brugs
 ges til Tyngsel derpaa.
 b) lægger sig derover
 for at holde det mod
 Jorden.

perórpok, 1) *intr.* a) betyns
 ges; er belagt med no-
 get til Tyngsel; har
 Tyngsel paa sig. b) over-
 hylles med. Steen el.
 andet. 2) *tr.* a) betyna-
 ger; lægger Tyngsel
 paa. b) bedækker; over-
 hyller.

perógak v. pérorsak, 1) be-
 tynget. 2) overhyllet;
 tildækket.

perogávok v. rorsávok v. rór-
 simavok, *intr.* 1) er be-
 tynget. 2) er overhyla-
 let. 3) er begravet.

perórsimarfok, 1) betynget.
 2) overhyllet. 3) be-
 gravet.

peróárpok, 1) *intr.* er fílt
 a) ved sin Tyngsel el. b)
 ved sit Dække. 2) *tr.* a)
 tager Tyngselen deraf.
 b) tager Dækket af det
 nedgravne.

Pérrorpok, intr. 1) bliver
 til. 2) sødes; opføres.

perrossfárpok, *tr.* 1) frembringer. 2) føder; underholder; opføder.

Persakópok, 1) *tr.* gaaer fejl af nogen el. noget; Kommer ej paa det rette Sted, hvor man skulde finde det; Kommer det uformærkt forbi. 2) *intr.* i *dual.* og *pl.* gaaer fejl af hinanden; lede efter, men træffe ikke hverandre.

persakótak, det uformærkt forbigåerne; den el. det man gaaer fejl af.

persakótt, 1) Forhindring; Forbåling; Forsald; Skyld i at man enten ej Kommer el. Kommer for sild. 2) Marsag el. Bevæggrund i Almindelighed (i denne Bemærkelse sjældnere.)

persakótavok, *intr.* er til Forhindring; forhæler; forsinket.

persakotigátt, *tr.* 1) forhindres el. forsinkes derved; har det til Forsald; bliver opholdet derved, saa at man Kommer for sild. 2) sjældnere: har det til Marsag el. Bevæggrund.

erfipok, see under Pernek.

érlok, 1) fog; Sneefog. 2) Sødrev.

pérforpok, 1) *intr.* a) syger; er Sneefog. h) er Sødrev; det blæser, saa Søren ryger. 2) *tr.* syger det til; overfyger det med Sneedrev.

pérforsoak v. perforiklök v. riksoak, stærkt Sneefog el. Sødrev.

perforikpok v. perforfövak, *intr.* er stærkt Sneefog el. Sødrev.

perforfiorpok, *intr.* er ude i Sneefog el. Sødrev.

perfore, Sødrev.

perforevok, *intr.* er Sødrev.

perforefiorpok, *intr.* er ude i stærkt Sødrev.

perforállavok v. rálárpok, syger med Sneefog el. er Sødrev.

Pérterpok, *r. tr.* 1) lægger noget ordenlig sammen paa langs og tværs (f. Ex. en Serviet el. andet bøjeligt) 2) binder sit Haar op; søsber det om Fingrene for at sætte det i Top (et Fruentimmer.)

pértigak, sammenlagt (paa saadan Maade.)

perterkiklárpok, *tr.* pudser sit Haar op paa ny.

Pertlerpok, see under næstfølgende.

Pértluk, 1) i Almindelighed;

heb: *Sint*; *Ulykke*; *Plage*.
ge. 2) i Besønderlighed:

a) ont Vejr. b) Døden;
dødelig Sygdom.

pértlukpok, *intr.* 1) er ont
Vejr. 2) lider ont; er i
Ulykke; plages; døjer
meget; fører et sum-
merligt Liv.

pértluktipok, 1) *intr.* tilfø-
des noget ont; kommer
i Ulykke; bliver ulyk-
kelig. 2) *tr.* bringer i
Ulykke; gjør ulykkelig;
tilføjer ont.

pértlout, *Sordærvelse*; det
hvoreed man bliver u-
lykkelig.

pértlerpok, *s. intr.* døer af
Sunger; sulter ihjel;
forhungret.

pértlerfok, *forhungret*; død
af Sunger; sultet ihjel.

pértlernek, *Sungerdød*.

pértlarpok, *intr.* nedseg-
ner; omstyrter af Svæ-
lske (*Sygge*; *Forhungre-*
de.)

Pertyavok, *intr.* er det
samme, som *Paslékpok*.

pertyarfok, en *stet* *Kajak-*
roer.

pertycipok, *ts. intr.* er en
rask *Kajakroer*.

pertycitlok, en *rask* *Kajak-*
roer.

Petårforpok, *see under næst-*
følgende.

Petēipok, *ts. 1)* er *uFydst*
el. *utugtig*; er *faad*. 2)
er *overgiven* el. *letfær-*
dig i *Ord* og *Geber-*
der.

petēitfok, 1) *faad*; *utug-*
tig; *uFydst*. 2) *overgie-*
ven; *letfærdig*.

petēitfufek, 1) *uFydsthed*;
Utugtighed; *Kaadhed*.
2) *letfærdighed*; *Over-*
givenhed; *overdreven*
Lystighed.

petēinarpok, *intr.* det er *u-*
tugtigt el. *uFydst*; er
letfærdigt.

petēinartok, *utugtigt*; *u-*
Fydst; *letfærdigt*.

petårforpok, *intr.* stiller sig
ret *letfærdig* an.

petårfortok, *ret overgiven*
el. *overdreven lystig*;
letfærdig.

petēingilak v. petēijuiipok, *ts.*
intr. er *Fydst* el. *tugtig*;
viser sig ærbar og an-
stændig.

petēingitfok v. petēijuitfok,
tugtig; *Fydst*; *ærbar*;
anstændig; *sædelig*.

petēingitfufek v. petēijuitfufek,
Fydsthed; *Tugtigh-*
hed; *Ærbarhed*; *Sæde-*
lighed; *Anstændighed*.

Piarāk, 1) i *Almindelig-*
hed; en *Unge*. 2) i *Be-*
sønderlighed; a) en *Kyl-*
ling; en *Sugleunge*. b)

en Gvalp. c) et Barn;
 en Umyndig.
 piaralik, som har Unger;
 en Kyllinghøne; en
 Sund med Gvalper.
 piaravok, *intr.* er en Unge ic.
 Piarau, *tr.*)

piarslok, *intr.*) 1) gjør noget med fri Villie; er frivillig i sin Handling. 2) gjør at en maae døe el. blive syg ic. forheper ham; er Marsag i at det gaaer ham saa. 3) i *negativo*, piaringilak, *tr.* gjør noget mod sin Villie; det var imod hans Forsæt, at det gik saa. Dettets *Infinitivus applicatus* bruges i *affirmativo* om: frivilligen; med Forsæt, som: piarallune asserorpa, han slog den i stykker med fri Villie; piarlugo piok, han gjorde det med Forsæt; og i *negativo* om: mod sin Villie; uden Forsæt, som: piarúnanga asserorpara, jeg kom for skade at slaae den i stykker mod min Villie.

piarivok, 1) *intr.* skader sig selv; styrter sig selvwillig i Ulykke; tager Livet af sig selv, o. s. fr. Heraf *infin. applic.* piarivdlune, selvwillig. 2) *tr.* ligesom Piarau.

piarirfak, den som behandles paa en el. anden Maade med fri Villie. 2) forheret.

piarirfok, den som styrter sig selv i Ulykke ic.

Piárpok, piartorpok og Piarrápok, see under Piok.

Pidlardlukok, Pidlaut og Pídlekpok, see under Píllékpok.

Pídléngavok, see under Pílléngavok.

Pídluarpok, see under Piok.

Pídlukpok, 1) *intr.* glipper; slaaer fejl; falder af til unytte el. paa det Sted den ej skulde (Pílen af en Bue el. af sit Raastetræ.) 2) *Flis*er; brænder ikke af (en Bøsse.) 3) svigter; glider ned el. ud (Steen el. andet, som var lagt under en Ting, og ej gjør den tilsigtede Nytte.)

pidlúviok, 1) *intr.* a) det samme i 2de første Bemærkelse. b) glipper med sin Píll, saa at den falder død ned ved Siden af ham. c) *Flis*er med sin Bøsse; saaer den ej til at brænde af. 2) *tr.* *Flis*er med den. Anleisiga pidluviara, jeg flisfede med min Bøsse.

pid-

pidluktípok v. **pidluvílípok**,
r. tr. 1) det samme i sid-
 ste Bemærkelse. 2) Kom-
 mer det til at soigte el.
 glide ud.

pidluvíbigau, *tr.* flíkkar paa
 et Dyr; Kanej saae Bøs-
 sen til at brænde af el.
 Pilen til at skyde af paa
 det.

Pigák, **Vaagen**; **Natte-**
sídden.

pigárpok, *intr.* vaager; er
 længe oppe om Natten;
 holder Nattevag.

pigártok, den som vaager;
 en Vagter el. Vaagekø-
 ne; i *plur.* Natteravne,
 som holde Natten ud
 med deres Lystighed.

pigárbik, 1) et Vagtsted.
 2) Vaagetid; Vagt.

pigáupok v. **gáppok**, *tr.* vaa-
 ger over-en.

pigattak, den man vaager
 over.

Pigau, see under **Pik**.

Pigdlukpok, *intr.* er an-
 det, end det man holdt
 det for.

pigdlúviok, 1) *intr.* det sam-
 me. 2) *tr.* holder det for
 andet, end det i Sand-
 hed er; seer fejl; mis-
 kjender.

Piglerpok, *r. 1) intr.*
 hopper (med 2de Been);

springer; gjør Lufts-
 spring med begge Been;
 nesamlede. 2) *tr.* — over
 noget.

piglertók, en Zopper; en
 Springer.

piglertak, 1) det man hop-
 per el. springer over.
 2) en Græshoppe.

Pik, en Ting; en Sag.
 i *plur.* peet, Gods; Ejens-
 dom; Midler; Boehaa-
 ve.

pigau, *tr.* ejer; tilhører.
 Una pigára, den hører mig
 til.

pigigalloak, det, som en
 har ejt, men nu ej læn-
 ger; en Ting, som før
 har været hans. Oma
 pigigalloa píllarára, jeg
 kjæbte det, som hørte ham
 til.

pigitípok, *r. tr.* bringer i
 Besiddelse af; staffer til
 Ejendom.

pigikpok, *f. intr.* 1) er en
 smuk el. god Ting. 2)
 har skønne Sager el.
 gode Ejendeele.

pigikflok, 1) en smuk el.
 god Ting; got Gods.
 2) en som ejer skønne
 Sager.

pigikfórsoak, 1) en meget
 smuk el. god Ting; i *pl.*
 gode Vahre. 2) den som
 ejer mange skønne Sa-
 ger;

ger; hemidlet; velhavende.

pigiksförlovok, *intr.* 1) er en meget smuk el. god Ting.

2) har mange Bjønne Sager el. meget smukke Bjendomme; er bemiddel el. velhavende.

peepok, *zf.* er fattig; ejer intet.

peetsok, fattig; som ejer intet.

peetsförlovok, meget fattig.

peetsförlovok, *intr.* er meget fattig.

peetsfulek, fattigdom.

péjarpok, *tr.*)

péjáfok, *intr.*) 1) borttager; tager af Vejen. 2) udslætter; straber af; tørrer af. 3) berøver; stikker en ved det han har; fratager. 4) røver det.

pejárfok, en Røver.

péjavok, *intr.* 1) er udslættelig; Kan let udslættes.

2) er løselig; Kan snart gaae løs; er let at borttage.

péjarsok, 1) udslættelig; let at udslætte. 2) løselig; let at borttage.

pejáut, 1) i Afmindelighed: noget at udslætte el. tage bort med. 2) i Besværlighed: a) en Bøffe reenser; en Bradser. b) en Proptrækker.

péjagak, 1) udslættet, 2) borttagen. 3) røvet; Rov.

péjagávok, *intr.* er borttaget.

pekák, 1) den allerførste Ting; den som først har været til. 2) den første Marsk; den som først gjør noget. 3) *tr.* den man først giver sig i Gærd med.

pekkárpok, 1) *intr.* a) har, ver. b) har noget. 2) *tr.* har den. 3) Heraf *negat.*

pekkángilak, a) har ikke. b) har intet. c) er der ikke.

pekkártok, havende; den som har noget.

pekkángitsok, 1) som har intet. 2) som er der ikke. Pekkangitsok unneræt, de sagde, at han var der ikke el. at der var intet.

pekkajui'pok, *zf. intr.* 1) har slet intet. 2) plejer aldrig at have noget.

pekkangárpok, *intr.* har Velstand el. Overflod af alle Ting.

pekkartípok, *z. tr.* sætter en i Velstand.

pekkautigau, *tr.* 1) faaer ved ham 2) har sit Ophold deraf; Kommer i Velstand derved.

pekkéfiak, megen Spise; Forraad af Fødevarer; Velstand.

pek

pekkelsiorpok, *intr.* Kommer i Velstand med Sødevarer; bliver vel forsynet dermed, saa at han har Forraad deraf.

pekkot, i *pl.* pekkotit, Ting om hinanden; Gods; Formue; Løse; Boe; have (men ei Spisevare.)

pekkout, Spisevare; Proviant; Forraad af ædelige Ting.

pekkoutitok, rig paa Sødevarer.

perksloak, stor Ejendom; Liggendefæ.

perksloarfiórpok, *intr.* sanler sig Liggendefæ.

piklak, 1) det hvoraf man kan gjøre sig noget; noget til Brug. 2) *tr.* det som er en tiltænkt el. bestemt; det som han vil faae til Ejendom; hans bestiftede Deel.

piklarau, *tr.* vil komme til at eje det; det er ham tiltænkt og vil blive hans.

piklardlukpok v. **piklarêpok**, *is.* *intr.* Kan intet for hverve.

piklarfiórpok, 1) *intr.* søger at lægge sig Boehave til; søger et Sted hen, for at anskaffe sig et eller andet. 2) *tr.* anskaffer en anden noget; for hverver til ham.

piklarlingak, forhvervet;

anskaffet (til sig selv el. til en anden.)

piklavok, *intr.* 1) der kan blive noget af. 2) det er bestemt el. tiltænkt en.

piklarupok, *intr.* har ej det Nødne el. hvad man skal bruge.

piklarutipok, *tr.* sætter nogen i værgeløs Tilstand.

pikfiok, 1) *intr.* bliver ikke glemt, skønt han er fraværende, men faaer sin Deel affet til han kommer hjem. 2) *tr.* sætter noget af til ham.

pikuluk v. **kulúktok**, 1) en slet el. usel Ting. 2) et slet Menneske.

pikulukpok, *intr.* 1) er en usel Ting; er et slet stykke Boehave. 2) er et slet Menneske. 3) i *neg.* er slet el. brav (en Ting el. et Menneske.)

pilik, den som ejer noget el. har Sager; formuende.

piliovok, *intr.* ejer noget; har Gods; er formuende.

pilliok, 1) *intr.* a) gjør. b) avler. c) har Overflødighed af Sødevarer; har Forraad til mange Tider. 2) *tr.* a) forretter noget for en anden; gjør ham noget. b) av-

2. *Slipper i...* *Ner*
Andet...

Ier et Barn med hendes.

pilliak, 1) det gjorte el. besgangne; en Gjerning. 2) det avlede Barn (helt uægte.) 3) Overflødighed af Sødevaare.

pilliarau, *tr.* 1) har gjort el. begaaet det. 2) har avlet det Barn.

pilliorpok v. piksiarpok, 1) *intr.* gjør el. arbejder noget. 2) — for en anden.

pilliugak v. piksiak, det gjort; ens Gjerning el. Arbejde.

pillimavok, *intr.* 1) er smukt gjort; er vel forarbejdet. 2) pynter sig for at blive eftersat af Mandfolk; gjør sig appetitlig; vil have Mand.

pillivigau, *tr.* virker derpaa; har sin Gjerning dert.

pillipok, *tr.*)

pillisiok, *intr.*) giver en noget omsonst; forærer.

pillisut, en Gave; en Foræring.

pillisutigau, *tr.* bekommer det for intet; faaer det til givendes el. i Foræring.

pillisavok, *intr.* faaer Foræringer; bekommer noget for intet. Kangamé pillisoursonga? naar vil jeg noget for intet?

pilliupok, *tr.* forbruger.

pilliursak, forbrugt.

pilliurforpok, 1) *intr.* er forbrugt. 2) *tr.* har forbrugt det.

piluk, 1) en, slem Ting; noget stygt. 2) et slem Menneske af Caracteer; et Skarn; et ont Gemyt.

pilukpok, *intr.* 1) er en slem Ting. 2) er et Skarn el. et slem Menneske.

pilungoak, 1) en usel Ting. 2) et uselt Menneske; en Stæffel.

pilurksoak, et stort Skarn.

pilukkorfut, Forbandelse.

piluktipok, *tr.* *intr.* forbandes; sættes i en afføelig Tilstand.

pilungnarsiok, *intr.* bliver forbandet; lider Forbandelse.

pingoak, 1) en liden el. ringe Ting. 2) Duffetøj; Barnetøj.

pingoarpok, *intr.* leger; spørger (et Barn.)

pingoarkatigau, leger med (et Barn med det andet.)

pingoapok, *tr.* leger el. spørger med et Barn (en Sammel.)

pingorpok, 1) *intr.* a) bliver til; stæbes. b) bliver til noget, som det ej før var; dannes. c)

Poma

Kommer frem; voper
(Dyr; Vært.) d) sprin-
ger; gjør Luftspring. 2)
rr. a) skaber; frembrin-
ger. b) danner; forar-
bejder det til noget;
gjør noget deraf.

pingortipok, r. rr.)

pingortitflok; intr.) det sam-
me i begge sidste Bemær-
kelser.

pingortitflok v. firse, 1) en
Skaber. 2) en Danner.

pingortitak, 1) skabt; en
Skabning; et Creatur.
2) dannet.

pingortitfnek v. titfirsfnek,
Skabelse.

pingorbik v. gorgvik, 1) det
Sted man er bleven til
og opvoren paa; Søde-
sted. 2) det Sted man
arbejder noget paa;
Værksted. 3) den Ting
som først er bleven til;
den første Skabning
(med Hensyn til andre fra
samme nedstammede.)

pingorgverkāk, 1) den aller-
første, der af flere har
været til. 2) det aller-
første Væsen; alle Tings
Begynder. Angzjokāit
pingorgverkāput kittor-
namingnut, Gudile ping-
orgverkāvok tamānnut,
Forældre ere til for deres
Børn, men Gud er til
for alle, da de fra ham

have deres Udspring. 3)
et Sted, hvor man er
den første til at fange
et Arbejde an (f. Ex. et
nyt Bægstensbrud, hvor
ingen tilforn har arbejdet.)

pingorbīgāt, rr. er Kommen
af ham el. hende; ned-
stammer derafra.

piorēpok v. rēkau v. rēts-
kau, intr. holder sine
Sager flet; er sluders-
voren med sine Ting;
omgaaes Skjædsels med
dem, og lader dem lig-
ge for Vind og Dove.

piorngærupok, intr. afstafs-
ses; forstyrres.

piorngærutipok, r. rr. af-
staffer; forstyrrer; til-
intetgjør.

piorfārpok v. fārkau, intr.
holder sine Sager or-
dentlig; fører sig dem
til Nytte; er en god
Huusholder. 2) rr. hol-
der got Huus dermed;
passer det got; pudser
og hæver det.

piorfārtok, en god Huus-
holder, der passer sine
Ting vel, og veed at fø-
re sig dem til Nytte.

piorfārpok, rr.)

piorfāyok, intr.) tilberes-
der; tillaver.

piorfāpōk v. ākau v. āts-
kau, intr. er bister el.
opbragt; saa han Easter

og slenger med alt hvad han faaer i Hænderne, løber og slaaet med Dørenene.

piorførtok, hister; opbragt; forbittret i sin Adfærd.

piavok, *intr.* er noget.

pisslak, en ny Ting; et nyt lig bekommet Boehave.

pissarpok, *intr.* faaer noget nyt.

pissærtok, den som har faaet noget nyt.

pissåvok, *intr.* er ny el. nyt lig bekommet.

pissliok, 1) Fjober el. forstaffer sig noget. 2) faaer; bekommer; er langer.

pissliak, 1) Fjobt. 2) bekommet.

pissléklak, det man skal have; Løn.

pissliaråu, *rr.* 1) har Fjobt el. forstaffet sig det. 2) har faaet el. bekommet det.

pissliåvok, *intr.* 1) er Fjobt. 2) er bekommet.

pisslibigåu, *rr.* Fjober af en.

pissiniarbigåu, *rr.* vil Fjobe noget af en el. handle med ham.

pisslovok, *intr.* er solgt; er afhændet.

pissliursok, solgt; afhændet.

pissök, rig; en rig Mand.

pissöbok, *intr.* er rig.

pissörsoak, meget rig.

pissöröbok, *intr.* er meget rig.

pissounek v. söursösek, Rigdom.

pissokak, gammel; en gammel Ting; længe ejt el. gjemt el. brugt.

pissokåvok, *intr.* er gammel.

pissokårsoak, meget gammel.

pissokåunek v. kåursösek, Ælde.

pitfarépok, *ts. intr.* gnier; er Farrig; holder paa hvad han har.

pitfarétsok, en Gnier; suursittig; Farrig.

pitfarének v. rétsounek, Gnierie.

pitfarétsösek, Gnieragtighed; Suursittighed; Rarrighed.

pitlipok, *ts. rr.*)

pitlittliok, *intr.*) Fjober for en anden; Fjober til ham.

pitfirfut, det tilFjobre, som en anden har Fjobt os.

pitfirfutigåu, *rr.* har faaet det tilFjobt sig ved en anden. Unnara pitfirfutigåra Pelimut, Peder har faabt mig min Baad.

piürsak, Duffetøj; Legetøj; Barnetøj.

piürsaråu, *rr.* har det at lege med.

piürsarpok v. farkåu, *intr.* 1) det

det samme som piørépok.

2) synes at være noget el. saaledes, som det dog ikke er.

piuvok v. piukúkpok, *intr.*

1) duer; er tjenlig el. nyt; er noget værd.

2) i *neg.* a) duer intet; er utjenlig; er ej nyt. b)

er inter; besynder intet.

piursok v. kiukúktok, 1) due-

lig; tjenlig; nyttig. 2)

virkelig.

piursomik, virkeligen.

piungitfok, 1) utjenlig;

u. v. b; af ingen værdie.

2) ubetydelig; forfæ-

gelig.

piukúngnarpok v. narfok,

intr. er vist nok tjenlig;

er tilforledeilig nyt.

piukúpok, *tr.*)

piukúrfok, *intr.*) holder

det for nyt; agter det

tjenlig til sit Brug.

párpok, 1) *intr.* a) er løs;

gik løs. b) er til ende;

er der ikke mere. c) er

afstagen el. udsløttet. d)

gaaer bort; gaaer af

vejen. e) er borte; er

af vejen. 2) *tr.* a) gjør

løs. b) tager bort. c)

tager af el. udslætter.

párfipok, 1. *tr.* 1) gjør løs.

2) staffer bort.

párupok, *intr.* er oppe; er

til ende; er ej mere der.

af. 2) *tr.* bringer til En-

de; gjør Ende paa.

párfutipok, *tr.*)

párfutitfok, *intr.*) 1) det

samme i sidste Bemærkelse.

2) gjør Ende paa det

for ham; mager at ej

mere bliver for ham at

faae.

Pika, hist oppe; her strax

oven for.

píkane, hist oppe et Sted;

her oven til.

pikanépok, *intr.* er hist op-

pe el. her oven til.

pikanétok, den som er el.

var hist oppe el. her oven

til.

píkanga, hist oven fra.

pikunga, hist op ad.

pikána, hist op igjennem.

tekpíka, der oppe; did op-

pe.

tekpíkane, paa et Sted der

oppe; der oven til o. s. fr.

pínga, *intr.* 1) han hist

oppe v. her øster, som

du veed nok selv. 2) han

her strax oven for. 3)

denne her opløstede (f.

Ex. Nidelen, som hæn-

ger over Jlden.)

pírkfoma, *tr.* 1) det samme.

2) som *vocativus*: hør du

hist oppe!

tekpínga, *intr.*)

tekpírkfoma, *tr.*) han der

oppe, som du veed nok

selv. Tekpínga affarsigár-

put v. tekpírkfoma affau-

átigut.

átigut, han der oven til
elsker os.

Pikkarpok, 1) *intr.* for-
herer sig selv til døde.
2) *tr.* herer en anden
til døde; dræber ham
ved *Gererie*.

pikkáíok, *intr.* det samme i
sidste Bemærkelse.

pikkagák, forheret; Fom-
men af dage ved *Gererie*.

pikkagávok, *intr.* bliver
heret til døde; forheres.

Pikatták, løsagtig; faad;
fret i sit Væsen.

pikattávok, *intr.* er løsag-
tig el. faad; viser sig
fret i sit Væsen.

Pikkiárpok, *intr.* Fom-
mer op af Vandet (brun-
ges kun om Fugle, som
have duffet under.)

pikkiártok, en opkommen
Fugl.

Pikípok, 1) *intr.* 1) sprin-
ger gesvindt op. 2) brin-
ges i Bevægelse; oprør-
res; bliver allarmeret.

pikitípok, *tr.*)

pikitísiok, *intr.*) sætter i
Bevægelse; oprører;
allarmerer; gjør Op-
rør.

pikitísiok, en Oprører;
en Rebeller.

pikitísiinek, Oprør.

piképok v. **kétióvok**, *ts. intr.*

sættes ej saa let i Bevæ-
gelse; er rolig og phleg-
matisk.

pikétsok, rolig; phlegma-
tisk; ubevægelig.

pikinétsomik, rolig; ro-
ligen; uden at sættes i Bevæ-
gelse derved.

Pikkórdlukpok og **pikorik-
pok**, see under **Piok**.

Piksikpok, *f. intr.* sprin-
ger.

piksikfok, den som sprin-
ger.

piksikfak, 1) en Leppe (*Pu-
lex irritans*.) 2) en liden
Springbilde, som gjer-
ne lader sig falde ned
af de grønlandske Jorde-
løfter om Vinteren (*Scap-
hylinus fuscipes*.)

piksikállavok, *intr.* sprin-
ger til alle Sider; spran-
der allevegne omkring;
spretter hist og her (*f.*
Er. Spaaner, naar man
hugger.)

piksikállarsok, sprettende;
spradende.

Piksik, see under **Pik**.

Pikkunárpok v. **narkáu**,
intr. er Kraftig; er virk-
som; virker; har Ef-
tertryk og Klem. Nek-
kiklæt illøjt pikkunárlá-
raut, nogle Spiser ere ret
kraftige el. mættende.

pik-

pikkunártok; Kraftig; virk-
som.

pikkunartorpok, *intr.* spiser
Kraftig Mad.

pikkunarsúsek, Kraft; Virk-
ning; Eftertryk.

pikkunerpok, *r. intr.* faaer
el. finder Kraft; mær-
ker Virkning.

pikkunerbigau, *rr.* finder
til Kraften deraf; mær-
ker dets Virkning.

pikkútslepok v. kytslepok,
intr. finder sig ret styr-
ket ved noget.

pikkútslektipok v. kytslekti-
pok, *r. rr.* Stjærer Kraft;
styrker.

pikkútslout, det man styr-
kes ved el. føler Kraft
af.

pikkútsloutigau, *rr.* føler
Kraft deraf; sanket
Styrke derved; mærker
god Virkning deraf.

Pillékpok, *r. 1) rr. a)*
sønderstjærer; tilstjærer
(et Skind.) *b)* flentser en
Sælhund; slaaer Skind
og Spæk samlede af
den, og stjærer Kjø-
det i smaa Stykker.
c) flentser en Hval. *2)*
intr. a) sønderstjæres;
tilstjæres (Skindet.) *b)*
slaaes paa ommeldte
Maade (Sælhunden.)

pilléktorpok, *rr. 1)* det sam-

me i iste Bemærkelse. *2)*
sanger.

pilléktórneko, en Saug-
spaan.

pilléktout, en Saug.

pillékútsliok, *intr. og rr.* fors-
stjærer (et Skind el. Klæ-
de); stjærer det bort til
unytte.

pillák, *i plur.* pillársæt,
Flentsninger af Hvalfiske.

pidlekpok, *intr. og rr.* flents-
ser en Sælhund paa Søs-
en (Gangerne, som have
været samlede paa Jag
efter den.)

pidlárdluko, en Lap, som
falder af ved Tilstjærin-
gen; en Skræderblud.

pidláut y. láutak, en Til-
stjærer; Kniv; en Rem-
mesnider; Kniv.

Pilléngavok, *intr.* er en
slink ung Person; er et
ungt haabefuldt Mæns-
nisse; tegner sig got;
især: tegner til at bli-
ve en god Sanger.

pilléngarfok, et haabefuldt
ungt Mennisse.

Pileráu, see under Piok.

Pillérngovok, *1) intr.*
er misundelig; fortry-
der paa andres Lykke.
2) rr. misunder ham.

pillérngursok, misundelig;
avindsyg.

pillérngupok, *rr.* misunder
ham

ham det; forttryder paa,
at han faaer det.

Pillérpok, *f. intr.* smaa-
sneer

pillérfok, Smaasnee.

Pilliak, Pillimavok og Pili-
pok, see under Pik.

Pillitfiok, *intr.* er søv-
nig.

Pillo, *v.* pilluk, et Løv el.
Blad; især: af Bøllebær,
eller Blaabær; Buske.

pillokalerpok, *f. intr.* faaer
Løv el. Blade; styder
Blade.

pillokotárpok, *intr.* mister
sine Blade; taber Lø-
vene.

pillokotárnek, Løvsald.

pillulliarpok, *intr.* er ude
at plukke Blaabærblad-
de el. Blade af Bøllebær-
buske.

pillutárpok, *intr.* faaer
Blaabærblade (et Wen-
niste ved at samle dem.)

pillárfak, 1) en liden Klis-
vægt, hvis Blade lig-
ne Bøllebærblade. 2)
Drilstøv; Affald, naar
man driller i Træ.

Pilluárpok, *intr.* er peen
el. nipper; vil ej giftes.
pilluártok, peen; nipper;
gifesty.

Piluk, see under Pik.

Pimmák, see under Píok.

Pinēipok, *cf. intr.* er us-
villig el. ej derfor; har
ej Sind el. finder Ulyst
dertil; staaer ej til at
overtale.

pinēitsok, uvillig; ulysten;
ubevægelig at faae til
noget.

Pinek, i *pl.* pernit (N).
v. perngit (S), Gøe el.
Straa i Støvler og
Skoe.

pinikfak, Straa; Græs el.
Gøe til Støvle.

pinikfarfiörpok, *intr.* ryk-
fer Græs til saadan
Brug.

pinérpok, *f. 1) intr.* og *tr.*
lægger Straa i Støvle
el. Skoe. 2) *intr.* Støvs-
lerne *it.* forsynes der-
med

pinerkikpok, *f. tr.* lægger
friskt Straa i Støvler-
ne *it.*

pinerikfárpok, *tr.*)

pinerikfárok, *intr.*) lægger
Straaet tilrette i Støvs-
lerne (det gamle.)

pinárpok *v.* nárupok *v.* per-
nérpok, *f. 1) tr.* tager
Straaet af Støvlerne.
2) *intr.* Straaet er tag-
get af dem; der er ej
mere Straa i dem.

Pínnek, 1) Smukhed. 2)
interj. hvor smuk! hvils-
ken Skønhed;

pin-

pinnefpok, *f. intr.* er smuk;
er fløn.

pinnefløk, smuk; fløn;
fløn; herlig.

pinnefau, *intr.* er særdeles
smuk; er dejlig.

pinnefau, *tr.* holder for
smuk; synes vel om.

pinnefarpok, *tr.* gjør smuk;
fmykker; pryder; for;
herliger.

pinnefagag, fmykker; smuk;
gjort; prydet; herlig;
gjort.

pinnefaut, et Smykke; en
Prydelse.

pinnefløk, 1) *intr.* bliver
smuk. 2) *tr.* fmykker
ud; pynter.

pinnefløk, Smukhed;
flønshed; Dejligheid;
Herlighed.

pinnefpok, *tf. intr.* er hæf;
lig; feer ilde ud.

pinnefløk, hæfelig; ftyg;
grim.

pinnefau, *tr.* holder for
ftyg; synes ilde om.

pinnefau, *intr.* er meget
hæfelig; er ftyg el. grim.

pinnefløk, ftyghed; hæf;
lighed; Grimhed.

pinnefløk, 1) *intr.* bliver
ftyg. 2) gjør ftyg.

Pinga, *see* under Pika.

Pingajuak, 1) Tree (*see*
Gram. Cap. V. §. 3.) 2)
den tredie (dog i denne

Bemærkelse kun lagt til et
Singular, *see* Gram. XVII.
Cap. §. 4. Not. 1.)

pingajuéflak v. pingajúflak,
den fom flal udgjøre den
tredie.

pingajuæt, den tredie.

pingajuæne, for det tredie.

pingajugau, *tr.* udgjør den
tredie.

pingajoralik, en fom har
tree fuftruer.

piggajuráfpok, *intr.* faaer
trende.

pingajurárterfpok, *t. intr.*
faaer jevnlig trende.

pingafut, 1) Tree; Tren-
de. 2) i pl. pingafuit,
trende (lagt til et Collec-
tivum); tree fløffe.

pingafannik, trende gange.

pingafúvok, *intr.* er trende;

bestaaer af tree; i plur.

pingafúput, ere tree i
Tallet.

pingafúngorfpok, 1) *intr.* a)

bliver trende. b) bliver

den tredie. c) bliver el.

er Onsdag (den tredie fra

Søndag.) 2) *tr.* deler det

i trende; gjør trende

deraf. Heraf:

pingafúngormet, i Ons-

dags; om Onsdagen.

pingafúngorpet, paa Ons-

dag; tilkommende Ons-

dag.

pingaitfpok, *f. 1) tr.* læg-

ger den tredie til (de to

for.

første); faaer den tredje til dem. 2) *intr.* i *dual*. de tvende faae den tredje til sig; de blive tree i Tallet.

pingaseriarpok v. riarterpok v. rirfarpok, 1) *intr.* flær el. gjør trende gange i rad. 2) *tr.* gjør det trends gange ved ham.

Pingafut, see under næstføregaaende.

Pingek, et slags rødt Drivetræ (Gyr el. Lærletræ) som bruges til Alarer og Sarpuunstokke.

pingereitfiak, et smukt Stykke af dette slags Træ.

Pingiak, en Vable paa huden af Bid el. Stik.

pingiarpok, *intr.* bider el. stikker, saa der bliver Vabler efter (Kus el. Leppe.)

Pingigakpok v. gækpok, er bange foren, som er ude i ont Vejr, og bliver borte.

pingigau v. gigilerpok, *f. tr.* det samme. (Disse Ord bruges ej lettelt af nogen, uden i deres Hæderie.)

Pingo v. pinguk, en Tue; helst: en Mosetue.

pinguårfulk, det samme; helst:

en Sugketue (samlet af Sugleffarn.)

pingursinek, en Bureflap el. det ophævede stykke, som skjuler pudenda.

Pingörpok, see under Pik.

Pingörpok, *tr.*)

Pingöiok, *intr.*) hægler en ret læstelig igjennem; overstjender el. overfører ham.

Pinguårfulk og Pinguk, see under Pingo.

Pingurkpok, *tr.*)

pinguriok v. uviok, *intr.*) 1) springer el. hopper ned afen Bratning. 2) Sarpunen springer tilbage og gaaer ud af det stude Dyr.

pingurktörpok, *intr.* hans Sarpun gif saaledes tilbage.

pingurktörbigau, *tr.* hans Sarpun slap ud af det Dyr.

Pingursinek, see under Pingo.

Pinikpok og Piniktöumavok, see under næstfølgende.

Piok, er et *Verbum auxilliare*, som baade *transitive* og *intransitive* har mange Bemærkelser, og kan bruges ifloden for andre Verba (see Gram. XII. Cap. §. 18);

S. 18); ellers ere de sær-
nemste Bemærkelser, naar
det staaer særskilt, følgen-
de: 1) *intr.* a) Kommer.
b) safter. c) siget. d)
steer; tildrager sig. e)
bærer sig ad. f) dør;
hedens aftræ. g) bliver
til. h) gaaer med. i) er
skyld i, at noget steer;
er den sandt skyldige; er
Manden. 2) *intr.* og *tr.*
a) faaer; bekommer. b)
gjør. 3) blot *tr.* a) me-
ner. b) svarer. c) be-
gegner; behandler; bær-
er sig ad med. d) giver.
e) tager. f) beholder;
bliver i Besiddelse af.
pirfok, 1) *Participium* af fo-
regaende i alle dets Be-
mærkelser. 2) især: den
skyldige.

pirfövok, *intr.* er den skyldige.

pirfötipok, *r. tr.* erfliterer
el. Piender skyldig; for-
dømmer.

pirfötitak, skyldigtjendt;
fordømt.

pingitslok, ufskyldig.

pingitsövok, *intr.* er ufskyldig.

pingitspok, *tr.* *intr.* a) *tr.*
tager i. b) *tr.* tager i. c) *tr.*
tager i.

pingitsfok, *r. tr.* erfliterer
el. Piender ufskyldig;
sælender.

pingitsfugår, *tr.* holder u-
skyldig.

pekkarpok, 1) *intr.* Kommer
først; faaer først *tr.* 2)
tr. var den første, som
gjorde det el. beegnede
ham *tr.* Oma pekkarpa to-
kotak, han var den første
som lagde Haand paa den
dræbte.

pekkosfarpok, *f. intr.* skjem-
ter; skrømter; skjertser;
mener det ej oprigtig;
er ikke hans Alvor; ta-
ler ej af Hjertet; hyfler.

pekkosfärfok, den som skema-
ter *tr.*

pekkosfärdök, 1) listig;
trædsk. 2) en Skyfler.

pekkosfärdyök, *intr.* 1) er
listig el. trædsk. 2) er en
Skyfler.

pekkosfärdlukupok, *intr.* er
falsk; er ej at troe; er
skalkagtig. 2) i *negat.*
pekkosfärdlungilak, er re-
delig; er retskaffen;
handler oprigtig; taler
uden Falshed.

pekkosfärsuipok, *tr. intr.* det
samme i sidste Bemærkelse.

pekkosfärdluktok v. pekkos-
färsfok, en Ertestalk;
er falsk og forslagen
Menneske, som man ej
kan farlade sig paa.

pekkosfärdlursök, Listig-
hed; Falshed; Svigag-
tighed.

pek-

1) *Participium* af fo-
regaende i alle dets Be-
mærkelser. 2) især: den
skyldige.

pekkos(er)dlung(it)sok,)) rede:
pekkos(er)sui(t)sok,)
lig; reststaffen; ærlig;
oprigtig; den, ihvilken
ikke er Svig el. Sals-
heb.

pekkofærdlungitsfisek, **Ær-**
lighed; Redelighed; Op-
riktighed.

pekkosifik sak, en Udflugt.
pekkosersfjörpok v. kofik-
sarfiörpok, intr. søger
Udflugter; bitter paa
Undskyldninger; seer
paa en Maade at rede sig
fra en Sag.

pekkoserfiórtok, den som sø-
ger Udflugter etc.

pekkoferldut, Snedighed;
List; snedig Anløb; li-
stig Adfærd.

pekkoferfougau, tr. Pom-
mer med List til noget;
bruger Snedighed der-
ved.

pekkofspok v. pekkof-
lerkivok, *intr.* 1) bliver
falsk og tilbageholden;
bliver undseelig; taber
Maal og Måle (et Barn
ved at see en Fremmed.) 2)
bliver saa fattig derved
el. endeslemst derover (en
som uforvarende kom til at
gjøre Slabe.) 3) sludder
betuttet; tør ej komme
frem dermed (det man
harde af sigg. el. en Gave,

man havde at give en anden.)

pekkoſelerkirlok, undſeelig;
betuttet; endeſtemt ved
el. for noget.

pekky tserpok, *f. intr.* 1) forstiller sig; viser sig anderledes end man er. 2) hyfler. 3) taaler O. verlast; lader sig slaae (Skjont man kunde slaae i-
gjen.)

pekkyfiatårpok, *intr.* 1) for-
 stiller sig særdeles. 2)
 hyfler meget; er en stor
 hyfler. 3) viser sig me-
 get taalig ved Overlast
 (enddog han kunde bære
 sig.)

pékkovok, intr. og tr. 1) vil at noget maae stee; til- lader; tilstæder; lader stee. 2) vil, at det skal stee; byder; befaler.

pekkórsflok, intr. det samme.
pekkórsflok, 1) en Tillæ-
der. 1) en Byder el. Bes-
faler.

pekkorfinnek; Villie. a) Til-
ladelse. b) Befaling;
Byden.

pekkorfulsek, Villie; Sins
delav; Sinsigt (hvad en
høs sig selv holder for godt
at skulde efterkommes af
andre.)

pekkorsak, Villie; det man
tilfiendegiver at ville.

a) det man tillader; Til-

That a further by law established in the said letter, labels
 are, for the purpose of the said letter, to be used in the said letter
 to be used in the said letter, to be used in the said letter, to be used in the said letter
 to be used in the said letter, to be used in the said letter, to be used in the said letter
 to be used in the said letter, to be used in the said letter, to be used in the said letter

ladelse. b) det man be-
faler; Bud; Befaling.

pekkongitslak, forbud.

pekkofårpok, 1r. 1) be-
vilger. 2) tilskynder.

pekkovarpok, intr. overla-
der sig ganske i ens Vil-
lie.

perkajäulavok, intr. er sted-
se nær ved at sætte til
el. i Livsfare.

pernåk (N.) v. perngåk, (S.),
uvant; en Begynder;
den som første gang gjør
el. erfarer noget el. Kom-
mer paa et Sted.

pernårpok (N.) v. perngår-
pok (S.), intr. og 1r. gjør
eller erfarer første gang;
Kommer et Sted, hvor
man aldrig før har væ-
ret.

pernårniarpok, (N.) v. pern-
gårniarpok, (S.) intr. er al-
drig kommet der; er et
Sted ubevant. 2) har
aldrig forsøgt paa at
gjøre det; er en Ting
ubevant.

pernåvok, intr. er uvant;
er en Begynder i et A-
ndet.

pernåut, 1) det Sted, man
første gang kommer. 2)
den Gjerning, man før-
ste gang gjør. 3) det
man aldrig før har er-
faret.

perpallåpok, intr. det lar-

mer; buldrer; støjer;
gjør Allarm; giver Lyd
efter noget.

perpallåtok, det som lar-
mer ic.

perpalluk v. pallungnek, Al-
larm; Tummel; Bul-
der; Støj.

piårpok, 1) intr. a) Kommer
for tilig. b) Kommer
fro og tilig; Kommer
strax; er paa færd ved
første Vink. 2) 1r. a) gjør
det for tilig el. alt for ge-
svindt. b) gjør det tilig;
er tilig paa færd der-
med.

piårtorpok, 1r.)

piartólok, intr.) færrer el.
gaaer efter noget; hen-
ter.

piårtugak, hentet el. det
som hentes.

piarærpok, 1) intr. a) er be-
red; holder sig færdig.
b) er færdig; er istand;
er aspasset. 2) 1r. bere-
der; tillaver; holder
færdig; har el. gjør i
stand; er færdig der med.

piarærfimavok, 1) intr. er
fuldfærdiget; er tillavet.

2) 1r. har gjort det færdig;
har fuldbyrdet det.

piarærfok, færdig; bered;
i stand.

piarærfimarok v. piarægak,
fuldfærdiget; tillavet;
tilberedt; istandgjort.

pibik v. pigvik, 1) Sted (man er paa, kommer el. fahrer til.) 2) Tid.

pigverkåk, det Sted, man først kommer el. fahrer til; første Opholdssted.

pigviksakarpok, intr. 1) har Sted at være paa; veed sit forvar; bliver ej forlegen for Opholdssted. Heraf: 2) negat. pigviksakángilak, veed sig ingen Sted at komme hen el. komme fort. a) er landflygtig; har ingen blivende Sted. b) er ganske indsluttet; kan ingensteds undflye; er i sikker forvaring.

pidluarpok, 1) intr. a) er lyffelig; er heldig; kommer vel an; er salig. b) gaar heldig for sig; træffer ret got. Steer som det bør. 2) tr. a) gjør det rettelig. b) faaer det efter Ønske. c) behandler el. beegner ret.

pidluartok, 1) lyffelig; heldig; salig. 2) vel trufen; vel gjort.

pidluak, det som steer vel. pidluamik, adv. heldigen; lyffeligen; med held. pidluárnek, Lyffe; held. pibluarfúsek, Lyffsalighed; Salighed.

pidluaut, det man bliver lyffelig ved; Salighedsmiddel.

pidluantigau, tr. bliver lyffelig el. salig derved.

pidluarbik, et Lyffessted; et saligt Hjem.

pidluárkovok, tr.)

pidluarkorsfiok, intr.) velsigner; ønsker got over en.

pidluarkorsfinek, Velsignelse.

pidluarkonarfiok, intr. velsignes; bliver velsignet.

pidluarkonarfillat, 1) velsignet være du! fred være med dig. 2) man kan og sige: pidluarkonarfillan okko! velsignede være de! o. s. fr.

pidluarnarpok v. nakau, intr. medbringer Lyffe; forarsager held; er saliggjørende.

pidluarnartok, saliggjørende; saligt.

pidluárnárfillat! lyffelig du el. han! vel ham!

pidluárnárfiok, intr. bliver lyffelig.

pidluarnerarpok, tr. priser lyffelig.

pidluarfárpok, tr.)

pidluarfáfiok, intr.) gjør lyffelig; saliggjør.

pidluartipok, tr.)

pidluartitfiok, intr.) det samme.

pidluartitfirfok v. pidluarfáirfok, en Saliggjører.

pidluartèjliok, tr. hindrer en i sin Lyffe; søger at

at bringe ham i flette
Kaar.

pidlućipok, *ts. intr.* er ulyk-
kelig; har ingen held;
er usalig.

pidlućitfok, ulykkelig; u-
heldig; usalig.

pidlućinek, Ulykke; Uheld.

pidlućitfúsek, Ulyksalig-
hed; Uheldighed; Usal-
lighed.

pidlućikovok, *tr.*)

pidlućikórfiok, *intr.*) for-
bander; ønsker Ulykke
over en.

pidlućikorfinek, Forban-
delse.

pidlućitipok, *t. tr.*)

pidlućititfok, *intr.*) gjør
ulykkelig; bringer en
i Ulykke.

pidlućitfarpok, *intr.* søger
sin Ulykke i Verden; næ-
rer sig ved et el. andet;
har noget at leve af;
ernærer sig.

pidlućitfaut, Læring; Leve-
brød; Læringsvej; Pro-
fession; det hvorved
man søger sit Udkom-
me i Verden.

pidlućitfautigau, *tr.* nærer
sig derved; lever deraf;
søger sit Udkomme der-
af; har til Levebrød.

piğádlarpok, *1) intr.* er i
Sjærd med at komme el.
gjøre. *2) tr.* gjør det
først, før man gjør no-

get andet. *3) (negat. piğ-*
adlángiluk, er længe der-
om; det faaer ingen Ende
med ham. *Piğadlais-*
séngilak, det vil vare syv
lange og syv brede med
ham; det vil ej stee i hast.

piğallóarpok, *1) intr. a)* har
vel baaren sig saaledes
ad. *b)* er vel kommen,
men *ic.* *2) tr. a)* har vel
sagt ham det forud, at
det vil desaa gaae. *b)* har
har vel tugtet ham, men
(nemlig: det hialp. ikke,) *o. f. fr. 3) i ægariv.* pi-
gallóangilak, endnu kom-
mer han ikke.

piğinnarpok, *tr.* gjør el.
faaer kun det eller det.

piğinnávok, *1) intr. a)* fan;
formaaer. *b)* fan kom-
me; er bered el. redebon;
er følgagtig. *2) tr.* fan
gjøre det; formaaer
det.

piğinnáungorpok, *1) intr.* bli-
ver bered el. færdig; bli-
ver følgagtig. *2) tr.* bli-
ver i stand til.

piğinnáungorřarpok, *1) tr.*
gjør færdig; sætter i
Stand; holder i Bered-
skab. *2) intr.* holder sig
færdig.

pikkórdlukpok, *intr.* og *tr.*
duer ikke til sit Arbej-
de; fan ej dermed.

pikkórdluktok, uduelig.

pikkordlurfåsek, Uduelig-
hed.

pikkorikpok, *f. intr. og tr.*
er sit Arbejde voren;
er duelig dertil; kan vel
dermed.

pikkorikfok, *duelig.

pikkorikfåsek, Duelighed.

pikarpok, *intr. og tr.* gjør
ej mere; besatter sig ej
langer med.

pilarau, *intr. og tr.*

pilérivok, *intr.* har
Drift el. Lyst til; har
Mod paa.

pilérirfok, den som har Lyst
til el. Mod paa noget.

pilérirfak, det man har Lyst
el. Drift til.

pileritók, 1) meget Lysten;
som har stor Sorlan-
gende el. særdeles Lyst
til noget. 2) den som
har Lyst til alle Ting
og vil gjerne altid være
med.

pileritövok, *intr.* er meget
Lysten; har stor Sor-
langende.

pileritövatlåk, alt for be-
gierlig; gierig.

pileritövatlårpok, *intr.* er
alt for begierlig; har
Lyst til alt hvad han
seer; er gierig.

pileritövatlårnek, Gierig-
hed.

pilerinek, Lyst; Drift;
Sorlangende; Attraae.

pileritåpok, *tr.*)

pileritåflok, *intr.*) opvæ-
ker Lyst hos en til no-
get; gjør ham Lysten.

pileritåfepok, *intr. og tr.*
saaer nu ret Lyst dertil;
mærker en heftig Drift
hos sig dertil.

pileritåfengnertövok, *intr.*
har overmaade, stærk
Sorlangende efter no-
get; finder en særdeles
heftig Drift dertil.

pilerpok, *f. intr. og tr. 1)*
begynder; fanger an.
2) gjør formæget af en
Ting. 3) bryder el. slip-
per en.

pilersok, en Begynder; en
Ansanger.

pilersårpok, *intr. og tr.* har
i Sinde; er i Begreb
med; har foresat sig.

pilersårnek, Forsæt.

pilersårbigau, *tr.* har det i
Sinde; har foresat sig
det.

pilersårbigirlak, det man
har i Sinde el. staaer i
Begreb med.

pimmak, forfaren; bevant;
øvet; vel drevne i en
Ting.

pimmårksoak, meget erfæ-
ren; særdeles øvet el.
bevant.

pimmåvok, *intr.* er bevant
el. øvet i en Ting; er
vel

- vel dreven deri; forstaaer det got.
- pimmárkövok, *intr.* har samlet stor Erfarenhed; er særdeles øvet og bevant dertil.
- pinauviákpok v. nauviákau, *intr.* seer el. Kommer ventelig; er meget muelig; rimeligst faaet el. gjør han det.
- pinauviarfiok, *intr.* og *tr.* finder det mueligt; seer det gjørligt.
- pinauvárpok v. nauviángilak, *intr.* er umuelig; lader sig ikke gjøre.
- pinéarkarpok, *intr.* 1) er bleven beegnet paa god el. ond Maade; især: er bleven tiltalt af nogen. 2) er kjøbt. 3) er begjert el. tinget paa.
- pinékartéjliok, *tr.* vogter en for noget, som kunde tilstødes ham.
- pinérðlukpok, *intr.* bærer sig galt ad; Kommer galt afsted. 2) *intr.* og *tr.* ildegjør; mishandler; gjør det; som slet el. ont er.
- pinérðluktok, 1) den, som bær sig galt ad. 2) en Mishandler; en Misdæder.
- pinérðlugak, ildegjort; mishandlet; slet bestilt.
- pinérðlungnek, slet Zandling; Misgjerning; Mishandling.
- pinéskárpok, *tr.* *intr.* er langsom til sin Gjerning.
- pinéfugau, *tr.* mener at han Kommer.
- pingárpok, *tr.* 1) beegner stærkt. 2) bestjæftiger sig meest dermed.
- piníárpok, 1) *intr.* a) stræber; er om sig. b) søger Jøden; forhverver. 2) *tr.* i Almindelighed: trækker efter; bestræber sig for; gjør sin Flid dermed el. derfor, nemlig: a) at faae el. bekomme. b) at gjøre det. c) at komme derhen. d) at anfalde el. faae fat paa en; sætter efter ham, v. s. fr.
- piníártok, den som stræber efter noget re.
- piníárte, en forhverver; en Sanger; den som bringer noget til Huse; en Forsørger.
- piníártekarpok, *intr.* 1) har en til at forhverve sig noget; har Mand, Søder, Søn el. Jostersøn til Forsørger. 2) i *neg.* er uden Forsørger.
- piníartigau, *tr.* har ham til forhverver el. Forsørger.
- piníárnæk, Bestræbelse; Stræben; Søgen; Umage.

piniaartspok, *z. tr.*)
 piniaartitflok, *intr.*) driver

en til noget at udrette;
 opmuntrer ham.

piniaartitflok, en Driver;
 en Paastnyder til noget.

piniaartitak, drevnen; den som
 drives el. opmuntres til
 noget.

piniaægak, eftersøgt; efter-
 sat; det man bestræber
 el. umager sig for.

piniaægelsak, noget at gjøre
 sig Umage for. Piniæg-
 eksakangilak, der er intet
 at fahre efter el. meget bart
 for alle Ting.

pinilupak, *tr.*)

pinilurfiak, *intr.*) forhver-
 ver til en anden; for-
 søger.

pinilut, Redskab at forhver-
 ve noget med; Sanges
 redskab.

pinikpok, *z. intr.* 1) gjør.
 2) er Ophavsmand; er
 Hovedmanden el. den
 fornemste ved en Sam-
 ling.

piniktok, Ophavsmand;
 Hovedmand.

pinikarpok, *intr.* er Ansø-
 rerer for de andre; er
 Formand el. den første
 til at gjøre noget.

pinikártok, Ansøger; For-
 mand el. den første ved
 noget.

piniktóumavok, *intr.* er sær-

dig at gaar af sig selv
 for Glæde; er ret fuld
 af Glæde.

piniktóumarflok v. tóumatók,
 ret fyldt af Glæde; over-
 maade glad; saa han er
 færdig at gaar af sig
 selv.

piomarpok, 1) *intr.* a) vil.
 b) vil Komme. c) vil stee
 ic. 2) *tr.* a) vil gjøre. b)
 vil faae ic.

piomârpok, *intr.* 1) vil stee
 engang. 2) vil vel Kom-
 me engang.

piomavok, *intr.* og *tr.* 1) vil;
 beslutter sig til noget.
 2) vil have; begjærer.

piomanikpok, *z. intr.* det
 samme.

piomarflok, den som vil el.
 har besluttet sig til no-
 get.

piomanek v. maningnek, Be-
 gjering.

piomaniarpok, *intr.* og *tr.*
 har Begjerlighed efter
 at faae; vil begjære.

piomarflok, det man begjæ-
 rer el. vil have.

piomarfúsek v. piomáfek, Be-
 gjerlighed; Lyst; At-
 traar; Villie til noget.

piomáfekarpok, *intr.* 1) har
 Begjerlighed efter el.
 Lyst til noget.

piomáfepiluk v. maráfepi-
 luk, en ond Begjerlig-
 hed; ond Lyst.

pio-

piomafigikpok, *f. intr.* er el; har en god Begjerlighed.

pimaligikfok, en god Begjerlighed; god Lyst.

piomafilerpok, *f. intr.* faaer Lyst til noget.

piomatok, begjerlig; gierig; den som aldrig kan faae nok.

piomatövok, er begjerlig; er gierig; vil have meget.

piomatöunek, stor Begjerlighed; Gjerighed.

piomëitfepok, *intr.* og *tr.* vil nu ret have; faaer nu for Alvor Lyst; faaer det ret i Sinde; bliver begjerlig derefter.

piomeitsfengnërtok, overmaade begjerlig; ret griddt paa noget.

piomeitsfengnërtövok, *intr.* er overmaade begjerlig; er ret griddt paa noget (at faae el. komme i Bærd med.)

piominak, *infl.* 1) Lysten; det man vil have; det ens Su staaer til. Piominak atauzek, Lysten er kun een; man ønskede sig nu een Ting fornemmelig. 2) *interj.* hvor ønskeligt! Sillat, piominak, Ach, hvem der dog havde det!

piominarpok v. nakau, *intr.* 1) er værd at have; er

ønskelig at kunne see. 2) er værd at have med at bestille; det gad man været over.

piominartok, 1) ønskeligt; værd at have. 2) lysteligt at have med at gjøre.

pirfak, 1) faaet; bekommet. 2) *tr.* ens Deel el. Lod; det ham er tilfalden.

pirfëksak, noget som skal falde en til; det han kan faae; hans bestikfede Deel (bruges helst *transitive.*)

pirfaraü, 1) *tr.* faaer det man søger efter; har fanget det eftersatte; er bleven Mester deraf. 2) *intr.* plejer at see, gjøre &c.

pirfariak, 1) det som der hører Umage til el. hvor til udfræves stor Slid. 2) det som behøves; Fornødenhed; Nødvendighed.

pirfariarsoak, det hvortil udfordres stor Slid; det som Foster megen Umage; møjsommeligt.

pirfariakarpok, 1) *intr.* a) behøves; er fornøden; er af Vigtighed; udfordres; Kommer meget anderpaa. b) maae iagttages; maae begges el. gjøres. c) er værd. 2)

intr. og tr. a) behøver; har fornøden; maae have; kan ej undvære. *b)* maae gjøte el. tage sig af; maae behandle.

pirfariakartok, det fornødne; en Nødvendighed; Fornødenhed. *2)* en Ting af Vigtighed; en Sag, hvorpaa det meget kommer an. *3)* det som maae iagttages el. behandles paa en el. anden Maade.

pirfariavok, *intr. 1)* Erøver Glid; udfordrer Uimage; skaffer Møje; Kommer ikke af sig selv. *2)* er fornøden; behøves; udfordres.

pirfariovok, *intr.* skaffer en nok at bestille; er Uimage ved; Foster Møje; bryder Gølf meget; behøver megen Oppasning. Angmaktet *pirfariutlårdut*, der hører meget til, inden man faaer Lodderne tilberedte.

pirfariursok, det som Foster Møje el. hvortil flittighed kræves ic.

pirfarirserpok, *f. intr.* er nyt Arbejde ved; behøver paa ny at rettes.

pirfarirserforpok, *tr.* skaffer en Møje; gjør ham Ulejlighed; bryder el. ulejliger ham.

pirfarpok, *intr. og tr.* steer el. gjør jevnlig ic.

pirfartarpok, *intr. og tr.* steer el. gjør idelig ic.

pirfartagak, det som idelig er bedreven; Jodrat.

pirføjliok, *tr.* forhindrer.

pirfigau, *tr.* lader en gjøre alle Ting; stopper alt paa ham.

pirfigigursfarpok, *intr.* Støber alle Ting fra sig paa andre; minder sig ikke, naar noget er at bestille.

pirfokarnerpok, *intr. og defekt. 1)* hvad mon fejle ham? hvad stikker el. gaaer af ham? *2)* hvad Glæde mon han have faaet? hvilken Munterhed i en Gæst! hvor oprømt!

pirfouvok, *1)* *intr.* er værdig el. fortjent til noget. *2)* *tr.* er det værd; har fortjent det. *3)* *neg.* *pirfoungilak*, er uværdig og ufortjent dertil; det gaaer ham ganske over fortjeneste.

pirfut, *1)* Middel; Redskab. *2)* Aarsag; Bevægsgrund.

pérfut, det samme i sidste Bemarkelse.

pirfutigau, *tr. 1)* bruger det som Middel el. Redskab. *2)* har det til Grund el.

Aars-

Harfag; lader sig bevæge deraf.

perſutigau, *rr.* det samme i sidste Bemærkelse.

piffavok, (*fur.* af piok), 1) skal. 2) skal komme, gjøre *ic.*

piffersok, (*poulopostfur.* af piok), 1) skulde. 2) skulde komme, *see ic.*

piffelugau, *rr.* mener, at han skal komme el. at det skal *see.*

piffenángitfok? *defect. neg.* 1) man skulde vel ikke komme? jo, *see* om jeg ikke kom; der har man mig igjen; hvem seer man tiere end mig? (*bruges i denne Bemærkelse paa Strømt af den, som kommer paa Besøg, naar han har sat sig.*) 2) jeg er vel Manden? det har jeg vel taget? hvem skulde have taget den uden jeg? (*I denne Bemærkelse bruges det til en, som lader sig mærke med, at noget er bleven borte for ham.*)

piffarpok, *intr.* og *rr.* lader af at komme; *seer ej mere; gjør ej oftere, o. s. fr.*

pilipok, *z. rr.*)

pilistfok, *intr.* 1) bringer; fører nogensteds hen.

2) bortgiver; Rjenter

bort. 3) overleverer; overantvorder; overgiver. 4) forraader. 5) tilskynder; Kommer ham til at gjøre noget. 6) begaver; skaffer en Lyne til noget.

pilistfirkok, en Overleverer; en Forraader.

pilistak, overantvordet; overleveret; forraadt.

pilistavok, *intr.* er overgivet; er forraadt.

piltarpok, *rr.* 1) griber stærkt an. 2) straffer.

piltárnek, Straf; Afstrafning.

piltárnekarpok v. piltartípok, *z. intr.* straffes; bliver straffet; faaer Straf.

piltáriáwok v. ársówok, *intr.* er strafværdig.

piltáriársóurfok, strafværdig.

piltáut, Straf; det man straffer el. bliver straffet med.

piltáutigau, *rr.* 1) har det til Straf; straffes dermed. 2) bruger det at straffe med.

piltéitfarpok, *rr.* tugter; straffer saa smaat; revider.

piltéitfárnek, Tugt; Revselse.

piltéitfartípok, *z. intr.* tuges; reveses.

piltfarpok, 1) *intr.* a) kan ikke

ikke bte sig; vil endelig i Hænder; bringer sig selv i Fortræd. b) hender; mister Livet. Tamâne pitserpok, der er een død el. har een engang mistet Livet. 2) tr. seer paa at en træffes med Døden; venter hvert Øjeblik paa, at Anden skal fahre af ham; tvivler om hans Liv; har overgivet ham.

pitserok, *intr.*)

pitserrau, *tr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

pitseratropok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

pitserbik, det Sted, hvor en ved Døden er afgaaet; et Dødens Sted, hvor een engang har mistet Livet.

pitserreepok, *tr. intr.* er gjenstridig el. tver.

pitserrefarpok, *intr.* viser sig tver og gjenstridig.

piungnærpok, *intr.* 1) bliver bedre; helbreder; læges. 2) har forbedret sig.

piungnærfarpok, *tr.* helbreder; læger.

piungnærfagak, helbredet; lægt.

pivikpok, *tr. intr.* 1) Kommer for at blive med alle. 2) fahre bort med alle. 3) Hef af. *Infm. applic.*

piviglune, med alle; til Bestandighed.

pivikforpok, *intr.* ligger for Døden.

pivilarpok, *intr.* og *tr.* 1) gjør fornemmelig; giver sig helst el. meest af med. 2) udmærket. 3) i neg. pivilångilak, a) gjør et meget deraf. b) Kommer sjelden.

pivilartomik, fornemmelig; meest.

Piomarpok, Piomavok og Piominak, see under næstforegaaende.

Piorêpok, see under Pik.

Pisorpok, *intr.* og *tr.* 1) roer gesvindt og med stille Aarslag efter et Spødyr for at slaae Pilen i det; skyder sig med en Sært hen dertil for at stjæle sig derpaa. 2) slaaer ned efter en Sugl; skyder sig hen derpaa (Køvsuglen.)

piugak, det Dyr, som saaledes bliver eftersat.

piorfui'pok v. fuitfokau, *intr.* Kan aldrig komme saa vitt, at faae stude sig i saa Maade efter et Spødyr.

piilarpok, *intr.* og *tr.* 1) ligger sig til noget; sniger sig paa det, for at faae det. 2) sniger sig bag paa

paa en for at dræbe ham. 3) bruger el. nyder i Stilhed.

piüardlerpok, *f. intr.* det samme i 2de første Bemærkelse.

piüarkikslarpok v. slrukpok, 1) *intr.* gaaer sagte frem. 2) *tr.* gaaer forsigtig til værks med ham; gjør sin beste Slid dermed.

piüangilak v. piücipok, *f.* er sagtmodig og stille af Væsen; er from; er skikkelig; kommer ingen for nær; gjør ingen ont.

piüangitsok v. piücitsok, from; sagtmodig; skikkelig; stille af Væsen.

piüanginek v. piücinek, fromhed; sagtmodighed; sagtmodige Udviining.

piüangitsulek v. piücitsulek, stille Væsen; fromhed; sagtmodige Sindelag.

piüejavok, *intr.* lader til at blive from; er stille af sig (især et Barn.)

Piorslarpok, see under Pik.

Pirfak, stærk; vældig; mægtig.

pirslarsoak, meget stærk.

pirslavok, *intr.* er stærk; har store Kræfter; er mægtig el. vældig.

pirslunek, 1) Styrke;

Magt; Vælde. 2) den stærkeste.

pirslunerrovok, *intr.* er den stærkeste.

pirslursulek, Mægtighed; stærke Tilstand.

pirslut, Kraft; Styrke.

pirslutilik, begavet med Kraft; Kraftfuld.

pirsekslarpok, *intr.* prøver sin Styrke.

pirsekslarpok, 1) *tr.* prøver Styrke med ham. 2) *intr.* i dual. prøve Styrke med hinanden.

pirsekslaut, noget at prøve Styrke paa.

pirsekslautigau, *tr.* prøver Styrke derved.

pirsektipok, *r.* 1) *intr.* bliver styrket. 2) *tr.* styrker; gjør stærk.

Pirfak, en Klude el. Suse. Bruges sjelden, men heraf den Latemaade: pirslakut nejortet, hun rapper alting saa løselig fra sig, som om hun havde været i Guse hos en Juffer: det er ret en Kluder.

pirslarpa, *defect.* og *sine suff. inusit.* det gjorde hun med sin Systers Fingre; rev det fra sig, som en Kluder; hvordan bar du dig dog ad dermed?

pirslangilarsa, *defect.* og *sine suff.*

uff. inas. det Kom jeg fra som en Kluder; hvordan bar jeg mig dog ad den gang?

Pirak, Pirsariak, Pirsario-vok, Pirsarpok, Pirsigau, Pirsok, Pirsokarnerpok og Pirsut, see under Plok.

Pissek, Digt; Vise; Poese; helst; Grønlændernes Omqvæd Iah-Iajak.

pitflok v. pitfarpok, *intr.* gjør Viser; er Poet.

pitfaniarpok v. pitfaniarpok, *intr.* er i Jærd med at digte Viser; agerer Poet.

pitfoupuk, *intr. car. sing* de gjøre Viser om hinanden.

pitfukpok, *tr.* 1) gjør Viser om en. 2) giver sig an med en, især med saadan en, som endelig vil i Singre.

pitfukok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

pitfugak, 1) den man gjør Viser om. 2) den man giver sig isærd med, og lader faae som forstyldt.

pitfugavok, *intr.* faaer som forstyldt; vilde saa endelig have det.

Pissikpok, *r. tr.*

pissikflok, *intr.* træffer med en Buepiil; faaer det skudt.

pissiktak, det med Buepiil trusne el. skudte.

pissiksarpok, *intr.* og *tr.* flyder efter noget med Buepiil.

pissiksarpok, *intr.* flyder for plaisir med Buepiil.

pissikse, en Bue til at flyde Landdyr med; en flisbue.

pissiksisak, Buetøjet samlet under eet i en Pose.

pissiksisakursak, Jagleært; egentlig: Urtebelg med Urter i.

Pisslok, Pissok og Pissokak, see under Pik.

Pissukpok, 1) *intr.* a) gaaer (et Menneske.) b) er gaaet paa Jagt. 2) *tr.* a) gaaer der. b) gaaer paa Jagt der.

pissuktok, 1) gaaende; en Ganger. 2) den som er gaaet paa Jagt.

pissukbik, 1) et Sted at gaae el. at gaae paa Jagt. 2) Navnet paa et Sted syv Mile Norden for Gothaab.

pissuktuarpok, *intr.* 1) gaaer og spadserer. 2) gaaer i Marken efter noget (at sanke Bær, Blade, Rødder.)

pissukararpok v. pissoratarpok, *intr.* gaaer frem og tilbage.

pissu.

pissukáistak, en Ræv. A
pissoráartarpok, *intr.* og *tr.*
gaaer paa Ræverne hold-
dende i Tæerne med
Sænderne.

pitsfordlukpok, *intr.* fan i F.
Pe ret gaae; gaaer ej ret
paa sine Been.

pittoríkpok, *fs intr.* gaaer
got; er en god Godgæn-
ger.

pittoríksilerpok, *fs intr.* Kom-
mer til at gaae got (den
som sør ej funde.)

pittortóvok, *intr.* er en stærk
Godgænger.

Pittivserpok, see under Pit-
túkpok.

Pitlarpok, see under Piok.

Pittoráarpok, *intr.* 1) er
kommen fra et andet
Sted (helt langvejs fra);
er ankommen. 2) Kom-
mer paa (Wind; Byge.)
pittoráartok, 1) ankommen.
2) paa kommen.

pittoráupok, *tr.* er ankom-
men med en Ting; har
det hertil.

Pitserpok, Pittereepok og
Pitsiatáarpok, see under
Piok.

Pittúkpok, 1) *tr.* a) bin-
der fast; fortøjler (et Skib
eller andet.) b) tøjrer (et
Dyr.) 2) *intr.* a) er fast-

bunden; er fortøjlet.
b) er tøjret; staaer i
Tøj.

pittúktorpok, *tr.* det samme
i første Bemærkelse.

pittivserpok, 1) *tr.* og *intr.*
det samme i 2den og 4de
Bemærkelse.

pitturáarpok, 1) *intr.* a) slip-
pes el. er sluppen løs med
sin Sangeline (en Baad.)
b) løses af Tøj (et Dyr.)
c) spændes fra (en Hund
fra Slæden.) 2) *tr.* a)
slipper løs. b) løser. c)
fraspænder.

pitturáartok, 1) løst. 2) slup-
pen løs. 3) fraspændt.
pittát, 1) Tov; Sangeline;
Line at binde noget fast
med. 2) Tøj. 3) Skag-
ler til en Slæde.

pittátak v. pittávtak, det same-
me, helst i 2de første Be-
mærkelser.

pittátéjarpok, *tr.* 1) gjør
løs el. løs. 2) fraspæn-
der.

pittávtalik, 1) som har Tov
el. er føjet til en Line.
2) som er tøjret. 3) en
Krog med Spæk paa,
hvormed man fra
Strandbredden fanger
Maager.

pittávtaliktorpok, *intr.* fan-
ger Maager paa saadan
Maade.

Pitiangilak, Pitiarpok og
Piti-

Piufepok, see under Pi-
orpok.

Piukárdlukpok v. kárd-
liorpok, *intr.* bær sig
Fluderagtig ad; er fu-
sevorn ved sit Arbejde
el. ufliffet dertil.

piukárdluktok, en Juffer;
uhændig til sin Gjer-
ning.

piukárdlukbigau v. kárdlior-
bigau, *tr.* bær sig galt
ad dermed.

Piunguærpok, s. und. Piok.

Pivfekpok, *r. intr.* og *tr.*
stiller sig stet an dertil;
Kommer galt derfra (s.
Er. at forlæge det, man
skulde nærme sig.)

Pógutak, see under næstføl-
gende.

Pók, 1) en Pose; Sæk.
2) en Bevlædning over
en Søm. 3) Moder. (A.)

póksak, 1) noget til Sæk
el. Pose. 2) noget at
lægge en Ting i.

pógutak, 1) en Træbakke;
et Gad. 2) en Skaal;
en Tallerken.

pogutáursak, 1) det samme i
sidste Bemærkelse. 2) en
Uffe; en Buddik.

pógutfiok v. fiorpok, 1) *intr.*
gjør Træbakker. 2) *tr.*
— til en.

pókatak v. póktak, 1) en Bure

Sæk; et Pilekoger. 2)
en Parrontaske.

pólik, 1) noget i Pose. 2)
Ugg (et vist Vand-Insekt,
som kryber omkring med en
Pose, dannet af Græs el.
ler andet, og er Larven til
en Phryganea.)

póngoak, 1) en liden Pose.
2) en Pung.

pórpok, 1) *tr.* a) sætter;
fylder i Pose. b) pak-
ker ind. c) beklæder;
sætter Bevlædning over
en Søm el. andet. 2)
intr. a) er kommet i Po-
se. b) i *pl.* pórput, stimer;
kommer op i Mængde
paa eet Sted (Hvalfiske.)

pórtok, 1) sætter; fyldt i
Pose. 2) Vandet, hvor
Hvalfiskestimer give sig
op. 3) i *plur.* pórrut,
Hvalfiskestimer, som
komme op om hinanden
paa eet Sted.

pórtorpok, 1) *tr.* det samme
som pórpok i 3de første Be-
mærkelse. 2) *intr.* a) sæt-
tes; fyldes i Pose. b)
bevlædes.

pógak v. pórtugak, 1) sæt-
tet; fyldt i Pose. 2) ind-
pakket. 3) beklædt.

pórsimavok, *intr.* er fyldt
i Poser; er indpakket.
pórsimarok, fyldt i Poser;
indpakket.

pórusæk, 1) en Spækpose;
(et

(et heelt Gællind, hvor-
paa syldes Spæl til Vin-
terbrug.) 2) en Læderfla-
ste.

porulingoak, 1) en liden
Spækpose. 2) i plur. en
Bifage.

Pókatak, see under næstfø-
lgende.

Pokéropok, *f. intr.* er
letnemmet; kan hurtigt
fatte.

pokérlok, letnemmet.
pokérfulek, let el. got Mem-
me.

poképok, *z. f. intr.* er tung-
nemmet; kan ikke lære.

pokérlok, tungnemmet.
pokérfulek, tungt Mem-
me.

Poképok, *z. 1) rr. a)* æder
Luns. *b)* faaer den (Ry-
pe, Gælhund &c.) man
seer; faaer ikke flere, og
fik den fanget. 2) *intr.*
bliver ædt (Lusen.)

pokérlok, *intr.* det samme i
2de første Bemærkelser.

poképok, 1) *rr.* æder noget
som er smaat, og maae
tages Stykke for Styk-
ke. 2) *intr.* ædes saale-
des (saasom Hær, Blade.)

pokérlok, *intr.* det samme i
1ste Bemærkelse.

pokulúkpok v. pokulugiar-
pok, *intr.* og *rr.* æder;

piller til sig-med Ueb-
bet. (en Sugl.)

pokulúktok, en Sugl, som
æder.

pokulúgiak v. lúgiak v. lún-
giak, 1) Suglegræs. 2)
Suglemad; Suglefrø.

Póleke, et Svin.

Pónek v. púgnok, 1)
Gvalrav. 2) Smør.

pónerpok v. púgnepok, *z.*
rr. smører Smør paa.

Pópipok, *z. intr.* 1) fry-
ser. 2) fryser ihjel. (N.)

pópilerpok, *f. intr.* er fæ-
rdig at fryse ihjel.

Pórpok, see under Pók.

Pórtuvok, *intr.* er høj;
har høj Rejsning (*f. Er.*
en Løbe; et Skib.)

pórturlok, høj; af høj Rejs-
ning.

porturfulak, høj Rejsning;
Høide.

portukáu, *intr.* er meget
høj.

portyakivok, *intr.* Gæ-
lhunden sætter Brystet højt
op af Vandet.

Puak, en Lunge.

puaktorpok, *intr.* spiser
Lunge.

puáurlak, 1) en Boble paa
Vandet. 2) et slags ual-
mindelig Gævelse i
Kroppen: Demarsot.

puáurlalik v. fartok, 1) bob-
le

let Vand. 2) vattersot;
tig; beladt med ommeldte
Gævelse.

puāursarpok, *intr.* 1) der sæt-
ter sig Bobler paa Vands
det. 2) er plaget af om-
meldte Gævelse; har
Vattersot.

puāursarslok v. sarsiorpok, *tr.*
giver Agt efter en Sugla-
Bobler i Vandet, som
dukker under, for at
rette sig derefter, hvor-
den kan træffes igjen.

Pudlekpok, 1) *intr.* er
opblæst el. ophævet. 2)
tr. opblæser.

pudlektok,)

pudlelik,) opblæst.

pudléksimavok v. pudlæng-
nekarpok, er bleven op-
blæst; er fyldt med
Vind (en Blære.)

pudléktorpok, *tr.* opblæser
noget.

puāursak, 1) en Boble i
Vandet. 2) en huul
Glas-Perle.

pudlártak, det samme i sidste
Bemærkelse.

pudlerpok, *s. intr.* svulner
op (et Menniske); hov-
ner (en Glæde.)

pudlersok, opsvollen; ho-
ven.

Pudlet, see under Pullavok.

Pue, en Byld; Gævelse;
Govenhed; Gvulst.

puīpok, *tr. intr.* har Gæ-
velse; er hoven el. op-
svollen.

puīkarpok, *intr.* fortøner
sig høiere, end det er
(en De el. Jæstotse til
Gæ i stille Veir.)

puéllavok, *intr.* 1) er feed
(Menniske; Dyr.) 2) er
fuld (Maanen.)

puellarfok, feed.

puellarpok, *intr.* 1) bliver
feed. 2) bliver fuld (Maan-
nen.)

puellarkáfek, fedme.

puérpok, *tr. tr.* blæser en
Blære op.

puérbik, et Blæserør; det
lidet Pusterør, hvori-
gjennem man blæser en
Blære op.

puīaut, Proppen til dette
Rør.

puérne v. puīne, 1) Jiislugt.
2) stem Lugt af Røben
el. Vinden af en gammel
opblæst Blære.

puérnipok v. puīnikpok,
intr. 1) det lugter siser
el. stemt af ens Ande
ic. 2) han har saadan
Lugt ved sig; stinker
ret; siser; har stinkens-
de Ande.

puernikslok v. puīnerslok,
intr. giver saadan stem
Lugt ifra sig (neden el.
oven fra.)

puārsarpok, *tr.* fordeler
en

en Byld; fordriver Jævelsen.

puárfaut, fordelende Plaster el. Omslag.

Puékörpok, *intr.* er Foldt (det man skal røre ved el. isøre sig.).

puékkortok, Foldt. Anno-rársæt. puékkortut, folde Klæder

Puellavok, Puérne og Puérpok, see under Pue.

Pugvakpok, *intr.* er vranten af det meget, man har gaaet el. arbejdet i Seden, og der ved ret udpidstet sig.

púgvakslimarfok, udpidstet og vranten af det meget man har haft at bestille i Seden.

Puíak, en SugleProe.

puálikpok v. líktorpok, *intr.* faaer Vabler (Huden); der sætter sig Vandblærer i den.

puáliktipok, *r. intr.* 1) faaer Vabler el. Vandblærer paa Huden. 2) der sætter sig Vand imellem Hud og Kjød hos ham; han bliver vatterfotig.

puáliktilimarfok, en Vatterfotig.

Puikarpok, see under Pue.

Puúlavok, *intr.* vælde

op el. ud (Vandet af Jorden el. af Burden paa en Baad; Blodet af en Aare.)

puúlarfok, et Rildevæld; en Brønd; en Kilde; udtyllende el. rindende Blod.

Puúne, see under Pue.

Puúok, *intr.* 1) Kommer op af Vandet (et Sæedyr.) 2) flyder op (det sunkne.) 3) Kommer oven i Vandet; lader sig se i Vandets Overdeel (Fodder, naar de gaae til.)

puúarput, *intr. car. sing.* gaaer tilig til (Lodderne.)

puúrf, en Sælhund i Almindelighed; en Robbe. Puúrfekavfångilak, der gives næsten ingen Sælhund.

puúrfiok, *rr.* faaer at see naar Sæedyr komme op. Puúrfingiliuk? (saa du ikke, hvor den pippede op.)

puúrfifiok, *intr.* faaer en Sæl (af hvad slags) at see i Vandet.

Puúórpok, *intr.* og *rr.* glemmer; forgletter.

puúórtok, en Sorglemmer.

puúótók, glemsom.

puúótóvok, *intr.* er glemsom; har slet Husommelse.

pútoturfsúsek, Glemsomhed;
 slet Guðommelse.

púlugak, glemt; forgjett
 tet.

púio'pok v. oju'pok, *is.*
intr. har god Guðom-
 melse.

púio'fslok v. oju'fslok, den
 som har god Guðom-
 melse.

púioju'fsúsek, god Guðom-
 melse.

púio'karpok, *intr.* viser sig
 erkjendtlig el. skjønsm.

púio'kiupok, *tr.* glemmer
 aldrig; har det i frist
 Erindring; Kommer det
 levende i Gu.

Pu'pok, see under Pue.

Púkak, Sneestorpe.

púkakpok, *intr.* har faaet
 Skorpe (Sneen); er fro-
 sen haard.

púkakpalúk, det samme som
 Kerak.

púkakpalukpok, *intr.* det
 samme som Kerarpok.

púkakpalungnakú, *intr.*
 Sneen er meget nem til
 at snarke under fødder-
 ne.

pukárpok, *intr.* er nedfro-
 sen i Sneen, saa man
 ej kan faa det op (Kjød
 el. andet.)

Pukik, Bugstindet af et
 Landdyr.

pukerikpok, *f. intr.* er smu-
 under Bugen.

pukérfslok, *intr.* Fjober sig
 et Bugstykke af Rheens
 Stind.

pukárpok, *tr.* Skærer Bug-
 Stindet fra.

pukárfimavok, *intr.* Bug-
 stykket er faaren fra
 Stindet.

Púkipok, *is. intr.* er lav;
 har liden Rejsning (et
 Skib; et Kar, og saa
 danne Ting.)

púkitfslok, 1) lav. 2) en
 Skoe; en Tøffel; i *dual.*
 púkitfsuk, et par Skoe el.
 Tøfler.

pukitfsúlliarpok, 1) *intr.* syer
 Skoe el. Tøfler. 2) *tr.*
 — til en anden.

pukitfsúlliortok, en Skoes
 mager.

pukliok, 1) *intr.* bliver lav
 (f. Gr. en Baad, naar den
 lades.) 2) *tr.* gjør lav.

Púksinak, en Hvalfist,
 som er spag og ligger
 stille oven i Vandet.

púksinarpok, *intr.* ligger
 stille oven i Vandet uden
 at gaar under (Hvalf-
 sten.)

Púktavok, *intr.* flyder
 oven paa Vandet.

púktarfslok, flydende oven
 paa Vandet.

puk-

puktarikpok, *f. intr.* flyder
let.

puktariksok, letflydende.

puktakot, det hvorved no-
get flyder op og kan
haves i Behold. a) et
Dobbel el. Glæe paa et
Garn. b) en Boje ved
et Anker.

puktakoféropok, *f. 1) intr.*
holdes fra at synke ved
noget; bliver forsynet
med Boje el. Dobbel. 2)
tr. forsynes med Boje
el. Dobbel.

puktársiok, *intr. 1)* Sam-
vittigheden vaagner;
det kommer igjen el. lø-
ber ham i Tanke, hvad
han har gjort. 2) faaer
Mindelse i Samvittig-
heden, enten a) for det
onde begangne: Samvit-
tigheden nager ham;
den giver ham Bebrej-
delse; eller b) for det gode
begangne: Samvittighe-
den giver got Vidnes-
byrd. 3) *tr.* har Min-
delse i Samvittigheden
derom. Pinerdlukaka
puktarfiaka, Jeg kommer
nu i Tanke om mine onde
Handlinger.

puktársiak v. sírsak, det man
saaledes mindes om i
Tanken (got el. ont);
Samvittighedens Min-
delse el. Vidnesbyrd.

puktarfi, 1) en Samvittig-
hed. 2) en Tankefeddel
el. noget, hvorved man
bringes i Erindring om
det gjorte.

Puktipok, *r. intr.* er op-
svollen og igjen frossen
(Vandet) oven paa an-
den Is.

púktinek, opsvollen Is
(nemlig Vand, som har
givet sig op over anden Is
og isen frossen.)

Pullamákpok, Pullarórpok,
og Pullárpok, see under
næstfølgende.

Púllavok, *intr. og tr.*
1) gaaer ind; smutter
ind; Fryber ind (i en
Hule, Hul, Kælde &c.) 2)
fahrer ind i en Fjord.

pudlet, en Fælde; Ræve-
fælde.

pudlersiok, *intr.* bygger en
Rævesælde.

pullaíakpok v. íartorpok,
intr. og tr. giver sig
paa Rejsen ind ad en
Fjord.

pullamákpok, *intr. og tr.*
fahrer el. er fahren i
en Fjord.

pullarórpok, *tr.* træffer ind
i noget (Bæde, St,
Eran.)

pullárpok, *intr. og tr.* gaaer
ind til nogen; besøger
i Nærværelsen.

pullårbik, det Sted man besøger paa.

pullårbigau, *tr.* gaaer ind til el. besøger ham; af lægger Besøg der.

pullårtok, en Besøger fra Naboeelaug.

pullårtipok, *intr.* besøges; har Besøg.

pullateriak, en Jordorm; en Regnorm (*Lumbricus terrestris.*)

pullateriårfuk, en Slange el. Snog.

pullærfiok, *intr.* og *tr.* fanger Ræve i Sæde.

Pungavok og Pungiorpok, see under Pupok.

Pungnek, see Pónek.

Pungoak, en Gund. A.

Pupidlekpok, see under næst følgende.

Pupik, 1) Swamp; Champion; Skurvehat; Paddehat. 2) Spedalskhed.

pupikpok, *f. intr.* har store røde Slæpper over hele Legemet; er spedalsk.

pupikfarpok, *intr.* er jevnlig plaget af denne Sygdom.

pupikfok, spedalsk.

pupikfarpok, *intr.* spiser Championer.

pupidlekpok, *intr.* faaer Blegne paa Tungen.

pupidlængnek, Blegne paa Tungen.

pupårpok v. pærupok, *intr.* renses af el. sties fra Spedalskhed.

pupærlarpok v. pærutipok, *tr.* renser en af sin Spedalskhed.

Pupok, *intr.* bukker sig; bugner Ryggen.

pungavok, *intr.* har bøjet sig; ligger bøjet el. gaaer og bukker sig.

pungarfok, bøjet; bugnet med Ryggen; bukkens de sig.

pungarfarpok, *intr.* 1) bukker sig jevnlig. 2) sifter paa Jis, hvor man jevnlig maae bukke sig for at see ned efter Jisten el. ej at staae sig træt.

pungiorpok, *intr.*)

pungiorbigau, *tr.*) Fryber efter et Dyr; skyder sig Frybende og bukkende frem for at lure sig derpaa.

pungiorbok, en Krybskytte.

pungiook, 1) det samme. 2) en Bussmand, som staaer og bukker sig for at fiske Børn.

pulipok, *tr.* 1) *intr.* hvelves; Pantres el. er omfattet. 2) *tr.* hvelver; Pantres; lægger dens Bund i Veiret.

pulifok, hvelvet; omfattet

træt med Bunden i Vejret.

pulifak, 1) det samme. 2) en heel afkkaar en Ende af et Konebaadbetræk, der sættes som en Pose yderst over Teltstængerens Ende for at hindre Dryb og Blæst.

pulingavok, intr. er el. ligget hvelvet.

pulingarfok, hvelvet; omfæntret; liggende med Bunden i Vejret.

Pursaråu, tr. syer en hvid Kant paa Støvler el. Skoe langs omkring den rynkede Sømning.

pursarut, den hvide Skindstrimmel paa anførte Sted.

pursaruféropok, f. 1) tr. besyer den med saadan hvid Kant. 2) intr. bliver forsynet med saadan hvid Kantning (Sømmen paa Støvle el. Skoe.)

Pursorpopok, 1) intr. slides Gul paa Sollen. 2) tr. slider Gul paa den.

pursørnek, Gul, som er sløt paa Sollen.

Pulipok, see under Pupok.

Pussukpok, see under Pyslouk.

Pútto, 1) et Gul; en liden Åbning. 2) i pl. pú-

tat, en Skindramme fuld med Guller, hvori Skindene spændes for at stibtørres.

puttúngoak, 1) et lidet Gul. 2) en Øe el. et Skjær med Åbning paa, hvorigennem man kan see Himmelen.

puttórpopok. 1) tr. gjennemborer; stikker Gul paa (især haar det sker paa flere Steder.) 2) intr. a) bliver gjennemboret. b) bliver forvirret; kan ej hitte Rede deri; hans Forstand staaer stille. a) bliver toffet; begynder at slante.

puttórrotok, en Tobis (*Amodytes Tobianus*.)

puttdout, 2) en Syl. 2) et Stempel at slaae Gul med el. et hvert andet Redskab at gjøre Gul med.

puttoutigåu, tr. gjør Gul dermed.

puttuak, et Gul paa Siderne af Støvle el. Skoes Sollen, hvorigennem Remmen stikkes, som bindes over Driften.

puttugliok, tr. gjør Gængul paa Flinten.

pútruvok, 1) intr. a) gjøres Gul paa. b) bliver hvor han kommer; kan ej vende Næsen hjem igen.

igjen. c) forvirres i en Gæst; hans Forstand staaer stille. 2) *tr.* gjør Gul paa; giennembo- rer; stikker Gul i. c) seer en stivt i Øinene, som om man vilde giennembore ham. c) bruges det og om Solen, naar den er gaaet bag et høit Fjeld, og kommer igjen frem paa den anden Side, ret som den havde boret det igjennem. Kingiktorsoak sekkerngub puttuvá.

• puttumavok, *intr.* er ej ved sin Sands; er gal; er ravgal el. splittergal.

• puttulimavok, *intr.* er stu-
fen Gul igjennem.

puttulimarfook, som er stu-
fen Gul paa.

Putogok, den store Taae;
Tommelstaaen.

Puttórrotok, Puttórropok, Put-
tumavok og Puttulimavok,
see under Putto.

Pyak, 1) Glæthed (paa
Jfen.) 2) Slibrighed
paa et Øind som er spæ-
let.)

pyékpok, *intr.* 1) er glat.
2) er slibrig af Spæf
(et Øind.) 3) sejler got
(en Vaad); flyder god
Sahrt (en Glæde); gaaer
som det var smurt.

pyéktok, 1) glat. 2) en god

Sejler el. en Glæde, som
flyder god Sahrt.

pyávok, *intr.* er fuld af
Spæf paa Haarsiden (et
Øind.)

Pyékpok, see under næstfø-
regaaende.

Pyoalak, see under næstfø-
gende.

Pyok, 1) Taae. 2) Røg.
3) Dunst af et Mennes-
ke, (sær: 4) Ligdunst. A.

pyórpok, 1) *intr.* a) er taa-
get. b) ryger. c) er be-
taaget el. giennemdun-
stet af en Død. Tokor-
sub pyoánik pyórput il-
lirfirliur, Ligfolkene ere
igjennemtrufne af Ligdun-
sten. A. 2) *tr.* a) betaa-
ger; gjør taaget. b) rø-
ger (Rist el. Rød.)

pyórtok, 1) taaget. 2) rø-
get. 3) betaaget el. gienn-
dunstet af en Død.
i pl. pyórtut, Klædet som
en er død i. A.

pyngak, røget (Rød el. Rist.)

pyóalak, Støv; sin Røg;
Røg af en Flint.

pyoálavok, *intr.* det støver.

pyoálanek, Støven.

pyoárpok, *intr.* er besmit-
tet af Døde. A)

pyoarak, Frostrog.

pyoararpok, *intr.* er
Frostrog.

pyórtarpok, *intr.* røget el.
smøger Tobak.

pyörtartok, en Tobaks-smø-
ger.

pyörtaut, en Tobakspibe.
pyöskarnapok, *intr.* det blæ-
ser efter den Kant Taa-
gen gaar; Vinden föl-
ger Taagen.

pytserpok, *r.* 1) *intr.* bliver
taaget; er taaget i Vej-
ret (især, naar det er tyk
Taage.) 2) *tr.* betaa-
ger; gjør taaget. pytserpæ-
le, det har tilviste betaa-
get Luften: hvor taaget
er det ikke blevet!

Pyörpok, see under næsfore-
gaende.

Pyssouk, v. pussouk, *car.*
sing. 1) Tømmelfingeren
og Pegefingeren samle-
de (da man med dem klem-
mer fast om noget.) 2) Be-
hændighed! (siges om
den, der kan bruge sine
Fingre retskaffen.)

pyssulik v. pyssukitsok, en
behændig; som veed at
bruge sine Fingre ret.

pyssukpok v. pussukpok, *tr.*
1) Eniber; Flemmer. 2)
det svier el. bider; er an-
gribende.

pyssuok, *intr.* det samme.

pyssugut, 1) et Redskab at
Flemme med; en Knib-
tang. 2) en Krabbesax.

pyssugúrsoak, en stor Knib-
tang.

pyssuallavok v. pussuallavok,
intr. svier; er ret bidende
(Kulde; Smerte; Gæ-
ve.)

pyssuallarsok, sviende; an-
gribende.

pyssuallakau, *intr.* det er sær
angribende el. ret bidende;
det bider forfærdes-
ligt.

pyssulárse! hvilken Svie!
hvor bidende el. angrif-
bende! Ikke pussulárse!
hvilken sviende Kulde!

pyssuleitse! saa temmelig
sviende! angribende
no!

Pædlorpok, 2) *intr.* a)
lægger sig ned paa Bug-
gen; Paster sig næsgrus.
b) bukker sig. 2) *tr.* buk-
ker det mod Jorden.

pædlortok, den som Paster
sig næsgrus el. bukker
sig.

pædlorbígau, *tr.* Paster sig
næsgrus el. bukker sig
for en.

pædlungavok, *intr.* ligger
paa Bugen el. næsgrus.

pædlungarlók, den som lig-
ger paa Bugen el. næs-
grus.

Pænna, see under Panna.

Pængnek, see under Pang-
nek.

Pærpok, see under Pik.

Så? (N.) 1) hvad siger du? 2) hvad siger han? sagøg? det samme i sidste Bemærkelse.
samē, jeg veed ikke hvad han siger.

Så, see under **Såk.**

Saag? hvorfor? hvi? af hvad Marsag?
saagmē, 1) jeg veed ikke, hvorfor. 2) ja hvorfor? 3) ja hvi ikke? hvad andet?
saarle? men hvorfor?
saarlikiak, men hvorfor dog?

Sabbáte, Sabbat; Søn-
dag.

sabbátiovok *intr.* er Søn-
dag. Heraf: *conj.* sabbá-
tiomet, i Søndags.

sabbatingorpok, *intr.* bli-
ver Søndag. Heraf: *subj.*
sabbatingorpet, paa Søn-
dag.

Sabbiok og Sabbiorpok, see
under Savik.

Säigok, see under Säk.

Säiliok, *intr.* er hjem-
me el. ved Dørre; er
ikke ude efter Jøde el.
hans arbejde falder ikke
uden huset; er i Roelig-
hed.

skilirsok, den som sidder
hjemme i Roelighed el.
er ved Dørre, medens
andre maae have deres
forretninger ude.

Sajma, Naade; Gunst.
sajmarpok, *intr.* 1) bliver
mild el. blid. 2) bliver
tilfreds el. fornøjet. 3)
bliver gunstig el. naa-
dig.

sajmarnarpok v. nakau, *intr.*
1) er blidgjørende; gjør
mild. 2) skaffer Naade.
sajmarnartok, 1) blidgjøren-
de; formildende. 2) Naas
demiddel.

sajmarnarslok, *intr.* og *im-*
persf. 1) nu kan man ven-
te at see ham blid igjen;
det tegner sig got med
hans Tilfredsstillelse.
2) der er nu Naade at
vente el. Gunst at be-
komme.

sajmarsarpok, *rr.*)
sejmarkärik, *intr.* 1) for-
milder; gjør blid el. god
igjen. 2) fornøjer el. til-
fredsstiller ham.

sajmarkärslok, en formil-
der; en Tilfredsstil-
ler.

sajmarsäut, et blidgjørende
Middel; noget at til-
fredsstille en ved. 2) me-
taph.

raph. Mad (for den hung-
rige.)

fajmarfautigau, *rr.* 1) for-
milder en dermed. 2)
lader sig af en anden der-
ved formildes el. tilfreds-
stilles.

fajmavok, *intr.* 1) er mild
el. blid. 2) er tilfreds el.
fornøjet. 3) er naadig
el. gunstig.

fajmarsok, 1) mild; blid.
2) tilfreds; fornøjet. 3)
naadig; gunstig.

fajmarsáfek, 1) Mildhed;
Blighed. 2) fornøjet
Sind. 3) Gunst; Naade.

fajmaupok, *rr.*)

fajmāursok, *intr.* 1) bliver
mild imod en; viser sig
blid mod ham. 2) be-
naader; er ham gunstig;
beviser Naade.

fajmāursifok, den som be-
viser en anden Naade.

fajmāursák, benaadet.

fajmāursávok, *intr.* er be-
naadet; bevises Gunst.

fajmaubik, 1) Naadested;
Naadestof. 2) Sted
hvor man bliver gun-
stig modtagen.

fajmāunek, Naade; Gunst-
beviisning.

fajmāunérifok v. māunekar-
pok v. māunekalerpok, *f.*
intr. faaer Naade; sin-
der Naade hos en; vin-
der hans Gunst.

fajmāursut, Naademiddel.

fajmāut, 1) det hvorved
man bliver mild igjen.
2) Naade.

fajmāutigau, formildes der-
ved.

fajmāutipok, *rr.*)

fajmāutifok, *intr.*) udvir-
ker Naade el. Gunst hos
en; bringer ham til
at bevise Naade.

fajmāutififok, den som ud-
virker Naade hos en
anden; en Megler el.
Forsoner.

Sák, 1) Forstykket i et
Klædebon. 2) *rr.* det som
vender forud af nogen
el. noget. Innub lá, det
af et Menneske, som ven-
der forud. 3) i Besonders-
lighed: Barm el. Skjød.
4) det som er forved,
foran el. forud fra en
Ting. Nunavta lá, for-
ved vor Land. Heraf:

lāne, 1) for paa ham, den el.
det. 2) forved ham *ic.* 3)
i hans Skjød el. Barm.

lāksak, noget til Forstykke
i et Klædebon.

lāigok, 1) i Almindelighed:
noget til Værn for ved
sig (*f.* *Er.* et Skind, man
har oprettet for sin Bror,
at Bind eller Cnee, som
fuger ind af Hulsangen,
el. skal gjøre Klæde.) 2) i

Be-

Besonderlighed: a) Brystværn; Pantser; Garnist (som man siger, at de gamle Norſke, som beboede Landet, ſkulle have brugt.) b) en Skandse; Forſkandsning. c) et Omhæng for en Seng. låliguvok, 1) intr. a) tager Pantser paa. b) forſkandſer fig. 2) tr. a) hænger noget forved ſin Brjx til Værn. b) forſkandſer ham el. den. c) ſætter Pantser paa ham. låkorit, car. ſing. en Grøn, lænders Jangeredſkaber el. Pile, ſom han har forved ſig paa Kajakken, iſær: Kaſtepilen og Suglepilen. låkorikſak, Træe, hvoraf ſaadanne Pile kunne gøres. låliakot, 1) et oprettet Skind til Værn for Brjxen. 2) en Halskrave. 3) et Forflæde. 4) et Vindveſgardin. 5) en Skandse. låliakøſerpok, ſ. 1) intr. a) bliver forſynet med Skindværn (Brjxen) b) — med Skandse (et Sted.) c) tager Halskrave el. d) forflæde paa. e) ſaæter Gardinet for ſig (et Vindve.) 2) tr. a) forſyner Brjxen

med Skindværn. b) forſkandſer et Sted. c) hænger Halskrave el. d) forflæde paa en anden el. e) Gardiner for Vindve.

låmio, 1) noget (Perler el. andet) ſom en har for paa ſig. 2) Brystſpand. långeſpok, ſ. intr. og tr. er foran el. kommer forved nogen el. noget. 2) kommer tæt uden for el. til Stranden, lige for det Sted hvor man boer. långiupok, tr. er kommet uden for med noget.

låpok, 1) intr. a) ſtaaer med Fronten vendt frem; vender ſig hid. b) omvender ſig. c) er tynd. 2) tr. a) vendet ſig mod ham. b) ſvarer.

låtok, 1) hidvendt med Fronten. 2) omvendt. 3) tynd. 4) en ſlad Steen til Gulv; en Gliſe. 5) l plur. låtur, a) en tynd Bøg. b) viſſe ſmale Ber.

låtorſiorpok, intr. er ude at hente Gliſer til Gulv.

låbik, den el. det man vender ſig til.

låbigau, tr. 1) vender ſig imod. 2) omvender ſig til.

lålerpok, ſ. intr. 1) vender ſig. 2) er paa Omvendſens Vej.

Ånek, 1) Omvendelse. 2)

Svar. 2) Tyndhed.

Åsufek, 1) Tyndhed. 2)

omvendte Tilstand:

Åsimavok, *intr.* er omvendt.

Åsimarfok, en Omvendt.

Åsimanek, Omvendelse; det at være omvendt.

Åtipok, 1. *tr.*)

Åtitfiok, *intr.*) 1) drejer noget om. 2) omvender en.

Åtinek, 1) Omvendelse; det at blive omvendt. 2)

Omdrejning.

Åtitfinek, Omvendelse; det at omvende en anden.

Åtitfifok, en Omvender.

Återpok v. **terniarpok**, *tr.* henvender sig til en; gaaer til ham (naar man feiler noget.)

Årdliarpok, *intr.* og *tr.* 1) har et Barn el. andet paa Skjød. 2) har sine Gvalper for ved sig og lader dem patte sig; ligger med sine Gvalper (en Hund.)

Årdliartok, 1) den som har noget paa Skjød. 2) den Hund som ligger med sine Gvalper.

Årdliak, en Tispe med Gvalper.

Årdliægak, det man har paa Skjød. a) et Skjøddebarn. b) en Skjøddehund.

Årdliiak (N.), v. **Åtuak** (S.),

1) en stor Krabbekan.

2) en stor smal og flum Ben Øred.

Årlofsak, forskabet tynd Klæd i et Skind.

Årlofsarpok, *tr.* forskaber et Skind; gjør visse Klæfter for tynde deri.

Årlofsartok, et Skind, som har mange tyndstavede Klæfter.

Årlut, en tynd Fuglehamme Vels.

Årluliok, 1) *intr.* sner saadan Vels. 2) *tr.* — til en anden.

Årlukfarpok, *intr.* samler Fuglehalse el. smaa Fuglehamme til en saadan Vels.

Ållek, forrest; fremmerst.

Ållerpåk, allerforrest.

Ådliovok, *intr.* er forrest el. den fremmerste.

Åegliok, 1) *intr.* bliver tynd. 2) *tr.* gjør tynd; skaver tynd.

Åeglilerpok, *tr.*)

Åeglilieriok, *intr.*) arbejder det tyndt; gjør tynd.

Åegliligak, et Bræt; en Dæse el. Bræde; en Gjel.

Åeglilikkiak, et Træ, som skjæres ud i Bræder.

Åeglilikkiardu, *tr.* skjæres el. har skjæren det ud til Bræder; skaver Bordderaf.

seglilikkiorpok, *intr.* savor
Bræder.

seglilikkiorrok, en Bræder
Stager.

seglilikkid v. seglilerid, en
Langsav; en Sav at sa-
ve Bræder med.

seglilikkiorbik, et Saug-
sted; et Sauglad; en
Saugmølle; et Saug-
værk.

Saigok, see under næstfø-
gaaende.

Sakkak, *hest cum suff.* sák-
ka, Soelsiden; den Si-
de af et Sted, hvor So-
len meest skinner paa.

sakkavok, *intr.* er Soelsi-
den; vender mod So-
len.

sakkamépok, *intr.* er el. boer
paa Soelsiden.

sakkamio, den som boer
paa Soelsiden.

sakkirfarpok, *intr.* slækker
Soelskin; sidder el. lig-
gør i Solen for at op-
varme el. gotte sig.

sékkinek, Solen.

sékkinerpok, *f. intr.* Solen
skinner; det er Soel-
skin.

sékkinérse, dejligt Soel-
skin.

sékkinerfiorpok, *intr.* seer
efter Solen; stræber at
faae den i Sigte (i Taa-
ge.) 2) højtideligholder

Vinter; Soelhaard af
Glæde over at den kom-
mer tilbage.

Sakkákpok, 1) *tr.* støder;
trykker; stubber fra sig
med Skuldrene. 2) *intr.*
stødes; trykkes; stub-
bes bort.

sakkáksio, *intr.* det samme
i 1ste Bemærkelse.

sakkaktipok, 1) *intr.* det sam-
me i sidste Bemærkelse.

sakkaktirok v. sakkágak,
støde; tryk; bortstubs-
bet.

sakkallavok, *intr.* faster
og slenger noget omkring
(i Vriagheb.)

sakkárok, *intr.* støder til
noget; slaaer noget om.

Sakkíkpok, 1) *intr.* a)
flytter sig; gaaer af Vejs
en el. tilside. b) flyttes
tilside; bliver sat af Vejs
en. c) lader sig sige; gi-
ver efter; giver Kjøb.
2) *tr.* a) flytter noget
tilside; sætter det af Vejs
en. b) faaer ham til at
gaae tilside. c) faaer
ham paa andre Tan-
ker; faaer sin Villie med
ham.

sakkikíkpok, 1) *tr.* det sam-
me i 3de sidste Bemærkel-
ser.

sakkirfarpok v. kitserpok, 1)
tr. 1) flytter noget tie
af

af Vejen. 2) siger en imod; trættes med ham; gaaer i Rette med ham.

3) søger at faae ham paa andre Tanter; overtaler ham; raader ham fra noget.

sakkitsaupuk, *intr. car. sing.* ere af forfjællige Mø-
ninger; Fives; trættes;
disputere; sige hinan-
den imod.

Sakkiok, 1) *intr. a)* van-
drer; gaaer omkring. b)
er sysselsat; har at be-
stille med gaaendes Ar-
bejde. 2) *tr.* vandrer der-
paa; gaaer omkring der.

sakkibigau, *tr.* 1) det sam-
me i sidste Bemærkelse. 2)
har at bestille der el. der-
med. 3) vandrer imellem
el. blant dem.

sakkidlepok, *intr.* 1) har
snart et, snart et andet
for at bestille; har man-
ge Sind; er vægelsin-
det. 2) springer fra et
Størne til et andet (Vin-
den.)

sakkipok, *sf. tr.*)

sakkirfiok, *intr.* 1) gaaer
omkring for en. 2) har
at bestille for en; gaaer
ham til haande.

sakkirfe, den som gaaer en
anden tilhaande; en Tje-
ner; en Tjenerinde.

sakkirfigau, *tr.* har en til

at gaae sig til haande,
som Tjener el. Tjener-
inde.

sakkirsarpok, *intr.* er me-
get gestjæftig el. slittig;
er altid sysselsat med
gaaendes Arbejde; er
huuslig.

sakkirsartok, huuslig; ges-
tjæftig.

sakkirfipok, *t. tr.*)

sakkirfittsiok, *intr.*) sætter
en i Arbejde; sysselsæt-
ter ham med noget; Raf-
fer ham at bestille.

sakkirsaupok, *tr.* gaaer
omkring med Barn at til-
fredsstille det.

sakkilarpok, *intr.* 1) gaaer
idelig omkring; lader
el. Svile falde paa sig;
har ingen Rist eller Roe.
2) er altid sysselsat med
gaaendes Arbejde.

Sakkipok, see under næstfor-
regaaende.

Sakkirsarpok og Sakkirfer-
pok, see under Sakkik-
pok.

Såkotit og Saliakot, see under
Såk.

Samma, *adv. loc.* 1) Vester
ude. 2) nede.

tessamma, 1) der vester ude.
2) der nede.

sammane, 1) vester i. 2)
neden til. sam-

sammánga, 1) vesten fra.
2) neden fra.

sammúnga, 1) vester hen.
2) ned ad.

sammóna, 1) Vesten om.
2) ned en om.

teslámmane, 1) der vester
henne. 2) der neden til;
der nede, o. s. f.

sammanépok, *r. intr.* 1) er
vester i. 2) er neden til;
er her nede.

sáunna v. sáuna, *intr.*)

sárbsoma v. sáursoma, *tr.* 1)
han, hun, den el. det
vester; den vestlige. 2)
han ic. her nede. i *dual.*
og *pl.* sákko v. sáuko, (*intr.*)
og sákkoa v. sáukoa, (*tr.*)
de 2de vester el. nede;
de vester el. her neden
til værende.

tesláunna v. tessáuna, (*intr.*)
og **tesársoma v. tessáur-**
soma, (*tr.*) han ic. der
vester el. der nede. i *dual.*
og *plur.* tessákko v. tes-
sáuko, (*intr.*) og tessákkoa
v. tessáukoa, (*tr.*) de 2de
el. de der vester el. der
nede.

sammongárpok, *intr.* bliver
nede i Dybet og kom-
mer ej mere op (s. *Er.*
Blæren, som Galhunden
traf under med sig.)

sammúngnarpok, *intr.* 1)
fahrer vest ud. 2) fah-
rer til de nederste Ste-
der.

Sámik v. sáumik, 1) ven-
stre Haand. **Sámiub v.**
sáumiæt tunga, . venstre
(s. *ibr.* 2) Føjthaandet.

sámianépok, *intr.* er paa
venstre Side.

sámiovok, *intr.* 1) er den
venstre. 2) er venstre
Haand. 3) er Føjthaan-
det.

sámik sarpok, *intr.* brug-
er Reiten.

Sámio og Sáhgerpok, see un-
der Sák.

Sapángak, en Perle.

sapangáursak, et slags grøn
Haartang, det ligner
Perler trukken paa en
Traad.

Sapangiak, see under næstfø-
gende.

Sapangípok, *r. 1) intr.*
falder af Hænderne; ta-
bes af ens Haand. 2)
tr. slipper af Hænderne;
lader falde el. taber det
af Haanden.

sapangítlok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

sapangítok v. gítak, sluppen
af Hænderne; tabt af
Haanden.

sapangitípok, *r. tr.* rykker
det af Hænderne, saa
det falder ned.

sapangiak, *cum suff.* **sapangee**,
nogle smaa Hjørstikke,
vunde

vundne om den ene
Kens Ende paa en
Slynge, som hindrer den
fra at falde af Hænder-
ne.

sapanginaurværkot, det sam-
me.

Sapárfiak, *tr.*)

saparlinikpok, *intr.*) river
el. slaaer en noget af
Hænderne, saa det fal-
der.

sapárfiak, den noget rives
af Hænderne.

Sapérpok, *f.* 1) *intr.* tør
ikke; frygter sig for no-
get at fange an; vover
el. drifter sig ikke; un-
derstaaer sig ej. 2) *tr.* a)
tør ikke have dermed at
bestille; drifter sig ikke
dertil; vover det ej; ag-
ter sig det ikke voren. b)
formaaer det ikke; kan
ej faae Magt med ham;
er ham el. det ikke vor-
en. c) udretter intet hos
ham ved sine Forstillin-
ger. d) kan ej lade ham
har ej Betaling nok der-
til. e) tør ej befatte sig
med sligt; holder det
utilladeligt el. skadeligt.
2) i *negar.* sapingilak, vo-
ver; tør; understaaer
sig.

sapérpok, frygtsom; ban-
ge; som ej tør stole paa
sig selv.

sapingitfok, dristig.

sapérnarpok v. nakáu, *intr.*

1) er forfærdelig; er gru-
som el. at frygte for. 2)
er ej at vove sig med el.
at gjøre Forsøg paa. 3)
er for flent Vejrlig; er
ej at vove sig ud i. 4)
er ubevægelig el. uover-
vindelig.

sapérnuvok v. pérnguvok,
intr. maae blive paa et
Sted for et Vejs
Skyld; ligger over for
at bie paa got Vejs el.
god Vind.

saperiditfokpok, *intr.*
vover sig ej til noget; ven-
ter ej got Udfald dermed.

sapépok v. sapijui pok, *ts.*
intr. 1) er dristig; er for-
voven; er uforsagt og
lader sig ej strække. 2)
er ligesom alting voren;
formaaer alting.

sapérpok v. pijui fok, dristig;
uforsagt; forvoven.

sapésilerpok, *f. intr.* bliver
dristig; faaer Mod.

sapiupok, *tr.* vover ikke
ham el. det (om er brøst-
sælbigt); tør ej lade ham
rejse el. lade det staae
til, af Frygt for et slet
Udfald.

sapiutak, den el. det man
ej vover.

Sápok, see under Sák.

Cc

Sap-

Sapput, see under næstfølgende.

Sappuvok, 1) tr. a) ind-dæmmer el. indslutter sig; jager dem inden for en Dæmning i en Sav-bugt. b) driver Søfugle paa Land ved at omringe dem med Kajakker. 2) intr. a) indsluttes el. indjages, inden for Dæmningen (Kistene.) b) drives paa Land (Søfuglene.)

Sapput, 1) i Almindelighed: en Dæmning el. Dige. 2) i Besynderlighed: en Dæmning for Enden af en Elv el. tvers over den, hvorved den stilles. 3) i pl. et Steengjerde i Enden af en Bugt til Dæmning at indelukke Fiskene med, naar Vandet er udfalden; en Fiskegaard; en Læpegård.

Sappulérpok, f. 1) intr. bliver inddiget (Elven; Bugten.) 2) tr. inddiger; har inddæmnet den.

Sappusiorpok, intr. bygger en saadan Dæmning, Dige el. Læpegård. 2) tr. — for den (Elven; Bugten.)

Sáraudlik v. rivdlik, 1) en stor Torst; Tare,

torst (*Gadus Collarias*.)

2) Storst; Klipsst; Torst. (S.)

sarolik (N.), det samme.

saraudlikpok, 1. intr. faaer Torst fiske; fiske sig en Torst.

saraudliksiórpok v. saraudlingniarpok, intr. er paa Torstefiskerie.

saraudliksiórtok v. lingniak, en Torstefiske.

saraudlírksoak, en meget stor Torst; Cablian; Skrektorst (*Gadus Morrhua*.)

Sárbak (N.) v. sárgvak (S.), 1) en Strøm. 2) et Strømfled, hvor der gaaer stærk Strøm.

sárbarpok (N.) v. sárgvarpok (S.), intr. der gaaer Strøm.

sarbarípkok v. sarbarkár v. sárgvartóvok v. sárgvartórlóvok, intr. der gaaer stærk Strøm.

sarbaríksíok, 1) intr. a) bliver stærk Strøm. b) det er Springetid (da Strømmen plejer at blive stor.) 2) tr. imperf. sárgvaríksíð, a) den (Havet el. uanavnen Harsag) har skaffet stærk Strøm: nu har Strømmen ret faaet Magt. b) siges og om en, som er bleven overhaande

haandtagende mild. Ih!
fargvarikslå, Ih! hvor
mild er han blevet!

fargvalérpok, *f. intr.* er li-
den Strøm; begynder
nu først at gaae Strøm
(paa et Sted, hvor ellers
plejer at være Strøm.)

fərbárlukpok, *intr.* er
liðen el. slap Strøm i Maa-
nens Quartærskifte.

fərbárferspok, *f. intr.* fahre
med Strømmen.

fərbárfiatarpok, *intr.* fahre
meget fort med Strøm-
men.

fərbárfiatarþnak, god Lejlig-
hed at fahre med Strøm-
men.

fərbárfiarpok, *intr.* holdet
stærk Strøm ud; er
midt i en Strøm.

fargvápok, *tr.* Strøm-
men tager det bort el.
fører det med sig. Sarg-
vápátigut, Strømmen
tog os med sig.

fargværupok v. fərbakangi-
lak, *intr.* er uden Strøm;
der gaaer ingen Strøm.

Sardliak og Sardliarpok, see
under Sák.

Sárdliok v. sardlirlárpok,
intr. 1) glider paa Iis.
2) løber paa Skjoter el.
Skritsko.

sardlirlárbik, 1) en Iis-
glide; en Glidebane, 2)

et Sted at løbe paa
Skjoter.

sardlirláur, noget at glide
med; en Skjote. i dual.
sardlirláutik, et par
Skritsko.

Sardliiak, see under Sák.

Sargvárfuk v. saugárfuk,
en Strandsneppe; en
Skorepist (*Tringa stri-
ta.*)

sargvárfuksiórpok, *intr.* fan-
ger Snekper.

sargvárfuksiórtok, en Snek-
pefanger.

sargvárfurksok, et stort
slags Snekpe; Dom-
snekpe; dobbelt Snek-
pe (*Scolopax fardreka v.
Limosa.*)

Sarkoméropok, *f. 1)*
intr. a) er aabenbar el.
tilsyne. *b)* aabenbarer
sig; viser sig; Kommen
frem; fremstiller sig;
bliver aabenbar, 2) *tr.*
aabenbarer; tager frem
af Skjul; fremstiller;
lader, see el. Komme for
en Dag.

sarkométiok, *intr.* det sam-
me i sidste Bemærkelse.

sarkomérfok, 1) aabenbar;
tilsyne. 2) fremtaget;
optaget af Gjemme. Sar-
komefakangelak, den er il-
le at see el. der er ingen optag-
ge; af Gjemmet; der er in-
tes

tet ved Haanden i en Hast
at gaae til. 3) fremkom-
men.

sarkomerbigau, *tr.* 1) lader sig
see for en; aabenbarer
sig for ham. 2) kommer
frem til ham.

sarkomigak, 1) aabenbaret.
2) fremstillet.

sarkomerfarpok, *tr.* lader
ham komme frem (brun-
ges allene af Heremeslerne,
naar de i deres Heretie vil
have Tornarsuk til sig.) A.

sarkomierfiok v. filerpok, *f.*
intr. lader sig see; aab-
enbarer sig (Tornarsuk
efter lang ombeden) A.

sakomerlipok, *t. tr.* tager
det frem; aabenbarer
det; fremstiller det.

sarkomiupok, *tr.* opdager;
fremlægger; kommer
frem med.

sarkomiut v. miutiksak, Aa-
benbarelse; fremkomst.

SarlorTak og Sarlut, see
under Sak.

Sarpik, Stjerten af en
Hvalfisk; en Hvalspore.

sarpigäkpok, *intr.* sporstø-
der (en Hvalfisk); viser
Stjerten op, naar den
gaaer ganske under.

sarpikfiörpok, *intr.* flentser
af Stjerten paa en Hval.

sarpiksörpok, *intr.* spiser
Hvalstjert.

sarpiktorpok v. torkau, *intr.*
Pilen gaaer stjevt til
højre Side.

sarpiktugau, *tr.* slaaer stjevt
med sin Pisl.

sarpingmikpok, *t. intr.* og
tr. slaaer en med sin
Stjert (Hvalen.)

sarpingnakpok v. pinnekpok,
intr. faaer Stjerten el.
af Stjerten til sin Deel
ved Hvalstentningen.

sarpitursak, en Siste Spore;
en Sporfinne.

Särpsak, see under Särb-
sak.

Särsukpok, *intr.* passerer
forbi; fahrer forbi (ved
at gaae, kjøre, sejle el. fly-
ve.)

särsupok, *tr.* 1) passerer for-
bi ham el. det. 2) an-
vender noget i lignende
Betsigt.

särsuktök, forbifahrende;
den som passerer andre
forbi.

sarsuëitserpok, *f. tr.*)

sarsuëitserök, *intr.*) ligger
paa et Sted og venter
efter noget levende (Sæl-
hund, Ederfugle) som skal
passere forbi, at man
kan fæde samme.

sarsuëitserfök, den som er
paa sligt Skytterie.

sarsuëitseriarpok, *intr.* er sah-
ret paa sligt Skytterie.

sar-

farfueitfiget, det man lig-
ger paa Skytterie efter.

Såua, et Saar.

sauarak, et Laan.

sauarmak, en Ged.

sauaurfarak, et Rid.

Saugarsuk, see under Sarg-
varfuk.

Sauguak (N.) v. fougak v.
fugak, (S.), et Jern el.
Been, med Modhage i,
paa en Søfuglepiil.

sauuékak (N.) v. fougék-
kak (S.), et Pilejern, før
det sættes i Pilen.

sauuarmikpok v. fougarmik-
pok, tr. træffer med Pi-
lejernet el. Pilebenet.

sauuærserpok v. fougærser-
pok, f. intr. har mistet
el. tilsat sit Pilejern ved
Sangsten.

Sauipok, 1) tr. føler
paa noget med Haan-
den. 2) intr. er følesing-
ret el. beegsingret; skal
have fat paa alt det han
seer.

sauvsiok, intr. det samme
i 1ste Bemærkelse.

sauptipok v. læptipok, 1) intr.
føler sig for. 2) tr.
føler paa noget; besfø-
ler det.

sauptigak v. læptigak, besfø-
let.

sauptigavok, intr. besføles.

sauptiklavok, intr. er besfø-
letig; lader sig føle. i

negat. sauptiklaungilak, a)
er ubesfølelig; Kan ej fø-
les paa (en) Land. b) maae
ej føles paa (en) rar Sag.)

sauptarpok v. læptarpok,
intr. spiller Blindebuk;
griber i Morfe.

sauptartok, den som spiller
Blindebuk.

Såuk, 1) sin Strøseford el.
Muld, som bruges oven
paa de grønlandste Hu-
se. 2) nylig falden og
løs Snee.

sauksak, noget at strøe over
(Jord el. Snee.)

sauvok, 1) intr. a) er oven-
paa belagt med Muld.
b) er bedækket med sin
Snee. 2) tr. a) Kommer
Muld paa Huustaget.
b) bedækker noget med
Snee.

Saulorpok, intr. stiller
Fingeren i Halsen til Bræk-
ning.

Saumik, see Samik.

Såunek, 1) Been (de Been
artede Dele af et Legeme.)
2) Steen i Bær; Kjer-
ne i Krugt. 2) helst cum
suff. saurngee, Træevær-
ket el. Lømmeret i en
Baad; det faste i den.

saunerikpok, f. intr. 1) er
C c 3 got

got Been. 2) har got
Tømmer (en Baad.)

saunérslakpok, *intr.* 1) er
slat Been; det duet ej
til forarbejdning. 2)
har slat Tømmer (en
Baad.)

saunerráu v. hénrivok, *intr.*
har ont i Benene over
hele Legemet; har ind-
vortes Værk i Marven
af Benene; er værkebru-
den.

sauniok, *intr.* bliver træet
i sig (Angelika el. anden
Vært ved Forbørning.)

sauninek, det træede el. for-
vorne i en Vært.

saunipok, *r. intr.* faaer Been
i Halsen.

Saverrórpok, see under næst-
følgende.

Savik, i *dual.* sabik, i *pl.*
saveet, 1) Jern. 2) en
Kniv.

sabbiórpok v. sagviórpok, 1)
intr. a) smeder; arbejdet
i Jern. b) gør Knive.
2) *tr.* smeder det; arbej-
der det (Jern.)

sabbiok v. sagviok, *intr.* det
samme.

sabbiórtok v. sagvirkok, 1)
en Smed. 2) en Kniv-
smed.

sabbiortbik v. sagviortarbik,
1) en Smede. 2) en Am-
bolt.

sabbiak v. sagviak, det smes

dede el. det Jern, som
man smeder i.

sabbiaráu, *tr.* smeder det
el. deri.

saviáarak, en liden Kniv; en
Barnekniv.

savillbok v. liorpok, *intr.* ár-
bejder i Jern; har med
Jern at bestille.

savikpok, *r. 1) tr.* a) besnit-
ter; snitter lidet deraf
(f. Ex. af en Rem, som er
for tyk.) b) sætter skarpt
for; sætter Sæpuun paa
Piletræet. 2) *intr.* har
sat sin Sæpuun paa.

saviksimavok, *intr.* det sam-
me i sidste Bemærkelse.

savigak, den, besnittede
Rem.

saverrórpok, *intr.* og *tr.* til-
snitter et stykke Been;
snitter det glat uden paa.

savérrugak, det tilsnittede
el. glattede Been.

Såvikpok, *r. 1) intr.* a) dri-
ves bort af Vinden el.
Strømmen. b) driver
(en Baad.) 2) *tr.* driver
det bort (Vinden; Strøm-
men.)

såviktok, bortdreven af
Vinden el. Strømmen.

Sébiak v. sэгviak, en Gøste.
sebeepok v. segveepok, *r. f.*
intr. halter; er meget
halt; lammer.

sebeetlok, halt; lam.
sebeet

sebeetfúsek, *Salten; Lammhed.*
 Sedló, *Magerhed.*
 sedlók,)
 sedlóurfok,) *mager.*
 sedlóngorpok, 1) *intr. bliver mager; Fryber ind.*
 2) *tr. gjør mager; Skiller ved sit Syld (f. Er. en Sygdom.)*
 sedlóvok,)
 sellúkpok,) *intr. er mager; er uden Syld.*
 sellúktok, *mager.*
 sellúngnek v. sedlóurfúsek, *Magerhed.*
 Séggak, *et tyndhaaret Skind.*
 seggáitfiak, *et smukt tyndhaaret Skind.*
 seggávok, *intr. er tyndhaaret (f. Er. et Rheumskind om Sommeren.)*
 Seggarpok, *tr.)*
 seggárok, *intr.) adspredet.*
 Segliligak og Segliok, *see under Såk.*
 Seglo, 1) *Løgn.* 2) *Salshed.* 3) *Bedragerie.*
 segluvok, *intr. 1) lyver; siger Løgn; taler Usandhed.* 2) *taler ikke Alvor.* 3) *bedrager; gjør sin Gjerning ikke retskaffen el. tilgæbna.*
 seglurfok, *den som lyver el. viser sig falsk.*

seglutók, *en Løgner; en Lønehals.*
 seglutóvok, *intr. er en stor Løgner; lyver stærkt.*
 seglutóunek v. tóurfúsek, *Løgnagtighed.*
 seglutígau, *tr. lyver om en; lyver ham paa.*
 seglutípok, *t. tr.)*
 seglutitfiok, *intr.) 1) bringer en til at lyve. 2) holder ham for en Løgner; tager hans Ord i Tvivl.*
 seglugájukpok, *intr. er løgnagtig; lyver gjerne.*
 seglugájuktok, *løgnagtig.*
 segluúorpok, *tr.)*
 segluúðíok, *intr.) drager ens Ord i Tvivl; anseer ham for en Bedrager.*
 seglujuípok v. seglufsuípok, *lyver aldrig; er sanddrue.*
 seglujuútsok v. seglufsuútsok, *sanddrue.*
 seglujuútsúsek v. suútsúsek, *Sandruhed.*
 seglufsuúrfut, *en Sandhed.*
 seglufsuúrfutávok, *et Sandhed.*
 seglokípok, *intr. og tr. 1) bedrager; spiller en et Bedrag. 2) drager et Klædebon forkeert paa; vender op og ned paa det el. det for, som skulde være bag.*
 seglokúttarpok, *tr. a) lyver*
 C c 4 for

for en. b) bedrager ham.
c) forfører ham. 2) *intr.*
bedrager sig selv.

seglokittáik, *intr.* det same
me i 3de forste Bemærkel-
ser.

seglokittáirfok, 1) en Be-
drager. 2) en forfører.

seglokittárnek, 1) Bedrage-
rie. 2) forførelse.

seglokittagak, 1) bedragen.
2) forført.

Segluvok, see under næstfø-
regaende.

Séjavok, *intr.* har ingen
Kræfter til strængt Ar-
bejde; bliver strax træt
el syg derefter.

féjarfok, udygtig til strængt
Arbejde.

Sejúkpok, *intr.* skjælver;
bæver; ryster. Nuna se-
júkpok, Jorden ryster.

sejúktok; skjælvende; bæ-
vende; rystende.

sejúkpallukpok, *intr.* 1) lig-
ger løs; lader sig rof-
fe; giver sig lidet, naar
man triner derpaa (f.
Er. en Steen i Jorden.)
2) ryster (f. Er. et Vin-
due ved Bulder.)

Sekkamákpok, *ir.*)

sekkamákfiok, *intr.* og *tr.*)
flaaer Knude el. gjør
BulF paa Enden af no-
get; gjør ligesom Ho-
ved derpaa. 2) lægger

Straaet. fiskebeen over
ters paa hinanden, og
bøjer dem ind og ud,
ligesom flettende, til en
tæt pakket sammenhæn-
gende Stengel (til Lega-
tøj.) 3) lægger Lodder
tæt paa hinanden i en
Kreds, og lader dem saa
ledes tørres sammen-
hængende, for at bruges
til Lagg i Loddeposer-
ne. 4) klæder en Peltis
op langs efter Arme-
ne, og lægger det op-
stakte dobbelt, saa En-
den bliver heel, og syer
den derpaa sammen is-
gien for at faae deraf en
Loddepose saa stor og
udbulket, som muelig.

sekkamáktak v. mákfiak, 1)
en Knude el. BulF paa
Enden af noget. 2) det
tæt paa hinanden flæts-
tede Straae ic. til Lega-
tøj. 3) de i Kreds sam-
mentørrede Lodder. 4)
en sammenstyret stor ud-
bulket Loddepose.

sekkamáktalik, det som har
Knude, BulF el. Hoved
paa Enden; en Kølle.

Sekke, *omfuff.* sekkia, 1)
Svigersfader. 2) Svi-
germoder.

sekkigau, *tr.* 1) har ham
til Svigersfader. 2) har
hjem

hende til Svigermor-
der.

sekkieitfiak, 1) Svigerbro-
der, 2) Svisgersyster.

sekkiovok, *intr.* 1) er Svi-
gersfader. 2) er Sviger-
moder.

Sekkimerpok, *f. intr.*)

sekkimerau, *rr.*) er

bleven saadindtagen i no-
get, at man gjerne saae,
det aldrig si Ende;
ønsker at det gode maatte
vare længer.

sekkiminarpok v. nakau, *intr.*

er saa indtagende, be-
hageligt el. velsmagende,
at man maatte ønske
det aldrig si Ende; det
er beklageligt, at det
maa ophøre. Sekkimi-
nakause, det er beklageligt,
at J ville forlade os.

sekkiminak v. narfe v. nar-

fillat! ach! hvor indta-
gende el. velsmagende!
hvem der dog havde me-
re deraf! maatte det dog
vare længer.

Sekkimipok, *rf. i) intr.*

forFoges; al Saft og
Kraft bortFoges deraf.
2) *rr.* forFoger det; Fo-
ger det bort.

sekkimitsok, forFogt; bort-

Fogt, saa der er ej me-
re Kraft eller Saft deri.

Sekkinnek, *see under Sakkak.*

Sékko, 1) en Harpuun;

Piil til at fange Sæl-
hunde med paa Jisen.

2) et Gevæhr; Rust-
ning; Vaaben; Væge.

sekkollik, en med Gevæhr;
bevæbnet; udrustet.

sekkolirksoak, 1) stærk be-
væbnet. 2) et Vaaben-
sted, hvor mange Ge-
væhrer gjemmes.

sekkoliavok, *intr.* har Vaa-
ben el. Gevæhr paa,
hos sig el. ejer det.

sekkolérpok, *f. intr.* tager
Gevæhr i Haanden; be-
væbner el. udruster sig.

sekkolérforpok v. lirsarpok,
har Gevæhr med sig;
er udrustet; Kommer
bevæbnet.

sekkolérfortok v. lirsartok, be-
væbnet; udrustet.

sekkortok, 1) den stærke;
en overmaade stærk,
som har usædvanlige
Kræfter. 2) af Stiemt bru-
ges det og om: en der i
Vrede Fæster og slaar
om sig med alt det, han
faar i Hænder, enten
han saa er stærk el. ej
(da han stiller sig an som
han var farlig.)

sekkórtuvok, *intr.* er over-
haandtagende stærk; har
usædvanlige Kræfter.

sekkuárpok, *tr.*)

sekkuátiok, *intr.*) bruger
Vaaben indod en; an-
falder ham med Ge-
vær.

sekkuáupok, 1) *tr.* det sam-
me. 2) *intr.* i *dual.* og *pl.* de
bruge Vaaben mod hin-
anden; give hinanden
Stokkepræg; stikkes el.
stygge paa hinanden; ere
i Træfning sammen; fø-
re Krig med hinanden.

sekkunerpok v. sekkuvok,
intr. slaaer om sig; Vrede;
Iarmer og støjer i Har-
me; stiller sig ret rasen-
de an i sin Forbittrelse.

sekkursák v. sársoak, et
Spiir; et Zepter.

sekkutók, en stærk bevæb-
net el. udrustet; den som
har mange Pile el. an-
dre Vaaben med sig. i
plur. sekkutout, et arme-
ret Skib.

Sékpok, 1) *intr.* a) rev-
ner; gaaer i tu; brister
(Skind og Løvbahre.) b)
Skjæres op paa Bugen
(en Sælhund el. Hest.) 2)
tr. a) river i tu. b) Skjæ-
rer op paa Bugen.

seksimavok, *intr.* 1) er rev-
net el. reven i tu. 2) er
skaaren op langs Bu-
gen.

seksinnarpok, *tr.* slaaer et

Skind af ved at Skjære
Dyret op langs Bu-
gen.

seksinnazgak, et Ronebaad;
Skind saaledes afflaaet.

figgípok, 1) *intr.* gaaer i
stykker; brister (forbi det
er bleven skjort el. for-
brændt i Heden.) 2) *tr.*
river let i stykker (f. Ex-
en alt for tør Tarmepelst);
bryder snart (en tør
Green.)

figgítlok, brusten; gaaet i
stykker (af Skiorhed el.
Tørhed.)

figgádlarpok v. lavok, *intr.*
er skjor el. forbrændt;
holder ikke; lader sig
snart rive i stykker el.
bryde over; brister let.

figgádlarfok, skjor; for-
brændt.

Séllavok, *intr.* ligger og
strækker sig af Hede (en-
ten sovende el. vaagende,
og helst paa Ryggen.)

seállarfok, den som ligger
og strækker sig af Hede
(paa Bixen el. Marken.)

Sellákpok, 1) *intr.* og *tr.*
reenser; gjør reen (Stue;
Skind; Fod; Basse.) 2)
intr. reenses; reengjør-
res.

selléksimavok, 1) *intr.* er
reengjort. 2) *tr.* har
reengjort det.

sel-

Selligut v. séglut, et Redskab at gøre reent med; en Sejefloft; Væsteflud ic.

Sellúkpok, se under Sedló.

Sellúmmarpok, 1) *intr.* bliver tør; udtørres; trækker Vandet i sig. 2) *rr.* udtørres det (Solen, Luften); Kommer Vandet til at forsvinde der af.

Sellummarfárpok, *rr.* tørrer el. vifter den største Væde af; vrier Klæder el. saadant.

Sellummarfaut, noget at tage den største Væde bort med (f. Ex. et Haandklæde; en Rullingsfal.)

Sennák, **Senniappok** og **Sennargviok**, see under næst følgende.

Sénnavok, *intr.* og *rr.* 1) i Almindelighed: arbejder (helt Wands Arbejde.) 2) i Særdeleshed: tømrer; arbejder i Træe.

Sennák, Arbejde; Værk.

Sennákslak, noget at arbejde. **Sennáksamiktók**, Ach! hvem der havde noget til Arbejde!

Sennako, en Spaan; Snitrespaan el. Søvlespaan, som falder af ved Arbejde.

Sennakovok, *rr.*)
Sennakorfiok, *intr.*) lejer til Arbejde.

Sennarfok, 1) en Arbejder. 2) en Tømmersmand.

Senniappok, *rr.*)
Sennaziok, *intr.*) arbejder for en anden.

Sennargviok, 1) *intr.* a) arbejder; bestiller noget; gjør Huusgjerning (helt en Qvinde.) b) arbejder for Dagløn (Wand el. Qvinde.) 2) *rr.* arbejder der; har at bestille der med.

Sennargvirfok, 1) en Qvinde som bestiller noget i Huset. 2) en Arbejder; en Daglønner.

Sennargvirfak, et Arbejde; det forrettede; en Huusgjerning.

Sennargvirfókslak, noget at bestille.

Sennargvipok, *r. rr.*)
Sennargvirfiok, *intr.*) arbejder (Qvinde el. Daglønner) for en anden.

Sennargvisfipok v. **Sennatipok**, *r. rr.* og **Sennargvisfifok** v. **Sennatitfiok**, *intr.* giver en noget at bestille; sætter ham el. hende i Arbejde.

Sennargvirfóut, Arbejdsløn; Dagløn; Fortjeneste.

Sennargvirfóutigán, *rr.* arbejder derfor; faaer det

i Arbejdsaløn; fortjener det ved sit Arbejde.

fennet, 1) et Arbejdere, Skab i Almindelighed. 2) Iser: en langskæftet Kniv, der er frummet i Spidsen.

fennårdlur, det samme i sidste Bemærkelse.

fennavik, et Værksted.

Senne, helst *cum suff.* fennia, Siden af en, neml. det Rum, som er paa hans Side el. hos ham. Heraf det Ordsprog: Imaka fennia! a) der maae være et højt Hjerte i den Karl! b) da har der været Glæde paa færde el. hvor glad maae han ikke da være blev ven.

fenniane, ved Siden af ham el. det.

fennianepok, *intr.* er ved Siden af ham el. det.

fennianetok, den el. det, som er ved Siden af ham.

fennigut, langs ad Siden af noget.

fennimut, 1) efter Siden; til Siden, 2) paa tværs. 3) ved Siden. Sennimut tiksiatárpok, han sejler ved Siden af Vinden el. har Side-Vind. 4) Heraf det Ordsprog: Sennimut-lá-pok, a) han vender sig til Siden el. gaaer en

anden Vej. b) han er gal el. forstyrret.

fennimúinak, ganske efter Siden.

fennimukárpok, *intr.* 1) fahrer efter Siden. 2) gaaer el. løber paa tværs; er tværsribet.

fennimukártok, 1) stribet paa tværs. 2) afskåret tværs over Haarene (en Skindstrimmel.)

fennerák, en Side af Menneske el. Dyr; Siden selv paa det.

fennerárdlukpok, *intr.* har ont i Siden; har Sidesvee.

fennérkiarpok, 1) *intr.* har Sidevind. 2) *tr.* har den (Vinden) paa Siden.

fennerkiartípok, *t. tr.* blæser paa Siden.

fennerkópok, *tr.* fahrer af sidesforbi; gaaer el. løber el. flyver en forbi paa Siden.

fennerpok, *f.* 1) *intr.* er paa tværs; sidder tværs; gaaer over tværs. 2) *tr.* sætter paa tværs.

fennerfok, tværløbende; det som er el. gaaer over tværs. i *dual.* fennersluk, de fryndsege Sidestriker paa Salsodderne.

fennérfulik, Salsodden (*Salmo villosus, mas.*)

fennersuítlok, en Hædnere Af.

Afart af Sanlodder, som mangler disse Sides fryndser
 fennerslipok, *r. tr.* sætter noget paa tværs.
 fennernerut, 1) en Svibskaa. 2) et Tvertræ at lægge noget paa.
 fennernerutlik, det som er paa Kors; et Kors.
 fennernerfarpok; *f. r.* intr. sætter Kaaen til. 2) *tr.* sætter noget i Kors.
 fennernerfugak, sat i Kors.
 fennerngavok; *intr. r.* staaer paa tværs; sidder over tværs el. 2) — i Kors.
 fennerngarfok; 1) det som er paa tværs; tværsiddende. 2) Kors; Kryds.
 fennerngarfugok, den lille tværsiddende o: Mund.
 fennernlek v. liak, den el. det man har paa sin Side; Sidemand; Sideting; *cum suff.* hans Hustru el. hendes Mand.
 fennernlerpok, *f. intr.* har nogen el. noget paa sin Side.
 fennernlerau, *tr.* har den el. det paa sin Side.
 fennernlereek, *car. sing.* jevnstides hos hinanden siddende; staaende el. liggende; Sidemænd.
 fennernlereekpuk, *f. intr. car. sing. ere* Sidemænd; lig-

ge el. staae jevnstides ved hinanden.
 fennernlereekfarpok, *tr.* sætter el. lægger dem jevnstides ved hinanden.
 fennernliareek, *car. sing. Egetefolk.*
 fennernliareekpuk, *f. intr. car. sing. ere* Egetefolk.
 fennernngerpok, *f. intr. og tr.* ligger paa Siden af en.
 fennernngmiok, 1) *intr. a)* vender sig hid. b) vender el. staaer med Fronten vendt mod en Sted. Aungnamut fennernngmiok, det vender mod Norden. 2) *tr.* vender mod det. Karmak fennernngmiak, han vender sig mod Væggen.
 fennernngmut, 1) til den modsvendte Side. 2) mod Væsten (naar der tales om Himmelen.)
 fennernngmukarpok, *intr. r.* 1) seher til den modvendte Side. 2) stiller vester ud (naar Taler er om Himmelen.) Killak fennernngmukarpok, Himmels Øy er drive vester ud.
 fennernnerak og fennernnerpok, see under næstforegaaende.
 fennernnerpok, see under fennernnik.
 fennernngpok, see under fennernngiok.

Sengiak, see under Sengu-
vok.

Sengiarpok, see under Sen-
nik.

Sengigékpok, *intr.* er
skindsyg (en Mand.)

sengigéktok, en skindsyg
Mand.

sengigúpok, *rr.* I er ham
mistænkt for sin Rone.

Sengikpok, *f. rr.* føler
efter Puns paa en i Hoved
el. Klæder.

Sengiksuarpok, *rr.* det
samme, naar man holder
ved dermed nogen Tid.

Sengit, see Sennik.

Senginiok og Sengmut, see
under Senne.

Sengiok, *intr.* er af stærk
Natur; duer til at hol-
de noget længe ud; for-
maaer noget af Bety-
denhed (et Menneske.)

sengikáu, *intr.* er meget
stærk af sig.

sengirfok, stærk af Natur.

sengirfók, meget stærk.

sengirfúsek, Styrke; stærk
Natur.

sengépok, *sf.* er svag af Na-
tur; duer ej til at ud-
holde strængt Arbejde;
bliver snart træt el. syg
derefter.

sengérfok, svag af Natur;

som har kun faa Kræf-
ter.

sengérfúsek, Mangel paa
Styrke; svag Natur.

Sénguvok, *intr.* 1) bli-
ver skjævt til Siderne;
gaaer ud og ind i Bug-
ter (f. Ex. en Staal, som
har Bugter.) 2) er skjævt
i Kroppen (et Menneske.)
3) gjør sig skjævt til
en af Siderne; bugner
sig ud og ind; drejer
sig til Siderne.

sengúngavok, er vindstjævt
el. frumbugtet.

sengúngarfok, vindstjævt;
frumbugtet.

sengursarpok, *intr.* vrider og
drejer sig ud og ind.

senguvigád, *rr.* sætter el.
lægger sig skjævt op mod
en; staaer skjævt op til
ham.

sengiak, en mangebenet
Søe-Orm, der bugter sig
ud og ind under Gana-
gen (Nereis.)

sengiáarak, sammes Unge
el. de smaa af denne Art
Søe-Orme.

sengiáarloak, en stor Orm
af denne Art, især: Ne-
reis Verrucosa.

Sénnigórpok v. ningór-
pok, *intr.* bliver mager;
svinder ind; sætter afs-
mister sit Byld.

Se.

sennigórtok v. ningórtok, mager; indsounden.

sennigorsímavok, *intr.* har sat af el. mistet sit Skyld; er bleven mager; er bare Skind og Been.

Sénnik, Skarn i noget (helst tørt.) i *sing.* et Gran (s. *Er.* i *Well.*) i *plur.* sengit v. sengnit, flere Skarn; gran; Sejeskarn; Gulv; Skarn.

sengiárpok v. sengniárpok, *tr.* 1) fejer. 2) tager Skarnet af; reenser.

sennérpok v. sengérpok v. sengnérpok, *s.* 1) *tr.* det samme. 2) *intr.* a) sejes (et Gulv.) b) reenses; stilles ved sit Skarn (Bord; *Well.* ic.)

sennérsimavok, *intr.* er fejlet el. reenset.

sennérsimarslok, fejlet; reenset.

sengiaut v. senniut, en Sejer; Fost; en Gjervinge el. andet at tage Skarnet bort med.

Sennis, see under Senne.

Senningorpok, s. under Sennigorpok.

Sérravok, 1) *intr.* hejer ved Smaamumlen (for at helbrede en Sog el. bringe den til at føde, som er i Barnenød.) 2) *tr.* hejer paa ham.

sérrarslok, den som hejer ved Smaamumlen.

sérrarslak, den som hejes paa el. mumles over.

serranérdlukpok, *intr.* 4g *tr.* hejer ved Smaamumlen for at gjøre Skade. serrat, Sejerie; det Smaamumlen, som bruges ved sig Sejer; Kur.

Sérbak (N.) v. sérgvak (S.), en Sæfugl, kaldet; Tejst (*Uria Grylle.*)

sergvarfiórpok, *intr.* er paa Tejstejagt.

Sérdlernarpok v. nakdu, *intr.* 1) er skadelig; gjør megen Skade; er fortrædelig at være hos; man kan ingen Ting have i Fred for ham (s. *Er.* en Hund, som stjeler; et Menneske, som vil have alting i Hænder el. slaar meget i stykker.) 2) bider glubst paa Krogen; gaaer stærk til (Fisken.) 3) er behændig; kan gjøre alt hvad han seer.

sérdlernartok, 1) skadelig. 2) behændig.

serdlernarsúsek, 1) Skadelighed. 2) Behændighed.

serlersarpok, er rap paa sine Hænder.

Sérkerpok, *s.* 1) *intr.* det

det stænfer. 2) *tr.* —
paa en.

serkérslarpok, *intr.* det sam-
me, naar det sker flere
gange.

serkiek, Skarnet i Tarme-
ne (fordi det slænker, naar
det mellem Fingrene fry-
ses af dem.)

serkitlarpok, *tr.* stænfer
Vand paa; overstænfer
en el. noget. Serkitlar-
panga omársúb, han den
stemme overstænkede mig.
serkitláupuk, *intr. car. sang.*
de stænke Vand paa
hinanden.

Sérkinék og Sérkoak, see un-
der Sérkok.

Sérkok, Knagen; Kæs-
len; Knald; Knasken;
Lyd af noget nær hos.

serkorpok, 1) *intr.* det gi-
ver Knald fra sig; bræ-
ger; Fnager; smælder;
skælder. 2) *tr.* a) Fnas-
ker imellem Tænderne.
b) giver Balder paa et
Dyr med en Bøsse.

serkorpallukpok, *intr.* det
Fnager el. rasler af no-
get i Nærheden.

serkórse! hvilken Knagen
og Bragen! hvilken
Smælden!

serkortaut, Snerten paa en
Svøbe (hvormed der smæl-
des.)

serkomípok, 1) *intr.* split-
tes reent ad; gaaer i
hundrede Stykker og
Splinter. 2) *tr.* slaaer
det i mangfoldige Styk-
ker.

serkomítok, splittet ad i
mange Stykker.

Sérkok, 1) Knæ; hele
Knæet. 2) Baglallen af
en Sæl.

serkoak, 1) Knæskallen. 2)
Leedet el. Knoffelen i
Leedet tæt oven for
Baglallen.

serkomiarpok, *intr.* Fnæler;
ligger paa Knæ.

serkomiartok, Fnælende.

serkomiarbik, en Skammel
at Fnæle paa.

serkomiarbígau, *tr.* 1) Fnæs-
ler derpaa. 2) Fnæler
for en.

serkomikpok, 1. *tr.* støder
en med Knæerne.

Sérkinék, i *duak.* sérkinæk,
Buxer, som bindes ne-
den for Knæerne.

serkérngiok v. kinníok, 1)
intr. syer saadanne Bux-
er. 2) *tr.* — til en an-
den.

Sérkinerforpok, 1) *intr.* taa-
ger slige Buxer paa. 2)
tr. ifører en anden dem.

serkerngærpok, 1) *intr.* taa-
ger slige Buxer af. 2)
tr. affører en anden dem.
Sér-

Sérkomisarpok, see under næstforegående.

Sérkomisopok, see under Sérkok.

Sérmek, Land, Jis (som ligger paa Land, Baade, Huse, Klæder.)

sermérsoak, Jisblinken; Jisbræen (langs over Jnderlandet.)

sérmerpoka f. intr. og rr. det fryser Jis paa Klæderne ic.

sermernakau, intr. det er en stærk Frost; Vandet fryser strax paa Klæder ic.

serméjarpok, rr. straber Jisen af.

serméjaut, noget at strabe Jis af med, især: et stykke Been el. Træ indrettet til dette Brug af Kajak-Roerne.

Sérnak, 1) Syre; Marksyre (den Langblædede.) 2) Suurhed.

sérnarisisek, det samme i sidste Bemærkelse.

sérnarpok v. nakau, intr. er suur.

sérnartok, 1) suur; suurt. 2) Vdise. 3) Suurdej.

sérnarfarpok, rr. gjør suur.

sérnaut, en Pose, fyldt med Syre og Spæk.

Sernigau, rr.

sernikfarpok v. forpok, rr.)

serniksaiok v. sôfok, intr.) be-

stjermer; beskytter; forsvarer; holder med; antager sig; er paa ens Parthi.

serniksartok v. sâirfok v. sôirfok, en Bestjermer;

Bestytter; Forsvarer.

serniksôrnek, Bestjermelse;

Bestyttelse; Forsvar.

sernigirsak v. sernirsak v. serniksugak, bestjermet; be-

styttet; forsvaret.

sernirsâvok, intr. bestjers-

mes; bliver beskyttet; er

forsvaret.

Sérparpok v. sérpalerpok,

f. 1) intr. det stænker. 2)

rr. a) det stænker derpaa.

b) bestænker; besprænger

stænker med Vand,

Blod ic. paa en Ting.

serpalikpok, r.)

serpartarpok,)

serparterpok,) intr. og rr.

det samme, naar det stæ-

rgientagen.

serpartâfok,)

serparteriok,) intr. det sam-

me i begge sidste Bemær-

kelser.

serpârnek v. palârnek v. pa-

lingnek v. partârnek,

Stænk.

serpartaut, det hoormed des-

bestænkes.

Sérpe, 1) Materie i Øs-

nene; Sovn i Vætro-

gene. 2) en Skuff; uagt-

Da som;

som; skjodesløs; som
passer sine Sager Ret og
lader dem fordærves.

serpiluk, det samme i sidste
Bemærkelse.

serpilik, med Materie i
Øjet (et Menneſke); med
Spon i Øjefrogene (et
Øie.)

serpilørpok, *intr.* har fly-
dende Øjne; hans Øjne
ere fulde af Materie.

serpiovok v. serpiluvok, *intr.*
er sluttet; uagtſom og
skjodesløs med sit Løb;
lader Klæderne hæng-
sluttet om sig.

serpigau, *rr.* er sluttet og
uagtſom dermed; be-
handler det skjodesløs;
lader det ligge for Vind
og Vove el. uden Nød
fordærves.

Siakau, Siakovok og Siám-
marpok, see under Siár-
pok.

Siánek, det lange smaa-
le stykke Tømmer, som
fløder paa hver Side af
Kajaffen oven for Kjø-
len.

Siárngok, Krækebær. A.
Siárvok, see under næst-
følgende.

Siárpok, 1) *rr.* udstrækt;
Femmellem sig (en Snor,
Klem el. Låne.) 2) *intr.* a)

er udspændt el. udstrækt;
Femmellem tvende (Mem-
men.) b) i *pl.* siárpuk, gaar
udstrækt i Kad el. Kred-
holdende hverandre i
Hænderne for at lege.

siakovok, *rr.* 1) udstrækker;
hænger udstrækt op (en
Snor for at tørres el. hæn-
ge Klæder paa.) 2) veed
ikke, hvilket han skal
gribe til el. hvad han
deraf skal vælge. Nejog-
eksaka siakoaka, hvem skal
jeg nu vælge at være hos?
siakau, *rr.* det samme i iste
Bemærkelse.

siárlak, det udstrækte; en
udstrækt. Sistesnøre (for
at tørres.)

siárlukpok, *rr.*)
siárlúk, *intr.*) søger at
fange et Dyr ved noget
man holder udstrækt
imellem sig (f. Ex. Ky-
per ved smaa Snarer hæn-
gende paa en udstrækt Lå-
ne.)

siámmarpok, 1) *intr.* a) er
adspredt; ligger strøet
og spredt allevegne om-
kring. b) adspredt sig;
skiller sig fra hinanden.
2) *rr.* adspredt det hist
og her.

siámmartok v. siámmægak,
adspredt; adskilt hist og
her.

siárvokpok, 1) *rr.* udspredt;
ad-

- adspreder (det som har
 ligget i Hob.) 2) *intr.* i
 pl. de adspredes.
 fiaroáíok, *intr.* det samme i
 1ste Bemærkelse.
 fiaroárterpok, f. 1) *tr.* a) strø-
 er ud. b) saær. 2) *intr.*
 a) udstrøes. b) saaes.
 fiaroartériok, *intr.* det sam-
 me i 2de første Bemærkel-
 ser.
 fiaroartériríok, 1) den som
 strøer noget (f. Ex. Sand
 paa Gulv.) 2) en Sæde-
 mand.
 fiaroartigak, 1) det udstrø-
 ede. 2) den Sæd, som
 er saæt.
 fiaroartigéksak, 1) noget at
 udstrøe. 2) Sæd til at
 saae.
 fiékpok, 1) *intr.* ligger el.
 staær i Rad efter hinan-
 den. 2) *tr.* a) sætter i
 Rad; ordner efter hin-
 anden. b) lader Gje-
 ne løbe omkring paa de
 nærværende.
 fiéktut, 1) en Rad; de som
 ere i Rad efter hinan-
 den. 2) de 3de Stjerner
 i Orions Belte.
 Síble, Lampegrums; det
 tykkeudbrændte Bunde-
 fald i en Lampe.
 Síblekarpok, *intr.* har
 Grums el. Bundefald
 (Lampen.)
 Síblikpok, f. 1) *intr.* er fuld
 af Grums (Lampen.) 2)
tr. tager Bundefaldet af
 den.
 Síblingiarpok, *tr.* renser den
 fra sit Grums.
 Síblingárpok, 1) *intr.* er stille
 ved sit Grums. 2) *tr.*
 stiller den derved.
 Síbborpok v. líggorpok,
 1) *tr.* fryster el. vrier
 Vandet af noget. 2) *in-*
tr. frystes el. afvries sit
 Vand (f. Ex. vaadt Klæ-
 der.)
 Síbbortórpok v. líggortórpok,
 det samme.
 Síbbortóíok v. líggortóíok,
intr. det samme i 1ste Be-
 mærkelse.
 Sídlak, et Roebreen; Jern-
 stang el. Jernhakke at
 støde Steen el. froffen
 Jord løs med.
 Sídlarpok, *tr.* støder løs med
 en saadan Jernstang it.
 Síjédlarpok, see under Sjel-
 luk.
 Síékpok, see under Síár-
 pok.
 Sjellak, Regn.
 Sjéllukpok, 1) *intr.* det reg-
 ner. 2) *tr.* — derpaa.
 Sjéllukfiórpok, *intr.* er ude
 i Regnvejs.
 Sjéllukfíut, en Regnsjole;
 et Regnskjerm.
 D d 2   Sjel-

Sjelluarpok, *intr.* er smaa regn; det smaa regner.
Sjædlerpok, *f. intr.* det regner temmelig.

Sjædlerfôrloak, stærk Regn; Plastragn.

Sjædlerfôrlovok, *intr.* er meget stærk Regn; er et øsende Vand.

Sjelliupok, Regnen kommer paa en.

Sjelloriktipok, *r. intr.* Regnen bliver stærkere; det tager til, med at regne.

Siggådlarpok og Siggípok, see under Sækpok.

Siglerpok, *f. 1) rr.* indfatter en Ting i noget; bebræmmer; den el. bebræmmer dens Omrand med noget (*f. Ex.* en Næse med Been.) *2) intr.* indfattes; bebræmmes saaledes.

Siglersfôrlok, *rr.*)

Siglersfôlok, *intr.*) det samme i 1ste Bemærkelse.

Siglerslok, indfattet; bebræmmer; belagt om Randen med noget.

Siglerslout, Indfarining; Bræmme; Belægning om Randen.

Siggorpok, see under Siborpok.

Sigguk, 1) Neb. 2) Snude; Tryne; Mule. 3)

Mund (nemlig det øverste af begge Læber samlede.)

figguktok, 1) langnebbet.

2) storsnudet; langtrynet; størflabet. 3) en

Sneppeart med langt Neb

kaldet: Dobbelt Sneppe; Soffegjøg (*Scolopax Gallinago.*) 4) et slags

Sælhund med meget lang Snude, ventelig; Sviin-

Sælen (*Phoca porcina.*)

figguktôrloak, det samme i 2de første Bemærkelser.

Sikákpok, *intr.* er haardt i sig; er tæt i Sigtene el. compact (*f. Ex.* haardt Brød; haard Veegsteen; tæt Horn.)

sikáktok, haard; fast; tæt; compact.

sikáktipok, *r. rr.*)

sikáktitflok, *intr.*) gjør tæt el. haardt (det som har

blødt); bager det haardt.

sikáktitfivik, en Bagerovn,

Sikkákpok, *r. 1) intr.* bukker sig; bøjer sig ned.

2) *rr.* bøjer hovedet.

sikkeriarpok, *rr.* det samme i sidste Bemærkelse.

sikkivok, *intr.* har bøjet sig.

sikkivigau, *rr.* bukker sig for en.

sikkingavok, *intr.* sidder el. staaer med nedbøjet hoved.

fikkitipok, 1. tr. bøjer So-
vedet ned derpaa.

Sikko, Jis; helst: flad
Jis paa Vandet.

fikkørsoak, Stor Jisen;
den flade Driv Jis.

fikkoak, nysprossen tynd
Jis.

fikkoarpok, 1) intr. lægger
sig med ny Jis (Ban-
det.) 2) tr. belægger det
med Jis (Kulden.)

fikkorpalluk, Jisblin;,
Glands el. Gienstien af
Jisen.

fikkoarpok, intr. Jisen bry-
der el. er brudt op; der
bliver aabent Vand el.
fri for Jis. 2) tr. bry-
der Jisen op; skaffer
aabent Vand der (Vin-
den el. Strømmen.)

fikkulliarpok, intr. fahreer
til Jisen; gaaer ud paa
Jisen (for at fiske, fange
Selhunde ic.)

fikkulliarpok, intr. Kommer
frem imellem Jis; træf-
fer Jis paa sin Vej.

fikkusiarpok, intr. 1) det
samme. 2) gaaer paa Ji-
sen for at fiske el. i an-
den Hensigt.

fikkupok, 1) tr. indefryser
noget (Kulden.) 2) intr.
det indefryser el. fryser
fast i Jisen.

fikkuvok, 1) intr. er frossen

i Jis (det Baade); er blæ-
ven til Jis. 2) tr. fry-
ser det i Jis (Kulden);
har lagt Jis der el. der.

Sikórnek, et Øjeblik;
• Blinken med Øjet.

sikórangerpok, f. intr. luf-
ter Øinene.

sikórangerfok, den som luf-
ter Øinene.

sikórangerfarpok, intr. luf-
ter Øinene op og i flere
gange; blinker med Øj-
nene.

sikórangerlípok, 1. tr. luffer
hans Øine.

Siksak v. sirksak, 1) Stran-
den. 2) Saltvands Gist.

líksakarpok, intr. har Gist
(en Egn); er en god Si-
steklads.

líksíok, intr. og tr. trækker
sin Robbe/Blære ned af
Kajakken (en Fanger, som
har slaaet Harpunen i en
Sæl.)

líksípok v. líksípok, 1. 1)
intr. a) er ved Stranden.
b) gaaer til Strands. c)
lægger til ved Stran-
den med sin Baad. 2)
tr. kommer til Stran-
den hos en; lægger til
med sin Baad ved en
Strand.

Síkse, i pl. síksingie,
den hvasse Kant paa Hval-
bærerne.

fikfingerpok, *f.* 1) *tr.* affjærer den hvasse Kant af Hvalbarden. 2) *intr.* den er afftaaren.

fiksingursak, Hovedffjæren i en Blintelaas.

Siksik, *cum suff.* fiksingee, 1) Skjæl i Øret af det tørrede Ørefitt. 2) Siste-pander; Torstepander; de smaa hvide ægformige Stene i Siftens Søved.

Sikutak, Blegn paa Øjetlaaget.

Silla, 1) Luften. 2) fri Luft. 3) Været. 4) Luft; himmelen (saavil Skyerne rælle.) 5) Verden (Himmel og Jord under eet.) Sillamænna, a) denne Verden. b) denne Verdens Deel, man er paa. Sillam'aipa, a) den anden Verden. b) en anden Verdens Deel; langt fraaliggende Land. 6) Fornuft; Sands. Hras:

fillame, i fri Luft; ude; uden for.

fillamut, ud; hen ud.

fillamit, uden fra.

fillårsoak, 1) den store Luft.

2) det ganske Vestr, saavil man kan see; hele Horisonten. 3) den store vide Verden.

fillådlek v. lårdlek, 1) det

yderste; det som er nærmere mod fri Luft, end andet. 2) Forstue. Brugt helst *cum suff.*, som: Innima filladlianépok, det er i mit yderste Kammer.

filladlerpåk, det alleryderste el. allernærmeste ved fri Luft.

fillagákpok, *f.* *intr.* er got Vestr.

fillagáklók, got el. smukt Vestr.

fillagikfórsoak, meget smukt el. dejligt Vestr.

fillagikfórlövok, *intr.* er dejligt el. meget skønt Vestr.

fillakárpok, *intr.* 1) har Fornuft. 2) har sin Fornuft; er ved Sands. 3) bruger sin Fornuft; handler fornuftig; er stikkelig. 4) i *neg.* fillakángilak, a) er ufornuftig; er ej begavet med Fornuft. b) har ikke sin Fornuft; er gal el. af sindig. c) bruger ej sin Fornuft; handler ufornuftig. d) er fuld el. drukken.

fillakártok, 1) fornuftig. 2) ved sin Sands.

fillakángilók, 1) ufornuftig. 2) uforstandig; som bruger ej sin Fornuft. 3) uden Sands; gal; af sindig; fra sin Fornuft stand

stand. 4) fuld; drukken.

5) Brændeviin. Sillakan-gitsokangilatit? har du ikke Brændeviin?

Sillakpikpok, *r. intr. 1)* faaer forstand; bliver forstandig (med Aarene.) 2) faaer sin Fornuft igjen (den som var affindig.) 3) Kommer til sig selv igjen (en Hjemmesker fra sin Hensykkelse.) 4) Kommer til forstand el. Begreb om noget, som man før var uvidende el. uforstandig i.

Sillakpiksautigau, *rr. 1)* Kommer til forstand derved el. 2) derom.

Sillakuluk, stemt el. stet Vejr.

Sillakulukpok v. kulukpok, *intr. er stemt el. stet Vejr.*

Sillalik, 1) fornustig; begavet med Fornuft. 2) forstandig; som har sin Fornuft; ved Fornuft. Sillalingögallóarpongs, jeg har jo dog min Fornuft. 3) som bruger sin Fornuft el. Sands; menneskelig; stikkelig. 4) snild.

Sillalirkoak, meget fornustig; som har stor forstand; Flog.

Sillakivok, *intr. 1)* er fornustig. 2) bruger forstand. 3) handler snild, deligen.

Sillángorpok, *intr. bliver got Vejr.*

Silláte, det som er uden for el. i fri Luft. Bruges kun: 1) *transitive*, som: Sillátá, det der uden for, og 2) med *appositive*, til at udtrykke *Præpositionen* uden for, som: Iglub Sillátáne, uden for Huset. Sillativtigut, uden for os el. vort Hus.

Sillátángerpok, *f. 1) intr. er uden for. 2) rr. er uden for en el. det (Hus, Vindve, Søer.)* Sillátangerpátigut, han er uden for os el. vor Bolig.

Sillátangársarpok, *intr. og rr. gaar uden for.*

Sillátangiarpok, *rr.)*

Sillátangialók, *intr.)* staar uden for og synger el. Ralder paa dem, som ere inde i Huset.

Sillátangiupok, *rr. er el. staar uden for med noget el. i den henseende.*

Sillátangárpok, *f. forsøger ikke; er uforstigt; forbluffes ej; er standhaftig el. uforrykket ved noget.*

Sillátangársok, *uforstigt; standhaftig.*

Sillátangársárpok v. niarpok, *intr. 1)* lader sig ikke forbluffe; søger at holde Stand; bliver ved

et frit Mod. 2) har sine
Tanter samlede; huster
paa hvad man har at
gjøre. Sillatengærslårdlu-
tit pina! glem nu ikke hvad
du skal sige el. strøb at hol-
de dine Tanter samlede!

sillatengærslarpok, *rr.* gjør
en uforsagt; sætter Mod
i ham.

sillatengærslarupok, *rr.* vi-
ser sig uforsagt derved;
lader sig ikke forbluffe
deraf; bliver desuagtet
ved et frit Mod el. stand-
haftig. Sillatengærslarys-
soaka okauzee, jeg skal ik-
ke lade mig forbluffe af
hans Ord.

sillatengærslautigau, *rr.* 1)
Kommer til. Frimodig-
hed derved; det sætter
Mod i ham og gjør ham
uforsagt. Okauzifit silla-
tengærslautigåka, dine Ord
satte Mod i mig. 2) hu-
ster over paa noget;
tænker idelig derpaa,
for ej at glemme det. 3)
hører agtsom derpaa;
har sine Tanter samle-
de derved. 4) hører det
an uforsagt og ufor-
rykt.

sillatök, meget forstandig;
Flog; viis; en Flog
Mand.

sillatövok, *intr.* er meget for-
standig; er Flog el. viis.

sillatöunek, usædvanlig
medfødt Klogskab el.
Vittighed.

sillatömiok, *intr.* Kommer
til en slags Eftertanke.

sillatörpok, *intr.* 1) Kommer
til sin Forstand igjen;
bliver Flog; faaer sin
Sands. 2) Kommer til
Eftertanke; lærer at
bruge sin Fornuft; sætter
sig; bedrer sig.

sillatörtok, 1) den som Kom-
mer til sin Forstand i-
gien. 2) den som bliver
stikkelig og lærer at
bruge sin Fornuft ret.

sillatörnek, 1) Klogskab. 2)
Eftertanke; Bedring.

sillatörslarpok, 1) *intr.* a)
Kommer mere og mere
til sin Fornuft. b) læ-
rer mere at bruge sin
Fornuft; bedrer sig; bli-
ver mere sat og stadig.
c) anholder noget ufor-
sagt. 2) *rr.* a) Staffer en
sin Forstand. b) lærer
ham at bruge sin For-
nuft; bringer ham til
at leve mere stikkelig og
stadig.

sillatörsläiok, *intr.* det sam-
me i 2de sidste Bemærkel-
ser.

sillatörslautigau, *rr.* 1) Kom-
mer til sin Forstand der-
ved. 2) bringes til Ef-
tertanke derved.

fil,

Sillærupok, *intr.* 1) har mistet sin forstand; er gal. 2) handler ubesindig; bærer sig ud, som han var gal. 3) er fuld el. drucken.

Sillærutok, 1) gal. 2) ubesindig. 3) fuld; drucken.

Sillærunek, 1) Galssab; Ufsindighed. 2) Ubesindighed; usornustig Opførsel. 3) Druckenstab; Guldstab.

Sillærunarpok, *intr.* 1) er gal; gjørende; kan stille en ved sin forstand el. Sands. 2) ruser; gjør drucken.

Sillærunartok, 1) galgjørende. 2) rusende; stærk Drif.

Sillærutipok, *t. rr.* gjør ham gal.

Sillagau, *rr.* betænker el. overvejer det; har det i Hukommelsen, som søvner de for Tanken.

Sillagirsak, det man bruger Eftertanke til el. pønsker paa.

Sillagirseksak, noget som fordrer Eftertanke.

Sillan, see under Sillat.

Sillangorpok, see under Silla.

Sillat v. sillat! men for ved en Vocal: sillan! *Interj.*

1) for eller efter et Ord:

Ej! Ach! O! Himmel!
Sillat tekkyominak v. tekkyominarsillat! Ach! at man kunde faae ham at see! Tupængnarfillan una! **Ej!** hvor gjorde du mig bange! 2) Absolute brugt givet det en Fortrødelse el. Uvillie tilkjende: **Ej!** det var dog slemt el. fortrædeligt; det var dog ogsaa noget; hvad skal det dog til!

Sillamå! det var ingen Under! det tænkte jeg nok.

Sillan-åkakak! 1) **Ej!** Under; det er ret forunderligt! 2) det var herligt!

Sillakulåk! **Staffel!** den, din, jeg **Staffel!** de, I, vi **Staffler!** **Eh!** det kan flecteres i Numerus og forandres i Personen efter Tillægs-Ordet, som: Sillakulung una! Oh! den **Staffel!** Sillakulung u-anga! jeg **Staffel!** Sillakuluin okko! de **Staffler!**

Sillakulungoak! den el. din lille **Staffel!**

Sillatå, **Sillåte** og **Sillåtorpok**, see under Silla.

Sillåtkpok, *t. intr.* 1) er breed. 2) har faaet sin Jor nøjelse af noget; vil ikke have mere; kan ej rumme el. gjøre med mere

re deraf. Angmaksennik
sillikpogut, vi have nu
saaet saa mange Lødder,
som vi stjotte om den gang.

silliktok, breed.

sillikfåsek, Brede.

silligau, *rr.* 1) holder den
for breed; det er ham
for breedt. Silligara, den
er mig for bred. 2) har
saaet saameget deraf,
som han stjotter om.

sillikfiok, 1) *intr.* er bleven
bredere. 2) *rr.* har gjort
den bredere.

sillinarpok, 1) *intr.* er for
breed. 2) *rr.* gør den
for breed.

sillikoserpok, *f.* 1) *rr.*
tillsætter noget i Bredden.
2) *intr.* har saaet Tillsæt-
ning i Bredden.

Sillimavok, *intr.* 1)
er særdig el. i stand til at
kunne bruges, naar man
vil. 2) har vel lyst til at
giste sig, men undseer sig
ved strax at tilkiendegive
det.

Silliok, 1) *intr.* og *rr.*
hvæsser. 2) *intr.* hvæs-
ses.

sillirsak hvæsset.

sillirsavok, *intr.* er hvæsset.

sillit, en Svæssesteen.

sillisingoak, en liden Svæs-
sesteen.

Sillo, et Spe-Madsel.

sillorsok, et Svæl-Madsel;
et Madsel af et stort Spe-
dyr.

sillaliok, *intr.*

sillularau, *rr.*) finder et
Spe-Madsel.

sillaliak, et funden Spe-
Madsel.

Sillukpok, *intr.* 1) løfter
Armen i Vejret (naar
man vil løse med noget el.
saae nogen); hæter el.
truer med den. 2) er op-
løftet (Armen.) 3) er op-
trukken (Hanen paa en
Stut.) 4) har den op-
trukken.

sillutipok, *r.* *rr.* 1) løfter
den op (Armen.) 2) træk-
ker den op (Hanen.)

Siméropok, *r.* 1) *intr.* a)
drikket i sig; trækker i
sig; bliver gjennemtruk-
ken af Døde (Slind, Søj,
Snee &c.); slaar igjen-
nem (Hapiir.) Unnek si-
mépok orklamik, det hvi-
de Slind har trukken Spæl
i sig. b) forvænned efter
noget (gød el. ont; Tale-
maade el. Skil.) Kavan-
garnitsen okauzeenik si-
mépok, han har saaet et
fodlandst Udtale. 2) *rr.*
a) trækker igjennem det;
drikket af det. Apuz
ervngub simerpa, Bønden
er trukken i Garen. b) det
hæn-

hænger ved ham; det bliver hans Vane el. ham noget eget. Kablu-næn illerkoeesa fimerpæt, han er bleven til en heel Europæer i sit Bæsen.

simertipok, *z. intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

simértok v. simertitak, *1)* idrukken. *2)* forvent.

simerseriarpok, *intr.* *1)* trækker let Væde til sig; slaaer snart igjennem (f. Ex. graat Papirr.) *2)* forvannes let; forandrør snart sit Sprog og Levemaade efter dem, han lever iblant.

simersereepok, *z. intr.* *1)* trækker ikke let Væde til sig; er vandtæt. *2)* forvannes ikke saa let; holder fast ved sit eget Sprog og Skikke.

Simik, en Prop; en Tol el. Tap; et Spund (naar samme er isat.)

simiklak, det samme, for den bruges.

simikpok, *z. 1)* *tr.* propper; spundser; sætter Tap i. *2)* *intr.* proppes; spundses.

simikfiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

simikfirfok, en Proppe el. Spundser.

simiörpok, *intr.* gjør Proppe el. Spunds x.

simikfiörpok, *tr.* gjør Proppe el. Spunds til (Glasfen el. Tønden.)

simärpok, *1)* *intr.* har mistet sin Prop; Tappen er ude deraf; Spundset er tagen af. *2)* *tr.* tager Proppen af el. Tappen ud derpaa. Nappartak simärpa, han tog Spundset af Tønden.)

Simnek, Overblivsel.

simnerpok, *f. 1)* *intr.* *a)* faaer tilovers; har mere, end han bruger. *b)* bliver tilovers deraf; rækker til og end mere. Amikfat simnerput, Ra-nebaadfindene ere siere end det behøves. *2)* *tr.* løser en af; træder i hans Sted; tager hans Arbejde; Kommer efter ham.

simnekarpok, *intr.* det samme i begge første Bemærkelser.

simnéiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

simnéirfok v. simnersa, en Afsløser; en Eftermand i Embede el. Gierning; Successor.

simnerligau, *tr.* har ham til Eftermand; afsløses ved ham.

simneräu, *tr.* har det tilovers.

sim-

finnérrivok, *intr.* er til overs.

finnerfok, overbleven; det som er tilovers og bruges ej.

finnerfárpok, *tr.* løser en af (flere gange); Skiftes med ham til at gjøre noget.

finnerfáupuk v. finnerfekat-táupuk, *intr. car. sing.* de løse hinanden af; de skiftes til at gjøre noget.

finnerfáutuk v. finnekati-geek v. finnerfekatigeek, *car. sing.* Skifte; de, som afløse hinanden ved et stykke Arbejde.

finnersarþik v. finnekattáubik, Skifte; Vagt (Elden.)

finnerfekatiklak, Skifte; en at skiftes med.

finnigak, afløst; Formand i Arbejde el. Embede; Antecessor.

Sinè, *cum suff.* finà, Kant; Bredde; Rand. Sirkfab finà, Strandbred.

finiklak, noget til Kant el. Rand (paa Klæder, Aare etc.)

fináforpok, *intr.* 1) gaaer til Strandbredden. 2) fiske fra Strandbredden.

fináfiut, en Snøre at fiske med fra Strandbredden.

finálipok, *intr.* et Fom-men fra Egen til Strandsbredden.

finekópok, *intr.* og *tr.* fahrer forbi en andens Strandkant.

finérpok, *f. 1) intr.* a) løber el. fahter langs ad Kanten el. tæt om ved Bredden. b) er fjantet; er halvtosset. 2) *tr.* følger langs Kanten el. Bredden af det.

finérfiok, *intr.* 1) det samme i 1ste Bemærkelse. 2) blæser langs hen under Landet el. Søndenvind.

finérfok, 1) den som løber n. langs Kanten. 2) Søndenvind, som blæser langs hen under Landet. 2) en Jante; en Halvtosse.

finérfisfok, det samme i 2de første Bemærkelser.

finérforsövok, er meget fjantet.

finérforpok, *intr.* blæser stærk af Sønden langs Landet.

finérút, den yderste smale Kantning paa et Klædesbøn.

Singak og Singapok, see under Singavok.

Singárpok, 1) *intr.* trykkes el. slaas flad; giver sig ud til Siderne af Traadd

Traadd el. Paatrykken
 2) *tr.* fladgjør; trykker
 el. træder flad; flaaer
 flad.

fingerørpok, *tr.*)

fingerørlok, *intr.*) det samme
 i sidste Bemærkelse; naar
 det flaar flere gange: plaa-
 ter ud; flaaer det i Plaa-
 der.

fingerørlok, en Platten-
flager.

fingerørlok, fladtrykt;
flaaet i Plade.

fingerørlok, *intr.* det paa-
 sker og giver efter un-
 der Jodderne (naar Jor-
 den er blød at gaar paa.)

fingerørlok, hvilken Plaa-
sten!

Singavok, 1) *intr.* er mis-
 undelig el. avindsyg. 2)
tr. under en ikke noget
 med sig.

singapok, *tr.* det samme i
 sidste Bemærkelse.

singarok, misundelig;
avindsyg.

singanek v. singak, Mis-
undelse; Avind.

Singek, 1) Skoe, Rem;
Skøetvinde. 2) Spæn-
de-Læder.

singerpok, *f.* 1) *intr.* binder
 sin Skoe, Rem. 2) *tr.*
 binder den paa en anden.

singerbik v. singivik v. sin-
gernekot, et Skoespænde.

singérnek, Driften paa So-
den; oven paa Soden
(hvor Skøremmen bin-
des); Spændelæderster-
det.

singernerdlukpok, *intr.* har
 ont over Driften.

singerneriarpok, *intr.*
 har faaet Glæde over Dri-
 sten.

singerpok v. ærfarpok, 1)

intr. a) hans Skoe, Rem
 el. Skoespænde er løs.

b) løser sine Skoe; lø-
 ser sin Skøle, Rem over

Driften. 2) *tr.* a) løser
 Skoen; spænder den op.

b) løser hans Skøetvin-
 de; spænder hans Skoe

op. Adla singerpok, at
 løse ens Skøetvinde.

singærferpok, *f.* *intr.* taber si-
 ne Skoe, Remmer.

singærupok, *intr.* har in-
 gen Remmer i sine Skoe;

har tabt dem.

Singikpok, *f.* 1) *tr.* a)

flemmer noget (Skind,
 Rem, Klæde) imellem

Hænderne el. Singrene,
 for at trykke det Vaa-

de deraf. b) afflemmer
 en Tarm sit Skarn paa

samme Maade. 2) *intr.*
 afflemmes sin Væde el.

sit Skarn paa ommelde-
 te Maade.

singiklok, *intr.* det samme
 i sidste Bemærkelse.

singikforpok, *tr.*)
singiksfok, *intr.*) af-
straber el. afftryger det.

Singispok, *ts. 1) intr.* sæt-
tes el. er sat i Vand; sky-
des ned i Vandet (en
Baad, som har været paa
Land.) 2) *tr.* sætter den
i Vand.

singitsiok, *intr.* det samme i
sidste Bemærkelse.

singitslok, sat i Vandet.

Singorpok, *intr.* er rød
i Ansigt el. paa Hænder.

singortipok, *ts. 1) intr.* bli-
ver rød i Ansigtet; Blo-
det stiger ham til Hove;
det (af Skæf, Skamfuld-
hed el. anden udnævtes Lar-
sag.) 2) *tr.* gjør ham rød
i Ansigtet (ved at strøffe
ham ic.)

singúdlorpok, *intr.* trykker
sig paa Naturens Veg-
ne.

singúdlortok, en som tryk-
ker sig paa Naturens
Vegne.

singúnerpok, *f. intr.* tryk-
ker sig stærkt; spænder
sine Kræfter stærkt an
(ved at løfte ic.)

singunerbigau, trænger sig
stærkt derfor.

Singúdlorpok, see under næst-
foregaaende.

Singutigau, *tr.* slaaet
noget af Sovebet; faster

det hen i Veje og
Vind; tænker ej mere
derpaa.

Sinik, Søn.

sinikpok, *ts. intr.* sover.

siniktok, en sovende.

sinikato, en Medsover, *helfst*
cum suff. sinikato, 1) hans
Sovekammerad el. Sove-
gekammerad. 2) Mand
el. Hustru. Sinikatingo-
ara nau? hvor er min lille
Sovekammerad el. min lil-
le Kone?

sinikatiksak, en at sove hos.

sinikatigeek, *car. sing.* So-
vekammerader.

sinikatigeekpuk, *f. intr. car.*
sing. ere Sovekammera-
der.

sinikatigau, *tr.* har til So-
vekammerad.

sinikbik (N.) v. sinigvik (S),
1) Sovested. 2) Seng.
3) Sengedyne, *i pl.* Sove-
gekæder. 4) Sengekams-
mer.

sinikbilliorpok v. nigvillior-
pok, *intr.* reder Seng;
gør Sovebedet tilrette.

sinigomatok, søvnagtig.

sinigomatovok v. omatokau,
intr. er søvnagtig; vil
sove meget.

sinigomatounek, Søvnag-
tighed.

sinikpakpok, *intr.* udsover;
sover sit fulde Maal.

sinik-

finikpårpok, *intr.* er henso-
vet el. død.

finikpårtok, hensovet; død.

finiktarpok, *intr.* herberger
rer paa et Sted; bliver
Natten over.

finiktáriarpok, *intr.* fahrer
et Sted hen at blive
Natten over.

finiktarbik, 2) et Herberge;
et Sted hvor man bli-
ver Natten over at so-
ve hos Stemmede. 2) et

Sovested i Marken; en
Jagtseng.

finiktáriarbik, det samme i
iste Bemærkelse.

finéktarpok, 1) *intr.* sover
ind. 2) *tr.* dyffer i Søn.

finéktálok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

finéktorpok, *intr.* drømmer.

finéktortok, en Drømmer.

finéktórau, *tr.* drømmer om
en el. noget.

finéktorirfak, den el. det man
drømmer om.

finéktugak v. finikto, en
Drøm.

finingsjékpok, *intr.* sover
næsten; halvsover.

finingiekpok, *intr.* 1) Fan
ej faae Roe at sove. 2)
er letsovet; Fan ej so-
ve, hvor nogen lar-
mer; vaagner ved mind-
ste Lyd.

finingiegén, *tr.* Fan ej sove
for ham el. det som lar-
mer.

finingiektipok, *tr.*

finingiektitfiok, *intr.* for-
styrer en i sin Søn;
lader ham ej faae Roe
at sove.

finiórarpok, *intr.* slumrer;
sover ikke ret.

finissarpok, *intr.* Fan ej faae
Søn i sine Dine; Fan
ej mereomme til at
sove.

Sio, 1) fronten; det som
er for til. 2) forstavn.
Heraf:

siomut, 1) fremad; for-
lends. 2) paa Genrejs-
sen.

siomúinak, lige forud.

siomórpok v. siomukárpok,
intr. 1) fahrer frem ad;
stiler forud. 2) fahrer
fort (i den begyndte Stil-
ling.)

sióarpok v. siúarpok, *intr.*
1) er i forvejen; gager
el. fahrer foran. 2) fah-
rer frem.

sióartok, den som er forud
el. -iforvejen.

sióéitharpok v. siúángoarpok,
intr. fahrer el. gaaer lidt
frem.

siúálok, 1) *intr.* har nogen
for sig; gaaer el. fahrer
bag efter. 2) *tr.* har ham
for sig; lader ham fah-
re foran.

siúárlók, den som gader
el. kommer bag efter.

sió.

fløak v. fly'ak, fortand; Melfetand.

fløak (N.) v. fly'ogak (S.),

1) det som er forud for en el. forved ham. 2)

helt *cum suff.* den Egn uden for ens Bølg el. Land. Nunab flø'ane,

uden for Landet. Påmiut fly'og'enne umiarsoit iug-

erdlarsut, uden for Påmi- at bare endel Sejlere. 3)

det forreste af Ansigtet; det som rækker længst

frem af Hovedet (saa som Røsen paa et Menneske;

Sanden paa et Dyr; Nebbet paa en Fugl.)

fløakipok v. flyogakipok,

z/s. 1) har fladt Ansigt; er fort'næset. 2) er fort-

snudet. 3) er fortnebbet.

fløakitslok v. flyogakitslok, 1)

fort'næset; som har et fladt Ansigt. 2) fort'snu-

det. 3) fortnebbet. 4) især i Sunnen af den

fortnebbede Edderfugl (*Anas spectabilis* + *foemi-*

na.)

fløartøk v. flyogartøk, 1)

langnæset; som har et udstaaende Ansigt. 2)

langsnudet. 3) langnebbet. 4) især i Sunnen af

den almindelige Edderfugl (*Anas mellissima*, *foemina.*)

flø'angerpok, f. rr. er el.

kommer lige ud for el. midt ud fra noget. U-

miarsoit flø'angerpátigut, Skibet seiler lige uden for

os. Sekkérngub. flø'angerpátigut, Solen skinner

os lige i Øinene.

flø'angiupok, intr. det samme.

Sekkinék flø'angiupok, Solen slaar lige paa.

flø'angerfimavok, intr. har

el. faaer noget lige ud for sig.

flømikpok, intr. og rr. har

el. fører noget for ved sig.

flølikfok, langt forud; længe

forestaaende.

fløupok, 1) intr. bringes

el. bliver bragt i forvejen. 2) rr. bringer det i

forvejen el. forud for det

første (og vil bringe mere

iden.)

flø'urfiok, intr. det samme i

sidst Bemærkelse.

flø'utak, det som stikkes for-

ud.

fløumiok, 1) intr. flytter

sig forud. 2) rr. flytter

det forud; bringer det

hen i Forenden, som

laae bag i Baaden.

fløumítharpak, intr. og rr.

flytter sig el. det lidt

forud.

flø'dlek v. flø'dlek, 1) den

første. 2) den som gaar

næst

næst foran; den næstfor-
rige. Kaumatit siudliáne,
i næstforgangne Maaned.
3) i pl. siurdleet, de første;
Sorfædrene.

siudlarmik v. siurdlarmik,
første gang.

siurdlerpák, den allerførste.
siudleráu v. urdleráu v. ule-
ráu, *tr.* 1) har en for sig;
gaaer bag efter ham. 2)
har til den første el. ud-
gjør det første deraf. Tau-
na nappartèjfa siurdlerát,
det var den første af hans
Tander.

siudliovok v. siurdliovok, *intr.*

1) er den første, 2) er
den fremmeste; gaaer
først.

siurdliurfok, den forreste;
den som gaaer foran.

siurdliupok, *tr.*)

siurdliurflok, *intr.*) gjør det
først; tager den først;
beegner ham først;
Kommer der først.

siurdliurfak, det man gjør
først ic.

siulersfopok, *tr.*)

siulersfólok, *intr.*) 1) gaaer
i forvejen for en for at
vise ham Vejen; er hans
Sorganger el. Vejviser.
2) foregaaer ham med
sit Exempel.

siulersfórfok v. lersorte, 1) en
Sorganger; en for-

mand. 2) et Exempel til
Efterfølge.

siulersfortigau, *tr.* har ham
tit Sorganger el. Exem-
pel at efterfølge.

siulitarpok, *tr.*)

siulitáflok, *intr.*) 1) fører sine
Ord først frem; faaer
forordet; vil have det
første Ord. 2) lægger
en Ordene i Munden;
siger ham, hvad han
skal tale. 3) bruger en
til Tolk; har Tolk for
sig. 4) dicterer; tilsiiger
en, hvad han skal skri-
ve.

siulitáupuk, *intr. car. sing.*
de snaffe hinanden i
Munden.

siúnek, 1) det som er for-
ved en. 2) det, som fores-
staaer en; det forestaa-
ende. 3) Bjemed; det
man agter at giøte el.
agter sig til. 4) for-
stand; Begreb. Bruges
helt *cum suff.* deraf:

siórna (N.) v. siórnga (S.),
1) den el. det for ved ham.
2) det han har forestaa-
ende. 3) *adv.* i for; for-
rige Nar.

siórname v. siórngane, 1) for-
ved ham. 2) tilfor-
siórngagut, det samme.

siórnat, 1) det som er for
ved dem. 2) de forbi-
gangne Nar.

siórnanne, ⁹
 siórnetigtut,) for ved dem.
 siúnevne,)
 siúnevkut,) for ved mig.
 siunévtine v. névtigtut, for
 ved os.
 siúnerne v. siúnekkut, for
 ved dig.
 siunérvine v. névfigut, for
 ved eder.
 siúnikslak, 1) Fremtiden. 2)
 det som skal møde; den
 forestaaende el. tilkom-
 mende Sfiabne. Siu-
 nikslavut nællunætlárait,
 det er uvisst, hvad der i
 Fremtiden skal møde os.
 3) det foresatte Maal;
 det man i sit Liv stiler
 til; Enden. Siúniksetisu-
 maginiarúkk, tænkt vel paa
 Enden. 4) Øjemed; det
 man agter sig at gjøre.
 siunérsoagut, længe før ham.
 siórngak, i Overfjor.
 siórngak-siórngak, for tre
 Aar siden.
 siórngago, ad Aare.
 siórnaliok, intr. har været
 paa et Sted i nogle Vin-
 tre; er steet for nogle
 Aar siden. Hérá: conj.
 siórnaligame, i de forrige
 Aaringer; i de forbi-
 gangne Aar, og subj. siór-
 naligune, om nogle Aar.
 siórnalitlak, overgjemt; fra
 forrige Aar.
 siórngalitlak, 1) intr. har

noget overgjemt fra for-
 rige Aar. 2) tr. har det
 overgjemt.

siórnavok, intr. er el. steer
 først; gaaet først for sig.
 Hérá conj.: siórnaumet,
 første gang.

siórngerpok, f. tr.)
 siórngéiok, intr.) løber en
 anden i forvejen; kom-
 mer før han; vil være
 den første.

siórnerupok, intr. bliver
 forvirret; hans. for-
 stand staaer stille.

siúnerpok, f. intr. 1) er i
 forvejen. 2) er forestaa-
 ende. 3) er agtet; er Øjes
 medet, man stiler til.

siuneráu, tr. har det i sit
 Joved; har det til Øje
 med.

siunerláut, enforudsteet Be-
 stemmelse; noget fores-
 sat el. forud bestemt.

siúnekarpok, intr. og tr. 1)
 er noget bevidst el. er
 Fyndig derom; veed der-
 af at sige. 2) har Be-
 greb derom; fatter;
 begriber; forstaaer.

siúnekartok, Fyndig; vidén-
 de; begrihende.

siúnekangitsok, uFyndig;
 uden Begreb.

siúnekarnek, forstand; Be-
 greb.

siúnekangitsúsek, Mangel
 paa

paa Forstand el. Begreb.
 siunéiok, *intr.*)
 siuniúpok, *rr.*) forstaaer
 den; har ham i Tanke; mener det; staaer
 i Begreb derom. Iblit
 Pele niuvertok piet sunāu-
 ba, uanga merfa Pele Ka-
 lálék siuniukallóarpara, an
 mærker jeg først, at du ta-
 ler om Peder Røsbmand,
 og jeg havde derimod Pe-
 der Grønlønder i Tanke.
 siunéirfút, Rundskab Mid-
 del; det hvorved man
 kommer til Begreb.
 siunéirfutigau, *rr.* kommer
 til Rundskab el. Begreb
 derved.
 siunéiok, *rr.* 1) udfors-
 ker en; erkjendiger sig
 hos ham; adspørger
 ham; indhenter hans
 Tanke. 2) fatter; for-
 staaer; begriber; faaer
 Meningen af el. Ind-
 sigt i.
 siunerfirlak, den el. det som
 forstaaes; fattet; begre-
 ben.
 siunerfirlavok, *intr.* for-
 staaes; begribes; fattes.
 siunerfirlavok, *intr.* er for-
 staaelig el. begribelig;
 kan fattes.
 siunerfirlavok, forstaae-
 lig; fattelig; begribe-
 lig.

siunerfiórþok, *intr.* og *rr.* uds-
 forsker; adspørger en.
 siunerfiugak, udforsket; uds-
 spurgt.
 siunerfiugavok, *intr.* udsfor-
 kes; adspørges.
 siunerfrit, det man udsfor-
 sker hos en; det adspur-
 ge.
 siunerfiutigau, *rr.* adspør-
 ger derom; udforsker
 hos en desangaaende;
 søger at faae Rundskab
 hos ham derom.
 Siok, Sióálok, Sióárpok,
 Siomikpok og Siorak, see
 under Sió.
 Siorak, Sand.
 siorkiárpok, *intr.* fahrer ef-
 ter Sand.
 siorkiak, den som henter
 Sand; en Sandgraver.
 siorárpok, *rr.*)
 siorálok, *intr.*) strøjer Sand
 paa Gulvet.
 Sióravok v. syóravok, *intr.*
 gruer; er bange for no-
 get forestaaende.
 siórarflok, den som gruer
 for noget.
 sióráu v. óragau, *rr.* gruer
 for ham el. det.
 siórirfak, den el. det man
 gruer for.
 sióranek v. lyóranek, Gru-
 else.
 sióranak! Gru! hvor grues-
 ligt!

fióránarpok v. nakðu, *intr.*
er gruelig.

fióránartok v. fióránartok,
gruelig.

fióralsárpok, *tr.*)

fióralsáriok, *intr.*)

fióralsárik, 1) Kommer
en til at grue; indjager
Skraff; truer. 1) adva-
rer.

fióralsaut, 1) Trudsel. 2)
Advarsel.

fióralsautigað, *tr.* 1) truer
dermed; indjager Skraff
derved. 2) advarer der-
ved.

fióralságak, 1) truet, 2) adva-
ret.

Siórna, Siórngak, Siórnger-
pok og Sióupok, see under
Sio.

Sipperpok v. perfor-
pok, *tr.*)

kipperfóik, *intr.*) opstaa-
rer noget som at rette det
ved Ønening.

fippivok, 1) *intr.* er rev-
net ud. 2) *tr.* revner ud.

Sirkfak, see under Síksfak.

Sissamák, 1) fire (see
Gram. Cap. V. §. 3.) 2)
den fjerde (naar det læg-
ges til et *Singular*, see
Gram. Cap. XVII. §. 4.
Not. 1.)

sissamagau, *tr.* har til den
fjerde; udgjør den fjerde.

sissamat, 1) fire. 2) i plur.

sissamait, fire (lagt til et
Collectivum); fire flokke.

sissamánnik, fire gange.

sissamat, den fjerde.

sissamánne, for det fjerde.

sissamávok, *intr.* er fire; be-
staar af fire; i plur. sissa-
máuput, de ere fire i Tal-
let.

sissamángorpok, 1) *intr.* a)
bliver fire. b) bliver den
fjerde. c) bliver Tors-
dag. 2) *tr.* deler det i
fire; gjør fire det af.
Deraf:

sissamángormet, i Tors-
dags; om Torsdagen.

sissamángorpet, paa Tors-
dag; næstkommende
Torsdag.

sissamáralik, en som har
fire Bøner.

sissamarárpok, *intr.* faaet fire.

sissamáriarpok v. ríararpok, 1) *intr.* steer
el. gjør fire gange i Rød.
2) *tr.* — ved ham.

sissamerpok, *f. tr.* lægger
den fjerde til. 2) *intr.* i
plur. de blive fire i Tal-
let.

Sisse, Røvehule, i plur.
sissit, en Brint fuld af
Røvehuler.

sissékarpok, *intr.* har Su-
ler (en Røn.)

Sisslek, 1) Hærde. 2) Staal.

sissékpok, 1) *intr.* hærdes;
er

er haard i sig; er hær:
det. 2) *tr.* hærder Jern.

fisslegak, hærdet.

fissåvok, *intr.* 1) er hærde.

2) er Staal.

fissårpok, 1) *intr.* mister sin
hærde; er blødt i sig.

2) *tr.* stiller det ved sin
hærde; gjør det blødt
i Jlden.

fissårupok, *intr.* er uden
hærde el. Staal; der er
ej mere Staal for (en
Kniv, Øre el. Flintelaas.)

Sisserpok, 1. *intr.* og *tr.*
gjør dyb Rende el. Fure
i noget; furer det.

fissérnek, en Fure.

fissigak, furet.

Sissorårpok, see under næst
følgende.

Sissörpok, 1) *intr.* glider
ned ad. 2) *tr.* glider ned
deraf.

fissörtok, nedgleden.

fissörnek, nedgleden Snee
el. Is; Sneestred; Is-
stred.

fissorårpok, *intr.* 1) glider
ned af en Bratning. 2)
gaaer paa Skier.

fissorårtok, 1) den som gli-
der paa Skind. 2) en
Skjeløber.

fissoräut, 1) det Skind,
man glider paa. 2) i du-
al. fissoräutik, Skier.

fissoräurotit, Glæde. A.

fissuvok, *intr.* er udgle-
den.

fissuak, nedgleden Steen;
Sjeldstred; Steenstred.

fissingavok v. sungavok,
intr. er hæld og temme-
lig brat ned ad.

fissörpok, *intr.* strækker sine
Been ud (naar man ser
har siddet med dem krum-
me el. overfors.)

Sitserpok, 1) *intr.* a) træk-
ker igjennem (Vand el.
Sveed igjennem Klæder-
ne.) b) er igjennemtruk-
ken. Sitserkåunga åilamit,
jeg er ganske giennemsvedt.
c) sier op og bliver staa-
ende oven paa Jisen
(Vand.) 2) *tr.* a) træk-
ker igjennem det. b) sier
op deraf.

fissérnek, 1) det giennem-
trukne Vand el. Sveed.
2) det Vand, som er slet
op og staaet oven paa
Jisen (enten det saa er fro-
sen igjen el. ej.)

fissérkigpok, *f.* giver op af
sig igjen det man har
saaet formeget (et Wen-
niste, en Hund, en Glaske,
som er fyldt for fuld.)

Sitsörpok, see under Sissör-
pok.

Siüdlek, Siulerförpok, Siu-
litarpok, Siünek, Siüner-
Ee 3 pok.

pok, Siunerflok, og Siurdelek, see under Sio.

Siānak, see under Siūt.

Siurksuk v. fyurksuk, Susen; Brusen (af Vejir); Svinen og Tuden i Lusten.

siurksukpok, intr. det suser og bruser i Vejret; det hviner og tuder i Lusten.

siurksuktok, susende; brusende.

siurkle! hvilken Brusen! Siursardlukpok og Siursarikipok, see under næstfølgende.

Siūt, et Øre (Ørelæppen med alt tilspænbørende Tilbehør.)

siupiksarpok, intr. og tr. lægger Øret til noget; lyder derefter.

siumio v. miursak, Ørege, hæng; Øre-Ring.

siumiovok, intr. det hænger i Øret.

siumiutārpok, intr. hænger noget i Øret.

siānak, Ørebenet (det store rundhvelvede Been bag Ørelæppen.)

siurdlukpok v. si ufer rau, intr. har ont i Øret.

siurlardlukpok, intr. er tung-hør.

siursarikipok, s. 1) er lydhør. 2) lægger Øret til alt hvad der tales.

siutēitflok, 1) seenhørende; someehører, hørmeget man end taler til ham. 2) som agter ej, hvad der siges; som lystrer ikke.

siutigau, tr. har en til Øre: til at sige sig hvad den hører.

siutikitsflok, stumpøret.

siutitōk, 1) storøret; langøret. 2) et slags Hornugle, (der synes at være *Strix Asio*.)

siutinguvok, intr. har Ørepine.

siutingunarpok, intr. er usfordragelig at høre.

siutishortok, en liden Bilde, som Grønlanderne sige at være farlig, naar den kommer i Øret (*Tenebrio foissor*.)

siüterok, en Snegl; en Snekke (især: *Trochus grönlandicus*; *Tritonium Lapillus*; *Turbo grönlandicus* og *Nerita littorea*.)

siuterårsoak, en stor Lavsnekke (især: *Tritonium undatum*, *despectum*, *antiquum*, *glaciale*, og *fornicatum*.)

siuterūngoak, en liden Snekke (saasom: *Tritonium clathratum*, *craticulatum* og *ciliatum*.)

siuterårslak, en Snekkeligting; en bitte-liden Snekke.

Snekke (saasom: *Helix pellucida* og *nitida*; *Turbo Albulus*, *Trochus helicinus*; *Tritonium viridulum*.)

Siuterok, see under næsforegaaende.

Sive, Længde; Varighed (neppe bruelig, uden i *Compositum*: Sivekarpok, *intr.* har Længde el. Varighed; varer noget.

sivifok, lang; langvarig; som tager lang Tid. Ikke **sivifok**, en lang Fjord. Okallaktuak **sivifok**, en lang Tale.

sivisovok, *intr.* er lang; varer længe; tager lang Tid.

sivisök, meget lang el. langvarig.

sivisökau v. **sivisövok**, *intr.* er meget lang; varer særdeles længe.

sivisömik, længe.

sivisüssek v. **sivisursüssek**, Længde; Langvarighed.

sivisutigau, *intr.* og *tr.* er saa lang; varer saa længe som; har forholdsmæssig Længde el. Varighed dermed. Kannok **sivisutigä**? hvor lang er den? **Tajma sivisutigau**, saa lang er den. **Tauna sivisutigä**, er saa langvarig, som den.

sivisutigirfok, af forholdsmaessig Længde mod noget; af Varighed med. **Tajma sivisutigirfok**, saa lang.

sivisutigirfomik, forholdsmaessig længe. Kannok **sivisutigirfomik**? hvor længe?

sivikipok, *tr. intr.* er fort; varer fort; tager lidens Tid. Ikke **sivikipok**, Fjorden er fort.

sivikitsfok, Fort; Fortvarig. Aursak **sivikitsfok**, en fort Sommer.

sivikitsfomik, Fort; Forteligen.

sivikitsüssek, Korthed; Fortelighed.

sivitörpok, *tr.* gjør det over lang.

Sivekarpok, **Sivikipok** og **Sivifok**, see under næsforegaaende.

Sivkerpok, *f. intr.* fukker; kan ei holde sig for latter.

Sög, Ja. (S.)

Sördle v. **Sördlikiak**, ja vist nok.

Sökak, Barde; Gvalbaende; det saa kaldte Sistebeep.

Sökälik, 1) en Bardest; en Gval, som har Barder. 2) den egentlige store Gvalst, hvoraf Sistebeenet

net faaes (*Balena Mysticetus.*)

sókíarpok, *intr.*)

sókiok v. kéjarpok, *tr.*) stjer
rer Barden ud af en
Gvalfist.

sókíorpok, *intr.* arbejder i
Barden; har med Giste-
been at bestille.

sókartak, 1) Beenring om
de grønlandste Span-
de el. Kar. 1) Tønde-
baand.

sokartéksak, Baandstage;
Splitter til Tønde-
baand.

sókarléipok, *f. 1) intr.* læg-
ges Baand paa; faaer
Baand paa sig (en Tøn-
de; Ballie ic.) 2) *tr.* læg-
ger Baand paa den.

sókarléipok, *intr.*)

sókarserfórpok, *tr.*)

sókarfioppok, *intr. og tr.*)
det samme i sidste Bemær-
kelse.

sókartalliok, *intr.* gjør Tøn-
debaand.

sókartalliorpok, 1) *intr.* det
samme. 2) *tr.* gjør Baand
tilrette og lægger dem
paa Tønden.

sókartak, see under næstfore-
gaaende.

Sókán, see under Súna.

Sókodlek, en Ballierer,
som fahrer til Sang og
og Dands- & Lystighed.

sókódlipok, *r.*)

sókóllíartorpok,) fahrer til
sig Lystighed.

sókóllavok, *intr.* ballierer;
er til sig Lystighed, og
i sær med at synge og
dands.

sókóllarsok, en Ballierer;
som er til Lystighed.

sókólláurapok, *intr.* det sam-
me (bruges af de døbte
om Hedningene, som saa-
ledes bære sig ad.)

Sóngom, Ja. (*S.*)

Sóngoma, ja vist.

Sorárpok, *intr.* holder op
med noget (at gøre, ar-
bejde, spise ic.); ender;
slutter.

forárupok, *tr.*)

foráruksíok, *intr.* 1) holder
op dermed. 2) affiger;
forsager; vil ej mere be-
fatte sig dermed. Ajor-
tok forárudlugo, at affige
det onde.

foráruksak, 1) det man har
holdt op med. 2) det af-
sagte. 3) det levnte. i
plur. foráruksat, Levnin-
ger.

forájavok, *intr.* er nær ved
at holde op; er ved En-
den.

forálertorpok, *intr.* standser
lidt i sit Arbejde.

forárut v. rutíksak, 1) Slut-
ning;

ning; Ende. 2) Afsteed;
Sarvel.

Sórdlo, ligesom. Heraf
den Talemaade: Sórdlo
kangäivna? Hvor lang
er dog Tiden?

Sorøjuk, see under Suna.

Sórsukpok, *intr.* og *tr.*
ansalder; bestormer; lø-
ber ind paa en.

Sórsuktok, 1) en Bestor-
mer; en Anfalder. 2)
i *dual.* og *plur.* a) Strids-
mænd; Soldater. b)
Bjørne og Hunde, som
ere oppe at bides.

Sórsuktúksak, en Soldat;
en Stridsmand.

Sórsútlarpok, *tr.* bestrider
en stærkt; ansalder el.
sætter an paa ham med
Magt.

Sórtlak v. lek, en Rød,
især i Sukkerrod (Rø-
den af den Urt Tagleru-
nak.)

Sórtlektórpok, *intr.* spiser
Sukkerrodde.

Sórtlerfiórpok, *intr.* søger
efter Rødder i Jorden
el. paa Bratninger hvor
de voks.

Sórtliarpok, *intr.* gaaer el.
fahrer ud efter Sukker-
rødder.

Sórtliak, den som er ude ef-
ter Sukkerrodde.

Söugak, see under Saug-
uak.

Söuvok og Sua, see under
Suna.

Suák, *Siste Rogn.*

suaktórpok, *intr.* spiser
Rogn.

súalik, en *Sist* med Rogn.
súkiórpok, *intr.* Røger
Rogn.

suáursak, i *plur.* suáursat,
Gryn; Grød; Velling.

suáursartórpok, *intr.* spiser
Grød el. Velling.

suáursfiórpok, *intr.* Røger
Grød el. Velling.

Suákpok, 1) *intr.* striger
uden for, for at faae no-
gen ud; raaber ud. 2)
tr. raaber ham ud; tal-
der paa ham, for at faae
ham uden for. b) taler
haardt til et Barn, som
er utaalelig; taler til
Ørene paa det. c) giver
den en Fort Bebrejdel-
se, som uventende har
sungen paa ham (bruges
kun om Stridsfjænge, naar
de rette forberedte San-
gere have sluttet, og da en,
som i Stilhed hjemme har
forfattet en Sang om no-
gen til at opbyde ham, træ-
der uventende frem dermed,
derpaa den, der i Forsam-
lingen hører sig nævnt,

springer op og giver ham noget at løbe med for det første, til han bedre faar belabet sig paa Svar en anden gang.) Suakikk! lad ham dog vide, at du ikke er bange for at svare ham! suagávok, *intr.* 1) bliver raabt ud; Faldes uden for. 2) bliver tiltalt (et Barn.)

suárpok, *intr.* og *tr.* 1) striger af fuld Hals til nogen for at faae ham til sig. 2) striger til sine Hunde.

suárkán, *intr.* gjør stærk Anstrig; straalser overmaade.

suárpallukpok, *intr.* der gøres Anstrig.

sualukpok, 1) *intr.* a) er el. gjør noget i høj Grad mere end andet. b) er el. gjør noget formeget. 2) *tr.* a) gjør formeget der, af med en el. noget; begegner ham el. det alt for stærkt. b) gjør det mere end en anden. Seglatigallunga sualukparma, du er den værste til at lyve om mig. 3) (*neg.* a) holder Maade. b) er ej den værste.

sualukáu v. lukpetlákáu, *intr.* og *tr.* er el. gjør alt formeget (enten i ond el. god Forstand.)

sualúktok, 1) det som er for meget; overmaade meget. 2) umaadelig.

sualúngnek, Umaadelighed.

sualúngitsok, maadelig; ej formeget.

sualúnginek, Maadelighed.

sualúktomik v. lúngmik, 1) formeget; uden Maade. 2) mere end andet; meest. 3) overmaade meget.

sualugúpok, *tr.* gjør for meget ved en; bliver værre mod ham.

suald v. lumigle, ja tilfulde; det var et sandt Ord; deri har du stor ret.

sualuktakállune, *et verb. def.* der neppe bruges uden i *inf. appl.* i alle Personer *adverbialiter*: det var og til gavn el. alt for grovt gjort; man kunde dog ej bruge Maade; altså, at Folk ej ville gaae en Middelvej.

suángavok, *intr.* 1) bliver fuld el. haard (f. Gr. et Trüentimmerbryst); modnes (en Byst); staaer udspendt som en Blære el. hornet (en Glæde.) 2) fuser frem med sin Tale imod en; overfuser nogen; bruger en stem Münd; taler en baste til.

suang-

suangavigðu, *rr.* det samme i sidste Bemærkelse.

suángarpok v. gariarpok, *intr.*

flyder sig stærkt i Væsten; løber i en Hast i Vester (et ungt Meenisse.)

Suald, Sualókpok, Suángavok, Suángarpok og Suárpok, see under næstforegaaende.

Súdlarpok, Sudlerpok, Sudld, Sudluárpok og Sudluútfok, see under næstfølgende.

Súk, Trækvind; Træk igjennem smaa Guller og Nabninger.

Súe! hvilken Træk!

súerpok, *f. 1) intr.* det trækker; der er Trækvind el. utæt, saa Vinden har hemmelige Træk der igjennem. *2) rr.* det trækker ind til en el. igjennem hans Klæder.

suerkáu, *intr* og *rr.* det trækker stærkt ic.

súerfok, det som trækker; det Sted, hvor gives hemmelig Trækvind.

súerfórfok, stærkt Træk; et Sted, hvor gives stærkt Trækvind.

súernárpok v. nakáu, *intr.* det forvolder stærkt Træk gjennem Klæderne; det er alt for stærkt Blæst at gaae i.

súdlarpok, *1) intr.* a) flyger

ind (Sneen.) b) tilfyges af Snee (Husgang el. Kævesælde.) *2) rr.* flyger derind; tilflyger den.

súdlárnek, Fog; den indfygedes Snee.

súdlárlímavok, *intr.* er tilfyget.

súdlartípok, *1. rr.* blæser Sneen derind (Vinden.)

súdlárpok, *1) intr.* udfejes el. fíles ved den indfygedes Snee (Husgangen.) *2) rr.* reenser den derfra; udfejer Sneen deraf.

súdléjarpok, *rr.* det samme i sidste Bemærkelse.

súdléjaut, et Redskab at feje den indfygedes Snee ud med, især: en Skrabbe til dette Brug ved Kævesælder.

súdló, det Gule i et Kør (f. Gr. i en Bierpose el. i et Beem.)

súdlólik, et Kør; enhver Ting, der er hult inden i el. pibet, som et Kør.

súdlortók, *1)* meget pibet el. hult; som har store hule Nabninger indvendig. *2)* et Kør.

súdlortóvok, *intr.* har store hule Nabninger indvendig; er meget pibet.

súdlíok, *intr.* *1)* bliver hult (en Land.) *2)* faaer Vinger (en Fagl.)

sud-

sudlúníkpok, *i. intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

sudliavok, *intr.* har Tandpine af hule Tænder.

sudliaríok, en som har hule Tænder og Smerte i dem.

sudlángovok, *intr.* den hule Tand smerter; det gør ont i den.

sudlorták, et Øre. *A.*

sudlortámíkpok, *i. tr.* hører. *A.*

sudlortámigak, det hørte. *A.*

sudlortálerpok v. lersörpok, *tr.* indgiver; indblæser ham; oplyser; gør tydelig for ham (bruges kun ved Heræie, da Tornak siges at oplyse Heræimesteren om Tornårsluks Ørd, at han kan forstaa dem.) *A.*

sudlokót, 1) Marv i Lenshjørningshorn el. i en Pennepose. 2) Skarn og Snavs i et Valhorn, Trompet el. Pusterør.

sudlokotéjarpok, *tr.* tager Marven el. Skarnet ud deraf.

sudluárpok, 1) *intr.* blæser; puster (med Munden.) 2) *tr.* a) blæser el. puster derpaa. b) puster det bort (med Munden); blæser det bort fra et Sted til et andet (f. Ex. Vinden — Sneen.)

sudluárnek, 1) Blæsen el. Pusten med Munden. 2) Vind; Blæst. *A.*

súltuk, en Vingefjer; en Pennesfjer; i *plur.* sulluít, en Jagle-Vinge, helst *cum suff.* sulluee, dens Vinger.

súllulik, med Vingefjere; en Vinge, som de store Fjer ej ere rykte af.

sullárfak, en Beenfjer paa Enden af Sarpuunstokken, kaldet Ernejnek; en Ernejnekfjer.

sullárfeksfak, et stykke Been tjenlig til saadan Fjer.

sudlérpok v. lersörpok, 1) *tr.* sætter Fjer paa Enden af en Buepil. 2) *intr.* den bliver forsynet med saadan Fjer.

sudluítíok, i *plur.* sudluítíut, et slags langt brunt Tang, som Grønlanderne spise.

sudluítíortorpok, *intr.* spiser saadan Tang.

sudluítíullíarpok, *intr.* er ude at samle saadan Tang til Spise.

sullorak, Snerten paa en Svøbe.

sullórkiok, *tr.* sætter Snert paa Enden af en Svøbe.

Suerpok, see under næstforegaaende.

Sug-

Suglugäü, tr.)

fuglursflok, intr.) synes at det er forliden el. ikke forslaaer; forsmaaer det.

fuglúgírlak, det som synes for ringe el. forsmaaes.

fuglúrsflok, en som agter det for lidet, han faaer; den som ej kan faae nof.

fuglunárpok, intr. 1) det forslaaer ikke; der er ingen forslag i; det ræf-fer ikke til; er utilstrækkelig. **2)** (neg. **fuglunán-gilak, det forslaaer; er tilstrækkelig; er ej at forsmaae.**

fuglunakáu, intr. er aldeles ingen forslag i; det vil kun lidet forslaae; det rækker langt fra ikke til.

fuglunártok, utilstrækkelig. fuglunársúlek, Utilstrækkelighed; liden forslag.

fuglunángitflok, tilstrækkelig; som forslaaer.

fuglunangitsúlek, Tilstrækkelighed; forslag.

Súkkávok, intr. 1) gjør ingen forfang; fortæller sig ikke; bliver ved sin egen Side og lader enhver med Fred. **2)** er lovfast og tilforladelig; har ingen Mæen; er i brugelig Stand (en **Súrr**; **Líne** &c.)

súkkarfarþok v. sipok, tr. gjør den tilrette; sætter den i stand til Brug, saa man kan lide ders paa (Snoren &c.)

Suillárkevok v. lárlárpok, intr. forslaaer Tankerne; fordriver Tiden.

suillárkovok, intr. driver Tiden bort til Unytte.

suillárkersfok v. kursfok v. lársártok, den som forslaaer Tankerne og søger Tidesfordriv.

suillárkot v. lársaut, Tidesfordriv; noget at forslaae Tankerne med.

suillárkotigáu v. lársautigau, tr. forslaaer Tankerne dermed; bruger det til Tidesfordriv.

suillárkogsfukpok, intr. Tiden bliver ham lang; han vilde gjerne have noget til Tidesfordriv.

suillárkogofuktok, den Tiden bliver lang; den som er forlegen med Tiden.

suillárkogomatók, den som er alt formeget for Tidesfordriv; en Dagdriver, som gider intet gjort.

Suinné, Rævelugt.

suinnipok, sf. intr. der el. det lugter af Ræve.

Súkak, en Støtte i et Huus; Stolpe; Pille; Stive.

Súkar-

sunāuna? 1) hvad er det?

2) hvad er det for en Ting? 3) i plur. soun okko? hvad er det for nogle?

sunčivna? 1) hvad var det vi hørde? 2) hvad er hiint for noget?

sumēpok, intr. 1) hvor han el. det og er. Sumēkuma iblittōg terlančkau-tit, hvor jeg og monne være, der skal da være med. 2) interrog. hvor er han, den, det? Sumēpit? hvor er du?

sumētōk? hvor han var el. hvor var han, den, det?

Sumētōk tikinerpauk? hvor mon han fandt ham?

sumērpiak? hvorsomhelst? paa hvad for et Sted?

hvor just? hvor dog i al Verden?

sumimē? ja hvor? jeg veed ikke hvor?

sumingmē? ja hvormed? jeg veed ikke hvormed?

hvormed dog?

sumimme? jeg veed ikke hvorfra? ja hvorfra?

hvorfra dog?

sumūmmē? jeg veed ikke hvorhen? ja hvorhen?

hvorhen dog?

sukūmmē? jeg veed ikke hvorigjennem? ja hvor-

igjennem? hvad Vej dog?

sörpiak? hvad just? hvilken just? hvilken er det egentlig?

sörfoak, 1) noget stort. Sorsoarmik uzēma pissēgallō-arānga, jeg tænkte at faae noget stort af ham. 2) noget slemt. 3) hvad for en stor Ting?

sūngoak, 1) noget lidet; en ringe Ting; det som er af liden Værdie. Sungo-amigloneet tunnisēgallō-ārparma, du maae dog give mig noget, hvor lidet det saa bliver. 2) hvad for en liden Ting?

sorojūk v. jūrksōak, 1) Skarn;

Snavs; en Ting, som er intet nyt el. værd.

2) ilde tilredt; bestidt og snarvet. 3) noget man ej Ejender, og maae være bange for at komme nær el. tage paa. Soro-

jūrksōang una? hvad mon det dog være for en Uting?

sorojūvok, intr. 1) er intet værd el. nyt; duer in-

tet. 2) er ilde tilredt; er meget bestidt og tilfølet.

sōkarpok, intr. har noget, hvad det og er; i neg.

sōkāngilak, har intet.

sūngoakāngilak v. sūngoarupok, intr. har hverken

det ene eller andet; har aldeles intet el. ikke en

Smule deraf.

fug.

fuærupok, *intr.* har gjort
Ende paa en Ting; har
ej mere deraf. Nekki-
mik fuæruponga, mit Sæl-
hundelisd er altsammen
gaaet med.

fukfak? hvortil? hvad er
det bestemt til? hvad
skal gjøres deraf? til
hvad Brug?

fuklævok, *intr.* er bestemt
til noget vist; i *negar.*
fuklængilak, har ingen
Bestemmelse; er ej be-
stemt til noget.

fuklarau, *tr.* har bestemt
en Ting til noget; vil
bruge det til noget; *helsi*
interrog. hvortil skal han
bruge det? hvad gavner
det ham?

fugäu, *tr.* 1) Kommer en
noget ved. 2) eri Slægt
med en. Sugingilara, jeg
kommer ham intet ved el.
jeg er ham ej beslægtet. 3)
hvad kommer han el.
det ham ved? 4) hvor
nær er han i Slægt med
ham? Sugäuk? hvad
kommer det dig ved el. hvor
nær er du i Slægt med
ham?

fugeekpuk, *car. sing.* Kom-
me hinanden noget
ved; ere i forvandelskab
sammen; røre hinanden
noget paa.

fugeekfuk, *car. sing.* for-

vandte; Paarsørende;
som komme hinanden
noget ved.

fugirfak, en Paarsørende el.
forvandt; den man
kommer noget ved.

fugingitsak, den man ej
kommer noget ved; en
ubeslægtet.

fukutia? hvor paa Lav?
paa hvad Sted deraf?
Sukutia pianerpa? hvor
er hun smuk el. hvad er
smukt paa hende?

fukutiarle? men paa hvilk-
ken Side? Ja, hvor
paa Lav?

furdlek? hvilken af dem?
(naar man har 2de eller
flere at vælge imellem.)

funäuba, 1) og just; og der-
imod. 2) hvad hører
jeg? 3) og se! (et Ord,
man bruger, naar noget
seer, man ej havde for-
modet.)

fouvok, *intr.* 1) er noget,
hvad det saa er. 2) in-
terrog. hvad er det? hvil-
ken er det? 3) i *negar.*
föungilak, a) det er in-
tet. b) det er intet nyt.
c) det er intet at frygte
for el. lægge Mærke til.
fourslok, det der er noget
el. noget ved at gøre;
noget at lægge Mærke
til; mærkværdigt; be-
tydeligt.

löungitlok, unyts; uvig-
tig; ubetydeligt.

löunerlok? hvad mon det
dog var?

lukuluk, noget sælt el. af-
styreligt.

lukuluarlarpok, *tr.* betager
en Ting sin Sælhed el.
Afstyrelighed.

lukuluitlok, den el. det som
ingen Afstyrelighed har
ved sig; uden Sælhed;
tæffeligt; yndig.

fulliok v. furllok, 1) *intr.*
bestiller noget, hvad det
saa er, helst *interrog.* hvad
bestiller han? Sullirlok
tekkogiga? hvad var det
jeg saae ham bestille? 2)
tr. bestiller noget for en
anden. Sulliatit? hvad be-
stiller han for dig?

fulliak v. furliak, en For-
retning; en Gjerning;
et Foretagende; det man
bestiller, hvad det saa
er.

fulliarðu v. furliarðu, *tr.* gjør
det til noget; gjør no-
get deraf, hvad det saa
er. Amek fulliarissoðuk?
hvad vil han gjøre af Skin-
det?

fulliarpok? *intr.* helst *interr.*
hvad søger han? hvor-
hen tracter han? hvad
stræber han efter el.
gaaer hen til.

fulliniarpok, *intr.* bestja-

tiger sig med noget;
har noget at bestille; er
sysselsat.

fullingisinnarpok, *intr.* er
uden bestjæftigelse; be-
stiller intet.

fullinerpok v. neriok, *intr.* har
vel noget at bestille; helst
interrog. hvad mon han
bestille?

fulliorpok, 1) *intr.* gjør no-
get, helst *interr.* hvad
gjør han? 2) *tr.* a) gjør
noget for ham, el. b)
derved. Annorák fullior-
pá? hvad gjør han ved
Skjorten?

fulliorbigau, det samme i
næstsidste Bemærkelse.

fullingak, en Gjerning;
det gjorde.

furlærpok, 2. *intr.* faaer in-
tet; bekommer intet;
kommer tomhændet
derfra.

furlærtok, den som faaer
intet; den som kom-
mer tomhændet derfra.

furlirpok, *intr.* og *tr.* 1)
hvad gjør han? 2) hvad
jager han efter?

fulliok? *intr.* 1) hvad fi-
ber han? 2) hvad faaer
han? 3) hvad faaer han
at see?

fulliak, noget han har
fiobt, faaet el. seet.

fulliniarpok? hvad vil han
fiobe.

fulli-

fussiniut, det man vil Ejbe
 be noget for.

fussiniutigau? hvad vil han
 Ejbe el. have derfor?
 Atak tatina fussiniutigai-
 uk? hvad vil du Ejbe for
 den Sælhund el. hvad skal
 den koste?

fussurpallukpok? *1. intr.* hvad
 smager el. lugter det ef-
 ter?

fussurpallukpok? *intr.* hvad
 lyder det efter?

futorpok, *intr.* hvad spiser
 el. nyder han.

fuvok, *intr.* 1) gjør noget,
 hvad det saa er; tager
 sig noget for. 2) skader
 noget; fejler noget. 3)
 faaer noget. Sungila?
 filhanintet? Nagga, sug-
 allóarpok, átamigloneet
 neitsimigloneek, Jo, no-
 get har han faaet, men
 om det er en átak eller en
 neitslek, véd jeg ikke. 4)

figer el. vil noget. 5) *rr.*
 gjør en noget; siger no-
 get til ham; vil ham
 noget. Sungila, han gjør
 de ham intet. Dette Ord
 bruges helst interrogative,
 og kan da i sin Bemærkel-
 se udstrækkes temmelig vist,
 og være *Verbum auxilia-*
re, ligesom Píok, saasom:

saa? hvad siger el. sag-
 de han? hvad fejler el.
 fejlede ham? hvad? su-

ák, hvad gjorde han
 ved ham? sudhure?
 hvad stak ham? suvit?
 hvad skader dig? hvad
 vil du? sudluta? hvad
 gif dog af os? suvise?
 hvad have J i sinde?
 sungilat? sagde de in-
 tet? syssavit? hvor skal
 du hen? hvad skal du?
 suviuk? hvad vil du
 ham? hvad har du
 med ham at gjøre el.
 paa ham at sige? suá-
 tit? hvad gjorde han
 ved dig? hvorledes tog
 han imod dig? syller-
 sok? ja, hvad kommer
 det derpaa an? hvad
 ligger der Magt paa?
 hvad da? det er lige-
 meget. syllégiga? hvad
 gaaer det mig an? hvad
 rager det mig? o. s. v.

sokáu v. fulerkáu, det samme,
 men i højere Grad at for-
 staae, især: 1) *intr.* fejler
 noget af Betydning.
 Soká? hvad fejler han
 dog, siden han skriger saa
 fælt? sokáit? hvad fejler
 dig dog? 2) *rr.* gjør no-
 get ved en. Sokáit? hvad
 gjorde han dog ved dig?

sunérpok? *f. intr.* hvad mon
 han skade? o. s. st.

tuagög? hvad siger han?
 hvad var det han sag-
 de? hvad sagde han der-

til?

til? hvad er det, sag-
de han?
suame, jeg veed ikke, hvad
han siger; ja, hvad si-
ger han.
suamigög? nu, hvad sag-
de han vel dertil?
suánit? 1) paa hvad Rant
el. Side? Suánit ukaler-
pit? paa hvad Side fil
du Haren? 2) af hvad
Harsag? Suánit affaviuk?
af hvad Harsag elsker du
hende?

Suñäuba, see under næstfore-
gaaende.

Sünnerpok, *f. tr.*)

sunnélok, *intr.*) for-
arsager; er Skyld i;
virker det; teer sig kraf-
tig i en (til det gode el.
onde.) Ajourungnærlok
angekkub sunnerpå, Her-
emesteren har virket det
ved sin Kuur, at han kom
sig. Tokorlok angekkub
sunnerpå, Høremesteren er
ved sin flette Kuur Skyld
i, at han døde.

sunnigak, den Virkningen
gjøres paa.

Súngak, Galde.

sungárne, Galdesmag;
Beefthed; Bitterhed.

sungárnipok, *sf. intr.* smag-
ger beeft el. bittert som
Galde.

sungárnæk, i pl. sungarneet,

de bageste smaa Tarme
i en Kype, som haveen
beefstagtig Smag.

sungarpallukpok, *intr.* er
galdefarvet; er lysgrønt
el. guult.

sungarpalluktok, galdefar-
vet; lysgrønt; guult.

Sungerpok, *f. intr.* er
frimodig; er trøstlig;
sungerlápok, *intr.* viser sig
frimodig.

sungerföropok, *tr.*)

sungerförok, *intr.*) sætter
Mod i en; virker fris-
modighed hos ham; trøs-
ter ham.

sungerföut, Trøst; det man
har at trøste sig ved el.
stole paa.

sungerföutavok, *intr.* er at
trøste sig ved el. stole
paa.

sungenföutigau, *fr.* trøfter
sig ved; stoler paa; er
desaarsag frimodig.

sungerföutituarau, *tr.* stoler
ganske derpaa; sætter
alt deri; trøfter sig
allene derved.

Sungidlit, et Frumt
Been el. Horn-Rør ved
Blæren paa en Kastes
piil.

sungidliserpok, *f. 1) tr.* sæt-
ter et saadant Rør der-
paa. 2) *intr.* bliver fors-
synet dermed (Blæren.)

Sung-

Sungiúpok, 1) *tr.* vænnes dertil; bliver det bevænt. 2) *intr.* lader sig lære (Singen, man vænnes til.)

Sungiúrflók, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

Sungiúrsak v. grátak, det man vænnes til.

Sungiúrsáþok, 1) *intr.* vænner sig til noget; lærer sig til. 2) *tr.* a) vænner en til noget. b) afretter; tæmmer (Hunde.).

Sungiúrsáþok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelse.

Sungiúrsáttur, det man vænnes til paa; Læreklud; Lærestykke.

Sungiúrsantigau, *tr.* 1) vænner sig til derpaa. 2) afretter dermed.

Sungiúrsagak, 1) tilvænt. 2) afvettes.

Sunórfit, *car. sag.* Smusstobak.

Sunórlisörpok, *intr.* bruger Smusstobak; snuser.

Sunórhvik, Smusstobak.

Supikpok, 1) *intr.* gaaer af Vejen for en, at han kan komme frem; sættes af Vejen for noget, at det kan faae Luft el. Fremgang. 2) *tr.* sætter det af Vejen; flytter det tilside.

Súþivok, 1) *intr.* Elven bryder igjennem og faaer Luft om Soraaret, naar Isen for Munden lyses. 2) *tr.* bryder den Is og skaffer Elvandet Luft (Søvefret.) Rök súþivá táva, der er da nu bleven Nabning for Elven. 3) *intr.* og *tr.* blæser paa (Isen); puster derpaa; opblæser el. oppuster den (med Mund el. Puster.)

Súþuvok, *intr.* og *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

Súþinek, en Vandsluse el. Elvfos om Soraaret, naar Elven formedelst Isens Løsning faaer Luft; Vandstod; Vandstøl.

Súþirfak, det man puster paa.

Súþupok, *tr.* 1) driver Lapsen ned (Elven, naar den agbæst.) 2) Vandstøl støder an derpaa.

Súþut, en Puster; en Blæsehælg.

Súrdlek, Sursærpok og Súvok, see under Suna.

Syanék, en Kloffe; noget som kan flinge.

Syanerpok, 1) *intr.* 1) den flinger el. ringer (Kloffen); det giver Klang fra

fra fig. 2) det flinger
el. synger i Øret.

fyánértok, det som flinger;
flingende; en Kloppe
som slaaer.

fyánák, Klang; Kloppe
lyd.

fyánárpok v. nártarpok, intr.
det lyder efter Kloppe
slag; Kloppe, slaaer el.
ringer.

fyánárikpok, s. intr. har
en Sjø. Klang: lyder
smukt.

Syèppok, 1) tr. a) ste-
ger; syder, b) affmelter.
(Spæk el. Æit, saa Fin-
terne blive tilbage.) 2)
intr. a) steges; sydes. b)
affmeltes.

syéchiok, intr. steger; bra-
ser.

syéttok, det som steges el.
brases.

syéttak, stegt; Steg.
syébbik v. syéttvik, Steges-
pande; Bradpande.

syéllio, intr. affmelter
Spæk og Sjøfommet el.

Trænen og Sittet deraf.

syélliak, det affsmeltede
Træn el. Æit.

syéllivik, en Smeltefjedel
(til Spæk el. Æit.)

Syoak, see under Sio.

Syórávok, see under Siorá-
vok.

Sækkiek, Brystet; Brin-
gen (udvortes); i plur.
sækkier, en af Bryste-
siderne, som bestaaer
af flere Dele. Atab sæk-
kia, en Sælbringe. Atab
sækkee, det halve af et
Sælbrin.

sækkiegt, Brystsyning;
Brystsyndels ved toet-
løbende Stribes indsy-
de i Stindet.

sækkieminck, et Stykke
af Brystet; et Bryst-
stykke af et Dyr.

sækkierrau v. sèrrivok, intr.
har ont over Brystet;
har Brystvær.

sækkiersepkok, intr. har
faaet Brystet til Deel,
som den der først stød
i Søedret.

sækkiegiokfarpok, tr.)

sækkiegiokfaiok, intr.) hel-
breder nogen for Bryste-
vær.

sækkiegiokfaut, Brystdraas-
ber; Medicaments for
Brystet.

Særbfak v. særvfak v. særp-
fak, i plur. særbfæt, 1)

Søedyt (Hvalfisk, Sæl-
bund el. Enbjærning) som
kommer op i et Jævvog,

og bliver eftersat af Jæn-
gerne. 2) Søefugl (Al-
ler), som drives paa
Land for siden at gis-

bes.

bes. 3) *Gist* (Øreder), som drives i en Bugt inden for en Dæmning, for at falde tørre i Ebhetiden.

særbfarpok, 1) *intr.* a) faaer et Spedyr paa ommeldte Maade ved at slaae Piil i det fra Bredden af et Ijsvog. b) træder frem; gaaer frem fra Breden paa Gulvet. 2) *rr.* Tætter (Maden) frem paa Gulvet.

særbfarterpok, 1. *intr.* det samme i 2den Bemærkelse.

særbfartertok, den som træder frem paa Gulvet.

særbfartipok, 1. *rr.* fører en frem; fremstiller ham.

særbfarniutigau, *rr.* træder frem for en anden el. i hans Sted.

særbfartbigau, *rr.* gaaer frem paa Gulvet til en.

særbfartorpok, *intr.* spiser det, som er fanget paa ommeldte Maade.

særbfavigau, *rr.* sætter Mad frem paa Gulvet til ham.

særbfægak, fremsat Spise. *særbfslaupt*, *car. sing.* Dyrene stimle sammen i Ijsvoget el. drives sam-

men paa ovenmeldte Maade.

særbfiok, *intr.* driver Sugle el. *Giste* for sig ind i en Bugt, for at faae hine paa Land og disse inden for en Dæmning, og siden des lettere fanges.

særbfinek, en saadan Maade at fange Sugle og *Giste* paa.

særbfirsok, *tplur.* *særbfirsut*, de som drive Sugle el. *Giste* for sig paa saadan Maade.

særbfiarpok, *intr.* er paa Gangst efter Spedyr ved Ijsvoge.

særbfiak v. *fiartok*, den som er paa saadan Gangst.

Særivok, *intr.* tærer; rinder; sier ud (Bæstene af en Hævelse uden Nabning el. Vandet af et Kar gennem heelt Træ.) *særinek*, det som tærer el. sier ud.

Særpok, *f. intr.* Munden løber i Vand paa en.

Særfiernek, opsvollen Iis paa en Elv.

særfiernerpok, *intr.* Iisen svolner op paa Elven.

Tå! *hys!* **Tys!** **Stil!**

tå-asit v. tā-asin-d! vil man vel høre! hør kun en gang til ham!

Tåblo v. *tåublo*, en Gage. tablorut, *helt i plur.* Gagesyning; de sorte pander Guden. Indsydede Strimer paa en Qvins des Gage.

tablorufærpok, *f. 1)* *intr.* er syet paa Gagen. *2)* *rr.* syer-hende paa Gagen. taublotok, storhaget; spids, haget.

Taggarikpok og Taggit, see under **Tåiok**.

Tagufarpok, *intr.* og *rr.* seer til; har Øje med; seer efter. Kajak tagufaruk, see engang efter Kajakken.

tagufuk v. *sungæ!* see engang, hvor han staaer og maaber!

tagufængauna! see engang ham! see her til denne! nej, see engang!

Tajma, saaledes; paa den Maade (er et *Slags Relativum til Demonstrativum* Ima.)

tajmamæ, ja saa; du træf det.

tajmæfpok v. *mæfpok v. mæpok v. tejmæfpok, r. intr.*

a) er saaledes. b) er som den var; er ved det samme (*f. Er. en Syg.*) c)

er som han vilde; gaaer, som han vilde have det.

b) gaaer som det kan, og ikke som det burde.

c) bliver som det er; gjør ej mere ved; staaes af Hovedet.

Tajmæissa-vok tatina, jeg vil ikke bryde mig mere om ham

el. derom; han faaer at gaae sin egen Vej. *2)* *rr.*

gør saaledes ved en.

Heraf:

tajmækile! lad det saa være el. saa gaae! vel saa!

tajmækufikile! ret brav, at det saa gaaer til! lad

ham kun saa gjøre! det er ligemeget! det er

det samme!

tajmæetok v. *mæitok v. mætok, 1)* saadan. *2)* den

som er ved det samme. Tajmæetok kemekpara, jeg

forlod ham i samme Tilstand.

tajmæfærpok, *f. 1)* *intr.* seer saaledes; gaaer saale-

des til. *2)* *rr.* gjør saaledes ved; beegner saaledes.

tajmaētipok, *ut. tr. 1)* lader blive som han el. det var. 2) slaar af sine Tanker; begiver det.

tajmāitomik v. māētomik v. tejmēitomik, derfor; des-aarsag.

tejmēitok, dog alligevel. Umneet pissungneng ajor² ponga; tejmēitok illāis-saunga, *skönt* jeg kun er slet tilfods, vil jeg dog alligevel følge med.

tajmāilliook v. māliok, *intr.* gjør saaledes; bærer sig saa ad.

tajmāilliorpok v. māliorpok, 1) *intr.* det samme. 2) *tr.* gjør saaledes med, el. mod nogen; begæjner ham paa den Maade.

tajmak! 1) saa! det er nu ej mere at tænke paa; borte var og blev det. 2) bruges det og hængt efter Tāva, saaledes: tāva-tajmak! nu kan man flyde en hvid Pind der-efter; nu har man seet deraf, hvad man kan vente denne Gang.

tajmāina! borte bliver han! tajmāinak, kun saa; blot saaledes, og ej anderledes. tajma-aglæt v. tamāglæt, kun saa; saa alleneſte; ikke mere.

tajmardlānak, just saa; lige paa samme Maade;

for al Verden saa; liv-agtig saaledes.

tajmāne, da; paa den Tid (forbigangen.)

Taika, see under Ika.

Tāiok, *intr. og tr. 1)* nævner (en Ting el. ens Navn.) Faldet saa og saa. 2) betyder en gjøre noget for sig; anmoder ham; taler ham til, naar man vil have noget gjort. Tāisinnanga, taet mig kun til, naar du vil noget. 3) erindrer ens Navn; betragter ham paa Tæle; taler om ham. Jpekli-game taigallāarpātūgit, vi have just talt om dig i disse Dage.

tāirfarpok, *intr. og tr.* det samme, naar det skeer ofte.

tāirfiok, *intr.* det samme, iſer: siger hvad man vil have el. hvad der skal gøres; udnævner; bestemmer.

tajniarpok, *intr. og tr.* paa Faldet; anraaber.

tāirfak, 1) nævnt. 2) ombedet at gjøre noget; anmodet.

tāirfāvok, *intr.* 1) nævnes. 2) ombedes; bliver anmodet.

tāirfut, en Led.

tāggarikpok, *f. intr.* vil altid have Tjener for sig.

el. Opvartning af andre; gider selv ej gjøre noget.

taigérdlukpok v. tæggardlukpok, *rr.* nævner noget fæst; siger det galt ud; taler det forkeert. taggit; det man beder en gjøre; det man giver ham at bestille.

tajnekarpok, *intr.* nævnes; kaldes; beder.

tåinek, i *plur.* tårngit, Bebrejdelsen; det man nævner el. siger om en i en Stridsang. Tåinka, mine Bebrejdelse.

tajniorpok, 1) *intr.* giver Bebrejdelse fra sig. 2) *rr.* bruger det til Bebrejdelse; bebrejder en det.

tajniorbik, den man giver Bebrejdelse.

tajniorbigan, *rr.* giver en Bebrejdelse; Fæster ham noget i Mæsen; bebrejder ham.

(Disse 4 sidste Ord bruges kun i Stridsange.)

taikslavok, *intr.* lader sig nævne el. udsige, deraf bruges især: negat. taikslångilak, staaer ej til at nævne; lader sig ej udtale; er uudsigelig.

taikslångitslok, uudsigelig; unævnelig.

tajnerdlukpok, 1) *intr.* taler

ilde; nævner det, som ont og usømmeligt er; bruger uanstændige Ord. 2) *rr.* a) nævner det ilde. b) misbruger det i sin Tale. c) beder en gjøre det, som ont er; viser ham i ønde Trinder.

tajnerdlångnek, ond Tale; slem Smak; usømmelige Ord.

tåiorpok, *intr.* og *rr.* 1) nævner en Ting flere Gange. 2) benævner. 3) nævner op, -det ene efter det andet.

tåiørnek, 1) en Benævnelse; Navngivelse. 2) en Stavelse.

tåilagak, benævnt.

taiut, Navn; det hvormed noget benævnes.

taiutekarpok, *intr.* benævnes; kaldes.

taiutilik, benævnt; nævnt; given; med Navn. Imåtomik taiutilik, som nævnes saa.

Tajniorpok og Taiorpok, see under næstføregaaende.

Tak, 1) Mørke. 2) Vorden. A. I denne Bemærkelse siges dog snarere: tarub tunga, o: Mørkets Kant.

tarmio, en som boer el. sidder i Mørket.

tår-

tårmbivok, *intr.* er el. boer
i Mørket; er i Skyg-
gen; overflygges. 167
tårsoak, 1) det store Mør-
ke; Bølgmørke. 2)
Jord. A.

tårsoarmio, Jordvært;
Rødder. A.

tårpok, 1) *intr.* er mørkt.
2) *tr.* gjør mørkt for et;
flygger for ham; ståer
i hans Lys.

tårtok, mørkt; det som er
mørkt el. hvor der er
mørkt.

tårtorfoak, 1) meget mørkt.
2) Helvede.

tårkau v. tårlovok v. tårtor-
lovok, *intr.* er meget
mørkt; er Bølgmørkt.

tårtulliok, *intr.* gjør noget
i Mørket; er i

tårtulliak, en Mørkets
Gjerning.

tårårpok, *intr.* er Tusør-
ke; er i Skumringen.

tårliok, *intr.* bliver mørk;
mørkes.

tårliörpok, *intr.* gaaer i
Mørket; løhrer i Mør-
ke.

tårfirupok, *tr.* Mørket
overfalder el. kommer
paa en

tårutårpok, 1) *intr.* gaaer
af Lys. 2) *tr.* — for en.
tålerpok, *f. tr.* overflyg-
ger; beskygger.

tålut v. lurak, 1) i Afminder-

lighed; et Skjul el. noget
der trækker for, at der
kan blive mørke. 2) i
Besunderlighed; et Gær-
dus; et Omhæng; et
Slør; et Skjumbret.
tålutékak, noget til Skjul.
tålystarpok, *f. tr.* trækker
Skjul for; trækker
Gardin el. Omhæng
for; skjuler for noget.

tårak, 1) Skygge. 2) Skyg-
gebillede el. lignende
Syn efter en; Darsel;
Gjenfærd. Iserfinaivotit,
merfa sillame tekkoglykit,
taret pinerpok, dy er inde
og jeg saae dig ude, det
har vel været dit Skygge-
billede. 3) Sjelen el. en
en Deel deraf. A. 4)
man siger og: a) tårab-
tunga, Skyggesiden. b)
tårane, i Skjul for det
el. paa den anden Side
deraf.

tårakarpok, *intr.* 1) har
Skygge; giver Skyg-
ge fra sig (en fast Ting.)
2) forårsager Skygge
(Solen.)

tårallik, det som giver
Skygge fra sig.

tåralikkisak, en Røffekist.
(Raja fullonica.)

tårajok, en Gæstgjæver. (Saa
falder han sig selv og an-
dre ham ved hans Herrens
fordi det sker i Mørke.)
tår-

tarajörpok, *intr.* heper i Mörke; over sit Gese-
rie.

tararörpok (S.) v. tarartor-
pok (N.) 1) *intr.* a) spej-
ler sig. b) spæer af en
Spand Vand (en Angek-
køk.) 2) *rr.* seer den el.
den Ting i Vandet.

tararörbok, Spanden med
Vandet, hvøraf der
spæes.

tararörout (S.) v. tarartout
(N.) 1) et Spejl. 2) den
el. det, som en Angek-
køk seer i Vandet, ved
at spæe deraf.

tararöroutigub, *rr.* 1) spæler
sig dert. 2) seer den el.
det i Vandet; spæer det
el. derom af Vandet.

taripok, *rf.* 1) *intr.* a) Kom-
mer i Skjul bag noget.
b) gæder ned (Solen.) 2)
rr. a) Kommer i Skjul
for en anden ved noget
mellemkommiende. Tuk-
tub, taripátigut, Khegus-
bpret kom i Skjul for os.
b) gæder ned for en (So-
len.) Sekkérngub taripá-
tigut, vi have mistet So-
len.

tarilerpok, *f. rr.* Kommer i
Skjul el. Skjuler sig
derfor.

tarilílavók, *intr.* er snart
oppe og tilsyne, snart

nede og i Skjul bag
Følgerne (et Gahrtsj.)

tarívik v. tarartak, et Skjul
el. Skuur at gaae bag
for nogen, som man ej
vil sees af.

tarívigtu v. tarartarú, *rr.*
Kommer i Skjul der
bag.

tarklak v. tarklangoak, 1) det
sorte paa et Fjeld, naar
det øvrige er bedækt
med Sne; en mørk
Bratning, som ingen
Snee kan hulle paa.

2) noget som rører sig
paa et Mark el. stille
Jau, og man seer langt
fra, som ganske lidet
(Dyr, Kamiske, Baad.)

tarklavok, *intr.* 1) er sort
og mørkt i de ellers hvi-
de Fjeldh. 2) er dunkelt
og saa langt borte, at
det kun er tilsyne, som
små sorte Plette, der
røre sig.

Takak, en Blod-Mare.

takarfiok, *intr.* følger efter
Maren; stedet hvor den
ligger.

takarfiörpok, *intr.* og *rr.*
aareladet.

takarfiut, et Aareladejern;
en Sneppert.

takarfiortipok, *r. intr.* lader
sig aarelade.

Takamörpok, *intr.*
plum

plumper i Vandet, saa det giver en huul Lyd (f. Ex. en Steen, man slaaer ned i Vandet el. en Aare, som med hele Bladet efter Bladen slaaes ned.)
 taramörpok v. tellamörpok, det samme (sm Konebaad-aaren.)
 takamörtipok v. taramörtipok, r. rr. plumper saaledes med Steen el. Aare.
 takamörtarpok, intr. plumper med Steen i Vandet.
 taramörtarpok v. tellamörtarpok, intr. roer paa en vis Maade, da hver andet Aareflag er plumpende og af alle Kræfter, hver andet sagte.
 takamirfarpok, 1) intr. plumper med sin Kajak Aare i Vandet (enten for at skrælle et Gædedyr eller for at falde nogen til sig, naar man er ved Strandbredden, eller for plaisir.) 2) rr. plumper for hans el. dens Skyld.
 takamirfarbigau, rr. det samme i sidste Bemærkelse.
 takamirfautigau, rr. plumper med sin Aare i Vandet derfor.
 takamugak (N), Kemmes Sølen; Saverten (Phoca barbata)

Takkffpok, r. intr. er urolig i sit Sind; har Uroe i Samvittigheden; græmmer sig over sin Opførsel. 2) holder sig tilbage med noget; er undseelig ved at komme frem dermed. 3) i neg. takkingilak, a) Samvittigheden tier hos ham (Kjent han vel havde at være urolig over.) b) viser sig frimodig til noget.

takkiktok, den som har en urolig Samvittighed el. er i urolige Tanter.

takkingnek, en urolig Samvittighed; Uroe i Sindet.

takkikfut, det man har en urolig Samvittighed over.

takkikfutigau, rr. har Uroe i Samvittigheden derover.

takkikfutikakarpok, intr. har noget paa sin Samvittighed; i negat. har intet paa sin Samvittighed el. at blive urolig og græmme sig over.

takkikfutarupok, intr. faaer Fred i sin Samvittighed.

takkikfutarunek, Fred i Samvittigheden.

takkikfutarutipok, r. rr. Kajak

Raffer Sted i Samvit-
tigheden; gjør rolig i
Sindet; bringer til
Sindsroe.

Takiklorpok, *intr. og tr.*

stjeler sig paa et Dyr ved
at komme i Skjul bag
noget, og saa komme
det ganske nær.

takiksortok, den Jæger, som
saaledes kommer bag
paa et Dyr ved at gaae
Omvej i Skjul bag no-
get.

takiksugak, det Dyr man
paa denne Maade stje-
ler sig paa.

Takkoak, Rejseprovi-
ant; Vejmad.

takkoaklak, noget til Rej-
seproviand.

takkoarpok, *intr.* har Rej-
seproviand med sig; er
forsynet med Vejmad.

takkoardu, *tr.* har det til
Rejseproviand.

takkoarbik v. takkout, en
Madpose; Madkurv;
Vadsæk; Rejsetaske.

takkursipok, *tr.* giver en
Proviand med paa Rej-
sen.

takkursisarpok, *intr.* for-
syner sig med Rejsepro-
viand.

takkursipok, *tr.* giver det
medført Rejseproviand;
proviandstovv dermed.

Takparpok, *intr.* bli-
ver viid oven el. neden;
bliver rummeligere i
den ene Ende, end den
anden.

takpangavok, *intr.* er viid
og rummeligere oven
el. neden (f. Ex. en Kiole,
der nedentil staaer ud til
Siderne.)

takpangarsok, viid oven el.
neden; rummeligere i
den ene Ende, end den
anden. Kéblertok tak-
pangarsok, en Trag-
Ervngufek takpangarsok,
et Spidsglas.

Takpikpok, see under Tek-
kovok.

Takpok, 1) *intr. og tr.*
trækker det ene Klæde-
bon ud af det andet (f.
Ex. Underpeltsen af Over-
verpeltsen; Strømper af
Støvler.) 2) *intr.* træf-
tes saaledes ud, det
yderste fra det inderste.
Kamikka taglik v. taglu-
gik! lad Strømperne ta-
ges ud af mine Støvler!
takfiok, *intr.* det samme i iste
Bemærkelse.

tåktok v. tåktak, udtrækt el.
afklædt saaledes.

Taklarpok, *intr.* Spen
bryder over ved Stran-
den, naar den er uro-
lig,

lig, og finder ingen Modstand; er Vand, flod; Vandet gaar over paa lave Steder.

takfårtorpok v. takfårmifårpok, *intr.* det samme, naar det sker een gang efter den anden.

Taktårpok, *intr.* Vandet skulper mod Jisen og giver Larm fra sig. taktårpallukpok, *intr.* det er en Larm af Søbrud mod Driv, Jisen; det larmer i Søen af Svalpen paa Jisen.

Tålerpok og Tålut, see under Tak.

Tamåflek, see under Tamårme.

Tamåglæt, see under Tajma.

Tamakangilak, Tamåkavok, Tamakè, Tamakèrpok og Tamåpok, see under næst følgende.

Tamårme, han gånste; hun, den, det gånste; al; alt; i *dual.* tamångmik, alle begge; begge to; i *plur.* tamårmik, a) alle. b) alles.

tamåt, ham, hende &c. gånste; altsammen; i *dual.* tamångnik, dem begge to; dem alle begge;

i *plur.* tamåfa, dem alle; allesammen.

tamårma, jeg el. mig gånste.

tamårpit, du el. dig gånste.

tamåuta, vi el. os alle.

tamåuse, J eller Eder alle v. s. v. (see Gram. VII Cap. § 5, 3.)

tamårput, vor gånste; alt vort.

tamårtik, J 2des gånste.

tamårse, Eders gånste; alt eders.

tamåt, adskilligt; allehaande.

tamånne, 1) i alle; hos alle. 2) i adskillige.

tamånnik, 1) dem alle (see Gram. I c.) 2) med dem alle. 3) med adskillige.

tamånnit, 1) alle vegne fra; fra alle. 2) fra adskillige; fra en og anden.

tamånnut, 1) til alle. 2) til allestider. 3) til adskillige; hid og did.

tamåtigut, 1) alle vegne; paa alle Steder. 2) hist og her; adskillige Steder.

tamårdlu'nak, det aldeles; altsammen; det gånste alt.

tamårsoak, det store gånste; den heel og holden.

tamårdlu'næt v. tamårsoit, de el. dem allesammen.

tamårdlu'narmik v. tamårsoar-

foarmik, de allesammen;
alle tilhobe.

tamardlu' nasa v. tamarsoi-
sa, dem allesammen;
dem alle tilhobe; den
hele Samling; alle uden
Undtagelse.

tamainak, et og alt; det
- ganste og aldeles.

tamainarsourmik, alle uden
Undtagelse.

tamadlek, en Sarpunnstok,
som ligner en Unak-
deri, at den har ingen
Beensfjer i Enden, men
dog har Kastetræ, som
en Enejsnek, altsaa er
ligesom noget af alt.

tamakavok, *intr.* flyder til
alle Sider, over og un-
der; er uvis i sit End
(en Flint.)

tamakangilak, *is.* *intr.* har
intet paa sit Legem; er
ganste nøgen.

tamakangitlok, blot; med
bare Krop; ganste el.
splitter nøgen.

tamaké, Landvind for-
stjællig efter Sjordens
Strøg, især: Nordost;
Nord-Nordost; og Ø-
sten til Norden.

tamakélok, *intr.* blæser saa-
dan Landvind, Nord-
ost &c.

tamakéropok, *f.* *1)* *intr.* i *sing.*
han ganste kommer el.
gjør el. vederfares no-

get; i *plur.* de alle tilhobe
Kommer. Tamakérlunga
ðlikponga, jeg stjelver
over mit hele Legeme. Ta-
makérupt nalegiartordlu-
tik, de som allesammen
til Prædiken. *1)* *tr.* i *sing.*
tager el. gjør ved el. be-
handler det ganste, i
plur. dem alle tilhobe.
Tamakissapara orklok,
jeg skal tage alt Spættet
el. det hele Stykke Spæk.
Tamakérlugit tunniaka,
jeg gav dem alle bort uden
at beholde nogen for mig
selv.

tamápok v. tamalliorpok,
intr. vil baade det ene
og det andet; er vegels
findet; kan ikke blive
enig med sig selv; har
mangehaande Tanker;
veed ej hvad han skal
beslutte sig til; siger
eengang saa og en an-
den gang saa; vakler.

tamátok, vaklende; vegels
findet.

Támmarpok, *1)* *intr.* a)
mistes; bliver borte;
Fastes bort; forlores.
b) gaar fejl; løber el.
fahrer vild. c) tager fejl;
fejler; forseer sig. *2)* *tr.*
mister; forlører; Faster
bort.

támmartok, *1)* mistet; for-
loren.

loren. 2) vildsfarende;
fortabt.

támmægak, det samme i 1ste
Bemærkelse.

támmarnef, 1) forliis;
Misten. 2) Vildfarelse.

3) Seiltagelse; forseelse.
tammáíok, *intr.* og *tr.* 1)

forlægger noget; veed
ej hvor man har lagt

det hen. 2) gaar vild
af noget (f. Ex. en Vej.)

3) taber af Syne (i Taa-
ge); veed ikke, hvor en
er bleven af el. fahret
hen.

tammáírsak, 1) forlagt. 2)
1 tabt af Syne.

tammartarpok, *intr.* begaaer
Sejl; forseer sig.

tammartarnef v. tammartáu-
zek, begangen Sejl; for-
seelse; Vildfarelse.

tammáupok, *tr.*)

tammáurfiok, *intr.*) tager
en fejl Ting; tager det;
som hører en anden til,
isteden for sit eget.

tammáutak, en fejltagen
Ting.

tammája, Sejlagtighed;
Tilbøjelighed til at fejl-
le.

tammajuipok, *1st. intr.* 1)
tager aldrig fejl. 2) bli-
ver aldrig borte.

tammajuítlok, 1) den som
aldrig tager fejl. 2) fejl-
fri; som aldrig forseer

sig. 3) det som aldrig
bliver borte; især: no-
get, som man glemmer
nøje paa og lader ej
komme fra sig.

tammajuítlugau, *tr.* glem-
mer nøje paa en Ting,
som han ej vil miste;
lader den ej komme fra
sig.

tammavípkok, *1st. 1st. intr.*
bliver borte med alle;
mistes ganske. 2) *tr.* mis-
ter med alle; mister no-
get bort, som man, al-
drig faaer igjen.

Tamát og Tamát, see under
Tamárme.

Tamérfa, see under Merfa.

Tamoarpok og Tamolúpkok,
see under næstfølgende.

Tamórpok, *intr.* og *tr.*
tygger paa noget med
Bíndtænderne.

tamoárpok, *intr.* og *tr.* det
samme, naar det stoor fle-
re gange i Træl.

tamoáíok, *intr.* 1) er gum-
lende; er i Sørd med at
tygge. 2) tygger Drøv.

tamolúpkok, *intr.* har gjer-
ne noget at gumle paa.

tamolúktok, den som gjer-
ne har noget at gumle
paa. Tamoluktungang

una! altid. Kal man see
ham gumlende.

tamorofukpok, *intr.* gad
G g havt

havt noget at tygge
 paa; har Appetit.
 tamorofungnak! ach, hvem
 der havde noget at tyg-
 ge paa el. spise.
 tamorofungnek, Appetit;
 Spiselyst.
 tamugak, 1) det man tyg-
 ger el. gumler paa. 2)
 Skraa i Munden. 3)
 Drøv.
 tamugéksak v. moægéksak v.
 moatuéksak, 1) noget at
 gumle paa. 2) et Tyg-
 gestind (et Sæstind med
 Spættet vedhængende; et
 Helleflønderstind og saa-
 dant.) 3) Skraatoba.
 tamugardu, tr. har det at
 tygge paa.
 tamugarirak, det man tyg-
 ger paa; Mæden, man
 har i Munden.
 tamugarirfarpok, intr. 1)
 har taget Tyggestind.
 2) har Skraa i Mun-
 den. 3) tygger Drøv.
 Tangajórpok, intr. ny-
 ser.
 tangajórnek, Nysen.
 Tangmárpok, intr. lejer
 sig; Kommer til et
 Sted med Telt og hele
 Boehave.
 tangmártok v. tangmák, helst
 i plur. tangmáit, den el.
 de som lejre sig.
 tangmárbik, en Lejreplads;

et Sted, hvort man Kom-
 mer til og rejser Telt op.
 Tangmíkpok v. teng-
 míkpok, t. 1) tr. a) stry-
 ger med sin Piil el. Kug-
 le 2c. langs ad et Dyr
 og rører det kun løse-
 lig an paa Overfladen
 uden dog at faae noget
 deraf; risler det kun
 yderlig i Huden el. Sje-
 rene. b) træder paa no-
 get vælende (f. Ex. en
 løs Steen) og kommer
 derved i Fald. 2) intr.
 falder paa saadan Maa-
 de.
 tangmíksiok, intr. det sam-
 me i 2de første Bemærkel-
 ser.
 Tapárpok, intr. dandser;
 springer; er lystig.
 tapártok, en Dandser el.
 Springer.
 tapárnek, Dands; Sprin-
 gen.
 Tapek, Tilgift paa Kjøb-
 bet, cum suff. tárka, brin-
 ges saavel om: hans Til-
 gift el. det han giver
 paa Kjøbet, som og om:
 dens Tilgift el. Tilgif-
 ten paa Tingene.
 tapíksak, noget i Tilgift;
 det, som gives paa Kjø-
 bet.
 tapérpok, t. 1) intr. giver
 noget til paa Kjøbet.
 2)

2) *tr.* a) giver til der paa; b) giver ham noget paa Kjøbet. 3) *intr.* og *tr.* Kjøder paa; lægger til noget, som var for lidet.

taperåu, *tr.* giver det til el. oven i Kjøbet.

tapereek, *car. sing.* som gaar under eet i Kjøbet; Styk, Per, som sælges under eet.

tapareekpuk, *f. intr. car. sing.* 1) de gaar under eet i Kjøbet; de skulle samlede være til Betaling. 2) tage fælles Deel i noget med hinanden. Heraf: *Infin. appl.* tapereeglutik, sælles; med hinanden; under eet.

taperbigåu, *tr.* lader ham faae Tilgift; tillægger ham noget oven i Kjøbet el. foruden andet.

taperbiginekarpok, *intr.* faaer Tilgift; nyder Tillæg.

tapipok, *t.* 1) *tr.* lader gaar under eet el. faae lige Deel, Skjæbne og Behandling; tager el. styder el. faaer paa een gang; behandler paa een og samme Maade. 2) *intr.* i *dual.* og *plur.* gaar under eet; faaer een og samme Skjæbne el. Behandling; ta-

ges el. stydes paa een gang. Heraf bruges *Infin. appl.* for: alle, som: Udlut tapidlugit, alle Dage. tapitarpok, *intr.* og *tr.* det samme, naar det sker flere gange; *f. Er.* styder ofte flere i eet Skud.

tapitåfok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

tapitæk, *car. sing.* 1) de som gaar under eet. 2) tagene under eet. 2) skudte i eet Skud.

tapupok, 1) *intr.* gaaer med deri; regnes med; bliver indberegnet; faaer sin Deel med andre. 2) *tr.* tager ham med; regner den med; indberegner det deri; indbefatter; indslutter i Sammen med andet; giver ham sin Deel med andre. Heraf bruges *Infin. appl.* for: Samt, som: Udlut attorpåj unnursæt tapudlugit, han bruger Dagene, samt Bøtterne.

taputak, beregner; medtag.

tarkovok, *intr.* er Tilgift paa noget.

Tapéropok og Tapipok, see under næstforegaaende.

Tapok, 1) *intr.* og *tr.* bringer noget op fra Stranden; henter det hjem.

tåtflok, *intr.* det samme i
1ste Bemærkelse.

tåtak, opbragt fra Stranden.

Tåptak v. tåptak v. tep-
tek, Pigskæl (paa
Kønskalben.)

tåptåursak (N.) v. tåptåur-
sak (S), Skæl paa Gist.
tåptåursalik, en Skælrist;
en Gist med fiendelige
Skæl.

tåptåursårpok, 1) *intr.* er
uden Skæl; har mistet
sine Skæl (en Gist.) 2)
rr. straber Skællene af.

Tapúpok, see under Tápek.

Tárajok, 1) Salt. 2)
salt Vand.

tarajórpok, 1) *rr.* salter. 2)
intr. saltes.

tarajóíok, *intr.* det samme
i 1ste Bemærkelse.

tarajórnípok, *ts.* *intr.* er salt;
smager salt.

tárajórnitfok, salt; saltsmag-
gende.

tarajorniltfórpok, *f.* 1) *rr.* sal-
ter; Raffer salt Smag.
2) gives salt Smag;
saltes.

tarajorniltfigak, saltet.

Tárajok, Táíak, Táíalikki-
sák og Táíarsórpok, see
under Ták.

Taramórpok, see under Ta-
kamórpok.

Táripok, see under Ták.

Tárikípkok, *f.* 1) *rr.* gjør
ny og ret Jld paa Lam-
pen (naar der Røg foges.)
2) *intr.* der bliver gjort
ny og fuldkommen Jld
paa.

tárikíórpok, *rr.* laver Jld
tilrette paa Lampen;
pudser den. 2) *intr.*
laves tilrette; pudses
(Lampe-Jlden.)

tárikíóíok, *intr.* det samme
i første Bemærkelse.

tárikíóut v. íút, en Lam-
pe-Pind; en Stikke at
lave Jlden tilrette med
paa Lam en.

tárikíóíunak, et lidet Slags
Spé-Orm (Holothuria
Priapus.)

Táírsak, see under Ták.

Tárnek, en Sjæl.

tárnilerpok, *f.* *rr.* 1) bega-
ver med Sjæl. 2) sætter
et Stykke til hans Sjæl.
A.

tárníngárpok, *intr.* 1) mis-
sker sin Sjæl; hans
Aand udfahrer; udgis-
ver sin Aand. 2) bliver
overmaade forstræffet,
saa Aanden maae for-
gaae ham.

tárníngáírsípok, *r.* *rr.* gjør
en Jaa forstræffet, at
han

han er færdig at miste
 Anden.
 Tårpok, see under Tåk.
 Tårto, en Nyrer.
 tartotårpok, *intr.* spiser Nyrer.
 tartotåmavok, *intr.* spiser
 gjerne Nyrer; er me-
 get for Nyrer.
 tartotåmarsok, en som spi-
 ser gjerne Nyrer.
 tartotårtut, nogle smaa
 Stjerner paa Himme-
 len, som sidde tæt ved
 hinanden og ere mindre
 end Syvstjernen.
 tartorut, Nyrerælg; Jed-
 men paa Nyrerne.
 Tårtok og Tarutårpok, see
 under Tåk.
 Tarnåpok og Tårnut, see
 under Tennipok.
 Tåtarak, et libet slags
 Raage, kaldet: Krykke
 (*Larus tridactylus*).
 tatarkiarpok, *intr.* er paa
 Krykkiefangst.
 Taublikpok, 1. 1) *intr.* a)
 bestraaes el. oplyses
 frem for et andet Sted
 (f. Ex. et Sted paa Bøg-
 gen i et mørkt Kammer,
 naar Lyset skinner igien-
 nem Døren fra næste Kam-
 mer.) b) gennemstikkes
 af Vanvare (f. Ex. et
 Skind, der skulde spæ med

Sting paa Ridsiden, men
 usforvarende bliver stullen
 tværs igjennem med Naal-
 len.) 2) *tr.* a) bestraa-
 len og oplyser et Sted
 frem for et andet (Lyset,
 Solen); b) gennemstik-
 kes Skindet af Vanvare.
 re.

taubliktipok, 1. *tr.* det sam-
 me i 2de sidste Bemærkel-
 ser.

Tåuna, see under Obba.

Tåursak, et Menniske. A

Tåurserpok, f. 1) *intr.*
 byttes bort. 2) *tr.* byt-
 ter det bort.

taurlåok, *intr.* 1) bytter.
 2) i *dual.* og *plur.* byttes
 med hinanden; tuste.

tåursigak, tiltustet; det
 man har byttet sig til.

tåursigaråu, *tr.* faaer det til
 Bytte; tiltuster sig det.

tåurte, *cum suff.* taurta, Byt-
 te; det som byttes bort.

taurtigåu, *tr.* bytter bort.
 taurtigeeek, *car. sing.* tvende
 Ting, som byttes lige
 om lige, uden noget
 til Bytte.

taurtigeeekpuk, f. *intr. car.*
sing. ombyttes lige for li-
 ge uden noget til Bytte.

taurtifiak, det som faaes
 til Bytte.

taurtifiaråu, *tr.* faaer det til
 Bytte.

taurtekarpok, *intr.* gives noget for af samme Slags. Umærponga taurtekangitsomik, jeg af- hændiger min Saad, og faaer ingen anden i Ste- den.

taurtekartipok, *s. rr.* giver en Værdie for det man faaer af ham.

Taurte, see under næstfore- gaende.

Täuto, Afsyn; Gestalt; Person; Udseende.

tautordlerpok, *s. intr.* bli- ver forandret i Af- syn; faaer et andet Ud- seende; seer ikke ud, som han plejer.

tautordlersok, den hvis Udseende er bleven an- derledes.

tautordlérse! hvor foran- dret er dit el. hans Af- syn bleven! hvilken Forandring i hans Ud- seende!

tautordlukpok, *intr.* har forandret sit Afsyn til det værre; seer bister og fæl ud; er ikke got op- sat; man kan see ham af, at han er vred.

tautordluktok, den hvis Afsyn forandres i Vre- de.

tautordlúrkse! hvor bister seer han ud!

tautorhsorpok, *rr.* seer efter ens Afsyn. 2) anseer hans Person.

tautð! seer man vel! nej holdt nu! Ej, hvad hø- rer jeg!

tautðuna! see hvilken en! seer el. hører man vel til ham! hvilket Af- stum! i *plur.* tautókko! seer man vel til dem! jo, de ere ret herlige Folk! de føre sig ret smukt op!

Täva, 1) da; derpaa; saa; dermed. 2) nu da; tænkte jeg det ikke nok; jo rigtig nok; der har man det.

taväina, der har man ham; borte er el. blev han; har man vel seet? hvor blev det dog af?

taväinak, i det samme; strax derpaa; just i sam- me Øieblik.

Tävkak, en Tverrem- paa Kajakkens Over- flade, at stifte Kastes træ el. andet under.

tavkaléropok, *s. 1) intr.* bli- ver forsynet med sli- g Tverrem (Kajakken.) 2) *rr.* sætter Tverremmer i den.

tavkalérsorpok, *rr.*)

tavkalérsök, *intr.*) det sam- me i sidste Bemærkelse.

tav-

tavkamio, et Kort Stykke Træv, som stiftes under sig Tverrem for at lægge Aaren paa.

Tedlimåk, 1) Fem (see Gram. Cap. V. §. 3) 2) den femte (dog i denne Bemærkelse kun lagt til et *Singulare*, see Gram. Cap. XVII. §. 4. not. 1.)

tedlimåt, 1) Fem. 2) i plur. tedlimåt, fem (lagt til et *Collectivum*); fem Glokke.

tedlimångorpok, 1) *intr.* a) bliver fem. b) bliver den femte. c) bliver el. er Fredag. 2) *tr.* deler det i fem; gjør fem der af. Heraf

tedlimångormet, i Fredags; om Fredagen.

tedlimångorpet, paa Fredag; næstkommende Fredag.

tédlimannik, fem Gange.

tedlimåvok, *intr.* er fem; bestaaer af fem; i plur.

tedlimåuput, de ere fem i Tallet.

tedlimarårpok, *intr.* faaer fem.

tedlimariarpok v. riarterpok, 1) *intr.* steer el. gjør fem Gange i Rad. 2) gjør det fem Gange ved ham.

tedlimarsarpok, *intr.* bruger alle fem Singre til noget; fludrer.

tedlimarsarbigau, *tr.* bruger alle fem dertil; slugter det fra sig; arbejder det flet.

tedlimérpok, *f.* 1) *tr.* lægger den femte til; faaer den femte til dem. 2) *intr.* i plur. de blive fem i Tallet.

tedlimåt, den femte.

tedlimånne, for det femte.

Tégarut, et Svøbekaft.

Téjak, et Armbaand.

tejárnek, den Deel paa en Sælhunds el. andet Spedyrs Forbeen, som følger strax efter Lalleen hen til Boven (og svarer til Haandledet paa et Menniske.)

tejárnak, en liden Gist af Tangsprellestægten (*Blennius lumpenus*.)

tèitlerpok, *f.* 1) *intr.* tager Armbaand paa. 2) *tr.* sætter dem paa en anden.

Tejárnak og Tejárnek, see under næstforegaaende.

Tèika, see under Ika.

Tejméitok, see under Tajma.

Tekérkok, en Vinkel; udfant; Vraa; et Gjorne; en Krog.

tekerkórhiorpok, *intr.* søger til

til Husets Hjørner; Fry-
ber i Krogene.

tekerkúkslak, en Hjørne-
steen.

Tekkiðvok, *intr.* 1) er
lang. 2) er høj (et Men-
niste.)

tekkirflok, 1) lang. 2) i
dual. tekkirfuk, et par
Buxer, som snøres un-
der Knæerne.

tekkirfúsek, Længde.

tekkigau, *tr.* holder den
for lang.

tékliok, 1) *intr.* bliver lang;
forlænges. 2) *tr.* for-
længer; gjør læng.

teklilspok, *t. tr.*)

teklilsiðlok, *intr.*) forlæn-
ger; gjør længere.

tektigau, *intr.* og *tr.* er saa
lang som; er forholds-
mæssig lang. Tagma tek-
tigau, er saa lang. Tau-
na tektigá, er af Længde
med den.

tektigirflok, forholds-
mæssig lang mod noget;
saa lang som.

tektigirfomik v. tektikfomik,
saa langt.

tektigeek, *car. sing.* lige
lange.

tektigeekpuk, *f. intr. car.*
sing. ere lige lange.

tengnárpok, 1) *intr.* er el.
bliver for lang. 2) *tr.*
gjør for lang.

téngtæk, længst.

tengnerráu, *intr.* er længst.
tengnerrovok, *intr.* er læn-
gere.

tengnerrúflok, længere.

Tekliok, see under næstfø-
lgende.

Tekko, Øiesyn; Paasyn.
Bruges kun med *suff.* og
apposicio, som:

tekkóane v. tekkóanit, i
hans Paasyn el. Øjne;
lige i Øjnene paa ham;
i hans Nærværelse.

tékkumnit, i min Nærvæ-
relse og Paasyn; lige
for mine Øjne.

tékkungnit, i din Nærvæ-
relse og Paasyn; lige
for dine Øjne.

tekkóanne v. ænit, i deres
Nærværelse el. Paasyn.

tekkúvtinit, i vores Nærvæ-
relse el. Paasyn.

tekkúvsnit, i eders Nærvæ-
relse og Paasyn, o.
s. fr.

tekkovok v. takkuvok,
intr. og *tr.* seer.

tekkotipok, *t. 1) intr.* a)
sees. b) lader sig see;
aabenbarer sig. 2) *tr.*
lader en anden see; vis-
ser ham noget.

tekkúngnikpok, *t. intr.* seer;
faaer i Øje.

tekkukfávok, *intr.* er syn-
lig; kan sees; i neg. tek-
kuk-

kuklåungilak, er usyn-
lig.
tekkuklåurfok, synlig.
tekkuklåungitfok, usynlig.
tékkurlak, seet; det som
sees.
tekkúklerpok, *f. 1) tr.* fal-
der en i Øinene; for-
aarfager at en bliver sig
vaer; Kommer ham for
Øjne el. i Sigte; bli-
ver usforvarende seet af
ham. Ukalek tekkuklar-
para, Haren fil mig at see.
2) *intr.* faaer at see den,
som sætter efter sig. Tig-
liktok tekkuklerpok uam-
mut, Lyben fil mig at
see.
tekkukléiok, *intr.* det sam-
me i 1ste Bemærkelse.
tekkuklersfok v. kukligak,
den man Kommer for
Øjne; den man usorva-
rende bliver seet af, og
ej skulde.
tékkursarpok v. tekkudlek-
tárpok, *intr.* og *tr.* seer
jevnlige en Ting.
tekkoranárpok, *intr.* og *tr.*
seer er Ting med for-
nøjelse; forlyster Øjet;
bestner.
tekkoranártok, den som for-
lyster Øjet el. seer paa
noget med fornøjelse;
en Bestner el. Tilstner.
tekkoranárbik v. nártar-
bik, en Skueplads.

tekkoranárniarpok, *intr.* se-
ger Øjenslyst.
tekkoranárniarnef, Øjens-
lyst.
tekkoranártitfok, *intr.* skaf-
fer andre noget lysteligt
at see paa; gjør sig ly-
stig for at behage dem.
tekkoranártitfurfok, en Ac-
teur; den som lader
andre faae behagelige
Ting at see.
tekkoranærpok v. nekáu, *f.*
intr. er behageligt el.
lysteligt at see; forly-
ster Øjet.
tekkoranærpok, behageligt
at see; lysteligt for Øj-
et.
tekkórarpok (N.) v. kórng-
arpok (S.), 1) *intr.* er
fremmed. 2) *tr.* Ejens-
der ikke; er fremmed
for.
tekkórartak (N.) v. kórng-
artak (S.), en Fremmed.
tekkornariarpok v. riartor-
pok, *intr.* og *tr.* Kommer
for at see noget, man
ej har seet før; Kommer
som fremmed; drager
i fremmede Egne.
tekkordlórpok, *tr.*)
tekkordlófok, *intr.*) fore-
stiller sig noget, som
dog ej høves for Øjne;
synes at han seer det;
det staaer ham for Øj-
ne.

tekkordlórnek, en forestilling; et Syn; en Aabenbaring.

tekkordlógak, et Syn; det man forestiller sig i Synet; den Aabenbaring man faaer.

tekkorofukpok v. kófukpok, *intr.* og *tr.* har Lyst til at see el. bestue.

tekkosuktorpok, *tr.* seer længe paa en; Kan ej faae seet nok paa ham el. det.

tekkosúngnarpok v. nakáu, *intr.* man maatte gjerne see ham el. længes efter at faae ham for Øje; det var værd at see.

tekkungiféinarpok, *tr.* har aldrig seet el. betragtet før.

tekkunuart, et Øje. i *dual.*

tekkunnatik, Øjne. *A.*

tekkusugáu v. kuyfugáu, *tr.* gider ej seet ham; Kan ej taale at see paa ham; ynkes over el. Jammer sig ved at see ham.

tekkuyfúngnarpok v. nakáu, *intr.* seer elændig ud; er usel og jammerlig at see til; er ilde tilfredt; det er en Ynf el. Skam at see ham.

tekkuyfúngnak! hvíffen Ynf el. Skam at see! hvor jammerlig et Syn!

tekkúfukpok v. súktarpok, *tr.* haffelerer med en; gjør sig tilgode med ham; gøtter sig ved hans Nærværelse.

tekkúfúppuk, *intr.* *car.* *sing.* de spøge el. haffelere med hinanden; de gøtte sig ved hverandres Nærværelse.

tekkyuakpok, *intr.* og *tr.* seer en Ting ikke klart el. utydeligt.

tekkyualerpok, *f.* *intr.* og *tr.* begynder at see det dunkelt; seer det ej længer saa klart som før.

tekkyuánnarpok v. nakáu, *intr.* er ej klart at see; er utydelig el. dunkel for Øjet; er betaaget.

tekkyuánnartok, dunkelt; utydeligt at see.

tekkyuánnárfiok, *intr.* det falder dunkelt; det bliver utydeligt at see.

takpíkpok v. tekpíkpok, *f.* *intr.* seer vel; er skarpsende; har et got Syn.

takpíksok, den som seer vel; skarpsende.

takpíksúsek, et got Syn.

takpíkarpok, *tr.* skaffer got Syn; gjør skarpsende.

takpíkúut, Øjenvand; ensalve; Middel til at skaffe got Syn (*f.* *Er.* *Snuus.*)

takpíkfiok, *intr.* kommer til

til at see got; faaer sit Syn igjen.

takpidlerpok, *f. intr.* taber mere og mere sit Syn; hans Syn svækkes.

takpingnakau, er got at see; falder vel el. ofte i Øjet. Udlome årtæt takpingnakau, i Dag ere der Sælhundede nok at see.

takpingærpok, *intr.* mister sit gode Syn; bliver Blind.

takpingærsok, den som har mistet sit Syn; en blindbleven.

takpêpok, *z. f. intr.* 1) er blind (især født blind.) 2) er stærblind; er svag paa Synet; seer ej vel.

takpêtsok, 1) blind; blindfødt. 2) stærblind; svag paa Synet.

takpêtsufek, Blindhed.

takpêngajekpok, *intr.* er næsten blind; seer meget svagt.

takpêliok, *tr.* gjør blind; forblinder.

Tekkoranârpok, Tekkoranerpok, Tekkordlôrpok og Tekkovok; see under næstforegaaende.

Tekpâua og Tekpâuna, see under Paua.

Tekpikpok, Tekkunnæt, Tekkutsukpok, Tekkuy-sugau og Tekkyuakpok; see under Tekko.

Tellamôrpok, see under Takamôrpok.

Tellêk, 1) en Arm. 2) et Armtag; en Allen.

tellerpik, 1) højre Arm. 2) højre Haand el. God. Tellerpiæt tunga, høite Side.

tellêrpok v. lêrsimavok, *intr.* har Armevee el. ont i Armen.

tellêrsok v. lêrsimarsofok, den som har ont i Armene. tellêrrok, en Forfalle af en Sæl, kvalfist eller andet Sæedyr.

tedlikpok, *z. intr.* faaer en Arm af en Sælhund til sin Deel.

tellêrkiok, 1) *intr.* syer Laller sammen paa et Skind. 2) *tr.* — paa det Skind.

Tellêrrok, Tellerpik, og Tellêrpok, see under næstforegaaende.

Telligvak v. tar'rigvak, en liden Gugl af Snejpestlaget, der synes at være den saa kaldte Vestelette el. Tolken (*Tringa* *interpres.*)

Tellipok, *z. intr.* holder sig til noget.

tellibigau, *tr.* holder sig dertil.

Tello, 1) et Skillerum; *met.*

lemvæg; især: et oprettet Skind paa Brien i de grønlandste Guse, hvorved den ene Samilie stilles fra den anden. 2) helst i plur. tellut, et Skydestjul af opfastede Stene, bag hvilket Skytterne kunde ligge og lure sig paa det forbiløbende Dyr. 3) en Skandse. 4) et Mellemgjerde. 5) en Dørtolpe.

tellokarpok, *intr.* 1) har Skillerum imellem sig og næstfølgende Familie paa Brien. 2) er uden Luft for sig selv (en Eng); er særstilt; er aflukt.

tellorpok, *intr.* opretter Skind til Mellemvæg.

tellugau, *tr.* har det til Lure. Stjul at sidde bag.

tellulliok, *intr.* gjør Skillerum, Lurestjul, Skandse ic.

tellulliorpok, *intr.* og *tr.* gjør Skandse, Mellemvæg ic. paa et Sted.

tellumiovok, *intr.* ligger paa Luur bag Skydestjul el. Skandse.

tellumio v. miursok, en Skytte, som saaledes ligger paa Luur.

Tellorau, *tr.*)

tellorfarpok, *intr.*) tør ej

Pomme en nær' el. tale til ham, da han viser sig saa underlig; veed ej, hvad der gaaer af ham; forstaaer sig ej paa ham.

tellorsitlarpok, *intr.* er stødt over noget, hvad det saa er; sidder og maa-ger, og hverken mæler eller taler; sætter Solret i forlegenhed med sin underlige Adfærd.

tellornarpok v. nakau, *intr.* er ej god at forstaae sig paa; er saa gnaven, at man maae være bange for at røre ved ham el. tale til ham; er i ont Lune.

tellornarsiok, *intr.* bliver sat i ont Lune; faaer noget at være gnaven over.

Tellorúpok, *r.* 1) *intr.* holder sig for ringe el. udfikket til at gjøre noget for en anden; stol-ler ikke paa sig selv; anseer sig udygtig ders-til. 2) *tr.* a) holder noget for ringe; agter det af ingen Værdie; und-seer sig ved at byde det frem. Kajarfissegallkar-ponga akkiklakale tellorúpaka, jeg skulde vel have mig en Kajak, men det jeg har

har at gibe derfor, agter jeg ej værd at nævne. b) holder sin Gjerning for ringe; agter den intet værd; anseer sig ikke at have fortjent noget dermed; er selv ikke fornøjet med det han har gjort. Mersukkaka tellorúrþok, illingnut; jeg er bange, at min Spæking ikke vil slaae dig an.

tellorúrþok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

tellorútok, den som holder sig selv udygtig el. troer lidet om sig selv.

tellorúrþak; det man hos sig selv el. af sit eget agter for ringe.

tellorúnarpok v. nakau, 1) er ikke værd at nævne el. agte for noget; er at slaae brag paa. 2) er udygtig til noget (i egne Tankter.)

tellorúnartok, 1) det som ej er værd at nævne el. agte for noget. 2) udygtig til at gjøre noget (i sine egne Tankter.)

tellorúnarþak, 1) ringe Værdie. 2) Udygtighed (i egne Tankter.)

Tennäubak (N) v. ten-näugvak (S.), 1) en fremmed Gjerning, som man er ubevant, 2) et

Sted, man ej er bekendt paa. 3) et Spædyr, som man strax slaaer sin Piil i paa Jag, før de andre faae gjort et Skud derpaa.

tennāubarpok v. nāugvarpok, *intr.* og *tr.* 1) gjør en Gjerning, som man er ej beløben i; er uvant dertil; er ej dreven deri. 2) er ej bevant paa et Sted; er endnu fremmed med der; er ej Landfjendt. 3) slaaer strax sin Piil i et Spædyr, før de andre komme paa Skud. 4) i *neg.* ten-nāubangilak, er vant dertil; er vel beløben deri; det er ej første Gang han gjør det.

tennāubartok, uvant til en Gjerning; ubeløben deri.

tennāubangitþok, vant til en Gjerning; vel beløben el. dreven deri.

tennāubaut v. nāugvaut, det samme, som tennāubak i 2de første Bemærkelser.

tennāubautigau, *tr.* det falder ham fremmed og ubevant. Mersornek ten-nāugvautigara, jeg er ej vant til at sye.

Tennérpok, tr.)

tennérþok, *intr.*) truer

en; forbyder ham noget strængeligen.
 tennértarpok, *tr.*)
 tennertålok, *intr.*) det samme, naar det stcer flere Gange og med flere Ord.
 tennérte v. nérstlok v. nérstlok, den som truer; en stræng Forbyder.
 tennigak, den som trues og forbydes noget strængeligen.
 tennertipok v. tennigåvok, *intr.* trues; forbydes strængeligen.
 tennertigau, *tr.* trues el. forbydes af ham.
 tennerut, Trusel; stræng Forbud.

Tengek, 1) Kraft; Styrke; Virkning. 2) Forslag i Spise; Drøjsse; Velsignelse. 3) det tykke og grove i Mad (s. Ex. Rjød og Klumper i Suppe.) 4) Spækgrever; Sittegrever (after Smeltning.)

tengekarpok, *intr.* 1) er Kraftig; har Styrke og Kraft ved sig (det som nydes.) 2) er drøjt; har Drøjsse; der er Velsignelse i.
 tengekartok, 1) Kraftig; som har Styrke ved sig. 2) drøjt; som der er Velsignelse i.

tengekangitlok, udrøjt; tynd Slampamper.

tengekartipok, *t. tr.*)
 tengekartitflok, *intr.*) 1) gjør Kraftigt el. drøjt. 2) velsigner; lægger sin Velsignelse deri.

tengekartitfinek, Velsignelse.
 tengekarungnærpok, *intr.* har mistet sin Kraft el. Drøjsse; Velsignelsen er gaaet deraf.

tengekarungnærspok, *t. tr.* tager sin Velsignelse deraf; stiller ved sin Kraft.
 tengilik, som har Kraft; drøjt; drøj Gøde; det der er Forslag og Velsignelse ved.

tengérpok, *t. tr.* Kommer tykt i det tynde.
 tengértak, 1) det samme som tengek i begge sidste Bemærkelser. 2) Jevning; det som er lavet tykt.

tengértalik, Suppe med Klumper, Rjød el. Jevning udi.
 tengérupok, *intr.* mister sin Kraft.
 tengigéksak, Spæk, som fyldes paa Poser, at løbe i Tran af sig selv, at man siden kan have de overblevne Grever deraf at spise.

Teng-

Tengmípkok, *see* Tangmípkok.

Tengut, *see* under næssifolgende.

Tennípok, *1. intr. 1) a) salves; smøres. b) salver sig. 2) tr. salver; smører med Salve.*

tennirfiok, *intr. det samme i sidste Bemærkelse.*

tennitok, *den som salves el. smøres; den som salver sig.*

tennitak, *salvet; smurt.*

tarnápok (N) v. tarngúpok, (S.), *tr. smører el. salver dermed; bruger det til Smørelse.*

tennirfút v. tárnút v. tárngut v. téngut, *Salve; Smørelse.*

tarngutiksak v. tengutiksak, *noget at smøre med; Salve; Spiritus ic.*

Tepfik, *see* under Teyfik.

Tep tek, *see* under Táptak.

Terdlik, *1) Stilhed; Genrykkelse. 2) en Sælhund, som ligger tryg og stille i Vandet. 3) intr. hvor stille! Sillar terdlik! Hllemænd, hvor henrykt er han! 4) cum suff. térdlinga, ens Gravværelse. I denne Bemærkelse kun med Apposizio, som:*

terdlinganit, *i hans Gravværelse; paa hans Bag.*

térdlingnit, *i din Gravværelse; paa din Bag.*

térdlimnit, *i min Gravværelse; paa min Bag.*

terdlingannit, *i deres Gravværelse; paa deres Bag.*

terdlivfinit, *i eders Gravværelse; paa eders Bag.*

terdlivtinit, *i vor Gravværelse; paa vor Bag, o. s. fr.*

térdlikpok, *intr. 1) er stille i sit Væsen. 2) er henrykt; sidder i Tanker. 3) er tankesuld; sidder stille af Bedrøvelse; er sorrigsuld. 4) er tryg og rolig (et Sædye el. et Menhiste, som venter sig ingen Fare.)*

térdliktok, *1) stille. 2) henrykt. 3) tankesuld. 4) tryg og rolig.*

terdlikfúsek, *stille Væsen; Stilhed.*

terdlingnek, *1) Stilhed. 2) Genrykkelse. 3) Tankesuldhed. 4) Tryghed.*

terdleksárpok v. likárpok, *tr. v. fáriok, intr. gjør en tryg el. sikker; følger ved noget at faae ham tryg (saa at man siden kan komme bag paa ham el. undgaae hans Paapandning.)*

terdlerórþok v. rórfinavok, *intr.*

intr. er tryg; er sikker;
formoder sig intet ont;
mener at Sagen staaer
paa gode Fødder.

terdlerórnek, Tryghed;
Sikkerhed.

térðliok, *tr.*)

terðléiok, *intr.*)

terðlingnikpok, *intr.*) 1) gjør
noget en uafvidende el.
paa hans Bag. 2) Fom-
mer bag paa en inden
han formoder det; over-
rumpler ham. 3) strafs-
er el. overstylder en for
det han er uvidende om
el. uskyldig i; mishand-
ler ham uforstyldt. O-
ma terðlíanga unatarn-
mik, jeg veed ikke, hvad
ont jeg har gjort, at han
flaer mig.

terðléirfok, 1) den som gjør
noget en anden uafvi-
dende. 2) den som fom-
mer bag paa en el. over-
rumpler ham. 3) den
som mishandler en an-
den uforstyldt.

térðligak v. lírsak, 1) uvi-
dende om det en anden
gør paa sin Bag. 2)
overrumplet; kommen
bag paa. 3) mishand-
let uforstyldt el. for det
han ej veed af at sige.

terðligávok, *intr.* 1) er uvi-
dende om det en anden
gør; var fraværende,

medens det stede. 2)
overrumples. 3) bli-

ver mishandlet for det,
man ej veed af at sige.

terðligárpok, *intr.* Sæl-
hunden ligger tryg og
stille i Vandet, ret som
ingen var ham nær.

terðligártok, en Sælhund,
som ligger saaledes
tryg og stille i Vandet.

Térðlak, 1) en Rotte. 2)
en Muus.

terðíangoak, det samme i fids-
te Bemærkelse.

terðísmiak, en Ræv (*Canis*
Lagopus.)

terienniarpok, *intr.* faaer
en Ræv; fanger Ræve.

terienniarniarpok, *intr.* sø-
ger at faae Ræve; er
paa Rævejagt.

Terienniak, see under næste
foregaaende.

Terkarpok, *tr.*)

térkáðok, *intr.*) Vinden
tager det bort med sig
el. fører det i Luften;
flyver bort dermed; dri-
ver det i Vestret; Blæs-
ten splitter det ad. Ig-
yit térkarpéjannórib, Vin-
den har splittet Græsset ad
alle vegne omkring.

terkárbigau, *tr.* blæser det
deri; syger det derhen
(f. Ex. Glarn i Welsen;
Sand i Vinene.)

ter-

terkallavok, *intr.* det flyver i Luften el. føres bort af Vinden.

terkallánek, det som føres bort af Vinden el. flyver i Luften; Bortføjning; det som fyger nogensteds hen. Amingoak terkallángoang-ál See et stykke Skind, som flyver for Vej og Vind. Imungme terkallánerit, Stara, som er fløjet i Welten.

Terkéingak, see under næstfølgende.

Terkiak, et Absconsel; Østtjærm.

terkialik v. terkirsartok, med Absconsel paa; den som har Østtjærm paa.

terkirsarpok, *intr.* har Absconsel paa.

terkirsirsarpok, *intr.* bruger Absconsel.

terkéingak, 1) Udhæng paa en Klippe; en skraa udhængende Bratning (enten af Stene, Jord eller Sne.) 2) et mangelbreenet See-insect, kaldet: Gistebjørn (*Oniscus Pforra*.) 3) et mangeskallet Skaldyr, kaldet: Chiton.

terkéingavok, *intr.* er saaledes udhængende; fremrager.

terkéingarfok, udhængende; fremragende.

Terkigau, *rr.* afholder sig derfra. (N.)

Terkigluk, en Unge af Remme-Sælen (*Phoca barbata, pullus*.)

Terkiklerpok, *f. intr.* spaaer sig det samme med en, som det er gaaet med en anden tilforn (*f. Er.* naar de ere syge, og den ene døde); er bange for, at det vil gaa saaledes igjen; venter sig ny Sorg.

terkiklernakau v. lersimánakau, *intr.* holdes forloren ligesom den første; det er at befrygte, at han vil gaa samme Vej, som den anden.

terkiklersimarsutigau, *rr.* ansætter ham forloren, ligesom den anden; mener at han vil gaa samme Vej.

terkikliutigau, *rr.* er sat i Skæf ved ham (den første døde), saa man mishaaber om den anden, at skulle gaa samme Vej.

terkikliutigisimanakau, *intr.* indjager Skæf ved sig Dødsfald *rr.* saa man siden bliver bange for

en anden i samme Tilfælde.

Térfa, 1) nok! holdt! det er nok! 2) der for dine Øjne. 3) der er han el. det (nemlig som man talte om); der seer du ham, hende ic. **Térfa** u-miara, der seer du min **Baad** el. denne er min **Baad**. 4) er det ham, hende, den el. det? U-miet **térfa**? er denne din **Baad**? 5) nu nyligen; just i dette Øjeblik.

térfsane, 1) der paa det Sted. 2) der hvor. Ig-lome **térfsane** illigavko pi-niariuk! søg den i Huset, hvor jeg lagde den. 3) her paa dette Sted.

térfsanépok, *intr.* 1) er der paa det Sted. 2) er her paa dette Sted.

térfsanétok, *deit* som er der el. her.

térfsanga, 1) derfra. 2) herfra.

térfsangäinak, 1) lige derfra. 2) pludselig; i en Studs el. Hast. 3) strax i samme Øjeblik.

térfsangäinarpok, *intr.* 1) Steer i en Studs. 2) sahrer bort i en Hast el. pludseligen.

térfsöna, 1) der igjennem; den Vej. 2) her igjennem; denne Vej.

térfsunga, 1) didhen; der. 2) her hen; hid.

térfsungäinak, lige der.

térfsäuna, i *dual* og *plur.* **térfsäuko**, 1) der el. her er han, hun, den, det, og. 2) den el. ham el. dem er det. 3) er det ham, hende ic.? 4) han, hun, den, det, de nu nylig. **Térfsäuna** pissiara, nu nylig skabte jeg den.

térfsäivna, i *dual* og *plur.* **térfsäivko**, han, hun, den, det, de fraværende el. nylig omtalte. **Térfsäivna** sjellugame áma pilerpok, nu nylig regnede det der ude og begynder atter.

térfsagó! det var at spørge om; ja, hvad andet?

térfsakále! Jo, jo! det er ikke at tænke paa.

térfsa-táva, just i dette Øjeblik; nu nyligen; for ganske lidet siden.

térfsaitfiak! for ikke længe siden; det er ej mange Øjeblik siden.

térfsale, for plaisir; for ingen Ting.

térfsaliok, *intr.* 1) det er kun saa Øjeblik siden. **Térfsaliok** tikigama, jeg kom for lidet siden. 2) han gjorde, kom ic. for nylig. **Térfsali-onga**, jeg har været her saa Øjeblik. *Deras Conj.* **térfsalig-**

saligame, efter faa Øjeblikke; for lidt siden.

terfugd, Siden; om en Siden Grund; om lidt; nu paa Stedet; om en søje Tid.

terfugðorpok, *intr.* han siger: siden; han vil ikke for om lidt; han vil bide endnu nogle Øjeblik.

terfugðungorpok v. guthiungorpok, *intr.* der forløber faa Øjeblikke. Her af Conj. terfugðungormet v. guthiungormet, lidet derefter; strax derpaa; Fort derefter.

Terlagð, Tersale, Tersaliok og Tersfugd, see under næstforegaaende.

Tessék, et særst Vandsted; en Dam el. Søe.

tesserloak, et stort særst Vand; en Søe.

tessingoak, et lidet Vandsted; en Dam; et Kjør.

tessirlsak, en indelukket Bugt fra Havet med smalt Indløb og gemeenslig brakt Vand.

tessirlsarlsoak, en stor Bugt af samme Bestaffenhed.

Tessliok, 1) en som ledes ved Haanden; den som maa ledes (et Barn; en Blind.) 2) en Gunstbrøder af det store

Slags (*Cancer Opilio, foemina.*)

tessliorpok, *intr.* og *tr.* ledes; ledsager; fører en ved Haanden.

tessliuðok, *intr.* det samme; er Ledsager.

tessliortok v. örte v. siuðfok, en Leder; en Ledsager.

tessliortigau, *tr.* har ham til Ledsager; ledsages af ham; lader ham lede sig.

tessliugak, ledt; ledsaget.

tessliorbik, den el. det man leder en til.

tessliorbigau, *tr.* leder hen til ham el. det Sted. Erningoannik tessliorbignanga, led min lille Søn til mig.

Tesslipok, 1) *intr.* udtojes; uddeenes; udstrækkes (det sammentrumpte.) 2) *tr.* utojer; uddeener; udstrækker.

tesslirlarpok, *tr.*)

tesslirlsiuðok, *intr.*) det samme, i sidste Bemærkelse.

tesslirlsak v. lirlsagak, utojet; uddeenet; udstrakt.

tesslirlsaut, et Udtoje; Redskab; en Steen el. et Jern at strække Skind ud med.

tesslirlsuavok, *intr.* lader sig utoje el. uddeene.

tesslirlsuarlsoak, 1) det som lader

der sig udtøje; uddeene-
lig. 2) især: en bunden
Natstrøje.

Tettagau og Tettamipok, see
under næstfølgende.

Tettårpok, *intr.* bestyr-
tes overmaade over et
fælt Syn; det især
ret i ham el. Gaarene
reise sig paa hans So-
ved derved.

tettagau, *rr.*)

tettalukpok *intr.*) tør ei see
dertil el. vender Øjnene
derfra af Frygt for at
blive forstræffet; Kan
ei taale at see derpaa.

tettamipok, *i. intr.*)

tettamigau, *rr.*) 1) døer
af forstræffelse over
et fælt Syn, saa at
Øjnene blive staaen-
de aabne. 2) bliver som
ude af sig selv over no-
get ret smukt og appe-
titligt, man ei kan faae
Øjnene vendt fra igien.

tettamitok, en som af for-
stræffelse er død med
aabne Øjne ek har seet
sig til døde af Skræk.

tettaminarpok v. nakau, *intr.*

1) er ret gyseligt at see;
et saa forstræffeligt et
Syn, at man kunde
døe deraf. 2) er ret hen-
rykkende el. saa indtra-
gende, at man ei kan

faae Øjnene derfra is-
gien.

Tétte, 1) Tillid; den
man slaaer sin Lid til
el. forlader sig paa. Ang-
ekkut terfa nællursut tet-
tingeet, Heremstjerne ere
de, Hedningene forlade
sig paa. 2) bruges det og
spottvis om: en Slurv
som duer til intet, ret
som man vilde sige: han
skulde man vel kunne
sætte Lid til! Sillar tet-
te! hvillen Karl at forla-
de sig paa!

téttekarpok, *intr.* har no-
gen at forlade sig paa.

tettigau, *rr.* lider el. forlas-
der sig paa; slaaer Lid
til; lader det komme
an paa ham.

tettigirlak, den man for-
lader sig paa; det man
sætter Lid til.

tettiklak v. tettigirléklak, no-
get at slaae Lid til; no-
gen at forlade sig paa.

tettiklavok, *intr.* er paalis-
delig, i neg. er upaalis-
delig.

tettiginek, Tillid; Sortrøst-
ning.

tettiginikpok, *intr.* forlas-
der sig paa nogen el.
noget; er tillidsfuld el.
trøstlig.

tettitok, 1) tillidsfuld. 2)
egen

egensindig; som har stor Selvtillid.
 tettirðvok, *intr.* 1) er tilidsfuld. 2) er egensindig; har stor Selvtillid.
 tettirðnek, 1) stærkt Tilid; fast Haab. 2) Egen-sindighed; stor Selvtillid.
 tettirðsekpok, *intr.* bliver modfalden; forsager.
 Tettigdu, see under næstførgående.
 Tettivok, see under næstførgående.
 Téttorpok, 1) *intr.* er for trang el. snever; er for æng el. Enap. 2) *tr.* finder den for snever; den er ham for trang. Kamikka tettorpaka, mine Støvler ere mig for trange.
 tétortok, trang; snever; æng; Enap.
 tétugak, det man holder for snevert for sig.
 tettórpok, *intr.* der er ej Rum dertil; det kan ej gaa ind.
 tettorkípok, *tr.* gjør fuldt; forarsager at der bliver trangt Rum. Iglo tettorkípæt tikeræt, Huset er fuldt af Besøgere, saa der er neppe Rum deri.

tétivok, *tr.*)
 tettirðflok, *intr.*) trængind paa; trykker; trænger en.
 tétirðsak, trængt; fortryt
 tettirðflok, en forttrykt
 tettivnek, Trængen; Trængning.

tettúðok, *intr.* har haart Liv; er plaget af Stoppelse.

Tévðik v. tépðik, 1) Lbaand; Belte; Gyrt 2) *spec.* et Spindbelte. Kat om Livet, hvor man fylder allehaan unytte Ting til Amlet.

tévðflok, 1) *intr.* omgyrt sig; sætter Belte om sit Liv. 2) *tr.* omgyler en anden.

tévðiak, 1) en Bardebitt el. lidet stykke Jistebe-bunden om Aftakblenden, for at hæfte den til Skaffet. 2) en lid Tverrem for paa Tjafften.

tevfiarmio, en liden Beeknap paa Kajaff forresten smaa Tverremin

Tíbarpok (N.) v. tígpok, (S.) 1) *tr.* bruger noget op paa Livet, saa langt fra Stranden, at det bliver i re end flodfrit. 2) *tr.*

a) føres saa højt op paa Landet (Eingen selv.) b) fahrer paa Rheenjagt langt oppe i Landet at forblive der det mæste af Sommeren, og tager med sig saa meget man kan bære.

tibartok v. tigvartok, en Rheenjager, som om Sommeren opholder sig langt oppe til Sjælds. tibaumipok v. tigvaumipok v. timsarpok, tr. fører noget saa langt op fra Stranden, at Søen ej kan tage det bort; gjør det flodfrit.

tivfikpok v. tipfikpok, f. intr. er højt oppe paa Landet.

tivfiksok, det som er højt til Sjælds.

Tible, Smudsighed el. Sit om Munden af det, man har spist.

tiblekarpok, intr. er tilsmurt el. har en slettet Mund af det, han har spist.

tiblikpok, f. intr. bliver tilsmurt om Munden af det, han spiser.

tiblingarpok, 1) intr. a) er afvisket om Munden el. stilt ved sig Sittighed. b) viser sig om Munden. 2) tr. viser en om Munden.

tiblingiarpok, tr. viser el. straber Sittet af Munden.

Tiblerpok, see under Tipe.

Tigak, 1) lad. 2) en Saa af Salthunde.

tigavok, intr. 1) er lad. 2) er et Sandyr.

Tiglek, Pulsen.

tiglerpok, t. intr. 1) Pulsen staaer. 2) det pikker el. banker i et Lem af Værk (f. Ex. i en Hævelse eller i Hovedet af Hovedpine.) Tiglerkåu pue, Hævelsen værker, saa det banker stærkt i den.

tiglernek, 1) Puls; Puls. 2) Tag. Tiglernerå missilig-uk! søl min Puls. 2) Pikken el. Banken i et Lem af Værk.

Tiglikpok, t. intr. og tr. stjeler.

tigliktok, en Tyv.

tigligak, det stjaalne.

tiglikajukpok, intr. er tyvagtig.

tiglikajuktok, tyvagtig; beegsingret.

tiglikajursåsek, Tyvagtighed.

tiglikbigån, tr. stjålet fra en.

tighigupok, tr.)

tighigursiok, intr.) stjeler til en anden.

tig

tigllågnæk, Tyberie.

tiglinertók, en stor el. grov.

Tyv.

tiglinertóvok, *intr.* er en stor Tyv; stjeler grovt.

Tigluarpok, 1) *tr.* slaaer en med Fnytte Næver.

2) *intr.* slaaer sig selv.

tigluiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

tigluarpok v. luktorpok, *tr.*)

tigluåiok, *intr.*) det samme naar det skeer ofte.

tiglugak v. lukrugak v. lugak, slaaet med Fnytte Næver.

tiglungnek, et Slag med den Fnytte Næve.

tigloupuk, *intr. car. sing.* slaaes med Fnytte Næver paa Skuldrene for at prøve Styrke.

tigloutuk, *car. sing. tvende* som prøve Styrke ved at slaae hinanden med Fnytte Næver paa Skuldrene.

tigluřsak, blaaslagen; et Slag, som bliver blaat el. grønt.

tigluřfarpok, *intr.* det bliver blaat efter et Slag.

Tigumiarpok og Tiguřsat, see under næstfølgende.

Tiguvok, *tr.* 1) tager; borttager. 2) tager fat paa; griber fat derom.

3) taget fangen; griber.

tiguruřiok, *intr.* 1) det samme. 2) tager til sig det, som er sat paa Spil; vinder Spillet.

tiguruřak, 1) tagen; borttagen. 2) det man tager fat paa. 3) fangen; greben. 4) i plur. tiguruřat, Xynkerne paa de grønne landste Skoe eller Støvle-Soller.

tiguruřarpok, *tr.*)

tiguruřåiok, *intr.*) gjør Xynker paa Skoe el. Støvler.

tiguruřaut, et Xynke-Been; et Instrument at gjøre Støvle-Xynker med.

tigumiarpok, *intr. og tr.*)

tigumiok, *tr.*) holder i Haanden; holder fat paa el. derom; omgriber; omfatter med sine Hænder.

tigumiarbik, v. tigumivik, en Hant el. Gribe el. et Gre i en Skaal, at holde fat i.

tigumiřgak, det man holder i sine Hænder; omgreben; omfattet.

tigumiuřerpok, *f. tr.*)

tigumiuřåiok, *intr.*) giver en noget i Haanden.

tigumiupok, *tr.* holder noget i Haanden for en; bærer det for ham.

Tikágulik, see under Tikek.

Tikbik, et Knæ i en Kajak; et Prunt Tverbaand af dem, som sidde nederst i Kajakken.

tikbiléropok, *f.* 1) *tr.* sætter Knæ i Kajakken. 2) *intr.* bliver forsynet der med (Kajakken.)

tikbilliorpok, *intr.* og *tr.* gjør Knæ til en Kajak.

Tikek, 1) Pegesfingeren. 2) Syering; Singsbølle.

tikágut, et Haandgreb paa Lentzen og Unakken, hvorom Pegesfingeren bjes.

tikágulik, en liden Hvalfist kaldet: Sverdstist (hvis Røgfinne ligner ommeldte Haandgreb) (*Balena rostrata*)

tikoarpok, *tr.* peger paa med Fingeren.

tikoægak, det man peger paa.

Tikerák og Tikérforpok, see under næstfølgende.

Tikípok, *tr.* 1) *intr.* er Kommen hjem. 2) *tr.* Kommer til en el. dertil. Kajartortok tikípara, jeg kom til ham, da han var paa Gæst i Kajak.

tikítlok, hjemkommen.

tikitsomálák v. tikiniartuálák! hvorlænge bier han dog, inden han kommer! det gaaer seent med hans hjemkomst.

tikítserpok, *f.*)

tikítserniarpok,) *tr.* oppes bier; bier til han kommer.

tikítserniartuálák! man vil længe faae at bie.

tikerárput, *intr.* car- *sing.* Komme alle hjem, som ere ude (enten drattendes en efter anden el. tilhobe.)

tikérartekáu, *intr.* omsider kom han hjem; længe nok varede det, inden han kom.

tikeratarfinnávak, *intr.* han fan gjerne komme hjem, om han vil.

tikeratarfinnáungoralláarpok, *intr.* han kunde gjerne være kommet hjem, om det havde været ham om at gjøre el. om han skulde komme el. hvis ikke noget er tilstødt ham undervejs.

tikívakok, 1) *intr.* Kommer engang imellem el. undertiden. 2) *tr.* Kommer til en nu og da.

tikílikpok v. líkavok, *intr.* den stærke Regn el. Sneebyge staar paa; det

rr. — dørpaa. Auzt tiks
salukpanga, hans Blod
sprang hen paa mig.

tiksaluktok, Vandspring;
det springende Vand el.
Blod.

Tiksarpok, *intr.* er geil;
liden Brynde; Lysten
Eldrer det ene, Rion
mod det andet.

tiksartok, geil; Lysten efter
det andet Rion; mand-
syg; Fonesyg.

tiksardluarsarpok, *rr.* gil-
der; betager sin Gejl-
hed.

tiksardluarsagak, en Gil-
ding; gildet Dyr el.
Menneske.

Tiksarpok, *s.*)

tiksarpok, *s.*) *intr.* sej-
ler; har Sejl oppe.

tiksartok, *intr.* sejler
for fulde Sejl med god
Sahrt.

tiksarnak v. siarnak, Bør;
Medvind; god Vind at
sejle med.

tiksersipok, *r. rr.* fører en
fort el. gjør at man kan
sejle got (Binden.)

tiksfiuserpok, *s. intr.* sæt-
ter Sejl til.

tiksfiok, *rr.* jager Jagle op;
d over dem paa flugt.

Tiksorpok, *1) intr.* er
udtørret (et Vandsted af
Heden el. stærk tør Grost.)

2) *rr.* tørrer Vandet
bort deri (Heden; Grost-
ten.)

tiksornek, et udtørret Vand-
sted.

Tillúkpok, *rr.* banker
Snee, Støv, Sjer x.
af Klæder; slaaer der-
paa med noget for at
faae det af.

tillúktorok, *1) rr.* det sam-
me, naar det feer flere
Gange efter hinanden. *2)*
intr. banker Klæder
(Senge eller Gangklæder)
el. Skind; fejer Klæder.

tillúktóik, *intr.* det samme,
tillúktout, en Stof at ban-
ke Klæder af med; et
Fejerør.

tillúktugak, asbanket.

tillúktugávk, *intr.* asban-
kes el. er asbanket.

Time, *cum suff.* timia,
Marv i Horn el. Been.
timéinak, blot Marv; me-
get mardet og løst; et
stet stykke Horn el.
Been.

timekangilak, *intr.* er uden
Marv; har ej synder-
lig Marv, men er fast
i sig; er got Horn el.
Been.

timíarsak, Brød.

timíarsartorok, *intr.* spiser
Brød.

timi-

timiúrslaut, Brøð, forraad;
Brøðpose.

timiúrslorpok, intr. bager
Brøð.

timiúrslortok, en Bager.

timiúrslorbik, en Bager;
Ovn; et Bagerhuus.

Timme, 1) et Legeme.
Innub timmá, et Renni-
skelegeme. Timmib pec v.
piksej, legemlige Ting. 2)
Livstykke paa et Klæ-
debon el. det hele Mid-
terste paa noget, som
har Udfanter. 3) fast
Land. Nunab timmá, det
faste Land. Timmivtinn-
pok, han er paa vort faste
Land el. paa det faste Land
over os.

timmerdlæk, langt oppe i
Landet; dybt inde i det
faste Land.

timmerpasikpok, f. intr. er
ej Vandet el. Stranden
nær; er heel oppe paa
noget (Landet, Jisen ic.)
og viit fra Bredden el.
Udfanten.

timmerpasikfokut, heel op-
pe; ej Udfanten nær.
Timmerpasikfokut ing-
erdlániárna, gaad ej
Strandbredden for nær.
Timmerpasikfokut kurk-
sarniaruk, fløv det mid
Midten af Træet.

timmilik, 1) med Legeme;
begavet med Legeme, 2)

legemlig; som hører til
Legemet (Lemmet ic.)

tingmut, Østværts mod
det faste Land; mod
Landet (hæges langt til
Søes, hvor man kan se
sees Overlandet.)

Tinne, Ebbe; udfalden
Vande.

tinnspok, f. intr. er Ebbe;
er udfalden Vande (brun-
ges især, naar Ebben har
naaet sit Maal.)

tinníngavok, intr. det er
i Ebben el. udfalden
(Vandet.)

tinnilerpok, f. intr. Vande
det falder.

tinnekkavok, 1) intr. er
stærk udfalden Vande
(nemlig i Springtiden.)
2) intr. og tr. Vandet
falder derfra, saa ofte
det er Ebbe.

tinnekkarsok, en Ting som
ej ligger høbere el. læn-
gere fra Landet, end at
den kan blive tør ved
hvert udfalden Vande.
Ujarak tinnekkarsok, en
Steen, som falder tør i
hver Ebbe.

tinnúpok, tr. Vandet er fal-
den derfra.

tinnursak, det, som Van-
det er falden fra.

tinnutipok, i. tr. fader det
falde, tørt (f. Ex. gjør
Saa-

Kangeliinen til en Baar
saa fort, at den kan fal-
de tør i Ebben.)

Tinge, i plur. tingit, Ly-
ste, Haar (Pubes.)

tingilik, mandbar; som
har faaet Lystehaar.

tingajuk, Haar under Ha-
gen paa et Rheensdyr.

Tingekpok, Tingerdlant og
Tingipok, s. under Ting-
miok.

Tingmik v. tingmirkfo-
ak, en stor sort Sæfugl,
som ligner Starven, og
synes at være: Topstar-
ven (*Pelecanus cristatus*.)

Tingmikpok, i. intr.
har aabent Liv el.
Durchløb; purgerer.

tingmingnartok, Purgere-
drif; Latativ.

tingmirsartok, et stælt Sjeld
ud til Sars, hvor Sø-
en bryder paa og slaes
jevnlige tilbage.

Tingmiok, intr. flyver;
er i med at flyve.

tingmirkok, flyvende; i
slugt.

tingmiak, 1) en Fugl. 2)
en Fugleham; et affræn-
get Fuglestind. 3) i plur.
tingmirsat, a) en Fugle-
hams-Pelts. b) en Un-
derpelz (af hvad slags den

og er.) e) Underfoder.
tingmiardlusksoak, en stor
Roofugl; en Ørn.

tinguvok v. tingivok, in-
tr. a) flyver bort. b)

gaaer bort uden at ny-
de det ringeste; Kommer

derfra med en tom Ma-
ve. Tingyssekāunga, jeg

vil vist flyve bort, naar jeg
kommer uden for el. Vin-

den maae vel tage mig med
sig, saa let er jeg, da jeg

intet har faaet i mig (saa
siges, naar man har været

paa Besøg, og intet nydt.)

2) springer over; Gør
Lustspring over (noget

højt el. en Kløft.)

tingunauvarfarpok, intr. ta-
ger noget til sig inden
man gaaer, for ej at væ-
re fastende.

tingunauvarutiksak, noget
at nyde for ej at gaae
med tom Mave.

tingipok v. gupok, i. 1)
intr. a) blæser bort; fly-

ver bort med Vinden
(noget i Lusten.) b) dri-

ver for Vinden (en Baad.)

2) tr. a) tager det bort
med sig el. driver det

bort (Vinden.) b) fly-

ver bort dermed (en
Fugl.)

tingitak, 1) bortblæst; bort-

fløjet (med Vinden.) 2)
bortdrevet (af Vinden.)

ting,

tingerdlæk, en flyt Unge,
som nylig er kommen
af Reden; en nys ud
fløjen Jugleunge.

tingerdlaut, et Sejl.

tingerdläuserpok, *f. intr.* og
rr. sætter Sejl til (paa et
Fahrtst); hidser Sejl.

tingerdlautéjarpok, *intr.* og
rr. tager Sejl fra; gier
Sejlene op.

tingekpok v. géktarpok, 1)
intr. springer i Løbet;
galoperer; løber i fuld
Spring. 2) *rr.* springer
derover.

Tingmut, see under Tim-
me.

Tingø, Lever.

tingúktorpok, *intr.* spiser
Lever.

tinguktô mavok, *intr.* spiser
gjerne Leveret; er meget
for Lever.

tinguktô marsok, 1) den som
gjerne spiser Lever. 2)
bruges det og i plur. om
visse Stjerner.

tingúrsak, Røggeblomme.

Tinguvok, see under Ting-
miok.

Tinnórpok, *intr.*
saaer Udslæt.

tinnórnek, Udslæt.

Tinnumavok, *intr.* er
opsvollen; er ophævet

el. buglet; fremrager
over det andet.

tinnumarsok, 1) en Bug-
ling el. Forhøjning. 2)
Udslæt; Snat; Bleg; Kope.

Típe, 1) Lugt (god el.
slet.) 2) Stanf.

tipekarpok, *intr.* har Lugt;
i neg. er uden Lugt.

tipávok, *intr.* 1) det lugter
(i Almindelighed.) 2) især:
lugter ilde; stinker.

tipigíkpok, *f. intr.* lugter
vel; har en behagelig
Lugt; giver god Lugt
fra sig.

tipigíksok, 1) vellugtende.
2) vild Timian.

tipigíksarpok, *rr.* skaffer
god Lugt i et Værelse;
ryger med Røgelse (Eo-
nebær ic.)

tigigíksaut, Røgelse; no-
get som skaffer god
Lugt.

tipigíksarbik, Røgelsekar.

tipilúkpok, *intr.* lugter hæs-
lig; har en slem Lugt.

tipilúktok, ildelugtende.

tipitók. 1) det som har
stærk Lugt. 2) især: me-
get stinkende.

tipitóvok v. pitokau, *intr.*
1) det lugter stærk. 2)
det stinker ret; der er
en slem Stanf.

tåblerpok, *f. intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

tirvsarikpok, *f. intr.* lugter angenemt; det er ret behagelig at faae Lugt af (især noget, man glerne giber spiss); det lugter got og maae smage bedre.

tirvsarikle! hvilken angenem Lugt!

Tipápok, og Tippavok, see under Tipékpok.

Tipávok, see under Típe.

Tipéitsfukpok, see under næstfølgende.

Tipékpok *v.* tipápok, *intr.* er fornøjet; er munter el. beleven; er oprømt og ved got humeur (især naar det er end Løder.)

tippavok, *intr.* 1) er glád; glæder sig; viser sig fornøjet. 2) bruges og om Hunde, som tage venlig mod deres Herre, og springe op paa ham.

tipéitsfukpok, *intr.* bliver glád; glæder sig; opmuntres.

tipéitsfuktok, glád; fornøjet; er; munter.

tipéitsfungnek, Glæde; Fornøjelse (det at være glád.)

tipéitsfúsek, Glæde; glade Tilstand.

tipéitsfú, Glæde; Fornøj-

else; Opmuntring (det man glæder sig over.)

tipeitsfutigau, *rr.* glæder sig derover.

tipeitsfuktípok, *1. rr.*)

tipeitsfuktísfok, *intr.*) glæder; fornøjer; gjør glád.

tiptépok, *1. intr.* er ærbar; er stille af Væsen; er alvorlig.

tiptétfok, ærbar; stille; alvorlig.

tiptétfúsek, Ærbarhed; Alvorlighed.

Tippípok, *1. rr.* driver noget ind under Landet; sætter det til Lands el. ind i Bugterne (Binden og Strømmen.)

tippivok *v.* tippuvok, *1) rr.* det samme. *2) intr.* driver el. er drevet til Lands (Træ; Jis it.); sættes ind under Landet (af Vind el. Strøm.)

tirpsak (N.) *v.* tirvsak (S.); drevet til Lands.

tirpsarpok (N.) *v.* tirvsarpok (S.), *1) intr.* driver ind mod Landet. *2) rr.* sætter det ind mod Landet. tirvsardlok, en Drivestof; Træ el. andet som driver til Lands.

Tipfíkpok, see under Tibarpok.

Tipfínarpok, see under Tivfigau.

Tip-

Tiptæpok, see under **Tipék-pok**.

Tirplak, see under **Tippi-pok**.

Tirfak, en fladt Gist, som Rygraden dog bliver fiddende i, men er uden Raaren i den ene Side.

tirfåvok, 1) intr. er fladt (Giften.) 2) tr. flækker den (saaledes, som ovenmeldt.)

Tirsekkórpok, intr. Stjærer Tænder.

tirsekkórnek, Stjæren med Tænderne.

Tirvslak, see under **Tippi-pok**.

Tirvslarikpok, s. under **Tipe**.

Titårpok v. titårtarpok, tr. ribler; linierer; ridser i noget (f. Ex. i Skind et Maal, hvorefter det skal afstippes.)

titårnek, en saadan Ribbe el. afridset Streg.

titåut v. titårtåut, 1) et Redskab at ribbe el. liniere med; især: et stykke der til indrettet Been, som Gønlænderne bruge. 2) en Lineal.

Tivavok, intr. dandser med Tromme og Saanden

under mange Krumspring.

tivarfok, en Dandser.

tibbasæk (N.) v. **tigvasæk** (S.), Gebærde el. Krumspring, som bruges ved saadan Dands; Dandssemaneer.

Tivsigåu, tr. leer hjerdelig ad en, som stiller sig løjerlig an el. over en latterlig Ting.

tivfisårpok, tr. gjør noget latterlig; opvækker Latter dermed.

tivfisårut, Gjefferie; Narrierie; Middel til at opvække Latter; det hvorefter man gjør sig el. noget latterlig.

tivfisåkpok v. **tivfisåekpok**, intr. bryder ud i stærk Latter over noget.

tivfisåktok v. **sisåktok**, intr. den som bryder ud i saadan Latter.

tivfinårpok v. **tipfinårpok**, intr. 1) er latterlig. 2) stiller sig løjerlig an; søger at mumtre Selskabet.

tivfinakåu, intr. det samme i højere Grad.

tivfinårtok, latterlig; løjerlig.

tivfinarsåsek, Latterlighed.

Tojuk, et slags Lands-Sneppe med blaffet hoved.

ved og Ryg, og hpid
Bug og Ring om Hals
sen, (der synes at være
Tringa alpina.)

Tøk, 1) en Stang med
Jern el. Been i Enden,
at hugge Gul med i Jis
el. frossen Jord; en Jis-
pil. 2) et Roeben; en
Jernstang el. Bræffe-
stang.

tokortøk, en Rasp.

tørpok, 1) *rr.* hugger Gul
paa Jisen el. støder fro-
sen Jord op (med Jis-
pil, Jernstang etc.) 2) tør-
ner mod el. støder paa
noget med et Redskab
(af fri Korfæt); giver
Stød. Nakka tørdlugo
ingerdlaput, de slage sig
frem i Baaden. Arbek
tørdlugo, at give en Hval-
fisk Stød. 3) tager Stød
af mod Landet for en
Baad.

tøromisak, en Gaffel paa
et Færtøj.

tøromisalik, et Støb med
Gaffel; en Galiot; en
Galiase.

tørutak, 1) en Baadstø-
te. 2) Enden af en Kær-
stilk, saavist den stikker i
Kuglestindet.

tørkotak, Been i Enden af
en Kastepil, hvori Pil-
fejernet sidder.

tørkotéksak, et stykke Been,
el. Horn tjenlig dertil.

torårpok, *rr.* stevner lige
derpaa; stiler dertil;
meder paa; har det li-
ge forude

toråjuvok, *intr.* er vis paa
Gaanden at styde (med
Basse el. Pål); træffer
gjærne.

torajui'pok, *rs.* *intr.* er uvis
i sit Skud; træffer sjæls-
den.

tørsuk, en Gæusgang; Ind-
gang til et grønlandsk
Gæus.

tøsfak, 1) Govedbjelfen
langs ad et grønlandsk
Gæses el. Gæusgangs
Midte, hvorpaa La-
gets Tvertræer hvile.
2) Telttræ; Tvertræ
et over Opstanderne i
en Telt, hvorpaa Læ-
terne hvile.

tøseksak, et stort stykke
Træ, tjenlig til saa-
dan Brug.

tåpok, *intr.* 1) falder paa
noget; tørrer. Akerd-
lok apummut tåpok, Kug-
len faldt i Sneen. 2)
naaer til Bunds; er ved
Grunden. Aulisautig
tåneng ajorpok, min Gæ-
re kan ej naae til Bunds.

tåbik (N.) v. tågvik (S.),
1) det Sted, noget fal-
der paa el. kommer til
at

at hvile. 2) et Stæse
til en Baad (at trække
den op af Vandet paa.)
tårlik, det samme i sidste Be-
mærkelse.

tubigau v. tugvigau, *rr.* fal-
der el. tårner derpaa.

tugvilérpok, *r. rr.* lægger
Strøe under Baaden.

tuggak, en ophuggen
Græstør (Hær af det
store Slags til Bægge og
Mure.)

tuggarpok, *rr.* 1) hugger
saadan Græstør, el.
Jord op. 2) graver.

tuggagak, 1) den ophug-
gede el. omveltede Jord.
2) det gravede. 3) en
ophuggen Tør (hæst af
de mindre til at brænde.)

tuggaut v. gautiklak, 1) et
Redskab at hugge Jord
op med (f. *Er.* et Høste-
been, Ribbeen, paa grøn-
landst *Wtis.*) 2) en Tør-
hakke. 3) en Spade.

tuglek, 1) den nærmeste;
Næste (i Orden, Al-
der, Værdighed.) Tuglia,
hans Næste. Tuglers, min
Næste. 2) i *pl.* tugleer, i
Radefter hinanden; saa-
ledes som de følge i Or-
den.

tugliklak, 1) den el. det som
skal være nærmest ved
andet. 2) Grundsteen;
Grundvold.

tuglerau, *rr.* har ham til
sin Næste; følger næst
efter den el. det; ligger
el. sidder næst ved ham
el. hende.

tuglereek, *car. sing.* de som
følge næst efter hinan-
den (i Orden, Alder,
Sted, Værdighed.)

tuglereekput, *intr. car. sing.*
følger næst efter hinan-
den.

tugliovok, *intr.* er nærmest;
er næst efter.

tagluarpok, *intr.* passer got;
falder ret i Lag; er be-
quem.

tugluarfarpok, *rr.* bringer
det til at passe; gjør
det bekvemt, saa at det
kan falde got.

tåkak, en Sarpun; især:
Sarpunbenet.

tukéjarpok, *intr.* 1) hans
Sarpun er brækket. 2)
saaer den maanedlige
Reenselse første gang (et
Frugttimmer); Blottil-
den aabnes hos hende.

tåkarpok, *intr.* og *rr.* v. tu-
kærtorpok, *rr.* v. tukar-
tåok, *intr.* 1) træder
derpaa el. deri flere gan-
ge efter hinanden (f. *Er.*
træder *leer.*) 2) stamper
med Fødderne; tramper.
3) kan og bruges om at træ-
ste, naar dette sker ved Dy-
renes Traad med Fødderne.

tukartok, den som træder
el. stamper el. tærster
med Fødderne.

tukartoupok, *rr.* sam-
per med Fødderne for at
gøre dem varme.

tukéropok, *r.* 1) *rr.* spjætter der-
til med sin Fod. 2) *intr.* a)
udflækkes (Kugleunger.)
b) spraaes (Vg.) c) faaet
udlagt (en Fagl.)

tukértok, 1) spraaet (Vg.)
2) nylig udflækket (Un-
ge.)

tukértipok, *r.* *intr.* spjettes;
bliver spjettet.

tukomarpok, *intr.* Kommer
til sin Gang igjen;
faaer et let Trin; bli-
ver let til Beens (en som
før af Cygdom var seen
til Fode.)

tukomaripok, *f.* *intr.* tri-
ner let; er let til Fods
(saa man neppe kan høre
ham gaae.)

tukomēipok, *rf.* er tung til
Fods; triner tungt; er
blumpsodet.

tukovak, *intr.* lægger sig i
Gerberg i et andet Hus
el. Telt; indlogerer sig
nogensteds; sover ude
(dog paa samme Land.)

tukovigau, *rr.* lægger sig
at sove der el. hos ham.

tukyartorpok, *intr.*)

tukyartorbigau, *rr.*) gaaer
hen at lægge sig i et an-

det Hus el. Telt at so-
ve.

tungavók, *intr.* 1) er ved
Bunden. 2) er hvileu-
de paa noget; 3) naaer
til Jorden el. Gulvet.
4) er fældet tæt sam-
men.

tungarsok, 1) det som hvil-
ler paa andet el. naaer
til Bunden. 2) fældet
tæt sammen.

tungavik, 1) Stedet hvor
noget naaer til el. lig-
ger an paa. 2) Stedet,
et Træ vover paa el.
i. 3) Foden af en livløs
Ting (f. Ex. af en Luse-
slæge, et Glas.) 4) Ro-
den af et Træ el. Væxt.

tungavilēpok, *f.* 1) *intr.*
bliver forsynet med Fod
(en livløs Ting); faaer
Grundvold. 2) *rr.* for-
syner med Fod; lægger
Grundvold til.

tungmarpok, *intr.* og *rr.* træ-
der; staaer paa noget.

tungmægak, 1) det man
træder paa. 2) et Trin
el. Traad. 3) i *plur.* a)
Døvlinger i et Vant. b)
en Trappe. c) en Stige.

tungmarbik, en Skammel;
et Fodtrin; en Stibøjle.

tungmarbigau, *rr.* har det
til sin Fodskammel.

tungmårdlukpok, *intr.* træ-
der sine Skoe el. Støv-
ler

ter Ræve; gaaer Rævt.
paa dem.
tungmårdluktok v. mardluk,
den som gaaer Rævt paa
sit Jodtøj.
tungmarnérdlukpok, *intr.*
gaaer Rævt; træder Rævt.
tungmarnérdluktok v. mar-
nerdluk, en som træder
Rævt paa sine Been.
tungmerarai, *rr.* træder der-
paa; staaer derpaa.
tungmatit, *cor. sing. Rødt*
der. A.
tållarpok, *intr. og rr.* gaaer
efter Spor; søger et
Dyr efter sit Spor.
tutikpok, *r. 1) rr.* ligger
ved Siden af en. *2) intr.*
i dual. og plur. ligge ved
Siden af hinanden; lig-
ge sammen.
tutiktipok, *r. rr.)*
tutikitfio, *intr.)* spær 2
og 2 Skind sammen efter
en Ronebaads Brede.
tutivok, *intr. og rr.* træder
paa; træder under Fødder;
nedtræder.
tutirfak, undertraadt;
traadt under Fødder.
tuttuk, Spær paa Gul-
vet; Mennisketraad,
som er ført derind med
Fødderne.

Toko, Døden.

tokórsoak, den store Død;
den sorte Død; en pest

agtig Dødsart, der ri-
ver mange bort.

tókovok, *intr. 1) døer. 2)*
er død; er ved Dødens
afgaaet. *3) visner;*
gaaer ud (en Bort.)

tókorfok, en Død; den
Døde.

tokolérpok, *f. intr. 1) be-*
gynder at døe; bliver
afmægtig. *2) begynder*
at visne og gaae ud.

tokotipok, *r. 1) intr. a)*
overgives til Døden. *b)*
overgiver sig selv til
Døden. *2) rr.* lader en
Døe el. ombringe ved
en anden; hengiver ham
i Døden.

tokotitak, den i Døden hen-
givne.

tokúngavok, *intr.* er død;
er blandt de Døde.

takópok, *rr. 3)*

tokórfio, *v. káfio, intr.)*
dræber; myrder; om-
bringer.

tokórfiofok, en Manddra-
ber; en Morder.

tokotfikovok, *rr. 1)*

tokotfikorfio, *intr.) 1) for-*
raader til Døden. *2)*
dømmer en fra Livet.

tokotfikorfiofok, *1) en for-*
ræder; den som over-
giver en anden til Dø-
den. *2) den som døm-*
mer en fra Livet.

tokotfifákpok, *intr.* har

Mod paa at ombringe
nogen; er mordist sin-
det.

tokotak, en Dræbt.

tokotéksak, den som skal
dræbes; Dødsfange.

tokotåvok, *intr.* er dræbt.

tokotekslåvok, *intr.* er be-
stemt til at dræbes; er
dødsfyldig.

tokonarpok, *intr.* er døden-
de; man dør deraf; det
foraarsager Døden; er
forgiftig.

tokonårtok, døvende; det
som dræber; forgift.

tokordlæk, nylig død.

tokordlævok, *intr.* er nylig
død.

tokorslusek, Død; Døds-
maade.

tokorsut v. futiklak, Døds-
aarsag; Dødsfyld.

tokorslukpok, *intr.* og *rr.*
1) er færdig at dø af
forstræffelse; bliver
som dødsens over no-
get. 2) er saa bange der-
for, som for Døden selv;
er færdig at besvime der-
over.

tokotserpok v. kytserpok, *rr.*)

tokytseok, *intr.*)

tokytserau, *rr.*)

1) venter paa ens Død;
bier til han dør. 2)
troer en ikke til Live;
har overgivet ham.

tokovik, 1) Dødstid; Døds-

dag. 2) Stedet man
dør paa; Sted at dø
paa.

tokoviklak, det samme om
tilsiuendende Tid.

tokukslåvok, *intr.* er døds-
lig; kan dø; skal en-
gang dø; i *neg.* er udø-
delig; kan ikke dø.

tokukslåursok, dødelig.

tokukslåungitsok, udødelig.

tokukslåipok, *rr.* er af en
udødelig Natur; kan
aldrig dø.

tokukslåitsok, udødelig i sin
Natur.

tokut, 1) det en dør af
el. for; Døds-aarsag;
Anledningen til hans
Død. 2) den for hvis
Skyld el. isteden for
hvem en anden dør.

tokutigau, *rr.* 1) dør der-
for el. deraf. 2) dør for
ham el. for hans Skyld.

tokutiginikpok, *intr.* dør
ikke for sin egen Skyld,
men for en anden.

tokyavok v. kújavok, *intr.* er
dødsyg; ligger for Dø-
den; er færdig at dø.

Tokorslak, det øverste
af Struben, ved Lufts-
rørets Abning.

tokorsårdlukpok, *intr.* har
ont i Halsen paa om-
meldte Sted; har Hals-
syge, ved samme Mands-
ler.

Tokortók, see under Tók.

Tókovok, see under Toko.

Tópok, 1) tr. a) stræk. Fer et nyt Baadestind med Remmer el. flettede Seener. b) strammer Baaden over med det nye Skind. 2) intr. Skindet strækkes saaledes.

tósfut v. túrkfut, 1) Stræk. Feliinen; Remmen el. Seenettaaden, Skindet strækkes med. 2) en stor Syenaal, som bruges dertil ved Kajakens Strækning.

tósfutiklak v. túrkfutiklak, 1) noget til Strække. liine. 2) en Syenaal til ovenmeldte Brug.

Torárpok og Torájuvok, see under Tók.

Tórdluk v. tórkluk, Struben; Andepiben; Luft-røret.

tórdlorpok v. tórklorpok, intr. raaber.

tórdlorhigau, tr. raaber til el. efter ham; anraaber; falder paa.

tórdlulavok, intr. og tr. raaber paa nogen; falder paa ham; gjør Anstrig for at faae ham til sig.

tórdlulaurpok, intr. raaber højt af Struben.

Torkluk, see under næstforregaaende.

Tórkorpok, tr. gjemmer; forvarer; henlægger i et Lukke til en anden Tid.

tórkugak, gjemt; forvarget.

tórkorbik, Gjemsel; Gjems-mested.

Tórkotak, see under Tók.

Tórnak (N.) v. tórngak, (S.) en Aand el. Geist; Heremesternes Genius (hvoraf hver har sin, der følger ham som et Orakel, efter 10 aavede Hererier, og undertiden lader sig see som et Spøgelse, naar Heremesteren udsender den til andres Forsædelse.)

tórnavok, intr. er en saadan Geist el. Gespenst.

tórnapok, tr. dræber folk ved at lade sig see (Geist.)

torngartipok, tr. lader andre ombringe ved sin Geist (Heremesteren.)

tórngagak, død af Geister-syn.

tornárfuk (N.) v. torngárfuk (S.), 1) den øverste Aand, hvilken Grønlænderne betragte som deres største Orakel (som tillægges fortrinlig store Egenstaber; og skal kun være

re een i sit Slags, da Tór-
næt el. de ringere Gejster
ere mange, og denne kan
kun sees af Heremesterne.)
2) har man vedtaget at
bruge dette Navn om: Dje-
velen.

tornårsfulik, besat af Djeve-
len.

tórniok, *intr.* øver sit Her-
rie (en Angekkok); for-
retter sit Sandsigerie.

tornirlok, en Sandsiger un-
der sit Herrie.

Tornaviársuk, Strøm-
and; en liden Elvand
(*Anas histrionica.*)

Tðromisak, Tðrpok og Tðr-
suk, see under Tðk.

Torlumiutak, Blyant;
Isenfarve.

Tðrsuvok, *intr.* er tyð-
haaret (et Skind.)

tðrsurlok, tyðhaaret.

torsurlok, meget tyðhaa-
ret.

Tðrutak og Tðsak, see un-
der Tðk.

Tðutsinek, det Sted paa
hver Side af Panden,
som paa nogle (især
Qvindesøil, der binde deres
Haar stærkt op) er steen-
skaldet med en Suk ind
i Govedhaaret.

tðutsinekarpok, *intr.* er
steen-skaldet; har saadan

skaldet Gjorne i Tindin-
gen.

tðutslinlik, steensskaldet;
som ikke har Haar paa
Siderne af Panden.

Tuapåk, i *plur.* tuapèit, en
Steenhob ved Stran-
den; Steensfløiser af
smaa tunde glatte Ste-
ne; Sand og Gruus,
opstøldte af Søen. Tu-
apèin illæt, en glat Steen
af saadan Steenhob.

tuapåvok, *intr.* er saadan
Strand med Steensflø-
iser.

tuapèitsiak, i *plur.* tuapèitsi-
æt, smaa Steenhobe el.
opstøldte Gruusflø-
iser.

Túdlik, en stor spidsne-
net Søefugl, kaldet: Øm-
mer (*Colymbus glacialis.*)

Tue, 1) en Axel; en Skul-
der. 2) det ophøjede
Skulderstykke i en
Qvinde-Pelz.

tuéjarpok, *intr.* hans Axel
gaaer af Leed; Skul-
deren brydes paa ham
tillik, en Vandpelz. N.

tuídliok, 1) *intr.* syer saa-
dan Vandpelz. 2) *ir.* —
til en anden.

tuéetsok, en Galopelz.

Túgák, 1) Eenhjór-
ningshorn. 2) Gval-
rostand. 3) Elfenbeen.
túg.

tugålik, en Eenhjørning
(*Monodon monoceros*.)

tugårpok, *intr.* og *tr.* støder
med sit Horn mod Jis-
sen el. Landet (Eenhjør-
ningen.)

tugåmikpok, *f. tr.* det samme
flere Gange i Råd for at
faae Hul paa Jisen.

Tuggak og Tuggarpok, see
under Tók.

Tugle, Tindingen.

tuglerut, Øregehæng; Øre-
ring; Perler, som hæn-
ges enten i Ørelæppen
el. bindes i Haaret, som
udgaaer fra Tindingen.

tugleruferpok, *z. 1) intr.*
hænger Øreringe n. paa
sig selv. *2) tr.* — paa
andre. *3) intr.* bruges det
og om Solen, naar den
sees med Bifole (som
Grønlanderne mene at væ-
re dens Ørenringe.)

tuglerúnak, et slags Blom-
ster der ligne Sanct-
Zans-Urt eller Guus-
løg (og er Stængelen til
den Rod, Grønlanderne
kalde Sörtlak.)

Tuglæk, see under Tók.

Tuglerut og Tuglerúnak, see
under Tugle.

Tugluarpok, see under Tók.

Tujormiok, see under næst-
følgende.

Tújorpok, *tr.*)

tujóik, *intr.*) betæn-
ker en med Nød; med-
deler den Trængende
noget at spise.

tujorkattarpok, *intr.* flakker
fra et Sted til et an-
det; har ingen blivende
Sted (enten den som er
huusvild, eller den, som
selv har flakkefølelse.)

tujormiok, *intr.* 1) lider
Nød, især for Guuslye;
er huusvild. 2) er stet
til Guse; boer maade-
lig. 3) maae søge Guus
hos andre, fordi han ej
kan komme hjem.

tujormiflok, den som lider
Nød, især for Guuslye.

tujormiak, den som en an-
den under Guuslye.

tujormigau v. miarau, *tr.* un-
der en Guus, som selv
ingen Guuslye har; la-
der ham frybe i Læe
hos sig.

tujorminakau, *intr.* 1) det
er ont at faae Guuslye.
2) det er kun stet Guus-
lye man har.

tujorminek, Guusvildhed;
Nød for Guuslye.

Tukagvájok, en Pyt-
fugl (*Charadrius hiati-
cula*.)

Tákak og Tukarpok, see un-
der Tók.

Tuke, langs, bruges kun med *apposio*, nemlig: *túkimut*, paa langs; *es*, ter Længden.

tukípok, *r. intr.* sættes paa langs; Kommer til at staae el. ligge efter Længden.

tukíngavok, *intr.* 1) er paa langs; staaer el. ligger paa langs; stiler efter Længden (*f. Ex. Bladet paa en Brænde. Ør.*) 2) vender Enden imod.

tukíngarfok, *intr.* 1) det som er paa langs el. stiler efter Længden. 2) det som vender Enden imod. 3) en Bulør; en Bindør.

tukíngarsolik, 1) den som har noget paa sig, der vender efter Længden. 2) en Høne (fordi dens Krumpe staaer paa langs, da andre Fugles staaer paa tværs.)

Tukéropok, see under **Tók**.

Túkimut, **Tukíngavok** og **Tukípok**, see under **Tuke**.

Tukomarpok og **Tukovok**, see under **Tók**.

Túkorpok, *intr.* meddejer andre; giver gjerne; er gavmild.

tukortók, gavmild.

tukoí'pok, *ef. intr.* er Farrig el. gnidst; et paaaholden; giver ei gjerne noget bort.

tukoí'tfok, Farrig; gnidst; en Tidding.

Túkfiarpok, *intr.* 1) beder; gjør Bøn. 2) holder Bøn.

túkfiartok, en Beder.

túkfiarbigáu, *tr.* 1) beder til ham; beder ham om noget. 2) tilbeder.

túkfiút, 1) en Bøn. 2) en Bede. Psalme.

túkfiúpok, *tr.*)

túkfiúrsíok, *intr.* beder for en; gjør Forbøn.

túkfiúrsírfok, en Forbeder.

túkfiútípok, *r. intr.* bliver bedet for af en anden; har en til at bede for sig.

túkfiútítfíok, *intr.* faaer en til at bede for sig.

túkfiút, en Bøn, især: en Forbøn; i *plur.* **túkfiútít**, en Bønnebog el. Psalmebog.

túkfiútigáu, *tr.* beder dersom.

Túkto, 1) et Rheensdyr (*Cervus Tarandus*.) 2) Zimmeltegnet Karls vognen (dog kun ved Gøtbaab.)

tuktupok, *intr.* faaer el. styder et Rheensdyr.

tuk-

tuktúsiok, *intr.* faaer et Rheensdyr at see.

tuktúsiut, et Bevæhr at styde Rheensdyr med (Basse el. Bue.)

tuktúrsiak, en Stanfælbeen (*Tipula rivosæ*.)

Tulékpok, *intr.* Kommer til Lands el. under Landet; lægger ind til Landet (Kølf paa en Baad); svømmer ind mod Landet (en Fugl); søger Strandbredden (en Fisk.)

tuléktok, Kommen til Lands el. under Landet; den som søger Strandbredden (Menniske, Fugl el. Fisk.)

tuláupok, *tr.*)

tuláursiok, *intr.*) fører noget til Lands el. ind mod Landet.

Tullimák, et Ribbeen.

tulliméjarpok, *intr.* har bruffet el. faaet Skade i Ribbenet.

Tulokórpok, *intr.* er Fjed af noget; finder ej længer Jorngjælse deri; gider ej længer været over (f. Gr. at liere i Glæde, være til Baads.)

Tullórpok, 1) trykker op mod noget; lægger sig op mod det. 2) stø-

der mod noget usforvarende; løber derpaa. 3)

i dual og plur. Flemmer sammen; trykker sammen mod hinanden (f. Gr. Jis, Tænderne i Mungden, Over og Underneb.)

tulloriak, i plur. tulloriakæt; Sundetænderne; Øjnetænderne.

tullortægak, Flintestaal.

tullugak, en Ravn (*Corvus Corax*.)

tullukák, en Kapneunge.

tullukáursiak, en liden sort Svømsnekke i Havet (*Argonauta arctica*.)

Tullugak, see under næstføregaaende.

Tulluít, *car. sing.* Engelskmænd.

Tumakpok v. marpok, *intr.* bliver Frumpen el. værftbruden paa et og andet Lem.

tumárfimavok v. maktórfimavok, er værftbrudent; er bleven Frumpen.

tumaktortok v. maktórfimar-fok v. marfimarfok, værftbruden; Frumpen af Sygdom.

Tumánguvok, *intr.* forsmægter af Sunger.

tumángulerpok, *f. intr.* begynder at forsmægte; et Strubsulten, saa det svier i ham af Sunger.

tamángulerfok, strubful-
ten; som begynder at
forsmægte af Hunger.

tumángunak! hvor for-
smægtende! man maae
døe af Hunger el. sulte
ihiel!

tumangunakáu, er ret for-
smægtende; det er Hun-
gerstid el. Sted.

Tumarpok, see Tumak-
pok, og under næfføl-
gende.

Tumè, Godspor.

tumigáu, *rr.* har det til sit
Godspor el. det er hans
Spør. Nennub tumigèj,
det er Bjørnespor.

tumisfok, *intr.* faaer Spør
at see; finder Spør;
Kommer paa Spør.

tumisfórpok, *intr.* og *rr.*
gaaer i en andens God-
spor; følger Spør;
gaaer efter Spør.

tumisfórtok, den som gaaer
efter Spør.

tumisvíksávok, *intr.* er spør-
lig; i *negat.* er uspør-
lig.

tumárpok v. marpa-
lækpok, *intr.* gaaer saa
det høres.

Tunnárpok, *rr.*)

tunnárdlerpok, *intr.*) har
Sindet henvendt el. stil-
ler Tanken til; egner;
sætter Tingen deri.

tunnaráu, *rr.* holder sig til
en; fortroer sig ham;
forlader sig paa ham;
gaaer altid til ham; sø-
ger Tilflugt hos; sto-
ler paa. Tunnarallugo,
for hans Skyld. Tunna-
ringila, han holder sig ej
til ham el. tør ej gaae til
ham.

tunnarírfak, den man høl-
der sig til el. forlader
sig paa.

tunnardlersarpok, *rr.* hen-
vender til; lader stile
til. Erkarslúntine illing-
nut tunnardlersarniarpøj,
han holder sine Tanker hen-
vendte til dig.

Tunne, udsøet Stribe,
i Huden under Sineue.

tunnilik, en Qvinde med
saadanne Sienstriber.

Tunnek v. nérfoak, et
slags store Sjældmenni-
sker el. Biergtrolde (som
siges at boe højt oppe i
Landet og tillægges euro-
pæiske Klæder.)

Tunga, see under Tunge.

Túngavok, see under Tók.

Tungè, Side; Kant,
bruges kun *transitive*, som:
tunga, hans el. dens Si-
de, tungiga, min Side.
tungit, din Side, o. s.
fr. Tellerpiub tunga, høi-
re

re Side. Samtub tunga, venstre Side. Og helst forekommer det med apposition, som:

tungáne, 1) paa hans el. dens Side. 2) paa denne Side afen Ting; paa den Side, som vender hid. Kikertárfub tungáne kajartortonga, jeg røde i Kajal paa denne Side af Storgøen.

tungánit, 1) fra hans el. dens Side. 2) fra denne Side. Kikertab tungánit piok, han kom fra denne Side af Øen.

tungánnut, 1) til hans el. dens Side. 2) til denne Side af ham; hen mod ham. Tungánnut egirfúk, kast det hen mod ham, o. s. fr.

Tungiorpok, see under næst følgende og Tungo.

Túngit, car. fug. Du nen i en Rede; helst: Gøderduun.

tungiorpok, rr. paffer en vel ind i Klæder og Tøpper, (som næsten var forkommet.)

Tungmarak og Tungmarpok, see under Tók.

Tungo, Saften i Bær el. frugt.

tungofungnipok, cf. intr.

er sød; smager el. lugter sødt.

tungofungnitfok, 1) sød; sødt. 2) Sukker. 3) Sirup. 4) Honning.

tungiörpok, intr. har farve efter Bærstift; a) er blaa. b) er grøn.

tungiörtok, 1) blaat. 2) grønt.

tungiörpallukpok, intr. er blaaagtig.

tungiörlak, 1) en vis Markurt med blaa Blomster. 2) en Ret af kogt Kleevertang (fordi den bliver blaaagtig.)

Túngorpok, rr. gjør tung og døslig i Kroppen (Hæden el. andet.)

túngovok, intr. er tung i Kroppen; er døslig.

Tunniok, 1) rr. a) giver ham. b) giver det bort; afhændiger; sælger. 2) intr. gives; bortgives; afhændiges; sælges.

tunnirflok, intr. det samme i 1ste Bemærkelse.

tunnirfirslok, en Giver.

tunnirfigájukpok, intr. giver altid el. gjerne.

tunnirfigájukrok, den som giver gjerne; en glad Giver; gavmild.

tunninekarpok, intr. gives noget; faaer Gave.

tunnirfak, 1) den noget gives

tumángulerfok, strubful-
ten; som begynder at
forsmægte af Hunger.
tumángunak! hvor for-
smægtende! man maae
døe af Hunger el. sulte
ihiel!

tumangunakau, er ret for-
smægtende; det er Hun-
gerstid el. Sted.

Tumarpok, see Tumak-
pok, og under næffsøl-
gende.

Tumè, Godspor.

tumigau, *rr.* har det til sit
Godspor el. det er hans
Spor. Nennub tumigèj,
det er Bjørnespor.

tumifiok, *intr.* faaer Spor
at see; finder Spor;
Kommer paa Spor.

tumifiórpok, *intr.* og *rr.*
gaaer i en andens God-
spor; følger Spor;
gaaer efter Spor.

tumifiórtok, den som gaaer
efter Spor.

tumifiviklavok, *intr.* er spor-
lig; i *negat.* er uspor-
lig.

tumárpok v. marpal-
lækpok, *intr.* gaaer saa
det høres.

Tunnárpok, *rr.*)

tunnárdlerpok, *intr.*) har
Sindet henvendt el. stil-
ler Tanken til; egner;
sætter Tingen deri.

tunnarau, *rr.* holder sig til
en; fortroer sig ham;
forlader sig paa ham;
gaaer altid til ham; sø-
ger Tilflugt hos; sto-
ler paa. Tunnarallugo,
for hans Skyld. Tunna-
ringiia, han holder sig et
til ham el. tør ej gaae til
ham.

tunnarirfak, den man hols-
der sig til el. forladet
sig paa.

tunnardlerfarpok, *rr.* hen-
vender til; lader stile
til. Erkarfautine illing-
nut tunnardlerfarniarpej,
han holder sine Tanker hen-
vendte til dig.

Tunne, udshet Stribe,
i Huden under Næne.

tunnilik, en Kvinde med
saadanne Nienstriber.

Tunnek v. nérfoak, et
flags store Sjældmennis-
ker el. Biergtrolde (som
siges at boe højt oppe i
Landet og tillægges euro-
pæiske Klæder.)

Tunga, see under Tunge.

Tángavok, see under Tók.

Tungè, Side; Kant,
bruges kun *transitive*, som:
tungà, hans el. dens Side.
tungiga, min Side.
tungit, din Side, o. s.
fr. Tellerpiub tungà høi-
re

re Side. Sæmiub tunga,
venstre Side. Og helst
forekommer det med appo-
sizio, som:

tungáne, 1) paa hans el.
dens Side. 2) paa den-
ne Side af en Ting; paa
den Side, som vender
hjd. Kikertársub tungáne
kajartortonga, jeg røbe
i Kalaf paa denne Side af
Storpen.

tungánit, 1) fra hans el.
dens Side. 2) fra den-
ne Side. Kikertab tung-
ánit piok, han kom fra
denne Side af Den.

tungánnut, 1) til hans el.
dens Side. 2) til den-
ne Side af ham; hen-
mod ham. Tungánnut
egirsúk, kast det hen mod
ham, o. s. fr.

Tungiorpok, see under næst-
følgende og Tungo.

Túngit, car. fug. Du-
nen i en Rede; helst: Ed-
derduun.

tungiorpok, tr. pakker en
velind i Klæder og Tep-
per, (som næsten var for-
sammet.)

Tungmarak og Tungmar-
pok, see under Tók.

Tungo, Saften i Bær
el. frugt.

tungosúngnipok, 1. intr.

er sød; smager el. lugt
ter sødt.

tungosúngnitslok, 1) sød;
sødt. 2) Sukker. 3) Si-
rup. 4) Sonning.

tungiörpok, intr. har far-
ve efter Bærstift; a) er
blaa. b) er grøn.

tungiörtok, 1) blaat. 2)
grønt.

tungiörpallukpok, intr. er
blaaagtig.

tungiársak, 1) en vis Mark-
urt med blaa Blomster.
2) en Ret af kogt Kle-
vertang (fordi den bliver
blaaagtig.)

Túngorpok, tr. gjør
tung og dødsig i Kropp-
pen (Heden el. andet.)

túngovok, intr. er tung i
Kroppen; er dødsig.

Tunniok, 1) tr. a) giver
ham. b) giver det bort;
afhændiger; sælger. 2)
intr. gives; bortgives;
afhændiges; sælges.

tunnírslok, intr. det samme
i 1ste Bemærkelse.

tunnírsflok, en Giver.

tunnírsfígjúkpok, intr. gi-
ver altid el. gjerne.

tunnírsfígjúktok, den som
giver gjerne; en glad
Giver; gærmild.

tunnínekarpok, intr. gives
noget; faaer Gave.

tunnírsak, 1) den noget gi-
ves

ves. 2) bortgiven; solgt; afhændiget.

tunnirfút, 1) en Gave. 2) Offer.

tunnirfivik, et Offersted; Altar.

tunniorárpok, *tr.*)

tunnioráfiok, *intr.*) deler ud; gjør Uddeling til flere af noget; giver en efter anden.

tunniorautigau, *tr.* gjør Uddeling deraf.

tunniúpok, 1) *intr.* a) hængiver sig. b) hængives. 2) *tr.* udgiver; bortgiver; hængiver; overleverer i en andens Hænder.

tunniútak v. ur sak, den el. det udgivne; hængiven; overleveret.

Tunnó, *cum suff.* tunnua, 1) Ryggen. 2) Bagdelene af noget. 3) det som er tæt bag en. 4) den østre Side af Himmelen. 5) den Side af et Land; som vender mod Østen.

tunnuaue, tæt bag ham.

tunnuanit, bag fra.

tunnumut, mod Østen; øster i; østverts.

tunnuárpok, 1) *intr.* a) gaaer tilbage; stubber sig bag ud; flytter sig tilbage. b) holder sig tilbage (for noget, som er

farligt.) c) flydes tilbage (f. Ex. Rjedelen fra Lampen, naar den har afkogt.) 2) *tr.* a) flyder den tilbage. b) Kan ikke følge med; holder ikke Trop; giver sig tabt (i at gaae, røe ic.)

tunnudlek, bagest.

tunnudlereekput, *intr.* car. *sing.* staae el. sidde tæt bag hinanden el. hober viis.

tunnudliorpok, *tr.* 1) sætter bag sig; Fæster bag sin Ryg. 2) lader det af Øine; seer ej mere til; slaaer af Sindet.

tunnukópok, *tr.* fahrer Østen el. inden om en Øe.

tunnaúpok, *tr.* vender Ryggen til ham el. det.

tánnok, Rygsit (f. Ex. af et Rheensdyr); Talg; Sit som er tælget.

tánnolik, 1) et Dyr, som har Talg. 2) Jinnefsten (et slags Hvalfisk med Bårder) *Balæna Physalus*.

tunnortorpok, *intr.* spiser Talg el. Sit af et Rheensdyr, Saar og slige.

tunnusúk, en Nafte.

Tánnok, see under næstføregaaende.

Tuová og Tuováik, see under næstfølgende.

Tuo-

Tuoviörpok, *intr.* syn-
der sig med noget; st-
ger; haster; gaaer el.
gjør fort.

tuoviörtök, den som syn-
der sig; sigende.

tuoviök, Skynding; Si-
gen.

tuovê, Pangsumhed.

tuovêpok, *z. f. intr.* er lang-
som; er seensfærdig.

tuovêtsök, langsom; seens-
færdig.

tuovêtsökau, *intr.* er meget
langsom og seendragtig.

Tupak, Tobak (er dan-
net af det danske.)

tupäut, Jorraad af Tobak.
Tersa tupautingoara, det
er alt det lidet Tobak ieg
ejer. Tupaut audlangit-
sök, en heel Kulle Tobak.

tupäutekarpok, *intr.* har
Jorraad af Tobak; er
vel forsynet med To-
bak.

Tupakpok, see under næst-
følgende.

Tupärpok, *intr.* stræm-
mes; Pyses; bliver i en
Studs forstrækket (en
vaagen.)

tupärsärpok, *rr.* stræmmer;
Pyser; gjør i en Studs
forstrækket.

tupärnak, en vis Art, der
ligner vild Timian.

tupäkpok v. **päkpok**, *in-*

rr. vaagner i Stræk;
vækkes op af Sønnen
ved Bulder.

tupäksärpok v. **päksärpok**, *rr.* stræmmer en
i Søne; vækker ham
op ved noget Bulder.

tupängnak! Stræmmen!
hvor stræmmende! Sik-
lat tupängnak! El, hvor
stræmmede du mig!

tupängnakau, *intr.* er stræm-
mende; det er ej got at
sove i Tærværelsen dera
ved.

Tupédlerpok, *f. intr.* er
trøstig; bliver vel til-
mode; giver sig tilfreds;
er frimodig el. ved et
fornøjlet Sind.

tupédlersök, trøstig; vel
tilfreds; fornøjlet.

tupédlersärpok; *rr.*)

tupédlersäriök, *intr.*) trøfter;
stiller tilfreds; gjør ham
vel tilmode; beroliger.

tupédlersäipok, 1) *rr.* det sam-
me. 2) *intr.* trøstes; til-
fredsstilles.

tupédlersitök, *intr.* det sam-
me i iste Bemærkelse.

tupédlersärsök v. **litisök**, en
Trøster.

tupédlersäut, Trøst; Trø-
stemiddel; det hvorved
nogen tilfredsstilles el.
det man bruger for at
saat ham veltilfreds.

tupedlersantigåu, *rr.* 1) trøstes derved; har det til sin Trøst. 2) stiller tilfreds dermed.

tupedlersauferpok, *f. rr.* Kaffer Trøst; bibringer en det, han kan trøste sig ved.

tupedliupok, *rr.* trøster sig ved nogen el. noget; søger sin Trøst deri; beroliger sig derved.

Tupèk, en Telt.

tupåursak, 1) en Model af en Telt. 2) den langbladede Marssyre. 3) Drøbelen i Halsen.

tupåursluk, en Sundetelt; (en ufuld Telt af saa og ringe Stind og Stænger.)

tupérsoak, 1) en stor Telt. 2) i plur. tupérsoit, en Teltplads.

tuperpérksoit, *car. sang.* 1) mange Telte paa eet Sted; en Telt Samling. 2) en Lejr.

tupekáte, en Teltkammerad; den som boer i Telt med ham.

tupekátigåu, *rr.* boer i Telt med ham.

tupéropok, *intr.* rejser Telt; sætter Telt op.

tupíorpok, *intr.* gjør en Telt.

tupírsarpok, *intr.* boer i Telt.

Tupéropok, *see* under næstføregaaende.

Tupigåu, *rr.*

tupigofukpok, *intr.*) forundrer sig højlig over noget, som man ei kan indsee, hvorledes det er gaaet til; falder i Forundring derover.

tupingnak! højst forunderligt!

tupingnakåu, *intr.* er højst forunderligt; er ret et Under.

tupingnartok, noget hvorover man højlig made forundre sig.

tupingnartomik, forunderlig.

tupingnartout, en Samling af underlige Ting el. Begivenheder.

tupingnartulliok, *intr.* gjør en Gjerning, som opvækker andres store Forundring.

tupingnartulliak, en højst forunderlig Gjerning.

Tupilék, en Venstabsning; et Monstrum.

tupilovok v. lavok, *intr.* er vanstabt.

Tupípok, *r. intr.* faaet noget i Halsen, som man enten quæles i eller dog er færdig at quæles i.

tupírok, qualt el. færdig at quæles af noget, som er

blev

bleven fastsiddende i
Halsen.

tupinak! ret qvælende!

tupinakau, *intr.* er at qvæ-
les i; det kunde snart
blive siddende i Halsen,
saa man maatte qvæles
deraf (sej og drøj Spise.)

tupinarau, *tr.* er færdig at
qvæles deri (Mad.)

Tûpok, see under Tòk.

Tupækpok, see under Tu-
pârpok.

Tårksut, see under Tòpok.

Tårfik, see under Tòk.

Tussârpok, *intr.* og *tr.*
1) hører. 2) adlyder;
er hørig og lydlig; gaaer,
naar man befaler; gjør
hvad man siger. 3) *in neg.*
er uhørig.

tussâiok, *intr.* hører andre
(f. Ex. de læsende); agerer
hører.

tussârtie v. tussârsok, en hør-
rer; den som hører an-
dre (f. Ex. af deres Lectie.)

tussâgak, hørt.

tussâgêksak, det man vil
faae at høre.

tussângitsak, uhørt.

tussângitsârpok, *tr.* har ej
hørt det.

tussângisêinarpok, *tr.* har
aldeles ikke el. aldrig

hørt det; veed aldeles
ikke deraf at sige.

tussarliûpok, *tr.* gjør hør-
bar; lader høres.

tussarnârpok, *tr.* hører paa
med Lyft.

tussarnârpok (N.) v. tussârng-
arpok (S.), *tr.* hører no-
get første Gang; har
ej hørt det før.

tussarnakau, *intr.* er værd
at høre; kan høres paa
med Behag el. Fordeel.

tussârnerpok, *f. intr.* er be-
hageligt at høre; for-
lyster Øret.

tussârnersok, behageligt at
høre.

tussarkôrpok, *tr.* det kom-
mer en for, som han
hører noget; han sy-
nes at høre det.

tussârdluarpok, *intr.* 1) hør-
rer vel, enten: a) kan
got høre, eller: b) hør-
rer det som got er; hør-
rer behagelige Tiden-
der. 2) især: hører sin
Slægtning opkaldet.

tussâumavok, *intr.* og *tr.* hør-
rer tale om; faaer Ryg-
te om noget.

tussâumarfsak, Rygte.

tussâumarfsarpok, *tr.* hører
jevnlige tale derom.

tussâvok, *intr.* og *tr.* som
staaer.

tussârsak, forstaaet; lyde-
lig hørt.

tussarsåvok, *intr.* er forstaaelig; høres tydelig og tydelig.

tussarsåurlok, forstaaelig; det som tydelig høres.

tussangieissárpok, *tr.* giver en Stikpiller; siger ham Sandheden paa en forstilt Maade; taler om andre i hans Tilværelse og stiler til ham. 2) overraaber el. overfuser en; fahrer ham over for noget han har gjort.

tussilárpok, *intr.* er døv.

tussilártok, døv.

tussilárnek, Døvhed.

tytslak, Paahør; (bruges kun *transitive*, som; tytslamne, i mit Paahør; tytslangne, i dit Paahør, o. s. fr.

tytsfardlukpok, *intr.* hører slet, enten: a) hører ej ret til; Kan ej got høre; eller: b) hører det som ont er; hører ubehagelige Tidender.

tytsiovok, *intr.* rygtes; Kommer i Omtale.

tytsfiodluarpok, *intr.* er i et got Rygte; bliver vel omtalt.

tytsfiodluartipok, 1) *intr.* bringes i et got Rygte;

bringer i et got Rygte; taler vel om ham.

Tússárpok, see under Tók.

Tussáumavok og Tussávok, see under Tussárpok.

Tussiárpok, *intr.* halter; hinker.

tusfiártok, hinkende.

Tussilárpok, see under Tuslárpok.

Tússovok, *intr.* er forlegen for at faae noget, ligesaavel som en anden; Kan ej komme saarviit som en anden; maae altid mærke sig at staae tilbage.

tussugáu, *tr.* Kan-ej komme saarviit som han, enten: a) Kan ej faae det som han faaer, eller b) formaaer ei det, som han (at fiske el. fange.) Killulirsimet tussugára, da han fiske sig en Vandfjedel, vilde jeg og givne have en, men faaer vel lade det blive, da jeg intet har at fiske for.

Tutikpok, see under Tók.

Tytslak, Tytsfardlukpok og Tytsiovok, s. under Tuslárpok.

U.

Uánga, Jeg; Mig; i
dual. uaguk, vi tvende;
 os tvende; i *plur.* uagut,
 Vi; Os.

uangángoak, 1) jeg lille.

2) jeg uværdige.

uagúngoæt, 1) vi smaa, 2)
 vi uværdige.

uamnik, af mig selv; ved
 mine egne Kræfter og
 Formue.

uavtinik, af os selv; ved
 vore egne Kræfter og
 Formue.

uaptút, som mig.

uavtitut, som os.

uangáivna, jeg den; jeg
 som forhen (gjorde det
 el. det.) Uangáivna nejo-
 rivse, jeg som tilføru vær
 hos eder.

uangarpik, egentlig mig.

Uávok v. urgvávok, *intr.*
 slingrer; og dingler hid
 og did (et Slib; en Dug-
 ge.)

uáurlók v. urgváurlók, 1) det
 som slingrer og dingler
 hid og did. 2) en Dug-
 ge.

uúgajukpok v. uáutekáu v.
 urgvarípkok, *f. intr.*
 slingrer meget; er slem
 til at slingre; er rané
 (en Baad; et Slib.)

uúgajuktók v. urgvaríksók,

et rané, Sahetøj, som
 er nemt til at slingre.

uáutipok v. urgváutipok, *r.*
 rr. 1) gjør at detlinge-
 rer; Kommer det til at
 slingre. 2) vugger.

uáutitíok v. urgváutitíok,
 det samme.

úrgvardlukpok, *intr.*linge-
 rer ej; ligger fast paa
 Soen (et Sahetøj.)

uáursút, det som forvold-
 der at det slingrer frem
 og tilbage (Læsten i Baad-
 den el. en som staaer i Rids-
 ten og rokker.)

uáursútigáu, *rr.* slingrer
 desaaftag.

uérpok, *intr.* Kommer paa
 Hæld; lægger sig over
 paa den ene Side (en
 Baad; en Slæde.)

uéngavok, *intr.* hælder; ligo-
 ger paa den ene Side
 (en Baad; Slæde.)

uéngaríok, hældende.

uengárpok, *intr.* sætter sig
 i den anden Side, at
 Baaden kan ophøre at
 hælde.

uéngarsút v. úrgvút, det som
 gjør Baaden *rr.* hæld.

uengarsútávok v. urgvutá-
 vok, *intr.* er Hærsag i,
 at den hælder.

uengarsútigáu v. urgvutigáu,
rr. hælder desaaftag.

uelliok, *intr.* dagen hæl-
der; Solen er nær ved
at gaar under horizon-
ten; det lakker ad Af-
ten.

uelliortilerpok, *f. intr.* det
er over Middag; Da-
gen begynder at hælde;
Solen begynder at dale.
uelliok ut, i Soledalligen.

Ubarpok v. ugvarpok, 1)
intr. a) toer sig; bader
sig; reenser sig. b) toes.
2) *tr.* toer; vasser; reens-
er (Kar; Hænder.)

ubaut v. ugvaút, et Bad;
Vandbad; det man vas-
ser sig i (Bandet.)

ubarbik v. ugvarbik, 1) et
Væstested; et Sted at
bade sig i. 2) et Væst-
fæd; Gaandfæd; Keens-
selfeskar. 3) Tid at vas-
se sig; Keensselfestid.

ubárnek v. ugvárnek, Va-
sten; Keensselfe.

ubægak v. ugvágak, vasket;
toet; reenser.

Udlák, *see* under næstfølgen-
de.

U'dlok, 1) en Dag. 2) en
Tid (i Almindelighed.) 3)
Dagning. 4) i *plur.* ud-
lut, Aar; Aar og Dag.
Udlunungúdlugit, hver
Dag. Udlut tapídlugit,
daglig.

údlome, i Dag; denne Dag.

udlomiliok, *intr.* bliver i
Dag. Heraf *Subj.* udlo-
miligune, Dagen igiens-
nem.

údlíok, *intr.* 1) bliver Da-
gen over paa et Sted;
bliver der een Dag. 2)
bliver der eet Aar (i beg-
ge Henseender maae det
forstaaes efter Sammens-
hængen)

udlirfarpok, *intr.* bliver
nogle Dage over.

udlokípok, *sf. intr.* er Fort
Dag.

udlokírfok, Fort Dag.

udlokíllíok, *intr.* bliver
Fort Dag; Dagen For-
ter af.

udlokínek, Forteste Dag.

údlorþok, *intr.* det dages
el. er Dag; bliver el.
er bleven Dag.

udlortók, lang Dag.

udlortóvok v. lórtuvok, *intr.*
er lang Dag.

udlortónek, længste Dag.

udlortúfiok, *intr.* bliver
lang Dag; Dagen læns-
ges.

udloífarpok, *intr.* der er
ingen Nat; Solen
gaaer ikke under (som
ved Vintersommerstid i de
nordligste Egne.)

udlokumíllak, Frost;
Dovre.

udlák, Morgensunden.

udlákur, stilig; fro; aarles;
om

om Morgenens el. i
Morgenstunden.

udlårorpok, *intr.* er tilig
paa færde.

udlårortok, tilig paa fær-
de; aarle ude el. i Ar-
bejde.

udlårsiorpok, *intr.* bruger
Morgenstunden; gjør
Morgenarbejde (s. Er.
fabrer ene paa Gangst om
Morgenens, og lader saa bli-
ve op ad Dagen, naar de
andre fabre.)

udlårsiortok, den som bru-
ger Morgenstunden el.
gør Morgenarbejde.

udlávok, *intr.* er tilig; er
aarle.

udlákáu, *intr.* er meget ti-
lig el. aarle.

udlángövok, *intr.* er lidt op
paa Dagen.

udlóriak, en Stjerne.

Uelliok, see under Uávok.

Uerráu, *intr.* og *tr.*

uerrivok, *intr.* 1)
saaer Vane el. Gang til
noget; kommer i Va-
ne el. bliver igaaet der-
med. 2) bliver begier-
lig el. gríðst efter no-
get; vil mere og mere
deraf.

uerrirfok, 1) gríðst; begier-
lig. 2) forvænt til el.
igaaet med noget.

uerrirfut, det man saar

Vane til el. bliver igaaet
med el. begierlig efter.

uerrivigáu v. uerrirfutigáu,
tr. 1) har Vanetil det; er
igaaet med det. 2) er
begierlig el. gríðst der-
efter.

uerrilerpok v. uerrivigiler-
pok, *s. intr.* og *tr.* be-
gynder at saa Vane til
noget; saaer Begierlig-
hed efter.

Uernarpok (N.) v. uérng-
garpok (S) *intr.* er sønig.

uérngartok, sønig.

uérngárnek, Søsnighed.

uérngalerpok, *s. intr.* bli-
ver sønig.

uérngalersok, den som bli-
ver sønig.

uérngarnak! hvort sønig!
hvilken Søsn kommer
der over mig!

uérngarnakáu, *intr.* gjør
sønig; fører Søsnig-
hed med sig (heden i
huset; Aftensens komme
s. s. v.); man kan nep-
pe holde Vinene aadne.

uérngéksak, noget at bli-
ve sønig efter. Uérng-
éksak fillan ajornak! Uda!
hvem der kunde sove!

uérngéksakangilak, *intr.* er
flet ikke sønig; kan ikke
sove.

Uerpok, see under Uávok.

Uérarpok, see under Uvok.

K k 2

Ug-

Uggoarpok v. **uggursarpok**, *intr.* harmer sig el. er fortræden over noget, som ikke lykkes; er fortrydelig paa sig selv for det, man kom stet fra.

uggoarðu v. **uggorðu**, *tr.* harmer sig over den Ting, som mislykkes. Atak **uggoarð** kiblinginamiuk, han harmer sig over Sælunden, at han ikke fik den stød tilgavns.

uggoárnek, Anken paa sig selv el. Fortrædenhed over noget, som ej er gaaet af efter Ønske.

uggoárnarpok v. **nakðu** v. **uggornakðu**, *intr.* det er fortrædeligt el. harmeligt, at det ej skulde lykkes bedre; det er ret at anke paa sig selv over.

Ugóna, see under **Obba**.

Ujajárpok, *tr.*)

ujajáfok, *intr.*) plyndrer; røver fra en; tager noget med Magt fra ham el. giver hans Gods til Priis.

ujajárfok, en Plyndrer; en Røver.

ujajágak, plyndret; berøvet.

ujajárforpok, *intr.* og *tr.* giver noget ganske til Priis af Glæde; gjør

Udbytte (s. **U**. naar et Barn begynder at gaa; en Dreng første Gang fanger, o. s. v.)

ujajarfout, 1) Priisgods. 2) den man glæder sig over og for hvis Skyld man giver noget til Priis.

ujajarfoutigðu, *tr.* 1) giver det til Priis. 2) gjør Udbytte for hans el. dens Sags Skyld.

Uiak v. **uïangoak**, en Svødsfist, Unge (*Delphinus albicans, pullus.*)

uïalik, en Svødsfist med Unge.

Uïannirfarpok, *intr.* murrer; knurrer (Hunde; Mennesker.)

uïannirfartok, murrift; knurrende.

Ujarak, 1) en Steen. 2) i Besønderlighed: en Sænfeststeen til et Snøre.

ujaraksak, en Steen, tjenslig til Sænfeststeen.

ujarasúrkluk, en særdeles stor Steen.

ujarasúrklulik, et Steensdys, hvor flere store Steene ligge oprettede.

ujarkerráu v. **ujárkiok** v. **kiórpok**, er i Arbejde med Steen; brækker el. hugger Steen.

ujar-

ujarkiörtok, en Steenbugger; en Steenbrækker.

ujarkéropok, *f.* 1) *tr.* sætter Sænkesteen paa Snøren. 2) *intr.* den forspies med Sænkesteen.

ujarángmio, et slags Ulke, kaldet: Grundling (*Corvus Gobio.*)

ujarársfepok, *f.* *intr.* har tilsat sin Sænkesteen el. tabt den af Snøren.

Uiárpok, *intr.* og *tr.* fahrer uden om en Suk el. ler andet, som er i Vejen.

uiáriak, en Suk at fahre uden om; et Mæs at bøje omkring.

Ujárpok, 1) *tr.* søger; leder efter (noget, som er tabt.) 2) *intr.* søges; ledes efter (det tabte.)

ujárdlerpok, *f.* *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

ujárdlersok, en Søger; den som leder.

ujártok v. ujágak, det som ledes efter; søgt.

ujaléropok, *f.* *tr.* 1) giver sig til at søge; begynder at lede efter. 2) leder længe nok derefter.

ujariagau, *tr.*)

ujariéitsiok, *intr.*) lider Mangel paa; savner nogen el. noget, man før har været holden med at have (*f. Ex. Bø.*

de; Underholdning; Forhverber.) Kivgara ujariagára, jeg savner min gode Tjenerinde. Angyffármét ujariéitsilerkáunga nekkikksamik, da han har ophørt med at fange Sælhund, saa begynder jeg ret at lide Mangel paa Mad.

ujariéitsfepok, *intr.* det samme.

ujarianakau, *intr.* 1) er savnelig; er umistelig; er uundværlig. 2) man lider Mangel; man er ej i de gode Omstændigheder som før.

Uiartorpok, *tr.* den ene Hund bider den anden ihjel.

uiartugak, den ihjelbidte Hund.

Uiaticau, *tr.* taler for en til Torngársuk (er Angekkikkens Forretning.)

Uidlárnek, see under Uyék.

Uigo og Uigorpok, see under Uiuvok.

Uigvak, en Bregne-Urt.

Uilok, i plur. uildat, en Musling; en Blaamusling (*Mytilus edulis.*)

uiloak, et andet slags Musling.

uilorsiórpok, *intr.* samler

Kk 3

Mus

Muslinger ved Strand-
bredden.

uflortorpok, *intr.* spiser
Muslinger.

Ullufuk, *see* under Uvæk.

Uingiarpok, *intr.* spj-
ter med Munden.

uingiartok, den som spjter
med Munden.

Uinik, Rød; Guld (paa
Menniske el. Dyr.)

uinekpok v. uinikarpok, *in-
tr.* har Rød paa sig;
er ved Guld.

uinkangilak v. uinetengoa-
kangilak, *intr.* har ikke
Rød paa sig; er ej an-
det end Skind og Been.

uinelerpok, *f. intr.* begyn-
der at faae Rød paa sig
igjen; bliver hylbig;
kommer til Guld.

uinávarpok v. uiniktovok, *in-
tr.* er Røddrig; er ved got
Guld; er vel ved Mægt;
er hylbig.

uingarupok, *intr.* bliver
maver; tøber sit Guld;
tæter og svinder hen.

uingarufimavok, *intr.* er
hensvundet el. hentæ-
ret; er bleven bare
Skind og Been.

uingarufimarlok, hentæret;
hensvunden; vissen.

uinikot, en Jnderstjorte;
Underbuxer el. andet

Blædebon nærmest ved
Kroppen.

Ujórok, *cum suff.* ujóroa,
hans Systerbarn.

ujorogan, *tr.* han har det
til Systerbarn.

Uipok, *i. intr.* 1) seer
op; luffer Vinene op;
oplader sine Vine. 2)
gjør Vine; sætter store
Vine; faaer Vine at see
med. 3) bliver bestyrt-
set el. forhavset; bliver
overvældet af Skræk,
saa man ej veed hvor-
ledes man er vendt.

uifavok, *intr.* 1) holder
Vinene aabne; har op-
ladte Vine. 2) er bestyrt-
set og i angstelig Be-
vægelse over ulykkelig
Hændelse.

uifipok, *i. tr.*)

uifislok, *intr.*) 1) luffer
Vinene op paa en; op-
lader hans Vine. 2)
gjør seende. 3) kaffre
ham Vine at see med;
giver ham noget at gløe
paa; siger ic. noget,
hvorved han faaer stor-
re Vine. 4) forhavset;
gjør bestyrtset.

uifatipok, *tr.*)

uifatitliok, *intr.*) det sam-
me.

uifitfirlok, den som gjør
sten

seende. el. Staffer en anden sit Syn igjen.
uísarpok, *rr.* aabner ens Øine.

uísérarpok, *intr.* blinker med Øinene; lukker dem op og i.

uísoréinak, i et Øjeblik.

uítfa tig áu, *rr.* 1) sætter Øine over en el. noget. 2) er sat i Angst og Forbavelse over ham el. det.

Uírpsárpok (N.) v. uírvarpók (S.), *intr.* bliver svindet el. tumlende i Hovedet (f. Ex. af at gaa rundt.)

uírpsénguvok (N.) v. uírpsénguvok (S.), *intr.* er svindet el. fortumlet i Hovedet.

uírpséngursók, svindet; ør i Hovedet.

uírpséngunek, Svindet; Ørhed; Fortumling i Hovedet.

uírpséngunarpok v. nakáu, *intr.* er svindelgjørende; fortumler; forarsager Ørhed i Hovedet. Imek fillakangitfok uírpséngunætlárau, Brændevin plejer at gjøre svindel i Hovedet.

uírpséngunartok, svindelgjørende; fortumlende. Imek uírpséngunartok, stærk Drif.

Uíðuk, see under Uvæk.

Ujúkkoak v. koélliak, et stykke Spæk med en skjult Gistefrog i, og Liine ved, hvormed fanges Maager fra Landet, naar de fluge den i sig.

ujúkkoarpok v. koártorpok, v. ujúkkoélliarpok, *intr.* og *rr.* staaer paa Landet og fanger Maager saaledes.

Uíuvok, *intr.* og *rr.*)

uúúðok, *intr.*) *fóls* er noget sammen; sammensætter; øger sammen; samler flere Dele til et Heelt.

uúúðek, en Sammensætning; en Øgning; Stedet, hvor noget er sammensættet.

uúúðilik, en Ting, som er sammensat af flere Stykker.

uúúðekarpok, *intr.* bestaaer af flere sammensættede Stykker; er ikke heelt af eet Stykke.

uúúðerpok, f. 1) *rr.* knytter sammen; sætter el. øger et Stykke til. Enden af noget andet. 2) *intr.* staaer el. har staaet Til sætning ved Enden.

uúúðéðok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

uünérforpok, *tr.*)

uünérslók, *intr.*) *Slø-*
der; Enytter el. søger
sammen; binder same
men til eet.

uigo, en Slødning til Læng-
den.

uigorpok, *tr.* Sløder no-
get til Forlængelse.

Ukak, Gormuren paa et
Luus (hvort Bindet og
Indgang ere.)

ukalliok v. liorpok, *intr.* og
tr. bygger saadan Vind-
es Muur.

Ukalék, en Hare (*Lepus*
timidus vel variabilis.)

ukaliak, en Hare. Unge.

ukádliak, en Harejæger.

ukádliarpok, *intr.* er paa
Harejagt.

ukalérpok, *f. intr.* faaer en
Hare skudt el. fanget.

ukalerliórpok, *intr.* søger
efter Hare; søger at
komme en Hare nær,
man har seet el. er paa
Spør efter.

ukalerliórtok, den som sø-
ger efter Hare.

ukalerajék, 1) et Slags Ha-
rer, som siges at være
hvide med en mørk Ryg-
strib og af Størrelse
med Rheensdyr. 2) et
Slags Sælhuude, kaldet:
Søeharen (*Phoca lepori-*
na.) 3) en Artsforan-

dring af Siordsælen,
som er hvid med mørk
Rygstrib.

ukaleriak, det samme i
i sidste Bemærkelse.

ukaliursak, i *plur.* ukaliur-
sæt, Kjærdunn (en Græs-
art med hvid Duff i En-
den, der ligner Bomuld.)

Ukammárpok, *intr.* rof-
ter frem og tilbage; sids-
der og nykker for og
bag ud med Kroppen
(frivillig.)

U'karpok, *intr.* udfal-
der af raadent Fjeld; af-
falder formedelt Biergar-
tens Opløsning af Luf-
ten.

úkarnek, Udfalben Bierg-
stykke; Affald fra raaden
Fjeld.

Ukiok, *intr.* hover ens
Arbejde; seer sig saavel
tjont dermed, at man
siden atter holder sig til
ham.

ukivigau, *tr.* hover hans el.
hendes Arbejde; synes
saavel derom, at man
stedse holder sig til same
me, naar man har no-
get at lade gjøre.

ukirlárpok, *intr.* stønner
got Arbejde, og væk-
ger stedse den bedste til
at arbejde for sig.

ukirlártok, en Kjender af
got

arbejde, som vælger
stedse de bedste Arbejds-
re for sig.

Ukpat v. upæt, et Laar;
en Skinke; en Bagfjer-
ding, i dual. ukpatik,
begge Laarene; en heel
Bagdeel.

ukpánekpok, intr. faaer en
Bagfjerding el. Skinke
af et Dyr til sin Deel.
ukpatísiok, intr. faaer en
heel Bagdeel.

Uklárnak v. yklárnak,
Trævind; stærk Træ
igjennem store Abnín-
ger (f. Gr. den Huusgang
el. aabent Vindue.)

uklárnarpok v. yklárnarpok,
intr. det træffer el. blæ-
ser ind igjennem saa-
danne Abninger.

Uksúkpok, intr. fahrer
ilde; faaer Omflag.

Ukusíksak, Veegsteen;
Grydesteen; Sítsteen.

ukusíksárpok, intr. fahrer
efter Veegsteen.

ukíksíkserráu v. **ukusíksíór-**
pok, intr. arbejder i
Veegsteen; har at be-
stille med Grydesteen.

ukusíksíórtok, en Veeg-
steens arbejder.

ukusíksíút, et Instrument
til at arbejde i Veegsteen
med.

Ullamérpok, intr. er
rund; a) er trindrund;
b) er Fredsrund.

ullamértok, rund. a) trind.
Ajaupiak ullamértok, en
trind Riep. b) Freds-
rund; rund i Omfang.
Kikertak ullamértok, en
rund St.

Ullámmursak v. lángur-
sak, en Vært med trins
de Rødder og lange tak-
kede rødagtig grønne
Blade, der ligner Aljods
urt.

Ullapípok, r. intr. har
meget at bestille; er sys-
selsat med mange Ting;
er ret overvældet el. be-
ladt med Forretninger.

ullapigáu, rr. er særdeles
sysselsat dermed; har
saameget dermed at be-
stille, at han løber vild
deri; er ret overvælden
el. beladt dermed. Tek-
kufseksæne v. Sennáksæne
ullapigéi, løber vild i det
meget han har at se paa
eller gjøre.

ullapínek, Overvælden med
Forretninger; Stun-
desløshed. **Ullapínemit**
fulle anningilanga, jeg
har endnu ikke kunnet kom-
me ud for mange Forret-
ningers Skyld.

ullapísárpok, intr. tager sig

noget for, til at forslaae
Tanterne; syffelsætter
sig med noget for at
komme ud af Grillerne;
søger at fordrive Grub-
len, Bedrøvelse el. Dre-
de ved Spadsering, For-
retninger og saadant.

ullapifårpok, 1) tr. søger at
faae ens Tanter hen-
vendt paa noget andet;
kaffer ham noget at be-
stille el. snakker for ham,
for at adsprede hans
Tankesfuldhed; stiller
tilfreds; holder med
Sælbaad; husvaler; trøs-
ter. 2) intr. tilfredsstil-
les; husvales; trøstes;
faaer sine Tanter ad-
spredte ved en anden.

ullapifårlok, intr. det samme
i iste Bemærkelse.

ullapifårlok, en Tilfreds-
stiller; en Trøster; en
Husvaler.

ullapifaut, Middel til at for-
slaae Tanterne; Trøst;
Husvalelse.

ullapifautåvok, intr. er trøs-
telig; er tilfredsstillen-
de.

ullapifautigau, tr. forslaaer
Tanterne derved; til-
fredsstilles derved; har
det til sin Trøst og Hu-
svalse.

ullapifågak, tilfredsstillet;
trøstet; husvalet.

ullapifålavok, intr. lader
sig tilfredsstillen; tager
Anod Trøst; kan brins-
ges paa andre Tanter.

Ullè, Dække; Skjærm
over noget.

ulliklak, noget til at dæk-
ke med el. brede over sig
og andet (mod Regn ic.)

ullikpok, s. 1) intr. a) ta-
ger noget over sig til
Skjærm. b) bredes no-
get over; bedækket. 2)
tr. a) breder noget over;
bedækker. b) overstyg-
ger.

ulliklok, den som har no-
get over sig til Skjærm.

ulligak, bedækket; lagt no-
get over.

ulligulak, en Hinde for
Diet.

Ulle, Flod; højt Vande.

ullérsoak, den store Flod;
Syndfloden.

ullipok, 1. 1) intr. a) er
Flod; er højt Vande.

b) er vendt (en Riste.)

c) er vendt ud og ind
paa el. omvendt (et Klæ-
de.) d) har ligesom vendt

det Inderside ud paa sig;
blotter sig; lader sig see,
som man er. 2) tr. a)
vender ud og ind paa no-
get; omvender; fræn-
ger. b) blotter sit In-
derside; taler af Hjertet.

Ulluga táva ullipara; der har du mig, som jeg er. Tamat terfa ullipá, der seer man, hvad der er ved ham at gjøre.

ullitok, 1) højt Vand. 2) vendt; vendt ud og ind paa. Annorák ullitok, en vendt Risle.

ullilérpok, *f. intr.* Vandet stiger; det begynder at blive flod.

ullingavok, *intr.* er i flodtiden.

ullingarfok, flodtid; højt Vand.

ullúpok, *rr.* Vandet voper over noget i flodtiden.

ullutípok, 1) *rr.* lader Vandet stige derover. 2) *intr.* Vandet er stegen derover.

ullúkavok, 1) *intr.* er stærk flod i Springtiden. 2) *intr.* og *rr.* Vandet plejer at gaae derover, saa ofte det stiger.

ullúkarfok, et Sted, hvor Vandet gaaer over, saa ofte det stiger; det som er under flodmaalet.

ullipkárpok, 1) *intr.* er fuld. 2) *rr.* fylder. Nappartak ullipkárdlugo, at fylde Karret til Bredden.

ullipkártok, fuld. Pógutak ullipkártok, fuld Staal.

ullipkárnek, fylde; det at være fuld.

ullipkárne, fylde; det er. Kar *rr.* er fuldt af.

ullipkarutigau, *rr.* er fuld deraf.

Ullerúpok, *rr.*)

ullerúrhiok, *intr.*) løber vild i noget; veed ikke hvilken af dem, det er; staaer færdigt at tage fejl deri. Pekkotingoaka ullerúpaka, jeg veed nu ret ikke, hvad jeg ejer. Alluk-sautit ullerúpaka, jeg løber vild i Steerne el. veed ikke, hvilken Stjerne det er.

ullerúnarpok, *intr.* er at løbe vild i formedelse Mængden; forvolder forvirrelse; man kan let tage fejl deraf.

ullerúnarfúsek, Vilderede; forvirring.

Ulligélak, Espetræ.

Ullúpkok, ses under Ullé.

Ullímavok, 1) *intr.* a) hugger med en Øre. b) hugges. 2) *rr.* hugger det.

ullímarfok, en Sugger.

ullímarfak, hugget.

ullímako, en Suggespaan.

ullímánek, 2) et Stuk med en Øre. 2) huggen Stalde.

ullímánt, en Øre.

ullímántiklak, 1) noget til en Øre. 2) et Suggejern.

Ul

Ullipkárpok og Ullípok, see under Ulle.

Ulló, *cum suff.* ullóð, en Krumsnir; en Kemmesnir; en Knir som Grønlanderinderne bruge til deres Arbejde.

Ulló, *cum suff.* ullunga, Jernet el. det skarpe i Sarpunen.

ullúksak, et stykke Jern at sætte til Skarpt i Sarpunen.

Ulloriárpok, *intr.* bliver med Øinene; vender sig el. sit Hoved af Stygt for det truende.

ulloriaárpok, *tr.* Kommer en til at blive med Øinene el. vende sig, ved at true ham; gjør ham bange; sætter Skæk i ham.

ulloriaáukpok, *intr.* er ømskindet; det isner i ham; gruer for noget at udstaae, som vil soie el. gjøre ont.

ulloriaáuktok, ømskindet; ømsindelig; som taaler ingen Ting.

ulloriaáingnek, Ømsindethed; Ømhed.

ulloriagau, *tr.* ømmer sig derved; gruer derfor; det isner i ham, naar han tænker derpaa. A-juak kappúneng ulloriag-

áa, jeg ømmer mig ved at stille Bolden op. Ise ulloriagallugo anningilak, han gif ikke ud, da han gruede for Kulden.

ullorianarpok v. nakau, *intr.* er at ømme sig ved el. for; maac nok komme en til at grue; er haszardeelig.

Ulluak, en Kind.

ulluaktók, storkindet; plusstjæbet.

ulluaktóvok, *intr.* har store udstaaende Kinder; er plusstjæbet.

ulluakípok, *tr.* *intr.* har smaa flade Kinder.

ulluakítok, smaa-kindet; fladtjæbet.

Ullúkpok, 1) *tr.* gnider noget mygt og blødt imellem Hænderne, 2) *intr.* gnides mygt saaledes (Stind, Klæde.)

ullugak, det som gnides el. er gnedet mygt imellem Hænderne.

Ullúksak, see under Ulló.

Ullúpok, see under Ulle.

U'mak, 1) levende. 2) frisk; grønt.

umarpok, *intr.* bliver el. er bleven levende; lever op.

umartok, den som er bleven levende.

umar-

umartipok, *tr.*)
umartipflok, *intr.*) gjør le-
vende; opvækker; brin-
ger til Live.

umartitflok, *en* Levendes
gjører; *en* Opvækker.

umarflok, *intr.* og *tr.* qvæ-
ster et Dyr; styder det,
saa det endnu lever ved
Studet.

umavok, *intr.* 1) lever; er
levende. 2) er grøn el.
frisk (*en* Vært.)

umarslok, 1) levende; den
el. det som lever. 2) grøn
el. frisk.

umarfisek, Liv.

umanartok, 1) livelig. 2)
Liv; hvor det er værd
at leve; lysteligt Sted
at leve paa.

umat v. umat, Hjerte.

umatigau, *tr.* har det til
sit Hjerte. Umatiga uma-
tingilet, mit Hjerte er
ikke dit el. du kan ej vide,
hvad jeg tænker.

umamio, Hjertets Tanke;
det som boer i Hjertet
el. en har paa Hjerte.

umamingau, *tr.* 1) har det
i sit Hjerte; tænker der-
paa. 2) tager sig til
Hjerte; lægger paa
Hjerte; bevarer i sit
Hjerte.

umamingisak, 1) tænkt i
Hjertet; meent. 2) lagt

paa Hjerte; tagen til
Hjerte.

umamiutserforpok, *tr.* brin-
ger en i Hjertet; lader
ham, faae til Besiddel-
se i sit Hjerte; begaver
hans Hjerte.

umalukpok, *intr.* har kun
lidet Liv; der er endnu
lidt Liv i ham el. den.

umanertok, sejlivet.

umanertovok v. tokau, *intr.*
er sejlivet.

umarivok, *intr.* er hurtig
til sin Gjerning; er ge-
svindt til sit Arbejde.

umariflok, hurtig el. Ge-
svindt til sin Gjerning.

umarifisek, Hurtighed.

umarépok, *tr.* er seensfærdig
til sin Gjerning; dor-
ster med sit Arbejde.

umarétflok, seensfærdig;
langsom til sit Arbejde;
dorst.

umarétfisek, Dorsthed;
Seensfærdighed.

Umarpok, Umat og Umavok,
see under næsforegaaende.

Umérdluk, see under Umik.

Umerórpok, see under næst-
følgende.

Umérpok, *f.* *intr.* og *tr.*

1) beseer noget, som er
i Nærværelsen; figer
efter (*f.* Ex. ned i Van-
det efter Bist, eller paa
Sulvet for sig efter det
som

som saldt.) 2) Figer lange
ad en Bøsse; figter; me-
der.

umerörpok, *tr.* det samme;
især: Figer uden fra ind
til nogen.

umeröumirlärpok, *intr.* stje-
ler sig til at Fige ind;
Figer i en Grav el. ind
igjennem et Vindue, og
trækker strax Hovedet
tilbage.

umiut, en Kleret. (N.)

Umiak, 1) en Baad; et
Fahrtøj; især: en Ko-
nebaad (Grønlandernes
første Baad, som roes af
flere Qvinder.) 2) i *plur.*
umiat, en Baad med
Solf udi.

umiärsoak, 1) en stor Baad.

2) et Skib. 3) i *plur.*

umiärsoit, et Skib med
sin Taffelagie og Solf.

umiätsiak, en middelmaa-
dig stor Baad; en
Smatke; en Trans-
portbaad (som bruges ved
Coloniene); en Skib-
baad.

umiängoak, en liden Baad;
en Jolle.

umiäursak, en Model el.
Ligning efter en Kone-
baad.

umiärtorpok, *intr.* fahrer til
Baads el. Skibs.

uméjarpok, *intr.* forliser sin

Baad; lider Skibbrud
(dog saa at Gøllene blive
frelste, og sin Baad og
Guds gaar forloren.)

uméjartok, Skibbruden.

umélok, *intr.* bygger en
Konebaad; forfærdiger
en ny Baad.

umélorpok, *intr.* er i Baad;
arbejde; gjør ved Baad-
den; sætter den i Stand.

umélorpok v. umiärlarpok,
intr. henter sig en Baad;
kommer et Sted for at
faa en Baad til at af-
hente sig; anskaffer sig
en Baad at blive befor-
dret ved.

umésvok, *intr.* 1) omkom-
mer i Baad; bliver bort-
te med et Fahrtøj. 2) i
plur. forgaae med Mand
og Muus; forliser med
Skib, Gods og Solf.

umiärslok, omkommen i
Baad.

umärlpok, *intr.* stiller sig
ved sin Baad el. Skib;
afhænder den; bort-
giver el. sælger den.

umärslok, den som har
stillet sig ved sin Baad.

umärlarpok, *intr.* mister
sin Baad (saaledes at den
gaar forloren, uden at
der var nogen i den.)

umärlartok, den som har
mistet sin Baad.

umärupok, *intr.* er uden
Baad

Daad (enten ved Forlits
el. Salg.)

Umigau v. umikforpok,
tr. hader; er en gram
el. ikke god paa ham;
afftyer; kan ei taale
ham; viser sig fortør-
net mod en. Umigagit,
du er mig til Forargelse
el. jeg kan ikke taale dig.
Ingme umigallune, at væ-
re fortørnet paa sig selv.
Pingikivne umiganga,
han hader mig, enddog jeg
ikke ved at have fortørnet
ham.

umikslök, intr. harmer
sig; er fortørnet; ha-
der.

umikslörök v. slörse, en ha-
der; den som er en an-
den gram.

umigirlak, ilde lidet; for-
hadet.

umitsekpok v. séktarpok, tr.
er ret forbitret mod en;
har fattet Had og Mlag
til ham.

umitléksarpok v. séktúpok,
tr.)

umitléiök, intr.) bringer
en til at blive en an-
den gram (ved Bøttelse
el. opirrelse); opegger
ham til Had; gjør ham
hadefuld mod andre.

aminak! v. uminarfillet! det
var ret Skæde! hvor

fortrædeligt, at det skul-
de saaledes gaar til!

uminangoak v. uminango-
ang-afik! 1) O! det var
dog en stor Fortræd! 2)
O! jeg intet værdige,
hvorledes bar jeg mig
dog ad!

uminarpok v. nakau, intr.
1) er et fortrædeligt
Menneske; er ret at ha-
de el. anke paa for sin
Opførsel; fortjener ej
at elstes. 2) det er for-
trædeligt; man maae
harme sig derover.

uminartok, 1) fortrædeligt;
harmeligt. 2) afftyelig;
utaalelig; hadelig.

Umik, 1) Skjæg. 2) Vej-
dehaar paa et Dyr. 3)
et Forhæng.

umiktök, storSkjægget; et
stort Skjæg v. en store
Skjægget Sage.

umiktövok, intr. er store
Skjægget; har et langt
Skjæg.

umikpok, tr. trækker
Forhænget for en Telt.

umiök, 1) intr. sver For-
hæng. 2) tr. — til en
anden.

umerdluk, det behaarede
Sted om Munden, saa-
vel paa Under som
Over Læben (men ej
Hagen); Slaben.

umerd-

umerdlúktovok v. lukorto-
kullukáu, *intr.* er tyf og
fyldig omfæring Mun-
den el. Snuden; er stor-
flabet el. tyflabet.

umerdlúktók v. lukurfok v.
lukortokullúktok, tyfla-
bet; storflabet.

umerdlúrsiak, en vis Urt
med laadne Blade.

ungiárpok v. ungmiárpok,
1) *intr.* tager Skjægget
af sig selv; rager el. bar-
berer sig. 2) *tr.* — en
anden.

ungíáíok v. ungmiáíok, *intr.*
det samme i sidste Bemær-
kelse.

ungíáírfok v. ungmiáírfok,
en Barberer.

ungiartigau v. giáírfigau, *tr.*
barberes af ham.

ungíaut v. ungmiáut, en
Ragekniv.

ungítsok, uftjægget; en der
ej har Skjæg paa Ha-
gen.

Umingèitsíok, *in-
tr.* er forstoppet i sin Næse.

umingèitslek, det som
stopper Næsen.

Umingmák, en Koe;
Ore; Tyr.

Umni v. nit v. neet, stjont;
dog; uagtet; om end;
lad være. Umni sáperd-
lugolo, tejméitok kajar-
tyssaunga, stjont Vejret

er frøgtelig, saa maaske jeg
til Naads. Umni angeluk-
tordlunga annusfungi-
langa, lad være jeg sit in-
tet, tabte jeg dog ikke No-
det.

umnime, lad saa være; det
er ligemeget; ja hvad
da, om det end ikke
gik efter Ønske?

umni-tejméitok, lad gaae;
det kan være det sam-
me; det kommer paa en
Prøve an; man kan sag-
te gjøre Forsøg; gaaer
det galt, saa faaer det
være.

Una, see under Obba.

Unák, et Slags Garpuuns-
stok, hvortil ingen Kas-
stetræe bruges.

unárpok, *tr.* træffer med
en saadan Garpuunpiil.

unáriarpok, *intr.* Paster saa-
dan Garpuunpiil ud fra
sig.

unáriíok, *intr.* løfter Gar-
puunstokken i Vejret
for at staae til.

unárfívik, et Slags hvidt
Syrretræ, som kom-
mer drivende fra Sø-
en, og bruges meget til
småa Pile.

Unasíngiak v. síngiak,
den næstnyngste af Børn
el. småa Sydstende,

una-

unafingíávok v. fangíávok, *intr.* er den næst yngste; har en yngre end sig (bruges især om smaa Børn paa 2 til 5 Aar.)

Unatárpok, *tr.*)

unatáíok, *intr.* 1) slaaer; pryglar. 2) lentzer en Sælhund el. stor Gist (for at faae den reent til døde, naar den har faaet Pils i sig.)

unatártok, 1) den som pryglar el. slaaer. 2) helst i plur. de som lentze Sælhundene el. Svalfiske.

unatáirfok, en Pryglar.

unatárbik, det Sted, man pryglar el. slaaer en paa.

unataut, det man slaaer med; en Prygl; en Tamp.

unatártipok, *intr.* faaer Zug; slaaes; prygles.

unatártitok v. unatægak, slaaet; pryglet.

unatægávok, *intr.* er pryglar; har faaet Zug.

Unnavok, *intr.* 1) logger med Rumpen (helst en Hanhund, som gær sig læfter for Tæven.) 2) holder af sin Kone i andres Paasyn (en Mand.)

únnarfok, 1) den som logger med Rumpen. 2) den som holder af sin Kone i andres Paasyn.

Unnek, hvidt Skind, som Haarremmen er af; taget; Pergament.

unníklak, et Skind bestemt til at gjøres hvidt el. til Pergament.

unnillíok, 1) *intr.* bereder hvidt Skind. 2) *tr.* — til en anden.

unnillíak, et hvidgjort Skind; tilberedt Pergament.

unnillíaráu, *tr.* bereder et hvidt Skind deraf.

Unéngmiok, *intr.* og *tr.*)

unéngmídlarpok, *f. intr.*) fordrer en ud (til at brydes; løbe Kap, v. s. v.); vover sig med ham.

unéngmírfok v. mídlarfok, en Udfordrer.

unéngmírflak, udfordret.

Unéngnipok, *tr. intr.* besvæger Govedet nu til en, nu til en anden Side, med foranderlige Grimacer (som Brug et ved Grønlændernes Stridsfange.)

Unnerpok, *f. intr.* og *tr.*)

unnéíok, *intr.*)

1) siger; fortæller; taler om. Tokoríok unnerát, de have sagt ham død.

2) bringer paa Tale; kommer frem med en el. noget i sin Tale. 3)

tilliger; indgaar; lober.

ver. Ajunginiaromaudluk
tik unnerput, det tilfuge, at
ville besitte sig paa det gode.
unnigak, sagt; fortalt; om-
talt.

unnéirlok, 1) en Fortæller.
2) den som tilsiger el.
indgaaer Løfte om no-
get.

unniut v. néiut, 1) Sagn;
Omtale. 2) Tilsagn;
Løfte.

unnérdlukpok, *intr.* 1) siger
af; sladrer. 2) taler il-
de om nogen; siger no-
get om en, som han ej
vilde have sagt; bagta-
ler. 3) anklager; besør-
rer.

unnérdluktok, 1) en Slad-
rer; en Øretuder. 2) en
Bagtaler; som taler il-
de om andre. 3) en An-
klager; en Besører.

unnerdlut, Sladder; Bag-
talelse; ond Omtale;
Øretuderie.

unnerdlutigau, *tr.* 1) slad-
rer om. 2) taler ilde om;
bagtaler; vidner ont
om. 3) anklager ham;
besører ham.

unnerdlukbigau, *tr.* sladrer
for en; siger ham, hvad
der gaaer for sig.

unnerdluktávok, *intr.* er en
Anklager el. Besører.

unnersiörpok, *tr.* taler vel
om en; roser ham; pri-
ser; berømmer el. anbe-

faler ham (paa hans
Baa.)

unnersiörblik, den man ro-
ser nogen for el. anbe-
faler ham til.

unnersiörbigau, *tr.* roser
nogen for en; anbefaler
en til ham.

unnersiüt, Roes; Priis; Be-
rømmelse; Anbefaling.

unnersiutigau, *tr.* 1) taler
vel om ham; roser el.
berømmer ham. 2) ro-
ser en derfor.

unnersiörpok, 1) *intr.* gjør
Tegn med Haand el. So-
ved angaaende noget;
anviser; taler med Ge-
bærder. 2) *tr.* a) viser
el. betegner det. b) vi-
ser Vejen, c) lover el.
forjætter noget; tilsi-
ger det.

unnersiörök, *intr.* det samme
i 3de sidste Bemærkelser.

unnersiörlok v. unnersiörtok,
1) en Underviser; en Vej-
viser. 2) den som lover
el. forjætter noget.

unnersiörbigau, forsikrer en
om noget.

unnersiüt, 1) Underviis-
ning; Vejviisning; An-
viisning. 2) Løfte; For-
jættelse; Tilsagn.

unnerslugak, 1) det viiste. 2)
det lovede el. tilfagte;
belovet; Løfte; Forjæ-
ttelse.

un-

unnerföupok, *rr.* 1) under-
viser en; underretter;
vejviser. 2) lover ham
noget; giver ham for-
jættelse el. Tilsagn. Sa-
vingmik unnerföupånga,
han lovede mig en Kniv.

unnerföursak, 1) underviist;
underrettet. 2) den no-
get er lovet el. tilsagt.

unnerföikikpok, *r. intr.* 1)
igjentager et Løfte; til-
siger paa ny. 2) staaer
til Confirmation.

unnerföikingnek, 1) igjen-
taget el. fornyet Løfte.
2) Confirmation.

unnerföikikkirfok, en Con-
firmant.

unnipkårpok, *intr.* bringer
nyt; fortæller noget om
en; vidner (got el. ont.)

unnipkårtok, den som for-
tæller el. vidner; et Vid-
ne.

unnipkåk, 1) det man for-
tæller; Fortælling; for-
kyndelse; forebringende.
2) Vidnesbyrd.

unnipkårdau, *rr.* 1) fortæl-
ler det; forkynder det.
2) vidner det.

unnipkårbigau v. unnipkåu-
pok, *rr.* 1) fortæller no-
get for ham; forkynder
ham. 2) vidner for ham;
forebringer ham noget
om en anden.

unnipkårbigirfak v. unnip-
kåursak, 1) den man for-
tæller el. forkynder no-
get. 2) den man fore-
bringer noget om en
anden; den man aflæg-
ger Vidnesbyrd for.

unnipkårut v. kåut, 1) for-
tælling. 2) forebrin-
gende. 3) Vidnesbyrd.

unnipkårutigau v. kåutigau,
rr. fortæller el. vidner
om ham. 2) fortæller el.
vidner det; fører det
Vidnesbyrd; har det at
forebringe.

unnipkårajúkpok, *intr.* vil
gjerne fladre el. fortæl-
le.

unnipkårajúktok, den som
er meget for at fortæl-
le; fladderagtig.

Unnerforpok, see under næst-
foregaaende.

Ungadlæk, Ungalifak og
Ungaldök, see under næst-
følgende.

Ungat, 1) den yttre el.
fravendte Side af en
Ting; den Side, som
er længst borte; hiin
Side el. borten for.
Bruges helst med *suffixum*
og *apposio*, som: Kak-
kam ungatåne, borten for
el. paa hiin Side af Bier-
get. 2) Lørvæggen el.
Endevæggen i et Hus;

Siden i et Telt; i *dual*.
ungatik, begge Enderne
af et Huus el. begge
Siderne i et Telt.

ungadlæk, 1) den borteſte;
den yderſte; den ſom ſid-
der el. ligger yderſt: *cum*
ſuff. ungadlia, det yderſte
yderſte af den. 2) den
ſom boer i Enden af et
Huus el. har ſit Sted ved
Siden af en Telt.

ungadliovok, *intr.* 1) er den
yderſte; er længeſt bor-
te. 2) boer i Enden af
Huſet; har øverſte Sted
el. er den fornemſte i Hu-
ſet.

ungátekarpok, *intr.* det ſam-
me i ſidſte Bemærkeſe.

ungadliðiomavok v. omato-
káu, *intr.* vil gjerne boe
øverſt el. have det for-
nemſte Sted i Huſet; er
meget for at have øver-
ſte Sæde.

ungaliſák, Betræf paa Si-
derne af et Telt.

ungaldök, Vold; Indheg-
ning; Gjerde (Muur el.
andet, hvorved en Plads
indhegnes.)

ungaldörpok v. lúkpok, *rr.*
indhegner; ſætter Muur
el. Gjerde om; Paſter
Vold op omkring.

ungaldgak, indhegnet; ind-
gjerdet; en med Vold
el. Muur omringet
Plads.

ungatángörpok, *f.*)

ungörpok, *) intr. og*

rr. gjennet; driver for
ſig; omkringsætter no-
get levende; paſſer ſted-
ſe at være uden for ſam-
me og have det for ſig,
at det ej kan komme til
Siderne eller tilbage.

ungögak, gjennet; om-
kringsat.

ungok, en Vort; en Ligtorn.

ungolik, vortet; ligtornet.

ungortarpok, *intr.* har

ſaaet Vorter el. Platorne.

ungefikpok v. ungaliſkpok,

f. intr. er langt borte.

ungefikſok, ſom er langt
borte.

ungefikſome, langt borte.

ungefikáu, *intr.* er meget
langt borte; der er langt
til.

ungefigáu, *rr.* synes det er
langt borte; holder det
for lang Vej dertil.

ungefikſigáu, *intr. og rr.* er
ſaa langt borte. Kan-
nong ungefikſiga? hvor
langt borte er det? Sörd-
lo Narkſalingmut unge-
fikſigáu, det er ſaa langt
ſom til Narkſalit.

ungefikligirſok, ſaa langt
borte ſom; af Graſtand
i Forhold mod noget an-
det.

ungefikſúſek, Længde; Gra-
ſtand.

unge-

ungesingnerrovok, *intr.* *pr.*
længere el. længst borte.

Ungavok, *intr.* *og tr.*)
ungagau, *tr.*)

er indtagen i; hænger
efter; vil være hos; Kan
ej affee el. forlade; læn-
ges efter.

ungarfok, den som er ind-
tagen i noget; den som
hænger efter nogen el.
noget (f. Ex. et Barn ef-
ter Moderen; en Mand
i sit Fædeland.)

unganárpok v. nakáu, *intr.*
er behagelig at være
hos; er indtagende el.
tiltrækkende; er værd
at længes efter; man
Kan ej affee ham el. for-
lade det.

unganártok, behagelig; ind-
tagende; tiltrækkende;
den man ønsker at væ-
re hos; det man ej Kan
forlade.

unganak! hvor behagelig!
hvor indtagende! værd
at længes efter.

ungánek, Attraae el. Gang
efter nogen, man er ind-
tagen i; Behag; Læng-
sel.

Ungérpok, *f.* 1) *intr.* a)
Inører sig. b) snøtes. 2)
tr. snører det; sammen-
snører (Kermer, Klæder,
Støvle.)

ungerút, Snørebaand;
Snøre, Rem.

ungerufárpok, *f.* 1) *tr.* sæt-
ter Snørebaand el. Snø-
re, Rem i. 2) *intr.* for-
synes dermed (Klædebou-
net.)

ungerufárpok, *intr.* Snøre-
baandet ic. er løst.

ungerútilik, Klædebon med
Snørebaand i el. som er
til at snøres sammen.

Ungelikpok, *f.* under Ung-
at.

Ungialíkfe, pliren med
Øjnene, ved at rynke
Øjelaagene sammen.

ungialíkiok, *intr.* plirer el.
blunder med Øjnene.

ungialíkírfok, plirende;
den som blunder med
Øjnene.

ungialíkífvigau, *tr.* plirer
med Øjnene til ham el.
hende.

Ungiárpok, see under Umik.

Ungilèk, Kløe. Sillan

ungilèk! hvilken Kløe!

ungilèkpok, *intr.* det fløer.

ungilengnakáu, *intr.* fors-
volder Kløe; fører Kløe
med sig.

Ungiungiôrpok, 1) *in-*

tr. fæster paa Grams.

2) *tr.* fæster det paa
Grams.

Ll 3 ung-

ungiungiðrut,)
 ungiungiugak,) Grams:
 gods; det som fastes
 paa Grams.

tingiungiorbígu, *tr.* FASTER
 paa Grams for dem.

Ungmiarpok, *f. und.* Umik.

Ungna, een og tive.

úngniok, *intr. 1)* a) er den
 21de. b) er en Snees. 2)
i plur. úngniput, ere een
 og tive i Tallet.

úngnirfok, 1) den 21de. 2)
 en Snees. 3) *i plur.* ung-
 nirsut, een og tive.

ungnirsut-sjurdliát, det sam-
 me i 1ste Bemærkelse.

ungnirsut-mardluk, to og
 tive.

ungnirsut-pingafut, tree og
 tive, o. *f. fr.* (see Gram.
 V. Cap. §. 4.)

ungnirsun-aipæt, den 22de,
 ungairfut-pingajuxt, den
 23de, o. *f. fr.* (see Gram.
 V. Cap. §. 6.)

ungnirðvok, *intr. 1)* er den
 21de. 2) *i pl.* ungnirð-
 put, ere een og tive i
 Tallet.

ungnirfarkattarput, *intr. car.*
sing. ere flere Snees i
 Tallet; rækker flere Gan-
 ge til 21, som; Pingafun-
 nik ungnirfarkattarput,
 ere 3 Snees el. 60.

ungnirfarkattartut, *car. sing.*
 flere Snees i Tallet; fl.

re Gange til 21; tive
 gange. Mardlungnik
 ungnirfarkattartut, tive
 Gange to; tvende Snees
 el. 40.

Ungok og Ungðrpok, see un-
 der Ungat.

Uniárpok, *intr. og tr.*
 slæber noget efter sig
 paa Jorden.

uniártok *v. árte*, den som
 slæber noget efter sig.
 unizgak, slæbt; det som
 slæbes.

uniarkattarpok, *tr.* slæber
 den frem, som ikke vil
 afsted; trækker ham ef-
 ter sig.

Unikpok, 1. *intr. 1)* er
 el. staaer stille; gaaer
 ikke; kommer ej af Ste-
 det. 2) sætter sig i Stil-
 hed; standser (noget, som
 har været i Bevægelse.) 3)
 forbliver; bier; bliver
 efter paa et Sted (naar
 andre rejse.) 4) forbli-
 ver med alle paa et Sted;
 opholder sig; sætter sig
 ned at boe el. staaer Bo-
 pæl der. Unigiartorpit?
 kommer du nu for at ville
 boe her? 5) voper ikke
 mere; har udvopet.

uniktok 1) den som staaer
 stille. 2) den som stand-
 ser. 3) efterbleven; for-
 bleven. 4) opholdende
 sig;

sig; forbleven med alle.
5) udvoren.

unikbik, 1) Hvilested. 2)
Blivestød; Opholds-
sted.

unikbigau, tr. 1) sætter sig
i Stillehed paa noget;
hviler der. 2) bliver
hos; opholder sig der
el. hos ham el. 3) —
paa den Tid. Udlok tau-
na unikbigigiga illivfine,
den Dag jeg forblev hos
eder.

uniktipok, 1. tr.)

uniktitfiok, intr.) 1) fader
en til at staae stille;
bringer noget til at hvil-
le; sætter det ud af Be-
vægelse. 2) beholder
noget af det ankomne;
forholder det fra at
komme tilbage. 3) faaer
en af Besøgerne til at
blive efter, naar de an-
dre rejse (enten ved at
tage den til Husirue el. Tje-
nerinde el. faaer den over-
talt til at give sig blant de
Døgte, v. s. v.)

uniktitak, 1) den el. det,
som er bragt til Stil-
stand. 2) tilbageholdt;
forholdt fra at rejse. 3)
den af Besøgerne, som
bliver tagen til Hu-
sirue &c.

uningayok, intr. er stille paa
et Sted; rører sig ikke;

Kommer ej af Stedet;
ligger stille.

uningarsok, den som er el.
ligger stille, uden at
røre sig.

uningavik, Tid at staae stil-
le; Stilstandstid. Sek-
kérngum uningavia, Soels
hverv.

uningavarpok, intr. 1) hvil-
ler rolig; ligger ganske
stille paa et Sted. Uning-
avaddit! lig dog ganske stil-
le! 2) Kommer ikke af
Sleffen; rejser ingen-
steds; er en Hjemmesø-
ding.

uningaválak! 1) Han el. det
Kommer ikke af Sleffen;
man maatte længe ven-
te, inden man fik at
see ham røre sig; hvor
stille ligger den dog!
Kajak inga uningaválak!
hvad mon gaae af blin Ka-
jak, der ligger saa over-
maade stille, at man ej kan
see den røre sig. 2) hvil-
ken Hjemmesøding! han
Kommer dog aldrig fra
sit Sødested.

Unniórpok, intr. og tr.
1) træffer ikke; Skyder
fejl. 2) tager Fejl i no-
get; gaaer glip deraf;
løber fejl; siger fejl; for-
staaer vrangelig. Okau-
zee unniordlugit, at tage

hans Ord i en drang Re-
ning. 3) vanslægtter;
slægtter ej paa. Angune
unniørpá, han slægtter ikke
sin Fader paa.

unniugak, fejlstudt.

unniornaká, *intr.* 1) er van-
skelig at træffe. 2) man
kan saa let gaee fejl der-
af el. tage fejl deri.

unniorkópok, *intr.* træffer
ikke ind; opfyldes ikke
(det sagte)

unniorkotípok, *i. tr.* siger
det, som ej træffer ind;
giver falsk Raad der-
med.

Unnipkárpok, see under Un-
nerpok.

Unnuak og Unnuíok, see un-
der næstfølgende.

Unnuak, Aften.

unnuakút, 1) om Aftenen;
i Aftenstunden. 2) i Af-
tes. 3) i Aften.

unnuakumilák, Aftenemaal-
tid.

Unnuakpok, *intr.* er Aften.

Heraf: a) *conj.* unnung-
met, om Aftenen, og b)
subj. unnuakpet, i Aften.

Unnuaktok, Aftenstid. Un-
nuktok tikipok, han kom
hjem ved Aftenstid.

unnuaksiørpok, *intr.* bru-
ger Aftenstunden; er
ude om Aftenen.

unnuaklerpok, *f. intr.* bliver
Aften.

unnullíok, *intr.* bliver mørk

Aften. Heraf *conj.* un-
nulligame, i Aften silde;
noget ud paa Aftenen.
Unnulligame okairfullia-
romarponga, i Aften sil-
de vil jeg hen at gribe Star-
ve i deres Gavn.

unnuápok, *tr.* Aftenen Kom-
mer paa en. Unnuápátig-
ut, Aftenen kom paa os.

unnutipok, *i. tr.* forvolder,
at Aftenen Kommer paa
en. Unnutipátigut annó-
rib, for Blæstens Skyld
kom Aftenen paa os.

unnuáserpok v. unnuakléíok,
intr. er længe ude om
Aftenen; Kommer silde
hjem.

unnuak, 1) Nat. 2) om
Natten. 3) i Nat.

unnuarapok v. avok, *intr.* er
Nat.

unnuakléíarpok, *intr.* der er
ingen Nat; Solen gaer
ikke under

unnuarasiørpok, *intr.* bruger
Natten; er ude el. rejser
om Natten; gjør Nats-
tearbejde.

unnuarasiórtok, den som fah-
rer el. er ude om Nats-
ten.

unnuarápok, Natten Kom-
mer paa. Unnuarulérá
terfunga piogut, det blev
nd paa Natten inden vi kom
derhen.

un-

urklök, *intr.* er et Sted
 i Matten over. Heraf a)
conj. unnuigame, i Matt
 forgangen Mat; afvigte
 re Mat, og b) *subj.* un-
 nuigune, i Mat; til-
 kommende Mat.

Upérnák (N.) v. uperónák
 (S.), 1) Vaar; Soraar.
 2) i Soraaret; afvigte
 Soraar. 3) sielbner: til
 Soraaret; næste Soraar.

upernákut, om Vaaren; om
 Soraaret.

upernávok, *intr.* er Soraar.
 Heraf *conj.* upernáumet,
 afvigte Soraar.

upernáliok, *intr.* bliver Soraar.
 Heraf *conj.* uperná-
 ligame, til Soraaret; i
 dette Soraar.

uperniok, *intr.* opholder sig
 paa et Sted om Soraar-
 ret.

upernívik, en Vaarplads;
 et Sted, hvor man op-
 holder sig om Soraar-
 ret, naar man rykker
 ud af Huus, at boe i
 Telt.

Upát, see under Ukpat.

Urgvávok og Urgvut, see un-
 der Uávok.

Urksuk, et slags store Sø-
 hunde, kaldet: Kemme-
 Sæten (af hviis Hund skæ-
 res de ved Grønlandernes
 Gangst brugelige Kemme

el. Zinner) (*Phoca barba-
 ra*.)

úrksukpok, *intr.* faaer en
 Kemme-Sæl fanget.

urklárak, et slags Mar-
 slue, som findes i den
 store Goples Trexler
 (*Oniscus medusarum*.)

urklárlángoxt, *car. sing.* et
 slags Blomster-Græs,
 der skal ligne Kemme-
 sælens Skjæg, og er
 hvidagtig.

Urflérarpok, see under næst-
 følgende.

Urflérpok, *f. tr.*)

urflérök, *intr.* 1) for-
 søger; prøver; gjør for-
 søg dermed; proberer;
 sætter Prøve paa. 2)
 frister.

urflérnekarpok, *intr.* 1) prø-
 ves; forsøges. 2) fri-
 stes.

urfléríok, 1) en Forsøger.
 2) en Fristet.

urflígak, 1) prøvet; for-
 søgt. 2) fristet.

urflérnarpok v. nakau, *intr.*
 er fristende; det frister
 el. man fristes derved.

urflérnatok, fristende; Fri-
 stelse; det man fristes el.
 sættes paa Prøve ved;
 det hvorved man let
 kan forløbe sig.

urflíat v. urfléníut, Fristel-
 se; det hvorved en an-
 den sætter os paa Prø-
 ve

ve el. hvortil han frister os.

urfiutigau, *tr.* frister endermed; forsøger ham derved.

urfiutlarpok, *tr.* frister nogen stærkt; sætter ham i haard Fristelse.

urfiutlarpok, *tr.*)

urfiutlariok, *intr.*) 1) maa-
ler (Længde; Størrelse.)

2) vejer (Tynge.) 3)
maaler noget efter; på-
ser det efter noget an-
det.

urfiutlarpok, *tr.* 1) det sam-
me. 2) viser for sig med
Haanden til en; giver
ham Tegn med Haan-
den (enten vinkende at kom-
me eller abvarende at gaae
sin Vej.)

urfiutlarpok, *tr.*)

urfiutlariok, *intr.*) det samme
i sidste Bemærkelse.

urfiutlariok, 1) Maal; a) Men.

b) Skieppe. 2) Vægt.

3) Mynster.

urfiutlariok, det samme.

urfiutlariokigau, *tr.* 1) maa-
ler el. vejer dermed. 2)
har det til Mynster.

Uffe, jeg erindrer nu;
det er sandt; det kom-
mer mig i Tanke; nær
havde jeg glemt det.

uffema v. ufflobba (N.) v.
usfiogva (S.), 1) jeg tænke
de el. meende; mig syn-

tes. Uffema tamang-
naiffersok, táva pingilak,
jeg havde dog tænkt, at han
skulde komme hertil, og,
saa blev han borte. Uff-
obba illomórtok, ikke havde
jeg troet ham til at narre
mig. 2) du sagde jo el.
havde dog sagt anderle-
des; det var ikke efter
Aftale.

uffemalo, 1) Og jeg tænke
de dog. 2) Nu, du var
mig og den rette Karl.
3) Jeg vidste ikke andet,
end det var din Mening;
Jeg var dog fuldt og
vist i den Tanke, og saa
— 4) Ja det var den
Gang du narrede mig.
Kom tiere!

Ufferpok, *f. intr.* og *tr.*
Søren stænker ind i et
Sjærtøj.

Uffiak, see under næstfølgende.

Ufflok, 1) *intr.* a) er ladet;
har Ladning inde (Stib;
Baad.) b) fører noget
bag paa en Kajak. c)
er lasset (en Glæde eller
Vogn.) d) er ny Maas-
ne (fordi det smale Quar-
ter staaer op med den ene,
og ned med den anden,
krumme Ende, ligesom en
Kajak der har noget at se
re bag paa.) 2) *tr.* a) er
ladt dermed; fører det;
har

har det inde. b) er læs-
set dermed; har, det til
Læs.

ussikáu, *intr.* 1) er meget
stærk ladt. 2) har stort
Læs.

ússekarpok, *intr.* 1) har sin
Ladning inde; er sil-
ladt (et Gahrtsj.) 2) har
Læs.

ussilerpok, *f. intr.* begyn-
der at blive ladt el. saae
Læs.

ussilerforpok, 1) *intr.* læ-
des; læses. 2) *tr.* læ-
der; læser; belader.

ussilerskiok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

ussrak, 1) Ladning; det
som søres paa en Baad
el. andet Gahrtsj. 2)
Læs; det som søres paa
en Glæde el. Vogn. 3)
en Skjødning oven paa
Kajaffen; et stykke
Skind, skjødet oven paa
den, fordi de hele Skind
ikke kunde række toers
over.

ussliarpok, *intr.* og *tr.* fører
en Sælhund bag paa sin
Kajaf.

usslarpok v. usslingiarpok, 1)
intr. a) losses (et Gahr-
tsj.) b) aflæsses (en Glæ-
de.) 2) *tr.* a) udlosser den
(Baaden.) b) aflæsser den
(Glæden.)

Ussloráu, *tr.*)

ussorúkpok, *intr.* 1) be-

rømmer; beundrer; pri-
ser lyffelig; lover. Gu-
de ussorallugo, at love
Gud. 2) taler prægtig
om en Ting; statterver
højt; agter stort; an-
seer med Beundring.

ussorúktok, en Beundrer;
en Berømmer.

ussorirlak, beundret; lovet;
berømt; priset.

ussoróut, 1) det man pri-
ser en for; det man be-
undrer hos ham el. be-
rømmer ham for. 2)
det man priser en med;
Lov; Priis; Beun-
dring; Lovsang; Be-
rømmelse.

ussoróutigáu, *tr.* 1) priser
en derfor el. 2) dermed.

ussórnapok v. nakáu, *intr.*
er berømmelig; er beun-
dringsværdig; et priis-
værdig el. ærværdig.

ussórnapok, berømmelig; be-
undringsværdig; priis-
værdig; ærværdig.

ussornarsúlek, Priisværdig-
hed; Ærlighed.

ussornarsillat, priset være!
Lov stee! lovet være!
(du, han, de ic, som be-
stemmes efter Sammen-
hængen.)

ussornarsiook, *intr.* 1) prises;
loves; berømmes; ny-
der Lov og Priis. 2) op-
højes; forføres; for-
ber-

herliges. 3) agtes højt; holdes i Ære; helliges. usornartulliarpok v. tulliok, intr. 1) gjør berømmelige Ting; gjør det som maa beundres el. priselige Gjerninger. 2) gjør Mirakler el. Under.

usornartulliartok, 1) den som gjør berømmelige Ting el. priselige Gjerninger. 2) en Undergjører; den som gjør Mirakler el. underlige Gjerninger.

usornartulliak, 1) en berømmelig el. priselig Gjerning; en Handling, som opvækker Beundring. 2) et Under el. Mirakel.

usornaut, Herlighed.

usornitlarpok, intr. priser el. berømmer sig selv; praler.

usornitlartok v. usornitlæk, en Skryder; en Storpraler; den som berømmer el. gjør meget af sig selv.

usornitlaut, Selvroes; Brovten; Pralerie; Skryden.

usornitlautigau, rr. berømmer sig selv derfor; praler el. brovter deraf.

Ussornarpok og Ussornukpok, see under næstforegaaende.

U'uk, det mandlige Lem.

usulik v. usulingoak, et Drengbarn.

usursak, 1) Ende. Spidsen paa en Kjaaf. 2) en Sandstjæl; en Gaber (*Mya truncata* og *arenaria*.)

usungarslok, en Angelica-Rod.

úzuk, det kvindelige Lem el. Kjønskjende.

uzulik v. lingoak, et Pigebarn.

U'ungarslok, see under næstforegaaende.

Utákkiok, intr. og rr. 1) venter efter en el. noget; varter derefter; bier paa; bier ham. 2) lider Nød el. Sult (fordi de Trængende ligesom bie efter det der endnu gaar i Marken.)

utakkirslok, den som venter el. bier efter noget.

utakkirsak, det man venter efter el. bier paa; den man oppebier.

U'te, Gjemvej; Tilbage-rejse; bruges kun med appos. saaledes: útímut, paa Gjemvejen; naar man kommer tilbage.

utérpok, r. 1) intr. vender; vender tilbage; vender om; Kommer igjen. 2) rr. a) vender om efter noget; kommer tilbage

der.

derefter. b) tager noget med paa Gjemvejen. c) Kommer igjen med det samme; igientager sine Ord; siger eet og det samme paa ny. d) tager den forskudte Kone igjen.

utertárpok, *intr.* og *rr.* 1) det samme, naar det skeer ofte. 2) især: a) igientager. b) lægger sammen (et læsende Barn.) c) *intr.* igientages.

uterbik, det Sted, el. den man vender tilbage til.

uterbigan, *rr.* vender tilbage til ham el. dertil.

utereepok, *f.* *intr.* er gjensstridig el. halstarrig; er paaftaaende; vil ej lade sig sige.

utereetfok, gjensstridig; halstarrig; paaftaaende.

utereenek v. utereetfufek, Gjensstridighed; Halstarrighed; Paaftaaenhed.

uteriárpok, *intr.* forandrér sit Sind; lader sig overtale.

uteriártorpok, *intr.* fahrer baglænds; Stotter tilbage med en Baad.

utérárpok, *rr.* fører ham tilbage; driver tilbage; faaer ham til at vende om.

utéráragak, tilbageført; tilbagegreden; overtalt til at vende om.

utértipok, *r.* *rr.* 1) leverer tilbage. 2) hæver Kjøbet.

utértitak, tilbageleveert.

Utereepok og Utérpok, *see* under næstforegaaende.

Utírpok, *r.* 1) *rr.* river Haarremmen af et Skind, som er mørnet ved at forraadne. 2) *intr.* Haarene samt Haarremmen rives saaledes af et Skind.

utírflok, *intr.* det samme i iste Bemærkelse.

utítak, et Skind, som Haarremmen saaledes er afreven (*f.* *Er.* et Konebaadsskind.)

utitíerpok, *f.* 1) *intr.* lægges heirat forbrænde og tabe sin Haarrem (et Skind.) 2) *intr.* og *rr.* lægger det hen at forbrænde el. ved forraadnelse mørne i Haarremmen.

útivok, *intr.* Haarene el. Sjærene afraadne af sig selv, saa Haarremmen skolles el. løsnes paa Skindet.

útírflok, et Skind, hvis Haarrem saaledes af sig selv afskolles el. løsnes.

Utókak, 1) gammel (Mand, Kvinde, Dyr); gammel i Alder; som har

- har levet længe, 2) især:
 en gammel Mand.
 utokársok, ældgammel.
 utokávok, *intr.* er gammel.
 utokáursáfek, Alder; *Uld*
 de; Levealder.
 utokáunek, en Ældste.
 utokáunérrovok, *intr.* er æld-
 ste el. ældre.
 utokáitfiak, 1) en mid-
 aldrende, 2) en stor,
 gammel Sølhund af
 Svartside-Slaget (*Pho-
 ca grønlandica, bimula.*)
 utokállíok, *intr.* bliver gam-
 mel.
 utokállirfok, bleven gam-
 mel.
 utokavíangitfok, ej med de
 ældste.
 utokáitserpok, *f. intr.* taler
 som et gammelt Men-
 niste (en Ung); snakker
 alvorlig og forstandig,
 sjønt han er ung.
 utokéropok, *f. intr.* kan dan-
 selig tale; stammer el.
 er utydelig i sin Tale,
 og kan ej ret forklare sig.
 Utsirforpok, *intr.* og *rr.*
 løber over (et Kar, som
 er fuldt.)
 utfikigulavok, *intr.* det samme.
 utfikigulálerpok, *f. intr.* be-
 gynder at løbe over.
 Uvæk, en Mand; en Æg-
 temand.
 uvigau, *rr.* har til Mand;
 er gift med.

- uvínkípkok, 1. *intr.* han er
 gift.
 uvínikák, en nygift Kone;
 en Brud.
 uvíklak, en Kjæreste; Sø-
 stemand; tilkommen-
 de Mand; Brudgom.
 uúdlarpok, *intr.* mister sin
 Mand.
 uúdlárnek, en Enke.
 uúdlarnerrrovok, *intr.* er En-
 ke.
 uersarpok, 1) *intr.* bliver
 til Hore. 2) *rr.* gjør til
 Hore; bedriver Høder med.
 uersáíok, *intr.* horer; gjør
 nogen til Hore; bedriver
 Høer.
 uersártok, en Hore.
 uersáirfok, en Høerfar.
 uersáínek, Horerie.
 uúsfuk, en gift Mand, som
 holder Hore.
 uersægak, *intr.* er et Sleg-
 fredsbarn; en Horeunge.
 uersægávok, *intr.* er en Hores
 unge el. uægte Barn.
 uúsfukk, en Qvinde, som
 har med gift Mand at be-
 stille; gift Mands Hore.
 uúslufuk, en gammel Pige;
 gammel Møe el. ugift
 Qvinde.
 U'vlo, en Suglerebe.
 uvlurárpok, *intr.* bygger
 Rede (en Angl.)
 Uvfkípkok, *f. intr.* er tæt;
 kan holde tæt; holder
 Vand ude el. inde.

uvlíkfok, tæt; som holder tæt.

uvlíkfok, *intr.* bliver tæt.

uvlíkfarpok, *rr.*)

uvlíkfáfok, *intr.*) Fliner med sejt Spæk; tætter; gjør tæt.

uvlíkfáfok, den som gjør tæt.

uvlíkfaut, noget at tætte med.

uvferút, 1). sejt Fløbende Spæk (at fline Baad, Somme med.) 2). Tjære; Beeg.

uvferúfsoak, Beeg.

uvferrau, *rr.*)

uvferrivók *intr.*) tjærer; beger.

uvferriřsak, tjæret; beget.

uvferfarpok, *rr.* Fliner Sømmene el. Naatterne paa

en Baad med sejt Spæk el. Tjære, for at faae

den tæt; tjærer; beger.

uvferfaut, en Tjærefost; en Pentfel at bege med.

Uzuk, see under Uřuk.

Uæ! sy! skam dig!

V.

Vóitjev. Vátje! bie! hold! vóitje-elt! vær saa god og bie!

Voiziak v. Vúziak v. Voizek, i Dag (forgangen Tid.) Voiziak tamánétok, han var her i Dag. Napparfimarfok ajorungnarpok voiziarmit, det er bedre nu med den Syge, end i Dag før.

voziarfoak v. vuziarfoak, for længe siden i Dag; i Dag tilig.

voziangorpok v. vuziangorpok, *intr.* det er en Stund siden; det er alt en god Deel af Dagen forløben, siden det skede; det er alt noget siden det skede i Dag. Heraf Conj. voizi-

angormet, efter at nogen Tid af Dagen alt var forløben o: op paa Dagen.

voziarfoangorpok, *intr.* det er alt længe siden i Dag, at det skede.

vozialliok, *intr.* han har været her el. det har været allerede noget af Dagen.

vóziaro v. vozialligame, i Dag engang; siden bedre op paa Dagen. Voziaro illigissauagit, jeg skal følge med dig i Dag engang.

voizeigame, i Dag forgangen; denne Dag igjennem.

Vátje. see under Voitje.

Vúziak, see under Voiziak.

Y.

Yalò, en Seene.

yalúksak, 1) Senetraad (før dig til Brug.) 2) Traad (i Almindelighed, endog afslinnet.)

yaluniarpok, *intr.* søger at faae Seener.

yalúksioq, *intr.* Fjober el. bekommer Sener.

yaluksiniarpok, *intr.* vil Fjobe Sener.

yaluksiniarbigau, *tr.* vil Fjobe Sener af ham.

Yamik, 1) Halsbaand; Halsstjede. 2) Især: et Hals-Smykke af Perler. 3) en Klaue om Halsen (f. Gr. paa et Haar.)

yamikslak, et nyt Halsbaand.

yamikiárpok, *intr.* 1) faaer sig et nyt Halsbaand. 2) tager et nyt Hals-smykke paa.

yamikarpok, *intr.* har Halsbaand paa.

yamilik, den som har Halsbaand paa el. Smykke om Halsen.

yamiliáksioq, den som har Amulet om Halsen.

yaméárpok, f. 1) *intr.* a) faaer Halsbaand el. Smykke om Halsen. b) faaer Halsring el. Klaue at gaa med; faaer en Rem om Halsen. 2) *tr.* sætter noget om Halsen.

yamíáárpok, f. 1) *intr.* a) faaer Halsbaand paa. b) binder Halsbaand paa sig. 2) *tr.* — om en andens Hals.

Yjah, see under Jah.

Ykiáárnak, see under Ukiáárnak.

Æ.

Æ! Sy! Bæ!

æárpok, f. *intr.* 1) siger: Sy! Bæ! 2) er æfel ved Skarn; vammes ved Ureenlighed.

æááá, *tr.* 1) siger: Sy! Bæ! dertil. 2) gider ej rørt derved el. tage derpaa, fordi det er saa bejndlet; vil ej skide sine Hænder dermed. 3) agter en som Skarn; æfles ved ham.

æáááárpok, *intr.* er reensfær dig; kan ej lide Skarn; holder reent hos sig; søger sig reentlig op.

æááááááá, reentlig; reensfærdig.

æáááááááá, f. *intr.* er skidensfærdig el. ureentlig i sin Adfærd; holder sig sludsk el. har det sviinst hos sig.

æááááááááá, skidensvurren; ureentlig; sviinst i sin Adfærd.

Regi.

Register.

A.

A!

A! 2. 228.
Aben, 38. 254. er a. 37.
 254. staaer a. 15. 37. er
 bleven staaende a. 254. vil
 altid holde sig a. 246. har
 a. Liv, 492. a. Gaar, 15.
 a. Vand, 114. bliver a.
 Vand, 114. 421. holder
 Vinene aabne, 518.
Abenbar, 403. er a.
 245. 403. bliver a. 403.
 gløder a. 37.
Abenbarelse, 404.
Abanbarer, 303. 324.
 403. 404. a. en noget,
 205. a. for, 324. a. sig,
 403. 404. 472.
Abenbaret, 37. 303.
 404.
Abenbaring, 474.
Abent, 38.
Abid, 209. 298.
Abner, 37. 242. 254. a.
 sig, 37. 242. a. ens Dine,
 519.

Abnet, 37. 242. er a.
 242. har a. sig, 15.
Abning, 37. har A. 37.
 38. har smal eller stor A.
 25. en liden A. 391. en
 De med A. igjennem, 391.
 yderste A. paa en Ting,
 340. vil immer blive A.
 imellem, 167.
Ad, 122. har en god A.
 122. 191.
Adsel, 203. 426. A. som
 slæbes for Røve, 279.
 finder et A. og: et synder
 A. 426.
Ae, 227.
Aa, 276.
Aal, 308.
Aand, 34. 501. med A. 34.
 den øverste A. 501. udglo
 ver sin A. 34. 468. hans
 A. udfører 468. Aan-
 den maae forgaae ham af
 Strøet, 468. seer Aander,
 27. mister A. 23. 468.
 M m

N: som opvarter ved Sig-
 nerie, 186.
 Nande, 34. drager N. 34.
 kan længe holde sin N. 16.
 Nandedrag, 34. tager dy-
 be N. 34.
 Nandehul (Boedpræs paa
 Jisen), 6. gjør sig N. 7.
 Nandelin, 34.
 Nandepiben, 501.
 Nandepust, 34.
 Nander, 34.
 Nandrør, 255.
 Nar, 331. 514. N. og Dag,
 514. forrige N. 433. i de
 forbigangne N. 434. for
 nogle N. siden, 46. 434.
 for mange N. siden, 46.
 et andet el. næste N. 14.
 om nogle N. 434. fra for-
 rige N. 434. bliver der eet
 N. 514. ad Nare, 434.
 Nare (at roe med), 73. Ro-
 nebaandaare, 73. Rajafaa-
 re, 349. Styr-aare, 21.
 gjør N. 73. lægger N. ind
 i Baaden el. N. er lagt
 ind, 191.
 Nare (i Legemet), 460. fo-
 ler efter Naren, 460.
 Nare (i Træ etc.), 129. har
 sine el. store Narer, 130.
 Nareberet, 184. støder an
 med N. el. støder det af,
 184.
 Narelader, 67. 460. la-
 der sig aarelade, 460.
 Nareladejern, 460.
 Naretræ, 73.

Narler (ingen Ting), 51.
 a. det ei, 51. a. alle Ting,
 51.
 Narle, 514. er a. 515. er
 meget a. 515. a. ude el.
 i Arbejde, 515.
 Narfag, 104. 345. 354. 378.
 har til sin N. 345. 354.
 har N. til det han gjør,
 345. gjør sig en N. 345.
 er N. i, 345. 356. af hvad
 N. 394. den første N. 358.
 Narvaagen, 80. bliver
 el. gjør. N. 80.
 Nasyn, 470. bliver foran-
 dret i sit N. 470. har for-
 andret N. til det værre,
 470. seer efter end N. 470.
 N. B. C. (læser) 3.
 Nber efter, 135.
 Nbftonfel, 134. 481. med
 N. paa, 481. bruger N.
 el. har det paa, 481.
 Nch! 16. 33. 38. 425. ach,
 at! 112. 171. a. hvem der
 kunde faae det! 124.
 Netent, 473.
 Nd: a. denne Vej, 316. fah-
 rer omkring a. denne Vej,
 326.
 Ndamsknude (i Halsen),
 234. har store N. 234.
 Ndlyder, 244. 273. 274.
 bliver adlydt, 274.
 Ndskillelses-Eid, 66.
 Ndskiller, 66.
 Ndskilles, 66.

Idstillige, 463. a. Ste-
der, 463.

Idstilligt, 463.

Idstilt, 66. a. hist og
her, 418.

Idspredet, 407. 418. 419.
a. sig, 66. 418. søger ved
noget at a. ens Tænder,
522.

Idspredes, 419.

Idspredt, 418. et a. 418.
saaer sine Tænder a. ved
en anden, 522.

Idspurgt, 435. det ab-
spurgte, 435.

Idspørger, 435. a. der-
om, 435.

Idspørges, 435.

Idvarer, 436. a. derved,
436.

Idvaret, 436.

Idvarsel, 436.

Af: a. sig selv, 123. kom-
mer ikke a. sig selv, 378.
et a. Vejen, 363. gaar
a. Vejen, 98. 363. 452.
sætter el. sættes a. Vejen,
398. 453.

Afbaales, Afbanlet
og et a. 490.

Afbetalet, 18.

Afbier (noget), 285.

Afbilder og Afbild-
ning, 33.

Afbrudt, 67. 278. 279.

Afbrullen, 278.

Afbrødet, 219. 278.

Afbrøder, 53.

Afdeler, 123. 285.

Afdeling, 123.

Afdød, 119. et a. 118.

Afsald, 176. 411. A. fra
raaden Bjeld, 520.

Afsalden, 179.

Afsærdiger, 72.

Afsødning, 83.

Afsjor, 78. 141. a. en
Sag imellem sig, 77. 280.
har afsjort, 78.

Afsnover og Afsnavet,
157.

Afsgrund, 204.

Afhenter, 9. 21.

Afhentet, 9.

Afholder sig fra, 6. 481.

Afbugger; en Afbug-
ger; Afbugges og
Afbugget, 201.

Afhænder, 507. vil a.
74.

Afhændes, 507.

Afhændet, 362. 508. et
a. 362.

Afslapper; Afslappes,
Aflappet og Afslap-
ning, 219.

Afslammer og Afslam-
mes, 429.

Afslippet, 186. en Dvin-
de med a. Haar, 220.

Afslæder og Afslædes,
253.

Afslædt, 254. 462. et
a. 253.

Afsløvet (Støtte), 234.

Afslom, 216. saaer A. og
har til sin A. 216.

M m 2

Af

Aflortet (er) og Aflort-
ning, 219.

Aflrænger og Aflræn-
get, 9.

Afløffer; Afløffet og:
er el. bliver a. 310.

Afløft (er), 476.

Afløgs, 12.

Afløses, 310. 539.

Afløst, 539.

Afløst, og: er a. 310.

Afløser; en Afløser og
Afløst, 427.

Afløst, 428.

Afmagt, 12.

Afmaler, 53.

Afmelet, 201.

Afmægtig, 12. 51. er a.
12. 51. bliver a. 36. 258
499. giver a. 258.

Afsnytter og Afsnyttet,
36.

Afspasser, 285.

Afspas, 105. er a. 371.

Afspul, 76.

Afspulker og Afspul-
ket, 76. 321.

Afretter og Afrettet,
453.

Afribset (Strea), 495.

Afrundet (i Enden), 33.

Afrusket, 321.

Afrylker og Afrylket,
76.

Affag, 440.

Affat (saer sin Deel), 359.

Affee (kan ei), 28. 135. 331.
533.

Affide, 54. er a. 54. tab-
rer forbi a. 412.

Affiger, 440.

Affindig, 350. 422. er
a. 350. 420. bliver a. og:
finder sig a. an, 350. be-
handle hinanden som af-
findige, 350.

Affindighed, 425.

Afflaffer og Afflaf-
tes, 361.

Afflaaren, 201. 219. a.
Strimmel, 186. Haaret
bliver a. 220.

Affleed, 440. giver A.
64.

Affliærer, 66. 200. 201.

Affliæres, 201.

Affholdninger (paa Træ
af Solens Hede), 241.

Affkraber, 430.

Affkrabet, 210.

Affkudt (er), 114.

Afflum (hvillet), 470.

Afflyder, 114.

Afflyet, 450. 527. sæt-
tes i en a. Tilstand, 360.

Afflyelighed (uden), 450.
betager en Ting sin A. 450.

Afflyer, 527.

Afflaet (er) 257.

Affmelter; Affsmeltet
og Affsmeltet, 454.

Affsnakke (sæder sig ei), 65.

Affsted, 147. kommer fort
el. seent a. 121. kommer

a. med, 161. kan ei kom-
me a. med, 318.

Affstrafning, 379.

Afftrykker, 27. 430.

Af.

Iffstumper og er Af-
 stumpet, 219.
 Iffældet, 176.
 Iffagen(er), 363.
 Iffale, 280. gjør A. 279.
 det var ikke efter A. 538.
 Aftegner, 53.
 Aften, 536. i A. 32. 536.
 er A. og: bliver A. 536.
 om Aftenen, 536. er ude
 om A. 536. A. og Wor-
 gen, 63. bliver mørk A.
 536. i Aften stide, og: no-
 get ud paa A. 536. A.
 kommer paa en, 536. det
 latter ad A. 514.
 Aftens maaltid, 536.
 Aftenstid, 536.
 Aftenstjernen, 244.
 Aftenstunden, 536. bru-
 ger A. 536.
 Aftes(i), 536.
 Aftrokken (sit Glind), 29.
 Aftørret, 27.
 Aftørret (bliver) 304.
 Aftvart, 285.
 Afvisket (er) om Munden,
 486.
 Afvortes sit Band, 419.
 Ager, 191.
 Ager (en), 284.
 Agerdyrker, 284.
 Agerland, 280. er A. 280.
 gjør til A. 284.
 Agerbært, 284.
 Agt! 1. 47. 87. viser A.
 for, 58. giver A. 273.
 giver A. paa, 273. 325.
 tager sig el. det i A. 259.

Ager, 57. 58. a. høst, 88
 539. a. højere, 35. a. som
 iniet, 55. a. et efter, 55.
 a. sig for, 259. et at agte
 sig for, 259. a. et hvad
 han gjør, 293. det man
 a. sig til el. a. at gjøre,
 433. 434.
 Agtet, 58. er a. 434. et
 a. efter, 55.
 Agtes høst, 540.
 Agt som, og: er A. 273.
 Ah! 69.
 Al, 463.
 Allarm, 371. gjør A. 311.
 371.
 Allarmerer, og: bli-
 ver allarmeret, 364.
 Allart, 82.
 Albue, 100. har out i A.
 og: støder med A. 100.
 Albue: Skjæl, 15.
 Albuestød (giver), 100.
 Aldeles, 111. a. ikke, 269.
 det a. 146.
 Alver, 542. har A. med,
 og: ere lige af A. 291.
 Alle, 463. 467. a. begge,
 463. a. og enhver, 321. a.
 tilhøbe e. alle uden Undta-
 gelse, 464. a. Dage, 321.
 a. Steder, 463. til a. St-
 der, 463. med a. 380. ta-
 ger, beegner ic. a. 464.
 kan a. Ting, 13.
 Alle haande, 463.
 Alen, 3. 333. 475. 538.
 M m 3

Allené, 220. ganste el. blot
 a. 220.
 Alleneſte, 220.
 Allerbageſt, 218.
 Allerføreſt, 397.
 Allerførſte, 433. a. til
 vorende og a. Baſen, 361.
 a. Eing, 358. 361.
 Allormeeſt, 35.
 Allermindſt, 260.
 Allernordligſt, 3.
 Allerſidſt, 218. a. gang,
 218.
 Allerſtørſt, 35.
 Alleryderſt, 139. 315.
 522.
 Alersøverſt, 148. 230.
 343.
 Alles, 463.
 Allesammen, 321. 463.
 464.
 Alleſteds, 463. a. frem-
 me, 20. vil være med A.
 151.
 Allevegne og A. fra, 463.
 Alligevel, 282. 457.
 Alle, 22. 23. Forraad af
 Aller, 23. faaer A.; fo-
 ger A., og: en fanget A.
 Allreſkind, 22.
 Allre-linge, 23.
 Almagt, 13.
 Almindelig, 293. er a.
 293. er mere end a. 274.
 Almagtig, 13. er a. 13.
 Alt, 463. 464. et og a. el.
 ganste og a. 464. veed a.
 47.
 Alter, 508.

Alternerer, 30.
 Altforgrovt, 124.
 Altforliden, 260.
 Altfortidit, 31.
 Altformeget, 442. er a.
 124. 442. gløt a. 442.
 Altfornær (holder det af
 være), 170.
 Altforſtor, 35.
 Altid: vil altid være med,
 151.
 Altin, 463. ſøger A. at
 vide, 26. har gjort Ende
 paa A. 321. ſeer efter A.
 26. veed A. 47.
 Altsaa, 112.
 Altsammen, 463. tager
 a. 320. 321.
 Alvidende, 323. er a. 47.
 323.
 Alvidenhed, 323.
 Alvor, III. for A. III.
 nu begynder det for A. 15.
 er ramme A. III. det er
 hans A. 109. det er ikke
 hans A. 369. taler ikke
 A. 407.
 Alvørlig, III. 494. er
 a. 494. bliver a. III.
 Alvørligen, og: begeg-
 ner a. III. griber a. an,
 24. tager fig a. af, III.
 Alvørlighed, 109. 494.
 Alvørligt, III.
 Ambøbt, 178. 183.
 Amme, 262.
 Amulet, 32. 187. 304.
 352. bruger A. 52. bli-
 der

der A. paa Hovedet, 304.
 hænger A. paa en, 52.
 Annammer, 102.
 Anbefaler en, 530. a.
 til, 530.
 Anbefaling, 530.
 Anbrændt, 296.
 And, 239. spidsnebbet A.
 340. A. skriger, 239.
 Anden (en), 3. giver sig ud
 for en a. 4. en a. gang, 3.
 46. 101. 217. paa a. Aa-
 de, 3. faaer a. Skikkelse,
 3. kommer, sætter el. træf-
 fer i a. Forsætning, 4. er
 en a. 4. holder for at væ-
 re en a. 4.
 Anden (den), 13. 252. bli-
 ver den a. 252. a. gang,
 14.
 Andenstedes (boer), 55.
 Anderledes, 3. er a. 4.
 bliver a. 3. finder a. 4.
 gjør a. 3. 4. el. a. 457.
 viser sig a. end man er,
 370. viser sig a. moden, 4.
 Andeskrig, 239.
 Andet (er), 4. 357. holder
 for a. end det er, 357. for-
 nemmer a. 4. for det a.
 14.
 Andre, 3. faaer paa a.
 Tænder, 398. søger at faae
 paa a. Tænder, 399.
 Aner ham (det), 297.
 Anfald (gør), 349. den
 som gør A. paa en anden,
 349.
 Anfaldet, 349. 440. 441.

Anfaldet (en), 441.
 Anfanger (en), 374.
 Anfægter ham (det), 247.
 Anfører (en), og: er A.
 376.
 Angelica, 133. 235. sam-
 ler A. 235.
 Angelica-Rod, 540.
 Angenem, 28. 316. er
 a. 28. 316.
 Anger, 352.
 Angergiven, og: er a.
 352.
 Angest, 75. er i A. 171.
 bliver a. 224. er sat i A.
 derpver, 519.
 Angiver, 324.
 Angler, 177. 294.
 Anglesnor, 294.
 Angletasse, 5. faaer A.
 5.
 Angrer, 352.
 Angrikkende, 393. det et
 a. 393.
 Angriber, 345. 349.
 Angriber (en), og: er den
 første A. 349.
 Angribes derved, 247.
 Anholder om, 190. a.
 inderligen om, 235. a. hos
 en om noget, 170. 235.
 Anke (har til en), 205.
 Ankellod, 277. støder sin
 A. 277.
 Anken paa sig selv, 516.
 Anker paa, 205. er at el.
 værd at a. paa, 205. det
 er at a. paa sig selv over,
 516.

516. er ret at a. paa for
 sin Opførelse, 527.
 Anker (et), 223. lægger
 for A. 223. vinder A. 31.
 Steen til A. 223.
 Ankerbund, 223. god el.
 flet A. 301.
 Ankersted, 223.
 Anklager, 530.
 Anklager (en), 530. er
 A. 530.
 Ankommen, 383. 489. er
 a. 68. 383. 489. er a. med,
 383.
 Ankommer, 5.
 Ankomst, 5. Marsagen til
 ens A. 489. Tiden til ens
 A. 5.
 Ankrer, 223.
 Anledning, 104.
 Anlæggersted, 43.
 Anløb, 248.
 Anløben, 248. er a. 184.
 248.
 Anmoder, og; bliver an-
 modet, 457.
 Anmærkning, 280.
 Anraaber, 457. 501.
 Anretter; Anrettet og;
 er a. 310.
 Ansigt, 191. har et smalt
 el. grimt A.; viser mildt
 A.; gjør et surt A. el.
 sætter et sølt A. op; er
 høven i A., og; seer en
 i A. 191. har fladt el. ud-
 staaende A. 432.
 Anslaffer en noget, 359.
 søger at a. sig, 359.
 Anslaffet, 359.
 Anslrig (gjør), 192. 311.
 442. 501. der gjøres A.
 442.
 Ansluer, 233.
 Anspænder sine Kræfter
 for at komme frem, 160.
 Anstaaer, 110.
 Anstiller, 10.
 Anstiller Prøve, 266.
 Anstrøgger, 29. a. med
 rødt, 146.
 Anstrænger sig, 24. 74.
 160.
 Anstrøgen, 29. a. med
 rødt, 146.
 Anstullen, 10.
 Anstændig, 105. 109. 355.
 opfører sig a. 105. lever
 a. 109. viser sig a. 355.
 Anstændighed, 110. 355.
 Anstød, 44. 247. giver A.
 247. sætter A. for 44.
 Anstødelig, 246. er a.
 246.
 Ansættes saa (lan), 261.
 Antagen, 101.
 Antager, 101. 102. a.
 sig, 102. 347. 348. 417.
 har a. sig, 286.
 Antal (ringe), 94.
 Antaster, 349.
 Antecessor, 428.
 Antruffen, 278.
 Antænder, 97.
 Antændes, 96.
 Anvender, 61. a. noget
 i lignende Hensigt, 404.
 Anviser, 530.

Anvisning, 10. 530.

Appetit, og: har A. 98.

466. faaer stærk A. 194.

Appetithig, og: er a. 98.
gior sig a. 360.

Apostel, 64.

Apothek, og: Apotheker, 154.

Ar(er), 187. er bleven A.
efter, 187.

Arbejde, 411. end A. 360.
et stykke A. 117. giver en
A. 117. leder til A. el.
sætter i A. 411.

Arbejder, 48. 222. 360.
411. a. ilde, 71. a. i Træe,
411. a. det, 411. a. det
flet, 471. a. for Dagløn
el. a. derfor, 411. noget
at a. 411. er got el. ej got
at a. 130. lader sig a. 130.
200. a. for en, 222. 360.
411. a. i end Brod, 222.
har til at a. for sig, og:
lader altid andre a. for sig,
222.

Arbejder. (en), 411.

Arbejdsfarl, 221.

Arbejdsløn, 411. faaer
i A. 412.

Arbejdsredskab, 412.

Arret, 187.

Arg, 289. er a. mod andre,
289.

Argheb, 140.

Argindet, og: er a. 140.

Arrig, 162. 192. er a. 162.

192. du er dog straffelig

a. 326. viser sig a. imod,
192.

Arrighed, 162, 192.

Arrilds Tid (fra), 143.

Arr Papir, 85.

Arm, 475. højre A. 475.

har ont el. den som har

ont i A. 475. bærer un-

der A. 394. bærer paa A.

222. 353. drager sin A.

tilbage af Armet el. faaer

med tilbagebragen A. 232.

Armbånd, 471. tager el.

sætter A. paa, 471.

Armeret Skib, 410.

Armevee (har), 475.

Armgrube, 334.

Armtag, 353. 475.

Arnested, 90. 204.

Arp, 338. A. er falden af,

el. tager A. af, 338.

Art (er af den), 291.

Arter paa og Artet

paa, 243.

Artig, 129.

Artsbalde, 319.

Artsvisl, 133. 142.

Arv, 217. faaer til A. 217.

Arvedeel, 217. har til

sin A. 217.

Arver, 217.

Arving, 216. 217. er A.

217. har til A. 216.

Asbest, 224.

Assistent, 313.

Aste, 24.

Atten og Attende, 45.

Attest, 324.

Attraaer, 98. 155. 194.

Am s

374-376. 533. har A.
til, 194.

Attraaer, 98. 154. a.
flærst, og: a. Frelse, 194.

Au! 61. 269. siger a. 269.
a. dda! 269.

Avind, 429.

Avindsyg, 365. 429. er
a. 429.

Avler, 216. 359. som a.
mange Børn, 216. a. et
Barn med hende, 359. har
a. det, 360. er a. af, 285.
Avlested, 284.

Avne, 148.

Ar, 145. 175.

Ar, 145. 175.
Ar, 145. 175. A. gaaer af
Fred, 502.

Ar, 145. 175. A. gaaer af
Fred, 502.

B.

Baad, 150. 526. (23.) B.
med Høll i, 150. 526. stor,
middelmådig el. liden B.
526. forfærdiger en ny B.:
gjør ved B.; forliser, mister,
sælger el. stiller sig ved sin
B.; omkommer og omkom-
men i B.; henter et an-
skaffer sig en B. til Be-
fordring, og: er uden B.
526.

Baad, Arbejde (er i),
526.

Baadeskind, 29. gam-
melt forfuldet B. 168.

Baad-mødel, 150. 526.

Baad-s (fabrer til), 526.

Baadsbæge, 307.

Baadstøtte, 496.

Baal's-Retter, 168. den
som boer ved B. 168.

Baand, 187. 273. 308.
B. til et Kar, 440. faaer
B. paa sig; lægger B. paa
Kar el. gjør B. tilrette for
at lægge det paa, 440.

Baandstage, 440.

Bad; Bader sig, og:
Badested, 514.

Bag. 215. b. til, 215. b.
ud, lige b. ud, fabrer b.
ud, flytter sig b. ud, og:
er bleven b. ud, 215. gaaer
el. taber b. ud, 307. Rub-
ber sig b. ud, 508. bli-
ver b. 215. 307. har b.
sig, 216. 218. sætter el.
laster b. sig, 508. det som
er b. en, 216. b. ham, 217.
508. b. dem, mig, os, dig,
eder, 217. ad hans B. 217.
b. efter, 217. kommer b.
efter, 215. 431. gaaer el.
fabrer b. efter, 431. 433.
er fabret b. efter, 244.
kommer b. efter alle de an-
dre, 217. paa hans, din,
min, deres, eders, vor
B. 479. er paa end B.
217. gjør noget paa end
B. 480. taler stærk paa
end B. 245. B. fra, 508.
det

et man har lagt paa sin
 B. 216. sidder B. 21. kom-
 ner b. paa en, 480. tæ-
 t en, 508. sidde el. sta-
 æt b. hinanden, 508.
 gbael, 508. 521. faaer
 n heel B. 521.
 gen, 215. lægger el.
 ægges paa B. 307. er
 agt paa B. 217. sidder
 aa B. 22.
 g, Ende, 21.
 ger, 146. 491. b. for
 n, 339. lader en b. for
 lg, 338.
 ger(en), 146. 339. 491.
 gerhund, 146. 491.
 gerovn, 146. 420. 491.
 gest, 217. 508. er den
 B. 217.
 gskierding, 521. faaer
 u B. til Deel, 521.
 ghoved, 62.
 glænds, 215. gaaer
 . 215. fahrer b. 541.
 gstaadn, 21. 215. 310.
 gtalelse, 530.
 gtaler, 156. 205. 329.
 330.
 gtaler(en) 156. 329. 530.
 gvasser, og: en Bag-
 vasser, 245.
 gvendt, 204. er b. i
 it Forhold, 204. bær sig
 . ad med, 204. til den b.
 Side, 204.
 lder (giver paa), 416.
 ldyrer og Baldpyret,
 117.
 llic, og: gjør B. 277.

Ballierer, og: en Bal-
 lierer, 440.
 Ballierested, 180.
 Ballom, 27.
 Bané, 21.
 Bange, 81. 275. 401. er
 b. 81. 275. 435. er b. for,
 104. er saa b. derfor, som
 for Døden selv, 500. er
 b. for et slet Udsald, 283.
 er b. for en som er ude i
 ont Vejr, 368. er b. at
 det vil gaae saaledes igjen,
 481. er b. af sig, 283.
 gaaer altid b. 105. gist
 b. 81. 524. bliver b. 41.
 bliver hastig b. 224.
 Banghed, 81. 237.
 Banl (giver), 178.
 Banke(en), 22. 94.
 Bank:en i et Lem, 486.
 Banker, 178. b. af, 32.
 490. b. paa, 178. 183.
 b. Klæder, 490. b. Tranen
 af Svæl, 183. det b. i et
 Lem, 486.
 Bankeredskab, 178. 490.
 Bankesteen, 183.
 Bar (er bleven), 257. med
 b. Krop, 464. gjør bært,
 257.
 Barbeersad, 82.
 Barberer sig el. en anden,
 528.
 Barberer (en), 528.
 Barberes af, 528.
 Barde, 439. smaa B. 74.
 Bæver B. ud, og: arbej-
 der i B. 440.

Bar

- Barbebitting om Alligat-
 Blæren, 485.
 Bardefist, 439.
 Bardehval, 45.
 Barfodet, 164. er b. 164.
 Barf, 29. 177.
 Barler og Barlet, 177.
 Barlaaret, 174.
 Barm, 395.
 Barmhiertig, og: er
 b. 272.
 Barmhiertighed, og:
 uden B. 272.
 Barn, 221. 256. 356.
 (224.) med B. 108. er
 et B. 256. 274. er ei læn-
 ger B. 256. et spæd el.
 lidet B. 274. Kvinde,
 som har B. 274. har mi-
 nstet sit B. 274. bærer sig
 ad som B. 256.
 Barnagtig (er. el. taler),
 256.
 Barnagtighed, 256.
 Barndommen, 256.
 gaaer i Barndom, 89. 256.
 Barnebarn, 84.
 Barnebarnsbarn, 109.
 Barnetøj, 360. 362.
 Barnsløs, 221.
 Barnsnød, 292. er i B.
 83.
 Barsel (har gjort), 83.
 Barselskone, 83.
 Barselspunde (beheftet med)
 172.
 Barselseng, 290.
 Barst (taler en til), 442.
 Basune, 175.
- Bearbejder et Land el.
 Træs til Frugtbarhed,
 284.
 Beblandet, 25.
 Beboer (en), 125. Husets
 B. 92.
 Bebrejdelse, 458. giver
 B. fra sig; bruger til B.
 og: den man giver B. 458.
 giver en B., 441. 458.
 Samvittigheden giver ham
 B. 389.
 Bebræjder, 458.
 Bebræmmer; Be-
 bræmme og Be-
 bræmmet, 420.
 Bedaget Kone, 309. b.
 Mand, 143.
 Beder, 119. 504. b. yds-
 myggelig, 192. b. om, 192.
 504. b. en om noget, 192.
 504. b. om Raade, og:
 bliver b. om Raade, 249.
 b. om Hjælp, 351. b. en
 gjøre noget for sig, 457.
 det man b. en gjøre, 458.
 b. en gjøre det som ont
 er, 458. b. til, 504. b.
 for en, 504. har el. faaer
 en til at b. for sig, 504.
 bliver b. for af en, 504.
 Bede, Psalme, 504.
 Bedrag (spiller nogen et),
 407.
 Bedragen, 408. mærker
 sig b. 293.
 Bedrager, 407. 408. b.
 sig selv, 408.

rager (en), 408. an-
 er for en B. 407.
 ragerie, 408.
 re (er), 238. bliver b.
 . 154. 238. 380. gjør b.
 o. b. til! 24.
 rer, 110. b. fig, 110.
 8. 424.
 res, 11.
 rist, 106.
 ring, 424. B. Mid-
 l, 11.
 ravelig, 28. er b.
 . det var b. 28.
 rvelse, 28.
 røver og Bedrøves,
 B.
 røvet, 28. er b. 28.
 11. seer b. ud, 192.
 sætter, 353. 522.
 bælles, 254. 522.
 bællet, 522. er b.
 54.
 lærver, 118. 149.
 lærver (en), 119.
 lærves, 149. lader b.
 19.
 lærvet, 119. er b. 119.
 nager b. 150.
 8, 543.
 gfigret (er), 405.
 gtap, 238.
 n at gaae paa, 310. 255.
 tter el. holder B. sam-
 en, 232. har stette B.;
 er ont i B.; og: gaaer
 et paa sine B. 310. ved
 bruge B. 330.
 af 4. Legemet, 405. har

ont i B. 406. er got B.
 406. 490. er stet B. 406.
 et stet stykke B. 490. lader
 B. i Halsen, 406. B. paa
 Enden af en Ulkesnøre,
 165. B. paa Enden af
 en Buepil, 273. B. un-
 der Glædemjerne, 352.
 Beenfjer paa Harpuun-
 stollen, 444.
 Beenring, 440.
 Beensmerte (har), 310.
 Beest, 178. er b. 177.
 smager b. 452.
 Beesthed, 178. 452.
 Beest, 300.
 Befaler, og: en Befal-
 ler, 119. 370.
 Befaling, 120. 370. 371.
 ndstæder B. 119. efter-
 kommer B. 120.
 Befalingsmand, 274.
 Befatter sig ej med, 26.
 121. tør ej b. med, 401.
 b. ej længer med, 374. vil
 ej mere b. med, 440.
 Befinder, 266. b. sig ilde,
 98. b. sig vel ved, 110.
 Befolket (er deraf), 125.
 Befrier (en), 31. 53.
 Befrosen, 109.
 Befrugtelighed, 81.
 Befrugter, 81.
 Befrøser, 109. 308.
 Befugter og Befugtes,
 139.
 Befængt, 10.
 Befæster og Befæst-
 ning, 65.

Befølelig (er), 405.
 Beføler; Beføles og
 Befølet, 409.
 Befører, 530. b. fælste-
 ligen, 205.
 Befører (en), 530. er en
 B. 530.
 Begaaer, 359. har b. det,
 360. b. Gød, 11.
 Begaaer sig, 58. kan b.
 16. kan ej b. 16. 156.
 Begangne (det), 360.
 Begaver, 379. b. med,
 108.
 Begge, 463. alle b. 91.
 43. b. Mager el. Eider,
 91.
 Begegner, 73. 106. 369.
 375. b. høflig, 102. b.
 hørlig, 16. b. som Ben,
 48. b. flet, 16. bliver b.
 73. er bleven b. 375.
 Beger-Pentsel, 543.
 Beger, 543.
 Beger (et), 82. 184.
 Beget, 543.
 Begjærer, 376. b. inder-
 lig, 192. det man b. 376.
 er begjært, 375.
 Begjering, 98. 192. 376.
 ond B. 98.
 Begjærlig, 377. 515. er
 b. 377. er b. derefter,
 515. bliver b. efter, 377.
 515. det man er b. efter,
 515. overmaade b. og: er
 overmaade b. 377. alt for
 b. og: er alt for b. 374.
 Begjærlighed, 376. god

el. ond B. 377. har B.
 efter, 376. har god B.
 377. stor B. 377. har
 stærk el. brændende B.;
 bliver betagen af B.; stræl-
 ler sin B. efter; begynder
 at forgaae el. døet af B.
 194.
 Begiver, 73. 154. 288.
 457.
 Begiver sig, 369. har
 begivet sig ud fra Landet,
 294. det begav sig, 101.
 Begraver, 106.
 Begraves, 106.
 Begravet, 106. 353. er
 b. 353. ligger b. 106. er
 død og b. 118.
 Begreb, 107. 433. 424.
 bringer til B. 107. 181.
 har B. om, 434. kommer
 til B. om noget, 423. kom-
 mer til B. derved, 435.
 skaffer en B. om noget,
 303. 325. det hvorved man
 kommer til B. 435. har
 rigtig B. om; faaer el.
 skaffer tydelig B. 446. den
 som har faaet rigtig B.
 447. kan ej giøre sig B.
 om, 265. uden B. 434.
 Mangel paa B. 434. er
 i B. med, 374. staaer i
 B. derom, 435.
 Begreben, 435.
 Begribelig, 435. er B.
 435. giør B. 324.
 Begribende, 434.

egriber, 106. 325. 434.
 435. b. ikke, 265. er ei
 let at b. 323. bliver van-
 stelig at b. 324.
 egribes, 435.
 egroet (er smukt), 284.
 egræder, 206.
 egrændset, 204.
 egryder og Begydet,
 227. 240.
 egvndelse, 64. har ei.
 gjør til B. 64. har ei.
 har ei B. og Ende, 139.
 bringer en lidt til en B.
 209.
 egvnder, 64. 337. 374.
 er begyndt, 64.
 egvnder (en), 64. 371.
 374. er en B. 371. alle
 Tings B. 361.
 ehag, 140. 533. er til
 B. 238. finder B. i, 110.
 225. 238. finder ingen B.
 i, 226.
 ehagelig, 28. 316. 533.
 er b. 28. 226. 316. 533.
 er meget b. 226. 316. 409.
 finder b. 316. 409. b. at
 see; er b. at see; og: den
 som lader andre faae b.
 Ting at see, 473. hvor
 b. ! 533.
 ehager, 238. Om dig
 saa b. ? 70.
 ehandler, 369. b. ilde,
 11. 118. b. Jorden, 284.
 eholder, 108. 369. b.
 i Tanken, 140. b. sidste
 Ord, 280. b. det i sig,

321. b. noget af det an-
 komne, 535.
 Behov (gjør sit), 31. 38.
 Behændig, 393. 415. er
 b. 415.
 Behændighed, 393. 415.
 Behøver, 378. b. paa ny
 at rettes, 378.
 Behøves, 377. 378. det
 som b. 377.
 Bekjendelse, 324. det
 er hans B. 324. den som
 aflægger B. 279.
 Bekjender, 324. b. for,
 279. 324. b. sig ei for en,
 265.
 Bekjendt (gjør sig), 324.
 gjør sig b. med, 325.
 Bekjendter (en), 96.
 Bekjendtgjor, 279. 324.
 Bekjendtskab: lever i B.
 med, 96.
 Beklageligt Menneske,
 125. det er b. at det gode
 maae ophøre, 409.
 Beklager sig, 171. det er
 at b. 125.
 Beklæmmelse, 75. 104.
 Beklæmt, 104. 171. er b.
 103. 171. 229. er at væ-
 re b. over, 104. bliver b.
 229.
 Beklæder, 148. 384.
 Beklædes, 384.
 Beklædning, 384. sætter
 B. over, 384. yderste B.
 29.
 Beklædt, 384. er b. 148.
 Beknyttet i Sindet, 273.

Beløttet, 74.
 Belommer, 161. 362.
 369. b. intet, 450. b. for
 intet, 360.
 Belommet, 362. 377. er
 el. har b. 362.
 Belomst (sit sin), 62. 153.
 275.
 Beløfter, 19.
 Belæfter og Belæf-
 te, 280.
 Beløfter sig for, 141. b.
 sig ej for, 14. 26. b. sig
 om ingen Ting, 26.
 Belømt, 74. er b. 74.
 141. 273. er at være b.
 for, 141.
 Belømt, 74. 75.
 Belader, 539.
 Beladt for og bag, 63. er
 ret b. med Korrektioner,
 521.
 Belagt om Randen, 420.
 Belavet sin (harej), 334.
 Beleer og Beleet, 92.
 Beleven, 126. er b. 126.
 494.
 Belevenhed, 126.
 Beligger, 239.
 Beløvet, 530.
 Belte, 197. 485. spørder
 B. om, 197. sætter B. om
 Livet, 485. har noget i
 sit B. 197.
 Beltestedet, 197. over
 B., og: har ont over B.
 197.
 Beløgger, 32. 58. 343.
 420. har belagt, 344.

Belægge, Steen, 344.
 Belægning om Randen,
 420.
 Belæst (for), 51.
 Belæben deri (er), 477.
 Belønning, 17.
 Bemaler, 5.
 Bemidlet, og: er b. 358.
 Bemøjer sig, 74. 75.
 Benaader, 395.
 Benaadet, og: er b. 395.
 Benægter, 265.
 Benævnelse; Benæv-
 ner; Benævnes og
 Benævnt, 458.
 Bespagter, 340.
 Bequem, 109. er b. 109.
 497. anseer b. 110.
 Bequemgjør, 110. 497.
 Bequemhed, 110.
 Beraad: er i B. med sig
 selv, 275.
 Bered, 371. er b. 371.
 373. bliver b. 373.
 Bereder, 48. 334. 371.
 b. sig, 334. har ej beredt
 sig, 334. b. Skind, 85.
 199. Steen at b. med,
 85.
 Beredskab (holder i), 373.
 det som er i B. 334.
 Beredt, 85. 199. er b. 85.
 Beregner, 277.
 Beretter, 279.
 Beretning, 280.
 Bergekrystal, 27.
 Bergefiss, 264.
 Berger, og: er berget,
 156.

Berglar, 232.
 Bergsøre, 233. søger et.
 pluffer B. 233.
 Berigtigelse, og: Be-
 rigtiger, 210.
 Beroligelse, 255.
 Berørers lader, 288. la-
 der det berørte, 252.
 Beroliger, 209. b. sig
 derfor, 519.
 Berører, 245.
 Berømmelig, 300. 539.
 er b. 300. 539. en b. Gier-
 ning, 540. gjør, og: den
 som gjør b. Ting, 540.
 Berømmelse, 300. 530.
 539.
 Berømmer, 300. 530.
 539. Det man b. en for,
 539. b. sig selv; og: den
 som b. sig selv, 540. b. sig
 derfor, 540.
 Berømmer (en), 300.
 539.
 Berømmes, 539.
 Berømmet, 300. 539.
 Berøver, 48. 358. 516.
 Berøvet, 516.
 Besat (en), 502.
 Besætt, 163. 525.
 Besegler og Besegles,
 273.
 Besiddelse bringer i B.
 357. Bliwer i B. af, 369.
 Besinder, 107. b. sig,
 168.
 Beskædiger, 118. Gro-
 sten b. en, 195.
 Beskædiger (en), 119.

Beskædiger af Grosten,
 195.
 Beskaffenhed, 104. 171.
 er af den B. 291. afslige
 B. 291.
 Beskæder, 321.
 Beskædt, og: en meget b.
 448.
 Beskættelse, og: Be-
 skættelse, 417.
 Beskættelse (en), 90.
 417.
 Beskættelse og Beskættelse
 met, 417.
 Beskættet Deel, 102.
 359. 377.
 Beskættelse og Beskættelse
 net, 20. 197.
 Beskættelse (en) (er u-
 den), 450.
 Beskættelse sig med
 noget, 450. b. mest der-
 med, 375.
 Beskriver, 47.
 Beskuelse, 163. 265. forte-
 mler til B. 163.
 Besluer, 134. 163. 473.
 Besluer (en), 473.
 Besløger, 459.
 Beslyder, 344. b. der-
 for, 345.
 Beslydning, 345.
 Beslydte, 344.
 Beslyttelse, 417.
 Beslytter, 90. 417. b. sin
 Angel, 314.
 Beslytter (en), 90. 417.
 Beslyttet, 91. 417. Bli-
 ver b. 417.

Bestämmelse, 341.
 Bestämmer, 169. 341.
 Bestämmelse, 341.
 Bestiller, 28.
 Bestutter, 141. bar. b.
 140. b. sig til, 376. bar
 et b. 376.
 Bestutning, 140.
 Bestyrelse, (197). 170.
 er nær. el. for nær. 170.
 Bestyrelser, 9. 10. 130.
 263.
 Bestyrelse, 130. 263.
 Bestillet, 130. er b.
 320. meget b. 263. er b.
 af døde, 392.
 Bestudet (er), 131.
 Besturt (er), 130. bliver
 b. med. Slim, 319.
 Besner, 44.
 Besnitter, 395. Besnitter
 et, 406.
 Besnærer og Besnæ-
 res, 278. 395.
 Besnærer, 395.
 Bespiselise, Sted, 298.
 Bespiselise, 99. b. med,
 298.
 Bespiselise (en), 298.
 Bespottelse, 266. 267.
 Bepotter og Bepot-
 tet, 266.
 Besprænger, 417.
 Bepotter, 197.
 Bestaager, 58. 73. b. læn-
 ge, 73. bliver ei bestaa-
 ende derh, 65.
 Bestandig, 65. alst. b.
 65.

Bestandighed, 380.
 Bestefader, 49. bar til
 B. 57.
 Bestemmelse, 434. bar
 ingen B. 449.
 Bestemmer, 458. b. no-
 get al. 449. 458. bar b.
 en Ting til noget, 449.
 Bestemmer, 458. 389.
 bar til B. 381.
 Bestemt, 359. 434. er b.
 359. er b. el. el. b. til no-
 get, 449. hvad er det b.
 til? 449.
 Bestiger, 156.
 Bestiller, 106. 450. b.
 noget, 222. 411. 449. den
 som b. noget, 451. b. me-
 get, 72. bar meget af b.
 521. b. intet, 112. 450.
 faaer at b. 217. det man
 450. noget af b. 411.
 b. for en, 399. 450. bar
 at b. med, 399. 411. bar
 snart et, snart et andet,
 for et b. 399. Kaffer. at
 b. 117. 399. 411. Kaffer
 en nok at b. 378. det man
 giver en at b. 450. han
 b. vel noget at b. el. hvad
 mon han b. 450. b. al-
 drig noget selv, 222.
 Bestormer, 49. en Be-
 stormer, 441.
 Bestraalelse, 20. 197.
 Bestraaler, 20. 197. 248.
 409.
 Bestraaler, 20. 197. 469.
 B

Befrædet af Colen(er),
218.

Befrider, 19, 441.

Befrager, 27.

Befræbelse og Be-
stræber sig for, 375.

Befrøjer, 65.

Befrøttende, 93.

Befrøtter, 41.

Befrøttet, 41, 93, 484.

Befrøttet (er, bliver el.
gjør), 518.

Befrænkelse, 417. Det
hvoreb man b. 417.

Besudler, 130, 263.

Besudles og Besudlet,
130.

Besvanger, 271.

Besvanger, 22.

Besvimer, 23, 62, 202,
339. er sædlig at b. her-
over, 500.

Besvognet (er bleven i et
Duns), 309.

Besvør (Kasser), 75.

Besvøres ved, 74. finder
sig besvøret ved, 52, 74.

Besvørlig, 75. vil ej
falde b. 53.

Besvørlighed, 12, 74.

Besvørligt, 92. er b.
12, 269.

Besøg: er el. reiser paa B.
el. lægger B. af, 310, 109.
ger B. af her, 399, 489.
har B. 390. kommer hiel-
den el. aldrig paa B. 489.
Det Sted man kommer i
B: paa, 489.

Besøger, 389, 390, 489.
b. ham, 489. b. idelig,

489. b. en Cuh, for at
ersare hans Besøgende,
324. der naar B. 390.

Besøger (en), 390, 489. en
flittig: el. en hielden B.
489.

Besøges, 390.

Betaager, 392, 393.

Betaaget, 392. er b. 392.
474.

Betal, 18. b. dermed
19. b. sin Gield, 18. b.
for en anden, 19. b. ilde,
19. kan ej b. 18.

Betal (en) (er), 19.

Betale (kan el. kan ej),
302.

Betaling, 16, 19. har B.
b. B. dertil, 401. er el.
har til, faaer el. tager i
B. 17. giver i el. bruger
til B. 19. baster med B.
72. æfter B. 18. 19.

Betalt, 17, 18. er b. 18.
302. ej b. 17.

Betegner, 530.

Betegnes ved, 59. 118.
Betjener sig af, 61.
145.

Betler og en: Betler,
192.

Betrakter, 134, 163. lød
der b. 163. har aldrig for
b. 474.

Betræktning, 163.

Betroe en noget (for el.),
283. tot ej b. sig, 283.

N. n. 2. 4. Bet

Betræfker, 29.
 Betræl, Alilak, *) 532.
 Betræfker, 29.
 Betættet, 224. 370. bli-
 ver el. glør b. 224. sidder
 b. 370.
 Betydeligt, 449.
 Betydenhed, 292. er
 noget af B. 292.
 Betyder, 53. 112. b. in-
 tet, 363.
 Betydning, 53. 203.
 Betynger; Betynges;
 Betynges; og: er b.
 353.
 Betænkelig; bliver b. 12.
 i b. Omstændigheder, 78.
 84.
 Betænelighed (sættes
 i), 84. uden B. 84.
 Betænkeligt, 84. og b.
 141.
 Betænker, 425. b. en med
 Mad, 503. b. sig paa, 141.
 b. sig et længe paa, 153.
 Betænkning, 77. glør
 sig B. over, 12. 141. 275.
 uden B. 154.
 Beundrer, 300. 539. det
 man b. hos en, 539.
 Beundrer (en), 539.
 Beundres; glør det som
 maas b. 540.
 Beundret, 539.
 Benyttelse, 539. anseer
 med B. 539.

Beundringsværdig og
 er b. 539.
 Bevant, 379. er b. 374.
 375. bliver det b. 453. er
 et b. paa et Sted, 477.
 Behøver i sit Inderside,
 108.
 Bevidner, 280. 324.
 Bevidst, 323. er b. 434.
 Bevilg, 324. bringer til
 B. 324. fører B. for, 324.
 Bevilger, 371.
 Beviset, 324. b. dermed,
 324.
 Bevogter (hørt til sin), 340.
 Bevoeren (vel), 257.
 Bevæbner sig, 409.
 Bevæbnet, 409. stærk b.
 409. 410. kommer b. 409.
 Bevægsarsag (hørt til),
 65.
 Bevægelse: er i B. 64.
 65. sætter i B. 65. 364.
 er i idelig B. 178. Bar-
 netts B. i Moders Liv, 292.
 bringes i B. og: sættes et
 saa let i B. 364. uden der-
 ved at sættes i B. 364.
 sætter ud af B. 535.
 Bevæger: b. fra en Side
 til den anden, 91. b. sig,
 64. 65. 91. 97. lader sig
 bevæge b. 379. b. Hovedet
 med Grimacer, 529.
 Bevæget, 65. 91.

Be.

*) Dette Ord sees forglemt i Ordbogen, og bør indføres
 Pag. 27. ved Enden saaledes: Alilak, Betræl; La-
 pejerie; Overtræl paa Vægge.

væggrund, 354. 378.
bar til B. 155. 354.

(en), 70.

d, 185.

dende, 393. er ret b.
393.

der, 185. det b. 177.

393. det bider forfærde-

ligt, 393. b. i Diet, 149.

b. paa, 185. 200. b. in-

gen Ting paa, 200. gi-

ver at b. paa, 215. faaer

at b. 295. b. glubst paa

Krogen, 415. b. ihjel, 517.

de b, 349. b. med, 349.

kan el. kan ej saa let b.

paa, 251.

i de Vand, (seller), 50.

idsel, 42. 215.

dst, og: er b. 185.

idsken (en), 66.

de Saar, 185. b. ihjel,

517.

el! 543. vær saa god og

b. l 543.

effet, 188. b. ad en,

188.

elde, 67.

elle, 59. 496.

er, 268. 534. b. paa,

540. b. paa med Smerte,

75. det man b. paa, 540.

b. med, 203. b. ham, 540.

den som b. efter noget, 450.

b. til en bliver færdig,

285. b. for at see, hvor

ledes det bliver, 285. b.

til han kommer, 488. b.

til en dør, 500. b. læn-

ge inden han kommer, 488.

vil el. bie, 167. man vil

faae at b. 488.

Bierg, 156. gaaer op paa

et B. 156.

Bierg-aas, 229.

Biergmenniske eller

Biergerald, 129. 506.

Bisald (singer), 110.

Bislue, 262.

Bilage, 385.

Billede, 52. 126.

Billedbugger, 126.

Bilde, (forskjellige Slags),

342. 438.

Binaun, 60.

Binder, 21. 42. 187. b.

fast, 187. 278. 383. b.

sammen, 187. 500. b. i

Knipper, 79. b. om Saa-

den, 132. b. sit Haar op,

187. 354. b. noget om Hal-

sen, 233. b. B. om Elvet

paa Barnepeltsen, 159.

Bindsel, 187. 308. B.

om Snuden, 132. B. om

Englevilens Vidte, 2.

Bind-Ore, 504.

Birketræ, 338.

Biskop, 351.

Bismer, 325. 333.

Bistand, 91. 96. gjør B.

91. 96. 347. faaer B. af

96. 348.

Bister, 192. 362. hvor

b. seer han ud! 470. er

b. 162. 361. seer b. ud,

191. 470. b. Opførel, 192.

opfører sig b. mod, 192.

Blite (en); 459. Ilden el.
hviilen B. 259.

Bitter, 178. er b. 177.
smager b. 452.

Bitterhed, 178. 452.

Bivaaner, 286.

Blørn, 296.

Blørnelisd (spiser), 296.

Bløræstlunds, Stb.
ler, 164.

Blørne, Ude, 59. 296.

Blaa, 507. er b. 507. bli-
ver b. efter Blag, 487.

Blaaagtig (er), 507.

Blaabær, 186. b. Bla-
de, 366. er ude at pluk-
ke el. faaer b. Blade, 366.

Blaa-Maage, 269.

Blaa-Musling, 517.

Blaar, 21.

Blaaflagen Mærke, 346.
487.

Blaa-saal (an Gift), 185.

Blad, 268. 366. faaer el.
fyder B. 366. mister sine
B. 366.

Bladrer i en Bog, 234.

Blander, 24. b. imellem,
25.

Blandet, 25. 139. er b.
24. 139.

Blanding, 139.

Blauf, 181. 184. er b.
181. 184. 185. gjør b.
185. meget b. 184. 185. er
saa b. som; 185.

Blanker op, 181. 185.

Blank, gjort, 185.

Blankhed, 181. 184.

Blant, 25.

Bleg, 56. er el. bliver b.
56.

Bleger, og: en Bleger,
158.

Bleg, 493. B. paa Tun-
gen, 390. faaer B. paa
Tungen, 390. B. paa Di-
et, 422.

Bleget (er), 176.

Bleseret, 96. let b. 142.

Blid, 395. er b. 395. bli-
ver el. gjør b. 394. viser
sig b. mod, 395.

Blidgjørende, 394. let
b. 394.

Blidhed, 395.

Blif; Blidhaase, og:
Bliffiedel, 184.

Blifstille, og: er b. 99.

Blind, 475. er, bliver el.
gør b. 475. er næsten b.
475. b. Skippo i Havet,
94. seer som b. Skjæb-
ne, 247.

Blindbleven og Blid-
født, 475.

Blindbøl, 405. spiller
B. 405.

Blindhed, 475.

Blindtarme, 48.

Blind, 124. kommer baltig
b. 124.

Blirten med Biet, 421.

Blirter med Bine, 519.

Bliren med Blane, 533.

Blirende, 533.

Blirer, 524. 533. kommer
en

n til af b. 524. b. med
 Dine til en, 533.
 I den de Sted (har in-
 jen), 119. 167. 503.
 I ver: b. til, 353. 360.
 369. b. til noget, 360. b.
 il intet, 321. kan blive
 il hvad det skal, 170. b.
 paa et Sted, 73. vil in-
 gensteds b. 45. tak ej b.
 fra, 331. b. hvor han kom-
 mer, 391. maae for Beh-
 rets Skuld blive paa et
 Sted, 401. b. som det
 er, 456. b. hos, 435. b.
 ved sin egen Side, 445. b.
 efter paa et Sted, 534.
 b. ved i det samme el. ved
 at rejse, 173. b. ved des-
 aarsag, 219.
 I ver vaaer, 108.
 I ve sted, 535.
 I b, 67. spiset B. 67.
 spytter, brædder el. oplas-
 ter B. 67. oplasket B.
 67. florknet B. 68. lev-
 det ophækket B. 336. fuld
 af B. 68. mister sit B. el.
 B. forlæber ham, 67. B.
 stilles, 186. B. siger til
 Godebet, 430.
 I od-Mare, 460.
 I od-balle, 48.
 I od-fob (har), 87.
 I odig, 67. glør b. 67.
 b. Riob, 68.
 I od-liden aabnes hos
 en Qvinde, 497.
 I od-Ret, 153.

I blodbad, 68.
 I blodskam (begaet) 293.
 I blodspyt, 336.
 I blodspytten, 335. har
 B. 67.
 I bløffebær, 186.
 I blomster (forskjellige
 Slags), 24. 54. 133. 150.
 347. 503. 507. 537.
 I blomsterqvast, 223.
 I blot, 85. 464. er b. 84.
 b. dette, 112. B. skældes,
 457. med el. har b. Ho-
 ved, 301.
 I blotter: b. en, som holder
 noget skjult, 37. b. sit in-
 derste, 522. har b. sig,
 245.
 I blufet, 37.
 I blues, 99. 169. b. ved
 el. blot, 168. er at b. ved,
 169.
 I blufærdig og blufær-
 dighed, 169.
 I blundende og blun-
 der med Øinene, 533.
 I blus, 124.
 I blusser af Hæde, 202.
 I blv, 99. er B. 99.
 I blvant, 6. 502.
 I blv, 19. 108. fløder B.
 20.
 I blæl, Blæhorn, og i
 Blæhuns, 6.
 I blæsprute, 30.
 I blære: Urin-Blæren,
 271. har siden B. 271. har
 for B. 272. B. til Brug
 ved Gangsten, 63. 64.
 N n 4

- Blære, Rør, 386. 452.
 Blæseball, 453.
 Blæsen med Runden, 444.
 Blæser (det), 43. b. op, 43. 290. b. saa Coenryger, 354. b. med stærke Bygelsiel. en Orkan, 429. b. ud af Fiorden, 49. 145. b. ud fra Landet, 320. b. ind ad Fiorden, 137. b. langs hen under Landet, 428. b. igennem Abniner, 521. holder op at. b. 153. b. Sneen ind, 443. b. bori, 444. b. det bori, 444. 492. b. det deri, 480. b. Norden, 2. b. Vesten, 165. b. Sonden, 395. b. Østen, 49.
 Blæser med Runden, 444. b. paa, 444. 453. b. i et Instrument, 175. b. en Blære op, 386.
 Blæst, 42. 444. B. ind ad Fiorden, 137. B. ud af Fiorden, 145. udsaaer B. 43. kommer med B.; er el. bliver stærkere B. 290. B. kommer med forfærdelige Rast, 489. er alt for stærk B. at gaae i, 443.
 Blod, 20. 299. er b. 20. 255. 299. lægger el. lagt i B. 116. 219.
 Blodeballie, 219.
 Bloder, 67. Ræsen b. 67. b. ihjel, 67.
 Bloder ud, 116.
 Blodgane, 20.
 Blodner, 249.
 Blodt, 198. 299. er b. 198. 226. 332. 437. er bleven b. 249. gjør det b. i Jlden, 437. b. Sind el. Klæde, 332.
 Boble, 385. 386. sætter sig B. i Vandet, 386. ser efter en Bugls B. i Vandet, 386.
 Boblet Vand, 385.
 Bodfærdig, 352. bliver b. 110. er b. 352.
 Boeflar (en Bugl), 23. 239.
 Boehave, 357. 359. lægger at lægge sig B. til, 359.
 Boelig, 119. forpact med B. 119.
 Boepæl, 319. slaar B. der, 534.
 Boer, 76. 119. sætter sig ned at b. 534. b. maadelig, 503. b. i, 108. det som b. i nogen, 108. b. i Telt, 510. b. i Hund, 92. 93.
 Bog, 242. 325. B. Papir, 85.
 Bog (forer til), 5. 53. 325. lader fore til B. 5.
 Bogstav, 53. 329.
 Bogstav, Hammer, 223.
 Bogtrølle, 273. 490. rer B. 273.
 Bogtrøllepresse, 273.
 Bole, 389. forlæner el. bliver forlæner med B. 389. Bolder,

o l d, og: spiller B. 48.
 o l l e, 48.
 o l t, og: Rom, 344.
 o n d e, 280.
 o r (et), 200.
 o r d (et), 298.
 o r d: sager B. deraf, 397.
 o r d d u g, 248. lægger
 B. paa, 249.
 o r e r, 290.
 o r g, og: har paa B. 19.
 o r g e r, 19.
 o r g e r (en), 92.
 o r t, 54. gaar, drager,
 fahre el. rejser b. 64.
 o r t t a g e n, og: er b. 358.
 o r t t a g e r, 358. 363. 487.
 let at b. 358. noget at b.
 med, 358. b. Spnd, 11.
 o r t e n b. noget med sig,
 480.
 o r t b l æ s t, 492.
 o r t b r a g t, 9.
 o r t d r e v e n, 406. 492.
 o r t e, 54. 241. er b. 55.
 85. 241. 268. 363. mæ-
 ler at det er b. 241. langt
 el. længst b.; er langt el.
 længst b. 532. 533. b. fra,
 54. er langt b. fra, 55.
 bliver b. 76. 464. bliver
 længe b. 268. bliver b.
 med alle, 465. bliver b.
 i Kajaal, 151. bliver b.
 med Gæbrø, 526. bliver
 aldrig b. 465. b. bliver
 han! 457. b. er el. blev
 han, 470. b. var og blev
 det, 457. kan let el. er

særdig at blive b. i noget
 147.
 o r t e n s o r, 531.
 o r t e s t e, 532.
 o r t f l ø j e t, 492.
 o r t f l ø j n i n g, 481.
 o r t f ø r e r, 55. 64.
 o r t f ø r t, 64.
 o r t g i v e n, 508.
 o r t g i v e n, 379. 507. 508.
 o r t g i v e s, 507.
 o r t j a g e r, 64.
 o r t k a s t e r, 70. 464. &
 sin Kone, 66.
 o r t k a s t e s, 464.
 o r t k a s t e t, 70. er b.
 70. b. Qvindel, 66.
 o r t k o g e s og o r t
 l ø g t, 409.
 o r t r e v e n, og: er b. 150.
 o r t r i v e r, 150.
 o r t s l u b b e t, 398.
 o r t s t a d e r og o r t
 s t a d t, 8.
 o v, 49.
 o v a d, 70. 173.
 o v a d: Sæ el. o v a t,
 176. giver B. ind, 176.
 B. paa B. 176.
 o v a n d e s, 454.
 o r a g e n af Jlden, 320.
 hvillen B. 416.
 o r a g e r, 416.
 o r a g t til Verden, 83.
 o r a n d: er, skaffer el. stil-
 ler i B. 97. kommer i
 B. 96.
 o r a n d e n s l u t t e s el. er slutt,
 196.
 N u s   o r a n d

Brandsbelle (en Evg-
dom), 66.

Brandmand, 184.

Braser, og: det som bra-
ses, 454.

Brat: bliver mere og mere
b. 292. er temmelig b.
437. Flyver paa b. Ste-
der, 117.

Bratning, 117.

Brav, 23. 26. er b. 26.
275. 359.

Brede (en), 426. tilføjer
el. har faaet Tilføjning i
B. 426.

Bredde, 428. følger, lø-
ber el. kører tæt om B.
428.

Bredde: b. fine Binger
nd, 136. b. noget under,
261. noget at b. under,
260. b. noget over, 522.
noget at b. over, 522. el.
Saar b. sig nd, 251.

Bredere: gjør b. 8. er ble-
ven el. har gjort b. 426.

Bredes noget over, 522.

Breed, 426. 299. er b.
425. er el. gjør for b.;
holder for el. er ham for
b. 426.

Bregne-Urt, 517.

Bremme, 142. 211. 250.
420.

Bremse, 70.

Bret, 397. B. i Biren, 89.
sætter B. paa Kant tværs
over Teltgangen, 3.

Bretspil (spiller), 116.

Brev, 6.

Briller, 134.

Brillefugl, 136.

Bringer, 5. 9. 379. b.
bort el. hjem, 9. b. i Rø-
ve, 10. b. ind, 137. b.
bid, 152. b. med sig, 289.
b. til en, 289. b. en noget
til, 340. b. i Vejret, 240.
b. op fra Stranden, 240.
467. b. paa Land langt
fra Stranden, 485. b. Li-
dende, 160. b. Ryt, 531.
b. paa Tale, 529. b. igen
paa Tale, 489. b. til Ef-
tertanke om, 489. b. af
Dage, 128.

Brink, 267.

Bristefærdig (er), 176.

Brister, 176. 208. 410.
b. let, 410. kommer til
at b. 208.

Brix, 89. 132. ligger paa
B. 89. lægger til rette el.
stæffet Vads paa B. 89.
under B. og: ligger under
B. 155. Ende, B., og:
Lampe, B. 132. Biele
som B. holder paa, 59.

Bretbret, 89.

Briestind, 155. 275.
lægger B. tilrette, 195.
275.

Broder, 16. 32. 40.
317.

Broderbarn, 34. 107.

Broderløse, 317. 332.

Brokfugl, 153.

Brosmé, 287.

Brow

røvten og Brovter
deraf, 540.

rud (en), 542. B. og
Brudgom, 186.

rud (et), 278.

rudehus og Brude-
par, 180.

rudgom, 319. 542.

brudt, 278. b. Stykke,
278. b. i smaa Stykker,

279. er b. tvært over, 278.

Brug, 61. 104. noget til
B. 61. 359. af B. 61.
til hbad B. ? 449.

Brugbar, 61.

Brugelig, 61. er b. 61.
er bleven b. 226. er i b.

Stand, 445. b. Tale, 104.

Bruger, 61. 145. b. ide-
lig, 61. b. skelden, 88. b.

i Slæng, 290. b. en til

at røe for sig, 151. vil b.

det til noget, 449. hvor-

til skal han b. det? 449. b.

fine Læder, 104. b. Mund

paa, 18.

Bruges; Brugt; og: la-
der blive b. 61.

Brumler, 180.

Brusen og Brusen-
de, 438. hvilken B. ! 438.

Bruser (Søen), 172. 182.
b. ei længer saa sølt, 312.

Brust, 281. øder B. 281.

Brusten, 410.

Brunn, 153. 341. er b. 153.
b. Farve, 153. bliver b.

af Solen, 341.

Brunnsod, og: er b. 153.
b. Jord, 146.

Brndet, 278. b. tvært over,
278. b. i Stykker, 66.

278. b. af, 219. 278. b.

snart el. lader sig let b. o-

ver, 410. b. Elven løst,

453. Hæn b. op, 114. b.

hjemmem, 7. 453. b. frem,

20. 284. b. ud, 42. Sø-

en b. 176. Søen b. ober,

176. 462. b. paa et Skær

el: en Bølge paa den an-

den, 176.

Brnder i et Lem, 41. b. i

Haandledet, 224.

Brnder en, 374. 378. b.

Golf meget, 378. b. sig

ei om, 14. 26. 293. et ei

at b. sig om, 293.

Brnderie, 75. Kaffer el.

har B. med, 75.

Brndes, 278.

Brndes (de) af alle Kraf-
ter, 24.

Brugger; en Brugger;

Bruggerhus; Brug-

gerlar; Brugger-

liebel; og: det overblev-

ne af Brugning, 116.

Brullup og Brullups-

dag, 180.

Brunde (liden), 490.

Brust, 454. under B. 333.

har ont for B. 334. 454.

B. af en Fugl, 26. 179.

spiser B. af en Fugl, 179.

faaet B. til sin Deel, 179.

454. et Stykke af B. 454.

Medicament for B. 454.

Brust

- Brøst (Potte), 145. har
 ont i B. 145.
 Brøstdraaber, 454.
 Brøstdug, 4.
 Brøster sig af, 242.
 Brøstprøvelse, 454.
 Brøstring el. Brøst-
 spænde paa en Barnes-
 pelte, 159.
 Brøstspænd, 396.
 Brøstspening, 454.
 Brøstsvorte, 268.
 Brøstsværl (har), 454.
 helbreder for B. 454.
 Brøstværn, 396.
 Bræde, 397. Klærer ud
 til B. 397. laver B. 398.
 Træe, som Klæres ud i
 B. 397.
 Bræde, Sæ og Bræde
 Klærer, 398.
 Bræl, 22. 56. har tilforn
 havt B. 64.
 Brællelig, 56.
 Brælleligt at see (er),
 257.
 Bræller, 278. b. ud af
 sin Gange, 138. b. Pilen
 af el. løb, i. 138. Solen
 b. 20.
 Bræller sig, 256. den som
 b. sig, 256. er at b. sig ef-
 ter, 256. man maae b.
 sig derover, 257. er fær-
 dig at b. sig, 240. 257. b.
 Blod, 67.
 Brælles, 278. b. løb,
 138.
 Brælestang, 496.
- Brækket (er), 210. Sæp-
 penen er b. ud, 143.
 Brækmiddel, 257.
 Brækning, 256. foraar-
 sager B. 256. anslod til
 B. 257.
 Brænde, 196. et Støffe
 B. 234. brænder, søger, fin-
 der B. 196.
 Brændebole, 326.
 Brændeglas, 124.
 Brændebugger, 224.
 Brændende, 178. har
 b. Begierlighed efter, 194.
 Brænder, 97. 338. b. en,
 236. b. sig, 338. b. an,
 296. b. for stærk, 283.
 har ej mere at b. 164. Bøf-
 sen b. for, 97. Bøffen b.
 ille af, 356. faaer den ej
 til at b. af, 356. 357. det
 b. i Hællen, 178.
 Brændetugt (den som er
 paa), 196.
 Brændevin, 423.
 Brændsel, 196. b. til B.
 196.
 Brændt, 338. er b. 339.
 b. Glæde, 339.
 Brød, 145. 490. haardt
 el. grovt B. 145. blodt
 B. 146. bager B. 146.
 491. spiser B. 490.
 Brødsforraad og Brød-
 pose, 491.
 Brødre, 317. ere B. 217.
 Brønd, 387.
 Brøstfældig, 56. 152. er
 b. 152.

østfældighed, 152.
 d, 329. 371. det var
 B. efter dem, 45.
 d d l l, 254. 384.
 d s l a b (bringer), 329.
 e, 382. B. belagt med
 Strækkeseener, 239.
 e p t i l l, 175. 382. gjør
 B. 175. styder med B.
 82.
 e. S a b, 239.
 e. S t r æ n g, 314.
 e. S æ l, 384.
 e t s t, 382.
 g, 270. har en stem el.
 m u l e t. H o r B. 270. faaer
 for B. 271. er smul un-
 der B. 388. sidder eller
 ligger paa B. 22. 393. læg-
 ger sig ned paa B. 393.
 rummer B. ind, 194.
 g l e, 117. gaaer el. la-
 ser komme B. i noget, 117.
 g l e b u l l i n g, og: gjør
 B. 193.
 g l e r u n d, 37.
 g l e t (er) og B u g l i n g,
 193.
 g u e r, 149. 311. b.
 R y g g e n, 390. b. sig ind
 og ud, 414.
 g u e t, 311. 390. et b.
 311.
 g r e m, 270.
 g s t l i n d, 388. skærer
 B. fra, 388.
 i g s t h l l e: sidder sig et
 B. 388. B. er skaaren fra
 Skindet, 388.
 i g t, 95. 158. 483. gjør

B u g t e t, 414. ont at faae
 B. med; 50. er el. er ef-
 at faae B. med, 200.
 B u l (en), 38.
 B u l l e n d e sig, 390. 393.
 B u l l e r det, 393. b. sig,
 133. 333. 390. 393. 420.
 b. sig for en, 333. 393.
 420.
 B u l d e r, 371. er frit for
 B. 153.
 B u l d r e t, 371.
 B u l t, 250. 408. har B.
 350. gjør B. og; det som
 har B. paa Enden, 408.
 B u l l e t, 250.
 B u l ø r e, 504.
 B u n d, 301. bygger B. el.
 fæster B. i, 301. har B.
 og: det man kan finde B.
 i, 204. har ingen B. 204:
 er ved B. og: det som naaer
 til B. 498. er paa Havets
 B. 60. B. i en Glæde; 7.
 B. i en Seng, 89. med
 B. i Vejret, og: lægger B.
 i Vejret, 391.
 B u n d e. F a d (et), 301.
 B u n d e n, 42. 187. er b.
 42. 187. b. om Sindet,
 132. en b. Tætte, 484.
 B u n d f a l d i en Lampe,
 419. har B. el. tager B.
 af, 419.
 B u n d l ø s, og: er B. 204.
 B u s s e m a n d, 390.
 B u t, 33.
 B u t s k o p, 194.
 B u r e l l u p, 130. 368.
 B u r e

Burellning, 254.

Burels, 174.

Burer, 174. 416. vilde og
lange B. 174. har B. paa;
har hiulpet en sine B. paa;
binder sine B. op; er uden
B. el. har ingen B. paa,
174. trækker B. paa, og:
hver B. 174. 416. tager
B. paa el. fører en anden
dem, 416. affører B.
416. løse B. 270. gaar
med B. paa Hælene el. er
færdig at tage sine B. 223.
lader løbe i B. 38.

Burerelære, 63.

Burerer; en Burerer
og Bureret, 169.

Bureretsi, 160. 290.

Bunden, 370.

Buder, 119. 370. b. en
lige noget til en anden,
339. b. velkommen, 310.
b. tilfals, 317.

Buder (en), 370.

Bue, 92.

Buge: B. slaaer paa, 488.
det er nu just i B. 489.

Bugekast (kommer med),
290. 489.

Buggeplads, 93.

Bugger, 92.

Buggevej(er), 290. 489.

Bugmeister, 93.

Bugning, 92.

Buld, 15. 242. 386. fuld
af B., 15. har B. 15.

Bult, 85.

Burde, 51. 156. 253. 276.

paatager sig at bære B.
276.

Burdefuld, 51.

Bytte, 469. faaer til B.
og: det som faaes til B.
469. uden B. 469.

Bytter, 469. b. borti, 469.
b. imellem sig, 67. 469.
det man har b. sig til, 469.

Byttes borti, 469. b. lige
om lige, 469.

Bæl, 207. 544. figer b. 544.

Bæl, 227.

Bæl-Dræb, 67.

Bæddet, 297.

Bælgmors, og er Bælg
mors, 459.

Bændelarm, 237.

Bæul, 122. 146. B. un-
der Bindnet, 17. gjør saa
dan B. 18.

Bær, 348. santer B. 348
gaar ud at saule B. 320.
føhrer hen at saule B. 320
348.

Bærebånd, 276.

Bærebæ, 20.

Bærer, 48. b. frem, 9. b.
ned, 99. b. ind, 137. b.
op, 149. 242. b. bid, 152.

b. omring, 84. b. noget
for en, 487. b. Bort,
29. b. paa Hovedet, 156.

253. b. i Munden, 214.
b. imellem Lænderne, 222.

b. paa Armene, 222. 253.
b. under Armene, 334. b.
paa Skuldrene, 85. b. over
Lænderne, 239. b. paa
Ryg

Boogen, 276. b. i. Mag.
276. b. imellem fig. 20.
b. lød, 284. bar en til af
b. for fig. 276.

Børerem, 276.

Bører fig. ad, 206. 269.

b. fig. galt ad, 375. b.

fig. galt ad, med, 384.

Børre: Geale, 86.

Børsamler (en), 320. 348.

Bøvelse, 334.

Bøvende, og: Børre,

334. 408.

Bødde, 34.

Bøder, 102. 112. b. Samr,

211. 01. 12.

Bødler: Bødler, 300.

strumente, og: Bøde,

frer, 277.

Bødning, 102.

Bøger, 6. 242.

Bøjelig, 169. 198. er b.

169. 198. 350.

Bøjelighed, 169.

Bøjer, 350. Gaar til at

b. 350. b. Ruge, 22. b.

en bag, over, 199. b. Ho-

vedet med derpaa, 421. b.

fig. 350. 420. har b. fig,

390. 420. b. fig. tilbage,

199. b. fig. tryk, 350.

b. Hovedet, 333. 420. har

b. fig. Hoved, 333.

Bøjel, 350.

Bøjel: b. om Ranten, 225.

ligger b. 390.

Bøllebær, og: spiser B.

286.

Bøllebærblade, og:

plukter B. 366.

Bølge, 242. der gaar B.

el. reiser sig store B. 243.

B. gaar hødt, 176. B.

bruse, 182. sebrer imellem

el. er til Bødd, 182. B.

244.

Bøn, 192. 504. 510. el.

holder B. 504.

Bønnebog, 504.

Bønnet bare med, 20.

Bør (Medvind), 490.

Børn, 221. 256. 300. har

B. 221. uden B. 221.

faar el. skaffer B. 221.

har mistet sine B. 221. B.

larme, 256.

Børneoppe, 420.

Børne: Parm, og: er

frøkelig B. 256.

Børneleeg, 198.

Børne: Or, og: er plæ

get af B. 224.

Børne: Vels, 29.

Børneskoe (har traade

sine), 256.

Bøsse, 65.

Bøssetræder, 113.

Bøsser: Renser, 847. 358.

C.

abliat, 402.

ic belov, 186. Redue

i Panden paa C. 156.

Caffemølle, 56.

Campbellium, 230. 211.

Cam

Campbor Spiritus, 27.

Canal, 96.

Caresser er et Gruentimmer, 349. den som c. og hun som bliver c. 349.

Catechet, 10.

Catechumen, 107.

Champion, 390.

Chiragra, 63.

Chiton (et Skaldyr), 481.

Christen (en), 227.

Cirkel, og: Cirkler af, 37.

Cithar, 236.

Cochleare, og: plukker C. 233.

Colt (hætt), 271.

Colantiet (den som bærer ved), 149.

Compact, 420. er c. 261, 420.

Compas, og: giver C. 335.

Communicanter, 102. ere C. 102.

Confirmant; Confir-mation; og: staaer til C. 331.

Corrigerer, 279.

Coskon (er), 237.

Conjurerer, og: lader sig c. 237.

Creatur, 361.

Crediterer, 19.

Cronprins, 232.

Crostat, 27.

D.

Da, 457. 470.

Daab; Daaben, 227. er en D. 227. længes efter D. 227. Daabens Sacramente, 227.

Daab-Candidat, 227.

Daad (syndig), 11.

Daarligt, og: handler d. 35.

Daase med Daag, 254.

Dabler, 50. 135.

Dabler (en), 50.

Dabletyg, 50. er d. 135.

Dadlet, 50.

Dag, 181. 514. er d. 181. lang, længste, og: er bleven lang D. 514. fort, forst, er el. bliver fort

D. 514. den fløe D. 181. bliver el. er bleven D. 514. den D. i Wor-gen el. tilsluttede D. 16. 181. det som høier til næste D. 16. denne D. 514. denne D. igjennem, 343. D. man oplever el. el. oplever, 182. beap-der at blive D. 181. her D. 514. bliver der en D. el. Daget over, og: bliver nogle Dage, 514. Dagen, da en er ankom-men el. vil ankomme, 5. D. længes, 3. 514. D. fortter af, 514. D. hæl-der el. brynder at hælde, 514.

514. er lidt op paa D. 515.
 D. kommer paa en el. la-
 der D. komme paa en, 182.
 oplever Dagens komme,
 182. D. efter, 16. 181. D.
 derpaa, 181. D. igiennem,
 514. i Dag, 514. 543.
 bliver i D. 514. i D. ti-
 lig el. forlænge siden i D.
 543. det er alt noget el.
 længe, siden det skee i D.
 543. i D. forgangen, 543.
 han har allerede været her
 el. det har været, noget af
 D. 543. i D. engang el.
 op paa D. 543. saa Da-
 ge; og i disse D. 113. for
 et par D. siden; er 2 à 3
 D. siden; og: har været
 her 2 à 3 D. 131. om nog-
 le D. 113. 131. en af Da-
 gene, 132. lægger for D.
 324.

Dagbrækning, 181.

Dagdriver, 112. 445.

Dages, 181. 514.

Dagleje, 222.

Daglig, 514.

Daglon, 222. 411. har
 en el. er hos en i D. 222.

Daglonner(en), 411. gjør
 D. Arbejde, 222.

Dagstys, og 2 Dagstid,
 181.

Dal, 150. 234. gaar i D.
 234.

Daler, 59. d. ned over,
 69. Solen d. el. begynder
 at d. 271. 514.

Dam, 483.

Dambrikke, 116.

Damp, 9. 137.

Damper, 9. 137. 202.

Dands, 466.

Dandsegebarder, og:

Dandsemaneer, 495.

Dandser, og: en Dand-
 ser, 466. 495.

Danner, og: en Dan-
 ner, 361.

Dannes, 360.

Dannet, 361.

Dansl(en), 149. fører
 el. holder sig til de D.
 149.

Dassen (hvillen)! 255.

Daster: d. en, 254. d.
 af med Haanden, 345.

Datter, 343. ung, tilstaa-
 gen el. eneste D. 343. har
 til el. antager som D. 343.

Datterdatter, 84.

Davre, 514.

De, 326. 482. d. tvende,
 326.

Deel, 110. 101. 377. faaer
 til D. el. nyder i D. 101.
 kun en D. 101. Ristelig
 god D. 102. D. af det
 fangne, 309. faaer sin D.
 67. 309. beskillet D. (see
 Beskillet.)

Deelagtiggjør, 101.

Deelt, 66.

Deilig(er), 367.

Deilighed, 367.

Dele, 66. 233. d. i tvens-
 de, 252. d. med, 67. d. ud,
 66. 508. d. imellem sig, 67.

00

De

Del(er)(en), 67.

Deles, 66.

Dem er det, 482.

Den, 1. 2. 93. 162. 182.

326. 482. d. og ingen an-

den, er det, 326. d. store

el. lille, 326. d. som,

326. d. der for dine Di-

ne, 326. d. er det, 258.

326. 327. er el. var det

d. ? 258. 326. 482. d.

W. herfrem, 326. d. skal

jeg og have el. begægne, som

jeg plejer, 327.

Denne, 247. d. store el.

lille, 247. glennem d. 247.

d. er det, og: er det d. ?

258. d. Tid, 247. ad d.

Vel, 326.

Der, 247. 326. 482. lige

d. 482. er d. 247. 482.

d. paa det Sted, 326. 482.

den som er d. 482. d. er

han, hun ic, 1. 9. 482.

d. henne, 1. 93. er d. hen-

ne, 93. d. inde el. ude,

162. d. inden el. uden for,

161. du d. inde el. ude,

162. d. nedre el. d. Vest;

d. Vest henne el. d. nede-

til, 165. d. Syd el. Syd

paa, 182. d. Nord, 2. d.

oppe el. d. Øster, 346. d.

paa lav, 333. d. hvor,

482. d. har du det, 9. d.

har man det el. ham, 14.

470. d. seer du ham, hen-

de ic. 482. d. var han og

med, 326. er ej d. for,

366.

Derefter, 29. 217.

Derfor, 112. 457.

Derfra, 248. 326. lige

d. 482.

Derhen, 93. 247. 326.

Deri har du ret, 14.

Derigjennem, 326. 482.

Derimod, 449.

Dermed, 470.

Deruæst, 29.

Derom er ej at tvivle, 14

Derpaa, 29. 470.

Dertil, 247.

Derved, 326.

Desaarsag, 457.

Desværre! 28.

Det, 1. 93. 162. 182. 326.

482. d. der, 326. d. kun-

de man vel ventet, 15. d.

var hans Ord, 258. det

er ham, hende ic. 326. d.

Sted, 247. 326.

Dette, 247. d. Sted, 248.

i d. L. 247.

Diarrhee, 32.

Dieterer, 5. 6. 433.

Did, 93. 247. kommer d.

248.

Didhen, 247. 326. 482.

Die, 29. 117. har D. 117.

giver D. 262.

Diende, 262.

Dier, 29. 262.

Die sig (kan ikke), 379.

Djævelen, 502.

Dia, 89. er d.; som d. og:

af d. selv, 89.

Dige, og: bygger D. 402.

Digt,

Digt, og: Dikter Wi-
ser, 382.

Dingler hid og did,
513.

Discipel, 10.

Disco, Eiland, 206.

Disse, og: d. store el. smaa,
247.

Disig Luft, 137.

Dispute, 280.

Disputerer, 280. 399.
d. over, 280.

Diverterer sig, 316.

Diætstisl, 213.

Dobbelt, 389. forsp-
ner el. bliver forspnet med
D. 389.

Dog, 258. 528. d. allige-
vel, 457.

Dom, 77.

Dommedag, 66.

Dommer; Dombund;
Domsdag og Dom-
sted, 77. 204.

Domsneppe, 403.

Domstoel og Domtid,
77.

Dørst; Dørster med sit
Arbejde, og: Dørst-
hed, 525.

Doven, 81. 82. er d. 81.

Dovenflab, 82.

Draabe, 238. Draa-
ber, 115.

Draabeviss (lader falde),
238.

Drabsmand, 126.

Drage, 123.

Drager, 48. d. bort el.

omkring, 64. d. sin Aan-
de, 34. d. Raven ind,

159. d. Armen tilbage af
Ermet mod Krappen, 232.

Drager (en), 85.

Dragerstang, 86.

Drages: d. om noget, 48.
d. med Døden, 23.

Dragt, 85.

Dranker, 115.

Drejer, 184. d. rundt,

184. d. omkring, 193. d.

om, 397. d. med et Roer,

og: d. af for, 73. d. en

Saads Bag-Ende fra sig,

307. d. en Tap fast, 193.

d. sig omkring, 183. d. sig

til Siderne el. ind og ud,

414.

Drejerbænk, 184.

Dreng, 318.

Drengsbarn, 69. 540.

Dreven, 376.

Dreven i en Ring, 374.

vel d. deri, 477. er d.

deri, 374. er ej dreven

deri, 477.

Drist; og: hardet til D. 155.

374. mærker heftig D. til,

og: det man har D. til,

374.

Dril, 115. hengiven til D.

115. stærkt D. 425.

Drille, 115. har Lyst til

D. 115.

Drillekar, 82. 179.

Driller, 115. d. stærkt el.

ofte, 115. d. i sig, 426.

Drillestaa, 184.

O o 2

Drilli

Driffældig, 115.
 Dril, 287. 331. det øver-
 ste af en D. 307.
 Drillebeen og Driller
 træ, 215.
 Driller, 126. 287. d. Ole
 paa en Syenaal, 331. d.
 Jld, 123.
 Drillet, 127. 287.
 Drilstov, 366.
 Drister sig ikke, 283.
 401.
 Dristig, 401. er d. 283.
 401. bliver d. 401.
 Dristighed, 401. har el.
 har el D. til, 124.
 Drivende Middel, 32.
 Driver (det), 32.
 Driver for Wind el. Strøm,
 406. 492. d. til Lands el.
 ind under Landet, 494.
 Driver for sig, 532. d. ud,
 41. d. ind, 249. 268. d.
 bort, 189. 406. 492. d.
 tilbage, 541. d. i Vejret,
 480. d. paa Flugt, 189.
 d. paa Land, 402. 455.
 d. Fiske ind i en Bøgt,
 455. d. det ind under Lan-
 det, 494. Elven d. Lar-
 en ned, 453.
 Driver en til noget, 376.
 d. stærk-paa en for at faae
 sin Villie, 194.
 Driver (en), 376. Engle,
 el. Fiske. Drivere, 455.
 Drives bort af Wind el.
 Strøm, 183. 406. d. ind,
 267. d. paa Land, 402.
 455. d. sammen, 455.

Driveskjer (er fuld af),
 216.
 Drivestof el. Drive-
 træ, 494. forskellige
 Slags D. 96. 368. noget
 el. faaer at see D. 196.
 Driv, 318, 421.
 Dronning, 232.
 Drullen, og: er d. 422.
 425. gjør d. 425.
 Drullenbolt, 115.
 Drullenklub, 115. 425.
 forskalden til D. 115.
 Drukner, 72. 151.
 Druknet, 151.
 Dryb, 238.
 Dryber, 238. d. stærk,
 228. 238. d. paa, og: la-
 der drybe, 238.
 Drysser, 227. d. ned, 228.
 271. lader drysse, 271.
 Dræbende, 500.
 Dræber, 128. 129. 499.
 d. med eet ved første Stød,
 209. d. ved Herxerle, 364.
 Gejsten d. Folk ved at læ-
 de sig see, 501.
 Dræbes: skal el. er be-
 stemt til at d. 500.
 Dræbt, 126. 500. er d.
 500.
 Dræg (en), 223.
 Drægtig, 188. 270. 271.
 er d. 270. 271.
 Dræt, 109. en D. Fisk,
 361.
 Dræbelen, 298. 510.
 Drøi, 251. 478. er d.
 251. 321. d. Bode, 478.
 Drøb

røjeffe (har el. har mi-
fiet), 478.

røjhed, 251.

røjt (er), 68. 478. gjør
d. 478.

røm, 431.

rømmer, 431. d. om, og:

den el. det man d. om, 431.

rømmer (en), 431.

røv, 466. tygger d. 465.
466.

uf, 89. som du, og: er
som d. 89.

Duelig, 13. 363. 374. er
dertil d. 374.

Duelighed, 13. 374.

Duer, 13. 363. d. ikke,

10. 363. d. ikke meget,

13. d. ikke mere, 12. d.

ikke til sit Arbejde, 373.

d. ikke til at holde noget

ud, 414. d. intet, 448.

Dug (en), 139. 248.

Duffetsøj, 360. 362.

Dulmer, 251. faaer det
til at d. 251.

Dumdriftig, 99. 283. er
d. 99.

Dunkel, 139. 474. er d.

69. 139. 185. 302. 303.

474. falder dunkelt, 474.

er d. langt borte, 460.

Dunkelhed, 139.

Dunkelrod, 153.

Dunn, 199. 507. smaa D.

199. som endnu har kun

D. 199.

Dunet, 119.

Dunn. Kæmme, 236.

Dverg, 242.

Dyb, og: er d. 143.

Dyb; Dybet, 143. søger

D. 23. fahrer ud paa D.

63. 143. tr i el. har søgt

D. 60.

Dybere, og: er d. 143.

synker d. ned, 60.

Dybest, og: er d. 143.

Dybfindig, og er d. 140.

Dybt, 143. er meget d.

143. d. inde i Landet, 491.

filser paa d. Vand, 143.

er ikke ek. bliver mindre

d. 94.

Dybtaenkende, 140.

Dyb. Vands. Snøre,

143.

Dydtigt (er), 238.

Dygtigt, 23.

Dykker, 7. 16. faaer til

at d. 16.

Dykker (en), 7. 16. er en

stærk d. 16.

Dyne, 193. har D. over

sig; lægger D. paa; kry-

ber under D. el. støder

D. af sig, 193.

Dynge af Hejskarn, 24.

Dyppelse, 264. 265. 266.

Dyppelselar, 265.

Dykker, 264. 266. d. i,

266. noget at d. i, 265.

d. Ringeren i Munden og

trykker den paa noget, 315.

Dyppes (det som), 264.

Dyppet, 264. 266.

Dyr, 17. 18. er d. 17. er

dyr med sine Vægte, 313.

holdes dyrt, 17.

Oo 3

Dyr

Dyr (et), 300. stort el. levende D. 300. rivende D. 29.

Dyrebar, 74.

Dyrebauge, 64.

Dyreløst, 17.

Dyrer Jorden, 216. 284.

Dyrplante, 272.

Dække (et), 193. 254. 341.

353. 522. noget oven i til

D. 341. er skilt ved sit D.

353. tager D. af, 353.

Dækker til, 193. 254. no-

get til at d. med, 522. d.

sig til, 193.

Dæksel, 254.

Dæl i noget, 117. gaar

D. i el. lader komme D.

i, 117.

Dæle, 397.

Dæmning, og: bygger D.

402.

Dæmpemiddel, 184.

Dæmper Jlden, 184. vil

nok blive d. 302.

Dæacten, 227.

Dæber, og: lader sig d.

227.

Dæbes, 227. den som d.

el. skal d. 227. har lyst

til at d. 227.

Dæbested, og: Dæbe-

tid, 227.

Dæbt, 227. er el. bliver d.;

vil være el. have d. 227.

Død; Døden, 355. 499.

500. den store el. sorte

D. 499. forårsager D.

og: ligger for D. 380. 500.

hengiven, hengiver el. for-

raader, hengiver sig selv,

og: hengives, til D. 499.

er ved D. afgaaet, 499

drages med D. 23. let

D. for Dine, 84. ventet

paa ens D. 500. Altså-

ningen til ens D. 500.

D. som rykker mange bort

499.

Død; den Døde, 499.

431. (175.)- uflig d. 500.

d. og begravet, 119. et d.

499. 431. (175.) d. af

Hunger, 355. d. af Hø-

strækkelse med aabne Dine

484. d. af Geisterføn, 501.

er blant de D. 499. Dø-

dens Sted, 380. et d.

er bleven som d. 331.

Dødelig, og: er d. 500.

d. Sygdom, 355.

Døden, see Død.

Dødende; og: er d. 500.

Dødsødt, 5.

Dødsaaarsag; Døds-

dag; Dødsens (bliver

som); Døds-Fangt;

Dødsmaade; Død-

skyld; Dødsfyldig;

Dødssted; Dødsfyg;

og: Døds-tid, 500.

Døende (er), 12.

Døer, 499. 369. d. der

af, og: det en d. af, 500.

begynder at d. 499. er før-

dig at d. 500. d. derfor

el. for ham; den for hvis

Skuld en d. og: d. ikke

for sin egen Skuld, 500.

lader

hder en d. 499. bier til
han d. 500. d. af Hun-
ger, 355. man maae d.
af Hunger, 506. d. af
Korstrælfelse, 484. d.
pludselig, 209. kan d;
fal engang d. og: kan al-
drig d. 500. d. ikke deraf,
127.
gjør meget, 355.
elger, og: d. for en,
36.
elger (en), 37.
elgsmaal, 36.
ommer, 77. d. flet om,
50. d. en fra Livet, og:
den som d. en fra Livet,
199.

Dør, 41. 137. 254. D. til
en Gælde, 262. er ved
Dørre, 340. 394. den som
er ved D. 394.

Dørbret, og: sætter D.
i, 3.

Dørslag, 176.

Dørtræ; Dørtrin, og:
Dørtærskel, 3.

Døsig, 199. er d. 153.
198. 507. gjør d. 153.
507.

Døsigbed, 153.

Døv, og: er d. 512. gjør
d. 229. bliver d. af Bul-
der, 229.

Døvhed, 512.

E.

be, og: er E. el. er i
E. 491. er leu E. og
flod, 215.

bo, og: giver E. 19.

er, og: af e. selv, 89.

der i Bylde, 253.

derdun, 507.

derfugl, 29. 52. 213.

67. 432. forfølger el.

saer E. 267.

derfuglefangst. (er

ag); Edderfugleja-

er, og: Edderfug-

e. Unge, 267.

erlop, 69.

457.

58. kun e. el. e. cent-

58. 2. af, 46. 100. e.

Dagene, 132. en ad

gangen, 58. er el. saer

e. 58. lægger e. til, 14.

bliver formeret med e. 100.

e. og tive, og: ere e. og

tive i Tallet; den e. og ti-

vende, og: er den e. og ti-

vende, 534.

Eenbaaren, 83.

Eendragtige, 102.

Eene, 126. 220. kun den

e. 91. er e. 100. 125. 220.

bliver el. er bleven e.; staae

e. tilbage, 220. boer e. el.

er for at være e. 125. fah-

rer e. paa Gangst, 150. er

ikke e. 100.

Eensoldig, 107.

Eengang, 58. kun e. og:

00 4

- gjør hun e. 58. paa e. og:
 tager paa e. 58. 467. e.
 endnu, 29.
 Enhjørning, 187. 195.
 503. faaer E. 187.
 Enhjørningshorn,
 502.
 Enhjørningsmad,
 199.
 Enige, 101. 102. ere e.
 101. kan ej blive e. med
 sig selv, 464.
 Enlig, 14. 58. 123. 126.
 er e. 123. e. Kajstroer,
 150.
 Enlighed, 125. er sat i
 e. 220. søger e. 125.
 Enrum: tager for sig i E.
 220.
 Ens, 291. holder dem for
 e. 290. ere el. have e.
 Sprog, 46. behandler e.
 el. paa een og samme Maade,
 290. 320. 467.
 Ensomhed, 125.
 Ensket, og: er e. 134.
 Et, 58. gjør under e. 58.
 gaar under e. 467. Sky-
 derel. Studt flere i e. Skud,
 467. maae altid bruge e.
 og det samme, 4. e. Slags,
 291.
 Efter, 217. e. ham, dem,
 mig, os, dig, eder, 217.
 er bleven e. 215. faaer,
 drager el. bringer e. sig,
 216. e. hinanden, 218.
 gjør el. kommer e. hinan-
 den, 218. kommer e. alle
 de andre, 217.
 Efteraar, og: i E. 331.
 Efteraber, 10. 135.
 Efteraber (en), 135.
 Efterbleven, 534.
 Efterfølger, 243. 244.
 nogen at e. 243.
 Efterfølger (en), 243.
 244.
 Efterfulgt, 243.
 Eftergivende, 140.
 Eftergives (det som), og:
 er eftergivet, 141.
 Efterkommer, 120. 243.
 Efterkommer (en), og:
 Efterkommerne, 216.
 217. har til E. 216.
 Efterlader, 189. e. sig,
 216.
 Efterladt, 189. 216. er
 e. 189.
 Efterlevende, 216. 217.
 er e. 217.
 Efterligner, og: Ef-
 terligning, 52. 53. 243.
 Eftermand, 216. 427.
 har til E. 427. bliver ens
 E. 215.
 Efterretlig (holder sig),
 244. 274. 277.
 Efterretning, 324.
 Eftersat, 376. 380.
 Eftersiger, 135.
 Efterspørger, 44.
 Efterstræber, 192.
 Eftersøgt, 376.
 Eftertanke, 77. 424. op-
 vækker til E. 77. kommer
 til E. 424. bringer til E.
 489. bringes til E. derved,
 424.

424. det som fordrer E.
 425.
 Eftertryk, 365. har E.
 364.
 Eftertænker, 77.
 Eftertænk som, og: er
 e. 149.
 Eg, 191. 223. som har E.
 191. faaer E. 223. har
 en flon E. 191.
 Egen, 276. e. Gjerning;
 gjør sin e. Gjerning, og:
 er hans e. Gjerning, 276.
 e. Ting, som nydes, 276.
 af e. Kræfter, 89.
 Egenfindig, 50. 211.
 330. 485. er e. 50. 211.
 485.
 Egenfindighed, 330.
 485.
 Eget, 276. nyder el. søger
 sit e.; har el. nyder som
 sit e. 276. bliver ham e.
 427.
 ga, 76.
 gaer, 232. 506.
 ja! 16. 93. 425. e. nu! 15.
 e. under! 425. e. det var
 underligt! 7. e. hvorgaaer
 el. gif det til! 7. 166. 167.
 e. det var farligt, 100. e.
 det var dog slemt, 425.
 e. hvad hører jeg! 470.
 i: gjør e. mere, 374. gjør
 e. mere ved, 457. befat-
 ter sig e. længer med, 374.
 det er e. mere at tænke paa,
 457. er e. første gang, 477.
 la! 93.

Ejendele; Ejendom,
 357. stor E. 359. har go-
 de E. 357. det en vil faae
 til E. 359.
 Eier, 357. e. noget, og:
 den som e. noget, 359. det
 en har e. 357. e. intet,
 358. vil komme til at e.
 359.
 Eiermand, og: har sin
 el. har til E. 125.
 Filand, 206.
 Elleve, og: Elleve, 47.
 Elfenbeen, 502. elfen-
 been-skafet, 72.
 Elskelig, og: er e. 129.
 Elsker, og: a. idelig, 54.
 Elsker (en), 54.
 Elskes af, og: vil gjerne
 e. 54.
 Elsket, 54.
 Elskværdig, 54.
 Elv, 227. en tiden el. ud-
 tørret E. 227. lader E.
 falde tør, 228. E. er flø-
 den, 228. E. bryder igjen-
 nem, faaer Lust, og: klat-
 fer E. Lust, 453.
 Elvand, 502.
 Elv, 508, 453.
 Elvmunding, 21.
 Glændig, 12. 269. er el.
 bliver e. 12.
 Glændighed, 12. 269.
 fører E. med sig, 269.
 Emfindelig, og: Em-
 findtlighed, 524.
 En, see: Een.
 0° 5   End,

End om el. naar? 112.

Ende; Enden, 138. 203.

285. 343. 434. 440. er E.

paa, 285. er uden E. 203.

kan tage en E. el. har ej

E. 285. ertil E. 321. bli-

ver til E. 320. kommer

til E. 72. kan ej faae E.

paa, 72. 285. faaer in-

gen E. 76. den ene E.

91. er i den anden E. 91.

boer i E. af et Huus, 532.

Husetts begge Ender, 532.

gjør E. paa, 141. 320.

363. har gjort E. paa en

Ting, 449. — paa alting,

321. gjør E. med en, 320.

E. af en Hærstilk, 496.

er ved E. 440.

Endebrik, 132.

Ende lle mt ved el. for no-

get, 370. bliver e. der-

over, 370.

Endelig, og: er e. 285.

Endelig (omfider), 196.

204. e. dog, 196.

Ender, 203. 295. e. der,

203. e. dermed, 285. kan

blive endt, 285.

Ende spids paa en Kajak,

540.

Endetarm, 74.

Endevæggen, 531.

Enduu, 447. e. kommer

banille, 373. 447. e. kom-

mer ingen el. bliver der in-

tet af, 447. e. mere el.

e. engang, 29.

Endog, 7.

Enddug, 258. 282.

Endser ikke, 14.

Endslisnt, 258.

Enebærris; Enebær

træ, 157. 171.

Eng, og: er e. 280.

Engang, 7. e. i Aften,

32. e. i sin Tid, og: kun

e. imellem, 159. e. for-

her, 166.

Engelskmand, 505.

Enhver, 293. 321.

Enke, 105. 542. er E. 542.

Enkedronning, 232.

Enkelonen (en Kugl), 158.

Enkel, 58.

Enkemand, 319.

Er, 73. 112. e. længe el.

stedt, 73. e. med, 100.

er tilføede hos, 286. e.

noget, 362. e. intet, 363.

e. der ikke, 358. er det

ikke mere el. e. ej mere der-

af, 363. e. det ham, hen-

de ic. ? 482.

Eremit, 199.

Eremitgang (gaaer), 55.

199. har i sinde at gaae

E. 200.

Erfaren, 266. meget e.

374.

Erfarenhed (har samlet),

375.

Erfarer, og: faaer at e.

266.

Erfaring, 266. E. man

første gang faaer, 371.

kommer i E. 107. 265.

— derved, 266. søger at

komme til E. 266.

Er

Erholder, 39.
 Erholdt, 40.
 Erindrer, 77. 300.
 Erindret, 77.
 Erindring: har i E. 77.
 140. 325. 388. bringer i
 E. 77. nu e. jeg, 538.
 Erkjender, og: Erkjen-
 des, 26.
 Erkjendelig (viser sig),
 388.
 Erkjendiger sig, 435.
 faaer e. sig hos en om no-
 get, 330.
 Erlanger, 362.

Ernærer sig, 373.
 Ertnar, 266.
 Ersskall, 369.
 Espetræe, 523.
 Europæer, 4. 149. be-
 søger E. og: boer hos E.
 149.
 Europæist, 149.
 Evig, 139. 285. er e. 139.
 Evighed, 139.
 Evne, 13. har ej E. 125.
 flaffer en E. 379.
 Exempel, 243. 433. har
 til E. 433. følger E. 10.
 for E. 112.

F.

Faa, 94. meget f.; ere
 f.; bliver f.; tager for f.
 94. efter f. Dages For-
 løb el. for f. Dage siden;
 i nogle f. Dage, 113.
 Faar, 161. 362. [369] f.
 noget, 451. f. intet, 36.
 261. 450. f. sat paa, 36.
 f. det man søger, 377. f.
 det man seer, 385. f. ikke
 det Dyr man satte efter
 el. f. ej Hold paa, 33. har
 f. 362. f. først, 369. f.
 ved ham, 358. det en kan
 f. 377. f. el. lader f. som
 forstodt, 382. f. Livende,
 260. f. Alting el. ingen
 Ting at vide, 26. f. Om-
 slag, 28. f. pludselig at
 see, 170. f. Børn, 221.
 f. Rab, 297. f. det han
 sidder paa, 319.

Faaet, 377. 450.
 Faahed, 94.
 Faar, 405. got Faarer
 græs, 146.
 Fad, 384.
 Fader, 38. 40. 58. 285.
 Faderlig, og: Faders-
 lighed, 40.
 Faderløs, 40. 105.
 Færrer, 369. f. ud, 41.
 f. el. er færen ind i en
 Fiord, 389. f. bort, 64.
 — med alle, 380. f. fra
 et Sted til et andet, 64.
 f. hid og did, 34. f. ned
 ad, 59. f. op ad, 233. f.
 op, 167. 240. f. til Him-
 mels, 105. 209. f. over,
 94. 231. f. forbi, 168.
 404. f. afstedes forbi,
 412. f. forbi paa Landstie
 den

den el. inden omring, 168.
 f. omring det Land, 326.
 f. hverandre forbi, 344.
 f. efter, 371. f. saa sagtelig efter, 244. f. frem el. fremad; f. fort; f. foran el. lader f. foran, og: f. bag efter, 431. f. affted, 121. f. langs med den anden Side, 17. f. langs dermed, 21. f. uden om, 517. f. hen til, 337. f. herfrem el. ad denne Vej, 326. f. med Breve, som Post, 348. f. i Galilæa med, 121. f. baglænds, 541. f. til Vogns, 191. — til Soes, 114. — til Skibs el. Vaads, 526. — til Soes med, 63. f. vilb, 464. f. ilde, 5. 28. 521. f. en over for noget, han har gjort, 512.
Faldet, 121. stærk F. 446. skyder F. el. liden F. 121. skyder, giver stærk el. god F. 73. 121. 392. 446.
Faldtsi, 526.
Faldvand (levnt og got), 114.
Falbuden; **Falbyder**, og: en **Falbyder**, 317.
Fald: er i el. ligger paa F. 271. slaar paa F. 333.
Faldesærdig (er), 271. 332.
Falden, 335. f. i Staver, 136.
Faldende Syge (har

den), 69. 350. den som har den F. 350.
Falder, 271. 332. 335. f. ned, 271. f. ned til at sætte sig el. f. der (en Fugl), 264. lader f. ned, 271. f. ned paa, 271. 295. er f. ned, 271. f. paa noget, 496. 497. f. om, 332. 335. kommer det til at f. om luld, 332. f. om paa, 32. 332. f. over noget, 282. — over noget vakkende, 466. det hvorover man f. 335. f. næsgræs el. forover, 282. f. b. over, 313. — saa man kommer til at sidde, 146. f. ofte, 346. f. sammen, 295. f. tumlende, 49. f. i Vandet, 138. Vilen f. stille ned i Vandet, 198. f. i Staver, 136. Vilen f. af til knytte, 356. f. el. lader f. af Hænderne, 400. f. el. bliver f. til Fode, 249. f. el. lader f. tør i Ebben, 491. Vandet f. el. er f. derfra, 491. f. ind, 292. f. en ind i Tælen, 280. det som skal f. en til, 377.
Falde, Sted, 264. 496.
Faldstri, 335.
Fall, 220. 261.
Falser sammen, 99.
Falset, 99. 100.
Falst, 369. 407. er f. 360. bliver f. 370.

Falst

Kælsked, 369. tæler uden
K. 369.

Kæne, 86.

Kængeline, 383.

Kængen, og: tager f. 487.

Kænger; f. Kælhunde, 39.

f. Kænger, 137. 383. f.

med Snare, 188. 278. f.

i Kærn, 278. har f. det

estersatte, 377. søger at

f. ved noget, man holder

udkraft imellem sig, 418.

f. intet, 36.

Kænger (en), 39. 160. 282.

375.

Kænger an, 374.

Kængeredskab, 376. for:

Kjællige Slags Kængered;

Kæber findes anførte, 73.

131. 137. 142. 143. 144.

349. 383. 396.

Kænet, 39.

Kæbroder, 15.

Kære, 77. K. er paa Kær,

deel. forhaanden, og: stil-

ler i K. 78. staaer hos K.

78. 283. lever i K. 105.

283. uden al K. 84.

Kærer, see Kærrer.

Kærfader, 57.

Kærlig, 77. 259. 275. er

f. 259. 275.

Kærlighed, 283.

Kærligt, og: er f. 283. er

færdeles f.; seer f. ud el.

gaar f. til, 78. holder for

f. 78. 283. det var f. 100.

or moder, 31.

Kæve, 6. rød K. 146.

Kærber, 148. f. rød, 146.

177. 320.

Kærret, 148. f. rød, 177.

320.

Kæst, 23. 65. 248. 251.

420. er f. 65. 248. er f.

i sig, 490. er el. er bleven

f. noget, 65. gjør f. 65.

145. 343. sidder f. 58. hol-

der el. holder el. f. ved,

65. sætter f. 344. det sa-

ste, 405. f. Land, 490. er

el. boer paa det f. Land,

206.

Kæstbinder, 273. 343.

har kæstbundet, 344.

Kæstbinder, 273. 344.

Kæstbunden (er), 383.

Kæster, 15.

Kæstfrøsen, 195.

Kæstgjort, 145.

Kæsthed, 248. 251.

Kæstklæbet, og: sidder

f. 296.

Kæstklæbning, 296.

Kæstland, see, under:

Kæst.

Kæstnagler, 207.

Kæstslaget med Sam el.

til noget (er), 207.

Kæstspigret (er), 207.

Kæstsummet, 207.

Kæt: skal have f. paa als

det, han seer, 405.

Kættelig, 435.

Kættelse, 12.

Kætter, 106. 303. 325.

434. 435. bringer til at f.

107.

107. er ei let at f. 323.
 fan hurtig f. 385.
 Fattes (mangler), 12.
 Fattes (begribes), og: fan
 f. 435.
 Fattel, 435.
 Fattig; meget f.; er f.;
 og: er meget f. 358. bliver
 saa f. derved, 370.
 Fattigdom, 358.
 Favn, og: Favner, 136.
 Feber; har F. og: er fe-
 beragtig, 170.
 Feder i en Laas el. Uhr,
 10.
 Fedme, 386.
 Feed, og: er el. bliver f.
 386. det Fede i Panden
 paa Eghelotten, 156.
 Feie, Rost, 411. 415.
 Feier, 415. f. en Skor-
 keen, 347. f. Klæder,
 490.
 Feie, Rør, 490.
 Feies; Feieslarn; Fej-
 et, og: er f. 415.
 Feil, 465. begaaer F. 465.
 gaar f. 464. gaar f. af
 el. gaar f. af hinanden,
 354. seer f. 357. tager f.
 236. 464. 535. siger f.
 535. løber el. flyder f. 535.
 man kan let tage, gaar ic.
 f. deraf, 536.
 Feilagtighed, 465.
 Feiler (tager feil), 464. f.
 deri, 204. Tilbøjelighed
 til at f. 465.
 Feiler noget, 98. 451. hvad
 f. ham? 378. 451.

Feilfri, 465.
 Feilskudt, 536.
 Feiltagelse, og: Feib-
 tagen, 465.
 Felbereder, 29. 85.
 Feldspat, 337.
 Fein, 471. bliver el. er f.;
 bestaaer af f. el. ere f. i
 Tallet; og: faar f. 471.
 f. Klokke, 471. bruger al-
 le f. Fingre, 471. f. gan-
 ge, og: feer el. gjør f.
 gange, 471.
 Femte, 471. bliver den f.;
 lægger el. faar den f. til,
 471. for det f. 471.
 Femten, 47. Femten-
 de, 48.
 Ferle, 338.
 Ferst; smager f. og: Raf-
 fer f. Smag, 115.
 Fest, 292.
 Fjante, 350. 428.
 Fjante, 171. 350. begyn-
 der at f. 391.
 Fjantet (er), 171. 428.
 Fibre, 129. har smukke el.
 ei gode F. 130.
 Fjeld, 156.
 Fjelddal, 150.
 Fjeldmennisker, 506.
 Fjeldskred, 437.
 Fjeldspids af Jiskjelen,
 319.
 Fjeld, Ugle, 335.
 Fiende, og: har til F.
 19. 213.
 Fiendsk, 213. er f.; er
 nogen f.; viser sig f. imod,
 og:

- og: ufer at man ej er f.
 213.
 Fiendslab, 213.
 Fierde, 436. har til el.
 udgjør den f.; bliver den
 f. og: lægger den f. til,
 436. for det f. 436.
 Fiert; Fierter, og: f.
 til en, 293.
 Figer med noget, 345.
 Fiil, 5.
 Fiilnt Træe (er), 130.
 Fiirfantet, 223. en f.
 Lægte, 223.
 Fiirskapren, og: er f.
 297.
 Fiis, 293.
 Fiislugt, 386.
 Filer, 5. f. spids, 122.
 Finder, 296. 300. f. ikke
 det man søger, 344. er
 vanskeligt at f. 323. bliver
 vanskeligt at f. 324. f.
 hos en, 300. f. pad, 300.
 har f. 300.
 Finder (en), 296.
 Finder i, under el. efter
 med Haanden, 184.
 Finder sig i, 275.
 Finder til, 265.
 Finner, 15. 175.
 Finnerfiske, 508.
 Finger, 48. den lille F.
 71. veed at bruge sine Fing-
 re, 393.
 Fingerballe, 488.
 Fingergreb, 196.
 Fingerring, 48. 197. sæt-
 ter F. paa, 197.
 Fior (i), 439.
 Fiord, 3. 168. stor el. mid-
 delmaadig F. 168.
 Fiordboe, 168.
 Fiordbugt, 158.
 Fiordbund, 215.
 Fiordgab, 340. den som
 boer i et F. 341.
 Fiord, Fis, 159.
 Fiord, Sæl, 261. 287.
 Fiordtorst, 327.
 Fiordvind, 145.
 Fiorgammel, 434. f.
 Provlant, 46.
 Fiorten, og: Fiortens
 de, 47.
 Fire, 436. er el. bestaaer
 af f.; ere f. i Tallet; bli-
 ver el. faaer f.; deler i f.
 el. gjør f. deraf; bliver f.
 i Tallet, 436. f. Flokke,
 436. f. gange; meer el.
 gjør f. gange, 436. som
 har f. Røer, 436.
 Fiser, 293. 386. lugter
 fiset, 386.
 Fisl, 65. 299. 421. for-
 skjellige Slags Fisl fin-
 des anførte 225. 30. 195.
 471. har F. 421. faaer
 F. 66. tørrer F. 30. tør
 slakt F. 312.
 Fiske, and, 322. 340.
 Fiskebait, 66.
 Fiskebeen, 439. har med
 F. at bestille, 440. skæ-
 rer F. 211.
 Fiskebeensflæsker (en),
 211.

Rissebjørn, 481.
 Rissebløder, 219.
 Rissefangst, 455.
 Rissegaard, 402.
 Rissegarn, 159.
 Rissehale, 343.
 Rissehul, og: hugger R.
 7.
 Risseklud, 299.
 Rissekrog, 177. 332. 350.
 Rissekroder, 422.
 Risser, 65. — fra Landet
 el. Strandbredden, 294.
 428. — paa dybt Vand,
 143. — paa Jis, 390.
 Risser (en), 65. 294. er
 en god R. 66.
 Risseredskab, 71. 72.
 157.
 Risserøgen (et Sted),
 206.
 Risserøgn, 441.
 Risserplads, 66. er en
 god R. 421.
 Risserpladsen (et Sted),
 303.
 Rissestilm, 313.
 Rissestøre, 65. 70. 294.
 428. dens allerøverst,
 343.
 Rissestøre, 404.
 Rissestønk, 313.
 Rissestikker (en), 72.
 157.
 Rissestimer, som springe
 oven i Vandet, 264.
 Risset (lugter), 313.
 Rissetita (en Eng), 294.
 Rist, 336. 508. smører med
 R. 337. spiser R. 508. R.

paa Klæder, 263. R. om
 Munden, og: skraber R.
 af Munden, 486.
 Ristegreber, 478.
 Rister, 337.
 Ristet (er el. bliver), 263.
 har f. Mund, 486.
 Riststeen, 521.
 Riseren, 266.
 Riserer, 266. 374.
 Riseret, 266.
 Rjæl, 397.
 Rjær, 257. har smukke R.;
 har brav R. paa sig; faaer
 R. 257. taber sine R. 136.
 har mistet sine R. el. mi-
 ster dem paa enkelte Ste-
 der; Rjær ved sine R. el.
 plukker dem af; Rjær
 R. af, 257. R. afraadue
 af et Skind, 541. sætter
 R. paa Enden af Buepi-
 len el. den bliver forsynet
 med R. 444. R. i en Glin-
 telaas, 422.
 Rjærrig, 257.
 Rjærvinge, 415.
 Rjærpist, 403.
 Rlaaer, 9. 91. 175. 287.
 365. 410.
 Rlaaer, 365.
 Rlaaet, 9. 91.
 Rlaben, 527.
 Rlad: glør, trykker, træder
 el. Rlaaer f. 429. f. Steen,
 396. har f. Ansigt, 432.
 den f. Haand, 144. Rlaaer
 med den f. Haand, 144.
 Rladkjæbet, 524.
 Rlad

fladslaaes) el. Flad,
trykkes, og: Flad,
trykt, 429.
lag, og sætter F. ud, 86.
lagret, 86. 136. 139.
349.
laf, og: er f. 267.
laffer om, 64. 183.
503.
lakt, 96. f. Kist, 264.
312. 495. Kisten er f.
495.
lammebroget, og: er
f. 295.
lammer, og: kommer
til at f. 97.
lane (en), 95.
lattere hinanden,
235.
eenskalbet, og: er f.
502.
el, 261. har F. i det
løse, 295. har røde F.
over Legemet, 390.
elfet, og: er f. 261. 295.
entseknib, 46.
entser, 46. 91. 365.
entset langs efter. Bu-
jen, 91.
entsning, 365.
ere, 174. ere f. 174.
eliver f. og: giver sig f.
om, 30. gjør det samme
. gange, 216.
etter, 317. 352. f. om
aa up, og: f. sit Haar,
52.
etteredslab, og:
flettesle, 352.

Flib, og: har F. paa sin
Vels, 22.
Flid: gjør sig F. for, 111.
375. gjør sin F. 375. —
dermed, 381. kræver F.
378. det høortil F. udfræ-
ves, 377. med al F. 111.
Flits, 241. 446. Eliver
sukken af F. 446.
Flis, Sting, 446.
Flisser en Blære, 7. —
Goller, 28. 36. — Stoe
el: Stovler, 36.
Flint, 26. 288. er f. 26.
39. 288. 359. f. ung Pers-
son, 365.
Flint (en), 65.
Flintelaas, 250. 277.
Flintereenser, 347.
Flintestaal, 505.
Flintesteen, 124.
Flisbue, 382.
Flise, 396. benter F. 396.
brækker F. af, 253. split-
ter ad i F. 241.
Fliser el. Flises ud,
253.
Flittig, 82.
Flittighed, 82. det høor-
til udfræves F. 376.
Flod (Elo), 227. stor F.
227.
Flod (høit Vand), 522.
er F. 522. begynder at
blive F. og: er stærk F.
523. den store F. 522.
Flodfrit (gjør), 486. gjør
mere end F. 485. ei F.
491.

- Flodmaalet** (det som er under), 523.
Flodtid, og: er i *F.* 523.
Flot Folf, 180. — *Sæl* hunde, 31. — *svævende* Fugle, 5.
Flue, 32. 262.
Fluelarve, 234.
Flugt, 189. i *F.* 492. *bringer* paa *F.* 189. 490.
Fløvende, 388.
Fløder, 388. *f. let*, 389. *f. op*, 149. 304. 387. *f. ned*, 227. *fau neppe f.* 223. *det hvorved* noget *f. op*, 389.
Fløper, 189. *f. til*, *for*, *el.* *med alle*, 189.
Fløveren noget at *be* stille, 117.
Fløgter, 189.
Fløgtig, 189. *er f.* 119. *gløt f.* 189.
Fløf (*Fuglenge*), 493.
Flønder, 332.
Fløtter, 61. 315. *f. ud af Huns*, 42. *f. i Huns*, 137. *f. i Rørværelsen el. af et Kammer i et andet*, 315. *er i Rørd med at flytte*, 315. *flytter sig*, 98. 315. 398. *f. sig tilbage*, 508. *f. sig el. det forud*, 432. *f. sig el. det bag ud*, 215. *f. det bort*, 97. 315. *f. til fide*, 398. 453. *f. tit af Vejen*, 398.
Fløttes tilfide, 398.
Fløttet, 315.
Fløttetid, 137.
- Fløvende**, 492.
Fløver, 492. *f. bort*, 492. — *med Vinden*, 492. *f. bort dermed*, 480. 492. *f. i Luften*, og: *det som f. i Luften*, 481. *f. lige op el. i Høiden*, 233. *f. ned over*, 69. *f. hen over*, 231. *er i med at f.* 492.
Fløber altid, og: *Flø* *beslægt*, 206.
Fløe, 389.
Fløffer, 96. *læber sig f. lige el. vanskelig f.* 236. *f. Rist*, 495.
Fløffes lige, 236. *noget som maae f.* 96.
Fløng: *bruger i F.* 290. *tager i F.* 293.
Flø (en), 43. 86. *sætter F. paa*, 86.
Fløite, og: *spiller paa F.* 175.
Fløiter med Munden, 518.
Fløat, 493.
Fløiser, 198. 439. *f. af el. over*, 198.
Flød, 137. 310. *F. under en livløs Ting*, 310. 498. *for spær el. bliver forsonet med F.* 498. *falder el. bliver falden til Flød*, 249. *er let el. tung til Fløds*, 498.
- Fløder**, 109.
Fløganger (*er god el. stærk*), 383.
Fløsolle, 28.

odfammel, og: har
 til R. 498.
 odspor, 506. det er
 hans R. og: gaar i en an-
 dens R. 506.
 odtrin, 498.
 og, 394. 443.
 oged, 340.
 old (har), 225. gjør R.
 paa, 225. syer R. paa et
 Klædebon, 353.
 oldekniv, 333.
 olher, 225. 333. 344. f.
 til, 333. f. Hænder, 344.
 oldes ned, 333.
 oldet, 225.
 oll, 126.
 ollesied (er), 312.
 olkelig (et ei), 162.
 olkeløs (er), 125.
 ollesly (er), 129.
 oraar, 537. er el. bliver
 R.; næste el. afvigte R.;
 og: i dette R. 537. i,
 til el. om Foraaret; op-
 holder sig et Sted om R.;
 og: et Sted at opholde
 sig paa om R. 537.
 oraarsager, 452.
 oragt, 281. agter sig R.
 værd, 213. erklærer R.
 værd, 281.
 oragtelig, 281. er el.
 gjør f. 281. behandler f.
 126.
 oragter, 135. 281.
 oragter (en), 281.
 oragtes, og: bliver f. 281.
 or alvor, XII. er noget
 ret f. 226.

Foran, 395. er f. 396.
 gaaer el. faar f. 431. 433.
 lader ham faare f. 431.
 har f. og bag sig, 63.
 Foragdrer, 3. 4. f. sig,
 3. — til det værre, 105.
 har f. sig, 245. f. sit Sind,
 541. — sit Forsæt, 288.
 — sin Levemaade, 105.
 f. snart sit Sprag ic. ef-
 ter andre, 427.
 Forandring (mærker),
 245.
 Forarbejder noget der-
 af, 361. er vel forarbej-
 det, 360.
 Forargelig, 246.
 Forargelse, 56. 246.
 247. giver el. tager R.
 56. 246. det er ham til
 R. 247.
 Forarger, 56. 247. f.
 sig, 246.
 Forarges, 246.
 Forbanelse, 360. 373.
 lider R. 360.
 Forbænder, 373.
 Forbænder-el. bliver
 Forbændet, 360.
 Forbarmelse; en For-
 barmet; og: Forbær-
 mer sig, 272.
 Forbavsele (er sat i),
 519.
 Forbavser, og: bliver
 Forbavset, 518.
 Forbeder (en), 504.
 Forbedrer, II. 110. 238.
 f. sig, II. har f. sig, 380.
 P p, 2 For

Forbedrer (en), 11. 110.
Forbedres derved, 11.
Forbedret, og: er f. 110.
Forbedring, 110. **For-**
bedringsmiddel, 11. 110.
Forbeen, 471.
Forberger, 268.
Forbi (det som er), 168.
 fabrer el. gaaer f. 168.
 280. fahre el. gaaet f.
 168. fahre el. gaae hver-
 andre f. 344. løber en f.
 280. Tiden er f. 168.
Forbigaaer; **Forbi-**
gaaes; og: **Forbigaa-**
et ved Uddeling, 261.
 264.
Forbigangen, 93. 168.
 f. Mar, 433. i de f. Mar,
 434.
Forbittret, 362. er f.
 mod en, 527.
Forblander, 25.
Forbleven, 534. — med
 alle, 535.
Forblinder, 475.
Forbliver, 534. faaer til
 at f. 535. f. derved, 65.
Forbluffes, og: lader
 sig forbluffe, 423. 424.
Forblummede Ting (ta-
 ler), 303.
Forborgen, 36. 135. in-
 tet er f. for ham, 47.
Forbrer, og: er paa f.
 17.
Forbruger, og: har f.
 360.
Forbrugt, og: er f. 360.

Forbrænder, 338. lader
 f. 339.
Forbrændes, 338.
Forbrændt, 410. er f.
 339. 410. bliver f. i So-
 len, 338.
Forbud, 120. 371. streng
 f. 478.
Forbunden, og: er f.
 308. Gaaret er bleven f.
 254. ere hinanden forbund-
 ne, 101.
Forbyder, 120. 275. f.
 strengelig, 478.
Forbyder (en), 120. 478.
Forbydes, og: f. af, 478.
Forbøn, og: gjør f. 504.
Fordeelen af et Dyr,
 223.
Fordelende Glasier, 387.
Fordele en Byld, 386.
Fordragelig, 162. er
 el. bliver f. 162. viser sig
 f. 162. 228.
Fordrager, 16. 125. 162.
 225. 228. f. ej, 16. 52.
 kan vel f. 289. kan ikke f.
 342. kan ej længer f. 226.
 kan ingen f. 228. 289.
Fordrejer, 268.
Fordrejes, 193. 268.
Fordrejet, og: er f. 268.
Forbrer, 152. f. **Widues-**
byrd, 204. f. **Ofeld**, 306.
 f. en ud, 529.
Forbret, 152.
Fordriver, 195. f. en
 Døvelse, 387. f. **Liden**,
 445. søger at f. **Ornbler**,
 36.

Bedrøvelse 1c. ved noget, 522.
 Fordulgt, 36.
 Fordum, 93. 94. i f. Tid, 143.
 Fordybning, 142. 203. fuld af f. 142.
 Fordærvelig, 56.
 Fordærvelse, 56. 355. bringer i f. 55. paadtager sig f. 56.
 Fordærver, 55. 56. 236. har f. det, 238.
 Fordærves, 55. f. ved, 56. lader sine Gæster f. 418.
 Fordærvet, 55.
 Fordøje (er ont at), 72.
 Fordølg, 36.
 Fordømmer, og: Fordømt, 369.
 Forebringende, 531.
 Forebringer, 205. 531. f. en noget om en anden, 531. har det at f. og: den man f. noget, 531.
 Foregaaer med sit Gæmpel, 433.
 Foreholder, 77. f. en sine f. i Sang, 145.
 Forekommer, 121. søger at f. 122.
 Forel (en), 77.
 Forenden (bringer hen i), 432.
 Forener, og: Forenes, 180. forenes med, 101.
 Forenet med, 101. er f. med, 100. 101.
 Forent, 434.

Forestaaende (det), 433. 434. det han har f. 433. er f. 434. længe f. 432.
 Forestiller en noget til Bestuelse, 163. f. sig, 141. 473. det man f. sig, 474.
 Forestilling, 474.
 Foresætter sig, 141. har f. sig, 140. 374.
 Foretagende, 450.
 Forsald, 26. 345. 354. faar f. 26. har f. 345. har til f. 354.
 Forsalden til Druffenskab, 115.
 Forsang (gjør), 118. gjør ingen f. 445.
 Forsaren, 374.
 Forsarer, 265.
 Forsatning (bringes ud af sin), 4.
 Forslytter, og: Forslyttes, 315.
 Forsrossen, og: er f. 185.
 Forsryser, 47.
 Forsulet, og: er f. 68.
 Forsulgt, 243.
 Forsædre, 40. 433.
 Forsængelig, 363. tager f. i sin Mund, 329.
 Forsærdelig, 81. er f. 81. 401.
 Forsærdeligt, 93. 275. det er f. 52. 275.
 Forsærdelse, 41.
 Forsærder, 41. 81.
 Forsærdes, 41.

Forsædiget, 72.
 Forsølgelse, 243.
 Forsøger, 243. f. stærkt,
 244. er god el. stem at f.
 243. f. Baaden langs ad
 Strandbredden for at væ-
 re med, 238.
 Forsølet (en), 244.
 Forsørelse, og: For-
 sører, 10. 408.
 Forsøger (en), og: For-
 sørt, 408.
 Forgaer, 55. kan el. kan
 ei f. 56. f. med Rand
 og Mund, 526.
 Forgaars, 131.
 Forgabet i (er), 331.
 Forgleves, 112. 247. gi-
 ver sig f. af med, 12. ta-
 ger f. 55.
 Forgjættér, 387.
 Forgjættet, 388.
 Fergift, og: er Forgif-
 tig, 500.
 Ferglemmer, 387.
 Ferglemst ved Uddeling,
 261. 264. bliver f. 261.
 er bleven f. 264.
 Fergængelig, 56.
 Fergænger, 216. 433. er
 hans el. har til f. 433.
 Fergaahelse, 266. 267.
 Fergaaner, 126. 156.
 266.
 Fergaaner(en), 156. 266.
 267.
 Fergaaret, 127. 267.
 Fergædt, 213. 527. er
 f. 213.

Fergæder, 354. — med,
 203.
 Fergaling, 354.
 Fergaandlee sin, 313.
 Fergen, 94. f. begangen,
 166.
 Fergerbiger, 367.
 Fergerbigeres, 539.
 Fergere, 106. 356. 364.
 Fergeres, 364.
 Fergeret, 356. 364.
 Fergindrer, 52. 120. 275.
 378.
 Fergindrer (en), 120.
 Fergindres, 26. — der-
 ved, 26. 354.
 Fergindret (bliver), 8.
 Fergindring, og: er til
 f. 26. 52. 354.
 Ferghold, 204.
 Fergholder, 74. f. fra at
 komme tilbage, 535.
 Fergholder sig, 106. —
 som man blir, 292. det
 f. sig saa, 261.
 Fergholdsmæssig stor,
 35. f. liden, 260. f. lang,
 472. — langt borte, 532.
 Fergholdt fra at rejse,
 535.
 Fergunger, og: Ferg-
 hungret, 555.
 Fergverver, 375. — til
 en, 359. 376. kan intet
 f. 359.
 Fergvervet (en), 375.
 har f. og: har ham til
 f. 375.
 Fergverves, 359.

Forhæng, 527. syer **F.**
 og: trækker **F.** for, 527.
 Forhærdet, 248. **f.** sig,
 II. 248.
 Forhærdet, 133. 248.
 Forhærdet, 133.
 Forhøier, og: er **F.**
 høiet, 149.
 Forhøining, 250. 493.
 Forhørt sig hos (har is-
 le), 325.
 For ingen Ting, 14.
 For intet, 14. besommer
f. 360.
 Forjættelse, 530. giver
 ham **F.** 531.
 Forjætter noget, 530.
f. en noget, 297. 531. den
 som **f.** noget, 530.
 Forl, 8.
 Forleert, 204. 268. er
f. 268. gjør **f.** 204. 236.
 bærer sig **f.** ad el. viser sig
f. ved, 204. drager **f.** paa,
 407. **f.** Wei, 204.
 Forkisbet (gaaer i), 121.
 Forklarer, 324. 447. **f.**
 Sagen derved, 447. **f.**
 en noget, 303. 324. 447.
f. sig, 279. 303. 303. **f.**
 sig for, 279. 303. **f.** sig
 ved, 280. **f.** sig om, 303.
 kan el. ret **f.** sig, 542.
 Forklarer (en), 447.
 Forklædes, 539.
 Forklæret, 303. 447. den
 noget er bleven **f.** for, 447.
 Forklaring, 280. 203.
 324. 446.
 Forklæde, 396. tager **F.**

paa el. hænger det paa en,
 396.
 Forknap, see under Knap.
 Forkøger; Forkoges;
 og: Forkøgt, 409.
 Forkort, see under Kort.
 Forkorter Weien, 144. **f.**
 Halsen ved at skyde Skul-
 drene op, 232.
 Forkrænkelig, 56.
 Forkroppen, 223.
 Forkyndelse, 531.
 Forkynner, 329. **f.** no-
 get, 531. **f.** en noget, 329.
 531. den man **f.** noget,
 531.
 Forkynner (en), 329.
 Forladelse, 141.
 Forlader, 189. **f.** ganske
 el. til en Tid, 189. har
f. det Sted, 218. kan **f.**
f. 533. **f.** ei med god
 Willie, 331. **f.** Bunden,
 149.
 Forlader (tilgiver), 141.
 Forlader (lader for stærkt),
 113.
 Forlader sig paa, og:
 den man **f.** sig paa, 484.
 506. nogen at **f.** sig paa,
 484. den man ei kan **f.** sig
 paa, 369. **f.** sig ei paa sig
 selv, 323.
 Forlades: det som **f.** en,
 141.
 Forladning, 341.
 Forladt, og: er **f.** 141. 189.
 Forlagt, 465. er **f.** 331.
 P. 4

- Forfalle**, 475. faader en
 F. til Deel, 475.
Forlangende, 16. 155.
 374. har F. til, 374.
Forlangende (er), 207.
Forleden, 113. 131. 132.
 f. Dag; siden f. Dag, og:
 har været her siden f. Dag,
 113.
Forleber, 10.
Forlegen; 74. er f. 74.
 84. — for at faae noget,
 saavel som en anden, 512.
Forlegenhed, og: sættes
 i F. med sin underlige Ad-
 færd, 476.
Forlends, 431.
Forliden, og: Forst-
 det, see under Liden;
 Lidet.
Forlig; megler til F. 292.
Forligelsemaal, 280.
Forliger, 292. f. sig,
 280. 292.
Forliger (en), 292.
Forlids, 465.
Forliser, 526.
Forloren: holder det f.
 306. holdes f. 481.
Forlører; Forlores;
 og: Forloret, 179.
 464.
Forlystelse, 316. Forly-
 stelses Samling, 225.
Forlyster sig, 316. f. Øst-
 et, 473. f. Øret, 511.
Forlægger, 465.
Forlænger, 15.
Forlængsel (stor), 209.
 har stor F. efter, 208.
- Forløber sig**: det, hvor-
 ved man let kan f. sig, 537.
Forløser; en Forløser;
 og: Forløsning, 33.
Formaaende (et meget),
 13.
Formaer, 13. 373. 414.
 f. Afting, 13. 401. f. ikke,
 10. 12. 51. 318. 401.
Formand, 376. 428. 433.
 er F. 376.
Formaner; og: en For-
 maner, 229.
Formange, og: For-
 meget, see under Ma-
 ge, Meget.
Formerer, 100. 101. 102.
 f. Tallet, 30. — med een,
 14.
Formeres, 30.
Formilvende, 394.
Formilder, 292. 394.
 f. dermed, 395. lader sig
 derved f. 395.
Formilder (en), 394.
Formildes, 292. — der-
 ved, 395.
Formindsler, 94. 101.
 260. f. Blæsten, 154.
Formindsles, 101. 260.
Formindslet, 260.
Formoder, 105. er at f.
 og: f. sig, 105. f. sig intet
 ont, 480.
Formue, 13. 359.
Formuende, og: er f.
 359.
Formuur paa et Hus,
 og: bygger F. 520.

ormænger, 25.
 ornavn, 69.
 ornedrer sig, 260.
 ornegtelse: Børneg-
 ter, og f. sig, 265.
 ornemme (er), 274. er
 f. 274.
 ornemmelig, 35. 380.
 gjør f. 380.
 ornemmelse, 265. har
 ej længer B. af, 265.
 ordemmer, 265. 266.
 330.
 ornemmeste: den B.
 ved en Handling, 376. er
 den B. i Huset, og: vil
 gjerne have det f. Etid,
 532.
 ornnst, 422. har, brn-
 ger el. bruger ej sin B. 422.
 lærer at bruge B. 424.
 ved B. el. som har sin B.
 og: begavet med B. 423.
 ornnsttig, 422. 423. f.
 handlet, 422. meget f.
 423.
 ornvelse, Børner,
 og: Børnes, 322.
 ornær og Børnærbe-
 slægtet, see under Nær
 og Beslægtet.
 ornærmer; en Bør-
 nærmer, og: Børnær-
 mes, 118.
 ornoden (er el. har),
 377. 378.
 ornodenhed, 377. 378.
 ornodne (det), 378. har
 ej det B. 359.

Børnsjælt, 316. er f.
 226. stiller sig f. an, 316.
 Børnsjæltigt (er), 316.
 Børnsjælse, 316. 494. fin-
 der B. i, 225. finder in-
 gen B. i, 226. finder ej
 mere B. i, 226. 505. er
 til B. 238. fører ingen B.
 med sig, 226. tager sig B.
 316. har sadet sin B. 425.
 betænder B. 198. søger
 verdslig B. 198.
 Børnsjer, 394. 494. den
 som f. sig, 225. fører den
 at f. sig, 226.
 Børnsjet, og: er f. 135.
 395. 494. 509. bliver f.
 394 — over, 235. viser sig
 f. 494. er ikke selv f. med
 sin Gjerning, 477. f.
 Sind, 395.
 Børordet (saar), 433.
 Børven: sejler f. 50. sa-
 rer f. 280.
 Børpaa, 395. det en har
 f. sig, 396.
 Børpfatser, 14.
 Børpillet paa (er), 345.
 Børputter: Etid at f.
 sig, 268.
 Børtaad, 189. 224. 358.
 359. har B. af Rødeva-
 re el. har B. til mange Læ-
 der, 359. tager til sit B.
 189.
 Børtaadendes (er), 78.
 Børtaader, 295. 379. f.
 en noget, 205. f. til De-
 den, 499.

- Forraadskammer**, 189.
 224. bygger **S.** 224.
Forraadt, og: er **f.** 379.
Forrest, 397. 433. er **f.**
 397. det **f.** af Ansigtet, 432.
Forretter noget for en,
 359.
Forrettet, 411.
Forretning, 450.
Forreven, 58. er **f.** 211.
Forrige **Nar**, ~~af~~ under:
Nar.
Forringe, see under **Rin-**
ge.
Forringer sig selv, 396.
Forriver, 212.
Forrofler Røgsblodet paa
 en **Fugl**, 307.
Forræder, 205. 379. 499.
Forræderie, og: er **For-**
ræderst. 205.
Forfager, 440. 485. **f.**
ikke, 423.
Forfagt: er, bliver, og:
 er snarst at blive **f.** 229.
Forfagthed, 40.
Forfampler, og: **f.** sig,
 180.
Forfampler (en), og: for-
 samles, 180.
Forfamlet, 181. ere for-
 samlede, 180.
Forsamling: er **f.** 274.
 gaar i **f.** 180. 274.
Forfamlingshus,
 274.
Forfamlingssted, og;
Forfamlingsstid,
 180. 181.
Forfang, 198.
- Forseelse**, 465.
Forseer sig, 464. 465.
 — i sit Arbejde, 236. —
 i Handelen, 313. den som
 aldrig **f.** sig, 465.
Forsealer, **Forseglet**,
 og: **Forsegling**, 273.
For sig (bar en), 433.
For sig selv, see under
Selv.
Forfigtig, 265. er **f.** 151.
 259. 265. omgaaet **f.** 151.
 er bleven **f.** 107. maaske
 handles **f.** med, 259. gaar
f. tilværts, 381.
Forfigtighed, 265. brø-
 ger **f.** med, 151. det som
 kræver **f.** 259.
Forfiker, 530.
Forfilde, see under:
Gilde.
Forfiner, og: **Forfin-**
les, 354.
Forfjaffer: kan ei **f.**, 12.
f. sig, og: bar **f.** sig,
 362.
Forfjandser, 396. **f.** sig
 396.
Forfjandning, 396.
Forfjaver, og: **Forfjæ-**
vet, 397.
Forfjæl: gjør el. gjør
 ingen **f.** 293.
Forfjællig: ere af **f.**
Meninger, 399.
Forfjærer, 236. 355.
Forfjærer (en), 66.
Forfjærlig, 41. er
f. at see, 484.

forstaaelse, 41. er
 færdig at doe af G. 500.
 forstrækker, og: For-
 strækkes, 41.
 forstræklet: bliver over-
 maade f. 468. bliver el.
 gjør i en Studs f. 509.
 forskyder sin Rone, 66.
 forskyldt (vel), 123.
 forslaaer (det), 445. f.
 Ilke, 31. 445. spurs at
 det ilke f. 445. det som
 f. 445.
 forslaaer Lænterne, 445.
 — derved, 522. detsom
 f. E. 445. søger at f. E.
 522. Ribbel til at f. E.
 445. 522.
 forslag, 445. 478. det der
 er G. ved, 478. liden G.
 og: der er ingen G. i, 445.
 forsløm, serund. Glem.
 forslidt, 58.
 forsmaaer, og: er ei at
 f. 445.
 forsmaaes, 445.
 forsmag, 209. har el.
 giver G. paa, og: tager
 med sig til en G. 209.
 forsmal, og: Forsmæl-
 ler, see under: Smal;
 Smæller.
 forsmægtende, 506. er
 ret f. 506.
 forsmægter, og: begyn-
 der at f. af Hunger, 505.
 forsolter, 28.
 forsoner, 292.
 forsoner (en), 292. 395.
 forsones, 292.

forspiller, 126.
 forsprænges af Hede,
 72.
 forstaaelig, 85. 435.
 512. er f. 85. 302. 435.
 512.
 forstaaer, 325. 424. 425.
 511. f. vel, 303. 375. f.
 ilke, 87. f. vrangelig, 535.
 f. sig paa, 324. f. sig ilke
 paa, 265. 476. er ei god at
 f. 303. er ei god at f. sig paa.
 323. 476. f. den, 435. er saa
 at f. 112. giver at f. 324.
 forstaaes, 435. kan nu
 f. 324.
 forstaaet, 511.
 forstand, 107. 433. har
 — faaet G. 106. har el. faaer
 sin G. 422. 423. har G.
 derpaa, 107. kaffer G.
 107. 424. kommer til G.
 423. kommer igjen til sin
 G. 424. fra sin G. 422.
 425. har ei sin G.; mister
 sin G.; og: bruger ingen
 G. 350. G. staaer stille,
 391. 392. 434. bruger G.
 423.
 forstandig, 107. 423.
 er f. 107. bliver f. 423.
 meget f. 424.
 forstavn, 310. 431.
 forstiller, 135. 268. —
 for en, 81. f. sig, 81.
 forstiller sig, 4. 13.
 350. 375.
 forstoppelse (er plaget
 af), 485.

for

Førstopper; **Førstop-**
pæ, og: er **Førstop-**
pæ, 262. er f. i sit Ho-
ved, 303. er f. i **Råsen,** 538.
Før står, see under **Stor,**
Før strakt i sine Lemmer
 (bliver), 314.

Førstand, 59.

Førstrækker, 62. kan el.
 kan el f. 12.

Førstue, 340. 422.

Førstullen, 135. 268.

Førstykke i et Klædebon,
 395.

Førstyrer, og: **Før-**
styrer, 361. er **før-**
styrer, 412.

Førstørker, 5.

Førstærkt, see under:
Stærkt.

Førstulpen, og: er f. 15.

Førsvær, 91. 330. 417.
 ved intet til sit **F.** 330.

tager i **F.** 90. 91. 369.

Førsværer, og: en **Før-**
sværer, 90. 417.

Førsværet, 91. 417. er
 f. 417.

Førsværlig, og: er f. 297.

Førsvindelig, og: er f.
 68.

Førsvinder, 68. 172.

Førsvæner, 78. f. sig el.
 har f. sig, 78. f. sig st.

til **Reisen,** 334.

Førsvænet (er), 78. 351.
 bliver vel **førsvænet** dermed,

350.

Førsvænlig, 78.

Førstet, 140. 374. bliver

ved el. **forandrer** sit **F.**
 288. ont **F.** og: har ont
F. 140. med el. uden **F.**
 gjør med el. uden **F.** og:
 var mod hans **F.** 356.

Før sætter sig, 21.

Førsøg! 60.

Førsøg; gjør **F.** med, 537.
 man kan sagte gjøre **F.**
 dermed, 528.

Førsøger, 537. f. ham
 derved, 538. f. paa **ny,**
 14. f. alle Ting med en,
 306. har aldrig f. 371. er
 el at f. paa, 401.

Førsøger (en), 537.

Førsøges, og: **Førsøgt**
 537.

Førsørger, 140. 376.

Førsørger (en), 375. har
 en **F.**; har til **F.**; og: er
 uden **F.** 975.

Ført: vil f. 47. **får** f.
 431. f. **affled!** 147. **fom-**
mer f. **affled,** 121. 154
 446.

Førtabt, 465. bliver f.
 derved, 165.

Førtaler sig ikke, 445.

Førtalt, 530.

Førtand, 432.

Førtfarer, 219. f. uden
afbrud, 219.

Førtjeneste, 222. 411.
 har ingen **F.** 17. det gaar
 ham over **F.** 378.

Førtjener, 222. 412. har
 f. det, 378. agter sig ikke at
 have f. noget, 477.

Før

effent (er ikke), 17. er
 til noget, 378.
 etier, 36. 115. 265.
 etiet, 36.
 etil (det som er), 431.
 etilig; see under: Til
 ig.
 etoller, 324. 447. f.
 or, 447.
 etoller(en), 324. 447.
 ar til f. 447.
 etolket, og: Fortolk-
 ing, 447.
 etoner sig højere end
 et er, 386.
 etrydelig, 199. bli-
 ger el. viser sig f. 199. 281.
 er bleven f. 200. er nem-
 il at blive f. 246. er f.
 ver, 352. er f. paa sig
 elv, 516. den hvorpaa man
 liver f. 281.
 etrydelse, 352.
 etryder, 352. f. paa,
 t det er gaaet saa, 205.
 . paa andres Lykke, 365.
 66.
 etrykker; en For-
 rykker; og: For-
 rykter, 485.
 etræd: gjør f. 55. er
 r til f. 342. bringer sig
 elv i f. 380. det var en
 lor f. 527.
 etrædelig, 50. 82. 104.
 62. er f. 50. 104. 228.
 26. 415. 527.
 etrædelighed, 162.
 etrædeligt, 205. 527.

er f. 205. 516. 527. det
 var dog f. 425.
 Fortræden, 103. 162.
 192. er f. 162. 192. 342.
 516. bliver sig f. 103. 281.
 viser sig f. imod, 163. 192.
 bliver f. 75. 163. den man
 bliver f. over, 287. f.
 Gemyt, 192. bliver ei let
 f. 163.
 Fortrædenhed, 516.
 Fortrænger, 77. 195.
 Fortrænger(en), 195.
 Fortrænges, og: For-
 trængt, 308.
 Fortræden, og: Fortræ-
 denhed, 82.
 Fortræstning, 484.
 Fortsætter, 173. f. Rei-
 sen el. Rejsen, 84. 117.
 173.
 Fortumlede, og: For-
 tumler, 519.
 Fortumlet i Hovedet(er),
 303. 519.
 Fortumling, 519.
 Fortvivler, 104.
 Fortvivlet, 84.
 Fortæller, 328. 329. 529.
 531. f. om el. for, 328.
 531. vil gjerne f. 531.
 Fortæller(en), 530.
 Fortælling, 328. 531.
 Fortæres, 320.
 Fortæret(er), 321.
 Fortøier, og: er For-
 tøiet, 383.
 Fortømret, 20.
 Fortøret(er), 351.

Fortørnelse, 281. det som opvækker **F.** 281.

Fortørner, og: en Fortørner, 281. 308.

Fortørnes, og: det man f. over, 281.

Fortørnes (er), 527. viser sig f. paa, 281. 527.

Forud, 432. den som er f. 431. det som vender f. 395. lige f. og: stiller f. 431. langt f. 432. flytter det el. flytter sig f.; bringer f. og: det som stilles f. 432. f. bestemt, 434. f. fra, 395. det som er f. for en, 432.

Foruden (kan ej være), 28.

Forudsagt, 80.

Forulejliger, 342.

Forulejliges ved, og: finder sig ej f. ved, 342.

Forunderlig, 510. gjør en højst f. Gierning, 510.

Forunderligen, 510.

Forunderligt (høist)!, 510. det er ret f. 425.

Forundrer sig, 7. 93.

— over, 510. noaet hvor, over man maae f. sig, 510.

Forundring (falder i), 7. — over, 510.

Foruretter; en Foruretter, og: Forurettes, 118. 119.

Foruroliges i Tanterne, 142.

Forvalter, 341.

Forvandt, 170. 449. forvandrede sammen, 449.

Forvandskab (ere i), 449.

Forvar (breed sig), 372.

Forvarer, 53. 135. 501.

Forvaring (er i sig), 372.

Forved, 395. den el. det som er f. 432. 433. f. ham, dem, dig, mig, os, eder, 433. 434. kommer f. 396. gaaer f. 218. har el. fører f. sig, 432.

Forvejen (er i), 431. 434. den som er i **F.** 431. bringer el. bliver bragt i **F.** 432. løber en i **F.** 434. gaaer i **F.** for en, at vise ham Vej, 433.

Forvender; **Forvendes**; **Forvandt**, og: er f. 268.

Forventelse, 141. 297.

Forventende (er), 105.

Forventning, og: sætter i **F.** 297.

Forvirrelse (forvolder), 523.

Forvirres, 392.

Forvirret, og: er f. 350. bliver f. 391. 434.

Forvirring, 523.

Forvisset (er i sit Haab), 229. 27.

Forvisner, 233.

Forvisning, 229. har **F.** om, 266.

Forvolder, 26.

vovst, og: er f. 283.
 vovsnhed, 283.
 voven: f. Riød, og:
 i f. Riød, 208. det f. i
 Væst, 406.
 vrier sig, 193.
 vænes efter, 426. f.
 el. ej let, 427.
 vænt, 426. 515.
 værres, 11. har for-
 træt sig, 276.
 ældre, og: uden f.
 ærer, 340. 360.
 ærer (en), 340.
 æring, 340. 360. faaer
 og: faaer i f. 360.
 øder, 54.
 øderst, og: er f. 161.
 øger, 101. 102.
 (en), 453.
 ter (et), 83. 108. 271.
 ir f. hos sig, 108. et
 ødsødt el. utidsigt f. 528.
 ter barn, og: har til
 . 286.
 terdatter, 343.
 terfader, 38. 58.
 36.
 termøder, 51.
 terson, 83.
 ad; Graadende, og:
 raader, 172.
 labser; en Graadser,
 g: Graaserie, 298.
 igaar, 265.
 i Haanden, ses under
 haand,
 holder, 27.

Graraader, 120. 399.
 Grasskillelse, og: Gra-
 skiller, 123.
 Grassilt, 66. 123.
 Graspænder, og: Gra-
 spændes, 383.
 Graspændt, 42. 383.
 Grastand, 532. af for-
 holdsmæssig f. 532.
 Grastødt, 8.
 Gravende Side, 56. 531.
 Graværelse, 479. i f.
 54. 479.
 Gravværende, 481. er
 f. 55. var f. medens det
 stede, 480.
 Fred, 79. faaer el. skaffer
 f. 79. 461. lader være
 med f. 26. f. være med
 dig! 372. man kan ingen
 Ting have i f. for ham,
 415. lader enhver med f.
 445. f. i Samvittighe-
 den, 461.
 Fredag: et f.; paa f.;
 i Fredags, og: om Fre-
 dagen, 471.
 Freder, 53. 84. 88. er at
 f. paa, 38. f. ikke paa,
 88.
 Fredet, 84. 88.
 Gregner, 322.
 Gref, 169. 198. 229. 364.
 er f. i sin Opførsel, 198.
 364.
 Grelhed, 198.
 Grelse, 33.
 Grelsemiddel, 32.
 Grelser, 32. 33.

Grel

Frelser (en), 33.
 Frelse, og: Frelsdning, 32. 33.
 Frelst, 32. er f. 32. bliver f. 79.
 Fremad, og: fahre f. 431.
 Frembringer, 354. 361.
 Frembyder, 250.
 Fremdeles, 29.
 Fremdrager sit Liv, 128.
 Fremmed, 4. 473. er f. 473. er endnu f. der, 477. der se f. 17. er f. for, 473. kommer som f. el. drager i f. Egne, 473. det. holder ham f. og: en f. Gjerning, 477.
 Fremmerst, 397. er f. 397. 433.
 Fremfabrende, og:
 Fremfabrt, 121.
 Fremfor alt andet, 35.
 Fremfusende, 266. 286. er f. 286. viser sig f. 350.
 Fremfusenhed, 266.
 Fremfører, 455.
 Fremholder, 250.
 Fremkommen, og:
 Fremkomst, 404.
 Fremlægger, 404.
 Fremragende, og:
 Fremrager, 185. 481.
 Fremsat Spise, 455.
 Fremstiller, 403. 404. 455. f. sig, 403.
 Fremstillet, 404.
 Fremstætter, 455.
 Fremtaget, 403.

Fremtiden, 434. taler kun om f. 159. i f. 159.
 Fremtrukket, og: Fremtrækker, 317.
 Fremturer i det Onde, II.
 Fri: er f. 232. f. Opførel, 198. f. i sin Opførel, 198. 229. er f. i sin Opførel, 229. f. Lust, og: i f. Lust, 422. 423.
 Friderichsbager, (en), 341.
 Frier (frelser), 33.
 Frier til et Fruentimmer, og: en Frier, 319.
 Friertåker (har), 141.
 Frilender, 369.
 Frimodig: er f. 81. 452. 509. viser sig f. 452. 461.
 Frimodigen, 81.
 Frimodighed: kommer til f. 424. virker f. bod, 452.
 Frist, 288. 352. 524. 525. er f. 238. 288. 352. 525. bliver f. 153. er aldrig ret f. 72. f. For, 39.
 Frist op! 29.
 Fristelse, 537. sætter i haard f. 538.
 Fristende, og: er f. 537.
 Frister, 537. f. nogen stærk; f. en dermed, og: det høvtil en f. 538.
 Frister (en); Fristet, og; Fristet, 537.
 Frit: lever f. 198. lader alle gaae f. ind og ud, 342. bliver

iliver ved et f. Rob, 433.
 134.
 tter, 204.
 ivillse: gjør el. behand-
 es med f. 356.
 ivillig, og: Trivil-
 igen, 356.
 o, 514.
 ofast, 514.
 om, 140. 381. er f. 140.
 309. 381. lader til at bli-
 ve f. 381.
 omhed, 140. 309. 381.
 ouden, 431. hidbendt
 med f. 396.
 osfen (er), 195. frøs,
 ne Gager, 195. er f. i
 Jis, 421. f. ihjel, 185.
 ost, 136. 195. er f. 136.
 417. seer ud til f. el. Luf-
 ten har f. med sig, 136.
 195. bestadiget af f. el.
 faaer f. i et Lem; og: er
 liv af f. 195. f. i Vejret,
 195. f. tager af, 249.
 ostrøg, og: er f. 137.
 169. 392.
 ostflade, 195.
 uentimmer, 51. 233.
 uentimmeren, 52.
 rugt, 216. 284. bærer
 gode el. flette f. 284.
 rugtbar, 83. er f. 83.
 216. gjør f. 83. 284.
 rugtsommelig; og: er
 f. 270. 271. gjør f. 271.
 ryp, 135.
 rypesuld; og: er f.
 28.

Fryder sig, 135. — i,
 28. — over, 135.
 Frygt, 81. er i f. 81. 283.
 lever i f. 105. lever i f.
 og Fare, 283. 285. uden
 f. 81.
 Frygtagtig, 81.
 Frygtelig, 81. 104. 259.
 er f. 81. 104. 129. 208.
 259. stiller sig f. an, 259.
 Frygter, 81. f. for, 81. 104.
 141. 259. f. sig, 229. 283.
 f. sig for, 103. 207. 259.
 401. f. sig for ingen Ting,
 229. f. at den el. det skal
 komme noget til, 283. er
 at f. for, 401.
 Frygtsom, 81. 341. 401.
 er meget f. for en, 207.
 Fryser, 153. 189. 385. f.
 ved Arbejde el. derover,
 47. f. om Hænder el. Fing-
 gre, 49. f. om Fødderne,
 138. f. om Lænderne, 186.
 f. ihjel, 185. 385. er sær-
 dig at f. ihjel, 385.
 Fryser (det), 109. 136.
 det vil fryse, 195. f. en
 Ting stiv el. fast, 195. f.
 fast i Jisen, og: f. det i
 Jis, 421. f. til glat Jis,
 308. vandet f. strax paa
 Klæderne, 417. f. til, 246.
 holder op at f. 136.
 Frøe, 216. 217. 284. er
 f. 217.
 Frøedust, 223.

- Gugi, 492. jager G. op, 490.
 Gulebrøst, 26. 179.
 spiser G. og: faaer G. til sin Deel, 179.
 Gulefangst ved at drive Gulefagelpaa Land, 455.
 Guleflok, 5.
 Gulefrøe, og: Gulegræs, 385.
 Gulehals (samlet til Vels), 397.
 Guleham, 492.
 Gulehamspelt, 397. 492. spiser G. 397.
 Gulelaar, 255.
 Gulemad, 385.
 Gulepilt, 316. kaster, Ryder, kommer paa Stud el. træffer med G. 316.
 Gulerede, 119. 144. 542. bygger G. 542.
 Guleskind, 492.
 Gulestræmsel, 322.
 Gulesnare, 304.
 Gulestjert, 343.
 Guletop, 187.
 Guletue, 368.
 Guleunge, 355.
 Guleært, 382.
 Guttig; er f. og: Guttighed, 139.
 Gulb, 423. 425. er f. 422. 425. 529. bliver f. el. er f. deraf, 523. næsten f. og: er næsten f. 113. er alt for f. 338. gjør f. 282. 485. er el. gjør for f. 113. Maanen bliver f. 386. har f. op, 49. har f. Arbejde med, 66. er hans f. Forsæt, 109.
 Guldblobig, 67.
 Guldbragt, 72. er f. 275.
 Guldbringer, 72. 275.
 Guldbyrde (bar), 371.
 Guldsærdiger, 72.
 Guldsærdiget, og: er f. 371.
 Guldsøret, 275. — i ens Sted, 275.
 Guldkommen, 109. 275. er f. 109. gjør f. i Stænd, 72.
 Guldkommenhed, 110.
 Guldkommer; og: er Guldkomet, 275.
 Guldmaane, 41. er G. 116. 386.
 Guldmægtig, 6.
 Guldsfab, 425.
 Guldvoren Rennisse, 127. er f. 5. 72. er el. f. 125.
 Gunden, 296. 299. 300. er f. 295.
 Gulle (en), og: det Gullet, 124.
 Gunten, 227.
 Gure, 194. 437. — paa Øvskiffens Bug, 194. — hvor noget er sædset sammen, 165. gjør G. i noget, 194. 437. Røp at gjøre G. med, 494.
 Guret, og: Garet, 437.
 Guser frem, 442.
 Gusevorn (er), 384.

fer, 236. f. det fra
 , 236. 381.
 fer(en), 246. 381. 384.
 fer, 97.
 26. 207. 543. 544. siger
 144. f. flammelig! 207.
 er, og: f. noget til,
 4. f. ind, og: f. det
 egen, 480.
 et nogensteds hen, 481.
 de, 97. 108. 113. 523.
 delar, 97. 282.
 der, 97. 114. 282. 523.
 med, 108. f. i, 205.
 4. f. inden i andet, 205.
 saa det løber over, 113.
 er f. over alle Bredder,
 8. f. sig med Mad, 298.
 derie, 298.
 des, 205.
 destgjør, 292. f. for
 , 275.
 devom, 109. 208.
 dig, og: er f. 27. 297.
 dt, 205. er f. 114. f.
 have, 151. er f. med
 ind, 386.
 retræe, 96. 337. 368.
 8.
 fad, 68. 124.
 glas, 124.
 ig(er), 186.
 steal, 124.
 sted, 90. 124. 204.
 er f. 204.
 steen, 124.
 tøj, 97. 124.
 reneland, og: har
 f. 128.
 iter, 342.

Kæl (seer ud), 470.
 Kælde(en), 389. siller f.
 op, 190.
 Kældesfærdig(er), 179.
 Kælder Kier, 136. —
 Haar el. Horn, 179. 246.
 en Cælhund, som f. 246.
 begynder at f. 179. 246.
 Kælder sammen, 353.
 Kældet med Vil, 21.
 Kældet Haar el. Horn, 179.
 Kældet sammen, og: er f.
 sammen, 165. 498.
 Kælles, 467. tager f. Deel
 i, 467.
 Kæthed (uden), 450. b^o
 tager sin f. 450.
 Kælt, 93. 450.
 Kængebul (giør), 351.
 Kængelrad, 97. lægger
 f. paa Flinten, 347.
 Kænger: intet kan f. ham,
 251.
 Kængsel, og: Kænga
 sler, 344.
 Kærdig, 371. er f. 71. 72.
 275. 371. 426. bliver f.
 373. gjør f. 72. 373. —
 til Kelsen, 334. holder f.
 er f. med el. har gjort f.
 371. kan ej blive f. 72.
 holder sig f. 334. 371.
 372.
 Kærdiggjort, 72.
 Kærre, 94.
 Kærgemand, 95.
 Kæstemand, 542.
 Kæster, 145. 343. f. en
 Maal i, 157. f. Livrem
 Q q 2

men i Broffspændet, 159.
 f. til hobe, 180.
 Fæstes, 145.
 Fæstet, 145. er f. fast,
 157.
 Fæde, 287. 298. har til
 F. 287. kaffer F. 298. so-
 get F. 287. er om F. 287.
 375. gaaer efter F. 279.
 287.
 Fæder (med Fæde), 298
 354.
 Fæder (til Verden), 83. 354.
 har f. xl. vil f. 83. f. et
 dødt el. utidigt Fæder, 5.
 Fædder, 137. (499.) frøfer
 om F. 138. ved Fædderne i
 Geng el. paa Brir, 211.
 kaffer op til F. 211.
 Fædes, 41. 353. — paa
 ny, 127.
 Fædestavn, og: har til
 F. 128.
 Fædested, 83. 361.
 Fædselsdag, 127.
 Fædsels-Hjælper, 83.
 Fædselssted, 127. 319.
 Fædselsvee (har), 83.
 Fædt, og: er f. 83. er f.
 der, 127. f. paa ny, 83.
 Fæer, og: er f. 61. 297.
 Fæie; om en f. Fæd, 131. ef-
 ter en f. Fæd, 208.
 Fæletig, og: er f. 57.
 120.
 Fæler, 58. søj mig der!
 147.
 Fæjer sammen, 99. 100.
 180. 319. noget at f. til,
 102.

Fæiet, 58.
 Fæiet sammen, 99.
 Fæining, 165.
 Fæiter idelig omkring, 151.
 Fælefinger (en), 161.
 Fælefingret (er), 405.
 Fælefig (er el. bliver), 265.
 Fælelse, 265. faaer F.
 af, og: har ingen F. af,
 265.
 Fæler, 265. f. i, under
 el. efter, 184. f. paa; f.
 sig for; og: lader sig se
 le, 405.
 Fæles paa (kan el. maaes),
 405.
 Fælesløs (er), 251. er
 bleven f. 331.
 Fælgagtig (er), 244. 373.
 bliver f. 373.
 Fælg, 100. 101. har F. el.
 er uden F. 100. har i
 sit F. 101. som har F. 14.
 er F. med; og: den som
 holder til i en andens F.
 244. har el. drøger til F.
 216.
 Følger, 10. 13. 61. f. med,
 13. 58. 100. 101. 122.
 overtaler til at f. 14. f.
 helden med, 151. kan ih-
 le f. med, 244. 508. f.
 efter, 243. f. uste, 145.
 f. saa sagtelig efter, 244.
 f. til Wejs, 170. f. til
 Strand el. til Vogns, 310.
 f. i Hølene, 151.
 Følges ad, 101. 102. 122.
 Føl

stgesflab: er sig om F.
102.

slgesvend, 13. 100.
har til F. 13.

or: kommer f. en, 434.

orer: f. med sig, 101.

289. har F. med sig, 489.

f. nogensteds hen, 379. f.

en ved Haanden, 483. f.

en et stykke paa Vejen,

170. f. til, 337. f. over,

95. 187. f. ind, 137. f.

i Høiden, 167. f. op,

240. f. i Lufsten el. bort,

480. f. frem, 455. f. til,

bage, 541. f. til Lands,

505. f. saa langt op paa

Land, at Øen ej kan ta-

ge det bort, 486. f. bag

paa sin Kajal, 538. 539.

Haanden el. Glæden f. det,

538. f. til Bog, 5. f. en

noget paa, 9. f. sig flet op,

126. de f. sig ret smukt

op, 470. f. sig til Rytte,

361.

ores: f. til, 337. f. bort,

af Binden, 481. f. paa

Land, 486. f. paa Baad

el. Glæde, 539.

Førtig Hed (harmisset fin),

III.

Først (førnemmelig), 35.

Først; den Første, 432.

de f. 433. er den f.; har

til den f. og: udgjør det f.

deraf, 433. er el. meer f.

434. gaader f. 433. gaaer f. for

sig, 434. gjør f. 373. 433-

den som gjør noget f. 358.

tager el. beegner f. og:

det man gjør, tager el. be-

egner f. 433. kommer f.

280. 369. — der, 433-

bliver den f. 280. faaer

sit Ord f. indført, 280.

433. den man giver sig

f. i Færd med, 338. var

den f. 369. vil være den

første, 280. 439. vil ha-

ve f. Ord, 433. f. Mar-

sag, 358. f. tilbageen el.

f. Glabning; og: den f.

Ansanger, 361. f. Gang,

433. 434. gjør, erfarer,

el. kommer paa et Sted f.

Gang, 371.

Førstefødsel, 40.

G.

Gaaende, 382. har g. Ar-
bejde, 399.

gaer, 382. lærer sig til

at-g. 348. g. got, 383. g.

stadig paa sine Been, og:

g. forsigtig, 346. g. flet

el flæbt, 499. kan ikke ret

gaae el. g. ej ret paa sine

Been, 383. g. sagte, 3. 381.

g. der, 382. g. frem; og:

g. frem til en, 455. g.

frem for at se efter, 29.

g. tilbage, 508. g. frem
og tilbage, 307. 382. g.
hid og did, 34. g. i Mar-
ken el. paa Jagt, og: Sted
at g. paa Jagt, 382. g.
paa Kæerne, 383. g. ud;
og g. ud til, 41. g. ud med
Skarn, 24. en Vært g.
ud, 499. g. ind, 137. 389.
— til, 137. 389. 390. —
med, 81. — udi, 267.
f. til at g. ind, 137. g.
ind og ud, 183. — i Bug-
ter, 414. kan ej g. ind,
485. g. op, 340. — paa
et Bjerg, 156. — for
at see sig omkring, 301. g.
op ad, 240. g. op af en
Baad, 310. g. ned, og:
g. ned paa, 16. Solen g.
ned, og: g. ned for en, 460.
g. ned ad, 59. g. op og
ned i Vandet, 172. g. ef-
ter, 9. 371. g. saa sagte-
lig efter, 244. g. bag ef-
ter, 431. 433. g. efter
Spør, 499. g. foran, 216.
433. g. forst, 433. g. hen
til, 459. g. til ham, 397.
g. altid til en, 506. g. til-
baande, 96. 399. har en
til at gaae sig tilbaande,
399. Fjillen g. stærk til,
415. Fodderne g. lilig til,
387. g. bort, 27. 64. 363.
g. bort til, 64. g. bort fra,
og: g. ej fra, 27. g. sin
Vej bort, 285. g. frabin-
anden, 208. g. fra, (uæg-

ter), 263. g. tilfide, 308.
g. af Vejen, 52. 363. 398.
453. g. af Løb, 27. 458.
g. lige i Ræsen paa Fald,
286. g. Kgefrem, 272. g.
Vejen sigefort, 145. g.
over, 21. 231. g. over Land
el. Jis for at forlorte Vej-
en, 143. 144. gaar over
Land, naar andre faar til
Baads, 238. Vandet g.
over paa lave Steder, 463.
g. neden under, 59. g. un-
der Vandet, 7. 16. 44. 79.
171. 268. g. under Port-
konten, 172. g. af Guld,
68. 172. g. med, 369. g.
altsammen med, 320. g.
i rette med, 399. g. i med,
101. 467. lader g. i med,
101. g. med. Eræst, 130.
g. imod, og: den man g.
imod, 337. g. imod, 344.
g. omkring; g. der om-
kring; g. omkring for en;
g. idelig omkring; og: g.
omkring med Værn for at
stille det, 399. g. alleve-
ne omkring, og: g. rundt
om noget, 183. naar det
g. om igjen, 217. Eiden
g. snart, 188. g. forbi,
168. g. hverandre forbi,
244. g. forbi ved Hiddelind,
263. g. fejl, 464. — af
udget el. af hverandre, og:
det man g. fejl af, 354.
g. vild, 463. g. igjennem,
200. — Ind og Ud,
321

121. g. i Land, og: g. i
 Land der, 310. g. i Vand,
 131. 394. g. til Væd, 63.
 j. i Søve, 86. g. til
 Sengs, 118. g. ifte, 534.
 Soen g. luft over, 172.
 Solgen g. hvid, 176. 182.
 j. som det var smurt, 392.
 j. som det kan, 456. g.
 in, 13. g. i stykker el. itu,
 178. 410. gaaer i hundre-
 de Stykker, 416. g. tvert
 over, 208. g. Hul paa,
 176. 242. er bange, det
 kal g. i stykker, 151. g. let
 i stykker, 20. g. løb, 138.
 j. op (ophører), 320. Al-
 ting er gaaet op for en, 321.
 j. haflig op, 68. g. el. saa
 snart op, 321. g. lige op,
 177. hvad g. af ham?
 178.
 har (i), 131.
 188, 297.
 18, 340. møder i G. 341.
 laaer for gabet i Velen
 for en, 340. har sin Brix
 lige for G. 178.
 bende; Gaber, og:
 er i med at g. 15.
 berskiæl, 116. 540.
 ffel, 8. 298. G. paa
 t Gahrtsj, og: Glib med
 G. 496.
 l, 350. 422. 425. er g.
 350. 392. 412. 422. 425.
 gjør g. 425. gjør sig g. el.
 tiller sig g. an, 350. vær
 g. ad som han var g. 425.

Galde, og: smager som
 G. 452.
 Galdefarvet, og: Gal-
 desmag, 452.
 Galease, 496.
 Galge, 313.
 Galglørende, og: er g.
 425.
 Galloth, 496.
 Galne Side (altid til),
 198.
 Galning (en), 95.
 Galoperer, 493.
 Galstøb, 425. tager G.
 vare, 198.
 Salt: er g. Tof, 78. gjør
 sit Arbejde g. 236. b. sig
 g. ad, 375. 384. kommer
 g. afled, 375. kommer g.
 fra, 384.
 Sammel, 51. 127. 362.
 541. g. Ting, 362. g.
 Renniste, 127. taler som
 et g. Renniste, 542. g.
 Mand 127. 542. g. Rier-
 ling, 51. g. Pige el. Møe,
 542. er g. 127. 362. 549.
 bliver g. 127. 542. bleven
 g. 542. meget g. 362.
 bliver meget g. 89. ej
 meget g. 322. det er g.
 med ham, 245. efter g.
 Brug, 97. 326. bliver ved
 g. Vane, 104. i g. Dage,
 Sagen, 209.
 Sang, 496. boer lige ved
 G. 178. sætter i G. 65.
 kommer løsen til sin G.
 498. en anden G. 101. 346.
 Sang

Gangbræ; Gangendes;
og: Gangfoll, 178.

Ganger (en), 382.

Gangspil, og: gaaer i
G. 184.

Ganste, iix. 463. g. alt,
463.

Gardin, 396. 459. faaer
g. for sig, og: hænger g.
for Vindue, 396. trækker
G. for, 459.

Garn, 159. knytter G. 159.
sætter G. ud, 159. 313.
indsat G. og: G. er udsat,
313. fanger med G. 159.
278. 'fanget i G. 278.
spunden G. 352.

Gartner, 284.

Gave, 360. 508. — for
Ravnens Skuld, 60. faaer
G. 507.

Gavmild, 504. 507. er
g. 504.

Gavn, og: har G. af, 110.

Gavner, 110. hvad g. det
ham? 449.

Gebærder: den som har
mange underlige G. 104.
taler med G. 430.

Ged, 405.

Gedebuk, 38.

Geil; er g. og: betager sin
Geflighed, 490.

Geist, 501. bød af G.
Gyn, 501.

Geleide, og: Geleider,
13.

Gemeenstabs, 102.

Gemyt, 140. et gyt G.;

er af got el. flet G. 142.
fører til G. 77.

Genus (Herremesteren),
501.

Geslæftig, og: er mø-
get G. 399.

Gespens, 501.

Gestalt, 52. 470.

Gesvadsig; og: erg. 328.

Gesvindt! 24. gaaer el.
fabrer g. 154. er g. til
sin Gjerning, 525.

Gevorben: tager paa en
g. Rod, 350.

Gevæbr, 409. med G.;
har G. paa, bød el. med
sig; og: tager G. i Haan-
den, 409. anfalder med
G. 410.

Gevært, 48. 192. med
G. 48.

Geyrfugl, 136.

Gid! 112. 171.

Gider, 82. g. gjerne væ-
re med deri, 225. det gad
man været over, 377. g.
ikke, 81. 82. g. ikke spise
det, 246. g. ej mere el.
længer, 62. 154. 505. g.
selv ej gjøre noget, 458.
den som g. intet gjort, 445.
g. ej rørt ved el. tage paa,
544.

Giel; Gielter; og: g.
med, 366.

Gielkerie, 198. 266. 495.

Gielkes med, 266.

Gield, 17. 19. fordrer G.
17. 72. betaler G. 18.

Giel

Sjelfbunden (er), 17.

Sjelder: det som ikke kan
g. mod andet, 294.

Sielle; og: **Sjellelsus**,
253.

Sjemmer, 135. 501. g.
for. 81. g. i, 106. g. hos
fig, 108. g. til, 232. g.
nøje paa en Ting, 465.

Sjemmested, 501.

Sjemsel, 106. 146. 501.

Sjemt, 501. g. nøje paa,
465.

Sjennembaagt (er), 338.

Sjennemfører, 391. 392.

Sjennemføret (bliver),
391.

Sjennembunsted; og:
er g. 392.

Sjennemfæret, 21. 95.
har S. 38. 95. søger S.
hvor ingen er, 173.

Sjennemgaaer, 42.

Sjennemkøgt (er), 339.

Sjennemsljærer, 96.

Sjennemstiller, 172.
— af **Darbare**, 469.

Sjennemstilles af Dar-
bare, 469.

Sjennemsvedt, 9.

Sjennemtrukken af Dæ-
de; og: **bliver el. er g.**
437.

Sjennemvarm (bliver),
202.

Sjennemvarme, 202.

Sjenner, og: **Sjennet**,
532.

Sjenfærd, 459.

Sjenqjæld, og: **Sjen-**
gielder, 18.

Sjenlyd, og: **giver S.** 19.

Sjenløser (en), 33.

Sjenstin, 20.

Sjenstrald, 19.

Sjenstøder, og: **Sjen-**
stødested, 143. 144.

Sjenstridig, 120. 330.
541. erg. 380. 541. viser
fig g. 380.

Sjenstridighed, 120.
330. 541.

Sjenvordtighed, 75.
269. lider S. 127. 269.
er forbunden med S. og:
paafører S. 269.

Sjerde, 532. sætter S.
om, 533.

Sjerig, 102. 374. 377.
er g. 374. 377.

Sjerighed, 374. 377.

Sjerning, 360. 450. god
S. 13. ond el. syndig S.
11. har sin S. deri, 360.
S. man forsle Sang gjør,
371.

Sjest, 489.

Sjestebud; **Sjesteres**
rende; og: **Sjesteres**
rer, 158.

Sjetter, 80.

Sietov, 79.

Sift (er), 206. 542. er g.
med, 318. 542. g. **Wand**,
som holder Hore, 542.

Sifte sig (vil), 319. vil
ei g. 366.

Sifteløsten (er), 426.

Stiftelse, 366.
Stigt, 63.
Silder; **Sildet**; og:
Silding, 490.
Siordemøder, 83.
Siort, 360. 450. er smukt
 g. 360.
Sisper, 15.
Siv agt! 1. 57. 87.
Sivende sig i Smerte, 308.
Sivendes (saar det til),
 360.
Siver, 507. g. en efter
 anden, 508. g. gjerne, 504.
 507. g. ej gjerne, 504.
 g. ham sin Deel med an-
 dre, 467. g. en noget med,
 289. g. kun nogle og an-
 dre ikke, 261. g. for Ravn-
 nets Skyld, 60. — for
 Venskabs Skyld, 48. g.
 bort, 507. g. i Betaling,
 19. g. omsonst, 360. g.
 noget til paa Kjøbet, 466.
 g. til derpaa; g. ham no-
 get til paa Kjøbet; og: gi-
 ver det til, 467. g. en no-
 get i Haanden, 487. g. end
 Godt til Pris; og: g. no-
 get til Pris af Glæde, 516.
 g. hinanden Stoffeprygl,
 410. g. hid, 152. g. gode
 Ord; og: den som g. go-
 de Ord, 249. g. at for-
 staae el. g. tilkjende, 324.
 g. sin Mening tilkjende,
 380. g. sig tilkjende, 302.
 324. g. Rys om, 160. g.
 sig til, 136. g. sig i Færd

med, 337. — anden gang,
 14. den man g. sig i Færd
 med, 382. g. sig ret af med,
 345. g. sig flere om en, 30.
 g. sig forjæves af med, 12.
 g. op af sig igjen, 437. g.
 sig op i Vandet, 149. 167.
 304. saar til at g. sig op,
 149. g. el. har g. sig op
 i Veiret, 167. g. sig,
 naar man triner derpaa,
 408. g. efter, 120. 140.
 200. 237. 299. 398. g.
 efter for, 237. g. ikke ef-
 ter, 248. g. efter under
 Gødderne, 429. g. sig ud
 til Siderne af Paatryffen,
 428. g. sig tabt, 508. g.
 Kjøb, 398. g. Hals el.
 Skrig fra sig, 192. g. agt,
 325. — paa ens Minor,
 191.
Siver sig i Smerte, 171.
 191. 269. 308.
Siver (en); og: en glad
 S. 507.
Sives, 507. gives noget;
 og: den noget g. 507. g.
 noget for af samme Slags,
 470. det som g. paa Kjø-
 bet, 466.
Sløder, 337.
Slæer, 128.
Slør, 61. 106. 359. 360.
 369. 376. har slørt, 360.
 g. noget, 450. 451. —
 ved en, 451. — for en,
 360. 450. — deraf el.
 g. det til noget, 361. 450.
 g.

g. en noget, 359. 451. g. idelig; 25. g. ej oftere, 379. g. med fri Willie el. Korsæt; og: g. uden Korsæt el. mod sin Willie, 356. g. ont el. Synd, 10. 11. g. det som het er, 375. g. ont mod, 11. g. Glade, 22. 415. g. en imod, 62. g. ingen ont, 381. g. vel imod, 40. 62. g. det befalte, 243. g. som en vil have det, 293. g. tilpas, 292. g. strax hvad man siger, 330. g. det en anden ej formaaer, 12. kan g. alt hvad han seer, 415. lader sig ikke g. 12. 375. er ej at g. Forsøg paa, 401. g. ved, 73. 106. g. tilrette, 10. 445. g. istand, 110. g. med, 101. g. af med eet, 78. kommer ham til at g. 379. g. som han plejer, 104. g. efter en anden, 10. 135. g. det! g. oftere! og: g. som sagt! 147. g. Ansrig, 192. g. sit Behov, 31. 38. g. under sig, 38. g. sig til, 309. Gierlig (seer det), 375. g. Synd, 11. Glad, 135. 494. bliver g. 494. er g. 135. 494. — ved, 235. gjør g. 494. overmaade g. 376. g. Ellstand, 494. Glæde, 184. latter G. 494. 285.

Glarmester, 90. Glas (et), 82. et Stykke G. 82. G. Ruder, 90. moscovitisk G. 185. G. Perle, 386. Glat; og: er g. 148. 224. 392. er paa g. Nis med haarede Skindsoiler, 224. Haarene ligge g. an paa Skindet, 244. snitter g. 406. Glatter, og: Glattet, 406. Glathed, 392. Glemmer, 38. g. efter sig, 189. g. sig selv el. en anden ved Udbeling, 264. g. aldrig, 388. g. ej el. kan ej g. 140. Glem som, og: er g. 387. Glem som hed, 388. Glem t, 388. bliver ikke g. 359. Glidbane; og: Glidemiddel, 403. Glider, 224. 403. — paa Skind, 437. g. ned, 356. 437. — deraf, 437. g. ud, 356. kommer det til at g. ud, 357. Glide, Skind, 437. Glimmer, 184. 185. Glimrende, og: Glimrer, 184. Glindsende, 184. 185. gjør g. 185. Glindser, 184. Slip (gaar af), 33. Slip,

Lipper, 356. g. med sin
Pul, 356.

loende (er), 68. 202.

løer: giver en noget at
g. paa, 518.

lubende, 178.

lubst; og: er g. 178. 286.

læde, 494. hvilken G.!

378. ret fuld af G. 376.

finder G. i, 28. da maae

have været G.! 412.

læde sig; og: er g. 28.

læder, 494. g. sig; og:

g. sig over, 494. g. sig

paa ens Begne, 235.

lød, 68. henter Glæder,

68.

laven: er g. og: faar

noget at være g. over, 476.

laver: g. Veen, 130.

57. 223. g. i Stykker,

57. 248. g. af med

Runden, 248. det g. 298.

eden mygt imellem Hænder,

erne, 524.

id; og: spiser Snider,

8.

der: g. Huden af, 312.

mygt imellem Hænder,

524.

de s mygt, 524.

dft, 74. 504. er g. 504.

er, 362. g. paa, 5.

er (en), 362.

ragtig; og: er g.

ragtigbed, 362.

rie, 74. 362.

13. 26. 140. er g.

26. holder for g.

238. fiender for g. og:

filler sig g. an, 13. bliver

g. og: gjør g. 110. gjør

g. iglen, 394. er g. imod,

62. er g. at fornøje, 192.

er g. at bede, 120. g. at

omgaaes, 162. er g. at

omgaaes, 162. 228. er i

g. Stand, 237. 352. g.

for at gjøre, 13. er ille

g. 238. — paa ham, 527.

er ej g. at komme nær,

162. har været her en god

Tid; og: er en g. Tid siden,

132. gode Wahre, 357.

Gode (et), 13.

Godgjørende; og: God

gjørenhed, 40.

Godhed, 13.

Gods, 357. 359. got G.

357. har G. 359.

Gold, 314.

Gople, 130. 316.

Got, 275. er g. 162. 238.

275. er meget g. 275. gjør

g. el. beslitter sig paa g. 13.

holder for g. 110. g. at

være paa et Sted; og: fin

der det g. at blive der, 99.

nyder g. af, 40.

Gotter sig ved ens el.

hverandres Nærverelse,

474. g. forud i Tanter

ne, 209.

Gothaab (en Colonie);

boer ved G. og: en Got

haaber, 315.

Graa: g. Haar; og: har g.

Haar, 239.

Gråd,

raad, 206. 230. stærk
 G. 205. bringer i G. 206.
 tørrer G. af Vinene; og:
 noget at tørre G. af med,
 230. tvinger sig fra G.
 43.
 raadig, 54. 298. er g.
 54.
 raahaaret; Graa,
 hærdes; og: er el. bli-
 ver g. 239.
 ram; er en g. og: bring-
 ger en til at blive en an-
 den g. 527.
 ramd, 349. læfter paa
 G. 533. — for dem, 534.
 ramse; og: g. om, 349.
 ramsgods, 534.
 ran (er), 415.
 randsker, 77.
 ranstage, 343.
 rav, 95. 106. 142. byg-
 get el. graver en G. 106.
 glør G. til, 142.
 raver, 106. 133. 497. —
 Gravi, 142. — Løb,
 133.
 raver (en), 133.
 ravet, 497.
 reben, 487.
 reen, 63.
 ribe (en), 130. 487. med
 G. 130.
 riber, 487. g. fat om,
 487. g. an, 24. 136. 200.
 379. g. sig an, 24. g. i
 Mørke, 405.
 ribst, 515. g. paa el.
 efter noget, 377. er el. bli-

ver g. derefter, 515. er ret
 g. derpaa, 377.
 ribskere (bliver paa no-
 get), 276.
 rim, 191. 367. er g. 125.
 191. 367.
 rimhed, 367.
 rind (en), 120.
 rinen; Riner, og:
 Rinevurrenhed, 92.
 roehul (got), 251.
 roer; og: det som g. 284.
 g. til, 246. Saar g. ha-
 sig sammen, el. begynder
 at g. til, 251.
 roo; og: er g. 251. har g.
 Stemme, 180. det grove i
 Mad, 478. det var alt for
 grovt, 442. er g. Træ, 130.
 rovest (er), 124.
 rovhed, 251.
 rovstemmet; og: er
 g. 211.
 rovtalende, 180.
 ru! 435.
 ruhe, 142.
 rublende; og: Rub-
 ler, 140.
 ruelig; Rueligt; og:
 er g. 275. 436. hvor g. !
 435. Veiret er g. 46.
 ruelse, 435.
 ruer, 435. g. for, 46.
 285. 435. — noget at ud-
 saae, 524. det man g. for,
 435. kommer en til at g.
 436. det maae nok komme
 en til at g. 524.
 rum; og: er g. 81. 178.
 Ru

- Grumhed; gr. betager en
 sin G. 178.
 Grum i Lampen; har el.
 er fuld af G.; renser fra,
 stikker ved, el. er stilt ved,
 sit G. 419.
 Grumset; og: er g. 139.
 Grund, 94. 301. løber,
 sætter el. slaar paa G.
 94. kommer paa G. 156.
 er en god el. flet G. 301.
 er ved Grunden, 496. har
 til G. 378. Grundet i G.
 en, 94.
 Grunder; og: g. paa, 77.
 141.
 Grundere (bliver), 94.
 Grundhed, 94.
 Grundling, 517.
 Grundlærdom, 107.
 Grundspire, 285.
 Grundsteen, 59. 64. 497.
 Grundvold, 497. faar
 el. lægger G. 498.
 Grundt; og: er g. 94.
 Grusomt, 93. er gru-
 som, 401.
 Grus, Glatser, 502.
 Gryde, 90.
 Grydesteen; og: har at
 bestå med G. 521.
 Grøn, 441.
 Græden; og: Græde-
 nem, 206.
 Grædefærdig (er, men
 holder sig dog), 43.
 Græder, 206. 335. g. let,
 43. g. gjerne, 206. g. over
 el. for; og: kommer en
 til at græde, 206. im g.
 43.
 Græmmelse; og: taber
 sig af G. 104.
 Græmmet sig; 104. 171.
 — over sin Opførsel, 461.
 har intet at g. sig over;
 461.
 Grændse, 76. 203. paa
 Grændserne, 76.
 Grændseløs, 204. er g.
 203.
 Grændser; og: g. derved
 203.
 Grændsestiel, 203.
 Græs, 145. 247. G. til
 Stæble, Straa, 366. fint
 G.; rollet G.; og: er
 ude efter G. 146. rykker
 G. 146. 366. slaar G.
 146. 257. faar G.; &
 afflaet sit G. og: gjer
 bart for G. 257.
 Græs, Græs, 239.
 Græshoppe, 357.
 Græsmark, 280.
 Græstige; og: er g. 257.
 Græstør; og: hugger G.
 op, 497.
 Grød, 212. 441. spiser el.
 koger G. 441.
 Grøde; og: farst G. 284.
 Grøn; Grønt, 452. 507.
 524. 525. er g. 224. 257.
 452. 507. 525. bliver g.
 257. g. Stum i Florent,
 224.
 Grønnes, 168. Grøn

inlandst: paa sin g.
 i: det var ret g. 160.
 inlander (en), 125.
 9.
 delig; og: lever g. 13.
 d, 169.
 v; og: lægger G. 301.
 vslarn, 415. 499.
 mlen, 214.
 mlende (er), 465.
 mler, 38. 465. g. paa,
 14. noget at g. pad, 466.
 at gjerne noget at g. paa,
 65.
 mlet, 38.
 mper til Siderne, 97.
 nst, 394. 395. beviser,
 iuder, og: udvirker G.
 95. G. er at bekomme,
 94.
 nstbevisning, 395.
 nstig, 395. er g. og:
 ham g. 395. bliver g.

394. Sted, hvor man
 bliver g. modtagen, 395.
 Guul; og: er g. 452.
 Guulagtig; og: er g. 228.
 g. Metel, 169.
 Guul, And, 340.
 Guulbrunn; og: er g.
 228.
 Gyder Rogn, 83.
 Gydet Rogn, 144.
 Gyng (en), 147.
 Gyngent i Jisen, 149.
 Gynger, 21. 147. Jisen
 g. 149.
 Gyrtel, 197. 485.
 Gyseligt at see (er ret),
 484.
 Gysen; og: hvillen G.!
 170. forarsager G. 153.
 170.
 Gysende (er), 170.
 Gysler, 153. 169. g. for,
 153. g. ved at anrøre, 96.

haab, 141. 297. fast h.
 85. lever i h. 297. har
 ot h. 306. faaer g. h.
 97. sætter h. til, 141.
 iber h. 297. 306. giver
 h. 297. gives got h. 105.
 iver falsk h. 536. er
 mellem h. og Krogt, 171.
 abesuld, 306. er h.
 97. et h. ungt Rennist, 65.
 abelst, 306.
 aber; og: er at h. 297.

Haabes (det som kan), 297.
 Haakal, 71.
 Haan, 266.
 Haand, 48. 86. 144. har
 ont i h. 49. er ved h.
 14. fra h. 54. har faaet
 fra h. 78. med h. under
 Rinden, og: sætter h. un-
 der Rinden, 335. lægger
 h. over noget, 8. stør
 huul h. 144.
 Haandast (giver), 144.
 Haandfod, 82. 514.
 Haand

Haandgreb, 189. 488.
gør H. og: sætter H. paa,
189.

Haandflæde, 27.

Haandbleed, 48. 347.

Haandledets Knude, 277.

Har ont over H. 160. 224.

347. slider H. 277. det
primer i H. 224.

Haandpenge, 64.

Haanlig Tiltale el. Be-
handling, 266.

Haant (lader om), 55. 177.

Haar, 257. H. paa Ho-
vedet, 322. H. under Ar-
mene, 334. H. i Rykker-

ne, 492. H. under Hagen

paa et Rheumdyr, 492.

har brag el. smukke H.;

faaer H.; har mistet sine

H.; mister H. paa enkelte

Steder; slider el. rykker

H. af; og: skyder H. af

et Dyr, 257. rykker H.

af med Tænderne, 266. H.

slides af et Glind, 186.

H. afraadne, 541. blader

fit H. op, 187. 354. yud-

ser fit H. 352. 354. flip-

per el. river H. af; og: træk-

ker en el. trække hinanden

ved H. 322. H. rejse sig

paa Hovedet af Gorfkræ-

ttelse, 484.

Haarbaand, 187.

Haard, 200. 248. 251.

420. meget H. 248. —

Steen, 248. er H. 248.

251. er H. i sig, 200.

437. er H. af Gump,

200. bliver meget H. 248.

442. stiller sig H. an ved

Smerten, 43.

Haardfør, 240. er H.

43. 240. meget H. 240.

Haardhed, 248. 251.

Haardhjertet; og: er

H. 200.

Haardnakket; og: er H.

248.

Haardt, 23. er H. 226.

420. gjør H. og: bager

H. 420. er H. at døje, 269.

har H. Liv, 485.

Haarklump (affalden),

179.

Haarremmen paa et

Glind, 71. H. moras og

rives af et Glind; og:

river H. af, 541.

Haartang, 400.

Haartop, 185.

Haastkerding, 71.

Had, 213. har satte H. til;

og: opegger til H. 527.

Hadesuld mod andre

(gør), 527.

Hadeligt, 213. 527.

Hader, 213. 527. er at

hade, 213.

Hader (en), 527.

Hage paa et Rennisse, 456.

H. er svet paa hende el.

lyer hende paa H. 456.

Hage (Krog), 307.

Hager til sig, 307. bliver

haget, 307.

Hagestykke i en Hæls;

og:

g: Høgestykkets Omrand,
50.

gespening, 456.

get (med Hal i), 1.

gl at Ryde med, 19. flø-
er H. 20.

gl fra Himmelen, 281.

gler, 281.

glet; og: er h. 261.

glform, 20.

i, 71.

i, og: gjør H. i noget, 1.

flende i sin Tale, 132.

fler; h. udi, 96. h. i

n Tale, 132.

le, 341. fort H. og:

ar mistet sin H. 342.

ler; h. op, 31. 156.

iud, 31. 118. h. ud,

31.

is, 233. har ont i H.

oo. faaer noget i H. 510.

et kunde snart blive fdi-

ende i H. 512. forforter

1. 232. ræller el. gaaer

ed oprakt H.; vrier H.

d og did; og: binder

get om H. 233. faaer

em om H.; sætter no-

t om H. og: den som hat

mulet om H. 544. en

ial H. af Land imellem

Bugter, 143.

sb a a n d, 544. har H.

ia; faaer, tager el. bin-

r H. paa; nyt H. og:

aer nyt H. 544.

sb i n d, 233.

sb r y n d e (faaer), 101.

Halshugning paa hver
Side ved Armenes Ud-
strækning, 253.

Halshugger, 304.

Halstiede, 544.

Halstlud; Halstløde,

og: binder H. om, 233.

Halstkrave, og: tager

H. paa, 233. 396. hæn-

ger H. paa en anden, 396.

Halstkravebeenet, 238.

Halstsmkke, 544.

Halstærrig, 352. 341. er

h. 541.

Halstærrighed, 541.

Halssyge (har), 900.

Halt, og: er h. 406.

Halten, 407.

Halter, 406. 512.

Halv; det Halve, 91.

197. kun det h. 91. iust

det h. og: træffer det h.

197. h. Sæl el. Robbe

Spæl, 234. h. Menniske,

91.

Halvbroders Kone,

232.

Halvdeel af et Dyr, og:

faaer H. 300.

Halvdeelt Sælhund, og:

faaer en h. S. til Deel,

237.

Halvfuld (er el. ster), 197.

Halvlygt, 14.

HalvPelt, 22. 158. 223.

502.

Halvraaben Hjel el. Rieb;

er h. og: spiser h. 262.

Halvraadne (ladet), 260.

R. 201. . . . .

Halvbraadt (er), 339.
 Halvsøber, 431.
 Halv, Støve; og: har
 el. har saet H. paa, 164.
 Halv, Øster, 286.
 Halvt: kun H. 91.
 Halvten, 197.
 Halvtøffe; og: er Halv-
 tøffet, 428.
 Halvvejen (er kommen),
 25.
 Halvørme, 4.
 Ham er det, 482.
 Hammer, 178. 183. 207.
 Hammerflag, 241.
 Hamp, 21.
 Hamret, 178.
 Han, 1. 93. 326. 482. H.
 der, 326. visseligen H. 100.
 vil blive han, 359.
 Han (en), 38. 486. er en
 H. 486. en H. Hiff el. H.
 Bugl, 39.
 Handels-Assistent,
 313.
 Handelsliste, 98.
 Handelsmand; og: Han-
 delssted, 312.
 Handelsvahre, 313.
 Handler med Vahre, 312.
 handler got, stet el. ei
 got; er god el. ikke god at
 H. med; kommer for at
 H.; og: H. med, 313. vil
 H. med en, 362.
 Handler (en), 313.
 Handler (glor): H. ikke,
 11. 111. — med sit Døj,
 161. H. en Ting vel, 53.
 H. som han har, 109.

Handling, 171. st. H.
 11.
 Hanen paa en Skutelaas,
 223. træffer H. op el. H.
 er sprukken, 199.
 Hang efter noget, 296. 533.
 faaer H. til noget, 515.
 Hans, 130. 487.
 Hanset, 130.
 Hanslei; og: spær H. 20.
 Har, 358. H. noget, 358.
 448. H. den, 358. har ik-
 ke, 358. H. intet, 358. 448.
 H. ei hvad man skal bruge,
 359. H. nok; og: H. intet
 at vide el. brænde, 351.
 H. aldeles intet el. hver-
 sen det ene eller andet; og:
 H. ikke en Smule deraf,
 448. H. med sig, 289. —
 til ham, 289. H. intet, med
 sig, 289. 334. H. det her-
 til, 383. H. el. H. intet at
 hjælpe en med, 12. har
 noget i sig, 113. H. intet
 paa sit Legeme, 464. H.
 endnu deraf, 321. der H.
 man mig igjen, 379.
 Hare, 520. søger efter H.
 el. at komme H. nær; og:
 faaer H. fundt, 520.
 Harejagt (er paa); og:
 Harejæger, 520.
 Harekind i Rajal, 304.
 Harelling, 520.
 Harler op, 335.
 Harmeligt, 527. er H.
 516.

Har

mer sig; og: h. sig
 ver, 516. 527.
 rniſt; 396.
 rpe, 236.
 rpiſe, 239.
 rpunn, 497. træffer
 l. har truffen med h.;
 ar faaet h. i sig; og:
 inget med h. 282. sætter
 . har sat h. paa, 406.
 and h. er brækket, 497.
 igeſte h. Ender, 342.
 rpunnenet, 497.
 rpunnieruet, 524.
 rpunnſtil, 82. 409.
 iſter med h. og: ſlaacr
 i. i et Dyr, 82. 282. 528.
 rpunnſtøl, 464. 528.
 ſter h. i Bekret for at
 iae til, 528. Harpun-
 angens Ende, 343. —
 ndeſſere, 444.
 ſelerer med, 349.
 74. h. med hinanden,
 74.
 t, 47. i en h. 482. gjør
 en h. 153. ſahrer bort
 n h. 482. vil have i h.
 19.
 ten, 209.
 ter, 47. 208. h. med
 get, 66. h. med Udfal-
 t, 75. er at h. med,
 19. h. iſte, 47.
 tig, 163. 208. er h.
 3. det var h. 208. 236.
 er h. 209. hvor h. 1
 6. h. Brede, 47. bli-
 e h. vied, 47. 163.

Haſtigbed, 162.
 Hat, 300.
 Hauge, 284. lægger h.
 an el. arbejder i h. 284.
 Haugevært, 284.
 Han, 114. det ſtore Ber-
 dens el. vilde h.; ſmukt
 h. og: ſahrer paa h. 114.
 oprørt h. og: h. bliver
 oprørt, 176.
 Habblif; og: er el. gjør
 h. 99.
 Habbugt, 95. 114. 142.
 Havende, 358.
 Haver, ſee: Har; vil ha-
 ve, 375. — meg^a, 377.
 det man ſkal h. 302. pleje
 er aldrig at h. noget, 358.
 hvad vil han h. derfor?
 451.
 Håverten (et ſlags Gal),
 461.
 Havfrue, 233.
 Havfrue, 233.
 Havheſt (en Egl), 158.
 Havn, 223. kommen el.
 kommer i h. 319. ſøger
 h. 320.
 Havſiden: ved h. og den,
 ſom opholder ſig ved h.
 221.
 Havsale (en Egl), 236.
 Hajardeerlig (er), 524.
 Hede, 202. 339. hvilken
 h. 187. blufſer el. be-
 ſolmer af h. 202.
 Hedenſahrer, 369.
 Hedenſk; og: er h. 313.
 Heder, 60. 458.
 Hr 2   Hede

Hedning; og: er paa h.
Wils, 323.

Heed, 339. er h. 202. 339.
gjør el. bliver h. 202.

Heede, see: Hebe.

Heeder, 202.

Heedgiørende Middel,
202.

Heedt, 202.

Heel; og: er h. III. h.
og holden, 463. h. Sam-
lingen, 464. er ikke h. af
et Stykke, 519.

Hefstig (hvor)! III.

Hegler igjennem, 368.

Hei! 67.

Heiloe (en Fugl), 153.

Helle (en), 120.

Helbred (har ingen), 352.

Helbredelses Middel,
352.

Helbreder, 154. 352. 380.

Helbredes, 153. 380.

Helbredt, 352. 380.

Held, 372. forarsager h.
372. har ingen h. 373.
med h. 372.

Held ned ad, see: Hæld.

Helder, see: Hælder.

Heldig; og: er h. 272.
har ret været h. 302.

Heldiggen; og: gaar h.
for sig, 372.

Hellefangst (er paa),
148. 301. drager paa h.
301.

Hellefistel. Helleflyn-
der, 148. 301. fliser ef-
ter h. 301.

Hellefistelsnøre; hel-
lefisteluuge; og: er
Helleflynderfistlen
301.

Heler; og: h. sig, 246.
vil ikke h. sig, 246.

Hellig; og: er h. 88. 109.

Helligdag; og: er h.
292.

Helligdom (hvillen)! 88.

Helliges, 540.

Helliggiort; og: hel-
liggiørelse, 110.

Helliggiørende Middel,
II.

Helliggiører, II. 110.

Helliggiører (en), II.

Hellighed, 88. 110.

Helligholder, 292.

Helsen; har el. ingen
h. 72. 258. taber sin h.
258. 318.

Helst, 35. giver sig h. af
med, 380.

Helvede, 459.

Hemmelig, 36. holder

h. 36. 115. — for en,

36. kommer h. 151. det

h. Lem, 540. ligesom det

h. Lem, 293.

Hen; h. mod ham, 507. h.

i Weiret; og: gjør h. i

Weiret, 247.

Henbragt; og: Henbrin-

ger, 9.

Hendser, 380.

Henne, 93. er h. i noget,

141. 331.

Hengiven, 103. 508. h.

h. 103. h. til Drift, 115.
 h. til Døden, 499.
 ngiver, 508. h. til
 Døden, 499. h. sig, 508.
 ngives, 508.
 nlastet; og: h. til,
 94.
 nlagt, 98. 106.
 nlægger i Pulke til en
 nden Tid, 501.
 nrejse (paa), 431.
 nrykløse, 479.
 nryklønde (er), 484.
 nrykt; er h. og: hvor
 ! 479.
 nsat, 106.
 nsigt, 370. uden h.
 4.
 nsmutrer, 68.
 nsøvet; og: er h. 175.
 31.
 nsunden; og: er h.
 18.
 iter, 9. 21. 371. h. ind,
 9. h. Levnetsmidler, 189.
 Gjem, 467.
 itet, 371.
 itøret; og: er h. 518.
 ivender til, 506. h.
 g til, 397.
 ivendt: holder h. til
 . har sit Sind h. til,
 56.
 ; og: er h. 247. her
 dre; og: er h. nedre;
 nedre til; h. vest; h.
 st hennie; og: er h. vest
 nne, 165. h. frem, 326. h.
 ig dette Sted; er h. paa

dette Sted; h. er han; hun,
 den ic. og: den som er h.
 482.
 Herberge, 431. lægger
 sig i h. 498.
 Herbergerer, 119. 431.
 Herre, 125. 274. stor, op-
 persi, rette el. beskiftet h.
 og: har til h. 274. er
 sin egen h. 222.
 Herredom, 274.
 Herefter, 217.
 Herfra, 248. 482.
 Herhen, 247. 482.
 Herhid, 247.
 Herigiennem, 482.
 Herlig, 367. en h. For-
 klaring! 220. de ere ret
 h. Goll, 470.
 Herliggjort, 367.
 Herlighed, 367. 539.
 549.
 Herligt; og: er h. 261.
 det var h. 425.
 Hermaphrodit, 39.
 Hersker, 274.
 Hertil, 247.
 Hesligt Menneske, 125.
 Hest, 300.
 Hestepranger (en Bugl),
 138.
 Hette, see: Hætte.
 Hevn; Hevner; h. sig;
 en Hevner; og: Hevn
 gierig, 18.
 Her; og: er h. 106.
 Herkunst (bruger), 35.
 Heremester, 39. 459. er
 h. 106. 170. lærer af

blive *H.* 36. søger Raad
hos *H.* 36. *H.* 8. Ora-
fel, 501.
Dejer, 35. 186. 415. *H.* i
Verke, 460. *H.* for at
forsøge ens *Eljæbne*, 186.
H. paa en, 415. *H.* sig selv
el. en anden til døde, 364.
Dejerie, 415. bruger *H.*
106. over sit *H.* 460. 502.
dræber ved *H.* og: kommer
af Dage ved *H.* 364.
Dejer til døde (bliver), 364.
Did, 247. 482. kun *H.*
247. kommer *H.* 152. 248.
kom *H.*! 152. bringer, bær-
rer, giver el. vil have *H.*
152. *H.* og *did*, 463. sab-
rer *H.* og *did*, 34.
Didbragt; og: *Didsort*,
489.
Didser ned; og: *Did*,
set ned, 309.
Didbendt, 396.
Dielp, 33. 91. 96. har *H.* 96.
Dielper, 32. 33. 42. 90.
96. 108. kan el. kan ikke
H. 12. *H.* op, 240. *H.* til
rette, 48. 279. - *H.* paa,
279. har til at *H.* sig;
har ingen til at *H.* sig el.
maae selv *H.* sig, 96.
Dielper (en), 90. 96. har
til *H.* 96.
Dielpes ad, 30.
Dielpetime, 32.
Hjem, 340. 319. har til
sit *H.* 319. gaaer, dræ-
ger el. fører *H.* 36. er

ikke kommen *H.* 261. *n*
kommen *H.*; kom under
H.; og: kommer alle *H.*
som ere ude, 488.
Hjembragt, 36.
Hjembringer, 9. 36.
Hjemme: han, hun *n*.
H. 93. er *H.* og: den som
er *H.* 340. 394. er el. *H.*
55. bliver altid *H.* 151.
Hjemmesøding; er *H.*
og: hvilken *H.* 535.
Hjemført, 36.
Hjemkommen, 488.
Hemkomst: det gaaer frem
med bant *H.* 488.
Hjemlængsel (har); 36.
Hjemvej; og: paa *H.* 540.
tager med paa *H.* 541.
Hjerne; og: spiser *H.* 175.
Hjerneskal, 168.
Hjerte, 77. 525. har til
H. 124. 525. har el. til
H. 124. lægger paa *H.*
el. tager til *H.* 74. 77.
140. 525. har i sit *H.*;
det en har paa *H.* el. som
boer i *H.*; bevarer i sit *H.*;
tænkt i *H.*; tagen til *H.*
el. lagt paa *H.*; bringer
en i *H.*; og: begaver han
H. 525. taler el. af *H.* 369.
Hjertets Tanke, 525. af
ganske *H.* III. *H.* maa
være højt i ham, 412. for
H. og: har ondt for *H.* 81.
over *H.* 333.
Hjerte graven, 81.
Hjert

lerte Lulen, 333. har
 Smerte i H. 334.
 lerte vee (har), 81.
 gen efter noget, 155. 209.
 ger efter noget, 155. 160.
 161. 209.
 in; Hiint, 93. h. Si-
 de, 17. 531.
 l; og: Hifker, 312.
 lfer, 191.
 mmelen, 209.
 mmelbeboer, 209.
 mmelfahreer, 105. 209.
 mmelfahrt; og: h.
 Dag, 209.
 nanden, 123.
 nde; h. for Diet, 522.
 h. over Leveren, 316.
 nder; og: har til h.
 26.
 nderlig (er), 275.
 ndrer, 275.
 nkende; og: Hinker,
 512.
 ertetallen (et Fjeld),
 114.
 sset, 93. h. henne; og:
 r h. henne, 93. h. inde
 l. ude, 161. han, hun
 c. h. inde. el. ude, 162.
 storse, 328.
 ttegods, 299.
 tter; og: h. paa, 300.
 ttet, 299.
 ul, 89.
 ulpen, 32. 91.
 ver, 258.
 orne, 55. 471. søger
 il Pusets h. 471.

Hjørnesteen, 472.
 Hob, 79. h. Starn, 24.
 h. af smaa Lande, 316.
 Hobentis (sidde el. staar),
 508.
 Hoer: bedriver h. 39. 52.
 542. — med, 542.
 Hoeragtig, 39. 52.
 Hoerlari, 39. 542.
 Hofte, 406.
 Hoftebeen, 22. 229. h.
 gaar af Leed, 229.
 Hofteflaalen, 226.
 Hold: er ved det h. 291.
 faar el. h. paa, 33.
 Hold! h. Mund! 73. 328.
 h. dit Ord! 147.
 Holder: h. fast, 8. 295.
 h. en, at han ej skal fal-
 de, 346. h. sin Ande; og:
 kan længe h. sin Ande,
 16. kan længe h. sit Vand,
 272. h. Wunden tilluft,
 73. h. sammen, 101. h.
 sig over, 230. 314. h. in-
 de med, 321. h. ikke, 410.
 h. ikke Vand, 86. h. ved,
 219. — at betragte, 135.
 — at tale, 328. h. ikke
 op, 219. 306. h. fast ved
 sit Sprog og Skifte, 427.
 h. op med, 219. 440. —
 at sue el. regne, 312. —
 at blæse, 53. — at lare
 me, 154. 311. — at græ-
 de, 114. — at tale om,
 115. 154. — at strige,
 311, er nær ved at h. op;
 og: det man har h. op med,

440. h. i Haanden; h. fat paa el. om; det man h. fat paa; og: h. noget i Haanden for en, 487. h. paa hvad han har, 362. h. sig ikke op undervejs, 154. hvem kan h. det ud? 318. kan ei h. ud til Waads i Blæst, 344. h. Waade, 442. h. imod hinanden, 53. h. i god Stand, 53. h. got Huns med, 53. 54. 68. 361. h. tilraade med, 53. h. sine Sager ordentlig, 361. — slet, 361. 363. h. ikke got Huns, 54. h. an hos, 119. h. en noget tilaade, 141. h. Waaltid sammen, 158. h. sig til, 33. 314. 506. h. sig idellig til, 331. h. sig nær til, 170. 339. det man h. sig til, 506. h. med en, 265. 417. h. fra, 120. h. sig fra, 121. h. sig tilbage, 508. — med noget, 461. h. ikke Trop, 508. h. hemmelig, 115. h. i Væge, 58. h. af, 88. 125. 129. 162. 228. værd el. er værd at h. af, 129. h. af sin Rone; og: den som h. af sin Rone i andres Nærværelse, 529. h. frem for en, 250. h. Børn frem paa Naturens Vegne, 219. h. særdig, 334. h. sig efterrettelig, 244. h. for sit, 107. h. med Galskab, 522.

Holl; med h.; forandrer h.; og: sætter h. paa, 179. Holm, 206. Holt! 153. 482. 543. h. en gang! 153. nej h. nu! 470. Hollænder, 174. 313. Hønning, 507. Hoppende paa eet Been, 270. Hopper; og: h. over, 357. h. paa eet Been, 270. Hopper (en), 357. Hore, 52. 542. Egtemands h. 319. 542. løber efter h. 319. gift Mand, som holder h. 319. 542. bliver el. gjør til h. 542. Horejagt (gaaer paa), 56. Horeklippe, 158. Horeleeg (over; og: den som over), 244. Horer, 542. Horerie, 39. 52. 542. Horestil (bruger), 223. Horeunge; og: et h. 542. Horizonten, 422. Horn, 299. et slet Stykke h. 490. er gbt h. 490. forloren h. og: slæder med sine h. 299. Hornet, 299. Hornugle, 438. Hos, 333. er h. 286. vil være h. 533. har en h. sig; lader h. h. sig; en at være h.; den man er h. og: har

har ingen at være h.
286.

se, 27.

sebaand; og: binder
it h. 278.

fflegisg, 420.

ste; og: h. kommer en
aa, 225.

stende; Høster; og:
lal h. 225.

stefnge (hat), 225.

v (en), 161. 235.

ved, 303. (167.) har

ut i h. 303. 304. (167.)

ied el. har blot h. 301.

mt eller bukkent h. og:

ar smt h. 304. er for-

smlet el. forstoppet i sit

h. 303. det gjør ont i

h. 303. stæffer got i h.

304. har mistet sit h.;

iller ved sit h. el. hugger

af en, 304. smyffer

ind h. 304. lægger h.

rpaa, 20. lægger h. bag

ver, 242. sætter h. ned

vellem Skuldrene, 232.

laer paa h. 237. har i

h. 434. har intet an-

t i sit h. 141. har ont

d at faae af h. 75. flaaer

sit h. 72. 73. Raffer

af h. 142. gjør efter

h. 238. spiser h. af

igle, 168. h. paa et

nd, 303. gjør h. paa

get, 408.

ed-Amulet; og: med

304.

edbaand, 187.

Hovedbyrde, 156. 253.

Hovedhaar, 322.

Hovedlås(er), 304.

Hovedmand; og: er h.

376.

Hovedpande, 168.

Hovedpine, 303. 304. har

h. 303. Riddel for h.

og: befrier fra h. 304.

Hovedprydelse; og:

smykket med h. 304.

Hovedpude; har til h.

og: lægger h. tilrette, 29.

Hovedsanger (er jevnlig)

145.

Hovedsmerte (forvolder),

303.

Hovedsmykke; og: h.

vedtørklæde, 304.

Hovedvand, 304. h—

256.

Hovedvee el. Hoved-

værk, 304. har h. 303.

Hoven, 386. 442. er h.

386. — i Ansigtet, 191.

har h. Been, 310.

Hovenhed, 386.

Høver ens Arbejde, 526.

Høverer, 62.

Hovmod, 242.

Hovmodig; og: er h.

241.

Hovner, 386. h. op i Li-

vet, 271.

Hu, 155. af ganske h. III.

det ens h. flager til, 155.

377.

Hu! 87. 95.

Hu! 87.

Rr 5

Qnd

- Hud**, 29. 147. 242. har smul, sig el. Krumpen **H.** 148. Sygdom, da **H.** gaar af, 30.
Hudfletter, 29.
Hudløs, 28. 29. er bleven **H.** 29.
Hudstryger, 29.
Hue, 300. har **H.** paa el. sætter **H.** paa; og: tager **H.** af, 300. har ingen **H.** paa el. har taget **H.** af; og: uden **H.** 301.
Hug (et), 201. 523.
Hug (faaer el. har faaet), 529.
Huggejern, 523.
Huggen Glade, 201. 523.
Hugger, 523. **H.** af, 200. **H.** sig; **H.** et Lem el. en, 201. **H.** Hul, 7. 496. **H.** Jord el. Løv op, 497. **H.** Hovedet af en, 303. **H.** en med Sværd, 342.
Hugger (en), 523.
Hugges, 523. 342. tven- de som **H.** 342.
Huggespaan, 523.
Hugget, 523. er el. faaer **H.** igiennem, 210.
Huh! **Huhul** el. **Huh** hæ! 87.
Hulen, 62. 87.
Hulier, 62.
Hul; **H.** paa et Land, 168. 393. 315. **H.** at fahrenden om, 517. **H.** i Eindingen, 69.
Hulommel se; god el. slet **H.**; har god **H.** og: den som har god **H.** 388. har slet **H.** 387. har i **H.** 77. 425.
Hul, 6. 7. 38. 68. 94. 142. 144. 208. 212. 391. hug- ger **H.** 7. river **H.** paa, 27. gjør **H.** paa, 37. 392. har **H.** paa Gollerne, 28. slider el. slides **H.** paa Gollerne, 391. gaar **H.** paa, 176. 242. gaet **H.** paa; skaffer **H.** paa el. træfker **H.** paa, 242. faaer **H.** paa, 200. har faaet **Hul** i sig, 142. skifter **H.** paa; og: gjøres **H.** paa, 391. skifter **H.** i; stikken **H.** i; og: er stikken **H.** igiennem, 392. gjør **H.** dermed, 391.
Huld, 518. ved got **H.** 27. er ved got **H.**; kommer til sit **H.** og: taber sit **H.** 518. er uden **H.** og: skifter ved sit **H.** 407. mister sit **H.** 414. har mistet sit **H.** 415.
Hule (en), 142. 176. som har **H.** 142. gjør **H.** 142. — i noget, 228. **H.** en Ræv har, 436. **H.** under Armen, 334.
Hule (den el. det): det **H.** i Haanden; og: holder i den **H.** Haand, 144. det **H.** i et Rør, 443. har **H.** Lænder; og: det gjør ont i den **H.** Tund, 444.
Hul er ud, 108. 228.

ullet, 142. h. Skind,
 ramme, 391. h. De, 391.
 uling, 142.
 ulker i Graad, 250.
 ulstempel, 391.
 ummer, 351.
 umer; er ved got h. 135.
 494. er ej i got h. 118.
 umle; Humleble,
 70.
 un, 1. 93. 326. 482. h.
 der for dine Mine, 326.
 un(en), 51. h. af Reens-
 dyr, 230. h. af Fugle el.
 Fiske, 52. hans h. 318.
 und, 189. 255. (390.)
 h. som aaar for en Glæ-
 de el. som trækker got; og:
 har h. til at trække for sig,
 190.
 undehvalp, 189.
 undesteile (en Fisk),
 157.
 undetelt, 519.
 undetænderne, 505.
 unger, 158. lider h.
 351. Hungeren driver,
 209. dør af h. og: død
 af h. 355.
 ungerdød, 355.
 ungersnød (er i), 183.
 ungersted el. Hun-
 gerstid (er), 506.
 ungrer, 158. 159.
 ungrig; og: er h. 158.
 urtig, 82. 201. 525. er
 h. dertil, 153. 525.
 ureighed, 525.
 usbonde, 143.

Husker, 77. h. over paa,
 77. 424. h. derpaa, 325.
 h. paa, hvad man har at
 gjøre, 424. h. en paa no-
 get, 77.
 Hustrue, 318. 413. har
 til h. 125. 318. den ret-
 te el. første h. 319. en
 af Betsgerne; tagen til h.
 535. den som har tvende
 h. 367. — flere h. 351.
 Husvælle; og: har til
 h. 522.
 Husvæler, 522.
 Husvæler (en), 522.
 Husvæls; og: Husvæ-
 let, 522.
 Hutter, 95.
 Hult; Hult, 443. h.
 Sing, 444. bliver h. 443.
 h. Lyd, 168. lyder h. 168.
 178.
 Hultgjør. Haanden, 144.
 Hult, 92. 93. 119. har
 h. 119. bygger el. be-
 boer h. 92. laaner en h.
 119. under en h. og: den
 en anden under h. 503.
 mængde af h. 192. er stet
 til Huse, 503. maae søge
 h. hos andre, 503. hol-
 der got h. 53. 54. 68. 361.
 holder ikke got h. 54.
 Husbysgger (en), 93.
 Husegang, 178. 496.
 Husegjerning; og: gjør
 h. 411.
 Husherre, 143.
 Husholder; en god h.

54. 361. er en god H.
 361.
 Huusflammerad, 92.
 Huuslig; og: er h. 399.
 Huuslye: Rød for H.;
 mangler H.; har kun slet
 H. og: er ont at saae H.
 503.
 Huusmuur; og: gjør H.
 175.
 Huusstind, 147.
 Huustag, 66.
 Huustomt, 92.
 Huusvild; og: er h. 119.
 503.
 Huusvildhed, 503.
 Huusvæg, 175.
 Hvad? 7. 87. 447. 451.
 men h.? og: h. om? 112.
 h. er det? 7. 87. 447.
 448. 449. h. siger du? 7.
 87. 100. 394. h. heder
 han? jeg veed ikke h. han
 heder; h. er hans el. dit
 Navn? 212. h. da han
 el. den? og: h. skal da
 gøres ved ham el. hende?
 326. h. siger han? 394.
 451. jeg veed ikke, h. han
 siger, 394. 452. h. an-
 det? 394. h. for noget?
 h. for en Ting er det? h.
 koster det? h. vil du el.
 han have derfor? og: h.
 mon det vel være? 447.
 448. h. det saa er, 447.
 449. h. for nogle? 447.
 448. h. var det vi hørde?
 h. er blut for noget? og:

h. iust? 448. h. kunde
 jeg sige? 112. jeg veed ik-
 ke, h. jeg skal sige dertil,
 170. h. skal gøres deraf?
 449. h. mon han vil gje-
 re? 1. h. hører jeg? 449.
 h. mon det dog var? h.
 søger el. stræber han efter?
 h. gaaer han hen til? h.
 gjør han? h. jager, fæ-
 ber, saarer han el. saarer
 at see? og: h. vil han
 fløbe? 450. h. skal el. gif-
 af ham, dig ic.? h. har
 han, du ic. i Sindet? h.
 skal du? h. har du paa
 ham at sige el. med ham
 at gøre? h. gjorde han
 ved dig? h. ligger det
 magt paa el. kommer det
 derpaa an? h. gaaer det
 mig an el. rager det mig?
 og: h. var det han sagde?
 451. h. skal det dog til?
 425. h. sagde han dertil?
 451. 452. af h. Årsag?
 394. 452. paa h. Kant el.
 Side? 452. paa h. Maa-
 de? 170. h. Vej? 447.
 paa h. Sted deraf? 449.
 Hvalaadsel, 426.
 Hvalaas, 112, 134.
 Hvalbarde, see: Bar-
 de; Klærer H. i Strim-
 ler, 210.
 Hvalfanger (en), 46.
 334.
 Hvalfangst (er paa), 46.
 334.

Hval

valfist, 45. 439. for
 Kjællige Slags H. anfø-
 res, 32. 45. 47. 194. 439.
 fanger H. og: flentser H.
 46. H. som er spag, 388.
 H. Estimer, 384.
 valfiste, Eilander,
 221.
 valfisteleentje, 161.
 valfisteline, 26.
 valp, 356. Hund med
 H. 356. 397. ligger med
 sine H. 397.
 valrav, 183. 385.
 valros, 66. H. Tand,
 502.
 valspore el. Hval-
 stiært, 343. 404. spi-
 ser H. 404.
 vas, 191. er h. 131.
 vashed, 132.
 vask, 191.
 vedebrød, 145.
 velver; og: Hvelves;
 390.
 velvet; 390. 391. er el.
 ligger h. 391.
 vem? 212. men h.? jeg
 veed ikke h.? h. er el. var
 han? h. er du? h. han er;
 h. monne det dog være?
 og: h. er det kommen fra?
 212.
 ver, 321. tager h. for sig,
 123.
 verandre, 123.
 verdag (er), 293.
 vi? og: ja hvi ikke, 394.
 vild, 157. 181. er h. 157.

181. 182. h. paa Kropp-
 pen; og: er h. paa Kropp-
 pen, 148. er h. i Huden,
 181. er bleven h. 176.
 gjør h. 158. 176. 181. gans-
 ske h. 182. er saa h. 158.
 h. Striber, 6. h. Ræv,
 157. det h. i Diet, 157.
 225. h. Plet i det sorte
 af Diet; og: har trul-
 len sig h. Hinde over det
 sorte i Diet, 225. h. Hals-
 velk, 158. h. Skind; og:
 breder h. Skind. 529. h.
 Sæ, 181. Soen gaær
 h. 176. 182. h. Stov,
 176. h. Kant paa Stov-
 ler el. Stoe; og: (ver saa
 dan h. Kant, 391.
 Hvidagtig (er), 176.
 Hvidbjørn, 296.
 Hviden i Egg, 147.
 Hvidfist; og: saær H.
 187. H. med Unge; og:
 H. Unge, 516.
 Hvidgjort Skind, 529.
 Hvidhed, 181.
 Hvile; det hvorved man
 finder H. 178. lader ej
 H. falde paa sig, 399.
 Hviledag, 178.
 Hvillende; og: er h. paa
 noget, 498.
 Hviler, 178. 534. h. sig,
 178. 258. h. Lemmerne
 ud, 258. h. rolig, 535.
 h. paa, 295. h. der; og:
 bringer til at h. 535.
 Hvile paa, 295.

Hvilsted, 178. 258. 535.

Hviletid, 178.

Hvilken? 326. 447. ja

h.? 447. h. er det? 449.

— egentlig? 448. h. af

dem? og: paa h. Side?

449.

Hvilke? 212. 447. jeg veed

ikke h. 212.

Hvilket? 326. 447. jeg

veed ikke h. 447.

Hvinaad, 239.

Hvinen i Lufsten, 438.

Hviner i Lufsten, 17. 438.

Hvirvellast; og: slaaer

h. 183.

Hvirvelvind, 43. 183.

er h. 183.

Hvirvler, 183.

Hvis? 212. h. dog? og:

h. er el. var det? 212.

Hvisken; Hvisker; og:

h. til el. om, 138.

Hvitter; og: en Hvit-

ter, 158.

Hvo? 212. h. gjorde det?

h. siger el. har sagt saa?

h. dog i al Verden? h.

er han? og: h. han mon-

ne være? 212. h. det og

er, 293.

Hvor? 281. 447. h. dog?

281. h. dog i al Verden?

og: h. just? 448. jeg

veed ikke h. og: ja h.?

281. 448. h. det saa og

bliver, 447. h. er han,

han, den, det? 281. 448.

h. han var el. hvor var han?

han ic. og: h. han og er

448. h. paa lav? 449. h.

skal du hen? 451. h. blev

det dog af? 470. h. gaaet

det dog til? 167.

Hvordan? 171.

Hvorfor? ja h.? jeg veed

ikke h.; h. dog? og: men

h.? 394.

Hvorfra? 447. ja h.?

h. dog? og: jeg veed ikke

h. 448.

Hvorhen? 447. 450. ja

h.? h. dog? og: jeg veed

ikke h. 448.

Hvorigiennem? 447.

ja h.? og: jeg veed ikke

h. 448.

Hvurledet? ja h.? h. dog?

h. er han? h. han er; og?

h. bær han sig ad dermed?

170. h. han bær sig ad;

og: h. bestafften, 171. h.

er det gaaet til el. har han

baaret sig ad? 166. h. bær

jeg mig dog ad? 527. h.

tog han imod dig? 451.

Hvorlænge? 24. h. er

det ikke siden, 166. h. blev

han dog, inden han kom

mer? 488.

Hvormeget? h. er han,

den, de? h. har han faaet?

h. gange? og: h. gaaet

gjorde han det? 174.

Hvormeget? 447. ja h.?

og: h. dog? 448.

Hvormeget mere, 112.

Hvortil? 446.

Hvo

æser, 192.
 æser, 132. 426.
 æse, 426.
 æsesteen, 132. 426.
 d. h. 146.
 æset, og: er h. 426.
 y! 87.
 ler, 13. 369. 370. h.
 eget, 370.
 ler (en); og: er en
 369. er en stor h.
 o.
 d, see: Huld.
 de, 106.
 dig (er el. bliver), 518.
 en; og: Hylende;
 s.
 er, 192. 335. h. over
 335.
 de; og: lægger h. paa
 ødet, 249.
 de; og: har til sin h.
 o.
 ! 456.
 e (en Gift), 264.
 ter sig, 297.
 ret; og: Hædret,
 ter, 145. 343. har hæf-
 344.
 te s, 145. 344.
 testet, 349.
 tet, 145. er bleven h.
 : forlad det h. 344.
 ; og: sløder med sin h.
 i. skæler sine h. 22.
 d: er h. 237. 437. bli-
 : mere og mere h. 292.

kommer paa h. og: det
 som gjør Baaden h. 513.
 Hældende, 513.
 Hældenden (er paa), 113.
 Hælder, 237. 333. 513.
 h. desaarlag; og: er Har-
 sag i at den h. 513. h. sig
 til, 70. 475. h. sig bag
 over, 69. h. sig for over,
 237. Dagen h. el. begyn-
 der at h. 514. h. af 227.
 Hælds (sat til), 70.
 Hæler, 36.
 Hæler (en), 37.
 Hænder: gjør noget med
 h. 48. fryser paa h. 49.
 falder el. tabes af h.;
 slipper el. taber af h.; og:
 røtter af h. 400. river
 af h. 48. 401. vil ende-
 lig i h. 380.
 Hænder sig, 292.
 Hængende; og: er h. 313.
 h. fast ved noget, 282.
 296.
 Hænger, 313. h. ved, 58.
 296. det h. ved ham, 427.
 h. sammen; og: faaer til
 at h. sammen, 296. h.
 paa, 58. h. det paa no-
 get, 313. h. op, 106. 120.
 313. h. en; og: h. sig,
 190. h. lavere, 23. h.
 ud for at tørres, 8. 120.
 351. h. for at tørres, 351.
 h. efter hinanden, 235.
 kommer til at h. i, men
 slipper dog løs, 282. Kræ-
 gen h. fast i Grunden, 289.
 h.

h. sig over en, 295. h. sig
 efter sit Spind, 309. h.
 med Hovedet, 111. h. ef-
 ter en el. noget, 533. h. i
 en for at faae noget, 235.
 — faae ham til noget, 190.
 306. h. stærk i noget for
 at faae det færdig, 345.
 Hængt, 313. er h. 190.
 Hærde, 248. 436. er h.;
 er uden h.; mister el.
 skiller ved sin h. 437.
 Hærder, 248. 437.
 Hærdes, 248. 436.
 Hærdet (er), 437.
 Hæs, 92. er h. 91.
 Hæslig; er h. og: Hæs-
 lighed, 367.
 Hætte, 300. h. paa en
 Klappmuds, 300.
 Hættentærne, 116.
 Hæter, 426.
 Hævd (holder over), 84. 88.
 Hævdet, 84.
 Hævelse, 15. 385. 386. har
 h. 386. — i Venene, 310.
 er plaget af h. i Kroppen,
 386.
 Hæver, 167. h. op, 149.
 h. med sig, 167. h. sig,
 149. 167. 304. Cæen h.
 sig op og ned, 149.
 Hæver Rjæbet, 541.
 Hæver (pubser), 361.
 Hævet (er), 149. 167.
 Hæ, 145. 146. henter h.
 146. h. i Støvler. el.
 Skor, 366.
 Hæslig; er el. beegner h.;
 og: Hæslighed, 162.

Hæi, 214. 385. er h. 385
 faa h.; og: er faa h. 214.
 h. Rejsning; og: har h.
 Rejsning, 85. er el. glæde
 h. Grad, 442.
 Hæi (en), 156.
 Hæide, 214. 385. i Hæi-
 den, 233. fører el. er ført
 i h. 167. flyver i h. 233.
 Hæie (det); og: høier i det
 h. 214.
 Hæiere; fortøner sig h.
 end det er, 386.
 Hæieste (det), 233. Solen
 er paa det h. 25.
 Hæighed, 214.
 Hæilændig; og: er h. 267.
 Hæire, 475.
 Hæirostet, 180.
 Hæit; meget h. og: er h.
 214. er meget h. 214.
 385. h. oppe, 233. h. op-
 pe paa Landet el. h. til
 Fjelds, 486. er h. oppe
 214. 233. rækker h. op,
 214. flyver h. op, 233.
 sætter Bystet h. op, 385.
 taler h. 180. h. Bænder,
 522. 523. er h. Bænder,
 149. 522.
 Hæitid, 180. 292. er el.
 holder h. 292.
 Hæne, 504. h. med Kam, 156.
 Hær! 1. 97. 87. 326. h.
 du! 1. 93. 182. 326. h.
 nu! 112. h. dog! 326.
 h. engang til ham! 456.
 Hær, 21.
 Hærbær (alder), 214.
 Hærlig

ser, 444. 511. h. vel
el. kan got h. 511. h. slet
el. kan ej got h. og h. ei
ret til, 512. h. til el. efter,
274. h. det lydelig, 303.
h. agtsom; h. an uforfagt
el. uforrøft, 424. h. paa
en med Lyft; behagelig at
h.; er værd el. behagelig
at h.; h. det som got er el.
behagelige Tiden; h.
fine Slægtninge opløst;
h. tale om el. jevnlig tale
om; synes at h. noget; h.
første gang; har ej før el.
aldrig h. det; og: det man
vil faae af h. 511. faaer
at h. 160. h. det som ont
er el. ubehagelige Tiden-
der, 512. vil du ikke h.?
326. vil man vel h.? 456.
h. andre, 511.

Hører(en) og: agerer h. 511.
Høre sammen, 91.
Høres: h. lydelig el. tyde-
lig, 512. h. ej ret, 303.
kan h. paa en med Behag
el. Fordeel, 511. lader h.
511.
Hørig, 120. 273. er h. 511.
viser sig h. 120.
Hørlighed, 120.
Hørt, 444. 511. lydelig h.
511. 512.
Høft, 181. 331. i h.; til h.
og: om Høsten, 331.
Høstemand, 130. 201.
Høster, 180.
Høstet; og: Høstetid,
181.
Høvisk; og: er h. 99.
Høvl; Høvlebænk; og:
Høvler, 171.
Høvlespaan, 411.

J.

J el. J to, 89.
a, 2. 14. 43. 100. 109.
121. 439. 440. siger ja;
faaer til at sige ja; giver
sit el. give indbyrdes ja,
43. ja vist, 109. 259. 440.
ja vist nok, 439. ja ganske
vist, 14. ja vel, 147. ja,
som du siger, 258. ja hvad
andet, 482. ja hvad da, 528.
acobs havn, 168.
ager: j. idelig paa Døren,
320. j. i Vandet, 294. et
Sted at j. efter Kendsbyr,
64.

Jagt (gaaer paa) 64.
Jagtplads, 64. 98.
Jagtseng, 431.
Jalousie, 308.
Jammertlig, 75. er j. at
see til; og: hvor j. et Syn
474.
Jamrer sig, 171. 269.
308.—ej længer saa stærkt,
312.
Jass, 255. 263.
Jasset, 263. er j. 255.
Jberegrner; Jberegrnes
og: Jberegrnet, 467.
Ja
Jblanca

Jblant, 25. 100.

Jdelig: gjør el. stær 1. 25.
378. i. bedreven, 378.

Jdrilles, 426.

Jdrullen, 427.

Jdræt, 378.

Jeg, 513. i. lille el. uværdige; i. den el. som forhen, 513. i. intet værdige, hvorledes har jeg mig dog ad, 527.

Jern, 406. arbejder i J. el. har med J. at bestille, 406.

Jernbøld, 15.

Jernhælle, 419.

Jernstang, 419. 496. står der løs med i. 419.

Jedn, el. det jævne, 250. er, bliver el. gjør i. 250. i. Egn, 280. en stille i. Plet i Vandet, 337.

Jernaldrende, 291.

Jevner, 250. i. lige med, 293. i. sig, 250.

Jevner (en). 250.

Jevne Redskab, 250.

Jevning, og: Suppe med i. 478.

Jevnlig (gjør el. stær) 25. 378.

Jevsides, 413. ligge, Raager, sidde, lægger el. sætter i. 413.

Jevnt: er gjort i. med, 293. i. tiltagende i Højde, 292. Vandet bliver i. ved Spælspryt, 337.

Jfærd med (er) 373.

Jfører, 53. 60. J. sig, 172.

Jført, 60. er i. 60. 172.

Jgaaet med noget, 515. er el. bliver i. 515.

Jgelfjær, 142.

Jgien, 215.

Jgiensføde; Jgienfødes og: Jgiensfødt, 127.

Jgentager, 541. i. ens Ord, 135. i. sine Ord, 541.

Jgentages, 541.

Jh! 38. 87. 93.

Jhielsfrossen; og: er i. 185.

Jhielsslaget Menniske, 126.

Jhukommer, 77.

Jil; og: Jilfærdig, 47.

Jis, 308. 417. 421. den flette J. 250. blaa haard J. 32. megen glat J. paa Jorden, 308. først Vands J. 159. 307. udfrossen tynd J. 421. J. lagt i Riedelen at smelte, 116. løber el. leger paa J. 301. glider paa J. 403. fryser J. paa Klæder; og: Kræber J. af, 417. lægger sig med ny J. 421. J. bryder op, 114. 421. — er brudt op, 421. gaaer ud paa el. fahrer til J.; kommer frem imellem J. el. træffer J. paa sin Vej; fryser fast i J.; er frossen i el. bleven til J.; og: fryser det i J. 421. vækker J. 116.

Jisbjerg, 108.

Inddrevnen, 249. 268.
455. er i. 249.

Inddæmmer; og: **hår** i.
402.

Inde, 161. er i.; der el. **hif**
i.; og: **hår**, **hun**, **den**,
det ic. i. 161. er i. 4, 97.
hår det i. 539.

Indefryser, 421.

Indeluffe, 158.

Inden i; og: er **inden** i,
108. lagt el. lægger **inden**
i, 117. i. for, 108. 161.
i. fra, 161. **får**er i. om-
kring, 168. i. til, 108.

Underdeel, 108.

Underflind, 147.

Underflorte, 108. 518.

Underst, 108. 167. 215. **boer**
i. 167. i. sit i. og: **bevarer**
i. sit i. 108. i. **Lag** **Klod**
paaret. **Englebryst**, 108.
i. **Ende** af en **Huudgang**,
178.

Indfalden Tid, 292.

Indfatter; **Indfattes**;
Indfattet; og: **Ind-**
fætning, 420.

Indføget Sne, 443.
stilles ved, og: **reenser**
fra den i. **Snee**, 443.

Indfører, 81.

Indført; **faar** sit **Ord** i.
for en anden; og: **man**
kan **intet** **faa** i. **høst** **ham**,
280.

Indgaaer, 529. **den** **som**
i. **noget**, 530.

Indgang, 137. 340. 496.

Indgierbet, 532.

Indgiver, 444.

Indhaler, 39. 118.

Indhalet, 118.

Indbegner, 63. 532.

Indbegnet, 532.

Indbegning, 63. 532.

Indbenter, 39. i. **ens**
Taufer, 435. **kan** **ej.** i. 125.

Indbentes (**kan** **ej.**) 125.

Indhentet, 39.

Indhold, 109. 113. af
liden el. **for** i. 113.

Indjager; og: **Indja-**
ges, 402.

Indkrumpen af Kulde
(**bliver**) 248.

Indkrømper 343.

Indleder, 81.

Indlogerer sig, 498.

Indpøkket; og: er i.
206. 384.

Indpøkket; og: er i. 249.

Indretter efter, 278.

Indruller; og: **Indrul-**
ler, 117.

Indseer ikke, 325.

Indsig; **faar** **J.** i. 435.
hår **den** **rette** **J.** i, 446.

Indskaar (et) 203.

Indskrænket, 204.

Indskyder en noget, 154.

Indslutter, 402. i. **med**
andet, 467.

Indsluttet, 109. 402.

Indsluttet, 109. **er** **gaaft**
i. 372.

Indsprenget; og: er i.
261.

Ind

Indseppet; og: er i.
206. 249.
Indstullen; og: er i. 249.
Indsunden, 415.
Indsvøber, Indsvøbt,
og: er i. 117.
Indtagen, 97. i. i noget
533. er i. deri, 316. 533.
er bleven særdeles i. i
noget, 409.
Indtagende, 316. 533.
er i. 226. 316. 533. er
særdeles i. 316. 409. 484.
hvort i. ! 409. 533.
Indtager, 97.
Indtrukken, 118.
Indtrøkt, 249.
Indtræffer, 80. 292.
Indlader i. 80. det vil i. 292.
Indtørket, 343.
Induendig, 108. begaver
el. begavet i. med, 108.
Induending (gjør i Ga-
jen) 12.
Indvilles i hinanden, 102.
Indvoldte, 74. tager J.
id; og: spiser J. 74. J.
Indrm, 237.
Indvortes; og: er i. 108.
Indgefær, 178.
Indgen Ting (for) 482.
Indlæt: er i. 363. 449. be-
væder i. 363. der er i. 281.
Indlæt at anseer som i. 306. Ilet
282. i. nyts el. værd; og:
i. værd, 448. agter i.
Indværd, 447. er i. nyts, 449.
Indlæt i. at frygte for el. lægge
Indværd til, 449. det bliver
af, 57.

Jo: J. det er dog vel sand
100.
Jo, 10, 57. 100. J. J. i
skal lure ham, 326. J. c
det var den rette Kar
166. J. J. det er ikke i
tænke paa, 482.
Jolle (en) 526.
Jomfrue, 313. Ilden, og
forfaren J. 313.
Jomfruehaar (en) Vær
258.
Jord, 132. (459) er i.
blot i.; og: fuld af i. 13:
arbejder i, forvandler e
forvandet til J. 133.
Jorden, 284. 319. ma
J. og: stiller mod J. 59.
Jordbeboer, 320.
Jorddyrker (en) 284.
Jordfløden, 319.
Jordnødder, 234.
Jordorm, 390.
Jordvært, 284. (459)
Jrettefætter, 69. 325
Jrettefætter (en) 325
Jøsen, 148. 177.
Jønsfarve, 502.
J sig: har i sig, 101. 101
113. har luttet i sig, 11:
J Sinde: har, og: det ma
har i Sinde, 374. faae
i Sinde 377.
Jøner: J. ret i ham, 484
524. J. i Lænderne, 186
J stand, 371. bliver i. 110
er i. 371. 426. gjør i. 231
371. er ej ret i. 238. bl
Ss 3

ver i. til, 373. sætter i. til
373. 445. er ille i. til, 12.
Gstandbragt, 110.
Gstandbringer, 72. 110.
Gstandgjort, 371.

Gsteden (Kasser) 216.
Gær, 35.
Gust: i. saa, 457. og i.
449. i. i dette Øjeblik,
482.

R.

Raabespø, 316.
Raad; og: er l. 355. 364.
Raadheb, 355.
Raadmundet; og: er l.
129.
Raalorm, 225.
Raar (har slette) 269.
Raarde, 342. gjør, bugger
el. sætter med R.; og:
den som har R. paa, 342.
Rajal: den som har R. el.
ingen har; og: den som
el. kan fahre i R. 150. ro-
er i R. 150. 348. — der,
151. bugger R. el. gjør
den istand, 151.
Rajal-Mare, 349.
Rajal-pind under Eber-
remmerne at lægge Maren
paa, 471.
Rajalring; og: Træ til
R. 340.
Rajalroer (en) 348. raft
R. 355. er god el. slet R.
344. 355. eenlig R. 150.
har til sin R. 151.
Rajalstoel, 55. 210.
Rajalstømmer langs oven
for Risten, 418.
Rallelovn, 202. 339.
Rald, 152.

Ralber: R. paa, 152. 441.
501. lader l. 152. R. ud
441. R. paa en Hund, 168.
R. saa og saa, 457. R.
en op, 60.
Raldes, 458. R. uden for
442.
Raldet; og: er l. 152.
Ralf, 158. 176. 187. 251.
arbejder i el. slaaer R.;
og: den som arbejder i R.
251.
Ralfbænk, 251.
Ralf'er, 158. 251.
Ralf'er (en) 251.
Ralf'falle; og: Ralf'flø-
ger, 251.
Ralf'stov, 176.
Rallus, 16. 85. 177.
Rals, 314.
Ram, 232.
Rammer, 119.
Rammerad, 13. 100. har
til R. 13. søger R. 14.
Rammeradskab (spiller
med) 96.
Ramstiel, 220.
Ramtand, 186.
Ran, 12. 13. 106. 373.
R. alle Ting, 13. R. ille,
10. 12. R. sin Pectie, 325.
R. som

R. komme el. gjøre; og:
 R. ei dermed, 373. R. en
 komme ud med, 112. R.
 vel være, 100. R. ej lade
 sig gjøre, 12. R. du nu
 see ham? 8.
 ane, 173.
 anon, 65. 173.
 anstee, 170.
 ant, 428. 506. noget til
 R. 428. fabrer langs ad
 el. følger R. 428. Rarp
 R. paa noget; med el. uden
 R. 223. faaer R. el. sæt-
 tet R. paa; og; med man-
 ge el. flere R. 223. den
 hvasse R. paa Hvalbarde,
 421. affjærer den hvasse
 R. 422.
 antet; og; bliver f. 223.
 antning, 221. 428. bred
 f. og; noget til f. 221.
 sætter f. paa, 221. 221.
 antrer, 8. 49. 218. 390.
 f. ej set, 218. f. med sin
 Kajak, og rejser sig igien,
 241. f. gjerne el. aldrig,
 346.
 intres, 390.
 intret, 218. forstaaer
 el. forstaaer ej at rejse sig
 med f. Kajak, 241.
 ppe, 148. tager R. paa,
 149.
 pper af, 210. R. tvert
 over, 200.
 ppe, Redskab, 219.
 ppe, 201.
 ppe med, 121. R. om
 it spise, 54.

Rapmesfer, 201.
 Raps (løber om) 23.
 Rar, 97. R — 4 Nabning,
 340.
 Rarrig; og; er f. 74. 362.
 504. bliver f. 74.
 Rarrighed, 74. 362.
 Rarlud, 27.
 Rarl: Nu du var mig den
 rette R. 538.
 Rarlsvognen, 95. 504.
 Rasse, 98.
 Rastepill med Blære paa
 Siden, 21.
 Rastepill. Blære, 63.
 Raster, 262. f. efter, mod
 el. med, og; det man f.
 med 262. f. ud, 70. f. bort,
 464. — og faaer aldrig
 igien, 465. f. fra sig 71.
 294. f. væk, 71. f. paa
 Land, 310. f. med eet op
 paa Landet, 200. f. bag
 sin Ryg, 508. f. med alt
 hvad han faaer i Hæn-
 derne, 361. den som f.
 med alt u. 409. f. noget
 omkring, 398. f. i Kæng-
 sel, 344. f. til Nøbing
 24. f. med Slynge, 89.
 f. med Pils, 21. 71. f. med
 smaa Pile for Plaisir, 282.
 f. Rod, 116. f. hen i Vej
 og Vind, 430. f. en noget
 i Næsen, 458. f. op, 256.
 f. sig 264. 318. vil f. sig,
 264. f. sig paa Ryggen,
 199. f. sig næsgrus, 393.
 Vinden f. ned igjennem
 S: 4. en

en Biergbal el. ud af Bjør-
 den, 145.
 Rastes bort, 464.
 Rastet hen (er) 294.
 Rastetræ; og: noget til
 et R. 314.
 Rastvind, 16. 145.
 Rat, 198.
 Rat om Livet, 485.
 Ravay, 148.
 Raven mellem Lænderne,
 214.
 Raver, 214. 336.
 Rabet, 214.
 Rejsten (bruger) 400.
 Rejthaandet; og: er R.
 400.
 Rerer sig ikke om, 55.
 Retser (en) 161.
 Rid, 405.
 Ried af (er) 44. 62. 79.
 342. 505.
 Riede (en) 160.
 Riedel, 90. 211. 231. 338.
 339. Minket R. 211. Rob-
 ber. R. 211. hænger R.
 over Lampen, 231.
 Riedes ved, 44. 52.
 Riedsommeligt, 44. 75.
 Riedsommeligt, 75.
 Riende (er): sætter R. ved,
 325. tager R. af, 324.
 Riendelig, 107. 245. er
 R. 245. 265. er R. nok, 245.
 er R. tilsyne, 302.
 Riender, 107. 265. R. af
 Ravn, 60. R. ikke, 473. R.
 igjen, 107. R. ikke igjen,
 4. R. derpaa, 325. R. for
 ond, 11. R. for god, 13.

man kan R. det, 245. nu
 Ral el. let lære at R. kan
 323. lærer at R. 324.
 Riender (en) af god Arbd
 de, 520.
 Riendes ved, 107. vil d
 R. ved en, 265.
 Riendetegn, 325.
 Riendt, 107.
 Riep; og: gaar ved R. 7.
 Rierling (gammel) 51.
 Rierlingeboller, 142.
 Rierne, 405.
 Rierte, 192.
 Riger: R. frem, 29. R. ind
 ud, et. ned i Vandet, 144.
 R. omkring, 191. R. opad
 el. op efter noget, 242. R.
 efter, 525. R. langt ad en
 Bøsse, 526. R. ind til no-
 gen; skæler sig til at R.
 igjennem en Nabning og
 trækker strax Hovedet til-
 bage, 326.
 Rikert, 192. 526.
 Rilde og Rildevæld,
 387.
 Rildren: er, bliver el.
 faar til at blive R. 227.
 Rildrenem (er) 227.
 Rildrer og Rildres 227.
 Rile; og: sætter R. i noget
 237.
 Riler, 237.
 Rind, 524. har flere ud-
 slaende el. smaa flade R.
 524.
 Rindballen, 80. R. a
 falden, 81. Rind

Rindbeen, 6.
 Rindhøst (giver) 82.
 Rindtand, 74.
 Risle, 42.
 Rirle, 274. 328. er el. gaaer
 i R. 274.
 Rirlegaarb, 106.
 Rirlegænger, 273.
 Rirseys. Skjorte, 133.
 Riste, 97. 98. R—lig-
 ning, 98.
 Ristetelt, 98.
 Rives, 399.
 Rjæbe; og: støder R. sam-
 men, 6.
 Rjæbebenet (ligger Glade
 paa) 6.
 Rjæft, 6. R. nok, men ikke
 videre, 327.
 Rjælen; og: er f. el. er
 meget f. 240. snakker f.
 180.
 Rjæler, 16.
 Rjær, 88. har f. 88. 129.
 finder det f. 235.
 Rjær (et) 483.
 Rjærdaun, 520.
 Rjærel 70.
 Rjæreste, 13. 54. 259.
 319. 542. har til f. 54.
 259.
 Rjærlig, 54. beegner f.
 16.
 Rjærlighed, 54. hævser
 f. 102.
 Rjæb (giver got) 313.
 Rjæber, 362. kan f. 12.
 kan ikke f. 12. 401. f. af,
 for el. til en, og: vil f.

362. har f. 362. hvad vil
 han f. ? 450. — derfor?
 451.
 Rjæbmand, 312.
 Rjæbflaater. 312. f. med,
 313.
 Rjæbt, 362. 450. er f.
 362. 375. f. Træl, 126.
 Rjæd, 287. 518. spiser f.
 287. tørret f.; og: spiser
 tørret f. 314. f. imellem
 Tænderne, 235. har f. paa
 sig el. ikke paa sig, og:
 begynder at faae f. paa
 sig, 518.
 Rjædelig: har f. Omgang
 med el. sammen, 319.
 Rjædgaffel, 305.
 Rjædrig (er) 518.
 Rjædsiden paa et Skind,
 246.
 Rjædsuppe, 478.
 Rjægemester, 298.
 Rjællen og Rjællen
 lugt, 90.
 Rjælen i et Skib, 239.
 Rjæu, 367.
 Rjænkjende, 540.
 Rjærer, 191.
 Rjæger, 171. f. sig, 269.
 Rjæng, 454. giver f. fra
 sig, 453. har Rjæu f. 454.
 Rjæthvæd, 287. er paa
 R. sangst, 156. 247.
 Rjæprer med Tænderne, 6.
 Rjær, 181. er el. gjør f.;
 og: f. Dag, 181. f. Luff
 el. Veir, 26. er el. f. at
 see, 474.

Klarer op, 26.
 Klarhed, 181.
 Klave; og: faaer K. om
 Halsen, 544.
 Klavrested, 240.
 Klavrer, 117. 233. 240.
 Klem (har) 364.
 Klemme: faaer i K. 185.
 kommer noget i K. 186.
 Klemmer, 189. 263. 308.
 393. f. mod hinanden el.
 Lænderne sammen, 185.
 f. sammen, 234. 505. f.
 sammen om, 185. 234. f.
 mellem Hænder el. Kina-
 re for at faae Bæden af,
 429. f. paa med Betaling,
 306.
 Klemme, Redskab, 393.
 Klevertang, 186. søgt
 K. 507.
 Klipper, 356. f. paa et
 Dyr, 357.
 Kliver med sejt Spæl,
 543.
 Klingende, 454.
 Klinger, 67. 453. f. i
 Øret, 67. 454. noget som
 fan f. 453.
 Klinket, 211.
 Klint og Klintboe, 72.
 Klippe: staa K. 117. no-
 gen K. 117. blind K. i
 Havet, 94.
 Klipper, 186. 257. f. Haar-
 ret, 220. 322.
 Klippet (er) 257. Haaret
 bliver f. 220.
 Klipfisk, 264. 402. til-
 bereder K. 264.

Klister; og: Klister
 Sønnen paa en Baad,
 263.
 Kloderund, 37.
 Kloe, 235.
 Klog, 423. 424. er f. 107.
 424. bliver f. 424. er ble-
 ven f. 106. meget f. og;
 er, særdeles f. 323. f.
 Mand, 35. 107. 424.
 Klogskab, 107. 424.
 Klokke, 453. K. slaaer 454.
 Klokkelyd, 454.
 Klokkeslag (lyder efter)
 454.
 Klov, 235.
 Kloballe, 23.
 Klod, 43. 186.
 Kluder (en) 381. det er
 ret en K. el. rev det fra
 sig som en K. 381. det kom
 jeg fra som en K. 382.
 Kluderagtig (bær sig ad)
 384.
 Kludrer, 471.
 Klumpe-Suppe, 478.
 Klumpfødet (er) 498.
 Klynge Mennsker, 180.
 Klypper, 171. 191. 308.
 351.
 Klyper, 117. 240.
 Klyvested, 240.
 Klæbende; og: er f. 296.
 f. Spæl, 543.
 Klæber an, 58. f. fast el.
 dertil; læv ved hinanden,
 og: f. det til noget, 296.
 Klæbes sammen, 296.
 Klæbrig (er) 296.

æde el. Klædebon,
42. blødt R. til Varme,
132.
æder, el. Løj til R.;
tæller R. paa el. af; fyr
L.; og: har smukke el.
lette R. 42.
æder sig el. en varmt
132.
æder af (sig selv el. en
inden) 253.
ædning, 42.
ædt vel el. ilde, 42.
se, 533. forvolder R.
L. fører R. med sig, 533.
ær, 198. L. sig el. en
inden, 232. det L. 533.
ær (har flere) 236.
øft. (smal og flil) 233.
øver, 224. 233. 237.
øver (en) 224.
øves, 224. 233.
øvet, 224.
øgen, 416. er L. og
Bragen, 117.
øger, 416.
øld, 71. 99. 416. giver
R. 99. 178. 312. 416.
øp (en) 58. 139. 485.
øp, 113. 299. 485. er
L. 299. er for L. 485. Liden
er ham for L. 24. alt
for L. taget, 239.
øppenaal, 236.
øpper af, 299.
øarken i Gneen, 195.
388.
øarker: det L. i Gneen,
195. 388. Gneen. er nem
til at L. 388.

Knarburn, 328.
Knaster sønder mellem
Lænderne, 157.
Knast og Knastet, 19.
Knastør, 8. 351. er L.
195.
Knegt (du Hemme el. lille)
326.
Knejsende og Knejsen,
47.
Knibende, 271.
Kniber, 393. L. htuanden;
og: L. med Ringene,
271.
Kniber (en) og: Knibes,
271.
Knibtang, 321. 393.
Knippe (et) 79. 234. bryder
i Knipper, 79.
Knipning, 234.
Knib, 406. 412. gjør R.
406. R. at Kiære Remmer
el. Fiskeben med,
211.
Kninsmed, 406.
Knokkel, 277. 416. R.
paa Enden af Høftelægen,
134.
Knolled Døde, 393.
Knop, 175. begynder at
saæ Knopper, 175. R.
paa Englene, 213. R.
paa Enden af Skoerens
238.
Knopper, 175.
Knort og Knortet, 19.
Knortgaas, 297. 299.
Knortgæbbet, 213. L.
Kunde 1919: 48. 187. 192.
113.

213. 277. 408. Naer R.
 paa Enden, 408.
 Rndret, 19. 250. er l.
 250.
 Rnuger sammen, 79.
 Rnurren, 328.
 Rnurrende, 516.
 Rnurver, 180. 328. 516.
 l. med en, 328.
 Rnurver (en) 328.
 Rnuser, 56.
 Rnytter, 187. l. sammen,
 519. 520.
 Rnæf, 416. bjer l. 22.
 ligger paa l. 416. Roder
 en med R. 237. 416. R.
 i en Røjal; gjør R. til
 el. sætter R. i en Røjal,
 488.
 Rnæburer, 416.
 Rnæfsald (vil gjerne have)
 249.
 Rnælebat, 278.
 Rnæskallek, 416.
 Rnæskeritu og Rnæb
 let, 157.
 Rnælende, 416.
 Rnæler, 22. 416. l. paa
 el. for, 416.
 Rnøst, 49.
 Røbe (en) 387.
 Røbeblære, 63.
 Røbeherre, 47.
 Røbber, 169.
 Røbberem, 26: mifer fin
 R. 27.
 Røbbergsut, 248.
 Røbberliedel, 211. 339.
 Røbberød; 104: er l.
 169.
 Røbler sammen, 180.
 Røe, 528.
 Røbeen el. Røefod,
 175. 419. 496.
 Røg (har faaet i) 160.
 Røger, 90. 100. 338. l.
 over Lampen, 231. l. for
 en el. lader en l. for sig,
 338. l. hos en, 339. l.
 ferske Rødder, 339. l. det
 bort, 409.
 Røged; og; det som l. 338.
 Røgested, 90.
 Røgning (lærer til) 338.
 Røgt, 90. 338. 339. er l.
 338. 339. bjer til det er
 l. 160. vil neppe blive l.
 338. er ei ret l. 339.
 Røf, 90. 339. er l. 338.
 Røffekone og Røf
 mat, 90.
 Røld; Røldt, 193. 305.
 387. l. veirligt, 185. er
 l. 153. 185. 305. 387. er
 l. og sit, 133. er meget
 l. 305.
 Røldesøge, 170.
 Rømhid! el. l. hid engang!
 og: l. strax! 152.
 Rømmen: er l. af, 285.
 361. er l. af Baaden,
 310: er l. fra ham, 241.
 — fra et andet Sted,
 383. er l. hjem, 488. er
 l. med, 489. er l. ind i
 109. l. til Verden, 127.
 l. under Landet, 505. l.
 bag paa, 480. er aldrig
 l. det, 371.
 Rørm

mindet, 5. 369. f. en
 ster den anden, 216. vil
 snart komme, 105. f. hid,
 52. 248. lader f. hid, 152.
 til, 337. 488. den man
 hen til, 337. f. just til,
 78. f. nær til, 150. f.
 id, 248. f. til Lands el.
 nder Landet, 505. kom
 msider hjem, 488. man
 lube vel ikke komme? el.
 so, see om jeg ikke kom,
 79. f. imod, 337. f. frem,
 9. 41. 317. 361. 403.
 ader f. frem, 404. So
 en f. frem igjen, 392. f.
 llsone, 85. f. frem til,
 104. f. frem med, 34. 41.
 04. f. frem med sin Tale,
 29. f. imøde, 292. f.
 ammen, 180. — for at
 lesterere, 158. — for at
 alde sig lystige, 226. f.
 ær sammen, 44. f. for
 ær, 170. f. ingen for nær,
 81. f. for at blive med
 le, 380. lader af at f.
 79. f. igjen, 216. 540.
 et f. igjen, 389. lader
 et f. igjen, 216. f. igjen
 ved det samme, 541. —
 ved det som allerede var
 lemt, 489. f. jevnlig el.
 elden, 489. f. nu og da,
 f. undertiden, 488. f. for
 e gang paa et Sted, 371.
 derhen, man agter sig,
 4. f. saa langt, 203.
 u. ei f. saavidt som en

anden, 512. f. ei f. med,
 307. f. næsten aldrig ud,
 og: f. altid med, 151. f.
 paa, 292. 300. 383. f.
 uventende paa, 292. f.
 stærk paa, 276. f. bag
 paa, 170. 480. f. over,
 95. f. uformodentlig over,
 170. 300. f. strax; f. tilig
 el. for tilig, 371. f. tret
 te Tid el. tilpas, 278.
 f. ei paa rette Sted at
 finde noget, 354. f. derfor
 el. desaaarsaa, 489. f. fort
 el. seent affled, 121. f. el
 af Stedet el. ikke af Stæd
 ten, 534. 535. f. først,
 el. en forbi, 280. f. en
 tilforn, 121. f. uformærkt
 forbi, 354. f. efter en,
 427. f. bag efter, 431.
 f. efter noget, 108. 245.
 300. f. med noget, 5. f.
 tomhændet, 289. f. fra
 med usorrettet Sag, el.
 f. tilforn, 12. f. vel der
 fra, 297. kan ikke f. af
 sted med, 318. f. ikke ud
 med, 321. lader f. for
 Dagen, 317. 403. f. til
 Verden, 127. f. ikke af
 sig selv, 378. f. ud af
 Drømmen, 107. f. til sig
 selv, 108. 423. f. tilbage
 derefter, 540. f. over. en
 Fjord, 95. f. oven over,
 230. f. paa Grund, 21. f.
 paa Grund, 156. f. an
 paa noget med sahr, 44.
 f. ham

R. ham for Øren, 160.
 R. galt fra, 345. 384. R.
 op af Jorden 284. R. op
 af Vandet, 364. 387. R.
 op i Mængde, 384. R.
 oven i Vandet, og: faaer
 at see R. op. 387. Ei-
 den R. 292. R. i ens
 Sted, 215. 427. R. i Vej-
 en, 26. R. i ulave, 10.
 R. meget an derpaa, 377
 en. Sag hvorpaa det me-
 get kommer an, 378. R.
 ej derpaa an, 293. lader
 det R. an paa ham, 484.
 den. Syge R. sig, 288.
 vil at han skal R. sig 102.
 begynder at R. sig, 154.
 R. en noget ved, 449. R.
 ihu, 77. 388. R. i Tan-
 ke om, 389.

Rone, 125. 232. 318. hen-
 te sig en R. 9. faaer sig
 en R.; misler sin R.; faaer
 sig en anden R. efter den
 forstes Død, og: har igien
 taget til R. 319. vil have
 sig nok en R. og: har flere
 R. 352. lille R. 322. 332.

Ronebaad, 121. 526.
 bygger R. 526. R. med
 Rajal i Folge, 150.

Ronebaadskind, 29. 91.
 410.

Ronebaadstøtte, 277.

Ronebyg, 490.

Ronge; er R. og: Ronge-
 søn, 232.

Rop (en) 82.

Roparr. og Roparrel,
 142.

Roppe, 42. 493.

Rorafsee, og: sneer R.
 281.

Rorð, 413. sat el. det som
 er paa R.; sætter, el. fid-
 der i R. 413.

Rorðtrold, 299.

Rort, 139. 270. 439. R.
 R. 139. 270. 439. R.
 imellem, og: lader R. R.
 imellem, 25. er for R. 125.
 270. gjør for R. 270. kom-
 mer for R. 125. Vejen bl-
 ver R.; gjør Vejen, Som-
 mer el. Vinter R. 188. i
 R. Tid, og: efter R. Tid,
 208. for R. Tid siden, 113.
 R. derefter, 483. er me-
 get R. 270. varer R. 439.
 R. Varighed, 439. R. Vur-
 er, 270. R. for Hovedet,
 47.

Rort (spiller) 116.

Rortaandet (er) 142.

Rorteligen, 439.

Rortere (er gjort) 234.

Rorthalet, 341.

Rortbed, 439.

Rortnebbet; og: er R.
 432.

Rortnæset; og: er R. 432.

Rortskrævet, 3. 201.

Rortsnudet; og: er R.
 432.

Rortspil, 116.

Rortvarig, 439.

Rostbar, 17. 74.

ter meget, 17.
 a se, 16.
 bat (den) 326.
 bbe, 42. 397. 483.
 bbesat, 393.
 bset (en) 108. 113.
 8.
 ft, 318. 478. som har
 478. faaer el. skjenker
 og: søler f. af, 365.
 der ei mere f. 258. har
 stiet, mister, el. stiller
 b sin R. 478.
 ftig, 365. 478. er f.
 4. 478. gjør f. 478. teer
 f. i, 452. spiser f. Mad,
 5.
 ftløs, 12. 288. er f.
 153. 258. 318. bliver
 258.
 ftløshed, 153.
 geselv, 185.
 mbød, 312.
 mpen trækker; og: dra-
 s af R. 188.
 nds; og: sætter R. paa
 ovedet, 304.
 ner, 197. 241.
 psee, 176.
 t, 62. 338.
 tter, 198. f. med
 eglen paa noget, saa det
 der efter, 236.
 t tet Wunde, 198.
 ve, 109.
 ds: en R. med smal
 abning, 158. gaaer i R.
 18. sætter sig i f. for at
 ise, 158.
 dskrund; og: er f. 521

Rride, 6. 158. 251. rødte
 R. 6.
 Rrig (føre med hinanden)
 410.
 Rriger, 19.
 Rringle, 119.
 Rrog (Hage) 177. 307.
 trælles R. 24. 31. R. bli-
 ver fast i Grunden, 289.
 faaer R. fast, 290.
 Rrog (Winkel) 471. kryber
 i Krogen, 472.
 Rrogemiddel, 307.
 Rroger, 177. f. til sig
 307.
 Rrogrøgget; og: er f.
 350.
 Rrones; og: sætter R. paa
 hovedet, 304. R. af et
 Træ, 168.
 Rroner, 304.
 Rud, 68. 347. er el. bli-
 ver tilsværet af R. og:
 kommer R. i Bøsten,
 347.
 Rudhorn, 236.
 Rudmaaf, 347.
 Rum, 311. er el. gjør f.
 311. bliver f. 10. staaer el.
 ligger f. 133.
 Rrumbugt; og: er f.
 414.
 Rrumbøjer, 250. f. sig,
 133.
 Rrumbøjet, 350. er f.
 133. 350.
 Rrumme (en) 66. Rrum-
 mer som falde af Borden,
 176.

Rrum-

Krummer, 311. 350. l.
 jevnlig, 351. l. sig, 311.
 l. sig bag over, 199. lader
 sig l. 350. l. Bugen ind,
 159.

Krummes, 350.

Krumhøget, 350.

Krumkniv, 524.

Krumpen, 79. 343 bliver
 l. 314. 343. 505. foraar-
 tager, at det bliver l. 343.
 er bleven l. 505 l. af
 Engdom, 505.

Krumrogget, 179.

Krumstee, 268. 305.

Krumspring i Dands,
 495.

Krybende; og: l. Dyr,
 348.

Kryber, 348. l. paa, 348.
 l. efter, 348. 390. begyn-
 der at l. og: l. paa alle
 fire, 348. l. op, 156. l.
 ned, 59. l. efter Gælhun-
 de, 69. l. for, 237. l.
 i Stul, 135. l. altid, 258.
 l. under, 193. l. sammen,
 232. l. ind, 389. 407. l.
 ind i, 267. det l. i en,
 157.

Krybeslytte, 69. 390.

Krybling, 101.

Kryds, 413.

Krydsset paa et Legeme,
 239.

Kryllie; og: er paa R.
 Kængst, 469.

Krymper, 79. l. ind, 79.
 343. l. sammen, 71. 79.

314. l. sig for, 153. 232.
 er at l. sig for 153.

Kryster; og Krystel
 Båndet af, 419.

Kræfter; bruger sine l.
 24. af alle R. xii. anvæn-
 der alle R. og: det tager
 paa R. 318. tager R. 258.
 318. stiller ved R. 258.
 har ej R. til; og: R. for
 gaar ham, 258. har kun
 saa R. 414. har ingen
 R. 288. 345. 408. uden
 R. 288. samler R. 258.
 288. faaer R. igien, 318.
 har ej. med usædvanlige
 R. 409.

Krælebar; og: pluffer
 R. 348.

Krælebarling og
 Kræfning, 348.

Krænger, 9. 522.

Kræsen; og: er l. 240. et
 ej l. 241.

Kræsenhed, 241.

Kræver Skyld, 18.

Kudst (er en god) 131.

Kugle, 19. 108. støber R.
 20. lader med R. ej. R.
 der R. ud, 108.

Kugleform, 20.

Kuglerund, 37.

Kul, 68.

Kulde, 136. 185. 305. a
 stærk R. 136. forer R.
 med sig, 153. tager R.
 af, 137. 249. taaler ej et
 taaler god R. 170.

Kulb

Abseiler; og: Røbe
ejdet, 218.

Abstær, 153. er f.
153. 179.

Abter (en Rist) 71. 264.

Abmund (en Rist) 25.

Abmerfuld, 75.

Abmerligt Liv (fo-
er), 355.

Abn, 7. 220. f. saa, 112.

Ab57. f. maadelig, 13. f.

Abor pløisr 14. gjør el. faaer
373.

Abndskab, 107. el. af
hønderlig R.; som skaffer

R.; og: faaer R. om,

107. søger at faae R. hos

ham derom, 435. kommer

til R. ved, 325. 435.

Abndskabsmiddel, 435.

Abrrer (kommer paa) 102.

193.

Abrrer, el. sidder furene

de, 232.

Abrrv, 106. sætter R. 317.

Abrrvemager, 317.

Abrrflen, 237.

Abrrsker; f. for; og: den

man f. for, 237.

Abrrsk; er f. og: Abrrsk
bed, 355.

Abrrler; og: f. efter, 262.

Abrrlling, 355. R. iet Rg,
125.

Abrrllinghøne, 356.

Abrrndig; og: er. f. om,
434.

Abrrs, 237.

Abrrsemiddel, 322.

Abrrser, 81. 322. 509.

Abrrser; og: f. hinanden,
237.

Abrrses, 509.

Abrrsfes; den som f. og 2

nde som f. 237.

Abrrammer, 102. 232. f.

fig, 232.

Abrræmpe (en) 288.

Abrræmpe med hinanden,

349.

Abrrølle (en) 62. 408.

Abrrølebril, 305.

Abrrølede, 305.

Abrrøler; f. af; og: f. fig,

305.

Abrrøles (lader) 305.

Abrrøllig(er) 305.

Abrrøllighed, 305.

E.

Eaad; og: Som ei endnu
har tabt sit E. 199.

Eaaden Hønsesid (en
Vort) 320.

Eaag; og: med el. uden

E. 254.

Eaage, 254.

Eaang 58.

Eaanger; og: E. ud, 58.

E. Høns, 119.

Eaær, 521.

Eaærbeet, 22. 229.

Eaærbrøer, 270.

Eaær, 344. tager E. fra

Eaær, 277. E. for Møns

Te

den;

den; og: har el. sætter 2.
for Munden, 132.
Paa se bujer, 270.
Paber, 28.
Pad; og: er l. 81. 486.
Pad: l. saa være! 14. 456.
1528: l. see! 60. l. ham
have det! 87. l. gaae!
147. 456. 528. l. det blive
deres! 147. l. dig høje!
147. l. mig saae det! 152.
1. l. mig være med Fred!
269, l. ham saa gjøre!
456. l. være, 528.
Pader (en) 224.
Pader, 97. af underlige l.
164.
Pader (spilder) 114. 539.
l. for stærkt, 113.
Pader see, 21. 370. l. gaae
i med, 14. l. gaae ned,
16. l. vide, 23. 160. 324.
329. l. være el. staae i
ro, 26. 73. l. fæ, 131.
288. l. en gjøre ved sig,
hvad han vil, 237. kan
du ikke lade mig være?
269. l. ham gaae, 288.
l. sig sige, 398. vil el. l.
sig staae, 330. 541. l. see,
312. l. en gjøre alle Ting,
378. l. blive som han el.
det var, 457. saet l. 612.
ve, 512.
Pader af, 219.
Pader sit Vard: kan ikke
el. har gnt ved at l. 273.
Pader som man el. seer,
135.

Pades, 539.
Padestof, 208. 114.
Paddes, 82.
Padning, 113. 539. har
l. inde, 538. har sin l.
inde, 539.
Padt, 113. er l. 113. 114.
538. er l. dermed, 538.
begynder at blive l. 539.
meget l. 113. 539. for
stærk l. 113.
Pags: har l.; lægger l. paa;
og: lægger sammen i flere
l. 225.
Pagt: l. inden i 117. l. i
Blod, 116. l. noget over,
522. er l. paa Pand, 310.
er l. paa noget, 260.
Pai, 273.
Palle (en) 475. spær Pallet
sammen paa et Skib,
475.
Pallende og Paller,
238.
Palm, 406.
Pam (et) 405.
Pammer, 406.
Pambed, 407.
Pampe, 59. 250.
Pampebrist, 132.
Pampegrus, 419.
Pampemoos, 49. 248.
Pampesind, 468.
Pampeskillerum, 327.
Pampespeil, 97.
Pampested, 132.
Pampestoel; Træe til l.;
og: arbejder l. 294.
Pampevege, 131. Pand,

b, 319. har til sit E.
 kommer til E. 319. søger
 komme til E. og; saer
 agt til E. 320. sætter sig
 d at boe paa et E. saer
 i sigte; saerer over E.
 gaar paa E.; og smut
 320. til E. 167. mod E.
 57. 491. langt oppe i E.
 91. bedre op i E.; gaar
 ngere op i E.; længst op
 i E.; nærmest mod E.
 3; saerer ind mod E. 167.
 mmer. a. kommen under
 ; lægger ind til E.; om-
 ner ind mod E. og; sæt-
 id mod E. 505. lægger
 enden ind fra E. 69.
 ist E. og; dybt inde i det
 iste E. 495.
 idet, 44. 319.
 idet, 21.
 idflygtig (er) 372.
 dhal (smal) 143.
 aar over en smal E. 143.
 dhal, 168. 303. det
 om boer paa en E. 168.
 id for den (den som et
 aa) 320.
 idfærdt (er en) 427.
 idmand, 284.
 idpelt, 86. har el
 sætter E. paa; og; sæt-
 86.
 idbøje, 92.
 idfiden (saerer for
 aa) 168.
 idflyggen i Vandet,
 128.

Landstrund, 184.
 Land, 46. 76.
 Landvind, 320. 464. blæ-
 ser E. 464.
 Landdyr, 320.
 Land; og; er E. 133. 439.
 er fra E.; de meget E.;
 og; boer E. 439. i. Tid
 siden, 132. 143. tager i.
 Tid, 439. har i. udsende
 med ham, 159. holder
 for i. Det dertil, 152.
 Langbenet, 319.
 Langor: i. just til; som
 det bry, 277. 1111, 155.
 Langfingeren, 197.
 Langhaaret, 257.
 Langlaaret, 256.
 Langmodig, 163. 306.
 er i. 163. 306. 309.
 mod, 306.
 Langmodighed, 163. 309.
 Langskibet, 400.
 Langrumpet, 342.
 Langs, 504. paa E.; sætter,
 er, staar el; ligger paa E.;
 og; det som er paa E. 504.
 saerer E. med, 21.
 Langsø, 398.
 Langstræbet, 301.
 Langsom, 47. 203. 21.
 203. 375. i. 1111. 1111.
 de, 225.
 Langsomme (blide),
 203.
 Langsomt, 47.
 Langsomt, 25. 203. gaar
 i. 111. 24.
 Langstrøgs, 25.
 Te 2 Langt;

laugt; l. iuellem, 25. l.
 borte; re el. som er l. bor-
 te; re. meget l. borte;
 synes det er l. borte; saa
 l. borte; og: er saa l. bor-
 te, 332. exkommen l. bort,
 27. fører l. bort, 95. der
 er l. til, 532. l. til Soes,
 114. ræflet l. 139. er l.
 nedre, 60. l. fra, 54. l.
 fra Hasbrønnen, 233. er
 l. fra, 27. 55. slaer l.
 fra, 27. holder sig l. fra
 andre paa Gangst, 150.
 det bare l. fra, 12.
 angertnet, 420.
 angtræ i en Kajal, 44.
 angvarig, 73. 439.
 angvarighed, 439.
 angret, 438.
 injette, 173.
 p, 102. 186. 365.
 ppet, 102. 211. l. Sol-
 ler, 36.
 ppet (er) 102.
 rm, 160. 371.
 rm'er, 160. 311. 371. l.
 og stier i Harme, 410.
 af Soebrud med Driv-
 sen, 463.
 re, 235.
 til (Bort), 20.
 (Kelt) 50.
 bager, 20.
 telig, 50.
 er, 50. 155.
 er (en) 50.
 et og Laftværdis,

Lafter, 91. kan et bøde
 sig for 2. 439. opvælt
 dermed; Middel at opvæ-
 le 2. og: bryder ud i sig
 2. 495.
 Lattenlig, 445. er l.; gør
 noget l.; og: det hvorved
 man gør sig l. 495.
 Lættelighed, 495.
 Lættmild, 92.
 Lav; og: er l. 273. 388.
 bliver l. 388. gjør l. 273.
 388. bår l. Dødbinger el.
 Strandbredder, og: Slyn-
 ne blive l. 267. 3.
 Lave: bringer i 2. 10. 48.
 sættes i 2. 48.
 Laver til; og l. sig til,
 334.
 Lavere: bliver l. 273. hæv-
 ger l. 23.
 Lavette, 173.
 Lavlændig; og: er l. 267.
 243, 172.
 Lærlig, 32. 492.
 Læregaard; og: bygges
 2. 402.
 Lærelsurv, 234.
 Læretb, 154.
 Lectie, 107. sætter ham 2.
 for; og: har faaet ny 2.
 for, 315. kan sin 2. 325.
 Led, 63. 193. 278.
 Ledemod, 278. b. ant i
 2. 63.
 Ledar; l. den gis; den, man
 l.; og: lader sig l. 483.
 Leder (en) 483.
 Leder efter, 192. 300. 517.
 bei

legghnder at l. efter; l.
 ænge nok derefter; og:
 en, som l. 517. l. op, 81.
 es; og: den, som maae
 edes, 483.
 es efter, 517.
 ig, 14. 73. 112. 318. er
 73. 112. 318. kan ei
 ære l. 73.
 dil, 98.
 fager, 483.
 fager (en); er l. og:
 ar til l. 483.
 fages af; led'faget;
 g; lode, 483.
 , 146. 201.
 de: finder l. til; og:
 oraarfager l. 44.
 r; l. højt; og: l. af,
 2. l. hiertelig, 55. l.
 iertelig ad en, 495. l. i
 mu, 198.
 e (et) 186. 251. arbej
 er i el. ælter l. 251.
 rfad og: 201. far,
 51.
 len, 52.
 ler med, 39.
 ler (en) 52.
 lervfle, 39. 52.
 leme; med l. og: som
 ører til legemet, 491.
 emlig, 491.
 em (et) 193.
 ende Giffenimer, 349.
 er, 8. 16. 129. 198.
 96. 360. l. med, 360.
 ar det at l. med, 362.
 pippe 287. Giffene l. i
 togagghdetiden, 349.

Legetøj, 8. 129. 184. 362.
 Lehne, 70.
 Lehner sig, 69. l. sig paa;
 og: l. op. mod, 70.
 Lehnestuel, 70.
 Leje (et) 119.
 Lejer, 58. l. en, 126. 411.
 Lejlighed, 21. ved l. 101.
 Lejrer sig; den som l. sig;
 og: Lejrplads, 466.
 Lem (et) 63. det mandslige
 el. qvindelste l. 540.
 Lem (en) 254.
 Lemfældig og Lemfæl
 dighed, 152.
 Lemvelig (behandler) 151.
 Lemper sig efter, 151.
 249.
 Lens (pømpet) 114.
 Lenter, 268. l. med, 203.
 l. for at faae en med sig,
 285.
 Lentre, 38. 161. 173.
 Lentjebeen; gjør el. paa
 sætter l. 72.
 Lentier, 38. 161. 529. de
 som l. 529.
 Lentjefil, 161.
 Lesvende og Lesper,
 112.
 Let, 330. er, bliver, el.
 gjør l. og: gjort l. 330. l.
 til Rods; og: er l. paa
 Benene, 330. 498. bliver
 l. til Beens; el. fæker l.
 Trin; og: triner l. 498.
 er l. at overtale, 120.
 Letter, 330. l. op, 187.
 T 3 188.

188. 222. l. 19. 167. for-
løget at l. 222.

Lette 4; 222. 330. n

Lettel, 222. 330. er l.
222.

Letflydende, 389.

Letfærdig; og: viser sig
f. 198. 355. er l. el. Miller
sig l. an, 355.

Letfærdighed, 198. 355.

Letfærdigt; og: er l. 355.

Letnemmet; og: er l.
385.

Letindig, 198. 229. er
l. 229.

Letindighed; og: driver
2. 198.

Letløvet (er) 431.

Levealder, 542.

Levedid; og: har til 2.
373.

Levemåde, 104. 128.
flet 2. 105. god 2. 26.

har den 2. 128. forandrer
sig 2. 105.

Levende, 84. 127. 524.
525. l. Tilstand, 127. bli-

ver el. er bleven l. 524. er
el. gjort, 525.

Levendegjører, 505.

Lever, 127. 525. & med,
125. l. beqvæst, 127.

l. af, 128. 373. har at
l. af, 373 l. vel, l. l. l. l.

l. af, 373 l. vel, l. l. l. l.
l. af, 373 l. vel, l. l. l. l.

l. af, 373 l. vel, l. l. l. l.
l. af, 373 l. vel, l. l. l. l.

l. af, 373 l. vel, l. l. l. l.
l. af, 373 l. vel, l. l. l. l.

l. af, 373 l. vel, l. l. l. l.
l. af, 373 l. vel, l. l. l. l.

l. samlet; og: l. i. l. l. l.
og: l. l. l. l. l. l. l.

op el. el. Dagen op, 182.
l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.
l. l. l. l. l. l. l. l. l. l.

der, 33. 74. l. Pine, 33.
l. Maje; og; l. derover,
74. l. Med, 12. 76. 183.
269. 503. 540. l. Vold,
345. l. ilde, 118. l. Sjene
fordigbed, 128. l. Ont,
355. l. Mangel, 317. l.
vel hos en, 40.
der (fordrager) 16. 125.
225. 289. kan got l. 162.
128. kan ikke l. 342. kan
ingen l. 162. kan ej læn-
ger l. 226.
der paa, 484.
derlig; og; er l. 161.
det; Lidt, 122. 239.
259. noget el. ganske l.
123. er l. 259. meget l.
og; er meget l. 239. hvor
l. 259. anseer for l. 259.
444. saa l. 260. er for
l. el. alt for l. 31. er l. i
den el. har l. i sig; og;
ligger imod l. 113. l. der-
fter; om l. og; for b-
iden, 483. for ganske l.
iden, 482.
ettalende, 329.
lig; 22 fligt; og; 22
316.
er l. 53. 291. er ble-
ven l. 293. ere lige, 53.
re af l. Alder, 291.
bar, 20.
dunst, 392.
ie (ienn el. irer): er l.
79. bliver l. 10. 272.
var l. og; gjort l. 279.
lyder l. 272. er l. med,

291. gjør l. med, 291.
293. det som er i l. Pine
med, 291. er bleven l.
med, 293. l. for, 291.
det som er l. ud for; og;
l. ud for hinanden, 291.
er l. ud for 291. 432. kom-
mer l. ud for, 432. kom-
mer til Stranden l. for
det Sted, man boer, 396.
har el. faaer l. ud for
sig, 432. l. for dine, hans ic.
Dine; og; l. i Dinene
paa ham, 472. faaer l.
paa el. skinner l. i Dinene,
432. l. der el. l. derfra,
482. har det l. f. 496.
Lige (iust): gaar op, el.
flaer l. til, 277. naaer
l. til, 291. l. paa samme
Maade, 457.
Lige (eens): har sin l.;
uden l. og; er uden l. 291.
søger dets l. og; har sun-
den sin l. 293. faaer el.
lader faaer l. Deel, Skieb-
ne ic. 467. agter l. 290.
kunne gjøre en Ting l. opt,
291.
Ligeartede og Lige dan-
ne, 291.
Lige frem: er l. 293. den
som er l. 249. gaar l.
272. bringer l. 279.
Lige og lidig (er) 55. 293.
Ligelydende, 75.
Ligamand (er hans) 291.
Lige meget; og; l. hvilken,
293. det er l. 451. 456.
T. A. 528.

528. — med Ham, el. den,
 293. agter l. 293.
 Elgemænd; og: ere l. 291.
 Elgesom, 441.
 Elgestøre, 35. 291.
 Elgesfugl og Elgeskø-
 ne, 144.
 Elgende, 393.
 Elgendesæ, 17. 359.
 samler sig l. 359.
 Elgger, 118. 318. l. ned;
 og: l. ilde 118. l. begra-
 ven, 106. l. paa Siden,
 91. l. paa Siden i Van-
 det, 290. Baad re. l. paa
 den ene Side, 513. l. ved
 Sit * sen el. ligge sam-
 men 499. l. høs, 239. l.
 vaagen l. med Klæderne
 paa, 290. l. paa Bugen,
 22. 393. el. næsarus, 393.
 l. stille oven i Vandet, 388.
 l. paa Ryggen i Vandet
 319. l. og strækker sig af
 Hede, 410. l. for Døden,
 500. l. paa, 155. 295.
 353. l. paa Væg, 144. l.
 paa Luur el. Udflid efter,
 163. l. og rider paa store
 Bølger, 172. l. paa Køl-
 sen, 65. 220. l. over for
 Vejre el. Wind, 401. l.
 under, 59. l. under Bris-
 en, 155. l. under Vandet,
 17. l. for at tørres, 351.
 l. til Tønsel, 353. Fabr-
 toiet l. fast paa Goven,
 513.
 Elgges paa, 295.
 Elgested, 118. 144.
- Elgae Væg, 144.
 Elghed (har) 53.
 Elglæde, 332.
 Elgelse, 52. 53.
 Elgelsevis, 53.
 Elgør, 53. 243. l. ved;
 og: l. sammen, 53. l. ef-
 ter, 105. 261.
 Elgnes ved, 53.
 Elgnet efter, 105.
 Elgtorn; har l. og: Elg-
 tornet, 532.
 Elim, 296.
 Elimlap, 246.
 Eline, 21. — at trække ud
 get paa, 316. — at binde
 fast med, 383. Som er
 fæjet til l. 383. sidder paa
 l. 97.
 Ellefinger, 71.
 Ellehuis, 32.
 Elmer; Elmes og El-
 met, 296.
 Elnd, 152. 178. er l. 178.
 viser sig l. imod, el. be-
 ægner lindr, 151. l. Op-
 forsel, 152.
 Elndrende, 312.
 Elndrer i Kulden, 249.
 — i Gærten, 251. 312.
 Elnoal, 279. 495.
 Elnter. og Elnter,
 Redskab, 495.
 Else (hinder) 312.
 Elst; og: kommer til med
 l. 370.
 Elster sig frem el. fra, 151.
 — til, 151. 380.
- Elstis,

tig, 369. l. Adfærd, 170.
 tig heb; 369.
 1; Livet, 127. 128.
 25. uden L. 34. det er
 hans L. og: har at talke
 or sit L. 128. har L.;
 remdrager sit L.; fortsæt-
 ter L. saa ogsaa; faaer
 angst L.; kan ej komme,
 el. vil ej, af med L.
 og: Livets Korpsheden,
 128. i dette L. 247. gaar
 med L. i Hænderne, 283.
 tager L. af sig selv, 356.
 mister L. og: tvivler om
 hans L. 380. har kun lidet
 L. el. er endnu lidt L. deri,
 525.
 vagtig saaledes, 457.
 vbaand, 197. 485. bin-
 der L. om, 197. L. paa
 en Barnepejs, 159.
 ve (troer ej til) 72. 500.
 vegen; og: har til L. 126.
 velig, 525.
 vet, see: under Liv
 vskare (er i) 84. 371.
 vskengt, 108.
 vskophold; og: det som
 hører til L. 128. søger
 L. 70.
 vstykke, 4. 491.
 v, 116. 331. 377. koster
 L. 116. L. til en grov Vægt,
 222. *lille*
 vde (en Vise) 37. 412.
 Voraad af L. 37. faaer el.
 labrer efter L. 37. tager L.

37. 339. koster L. og: spå-
 ser L. 339.
 Voddese, 37. 408.
 Voddese, 161.
 Vore, 311.
 Vost, 148. 209. paa L.
 148.
 Voger med Rumpen, 239.
 529. den som L. 529.
 Vokkemad, 279. koster L.
 for Waager; sætter L.
 paa el. Kælden har L.
 279.
 Vokker: l. med sig, 126.
 l. til, 314. l. et Dyr til
 sig, 168. 323.
 Vomme, 184.
 Vommehur, 134.
 Voom, og: L. striger, 175.
 Voppe, 364.
 Voppeurt, 234.
 Vort, 31.
 Vos; og: er l. 178. gjør l.
 383.
 Vosser, 113. 114. 310.
 539.
 Vosjes, 539.
 Vov (Vud) 120. giver L. 119.
 Vov (Priis) 300. 139. nyder
 L. 539.
 Vover (priser) 300. 539.
 Vover (forfatter) 529. l.
 noget, 530. 531. l. en no-
 get, 297. 531. den som l.
 noget, 530. l. got, 105.
 l. det ikke for engang i sin
 Tid, 159.
 Voved (priser) 539.
 T 5 Lovet

Lovet (priset) 300. 539.
 l. være! 539.
 Lovet (forfættet) 530. den
 noget er l. 531.
 Lovfast, 226. 297. er l.
 226. 297. 445.
 Lovfasthed, 226.
 Lovgiver, 119.
 Lovsang, 539.
 Lovsanger, 147.
 Luart, 50.
 Ludende; og: Luder
 med Hovedet, 271.
 Lue: Raffer i L. og: Raaer
 i lys L. 97.
 Luen i Haanden, 144.
 Luer, 97.
 Luffer med en Baad, 307.
 Luft; Luften, 422. fri
 L.; i fri L.; nærmere. el.
 allernærmest mod fri L.
 og: den store L. 422. træk-
 ker L. 258. tøl L. 312.
 Lader en Blære faae L.
 el. den stilles ved sur L.
 293.
 Luffer, 43. begynder at
 l. lidt, 196.
 Luftbømmelen, 422.
 Luftning (liden) 196.
 Luftreise (glor) 105.
 Lustreret, 501. L — 8
 Nabning, 500.
 Luftspring (glor) 357.
 361. — over noget, 492.
 Luge (en) 254.
 Lugt, 292. har el. er uden
 L.; det som har stærk L.;
 Raffer god L. og; har ber-

bogelig L. 437. det er en
 bogeligt at faae L. af,
 494. hvilken angennem L. 1
 494. har et. faaer L. af,
 270. gaaer efter L. 279.
 stem L. 386. har stem L.
 ved sig, 386. 493. giver
 stem L. fra sig, 386. L.
 af Histe, 313. L. af Ræ-
 ve, 445.
 Lugter, 270. l. til, 237.
 270. faaer at l. el. lader
 l. 270. l. efter, 279. det
 l. 49. l. vel, tilde, hørlig
 el. stærkt, 493. l. angø-
 nemt el. got, 494. brod
 l. der efter, 451. l. fiskei,
 313. l. af Ræve, 445. l.
 stemt af ens Hænde el. fiskei
 386.
 Lugtes til (det som) 237.
 Lugtet; og: bliver l. 270.
 Lulle (et) 254. 262. har
 til L. 254.
 Luller, 254. l. til, 246.
 l. til for en, 254. l. 4
 254. l. el. har l. i Laab,
 344. l. op; l. op for; og:
 l. en op, 254. l. Wihene
 op; og: l. dem op paa en,
 518. l. med, 254. l. sig,
 246. begynder at l. sig,
 251. l. Wihnd, 73.
 Luller i Laab, 344.
 Lult, 254. er el. er bleven
 L.; et l. el. bleven l. og l.
 er el. l. 254.
 Lumpyen Røbet, 296.
 Lumb

nd (en Eng) og fanger
2. 209.

ne: er el. bliver sat i og
2. 476.

net om Drege, 202.
336.

uge; og: spiser 2. 385.
uden; og: er l. 299.

rende (kommer) 151.
rer sig paa, 151. du

kal l. ham, 326.
røstful, 476. gjør el.

har det til 2. 476.
re flytte, 476.

rested (beqvemt) 163.
sefanger; Luslam;

og: bliver 2. 231.
nat, 202. er l. 202.

336.
ur (ligger paa) 163.

476.
us, 231. er fuld af 2.;

fanger el. søger efter 2.
231. faaer 2.; kommer

2. af; og: øder 2. 232.
vriden, 50. paa 2. og:

fabrer forbi paa 2. 39.
d, 160. 311. 416. giver

2. efter, 371. giver 2.
lange horte, 160. giver

2. fra sig, 174. 311. 2.
af Pilekast el. Skud, 71.

hant 2. 168. Kasser and
2. 311.

de (har) 245.
besuld; og: er l. 245.

delig: er l. 300. hører
noget l. 303. l. talende,

2382.

Lyder, 120. 273. l. ille,
120. stræber at l. 274.

Lyder (det) 67. hvad l.
det efter? 451. l. af Pile-

Kast el. Skud, 71. l. huilt,
168. — langt fra, 117.

178. l. smukt, 311. 454.
bringer til at l. smukt, 311.

Lyder efter; og: er Lyd
hør, 438.

Lydig, 120. 273. 330.
el l. 273. 330. viser sig

l. 120. 274.
Lydig ved, 274. 330.

Lykke, 372. 2. var det el.
til at 2. 34. medbringer 2.

el. hindrer i sin 2. 372.
søger 2. 373. har nu faaet

2. med sig, 245. han havde
2. med sig, 302.

Lykke paa noget, 336. med
2. i Enden; og: gjør el.

binder 2. paa, 336.
Lykkelig, 372. er, bliver

el. gjør l. 372. priser l.
372. 539. l. du el. han!

372.
Lykkeligen, 372. faaer

en l. hjem, 297.
Lykkesmiddel, 372.

Lykkespil; og: spiller 2.
116.

Lykkested, 372.
Lykkeskighed, 372.

Lynen og Lynd, 124.
Lyb, 181. 295. er 2. 181.

2 har 2; tander 2.; bruger
til 2. og: søger efter med

2. 2957. slaaer i end 2.;

og: gaaer af L. 459.
bringer el. bragt for L.
37.

Løsende Middel, 295.

Løser; og: l. en, 295. l.
i Kuld og Rion, 216.

Løsestage, 295. Løse-
tænde, 317.

Løstgæst; og: er L. 452.

Løshed, 181.

Løstehaar; og: som har
faaet L. 492.

Løster, 232. 414.

Løstner, 124.

Løstning, 124. 181.

Løst, 98. 155. 374. 376.

har L. 98. 187. 376, har

L. til, 98. 155. 160. 225.

374. opvækker L. el. er at

faae L. til, 98; opvækker L.

hos 98. 155. 374. end L.

98. 376. faaer L. til, 154.

186. 374. 377. det som

udgjør end L. og: op-

vækkes derved til L. 155.

flaffer L. 187. L. paakom-

mer stærk, 194. hvilken

L. 316. den som har L.

til noget; det man har

L. til; har L. til alt hvad

han seer; og: den som

har L. til alle Ting, 374.

god L. og: faaer nu for

Alvor L. 377.

Løst(er) i) 98.

Løstelig; og: er l. 98. 316.

l. for Diet; er l. at se;

og: flaffer andre; noget l.

at se, 473. l. at have
med at bestille, 377.

Løsten (det man vil have)
377. L. flidrer mod Rion
det, 490.

Løsten efter noget, 155.

er l. 98. 225. meget l.

og: er meget l. 374. gjør

l. 155. 374. l. efter det

andet Rion, 490.

Løster (en) 72.

Løster (som du) 140.

Løstes ved; 225.

Løstlig, 355. er l. 187.

466. gjør sig l. for at

bebaae, 473.

Løstlig! 24. 87.

Løstighed, 355. er el. fahre

rer til L. 440. lader al L.

fahre 306.

Løstirer, 57. 58.

Løststed, 316.

Løstvaagen (ligger) 80.

Løver, 101. 407. den som

l.; l. stærkt el. gjerne; l.

om el. ham paa; l. fot

en; l. aldrig; og: brin-

ger-til at l. 407.

Læbe, 174.

Læberflaase, 162. 179.

385.

Læderspand, 102. 179.

Læe; og: kryber el. kommer

i L. 336. lader krybe i L.

hos sig, 303.

Læsidens; og: fra L. 336.

Læg (sper paa et Klædebon)

353.

Læge (en), 154. 246.

Læge

gedom, 154.
 gefinger, 260.
 gelind; (er el. har got)
 251.
 gemiddel, 154. 352.
 gende (er) 352.
 geplaster, 251.
 ger, 154. 246. 380.
 god el. vanstelig l. 251.
 ges, 380. Gaaret vil
 l. 251.
 gge l. 333.
 ggen paa et Been, 272.
 gger; l. hen, 106. lo
 paa el. udi, 97. l inden i,
 117. l. det paa noget,
 260. l. Hovedet paa, 20.
 . Gaand paa, 346. l. ud
 for at tørres, 120. 351.
 . og, 359. l. tilrette, 48.
 . under, 59. l. under no
 get for at bærres, el. l.
 Skul, 336. l. over,
 154. l. paa Hjerte, 140.
 . paa Land, 148. l. ind
 til Landet, 505. l. til ved
 Stranden med sin Bæd,
 121. l. fra Landet, 63. l.
 efter sig, 189. l. Varen
 nd, 191. l. sammen, 79.
 333. 354. l. Lag paa el.
 sammen i flere Lag, 225.
 . sammen med Enderne
 forbi hinanden el. l. over
 vert, 344. 408. den læ
 ande l. sammen, 541. er
 il at l. sammen, 333. l.
 Riedelen til Rog, 338.
 . i Bæd, 116. l. an;

og; l. an paa, 43. 935. l.
 sine Binger bag over, 206.
 l. Hatten frem, 333. l.
 Lodder tæt paa hinanden
 i en Kreds at tørres, 408.
 l. til, 14. 30. 190. 191.
 216. 467. l. en Ordene
 i Munden, 330. l. for
 Dagen, 324. l. sig, 118.
 118. har l. sig; og: l. sig
 tilig, 118. l. sig i Her
 berg i et andet Huus el.
 Telt, 498. l. sig bedro
 hen, 98. l. sig paa, 295.
 l. sig over for; at holde det
 ned, 353. l. sig op mod
 noget, 505. l. sig paa Bue
 gen, 393. Bæret l. sig,
 27. 154. Bælgerne l. sig,
 250. Bæd el. Glæde l.
 sig paa den ene Side, 513.
 Lægt, 380. bjer til det bli
 ver l. 251.
 Lægte, 30. tilkøstet, l.
 223.
 Læller, 86. er l. 240. en
 el l. 241. gjør sig l. for
 en, 235.
 Lænd, 197. har out i L.
 197. bær noget over L. 239.
 Lændebeen, 226.
 Længde, 439. 532. har L.
 439. af, el. har, forholds
 mæssig L. 439. efter Læng
 den; stiler efter L. og:
 kommer til at staae el. lig
 ge efter L. 504.
 Længdestriber, 59.
 Længt, 24. 439. er, be
 staaer

i flæder, af. flæder l. 73.
 været l. 24. 73. 439. hvor
 l. 3 forholdsmaassig l. og:
 været saa l. 439. er l. om,
 373. er ej l. om el. betæn-
 ker sig ej l. paa, 153. l.
 ejt, glemte el. brugt,
 362. er nu l. siden; og:
 i tilforn, 267. for alle
 l. siden, 482. l. for 434.
 Længe: er l. dorte, 433.
 læder, gaar l. ned, 23.
 Længes (Dagen) 3.
 Længes efter, 75. 155.
 533. l. inderlig, 155. 194.
 209. værd at l. efter, 533.
 Længsel, 135. 194. 533. vil
 l. l. til; og: træffes el.
 forgæder af l. 194. Læng-
 selen driver, 209.
 Længselsfuld, 155. er l.
 75. gjør l. 155.
 Længst horte, 139. 331.
 er l. dorte 532. er el. boer
 l. oppe i landet, 167. 188.
 Længse, 42. 160.
 Længselig, 260.
 Længst, 42.
 Længdem, Lære, 10. 107.
 Lærebog, 10.
 Læred, 42.
 Lærelid, 453.
 Læser, 106. l. til sig, 107.
 l. fra sig, 10. 107. lat liden
 de, 106. l. en anden, 107.
 l. sig til; og: læder sig l.
 453. bruger tid at l. og:
 det man først har, at l.
 107. kan l. l. 285.

Lærer (en) 10.
 Lærestille, 10. 107. 433.
 Læretætte, 368.
 Lærling, 10. 107.
 Læd, 539. har el. begynder
 at faae l.; har stort l.
 og: har det til l. 539.
 Læser; og: den som l. 61.
 l. uden ad, 27.
 Læser og Læses,
 539.
 Læset (et) 538. — dermed,
 539.
 Læst, 138. 184. sætter paa
 l. 184.
 Løb (er i) 228.
 Løbebane, 23.
 Løbet, 23. 227. 342. l.
 paa, 23. 282. 505. l. efter,
 og: l. om lapp, 23. l.
 efter en med noget, 244.
 l. en anden i forvejen,
 434. l. en forbi, 280. l.
 fra en til anden, 45. l.
 hifi og her, 183. l. stæde
 frem og tilbage, 178. l.
 bag efter en Stæde, 277.
 l. af med, 64. l. hurtig, 121.
 l. i fuld Spring, 493. l.
 overens, 282. l. paa sig,
 301. l. efter Gælhunde
 paa Hæn, 339. l. paa
 Skæfter, 403. l. og slæder
 med Dørene, 362. l. ef-
 ter Læbet, 319. l. i Vej-
 ret, 221. 322. l. hastig
 i Veiret, 443. l. rundt,
 49. 183. l. an, 8. 173.
 l. paa med, 250. l. til
 Giede

kjæls af Gortrybelse,
 99. l. ud, 42. 227. det
 aarde l. op, 193. l. op
 Sammen, 211. l. igjen-
 em; og: det som l. 228.
 vild, 464. — i noget,
 23. — i det meget, 521.
 at l. vild, 523. l. fejl,
 35. l. over; og: beghnder
 t. l. over, 542. Munden
 paa en, 174. Munden,
 Lænderne l. i Vand,
 66. 455. Baanden l. let
 den paa Bolgerne, 174.
 sammen, 133. 212 l.
 i i Lænde, 389. l. ilde
 l; og: Kunde snart lo-
 et ilde af, 98.
 te, 530. igjentager l.
 l. igjentaget l. 531.
 ter, 222. l. op, 19.
 19. 222. l. Armen i
 leiret, 426. prøver at
 og: Det som hører Kræf-
 til at l. 222.
 es; Læstet; og: er
 222.
 n; og: siger l. 407.
 nagtig; er l. og:
 gnagtigbed; 407.
 nebold; 407.
 ner; og: er en l. 101.
 7. holder for en l. 407.
 rlig; og: stiller sig
 an, 495.
 362. det man faaer
 skal have i l. 222.
 gang, 176.
 er el. gik 363. gaer,

hælles el. brætter l.
 138. gjør l. 363. 383. som
 snart gaar l. 338. slipper
 l. 42. 383. slippes el. slup-
 pen l. 383. slider l. 248.
 slider l. 179. 248. ~~der~~
 man slider l. med 175.
 igger l. 240. 408 l.
 Sne, 255. 405. har løse
 Haar, 246. for det løse,
 111.
 Læstigt, 39. 52. 364.
 lever l. 39. er l. 364. l.
 Levnet, 39. bruger l. Skif-
 t Mørke, 223.
 Løfelig; og: er l. 358.
 Løfer, 187. 383. l. op i
 ind Dele, 122. l. sit Haar,
 187.
 Løfer af, 427. 428. l.
 hinanden af, 307. 428.
 de som l. hinanden af,
 428.
 Løst, 187. 383.
 Løst, 240. lader Haar-
 rene l. 20.
 Løst, 314. er Løst,
 240.
 Løst 42. 383. er l. 42.
 187.
 Løst sig (horn el. Been),
 490.
 Løst, 175.
 Løst, 359.
 Løst, 268. 366. faaer el.
 taber l. 366.
 Lovetand, (en Bæst) 54.
 Løst, 366.

Ma a sagtaget, see u.
377. m. have, gøre u.
378.

Maade (Stil) 104. stem
M. 104. god M. 195.
paa den M. 456. paa drin-
ne M. 112. beegner paa
den M. 456. lige paa sam-
me M. 457. paa hvad
M. ? 170.

Maade (Maal) 282. 333.
holder M. 442. uden M.
og: kunde man dog bruge
M. 442. til M. el. brug
M. ! 123.

Maadelig, 442. er kun
m. 13.

Maadelighed, 442.

Maage, 269. fanger M.
137. 269. 382. 519.

Maagefanger (en) 269.

Maagefugl, 389. 519.

Maal, 75. 203. 282. 289.

325. 333. 538. har til sit

M. 203. det foresatte M.

434. M. man søger at

træffe, 262. 271. sløper

M. ned, 271. styder til

Maal, 289. tager M.

af, 261. 277.

Maaler, 325. 333. 538.

m. deri el. berefter, 333.

m. dermed; og: m. noget

efter, 538.

Maaler (en) 333.

Maaleid (hvude sammen).

258.

Maane, 41. 182. M. rim-
ner; fuld M. el. ny M.;
M. er i 1ste eller sidste
Quarteer, 41. er ny M.
538. er tiltagende M. el.
M. voxer; og: er fuld M.
116.

Maaned, 182. næste M.
14.

Maanedlig Renselse
(saar) 497.

Maanstin (er klar) 182.

Maaslee, 100.

Mad, 287. 298. 395. (14)

sætter M. frem, 63. la-

ver M. 287. saar M.

297. giver el. skaffer M.

298. M. man har i Run-

den, 466.

Madile, 234.

Madig, 70.

Madkurv, 462.

Madluse, 90.

Madpøse, 462.

Maage, 91. har til M.;

har ingen M.; begge M.

og: ere M. 91.

Mager, 407. 415. er m.

407. bliver m. 407. 414.

518. gjør m. 407. er blø-

den m. 415.

Magerhed, 407.

Magnet, 155.

Magt, 518. bruger M. 39.

saar M. over, 51. kan

et saar M. med, 51. 401.

et vel ved M. 27. 518.

M. af

Malblomst, 54.
 Malle, 336. med M. og:
 gjør M. 336.
 Mallemulle. (en Engl)
 158.
 Maler, 5. 53. 56. 148.
 m. med-rødt, 146.
 Maler (en) 5.
 Malerier, 53.
 Malerpensel, 146.
 Malet, 148.
 Malleskrat og Mal-
 ler, 117.
 Malt, 116.
 Maad, 413. 542. har til
 M.; tilkomme M.;
 mister sin M.; og: gift
 M. som holder Høst, 542.
 M. og Rone, 28. 319.
 413. M. i sin Maad, 150.
 har sin M. til at stille sig,
 302. er Maanden, 369.
 Jeg er vel Maanden? 379.
 vil have M. 360.
 Maadbar, 492.
 Maadig; og: viser sig m.
 39.
 Maadbræder, 126. 499.
 Maadfollebaad, 150.
 bygger M. 151.
 Maadlerne i Halsen,
 192.
 Maadlige Lem, 540.
 Maadsperson, 38. 39.
 Maadfyg, 490.
 Maader, 104. det er hans
 M. og: har slem M. 104.
 Maage, 30. 94. 174. m.
 samlede, 94. m.; faaer

m.; overmaade m.; m.
 gange; og: gjør m. gange,
 174. Er el. bruger for m.
 30. tager sig m. Ting for
 paa een gang, el. har man-
 ge Jern i Jlden, 66. m.
 Maasiden, 46. 143. m.
 Uger el. Dage siden, 132.
 Maange haande Tanker
 (har) 464.
 Mangelantet, 223.
 Mangel, 12. lider M. 77.
 517. bringer til at lide M.
 77. lider M. paa, 517.
 Mangelpost, 12.
 Mangfoldige, 30. 174.
 ere M. 30.
 Mangfoldighed, 30.
 Mangler, 12.
 Mangler (ruller) og
 Mangletræt, 250.
 Maanet, 316.
 Marren (rides af) 331.
 Marflur, 218. 277. 537.
 er opødt af M. 218.
 Mark og Markes
 boer, 280.
 Markspindel, 310.
 Markspurv, 280.
 Marksyre (den langbla-
 dede), 510.
 Marksvin; og: fanger M.
 312.
 Markv, 345. 444. 490.
 tager M. af Been, 345.
 444. er stilt ved el. ud-
 hales sin M. 345. spiser
 M. 346. har ingen M.
 i Benene, 346. blot M.;
 Uu

er uden M. og: har ei
 sonderlig M. 490.
 Marvebeen. og Mar-
 veslee, 346.
 Marvet (meget) 490.
 Mast, 116.
 Mast, 277. gior M. og:
 rejser M. 277.
 Mat, 178. er m. 353. 318.
 bliver m. 318.
 Materie i Saar, 253.
 fuldt af M. og: samler
 M. 253. M. i Hine, 417.
 med M. og: hans
 Hine ere fulde af M. 418.
 Mathed, 153.
 Matrads, 155.
 Matrone (gammel) 309.
 Matros, 221.
 Mave, 16. 270. sætter M.
 ind; og: drager M. ind
 af Gult, 159. har ont i
 M. 270. 271. har en god
 M. og: skaffer got i M.
 270. faaer en stor M.
 270. faaer en tyk M. og:
 skaffer tyk M. 271.
 Mavedraaber, 270.
 Mavekallun, 16. 89.
 177. spiser M. 177.
 Mave, Medicament,
 270.
 Mavepine (har) 271.
 Med; er m. 14. 100. gior
 m. 101. giver m. 289.
 467. sender m. 289. gaer,
 regner, tager, regnes, ta-
 ges ic. m. 467. m. huan-
 den; og: tage Deel. m.

higanden i. 467. fører M.
 sig, 101. 289. faaer m.
 sig, 102. 289. vil have m.
 sig, 102. har el. har intet
 m. sig; har m. sig til en;
 og: bringer m. sig, 289.
 Medarving; og: har til
 M. 217.
 Medbejler; og: er. hans
 M. 121.
 Medbragt, 289.
 Medvør (har) 336.
 Meddelelse, 67. 101. 503.
 504.
 Meder, 335. 526. m. paa,
 335. 496. — med Huan-
 den, 334. den som m.
 og: det man m. paa,
 335.
 Medfølger, 101.
 Medført, 289.
 Medhold; og: finder M.
 hos, 22.
 Medhustru, 66. 351.
 har el. vil have M.; er
 M. og: har til M. 352.
 Medicament; og: laver
 M. 154.
 Medlidenhed; og: er m.
 272.
 Medlidenhed, 272. af-
 fer M.; viser ingen M.
 og: fortjener ei M. 272.
 Medmenneske, 125.
 Med mindre, 220.
 Medtager, 64. 101. 289.
 467.
 Medtaget, 289. 467.
 bliver m. 61.

edvinder (er) 107.
 edvind, 490.
 eel, 24. 153. 176.
 eelbær, 211.
 eelrakken, 157.
 eelstov, 176.
 een (har ingen) 445.
 eenføre; og: er m. 255.
 eent, 525.
 eerst, 380. 442. giver
 sig m. af med, 380.
 eget, 23. gjør m. af,
 35: gjør el m. deraf, 380.
 tager imod el. rummer m.
 113. for m. 442. er el.
 bliver for m. 30. 442.
 gjør for m. 442. — af,
 30. 124. 153. 442. — ved
 en, 442. det som er for
 m. og: el for m. 442.
 det er el. var m. 14. 16.
 38. 45. 52.
 egler imellem, 292.
 egler (en) 292. 395.
 ejer, 200. 201.
 ejer (en) og Mejer,
 201.
 elancholisk (er) 111.
 ellem, see Imellem:
 m. Benene; og: m. Di-
 nene, 25.
 ellemdeel, 25.
 ellemgiærde, 476.
 ellemhud (tynd rød-
 agtig paa Hvalen) 242.
 ellemkomst, 25.
 ellemrum, 25. 143.
 fort el. langt M. 25. M.
 er brækket nd paa Par-
 pyntbenet, 143.

Mellemstind, 176.
 Mellemspæl, 246.
 Mellemst; og er m. 25.
 Mellemtid (fort) 25.
 Mellemvæg, 476. gjør
 M. paa et Sted el. op-
 retter Skind til M. 476.
 Melk; er el. har M.; tyk
 M.; spiser, drikker el. la-
 ber M. 117.
 Melketand, 432.
 Melodie; sat paa M.;
 samme M.; smuk el. stet
 M. 75.
 Men, 220.
 Mener, 140. 141. 369.
 435. m. det han siger,
 109. m. intet dermed, 14.
 m. ej oprigtig, 369. m.
 noget om sig selv, 241.
 m. at han kommer, 375.
 m. at Sagen slaar paa
 gode Bødder, 480. leg
 meende, 538.
 Menige Mand og Me-
 nighed, 101.
 Mening, 140. 303. siger
 sin M. 279. 280. 302.
 303. faaer M. af, 435.
 det var Meningen, 258.
 det var og min M. 14.
 Menniske, 125. (469)
 velskab el. smukt M.;
 fieme el. skyt M.; uselt,
 uindværdigt el. beklageligt
 M.; har ingen el. er øde
 for Mennisker; og: der er
 M.; 125. tilhørende, uaf-
 skjælsagen, el. tilsoeg-
 Uu 2

M.; tilhører det **M.**;
 Fløber **M.** og: løfter
M. med sig, 126. gam-
 melt **M.**; bliver et gam-
 melt **M.** og: er et **M.**
 127. et ont **M.** 125. 289.
Menneskefjende; og:
 er en **M**enneskefader,
 289.
Menneskefjærlig, 126.
 162.
Menneskefjærlighed,
 126.
Menneskelig, 423.
Menneskeligning, 126.
Mennesketraad indført
 paa et Gulv, 499.
Menneskeleven; og: er
M. 289.
Menneskelever, 129.
Mere, 24. 29. m. af det
 Slags, 147. er ei m.
 deraf, 218. har ikke m.
 321. 449. hvem der dog
 havde m. 409. kan ei gjø-
 re el. rumme m. 425. m.
 end andet; er el. gjør
 noget m. end andet; og:
 gjør det m. end en anden,
 442.
Messing, 169.
Mester: er bleven **M.**
 af, 377.
Metal, 169.
Mide, 331. fuld af **M**ider,
 332.
Middag (er) 197. er over
M. 514.
Midaldrende, 542.

Middel (et) 21. 104. 378.
 bruger som **M.** 378.
Middelmad, 24.
Middelpunkt, 25.
Middelvej (vilde Fødder
 gaar) 442.
Middel-Ver, 206.
Midler (Ejendoms) 357.
Midler (en) 292.
Midnat (er) 197.
Mide: m. om Livet; m.
 over; og: m. paa, 197.
 den som sidder m. i Bør-
 den, 197. er el. kommer
 m. ud fra, 437.
Midte; **M**idten, 25.
 197. over, ad, el. i **M.**;
 træffer **M.**; det som er
 paa **M.** af noget; og:
 lige **M.** 197.
Midterst, 25. 491. er
M. 25. er paa det m.
 197.
Midtvæjs, 25. er omtrent
 m. 261.
Mig, 513. Som m. og:
 egentlig m. 513. af. m.
 selv, 89. 513. ved el. hos
 m. selv, 89.
Mild, 395. bliver m. 292.
 394. gjør m. 394. er m.
 og: bliver m. mod en,
 395. er bleven særdeles m.
 402. det hvorved man bli-
 ver m. 395. bliver mildt
 Veirigt, 249.
Mildhed, 395.
Mildner (det) 249.
Milt, 255.

indelfe; og: faaer el.
 har M. i Samvittighe-
 den, 389.
 under om, 77. M. sig
 ikke, 378.
 tude s: det mgn m. om
 i Samvittigheden, 389.
 indre, 260. er el. bli-
 ver m. 260. gjør m. 234.
 260. er gjort m. 234.
 indst; og: er m. 260.
 ine; ved mine egne
 Kræfter og Formue, 513.
 ine (gjør med Minen)
 135.
 inespog (bruger) 135.
 iakfist, 39.
 irakel; og: gjør M.
 40.
 sbringer, 61. M. i
 in Tale, 458.
 sbæder, 375.
 sfornøjet, 43.
 sgjærning, ix. 375.
 shaab, 306.
 shaabende; og: m.
 lderol, 306.
 shaaber, 229. 297.
 os. m. om, 229. m.
 esaarsag, 230.
 shandler, 350. 375.
 n. uforfkyldt; 480.
 shandlet, 390. 375.
 n. uforfkyldt, og: bli-
 er m. for det man ej veed
 fat sige, 480.
 shandling, 350. 375.
 skjender, 4. 357.
 skundelig og Mi-
 kundhed, 272.

Mismodig; og: bliver
 m. 15. 43.
 Mismodighed, 40.
 Misten, 465.
 Myster, 179. 464. m.
 med alle, 465. vil ej m.
 74. det man ej vil m.
 465.
 Mistes, 179. 464. m.
 med alle, 465.
 Mistet, 179. 464.
 Mistrøster, 28. m. sig,
 229.
 Mistrøstighed, 229.
 Mistænker, 344. m. der
 for, 345.
 Mistænkt; gjør sig m.
 345. det man har ham
 m. for, 345. har hende
 m. for sin Mand, 308.
 har ham m. for sin Konge
 414.
 Misundelig; og: er m.
 365. 429.
 Misundelse, 429.
 Misunder, 365. 429.
 Mod: faaer M. 401. sætter
 M. i, 424. 452. bliver
 ved et frit M. 424. har
 M. paa, 110. 124. 374.
 taber M. 35. 43. 124.
 165.
 Mod (imp): har m. sig,
 19. m. Vinden, 50. fah-
 rer m. Strømmen, 240.
 Modbydeligt; og: har
 Modbydelighed for,
 118.
 Moden (er) 176.
 Uu 3   Moder,

Moder, 32. 40. 51. 332.
384.

Moderen i Livet, 92.

Moderløs, 40.

Moderes Gudsfinder-
barn, 7.

Modfalden, 43. bliver
m. 485.

Modgang, 269. har M.
128.

Modhage, I.

Modløs (er) 306.

Modsiget, 50. m. hinan-
den, 275.

Modstaaer, 19. 50. 52.

Modstand (finder) 8. 282.

Modstander, 19.

Modstridig, 352. er m.
330. 352.

Modstræber, 52.

Modstrøm, 240.

Modvillig (er) 120.

Modvænde: til m. Side;
og: sårer til m. Side,
413.

Modvind; og: er el.
har M. 50.

Morsom, 328.

Morskrum, 510.

Mors, forskellige Slags
findes anførte, 133. 246.

248. 252. 337. rykker M.
133. lægger M. Vege

paa Lampen, 248.

Morals; og: gaar i M.
255.

Morbroder, 34.

Morder, 129. 499. er en
M. 129.

Mordisfindet (er) 500.

Morsfaber, 57.

Morgen: I M. 15. sætter
op til M. 15. vil rejse i
M. 16. om Morgen, 515.

Morgearbejde (glor)
515.

Morgendag, 16. 181.

Morgenrøde og Mor-
gensternen, 181.

Morgenstunden, 515.
i M. og: bruger M. 515.

Morild, 124.

Mormoder, 31.

Mort. And, 340.

Morter, 56.

Moseovittist Glas,
185.

Mosetue, 368.

Moster, 7.

Muelig: er meget m. og;
finder det m. 375.

Muggen; og: er m. 332.

Muggenhed, 331.

Muld, 132. 405. er belagt
med M. og: kommer M.
paa, 405.

Muldfræe (en Hø) 67.

Mule, 420.

Mullen; og: er m. 332.

Mullenhed, 331.

Mumler over en til Her-
rie, 35.

Mund, 165. 413. 420. M.
indvændig over Tungen,
209. M. saavist den er be-
haaret, 527. som har li-
den M.; og: M. som dner
el. der er slem M. paa ham,
165.

165. har en Aet M. el.
 Skjæbning i M.; har M.
 kol; og: har med M. at
 bestille, 166. tager i M.
 166. 332. putter i M.
 332. bærer i M. 214.
 sætter en noget i M. og:
 det som høves i M. 215.
 har noget inde i M. 332.
 sætter Støb M. el. bræn-
 ger M. 78. giver M. 329.
 giver Stiben M. 19. 328.
 M. løber altid paa ham,
 174. M. og ei Hjerte el.
 M. buer kun paa ham,
 245. luffer M. 73. vil
 gjerne have Guld paa M.
 de; og: den man vil have
 paa M. 245. har ei læn-
 ger paa M. 115. M. lø-
 ber i Vand paa en, 255.
 undbid, 332.
 undbugge, 18.
 unding, 21.
 undlaad, 19. 328. er
 m. 328.
 undlaas, 192.
 undpose, 132.
 undsmag; og: griber
 et Stykke til M. 209.
 undstaa, 98. er m.
 329.
 undvig, 78.
 unter, 80. 288. 494.
 bliver m. 80. 186. er m.
 181. 288. 494.
 unterbed, 494. hvil-
 len M. 1378.
 urer, 175. 255.
 urer, 516.

Murris, 516.
 Musling, 69. 210. 517.
 samler M. 210. 517. spi-
 ser M. 518.
 Muslingarten Skjæl,
 116.
 Musling-Skal, 210.
 Mur, 175. 532. gjør M.
 175. sætter M. om; og:
 omringet med M. 532.
 opbygget M. 175.
 Muremester og
 Murske, 251.
 Murs, 480.
 Murg; Murg, 198. 299.
 er m. 198. 226. 299. bli-
 ver el. gjør m. 199.
 Murg (en), 72.
 Murgler og Murgler,
 199.
 Murglarve, 78.
 Myndig (viser sig) 39.
 Myndighed (med) 446.
 Mynter, 105. 333. 538.
 har til M. 105. 538. gik
 efter M. 105.
 Myrder, 128. 129. 499.
 Mægtig; og: er m. 381.
 alle Ting m. 51.
 Mægtighed, 381.
 Mæle, 75. er uden M. 175.
 Mængde, 30. 94. 224.
 gives M. af, 94. hvilken
 M. 224.
 Mænger, 24.
 Mænges; og: er m. 25.
 Mærke (et) 325. er el. har
 til M.; gjør M.; lægger
 M. derud el. gjør sig et
 U 4 M.

M. 325. tager M. af
el. lægger M. til 324. læg-
ger ikke el. er ei lagt M.
til, 55.

Mærkelig (er el. bliver)
265.

Mærker, 265. begynder
at m. og: det man m.
265. m. en noget af, 244.
m. til Forandring, 245.
m. ei mere til, 33. 265.

Mærkværdigt, 449.

Mæt. og: er m. 177.

Mættelse; Mæthed;
Mættende; og: Mæt-
ter, 177.

Møde (kommer) 292.

Mødet, 292. det som skal
m. 434.

Mødes, 292.

Mødig (bliver) 298.

Møding; og: løfter M.
M. 24.

Møse (gammel) 542.

Møg, 31.

Møje, 74. liden M. 74.

75. Kæffer m. 75. 378.

finder med M. 75. løfter

M. og: det som løfter

M. 378.

Møjsommeligt, 269.

377. er m. 269.

Møl, 332.

Mølle, 56. 184.

Mølleqværn og Mølle-
steen, 56.

Mørk, 139. bliver m. 459.

m. Bratning; og: er m.

M. 460. bliver m. Mørk-
536.

Mørke, 458. boer el. en

i M.; og: det store M.

459. den som boer el. er

i M. 458. glør noget i

M.; M — 8. Gjærning;

gaar el. fahrer i M.;

og: M. overfalder en,

459. griber i M. 405.

Mørksævet (sr.) 295.

Mørshed, 139.

Mørshedet, 148.

Mørnes, 459.

Mørk, 459. meget m.;

er m. el. er meget m.;

hvordet er m. og: glør

m. for en, 459. Vandet

er m. af Landfoggen,

228. m. i Veiret, 139. er

m. Sted i et Skifte,

303.

Mørne (lader) 260.

Mørnet Rød el. Gilt af

Heden, 260.

N.

Naade, 394. 395. Kæffer

M. el. M. er nu at vende,

394. beviser M.; den som

beviser M.; laar M.;

finder M. hos; og: ud-

stiller M. hos, 395. be-

der om M. 249.

Naade gave, 17.

Naader

raabemiddel; 11. 394.
 395.
 raabesteb. el. Raader
 stoel; 395.
 raadig; og: er n. 395.
 bliver n. 394.
 raer; 39. n. dertil; 203.
 291. n. til Bunde; 496.
 498. n. til Jorden; el.
 Gulvet; 498. n. ille; 128.
 n. sit Duffe med en; 297.
 raet; 40.
 ral; og: gjør Raale;
 236.
 raalehuus; 257.
 raalemager; 236.
 raalepude; 157.
 rar? 159. 166. men el.
 ia n? 159. 166. n. dog?
 n. skal det ske? og: jeg
 veed ikke n. det skal ske;
 159. n. var det el. var
 vel det? hvu veed n. det
 var? jeg veed ikke n.; og:
 Men n. dog? 166. n.
 hørde man sige? 167. n.
 kom han her el. saac man
 ham sidst? 489.
 ig: har fattet R. til en;
 527.
 igle; og: slaar R. ind;
 207.
 iglefaste (er) 207.
 iglegab; Ragler;
 og: n. fast; Ragle-
 sted; Raglet; og: er
 n. 207.
 ille; 62. 508.
 ir; 266. gjør R. af; 266.
 267.

Ratten; 266.
 Ratter; 266. du n. mig
 den gang, men kom hertil;
 538.
 Rarrene; 266. 495.
 Rarret; 267.
 Rathval; 187. 195.
 Rarriß (er) 266.
 Rar; 271.
 Rat; 536. i R. 536. 537.
 er R.; bruger Ratten;
 om R.; er ude. el. rejser
 om R. og: R. kommer
 paa en; 536. er et Sted
 R. over; 537. bliver el.
 fabrer hen at blive R-
 over; 431. der er ingen
 R. 514. 536. forgangen
 el. afsigte R. og: tilkom-
 mende R. 537. er længe
 oppe om R. 357.
 Ratte- Arbejde (gjør)
 536.
 Ratterabne; Ratte-
 sidde; og: holder Rat-
 tevagt; 357.
 Ratpotte; 218.
 Ratur; og: har den R. 128.
 Rave; 160.
 Ravelestreng; 260.
 Ravn; 60. 458. har til
 R. har sælles R.; rette
 el. sælles R.; giver R.
 og: fiender af R. 60. er
 indrer; end R. 457. med
 R. 458.
 Ravn; og Ravnegave;
 60.
 Ravnigjælse; 458.
 Uu 5. Ravn

Rabngiven, 64. 458.

Rabre (et) 200.

Reb, 420.

Reb; Rnude, 213.

Red: n. ad, 59. 164. 400.
gaaer n. ad, 164. fahrer
n. ad; gaaer n. til; og;
bærer n. 59.

Redhaaren og Redhæ-
rer, 59.

Redhøjets; og: gaaer n.
350. fiddet el. slaar med
n. Hoved, 420.

Rede; Redre, 399. der
n. 165. 399. her n. 165.
han, hun, den x. her el.
der n. og: er her n. 400.
langt n. 60. er n. ved
Stranden, 59. bliver n.
i Døbet, 400.

Redens: n. for; og: er n.
for, 59. n. til, 399. her
n. til, 165. der n. til,
165. 400. n. til værende;
og: er n. til, 400. n.
om, 59. 400. gaaer n.
under, 59. n. fra, 165.
400.

Rederbeel, 59.

Rederft; og: er el. læg-
ger n. 59. fahrer til n.
Eder, 400.

Redfalden (Døren er)
262.

Redfrosfen i Sneen (er)
388.

Redgleden; og: n. Sne;
Jis el. Steen, 437.

Redhidsket, 309.

Redlader, 16. 309.

Redlader og Redledh
309.

Redlagt, 97.

Redlægger, 106.

Redre, see: Redre.

Redrenen; og: er n. 150.

Redrig; og: er n. i Red-
den, 169.

Redrigert (bliver) 60.

Redrider, 150.

Redriller og Redrüh-
ning, 49.

Redseger, 355.

Redsender ved Sine;
og: Redsendt, 309.

Redslagen, 15. er n. 20.
bliver n. 15. 165.

Redslagenhed (er til-
højels til) 25. 40.

Redstrammer fra, 285.
361.

Redsøuler og Redsyn-
ket, 70.

Redsøuler, 138.

Redtraadt, 499.

Redtrillet, 49.

Redtroft, 273. holdet
n. i Gørne, 331.

Redtræder, 499.

Regl, 235. har store R.
236. en Regl i Brede,
235.

Reglerødder (har) 86.

Regelse og Regten-
de, 265.

Regter; og: n. for, 265.
n. en noget, 74.

Rei, 269. n. fagenlunde,
og: figer n. 269.

Rei

im me (got el. tungt)
385.

mlig, 112. 258.

inner vi; Refusom;
og: el n. 88.

t op; rækker n. til, 277.
45. 231. etc N. i Tallet,
231.

dbing (en) 504.

ende, 45. 231.

fler med Hovedet i Sø-
re, 286.

pper; og: er n. 366.

tten, 45.

delig (er) 320.

gen, 100. n. Tid siden,

132. om: n. Tid, 46. 100.

132. paa n. Tid, 46.

gen ledes? 123. er n.
13.

get, 100. 359. 447. n.

det, 123. 448. er n. 449.

kan blive n. deraf, 359.

1. stemt? n. man ej kjen-

der og ma være bange

for, 448. n. at lægge

Mærte til, 449. n. fra

54. det var og n. 15.

gle, 46. 100. n. gange,

100. n. Mar siden; og:

om n. Mar, 46. 434. er

sket for n. Mar siden, 434.

har været der n. Wintre,

46. 434.

1, 275. 482. er n. 274.

er aldeles n.; ogter det

for n. el. synes nu, det

er n.; er bleven n. og:

har faaet n., 275. har

n. 351. det er n. 482.

faaer ikke n. 31. 445. den

som aldrig kan faa n.

377. n. engang, 29. 147.

det var n. saa, 14.

Nord, 2. n. den, 1. fra

om el. paa, 2.

Nordbøe, 2.

Norden, 2. 458. blæser

N. 2. 3.

Nordenvind og Nord-

fahrer, 2.

Nordlig, 2. 3.

Nordløs; og: er N. 48.

Nordlænding, 2.

Nord-Nordøst, 464.

Nordøst; og: blæser N.

464. N. fra; og: onges

sar i N. 167.

Nordøstligere Egaa

167.

Nordøstligst; og: boer

N. 167.

Nordpolen, 2.

Nordvest ud; og: fahrer

N. ud til Søen, 221.

Nordvestfugl, 294.

Note, 280.

Nu, 247. n. strax; just el.

fornehmelig n.; og: som n.

247. n. da, 470. n. du! 147.

n. nyligen, 482. n. først

el. for alvor, 15. n. kom

det herud, 14. n. kom-

mer han iglen, 15. 57.

n. Nat man høre, 57. n.

skulde du just sige saa el.

han gjøre saa, 220. n. og

da, 100. 159.

Ny, 322. er n. 322. 362.

næsten n. og: splinter n.

322. bliver n. 322. n.

Ting, 362.

Nyaar; og; er N. 292.

Nydelig; og; er n. 129.

Nyder, 286. n. Deel i,

101. noget at n. 492.

hvad n. han? 451.

Nysødt, 41. n. Barn, 126.

Nysøft, 180. n. Rand,

319. n. Rone, 342.

Nyherahut (et Sted)

315.

Nyffekeine, 173.

Nyfler: n. en Baad frem,

173. n. sig frem, 174.

n. før og bag: ud med

Kroppen, 520.

Nyttig: n. bekommet; og;

er n. bekommet, 362. n.

antalt, 482. han gjorde,

kom ic. for n. 482.

Nymaane, 41. er n. 538.

Nynner for et Barn 242.

Nyre; spiser N. og; er me-

get for N. 469.

Nyretælg, 469.

Nys om noget; og; faaer

el. giver N. om, 160.

Nys udskjæn Tugleunge,

493.

Nyfen og Nyser, 466.

Nysgierig (er) 26.

Nyt, 80. 322. faaer, anget

n. 362. er n. at høre,

80. frembringer n. 80.

531. bliver et n. Menniske,

127. er n. med ham,

245. er n. Arbejde og

378.

Nytte (til ingen) 112

Nytter, 61. n. ret, 55.

Nyttes, 61. n. ret, 55.

Nyttet, 61.

Nyttig, 61. 363. n.

61.

Nyts (er) 363. tilforlæ-

lig n.; holder for n. og; d

n. 363. er intet n. 449

Nær, 170. er n.; meget

og; er meget n. 170. i

sammen, 25. n. ved at stå

45. er, holder el. kommer

for n. 70. kommer ingen

for n. 381. tager sig n. 74

75. — for en, 171. er n.

efter en, 283. n. ved

at skulle fødes, 292. kom-

mer n. til, 150. 339. n.

havde jeg glemt det 538.

Nærbeslægtet, 170. n.

n. el. for n. 170.

Nær er sig af, 287. n. 64

ved, 373.

Nærheds; og; er i N. 76.

Nærmer sig, 150. 339.

Nærmeft; og; er n. 497.

n. mod Landet, 167. n.

n. mod Landet, 168. n.

el. det som skal være i

ved andet, 497.

Næring og Nærjag

vel, 273.

Nærværelse, 76. i N.

76. 333. i hand, din,

min n. N. 472. er i N.

76. holder sig i N. 244.

Nær

tsværendet; og: er n.
 186. på n. Sid, 247.
 es (et) 315. R. at boje
 mltung, 517. farligt R.
 67.
 esbeboer, 315.
 ese, 212. som har R.
 113. kommer ham for R.
 170. synder R. 156.
 esebod (har) 67.
 esebor og Ræsehul-
 er, 212.
 esellud, 157.
 esgruus; og: kaster sig
 393.
 est; Ræste, 125. 497.
 har til n. 129. 497. n.
 gang, 217. er n. efter,
 497. den som kommer n.
 efter, 217. følger n. ef-
 ter; og: de som følge n.
 efter hinanden, 497. den
 som gaaer n. foran, 433.
 sidder el. ligger n. ved,
 497.
 æstforgangne og
 Ræstforrige, 433.
 æstfølgende, 217.
 æstfødsfendebarn,
 49.
 æstungste, 528. er den
 n. 529.
 æsviis, 26. 126. er n.
 126.

Ræsviisbed, 126.
 Ræver: ved ret at bruge
 sine R. til Dassen, 255.
 Rævner, 60. 457. n. op;
 lader sig n.; staaer: ei
 til at n.; n. hde el. det
 som out er; og: n. fests,
 458.
 Rævnes, 457. 458.
 Rævut, 457.
 Rød, 12. 76. 269. liber
 R. 12. 15. 76. 183. 269.
 503. 540. bringer i R.
 77. paafører R. 269. er
 i R. og: ytrer sin R.
 351. med R. og Ræppe,
 302.
 Røder, 75. 119. lader sig
 n. 75.
 Rødig (har) 12.
 Rødlidende, 12. 15.
 269. 351.
 Rødlidenhed, 269.
 Rødvendighed, 12. 377.
 378.
 Røgel, 242. 254.
 Røgen, 254. er n. 253.
 ganske el. splitter n. og:
 er ganske n. 464.
 Røjes med liden, 102.
 Røjsom; og: er n. 102.
 Rølesitte, 76. hvilen
 R. 147.
 Røler, 47. 268.

D.

D! 326. D! ja vlii, 259.
 D! Himmel, 425.

Døde, 303. 315. er paa
 en D. 315.

Offen

- Offer og Offersted, 508.
 Ofte (gjør el. flæet) 25.
 Og el. Og saa: det var og noget! 220. han flæde ogsaa med, 327.
 Oh! i. 69. 327. Kriger oh! 327.
 Omarmet, 79.
 Ombedes og Ombedet, 457.
 Om binder, 308.
 Om bringer; og: har Mod paa at o. nogen, 499. o. Mennister, 129. lader o. 499. 501.
 Om bunden; og: er o. 308.
 Ombytted lige for lige, 469.
 Omdrejer, 193. 268. 397.
 Omdrejet, 268.
 Omdrejet, 268. er o. 193.
 Omdrejning, 193. 397.
 Om end, 528.
 Omendstaaende, 258. 282.
 Omfalden, 322. 325.
 Omfang (af stor) 299.
 Omfatter, 79. 487.
 Omfattet, 487.
 Omfatter, 79.
 Omgaes: o. vel, 16. 126. o. varlig, 26. o. frit, 96. o. venlig, 102.
 Omgang: har kjædelig O. med, 319.
 Omgiot, 42.
 Omgreben, 487.
 Om griber, 79. 487.
 Omgyrtler sig, 197. 485.
 Omgyrtlet (er) 197.
 Omgængelig, 102. 126. er o. 102.
 Omgængelighed, 102. 126.
 Omhæng, 396. 459. træder O. for, 459.
 Omkantret, 390. 391. er o. 390.
 Omkønnen, 526.
 Omkønnen paa Søen, 88. — i Baad, 526.
 Omkringbæren, 34.
 Omkringsat og Omkringsætter, 532.
 Omkliggende, 76.
 Omkvædet, 87. 382. det var o. 258.
 Omrand (forbybet) 203.
 Om sider, 196. o. som har hjem, 488.
 Om sig (et) 375. er brat o. og: er ei o. 73. er o. for at samle Wintersøde, 215.
 Omstaaelse og Omstaaelser, 219.
 Omslag, 28. faaer O. 28. 521. fordelende O. 387.
 Omslagen Græs, 146.
 Omsonst; og: gjør o. 14. giver en noget o. 360.
 Om sorg (drager for) 348.
 Omspender; og: bliver Omspændt, 446.
 Omspurget, 44.

nstrammer; og: bli
 ver Omstrammet,
 146.
 nstørter, 355.
 nstøtet, 332.
 nstændighed: behø
 ves ingen. O. med, 293.
 nstedder, 282.
 nstætter, 100.
 nstake, 530: kommer i
 O. 512. end O. 530.
 ntalt, 329. 530. bliver
 det o. 512.
 ntrent saa (kan væ
 re x.) 261.
 ntumler: kan hurtig
 l. sig, 241.
 nvanter, 34.
 nvej: maade søge O.
 73.
 nvelter, 48.
 nveltet, 218. v. Jord,
 197.
 nvendelse, 397. er
 saa O — s Vej, 396.
 nvender, 397. 522. o.
 ig, 396.
 nvender (en) 397.
 nvendt, 268. 396.
 197. er o. 268. 397. 522.
 n. Tilstand, 397.
 nvunden, 308.
 n. 10. 140. 192. er o.
 o. 80. 192. v. Tale, 458.
 n. Ekst el. Gjerning, 11.
 n. at komme til rette med,
 126.
 n. dattet, 11.
 n. de (et) 10. er (gaet) med
 l. fremturer i det o. 11.

Ondskab, 11. 140. 192.
 Ongefær saa (er) 261.
 Onsdag: er el. bliver O.;
 om O.; paa O. el. til
 kommende O. og: i Onsdag,
 367.
 Ont, 10. 33. 335. gjør O.
 10. 11. 106. 375. det
 gjør o. 33. 346. har o.
 33. har o. i 34. 98. gjør
 en o. 34. saar el. har o.
 af, 98. lider o. 269. 355.
 det som gjør o. 346. til
 flodes o. 355. a. Menn
 ste, 125. o. Weir; og: er
 o. Weir 355. o. Gemyt,
 360.
 Op: o. ad, 33. 346. bist
 o. ad el. op igjennem,
 363. stiller el. stover lige o.
 ad, 33. o. ad Balle, 267.
 bedre o. i Landet; og: gaar
 længer o. i Landet, 167.
 Opbaaren; og: er o.
 240.
 Opblæser, 386. 453.
 Opblæst, 386. er el. er
 bleven o. 386.
 Opbragt, 352. 468. er o.
 80. 361.
 Opdager, 37. 245. 300.
 404. o. hos, 300.
 Opdaget, 37.
 Opdrages, 128.
 Opdrev en Fugl paa Land,
 454.
 Opegger en til Had, 327.
 Opsabren (er) 167.
 Opsabrer med, 167.
 Op

Opfisser, 31.
 Opfostres, 128.
 Opfoides; og: lader s.
 80. o ikke, 536.
 Opfoidt med (er) 108.
 Opføder, 354.
 Opfødes, 128. 353.
 Opfødt (er der) 128.
 Opfører sig: o. barst
 imod, 16. o. saa, 128.
 s. ej. saa, at man kan
 elske ham, 213. o. vel
 mod andre, 228.
 Opførsel, 128. slet O.
 118. god O. og: har god
 O. 126.
 Opført (er) 167.
 Opgever sine gode Tanker
 om, 306.
 Ophelet, 31.
 Ophartet, 335.
 Ophavsmand; og: er
 O. 376.
 Ophjælper; Ophjæl-
 pes; og: Ophjælpen,
 188.
 Ophold, 128. uden O.
 84. 219. har O. deraf,
 128. 358. er til O. hos;
 en at have O. hos; og:
 har til O. 286.
 Opholdende sig, 534.
 Opholder sig, 76. 534.
 o. hos, 286. 535. o.
 der; og: o. paa den Tid,
 535. o. paa Vejen, 268.
 o. over, 69. 246. o. ud
 til Gæst, medens andre
 er i Gjerdene, 340.

Opholdssted, 534. for
 ste O. og bliver ej lader
 gen for O. 372. O. til
 Gæst, medens andre er
 i Gjerdene, 340.
 Opholdsvej, 27. ad
 bliver O. 312.
 Opholdt derved (bliver)
 354.
 Ophuggen (Ford &
 Torv); og: Ophuggen
 Redskab, 497.
 Ophænger, 230. s. for
 at tørres, 120.
 Ophængt: er o. 230. s.
 for at tørres, 120.
 Ophævet (er) 386. 493.
 Ophæver sig selv, 274.
 Ophæves, 539.
 Ophør (uden) 285.
 Ophører, 219. lader s.;
 o. med; og: s. ej, 219.
 o. at være, 5.
 Oprører, 308.
 Opplader, 60.
 Opplastet, 256. 257.
 Opplarende; Oppla-
 rer; Opplaret O.
 greb; og: har o. Begreb,
 181.
 Opplaring, 181.
 Opkommen af Vandet,
 364. o. Gædye i Jorden,
 454.
 Opkradset, 15.
 Opkræben; og: ligger s.
 156.
 Opplader, 242. 254. s.
 sine Dine el. en anden
 Opplader

Øine, 528. o. end Gorfstand,
 107.
 pladt, 242. er o. 242.
 254.
 plagt (er) 156.
 pleber el. o. ej, Dagens
 Komme, 182.
 plevet og: ej o. Dag,
 182.
 plukfelse, 242.
 plukker, 37. 242. 254.
 plukt, 37. er o. 254.
 plufsende Middel, 325.
 pløfer, 107. 181. 325.
 444. 446. 469.
 pløfses, 446. 469. o.
 af, 181. o. ved, 447.
 pløfning, 181. 324.
 325. 447.
 pløft, 181. 446. 447.
 er o. 181. 446.
 plægger, 156. 230.
 pløfter, 19. 47. 149.
 167. 231. 426.
 pløftet, 363. er o. 149.
 167. 426.
 pløfer, 187.
 pmuntret, 154. 187.
 376.
 pmuntres, 494.
 pmuntret, 376.
 pmuntring, 494.
 pnaaer, 39.
 pnaaet, 40.
 pnævner, 60.
 ppaſning (behøver me-
 gen) 378.
 ppe, 346. der o. 346.
 363. hiſt el. bid r. 363.

er o. 321. 363. er her
 o. 346. er hiſt o.; han,
 han, den ic. o. el. der o.
 el. hiſt o. el. der o. ſom
 du veed nok ſelv; og: har
 du hiſt o.! 363. o. tilſands;
 og: ſom boer o. i Landet,
 167. er o. af Gengen,
 241. 242. er heel o. paa
 noget, 491. er ſnart o.
 ſnart nede bag Volgerne,
 460.
 Oppebier, 285. 488. 540.
 den man o. 540.
 Oppuſter, 453.
 Opræft (gaaer el. gaaens
 de) 241.
 Opriſer, 241. 242. 276.
 Opriſt, 242. 276. 277.
 er o. el. er bleven o. og:
 har o. 276. ſlaaer o. 288.
 Oppretter; og: har o.
 276. o. Skind til Mel-
 lembæg, 476.
 Opprettet; og: er o. 276.
 ſlaaer o. 277. o. Mellem-
 vægſkind, 476.
 Oppreven, 15.
 Oprigtig, 109. 370. er
 o. 109. handler o. og;
 mener det ej o. 369.
 Oprigtigen, 109.
 Oprigtighed, 109. 370.
 Oprindelse, 284.
 Oprinder derfra, 285.
 Oppretter og Oppri-
 get, 489.
 Opprøller og Opprø-
 let, 321.

- Oprømt (er) 494. hvor
 o. ! 378. bliver o. og: har
 o. Hument, 187.
 Oprør; og: gjør O. 364.
 Oprører; en Oprører;
 og: Oprøres, 364.
 Opsat (er) 239. o. til i
 Morgen, 16. er ikke got o.
 470.
 Opstær, 67.
 Opstær, 67.
 Opstær, 67. bliver, et
 bleven, og: stæffer o. 249.
 o. Hul paa Jæsen, 68.
 Opvartning; vil altid
 have O. af andre, 458.
 Opvinder, 31. 118.
 Opvinder, 118.
 Opvoren i Hast, 322.
 Opvunden, 118.
 Opvæller, 242. 525. o.
 - En, 155.
 Opvæller (en) 525.
 Opvædt af Marfluer, 218.
 Orakel (Grønlandernes)
 501.
 Ord, 329. bruger det O.;
 ont O.; er et slet O. og:
 fuld af stemme O. 329.
 blot O. uden Mening,
 327. er uden O. 330. vil
 have det første O. 433.
 lægger en O. i Munden,
 330. 433.
 Orden; og: er kommen i
 O. 48. bringer i O. 110.
 saaledes som de følge i
 O. 497.
 Ordentlig, 48. 88. o.
 o. 48.
 Ordentligen, 48.
 Ord
- Oprømt (er) 494. hvor
 o. ! 378. bliver o. og: har
 o. Hument, 187.
 Oprør; og: gjør O. 364.
 Oprører; en Oprører;
 og: Oprøres, 364.
 Opsat (er) 239. o. til i
 Morgen, 16. er ikke got o.
 470.
 Opstær, 67.
 Opstær, 67.
 Opstær, 67. bliver, et
 bleven, og: stæffer o. 249.
 o. Hul paa Jæsen, 68.
 Opvartning; vil altid
 have O. af andre, 458.
 Opvinder, 31. 118.
 Opvinder, 118.
 Opvoren i Hast, 322.
 Opvunden, 118.
 Opvæller, 242. 525. o.
 - En, 155.
 Opvæller (en) 525.
 Opvædt af Marfluer, 218.
 Orakel (Grønlandernes)
 501.
 Ord, 329. bruger det O.;
 ont O.; er et slet O. og:
 fuld af stemme O. 329.
 blot O. uden Mening,
 327. er uden O. 330. vil
 have det første O. 433.
 lægger en O. i Munden,
 330. 433.
 Orden; og: er kommen i
 O. 48. bringer i O. 110.
 saaledes som de følge i
 O. 497.
 Ordentlig, 48. 88. o.
 o. 48.
 Ordentligen, 48.
 Ord
- Opstaaer, 241.
 Opstandelse, 241.
 Opstanden, 241. er o.;
 tilig o.; er tilig o.; og: o.
 og udgaet, 241. er den
 opstandne, 242.
 Opstaaender, 94. 276.
 277. holder sig fast i Glæ-
 dens O. 277.
 Opstigelse (saer) 101.
 Opvullen, 386. er o.
 386. 493. er o. i Anfig-
 tet, 191. o. Jis, 389.
 455. er o. Jis, 389.
 Opsætter, 230.
 Opsøger et Stedt Oyr,
 293.
 Optagen, 101. 403.
 Optager, 101. o. Men-
 nsker, 126. o. et Rum,

vedfører; og: har til O.
327.

vedner, 48. 419.

vedrig; og: er v. 328.

vedspræg, 104.

vedt; og: er v. 332.

vedgel, 175.

vedkan (blæser) 489.

vedm, 234. forstjællige slags

v. findes anførte, 22. 119.

124. 224. 234. 237. 272.

322. 414. 468.

ved, 513. v. tvende; og: Som

v. 513. for v. selv, 89. af

v. selv, 89. 513.

vedtte, 45.

vedtende, 45.

veden; v. til, 147. 230.

346. er v. til, 230. 346.

han, hun, ic. v. til, 347.

her el. der v. til; og: er

her v. til, 363. v. paa,

147. 230. ligger el. læg-

ger v. paa; har noget v.

paa sig; og: ligge v. paa

hinanden, 148. v. om,

346. v. over; og: er v.

over; og: har v. over sig,

230. her strax v. for; og:

han her strax v. for, 363.

v. fra, 230. 346. hjil v.

fra, 363.

ventørt (er) 312.

ver, 230. hen v.; her

op v.; holder sig el.

kommer v. 230. gaaer,

fabrer el. flyver v. 231.

fører el. sætter v. 95. har

v. sig, 254.

Overantvorder, 9.
379.

Overantvordet, 379.

Overbevise, 77. 80.

200.

Overbevises, 77. 80.

Overbevistning, 265.

Overbevist, 77. er v.

om; og: det man er v.

om, 265.

Overbleven, 428. — til

Morgen, 16.

Overblivelse, 31. 427.

Overbragt, 95.

Overbæren, 152.

Overbærende og Over-

bærenhed, 163.

Overbærer, 163. v. med,

151.

Overbuxer, 174.

Overdeel, 230. O. i

Bandet, 92. O. af Ryg-

gen, 231.

Overbreven lystig el.

Lystighed, 355.

Overbyne, 193.

Overeenstemmer, 53.

Overfabrer, 94. v. med,

95.

Overfabrested, 95.

Overfiør, 434.

Overfladen, 147.

Overflod (har) 358. 359.

Overflodighed, 360.

har i O. 351.

Overfuset, 368. 442.

512.

Overfyger, 254.

XX 2

Over

- Overfører og Over
 ført, 95.
 Overgaaer, 12. 17. 20.
 Overgaaes, 131.
 Overgiemt, 46. 434.
 har det o. 434.
 Overgiven; er o. og:
 Overgivenhed, 355.
 Overgiver, 12. 306.
 379. o. til Døden. 499.
 o. el, 306. o. sig 306. —
 til Døden, 499. har o.
 ham, 380. 500.
 Overgives, 499.
 Overgivet (er) 379.
 Overherre; og: er D.
 274.
 Overhyller; Overhyl-
 les; Overhyllet; og:
 er o. 353.
 Overhænger, 194. o.
 en til Ufordragelighed,
 269.
 Overhørtel, 148. tager
 D. paa, 149.
 Overkommer, 292. o.
 ikke, 318. kan ej o. det
 alt, 51.
 Overkroppen, 223.
 Overlader, 61. o. sig
 ganske i ens Billie, 371.
 Overlang, 203. gløt o.
 203. 439.
 Overlast (taaler) 370.
 Overlegen (finder det sig)
 51.
 Overlevende, 217.
 Overleverer, 379. 508.
 Overfører (en) 379.
- Overleveret; 379. 508.
 Overlivet, 223.
 Overløbe (med tyf) 157.
 Overligger, 254.
 Overlæstet, 51.
 Overmaade meget, 442.
 Overmand, 13. træffer
 sin D. 12.
 Overmorgen; 15.
 Overpelt; 148. 172.
 231. syer D. 231.
 Overraaber, 512.
 Overrumpler, 480. o.
 en Gæsbund, som mangler
 Udflugt, 253.
 Overrumpler (en) 480.
 Overrumpled og Over-
 rumplet, 480.
 Oversat, 95.
 Overskielder, 23. o. m
 uforkøldt, 480.
 Overskieder, 368.
 Overskiorde, 42.
 Overskygger, 459. 522.
 Overskygges, 459.
 Overslaaer forud, 277.
 Oversnøvet, 132.
 Overspøtter, 197.
 Overstrider og Over-
 strides, 307.
 Overstrøger og Over-
 strøgen, 148.
 Overstanker, 416.
 Oversætter af et andet
 Sprog, 315.
 Overtalender; og: er o.
 195.
 Overtaler, 154. 190.
 399. o. til at følge, 14.
 lader

Iader sig u. 541. staaer ei
til at o. 366.
Overtales (den som) 190.
Overtaalt (er) 148.
Overtog; har O. ved;
og: tør ei befatte sig med
el. røre ved af O. 341.
Overtroist, 104. 341.
er o. 341.
Overtroffen, 29.
Overtroget, 351.
Overtroffer, 17. 20.
Overtroel paa Døge, see
Betræf.
Overtroffer, 29. 95.
148.
Overtrode (søger at) 279.
280.

Overtænker, 141.
Overvejer, 77. 141.
425.
Overvejning, 77.
Overvinde, 12. 51.
Overvindes, 13.
Overvintrer; og: Sted
at o. 331.
Overvunden, 51.
Overvælden med Forret-
ninger, 521.
Overvældet med Forret-
ninger, 318. 521. er ret
u. dermed, 521.
Ovn, 202.
Ore, 528.
Ore-Reen, 343.

P.

Paa: er p. og: lægger p.
97. p. det Sted, 333.
Paaanket, 205.
Paaferde (er tillig el. ved
første Vint) 371.
Paafører, 9.
Paaholden, 74. er, er
ei, bliver, gjør p. og:
er p. paa, 74.
Paaholdenhed, 74.
Paahäng (har) 351.
Paaheer; og: imit, ditic.
P., 512.
Paaalder, 457. p. lorig,
235.
Paaalommen, 383.
Paaalidelig (er) 484.
Paalægger, 119.
Paaaminder, 77. 329.

Paaaminder (en) og Paa-
mindt, 77.
Paa og (begaer) 216.
Paaapasser; en Paa-
passer; og: Paaapa-
set, 340.
Paaarsende, 449.
Paaaset, 134.
Paaastjønner, 235.
Paaastud, 345. har til sit
P.; har noget til P. og;
optænker noget til P. 345.
Paaastvoldning, 330.
Paaastvonder (en) 376.
Paaastaaende; og: er p.
211. 541.
Paaastaaenhed, 541.
Paaastødt, 150.
Xx 3

Paa

Paason; og: i hans, mlt
x. p. 472.

Paddebat, 390.

Paffer i, 205. p. ind,
205. 384. p. en vel ind i
Klæder, 507.

Palles; og: **Pallet,**
205.

Pande, 90. 183. 192.
binder noget om **P.** 183.

Pandeblære paa **Klap-**
mydsen, 192.

Pandepude; **Pande-**
skind el. **Pandesmæk;**
og: binder **P.** paa, 183.

Paneler, 148.

Pantfer; 396. tager **P.**
paa el. sættet **P.** paa en,
396.

Pantferullen, 166.

Pannus menstruanus, 291.

Papir, 6.

Par (ere) 91.

Paradepose, 130.

Parres, 319. p. med, 318.

Part, 123.

Parti (tagerens) 90. 417.

Passer (det) 274. p. got
el. vel 109. 275. 497.
det p. ham, 302. det som
p. en, 275. p. efter, 105.
277. 302. p. til, 292.
302. p. imod, 261. det
som kan p. mod andet, 291.
p. dermed el. deri; det
som p. dermed; og; har
det som p. deri, 302.
bringer det til at p. 497.
p. det efter noget andet,
537. p. ikke, 111.

Passer (m) 37.

Passer paa, 26. 34.
p. Tiden, 292. p. **små**
el. **Telt,** 340. p. det vel;
og: p. fine **Ting** got, 361.
p. fine **Ting** flet, 418. det
man er sat til at p. 340.
p. op for at **stjele** sig paa,
163.

Passere (lan) 13.

Passerende; **Passerer**
forbi; og: vender paa det,
som skal p. forbi, 404.

Patte, 29. 145. giver **P.**
og: den som giver **P.**
262.

Pattebarn, 262.

Patter, 29. 262.

Patrontaske, 384.

Peber, 178.

Pebersvend, 318.

Pern; og: er p. 366.

Peentsnakkende, 180.

Pegefinger, 488. **P.** og

Tommelfinger samlede, 393.

Peger paa, 334. 488. p.
for en, 334.

Peget paa, 488.

Pelt; forskellige **flags**
findes anførte, 29. 61.
86. 92. 111. 158. 172.
231. 247. 287. 397. 492.
før **P.** 287.

Pen; og: **stjærer** **P.** 6.

Pennefær, 444.

Penneliv, 6.

Penge; og: **P.**—**Forraad,**
41.

Pensel, 6. 543.

Pen

erdriller (en Engl) 22.
 ergament, 529.
 erle, 68. 386. 400.
 erpendikel, 97.
 erse; Persejern; og:
 Perser, 273.
 erson, 470. anseer P.
 293. anseer hans P. 470.
 anseer ikke P. 293.
 eruqve, 322.
 estagtig Dødsart, 499.
 fantaserer og Phan-
 tasie, 86.
 hlegmatisk; og: er p.
 364.
 iass, 263.
 iassen (hvillen!) 429.
 iasser: p. i Vandet,
 264. p. under Hødderne,
 429.
 ibe, 175.
 ibefrave, 233.
 ibende i sin Tale, 180.
 taler p. 179.
 iher, 174. 175.
 ibet; og: er p. 443.
 idsk; og: kan godt slaae
 med en P. 131.
 idsker og Midsket, 131.
 lge, 313. liden P. 318.
 gammel P. 542.
 lge barn, 313. 540.
 spødt P. 313.
 lghaa, 236.
 lgsfiæl, 142. 468.
 il; forskellige slags fin-
 des anførte r. 21. 82. 316.
 faster med P. 21. 82. 316.
 slaer P. fast i, 21. 82.
 træffer m. P. 316.

Piinlig, 33.
 Piint, 34.
 Piffen i et Lem, 486.
 Piffen, 96. 322. p. i et
 Lem, 486.
 Piffen (en) at stille Hift
 med, 157.
 Pile; og: noget til P. 396.
 (see ellers Pii)
 Pilebeen; træffer med P.
 og: har mistet sit P. 405.
 Pilejern, 405.
 Pilredskaber, 70. 108.
 396. 496.
 Pille (en) 445.
 Piller: p. til sig, 385.
 p. Blodet af Been, 223.
 p. sine Lænder, 235. 236.
 Pimpesteen, 34.
 Pine; og: lider P. 33. lider
 P. i, 34.
 Piner; og: lader sig p. 34.
 p. sig med, 75.
 Piner (en) 34.
 Pines, 34. 74.
 Pinested, 34.
 Pippe (leger) 81.
 Pipper op, 387.
 Pid, 227. gammelt P. 142.
 Pisseballie, 228. sidder
 over P. 271.
 Pisser; p. ofte; og: p. paa,
 227. maae tit p. 271.
 kan ikke el. vanstelig p.
 273.
 Pissetræng; og: er p.
 227.
 Plade: slaer el. slaet i
 P. 429.

Pladrer, 174.
 Pladrer (en) 175.
 Plads (har) 119.
 Plage, 269. 355.
 Plagesøged, 269.
 Plager; og: en Pla-
 ger, 34. 269.
 Plages, 269. 355.
 Plaget, 34.
 Plaisir (for) 14. 100.
 482. gjør for P. 14.
 Planerer; en Plane-
 rer; og: Planere-
 Redskab, 250.
 Planter, 99. 100. 284.
 Planteskole, 284.
 Plantet, 100.
 Plaster, 255.
 Plasterregn, 420.
 Plaster, 249. 251. 254.
 387. lægger P. paa, 249.
 251. 254. har faaet P.
 paa, 254.
 Plat, 267.
 Platter ud, 429.
 Plattenflager (flaer)
 83.
 Plattenflager (en) 429.
 Plejefader, 38. 58.
 Plejemoder, 32. 51.
 Plejer at gjøre, see ic.
 377. p. saa at gjøre; og:
 gjør som han p. 104.
 Plet, 261. har mange el.
 store P. 261. P. paa Hu-
 den, 322.
 Plettet; er p. og: meget
 p. 261.
 Plirer, see: Blirer.
 Plod, 194.

Pludselig, 482. faaer p.
 at see, 170. faar p.
 bort, 482. bser p. 209.
 Plakker, 76. p. Hærene af,
 257.
 Plukket, 76. er p. 76.
 257.
 Plumpende (roer) 461.
 Plumper i, 138. 255.
 p. i Vandet med Sten
 el. Aare; og: p. derfor,
 461.
 Pluskab, 524.
 Plyndrer; en Plynd-
 rer; og: Plyndret,
 516.
 Pløjer, 194.
 Pløining, 165.
 Podagra, 63.
 Poesie, 382.
 Poet (er el. agerer) 382.
 Polygamus, 351.
 Pompe og Pomper,
 114.
 Portner, 254.
 Portratt, 52.
 Pose, 130. 384. liden P.;
 noget til en P.; noget i
 P.; fylder, fyldes, el.
 fyldt i P.; og: er kom-
 met el. fyldt i P., 384.
 P. over Teltstængernes
 Ende, 391.
 Postkarl; og: er P. 348.
 Postyr (sætter sig i) 197.
 Pottes; og: gjør P. 251.
 Pottemager, 251.
 Potteslaar, 56. 207.
 Pra

raler, 129. 540. p. der-
 af, 540.
 ralerie, 540.
 resset, 273.
 riis, 300. 530. nyder P.
 539.
 riis (holder i høj) 18.
 riis (giver noget til) 516.
 den for hvis Skyld man
 giver noget til P. 516.
 riis god, 516.
 riisværdig; er p. og:
 Priisværdighed,
 539.
 rimer, 41. 157. P. i
 Haandlede, 229.
 rint og Printesse,
 232.
 riselig; og: er p. 300. p.
 Gjerning; og: gjør p.
 Gjæringer, 540.
 riser, 300. 530. p. en
 derfor el. derved; og:
 det man p. en for, 539.
 p. lykkelig, 539. p. sig selv,
 300. 540.
 riset, 529.
 riset, 300. 539. p. være!
 539.
 riset og Privetflue,
 32.
 riserer, 333. 537.
 risefion, 373.
 ris, 386. 427. gjør
 Proppe el. gjør P. til;
 har mistet sin P. og: ta-
 ler P.-af, 427.
 riser, 427. p. sig med
 Rad, 298.

Propper (en) og Prop-
 pes, 427.
 Prophet og Prophetie,
 80.
 Proptrækker, 358.
 Proviant, 359.
 Provianterer, 340. p.
 dermed, 462.
 Provianthus, 224.
 stort P.; bygger P. og:
 gaaer ind i P. 224.
 Proviantforvalter,
 224.
 Proviantskibene, 340.
 Proviantsted, 224.
 Provst, 351.
 Prunker, 53.
 Prædikan; og: har til
 P. 327.
 Prædiken, 328.
 Prædiker, 327.
 Prædikestuel, 328.
 Prægtig; er for p. 213.
 agter det for p. for sig,
 213. alt for p. 214. ta-
 ler p. om en Ting, 539.
 Prægtighed, 214.
 Præservativ og Præ-
 serverer mod. Eng-
 dom, 352.
 Præst; er P. og: opper-
 ste P. 351.
 Prøve det engang! 57. 60.
 Prøve: har P. af, 266.
 sætter P. paa, 266. 537.
 anstiller P. 266. anstiller
 P. med, 333. sættes paa
 P. ved; og: det, hvorved
 en sætter os paa P. 537.
 Xx 5   det

det kommer an paa en P.
 57. 528. stiller P. an, om
 en skal leve, 152. bringer
 med til en P. 209.
 Prøvemiddel, 266.
 Prøver, 266. 324. 333.
 537. p. paa el. efter, 266.
 Prøves, 537.
 Prøvesteen, 266.
 Prøvet, 537. er p. 333.
 Prydelse, 53. 367.
 Pryder, 53. 367. p. sig,
 53. p. sig med, 53. 54.
 Prydet, 367.
 Prygl (en) 32. 529.
 Prøgler, 32. 52 den som
 p. 529.
 Prøgler (en) 529.
 Prøgles; Prøglested;
 Prøglet; og: erp. 529.
 Psalme, 147. 504. syn-
 ger P. 147.
 Psalmebog, 504.
 Pudser, 53. 361. p. sit
 Haar, 352. 354. p. Lampe,
 Jlden, 468.
 Pudses (Lampe, Jlden)
 468.
 Pudset, 53.
 Puger sammen; og: en
 Puger, 102.

Puffelrugget, 179.
 Puls; P. slaar; og: Pals-
 slag, 486.
 Pund, 331.
 Pung, 384. P. ved Aale-
 lemnet, 133.
 Purgerebril, 492.
 Purgerende, 32.
 Purgerer, 32. 492.
 Purre (en) 173.
 Purrer, 172.
 Pustehul (Hvalens) 212.
 Pusten m. Munden, 444.
 Puster, 444. p. paa 444.
 453. p. det bort, 444. p.
 paa Beien, 258.
 Puster (en) 453.
 Pusterør, 386.
 Pustested, 258.
 Putter ind, 249. p. i
 Munden, 332.
 Pygmæer (en) 129.
 Pynt (en) 72. 315.
 Pynter, 53. 367. p. sig,
 53. p. sig for Randfoll,
 360.
 Pyntet, 53.
 Pytsagl, 503.
 Pølse, 119.
 Pønser, 141. p. paa, 141.
 425.

Q.

Qvalme, 72. 257. hvil-
 ken Q. 257.
 Qvalmende (er) 257.
 Qvalmer, 257.
 Qvalster, 315. brækker

Q. op; og: spytter Q.
 paa en, 315.
 Qvalt, 72. 510. bliver
 q. 72.
 Qvanne, 32. 235.

Qvid

sidrende, 198.
 idrer, 174. 198.
 inde, 51. hæsliq. Q.
 a. ugift Q. 542. Q. som
 ar med gift Mand at
 esille, 542.
 indehætte, 300.
 indekjer, 52.
 indelige Lem, 540.
 indelæst, 29. III.
 indfolk, 51.
 it (man maatte ønske sig
 am) 342.

Quælefærdig, 510. er
 q. 72. 202.
 Quælende, 72. ret q.
 511.
 Quæler, 72. 190.
 Quæles, 72. 190. er sær
 dig at q. deri, 511.
 Quælestrille, 190.
 Quærn, 56.
 Quæster, 143. 263. 525.
 q. sig, 263.
 Quæstet; og: er q. 143.
 blivss q. 263.

R.

aa (en) og: sætter R.
 il, 413.
 aa; Raat; og: smager
 : 14.
 aben, 62.
 aber, 62. 86. 87. 501.
 r. ud, 441. r. til el. paa:
 og: r. højt, 501. r. om
 Hielp, 86.
 abt ud (bliver) 442.
 ad, 104. holde R.
 104.
 aden, 68. r. Riob,
 Eræe, Skind el. Hielp,
 58. er r. 20. 68.
 adenhed, 68.
 ader: r. fra, 399. veeb
 lle at r. sig 84. vil r. sig
 elv, 211.
 adhuns, 204.
 adner, 68.
 adflaær; og: Raad,
 lag, 204.

Raadvild (er, gløt el.
 bliver) 84.
 Raadvildhed, 84.
 Rad, 419. gaaer i R. 418.
 ligge el. staae i R. og:
 sætter i R. 419. de som
 ere i R. 419. 497.
 Radgaaes, 297.
 Ragerkniv)
 Rager sig selv el.) 528.
 en anden.)
 Ramme, 120. 142. sætter
 i R. 120.
 Rammer; og: r. dermed
 295.
 Rand, 250. 428. noget
 til-R. 428. spær R. 5.
 Randfager, 265. 266.
 Randfager (en) 266.
 Rant, 241. 513. er r. 218.
 241. 513.
 Rap paa sine Hænder (er)
 415.

- Rapper: r. alting løselig
 fra sig, 381. faaer r. til
 sig, 161.
 Rat, 74. 88.
 Arbejd, 88.
 Rasenbe; og: err. 350. stil-
 ler sig r. an, 410.
 Raser, 198. 350.
 Raslen, 416.
 Rasler, 160. 254. 255.
 416. har, hvor det r.
 254.
 Rask, 496. R. at gjøre
 Gurer med, 194.
 Rasper, 5. r. Gure inoget,
 194.
 Rav, 155.
 Ravgal (er) 392.
 Ravn, 195. 505.
 Ravneunge, 505.
 Rebeller (en) 364.
 Redder, 32. 22. Raart til
 at r. 200.
 Reddes ved, 32. 33.
 Reddet, 32.
 Rede, 280. gjør r. 279.
 gjør R. og Rigtighed for,
 325. kan ej bitte R. i,
 391.
 Redebon (er) 373.
 Redekam, 102.
 Redelig, 109. 370. er
 r. 369. er r. findet, 109.
 Redelighed, 109. 370.
 Reder, 102.
 Reder for sig, 279.
 Reder Geng, 430.
 Redning og Rednings
 Middel, 32. 33.
- Redskab; og: bruger /om
 R. 378.
 Reeb, 309.
 Reen, 85. er r. 84. 82.
 131. holder sig r. og:
 hvor r. 88. er bleven r.
 130. gjør r. 130. 410.
 Reen (Reensdpr) see
 Ren.
 Reenfærdig; og: at r.
 88. 544.
 Reengjort; og: err. 132.
 410. har r. 410.
 Reengjores, 410.
 Reenholder, 53.
 Reenlig; er r. og: err.
 med, 88. fører sig r. 87.
 544.
 Reenhed, 88.
 Reenselse, 130. 514.
 R—s Kar og R—s
 Tid, 514.
 Reensende Middel, 131.
 411.
 Reenser, 130. 410. 415.
 514. r. en Flint, 347. i.
 Kampen, 252. r. sig, 514.
 Reenser (en) 130.
 Reenses, 410. 415.
 Reensdpr, see Ren
 Reenset, 130. 176. 415.
 514.
 Reent: holder r. hos sig,
 544. taler r. 302. er gan-
 Re r. og tydelig, 303.
 spiser r. op, 182. 320.
 gjør el. gjøres r. Bord,
 182. gjør r. Bord for r.,
 321.

21. har gjort r. Børd,
 21.
 ge, 351. r. — artet Ju
 st, 134.
 gel, 10. 48.
 jerer og Regjeres
 , 274.
 lingen paa et Fabr
 i, 231.
 31, 351. stærk R.; er
 ærk. R.; bliver stærkere
 R. og: R. kommer paa
 , 420.
 nbuen, 210. 297.
 nemester, 220. 221.
 gner (han) 220. som
 rslaer got at r. 221.
 det saa, 161. r. med,
 51. 467. r. en ej for
 oget, 177.
 gner (det) 263. 419.
 temmelig; og: tager
 l med at r. 420. r. ret
 borklig, 312. r. paa,
 19.
 nes med, 101. 467.
 nkiole, 183. 419.
 norm, 390.
 usklærm, 319.
 nvejr (er ude i) 419.
 se see Reisen.
 febrøder, 121.
 sefærdig, 65.
 sefjortel, 148.
 sen: ligger paa R.
 er paa R. 121. har
 i: Hovedet, 167. no
 t til R.; har ei beredt
 paa R. og: forsyner

sig stet til R. 334. giver
 sig paa R. ind ad en
 Børd, 389.
 Rejsende, 121.
 Rejseprobiat, 462.
 noget til R.; har R. med
 sig; har det til R. og: for
 syner med el. giver med
 som R. 462.
 Rejser, 121. r. igennem,
 21. r. hen, bort, til, el.
 omkring; vil r. el. har i sin
 de at r., 64. r. i eet fort,
 117. r. i Følge med, 121.
 r. sammen, 122. r. paa
 Besøg, 310. r. ingensteds,
 535.
 Rejser op, 276. r. sig
 op; og: har r. sig, 288.
 kan r. sig op med en kants
 ret Kajak, 241.
 Rejsefælleskab, 121.
 Rejsetaste, 462.
 Rejsetøj, 334.
 Rejsning: har høi R.
 385. har siden R. 388.
 Rem, 21. R. til Søfange
 sten, 26. 27. R. til en
 Svøbe, 131. R. til at
 spænde Trommeskindet
 med, 198. R. til at binde
 noget fast med, 273. Rems
 mer til at binde Slædens
 Overtræer fast med, 278.
 R. til Riedelen el. Slæ
 deopstanderne, 314. R.
 i Stoe; og: har ingen
 R. i sine Stoe, 429. R.
 hvori Hundene trækker for

en Slæde, 221. saltter
 N. ud af et Glind el.
 Klærer det ud i N. 210.
 Nemesnider; og: age-
 rer N. 211.
 Nemesniderkub, 211.
 365. 524.
 Nemesælen, 461. 537.
 faaer en N. fanget, 537.
 Nemesælunge, 481.
 Nen; Nensdyr, 232.
 504. en Gold N. 314.
 gammel Han N. 343. en
 ung N. Hjort, 318. en
 Hun N. 232. faaer el.
 Ryder et N. 504. faaer
 N. at see, 505.
 Nende, 108. gjør N. i,
 228. 437.
 Nendefugle, 19. 108.
 Nender paa, 8.
 Nenhiort, 318. 343.
 Nenjagt; og: er paa N.
 98. fahrer paa N. 64.
 486.
 Nenjager, 486. er engod
 N. 64.
 Nentals; og: fanger N.
 314.
 Nensbeen (et stkke) 346.
 Nensdyr, see Nen
 Nensdyrgevær, 505.
 Nensdyrpelts, 231.
 Nest, 31. 321.
 Nester, 220.
 Net (rigtig) og: er r. 109.
 gjør det som r. er; agter
 et. Kiender for r. 110. vil
 altid have r. 211. 281.

deri har du r. 14. som
 mer i rette Tid, 278. du
 er den r. Karl, 326. r.
 tilgavns, 15. r. 100, 14.
 87. 259 r. brav! 456.
 Net (lige) og: er r. 279.
 Net (Nad:) Netterne man
 giver en, 298. forskjel-
 lige grønlanste N. findes
 anførte, 153. 246.
 Nettelig. (seer el. gjør)
 372.
 Nettelse, 280.
 Netter, 48. 279. r. ud
 31. 279. r. op; og: har
 r. op, 276. r. sig op, 197.
 r. sig efter 10. 243. 244.
 277.
 Nettesnor, 10.
 Nettet, 279. bliver r.
 279. 280.
 Netfærdig, 18. 110. er
 r. 109. handler r. og: er
 Klærer r. 110.
 Netfærdiggjort; Net-
 færdiggjørelse; og:
 Netfærdiggjortet,
 110.
 Netfærdighed, 18. 110.
 Netsindig og Netsin-
 dighed, 140.
 Netskaffen, 109. 370.
 et r. 109. 369. gjør det
 r. 407.
 Netskaffenhed, 110.
 Neven: N. Vande, 198.
 er r. i tn, 410.
 Nevene, 233.

ner, 208. 233. 410. 436.
 net, 233. 234. et r.
 410. 436.
 selse, 379.
 sfer, 33. 379
 ses, 379.
 be en; og: har bruffen
 faet Skade i R. 505.
 ble, 131. 212. 395.
 raer R. i Huden, 211.
 bler, 495. r. Huden,
 12. Redskab at r. med,
 95.
 der paa store Bolger op
 g ned, 172.
 sfer i noget, 495.
 f (et) 94.
 ffelbasse, 234.
 fle (gør i noget) 234.
 flektiv, 194.
 fler, 194. r. et Dyr i
 Huden, 466.
 g, 359. 362. er r.; me-
 get r.; er meget r. og: en
 Wand, 362.
 gdom, 362.
 ge (et) 274.
 gelig, 153.
 gtig: er ikke r. 118
 o, r. nok, 470.
 gtighed (kommer i)
 110.
 ts, 62. 338. giver el.
 raer R. 338.
 im, indvendig i Hund,
 108. befrosen med R. el.
 ætter R. indvendig, 109.
 im frost: og: kommer R.
 paa Marken, 158.

Kimeligst faaer el. gjør
 han det, 375.
 Kimer (bet) 158.
 Kindebende; r. Bæf, 227.
 r. Blod, 387.
 Kinde r, 86. 227. r. ud, 86.
 455. r. ned, 228. Dine-
 ne r. 116. Taarene r. 230.
 King, 109. 159. 174. 179.
 med R. om; og: gjør R.
 til et Skaf, 179. sætter
 R. paa, 179. 197. R.
 paa en Kajak, 340. sætter
 R. paa Kajakken, 341.
 Kinge, 259. 360. hvor r. i
 259. anseer r. og: er at
 agte r. 306. gjør sig r.
 260. 306. holder sig el.
 noget for r. 476. holder
 sin Gjerning for r. og:
 det man agter for r. 477.
 agter sig for r. 213. er i
 sine egne Dine for r. 214. r.
 King, 448. r. Værdie, 477.
 Kingeagter, 55. 177.
 293.
 Kingeagtet, 55.
 Ripper op igien, 216. 489.
 Rist (en) 120.
 Rist eller Roe (har ingen)
 399.
 Riv: R. i Huden, 198. R.
 i en Klippe, 233.
 Rive (en) 79.
 Riven og Gliden i et Saar,
 178. har R. i Ribet, 271.
 Rivebende, 178. r. Dyr, 29.
 Riber, 198. r. i ta el. i
 stykker, 27. 410. r. af
 den.

Hænderne, 48. 401. r.
 Muld op, 48. r. ndi,
 96. r. ned, 122. 150.
 r. af lave, 160. r. paa
 noget med Reglerne, saa
 det lyder efter, 236. r.
 af el. i med Tænderne,
 259. r. Haaret af, 322.
 lader sig snart r. i Styk-
 ker, 410. r. sig paa no-
 get, 211. det r. i Halsen,
 178.

Rive s, 211. 249. har været
 oppe at r. 211. r. med, 95.
 349. r. og trækkes af Geist-
 bed, 349. den noget r.
 af Hænderne, 401.

No (har ingensteds) 45.

Nob, 1. 441. R. af Vær-
 ter, 249. 498.

Noe (en) 133.

Noeline, 73.

Noer, 38. 73. 150 r. stærkt
 446. r. efter noget; r.
 frem og tilbage; r. ofte
 for en anden; og: har
 en til at r. for sig, 348.
 er let el. tung at r.; og:
 sætter sig ned at r. 73.
 r. gesvindt efter et Dyr,
 380. r. i Rajal, 150. 348.
 — i det Færvand, 150.
 kan slet r. i Rajal, 346.
 r. til af alle Kræfter, 281.
 318.

Noer (et), 21. slaaer ved
 R. 21.

Noeredsflab, 348.

Noerem, 73.

Noerklarl, 38. 73.

Noerste, 73.

Noes, 300. 530.

Noesværdig; og: er 300.

Noetol, 73.

Nogn, 441. tager el. sp
 ser R. og: Rist med R.
 441. gyder R. 183. gyder
 R. 144.

Nogn gydested, 144.

Nognfald, 296. faaer el.
 fanger R. 297. R. 39.
 39. R. Hun, 42. fort
 slags R. 30. 296. er paa
 R. Gangst, 297.

Nol, 352.

Nolle; Nollefist, 5
 459.

Nollefor, 148.

Noller frem og tilbage,
 520. lader sig r. 408. lo
 der sig ej r. 65.

Nolig, 103. 364. 479. a
 r. 81. 103. 364. 479.
 gjør r. 323.

Noligen, 81. 364.

Nolighed (er i) 394. den
 som sidder blemme i R.
 394. har ej R. paa sig
 105.

Nos see Noes.

Noser, 300. 530. r. ender
 for; r. nogen for en;
 og: den man r. nogen for
 530. r. sig. 300.

Noset, 300.

Nosmaria (vild) 150
 329.

Nosmul (en) 66.

Notte, 480.

ov, 358. er ude paa R.
70.

ovfugl (stor) 492.

nder, 90.

uelse, 352.

uger, 144.

ulte (en) 250. en heel R.

Tobak, 509.

ullet, 250.

um; og: er r. 61.

um (et) 109. liden af R.

113. 299. har for lidet

R. 8. er ei R. dertil,

485. R. under Bixen,

155. R. imellem Ringrene,

201.

ummelig, 109. 113.

299. er r. 299. er r.

imellem, 107. rummelig

gere ten af Enderne, 462.

ummeligbed, 109.

immer; r. meget, 109.

113. r. kun lidt, 109.

113. 299. kan ei r. 338.

—mere, 425. r. sig, 208.

impe, 319. den blotte

Deel, af R. over Bur-

erne, 242. tørrer sin R.

42. sætter R. i Vejret,

133. sidder paa R. og:

ridder med sin R. el. klub-

ber med den paa Jorden,

341.

impebul, 142.

ud, 37. 521. r. i Om-

ang; og: er r. 521. lø-

er r. 49. 183.

udfisk; og: tørrer R.

0.

Runding (har en ordent-

lig) 37.

Rulse (en) 234.

Rusende og Ruser, 425.

Rustebest; og: er R. 200.

Ruster: r. i, 321. r. af,

76. 321. r. af el. op med

Tænderne, 259.

Rust; og: skraber R. af,

248.

Ruster; Rustet; og: er

r. 248.

Rustning, 409.

Rustpletter (er fald af)

185.

Ryg, 231. 508. det neders-

te af R. 239. R. mod

Skuldrene, 179. R. imel-

lem Skuldrene, 47. R.

paa et Skind, 190. 231.

langt ad R. 190. har ont

i R. 179. 197. vender R.

til, 26. 508. kaster sig paa

R. 199.

Rygaa, 223.

Ryger, 137. 392. 493. r.

ud af en Abning, 41.

Rygget (er) 137.

Rygfinne, 277.

Rygfit, 508.

Ryggeslæs og Rygges-

løshed, 11.

Rygmarv, 197.

Ryning, 223.

Rygrad, 190 — af en

Fugl, 171.

Rygsmerter (har) 179.

Rygstykke paa en Stool,

70. — paa en Stæde, 277.

xy

Ryg

Nygte, 511. faaer N. om
noget, 511. er, bringes,
el. bringer i et godt N. 512.
- søger at bringe en i et godt
N. 245.

Nyates, 512.

Nyffer: r. i, 318. r. af,
76. r. tidet af sit Sted,
98. r. af med Tænderne,
259. 266. r. i tu, 208.
r. Græs, 146. 248. r.
Haarene af, 257. r. af
Tænderne, 408. r. op med
Tænderne, 259. r. til sig,
321. r. op fra et Sted til
andet, 315.

Nyffere dffab, 321.

Nyffet: er r. 257. r. Græs,
146.

Nynke: slaaer N. 79. 175.
sætter N. i Panden, 79.
Nynkerne paa de grønne
Stovle. Soller; og: gjør
saadanne N. 487.

Nynkebeen (at gjøre Sol-
le. N. — med) 487.

Nynket; og: bliver r. 79.

Nype, 19. 183. N. skrager,
307. gaar ud at snære
N. 183.

Nypelagt (er paa) og:
Nypejæger, 19.

Nypefritg; og: der høres
N. 307.

Nypesnære, 188. 305.

Nypesnæker (en) 305.

Nypetarme, 337. 452.

Nyffelse, 334.

Nyftende, 334. 408.

Nyfter, 65. 91. 139. 334.
408. r. med Hovedet, 103.
r. noget, 139. 140. 176.
r. sig, 140. r. Stovet af
176.

Nyffet, 65. 91.

Næben: der høres N. og:
hvillen N. 307.

Næber, 307.

Næb, 81. 275.

Næbdes, 81. 275. 285.
r. for, 81.

Nædsel, 81.

Nædsom, 81. 275. et l.
275.

Nækker: r. bib, 203. l.
høit op, 214. r. lange el.
ei langt, 139. r. ikke til,
31. 125. 445. r. net op
til, 277. r. til og end-
mere, 427. r. frem, 312.
det som r. frem af noget
andet, 317. det som r.
længst frem af Ansigtet,
432. r. til Mæden, 334.
r. Hals, 233. r. sig; r.
sig efter; og: r. ud, 136.

Næv, 155. 157. 195. (383)
480. høit N. 157. sort
N. 195. N. skrager, 155.
fanger N. 390. 480. lug-
ter efter N. 445. faaer
el. søger at faa N. 480.
Nævesælde; og: bygger
N. 389.

Nævehule; og: en Brind
fuld af N. 436.

Nævejagt (er paa) 480.

Nævelagt, 445.

Næber

shery 205. 345. r. sig,
245. 345.

shet, 80.

sh, 68. 146. er r. 68.

169. er, bliver el. gior

r. i Ansiget el. paa Hæn-

der, 430. r. Farve, 146.

farver r. 146. 177. maler

med el. anstrøger r. 146.

r. Tang; søger efter el.

phær r. Tang, 68. r.

perler, 68. r. Hørfse-

leen, 146. r. Dine, 89.

rdhuget Orred, 146.

de i Saar; Saar med

R. og: samler R. 253.

rdfarvet, 177.

rdfisk; og: fanger. R.

147.

rdlydet; og; er r. 153.

g, 90. 137. 391. hæn-

ter el. hængt i R. 137.

im R. 392. R. af en

Rint, 392. driver R.

nd, 137.

gelfe; og: røger med

R. 493.

gelfefar, 493.

Ræter, 137. 392. r. Tæ-

bal, 392.

Raget, 137. 392. er r.

og: r. Smag, 137.

Raglugt, 137.

Rammer bore, 199.—

derover, 200.

Rannetræ, 277.

Ror, 443. R. ved Blæren

paa en Rastepil; sætter

R. paa den el. den bliver

forsonet med. R. 452.

Rører: r. ved, 24. r. an,

346. r. end Samvittig-

hed, 200. r. sigt Ro-

ders Liv, 292. noget som

r. sig langt borte, 460.

r. sig ikke, 535. r. himan-

den noget paa, 449.

Rørerne ved Læren, 192.

Rættig(er) 64.

Rørt, 139. er r. Vand,

139. 149.

Ræst; og: har god R. 321.

Røv, 319.

Røver, 358. r. fraen, 516.

Røver (en) 358. 516.

Ravet, 358.

6.

aa! 457. 470. kun f.

12. 437. just f.; f. alle-

este; og: f. for al Verden,

157. ja f. 456. er onge-

ter, regner det el. lader

live f. 261. lad det være

f. gaad f. og: lad ham

løse f. 456. har sig f.

og: behandler f. 122. f.

har det sig, 259. f. sagde

han, 258. bærer sig f. ad,

457. ikke f. 100.

Caaban, 222. 456.

Caaren; Caar f.; og

Caaret, 222.

Caaløngt (sommer) 293.

Xy 2

Caar

Saaledes, 112. 456. er
 f.; gaar f. til; og: gjør
 f. ved, 112. 456. fter. el.
 beegner. f. 456. gjør f.
 livagtig f.; og: blot f.
 457.

Saamange, 112.

Saameget mere, 112.

Saa ofte som, 321.

Saar, 96. 150. ont. S.

251. S. falder af; og:

gnidr. S. af el. river det

op, 150. fuld af S. 96.

S. øder om sig, 251.

Saarer; Saaret; og:

er f. 96.

Saasom, 258.

Saavit (kommer) 203.

Sabbath, 394.

Sadel, 146.

Saft, 132. 507. abper-

ser S. 132.

Saftig; og: er f. 132.

Sag, 357. søger S. 345.

har Sager, 359. har skon-

ne S. 357. det var Sa-

gen, 14.

Sagler, 315.

Sagn, 530.

Sagt, 41. 530.

Sagtalende, 329.

Sagte: sad f. 123. kom-

mer f. 151. gaar f. 3.

gaar f. frem, 381. taler

f. 309.

Sagte, 203.

Sagtmød, 152. 170.

381. er f. 151. 170. 381.

f. Sindelag, 381.

Sagtmødighed, 152.
 381.

Sagtmølet, 180. af
 179.

Sagtner: f. med Blæst,

311. f. sig; og: kommer

til. at f. 203.

Salig; er f. el. bliver

berøvet f.; saligt; og: f.

Hjem, 372.

Saliggjør; Saliggjor-

rende; og: er f. 372.

Saliggjører. (en) 372.

Salighed; og: S—

Midde, 372.

Salt; er f. 3. skaffer el. skaf-

fes f. Smag; og: smager

f. 468. f. Vand, 114.

468. f. Vands Rist, 421.

Salter; Salted; Salt-

et; og: Saltsmagen-

de, 468.

Salve, 479.

Salver, 27. 479. f. sig

479.

Salves og Salvet,

479.

Samdrøgtige, 102.

Samme: f. Slags, 291.

f. Tid el. gang 247. kan gjor-

re det f. 291. f. Dieblisk el.

i det f. 470. er ved det

f. 456. det er det f. 528.

Sammen: holder f. 101.

gaar ei ret f. 167. kom-

mer f.; kobler f. og: sam-

ler f. 180. søger f. see

under Søker; søger f.

519.

Sam-

n menbinder, 187.
 n menbindes, 308.
 n menbundne (ere)
 11. 308. tvende s. Ka-
 fter; og: sætter over
 ia saadahne, 187.
 n menfoldet; og:
 Sammenfoldet, 225.
 immenfoldte Hænder,
 44.
 immenfoldet, 519.
 m menfoldet; og:
 Sammenfoldning,
 65.
 immenføjer, see un-
 er Føjer.
 immenføjes, 180.
 immenføjet, 180. er
 og: ere sammenføjede,
 31. 180.
 immenføjning, 519.
 3—8 Sted, 180. 519.
 i m m e n h o b e r, 79-
 80.
 immenhobet, 79.
 immenholdende, 101.
 immenhængende,
 196.
 immentløbes, 296.
 immentrampen, 71.
 immentrøben (er)
 232.
 immentagt, 79. 118.
 225. 354.
 immentigning (gjør)
 53.
 immentøben, 212.
 ammentpiger (en)
 102.

Sammentuller, og
 Sammentuller, 118.
 Sammensanket, 181.
 Sammensnæret, 533.
 Sammensøber, og
 Sammensøbt, 118.
 Sammentrukken (er)
 234.
 Sammentrykker, og
 Sammentrykt, 79.
 Sammenviær; Sam-
 menviæs; og: Sam-
 menviæt, 180.
 Sammensgede Stykker
 (bestaaer af flere) 519.
 Samfund, 102. som hø-
 rer til Samfundet; og:
 Samfunds-Middel, 102.
 Samlede, 180. kunne
 være s. til Betaling, 467.
 Samler, 102. s. flere
 Stykker under eet 180.
 — til et heelt, 519. Redo-
 skab at s. sammen med,
 79.
 Samles, 180.
 Samlet (holder) 58. see
 og Samlede.
 Samles under eet, 180.
 Samlingsplads, 180.
 181.
 Samlingssted, 180.
 Samqvem med (i) 467.
 Samr, 467.
 Samtykke, 22.
 Samtykker, 21.
 Samvittighed, 389.
 Mor sig S. over, 143.
 S—s Mindelse; S. vaag-
 ne

ner el. nager; har Det
delse i S.; og: S. giver
got Vidnesbyrd el. Be-
dreidelse, 389. urolig
S. og: har Uro i S.
el. har noget paa sin S.;
S. tier el. han har intet
paa sin S.; Fred i S.
og: faaer Fred i S. 461.
staaer Fred i S. 462.

Sand, 109. 325.

Sand, 435. faar efter
S. og: staar S. paa
Sulvet, 435.

Sandelig, 109.

Sandgraver (en) 435.

Sandhed, 335. 407. er
S. 407. i S. 109.

Sandhed; og: er f. 335.
407.

Sandhed, 407.

Sands, 422. ved sin S.;
er ved S. og: uden S.
422. saar sin S. 424. er
ei ved sin S. 392. har ei
sine fulde S. 350.

Sandsiaer (en) 35. —
under sit Hæderie, 502.

Sandsigerie (forretter
sit) 502.

Sandskæl, 540.

Sandskældige (er den)
369.

Sandt (er) 335. det er f.
538. det var f. 14. er det
ille f. 100. det var et
f. Ord 442.

Sang, 23. 73. 226. 290.
smit el. let S. 75. be-

begynder Sagen, 23
har til sin S. 147. har
S. med en anden el. ham
ham bi i S. 122.

Sanger (en) 147.

Sanger sammen, 180
gaar ud at f. Ber, 320.

Sanketid og Sank-
ring, 181.

Sat: f. i Blandet, 430. n
f. i Bejret, 230. f. f.
264. har f. f. 122. 264

bliver mere f. 424. f.
f. af, 419.

Saug, 355. 398.

Sauger, 355. f. Brøden
398. — deraf, 397.

Sauglad og Sings-
mølle, 398.

Saugspaan, 365.

Saugsted og Sings-
værk, 398.

Saugtand, 186.

Savnelig (er) 517.

Savner, 215. 241. 517.

Sav; Saver, see Sang

Sauger

Sax, 186.

See! 47. 52. f. engang!

1. f. den el. der! 9. 29

f. 449. f. engang til ham

56. 456. f. kan til, om

det ikke gaar saa, 57.

60. f. til ham! 326. af

f. engang! f. der til den

af! og: f. hvor han staa

og maaber! 456. f. jo

ten en! 470.

See glad, 134.

See!

en; og: er f. 203. f.
 Bært, 203. f. til sin
 bjerning, 201. 525.
 ende (gjør, og: den
 m gjør) 518.
 ene, 318. 544. Seener
 i Traad, 352. søger at
 iae S.; kjober el. bekom-
 mer S. og: vil kjoibe S.
 f. ham, 544.
 enetraad, 352. 544.
 forraad af S. og; stetter
 5. 352.
 enfærdig, 203. 525.
 f. 525.
 enfærdighed, 525.
 enhørende, 438.
 ent, 203. vorer f. 203.
 mmer f. affied, 73.
 21. 203.
 er, 472. f. vel, 472.
 svagt el. ei vel, 475. f.
 ynlig en Ting; f. med
 fornuelse; og: synes,
 t han f. det, 473. f. uty-
 elig, 474. er got at f.
 g: kommer til at f. got,
 75. har lyst at f.; kan
 i faae f. nok; var vord
 t f.; har aldrig før f.
 g: gider ei f. ham, 474.
 iber f. 312. 403. lader
 g f. 85. 245. 404. 475. —
 or, 404. lader sig f. som
 ran er, 522. lader en
 nden f. 472. faaer at f.
 en, som efterlatter sig,
 73. f. en Ting i Vandet;
 et Høxemesieren f. i Vandet

det; og: f. den el. det i
 Vandet, 460. hvem f.
 man tiere end mig? 379.
 nu skal man f. 56. f. man
 vel, 100. 470. har man
 vel f.? 470. noget han
 har f. 450. f. en i An-
 sigtet, 191. f. en stift
 i Vinene, 392. f. paa;
 og: f. stift paa, 134. f.
 længe paa, 134. 474.
 f. paa, hvorledes det
 gaaer, 233. giver at f.
 paa, 163. kan et taale
 at f. paa, 474. 484.
 an 284. f. efter, 26.
 144. 191. 456. f. stift
 efter noget, 134. f. til,
 134. 191. 324. 456. f.
 ei mere til, 508. f. fra,
 26. f. op, 47. 518. f. i
 Beiret, 47. 243. kan ei
 f. mod Solen, 121. f. til
 Jorden, 271. f. ned igjen
 nem Jfen; f. jevnlig ned
 i Vandet; og: f. igjens-
 nem en Nabning, 144.
 f. hid og did el. f. sig om-
 kring, 233. f. sig for, 259.
 265. f. sig tilbage, 199. f.
 nd igjennem Windvet, 135.
 f. ud efter, 144. f. uden
 fra ind, 144. f. vel ud,
 27. f. elændig ud, 474.
 f. ilde ud, 367. f. suurt,
 43. 191. f. biffert, 191.
 f. biffert og sæl ud; f. ille-
 ud, som han plejer; og:
 man kan f. ham af, at
 han

- han er vred, 470. det f. galt ud, 78. f. iglennem
 Ringre med, 135. f. levn-
 lig efter for ej at glemme,
 325. f. Reil, 357. f. over
 Skuldrene, 177.
- Seet; og: kan f. 85. 472.
 det som f. 473. bliver
 usforbarende f. og: den
 man usforbarende bliver f.
 af, 473.
- Seet, 473.
- Segel, 146. 202. 219.
- Segl, 273. som har S.
 paa; og: trykker S. paa,
 273.
- Seil (er) 252. 309.
- Seier; Seierherre;
 og; Seier-Binding,
 13.
- Seil, 493. har S. oppe,
 490. sætter S. til, 490.
 493. bider S.; tager S.
 fra el. gier S. op, 493.
- Seiler, 490. f. got, 392.
 f. for fulde Seil; og:
 gjør at man kan f. got,
 490. f. fort el. flet, 121.
 f. bidevind, 50. f. for Vin-
 den, 336. f. for oven,
 50.
- Seiler (en god) 392.
- Seilgarn, 21.
- Seilbet, 525. er f. 128.
 525.
- Seil, 309.
- Selerne (trækker sig ud
 af) 253.
- Selesal, 42. tager S. af
 den, 253.
- Selv (han, hun, de &c.)
 276. sig S. 123. af sig
 S. 123. 140. for sig S.;
 er el. sætter for sig S.
 123. hos, ved, til, el.
 sig S. 123. gjør noget f.
 276.
- Selvfragssteen, 68.
- Selvraadig, 211.
- Selvros, 540.
- Selvtillid (stor); og:
 har stor S. 485.
- Selvbillig, 356.
- Sendebud, 64.
- Sender, 64. 289. f. med
 ham, 289. f. en noget,
 289. 340. den som f. en
 noget; og: f. en Mod,
 340. f. for sig i sit Herte
 de, 222. f. End til, 64.
- Sendig, 289. 340. for
 ger S. — & Guds med
 sig, 289.
- Sen, see Seene.
- Senere (bliver) 203.
- Sen, 118. 430. røder S.
 430.
- Sengebret; og: Sen-
 gebund, 89.
- Sengedyne; Seng-
 kammer; og: Sen-
 gellæder, 430.
- Sengested, 89.
- Sengeteppe, 193. lader
 Pusene doe i S. 158.
- Sengetid, 118. Seng

ngs (gaaer el. er gaaet
il) 118.

paratist, 126.

rbiet, 27.

r, 45. er, faaer el. be-
laaer af S.; og: steer
l. gjør, S. gange, 45.

rtens; og: er S. 45.
rtende, 45.

de, 412. 506. paa, fra,

kl hans el. dens el. den-

le el. hiddende S. 507.

et som er paa hans S.

12. fravendte S. 26.

31. hlin S. el. den S.

om er langt borte, 531.

paa hvad S. ? 452. den

inden S. 17. paa den an-

den S. 459. kommer til

den anden S. 17. fahrer

angs med den anden S.

8. ligger paa Siden, 91.

har Ont i S. 412. ved,

il, efter, langs ad, gaaſte

fter, S.; ved S. af;

og: er ved S. af nogen

l. noget; vender; sig til

S. og: fahrer efter S.

12. har paa sin S. og:

et man har paa sin S.;

ligger paa ens S.; til

en modvendte S. og:

ahrer til den modvendte

S. 423. blæser paa S.

h: fahrer forbi paa S.

12. kun den ene S. 91.

S. i et Telt; begge Telt-

ets Sider; og: har sit

Sted ved S. af Teltet,

32.]

Sidebetræf i et Telt,
532.

Sidemænd; Side-
mænd; og: ere S. 413.

Siden, 32. 61. 196. 217.

483. S. efter, 217. han
figer S. 483.

Siddende (er) 122.

Sidetiil, 1. sætter S. 1
el. brækker den af; 1. træf-
fer el. træffes med S. 2.

Sidder, 122. 146. brin-

ger til at s. 122. kommer

i Kaldet til at s. 146. s.

paa; og: Sted at s. paa,

146. s. paa Isen for at

stikke Sælhundene; 311.

s. over Urinballien og pis-

ser, 271. Fiske s. over

sin Rog, 144. sidder paa

Hu, el. paa Bugen, 22.

s. paa Bagen, 22. 146.

s. bag i Baaden el. ved

Roret, 21. s. fast, 58. s.

i Tanker, 141. 479. s.

og maader, at hverken

mæte el. tæte, 476.

Sidesting; og: har S.

173.

Sidestrimer paa Dan-

loden, 412.

Sideting, 413.

Sidvee (har) 412.

Sidvind (har) 412.

Sidst: kommer s. 215. gjør

el. beegner s. 217. gjort

el. beegnet s. 218.

Sidste (den) 217. det s.

285. paa det s. 296. s.

Yy 5

gang;

gang; og: er den f. gang,
217. glør sidste gang, 78.
f. Smule, 321. beholder
f. Ord, 280. vil altid be-
holde f. Ord, 281.

Sielden; og: meget f.
159. kommer f. 380.

Sieldent, 80.

Sier: f. af, 212. f. ud;
og: det som f. ud, 455.
f. op; og; f. op deraf,
437.

Siet op (Vand) 437.

Siette, 45. lægger den
S. til; og: fanger den
S. an, 45.

Sigende, 329.

Siger, 328. 369. 529.
f. til en; og: f. en fine
Reil, 329. f. noget, 451.
f. en noget, 329. 451. f.
hvad man vil have, der
skal gøres, 457. f. ham
det, 324. f. en hvad han
skal tale el. svare, 330.
433. f. sin Mening, 279.
303. — reent ud. 302. f.
frem, 41. f. til, 23. 279.
324. f. end Ord efter,
135. f. hvad der falder
ham ind, 293. f. noget
til en anden efter ordre,
330. f. en imod el. sig
hinanden imod, 399. f.
af; f. noget om en, som
han ei vil have sagt; og:
f. en, hvad der gaaer for
sig, 530. har en til at
f. sig, hvad han hører,

438. f. en Samhed
paa en forstilt Maade,
512. f. een gang saa og
anden gang saa, 464.
eet og det samme paa m,
541. f. Reil, 535. Sagde
han saa? 258. du sagde
el. havde sagt anderledes,
538. sig dog ja! 147.

Signal (giver fra sig) 86.

Signe f. Kelling og

Signen, 186.

Signer; og: f. en, 186.

Signer(en); Signered
skab; og: Signer(er),
186.

Signet, 273.

Sig selv, see under Sel.

Sigbar, 85.

Sigte; har i S. 473.
faaer i S. 80. kommer
af S. 27. gaaer el. u-
ber af S. 68.

Sigte (en) 176. 271.

Sigter (meder) 271. 335.
526. f. efter; det man f.
efter; og: en som f. 335.

Sigter (sælder) 91. 176.

Sigtet, 176.

Sikker; or f. 78. 490. bli-
ver f. 79. glør f. 479.
er ikke f. 283. — derpaa,
228.

Sikker ned, 23.

Sikkerhed, 79. 480. Af-
fer S. 79.

Sild, 172.

Silde, 536. kommer f.
hiem, 536. er for f. 24.
sam

kommer for f. 215. — til, 125.

lfemood (grøn) 224.

nd, 140. har S. hen-

vendt til, 141. 506. har

i S. til, 366. har man-

je S. 399. urolig S. og:

er urolig i sit S. 461.

gjør rolig i S. 462. det

kom er efter hånd S. 275.

nde (har i) 140. 141.

220. har ont i S. 141.

ndelag, 370.

ndsrøve (bringer til)

462.

rup, 507.

sfersnitte, 32. 295.

338.

t (holder for) 107.

unken: f. i, 223. f. til

Bunds, 222. er f. 223.

har f. det, 92.

læl, 459. 468. begaver

med S.; sætter Stykke

til S. og: mister sin S.

468.

aal, 184. 384.

aaner, 53. 88.

aar (et) 56. 201. 207.

laaer S. i et af, 207.

laaren, 201. f. Glade,

201. f. ud, 210. f. op lange

Bugen, 410.

laaret Lær, 207.

laave, 296. S. paa

Saar, 150.

lab, 210.

lab (et) 106.

labeller 361.

Slaber; og: en Slav

her, 361.

Slabes, 360.

Slabbet; og: er f. 210.

Slabning; og: første S.

361.

Slabt, 362.

Slade, 22. faaer S. 22.

kommer til S. 22. 178.

263. lider S. 78. har S.

af, 119. lader komme til

S. 150. gjør f. 22. 55.

415. havde nær gjort S.

283. gjør S. paa, 150,

Slade! 28. 77. det var

ret f. 527.

Sladelig; og: er f. 415.

er f. Mad, 98.

Sladelighed, 415.

Sladeligt (holder) 402,

Slader: f. noget; og:

hvad f. ham? 451. f. sig

selv, 356.

Slaffer: f. bort, 363,

f. isleden, 215. f. en noe

get at bestille for at ada

sprede hans Lærer, 322.

Slagt, 72. 189. gjør S.

189. — til, 72. sætter S.

paa, 73. 189.

Slagler, 221. 283. faaer

nye S. 221.

Slal, 379. f. komme, gi-

re. og: mener at han

f. komme. 379.

Slaldet, 85. 557. er f.

84. er bleven f. og: gjør

f. 357. f. Gud, paa en

Dvalst, 183.

Stall.

- Stall (du store) 326.
 Stallagtig (er) 369.
 Stam, 168. 169. 341. er
 S. at see ham, 474. hull-
 ten S. 169. 474. har
 bide hovedet af S. 169.
 Stam dig! 26. 343.
 Stamme (gjør til) 320.
 Stammel, 71. 289. 416.
 498.
 Stammelig, 99. 169.
 er f. og: f. Gjerning,
 169. holder for f. 168.
 Stammer sig, 99. 169.
 341. f. over; og: det man
 har at f. over, 341. f. for,
 99. 168. det man har at
 f. for, 169. f. ved, 168.
 — at see ham, 474.
 Stammer ud, 169. 341.
 Stamfuld, 99. 169. 341.
 alor f. 169. 341. et f.
 99. 169. bliver f. 341.
 Stamløb; og: er f. 169.
 Stamrød (stær) 341.
 Standsf, 396. 476. med
 S. 396. gjør S. 476.
 Starn, 31. 130. 255. 263.
 298. 415. 416. 418. 499.
 gaar ud med S. 24.
 fuld af S. el. fri for S.
 130. tager S. af, 130.
 415. stovler S. bort, 255.
 stilles ved sit S. 415. kan
 et libe S. og: agter som
 S. 544. S. i et Ror;
 og: tager S. ud af Ror-
 ret, 444. S. i Diet; og:
 faar S. i Diet, 135.
 Starn (et;) et stort S. og:
 er et S. 360.
 Starnflue, 32.
 Starnhob, 24.
 Starn, 178. 191. 267. n
 f. 131. 177. 267. sætter
 skarpt for, 406.
 Starnphed, 132. 178.
 Starnseende; og: er el.
 gjør f. 474.
 Starn, 327.
 Starnunge, 201. 317.
 Starn, 17. 41.
 Statterer højt, 539.
 Starn (har) 245. S.
 i hovedet, 304.
 Starnhank; Starn
 Stind; og: Starnet
 Stab, 171.
 Stee, 28. 161. 305. 310.
 Steegræs el. Steent
 138. 233.
 Steer, 73. 292. 369. f.
 som det bør, 372. f. en
 mere, 379. det som for
 udfiges at skulle f. 80.
 Stib, 526.
 Stibbaad; liber Stib
 brud; og: Stibbr
 den, 526.
 Stibb (fabrer til) 526.
 Stibblod, 290.
 Stibbrød, 145.
 Stibbruger, 174.
 Stibberaa, 413.
 Stibtegn, 127.
 Stiben, 130. 263. er f.
 130. 131. 203. f. Rund;
 og: gjør f. Rund, 328.
 Stib

idenfærdig, 88. er f.
 8. 544.
 idenhed, 139.
 ident, 263. er f. 255.
 63. meget f. 263.
 idenburren, 544.
 ider, 31. 38.
 ider (en) 31.
 idetræng, 31. 38.
 idlugt, 32.
 idner; vil ei f. sine
 hænder dermed, 544.
 jebue, 434.
 jelden, 329.
 jelder, 329. f. paa,
 128.
 jelder (en) 329.
 jekm. (du store!) 326.
 jelsøker (en) 437.
 jiemter; og: en
 Skiemter, 369.
 ienden, 329. hvilken
 S.! 328.
 iender, 329. f. paa,
 23. 328.
 iendes (tvende som)
 329.
 iendig; og: er f. 169.
 Ord. 329. hvor f. 169.
 iændighed, 169.
 iendfel (det er hans)
 169.
 ienter, 116. 227. f.
 bort, 379.
 ieppe, 325. 333. 538.
 ier, 255. 437. gaar
 paa S. 437.
 ierm see Skjærm.
 iertser, 369. f. med
 et Tuentimmer, 349.

Skiesang, 287.
 Skiev see Skæv.
 Skifte, 428.
 Skiftelædning, 4.
 Skifter; noget at f. med;
 og: har el. har ei at f.
 med, 4.
 Skiftes ad, 30. f. med
 en at gjøre; og: en at f.
 med, 428.
 Skil, 104. er i S. og:
 bringer i S. 48. sætter
 S. paa, 10. 48. 102. vnd
 S. og: har god S. 105.
 fuld af Skille; og: har
 for S. 104. efter sammel
 S. 56.
 Skillelig, 195. 199.
 126. 381. 423. er f. 105
 126. 162. 381. 422. hvin-
 ger til at leve f. 424.
 Skillelighed, 110.
 Skillelse (har) 53.
 Skiller; og: f. til en,
 289. f. en noget til For-
 æring, 340.
 Skille sig blandt Folk
 (veed at) 126.
 Skilderie; Skildrer;
 og: f. en af, 53.
 Skiller: f. ad, 66. 112.
 f. sig fra sin Kone, 66.
 418. f. sig af med, 106.
 f. en ved det han har, 321.
 358.
 Skillerum, 475. har S.
 imellem sig; og: alor S.
 476. S. i en Lampe,
 327.
 Skille

- Skilled: s. ad el. fra, 66. s. ei fra, 27.
 Skilsmisse, 66.
 Skilt ved: Løi s. ved sin Ejer, 129. Lampen er s. ved sin lidne Træ, 252.
 Skimlet; og: er s. 332.
 Skin, 181. S. i Mørke el. i Søeband, 124.
 Skind, 29. 183. forskjællige Slags S. findes anforte, 76. 86. 91. 122. 147. 231. 248. 407. 529. 541. trækker S. over el. af, 29. S. hvis Haarens afstolles el. løsnes; S. lægges hen el. lægger det hen til faaledes at morne; og: S. som Haarene ere afrevne. 541. S. at lægge under Mæden, 248. lægger S. under, 249. S. paa et Stæde; og: lægger S. paa Sædet, 249. S. i Gangen at afvise Bind med, 332. er bare S. og Been, 415. 518.
 Skindbelte, 485.
 Skindborte, 102.
 Skindramme, 142. 391.
 Skindsyg(er) 308. 414. s. Qvinde, 308. s. Mand, 414.
 Skindspæ, 308.
 Skindsærn for ved Brisen, 396. Brisen bliver forsonet med S. og: forspær den dermed, 396.
 Skinnebeen, 165. 214. 226. Stød el. Saar paa S. og: slider sig paa S. 214.
 Skinnende, 181. er s. 181. 184.
 Skinner: s. paa, 20. 197. s. i Mørke, 124. s. for andre; lader s. og: faaet til at s. klart, 181.
 Skinner til Stæde, 352. sætter S. under; og: noget til S. 352.
 Skinke, 521.
 Skold, 80.
 Skorte; og: spæc S. 42.
 Skit, 255.
 Skul, 254. 336. 459. 460. noget til S. 459. fryder el. sætter i S. 135. slaaer, gaar, lægger el. lagt i S. for Regn og Sne, 336. i S. for; og: trækker S. for, 459. komme i S. bag noget el. for en el. derfor; sa: er snart i S., snart til syne, 460.
 Skinler, 135. 254. s. for 81. 459. s. under Bølgerne, 172. s. sig, 135. — for, 460. — under, 336.
 Skules af, 254. S. under Bølgerne, 172.
 Skult, 135. er s. 135. 254. holder s. for en, 47.
 Skæg, 527. stort S. og: har et langt S. 527. den der ei har S. paa Hagen; og: tager S. af, 528.
 Skjal:

æl; (et flags Hjerte-
fiæl) 132.
æl paa Gist, 468. Gist
d. kjendelige S.; er
en S.; har mistet sine
og: straber S. af,
18. S. i Dret, 422.
ælfist (en) 468.
ællar, 172.
ælven, 334.
ælvende, 334. 408.
ælver, 334. 408. f.
er, 334. er færdig at
229.
iær; og: er f. 88.
iær (et) 94. 176. flader
n paa S. 94.
iærelid, 201.
iæren med Lænderne,
95.
iærer: f. got, 131.
91. f. af, 66. 209. f.
daaret af, 229. f. for;
til en anden; f. i Styk-
er; og: f. sig et Stykke,
6. f. igjennem med Kasp,
94. f. ud om Randen,
101. f. sig en anden, 201.
ud til Bræder, 397. f.
p paa Bugen, 410. f.
n Pels op og syer iglen
ammen til" Roddepøse;
108. f. ud i Kemmer el.
Strimler, 210. f. til,
109. 186. f. bort til ungt-
er 365. f. i Binene, 121.
med Lænderne, 234.
195.
iær 28: kan f. ubi, 200.
op paa Bugen 4:0.

Skærm, 522. tager no-
get over sig til S. og:
den som har S. over sig,
522.
Skærmbræt, 459.
Skærpe; og: har S. 191.
Skærstiber, 267.
Skært Træ, 236. er f.
Træ, 130.
Skæv see Skæv.
Skib, 395. i hand S.
395. har paa S.; den
som har noget paa S.;
og: det man har paa S.
397. S. til et Seil, 255.
Skibebærn; og: Skis-
dehund, 397.
Skiber: f. sammen, 99.
100. 180. 353. 520. f.
paa, 467. f. noget til For-
længelse, 520.
Skibesløs; og: er f.
161. 418. behandler f.
418. omgaaes f. med sine
Stug, 361.
Skibet sammen, 99. 100.
Skibning, 165. 180.
353. har S. 165. S. til
Længden, 520. S. oven
paa Kajakken, 539.
Skibe, 39. 52.
Skian, 26. 367. er f. 367.
Skionner; f. det hos en,
324. f. got Arbejde, 520.
Skionhed, 367. hvillen
S. 366.
Skion op mod (avancerer)
50.
Skion som (viser sig) 388.
Skion

Stiant (berling) 26.
 Stiant (om end) 528.
 Stior; og: er f. 20 450.
 Stjorbug, 63.
 Stjorbug 8. Græs el.
 Stjorbugurt, 138.
 233.
 Stjoræer, 20.
 Stjotter: f. om, 225. f.
 ikke, 16. 293. f. ej om,
 44. — mere, 426.
 Stoe; og: lper S. 59. 138.
 388. fliller S. 36. løser
 S. 424.
 Stoefflik; og: en Stoe-
 fliller, 36.
 Støeløst, 138.
 Støemager, 138. 388.
 S. — Raal, 28.
 Støerem, 429. S. er løst;
 binder S. og: taber sine
 S. 429.
 Støefolle, 28.
 Støepende, 238. 429.
 hans S. er løst, 429.
 Støetvinder; og: løser
 hans S. 429.
 Støggerlatter og
 Støggerleer, 92.
 Stole, 10. 180.
 Stølemester, 10.
 Støller (små nøgne paa
 Fjeldene) 201.
 Størrøgen, 145.
 Størpe (Søren har faaet)
 388.
 Størsteen, 41. 90. fejler
 en S. 347.

Størsteensfejer og
 Størsteensstrak,
 347.
 Stotte. Nare, 38.
 Stotter, 38. f. tilbage,
 541.
 Stotter (en) 38.
 Stov, 338.
 Stovl; og: Stovler,
 313. f. Starn bort, 254.
 Straag; og: har S. i Maa-
 den, 466.
 Straag ned ad (er) 237.
 Straagler, 442.
 Straagtoft, 466.
 Strabe, 210. 347. 443.
 Straben (en Fugl) 158.
 Straber: f. sammen 79.
 Håndste at f. sammen med
 79. f. af, 171. 175. 210.
 358. f. Der af; og: f.
 Rittet af Fugleffind, 210.
 f. God af, 347.
 Straberedskab, 210.
 347.
 Strald, 99. 311.
 Stralder, 99. 178. 416.
 Stramler, 160.
 Stranke, 203.
 Stranter, 98. 258.
 Strantebørn, 352.
 Streed (er paa) 41.
 Streedsted, 144.
 Streitorst, 402.
 Streven el. Streve S.
 ger, 6.
 Strift, 6.
 Strifellod, 107.
 Strid

rig, 311. giver S. fra
 rig, 192. 311. er i S. 311.
 rigende Hund, 243.
 riger, 174. 269. 311.
 127. f. sæt, 311. kommer
 Børn til at f. 193. holder
 op at f. 311. f. uden for,
 141. — af fuld Hals, 442.
 til sine Hunde, 442.
 Hunden f. 243. Anden f.
 139.
 rit, 3.
 ritstoe; og: løber paa
 S. 403.
 river, 5. 6. har til at
 . for sig; og: f. til, om
 l. øfte, 6.
 river (en) 5.
 riverpult; Skriv
 verstue; og: Skriv
 ertable, 6.
 rives, 5.
 ribestød, 6.
 rubsulten, 506. er f.
 105.
 ruet i Bekret, 149.
 rumpen og
 Skumpes, 79.
 rumpudet, 149.
 rutroget, 179.
 ryden, 540.
 ryder, 129.
 ryder (en) 129. 540.
 ræder, 259.
 ræderflod, 186. 365.
 ræl, 41. indlæger S.
 136. — ved sit Dødsfald,
 c. 481. sætter S. 1, 81.
 124. bliver overvældet af

S. 518. er sat i S. ved
 en, — saa man misbræber,
 om en anden, 481.
 Strællebillede, 81.
 Strællelig, 259.
 Strællemiddel, 81.
 Stræller, 41. lader sig
 f. 283. 344. 401.
 Strælles, 41.
 Stræmmen; Stræms
 mende; og: er f. 509.
 Stræmmen, 81. 322.
 509. f. en i Søve, 509.
 Stræmmes, 509.
 Stræmsel, 81. 127. 322.
 Stræv, 3. 201. Strævet
 mellem Benene, 3.
 Strøber, 3. 61.
 Strøvs (saaer el. soder) 3.
 Strøbelig; og: er f. 12.
 118. 152. 288. bliver f.
 og: er bleven f. 152. hold
 der for f. 151.
 Strøbelighed, 12. 13.
 118. 152. forsøger en and
 dens S. 152.
 Strømt (paa) 110.
 Strømter, 369.
 Strubber: f. sig frem;
 173. f. sig i sin Kajak;
 97. f. sig bag ud, 508.
 f. fra sig, 398. f. alting
 fra sig el. paa en anden,
 378. f. en Daad for sig,
 173.
 Strubbes bort, 398.
 Strud, 71. kommer paa S.
 21. 99.
 Strudse for noget, 262.
 Strub

Stubdet, 65.
Studt, 65. 382. ^{af} f. med
 Pils, 21. bliver f. efter,
 99. faaer det f. 382. Stud-
 te i et Stud, 467.
Studt sig: har f. ned el.
 ind, 307.
Stueplads, 473.
Stuffe, 31. 313.
Stufler, 313. f. Starnet
 af, 171.
Stularv, 173.
Stulde; og: f. komme,
 see x. 379.
Stulder; og: S. brydes
 paa ham, 502. bærer paa
 S. 85. midt imellem
 Stuldrene, 47.
Stulderblad, 223.
Stulderdragt, 85.
Stulderstykke paa Vin-
 depels, 502.
Stulende og Stuler,
 98.
Stulper, 91. f. mod Ji-
 sen, 463.
Stulpet, 91.
Stum, 72. bliver til S.
 og: staaer i et S. 172.
Stummende; og: Stum-
 mer, 172.
Stumringen (er i) 459.
Stumstee, 310.
Sture (en) 194. 204. gjør
 S. i, 203.
Sturet og Sturet,
 185.
Sturv, 150. 219.
Sturvebat, 390.

Sturvet; og: er f. 210.
Stutler, 65. 176.
Stuur, 336. 460.
Stv, 286. 322. er f. 285.
 322. er f. for, 207. gjør
 f. 322.
Stydebane og Sty-
degevær, 65.
Stydemaal, 99.
Styden, 71.
Stydeplads, 65.
Styder: f. med Bøsse, 69.
 71. f. med Kanon, 71.
 f. efter, 71. 99. 382.
 f. til Waals, 289. f. u-
 der Waalet, 195. f. over
 Waalet, 231. f. Feil, 282.
 535. f. ei til Døde, 143.
 f. Haar el. Hæ af et
 Creatur, 257. f. udkl. el.
 lige; og: bringer til at
 f. lige, 272. f. el. søger
 at f. et Dyr op paa m,
 276. kan ei faae til at f.
 af, 357. f. paa hinanden,
 410. f. flere i et Stud,
 467. f. til alle Sider,
 464. f. med Pils, 21. 71.
 f. for Plaisir, 382. f. i
 en Sælhund med Har-
 punen og træffer, 282. f.
 op, 284. f. Snaten af sig,
 253. f. fra sig, 8. f. ud
 fra, 63. 208. f. Kabrt el.
 Bært, 121. f. sig stærk i
 Bært, 443. f. god Kabrt,
 392. f. en Baad fra sig;
 og: f. sig frem, 173. f.
 sig frem som en Pils, 206.
 f. sig

f. sig hen paa el. med en
 Røbet hen til, 380. f. til-
 bage, 508. f. Stulbrene
 sp, 232. f. ind, 234. f.
 ind og ud, 317. f. Blade
 366. man kan f. en hvid
 Pind derefter, 457.

hdes: f. ind, 234. f.
 ned i Vandet, 430. f. til-
 bage, 508.

hdesluf, 476.

he (en) 316. trækker

Stjer over Himlen;

og: er fuld af S. 317.

nok S. i Vesten, 22.

hjet, 103. 121. 285.

hjet (er) 317.

hge, 459. er i S.;

har S.; giver S. fra sig

l. forårsager S. 459.

hgebillde, 459.

hger for, 459.

hgesiden, 26. 459.

hld, 17. 19. 345. 354.

ræver S. 18. giver en S.

144: det man giver en S.

or, 345. er S. i, 345.

369. 452.

hlder, 17. f. til, 18.

. paa; og: noget at f.

paa, 345.

hldig, 369. er f. 17.

er den f. 369. anser for

f. 344. Røder f. og: er

lærer f. 369.

hldigkjendt, 369.

hldaer, 18.

hller, 85.

Stynd dig! 24. 147. f. dig
 dog! 147. Røder eder!
 24.

Stynder: f. sig med, 24.
 66. 318. f. paa en, 24.

Stynding: er stærk f. og:
 hvilken S. 318.

Stutterie (ligger paa)
 404.

Stæfte: arbejder paa S.
 el. sætter nyt S. paa en
 Flint, 196.

Stæfter en Flint, 196.

Stæmmer ud, 169.

Stærpemiddel og

Stærper, 132.

Stæv; Stævt: bliver f.;

er f. i Kroppen; gør sig

f. til en af Siderne; og:

slaaer, sætter el. lægger

sig f. op til, 414. ligger

f. 306. gaar f. paa sit

Støt, 499. Hilen gaar

f. 229. 404. slaaer f. med

Hilen, 404. den vil altid

gaar f. for ham, 229.

seer f. til el. seer f. med

Hinene, 98.

Stævmundet; og: er

f. 78.

Stævt see Stæv.

Støtte; og: løber paa

S. 403.

Støvl; Støvler, see

Støvl; Støvler.

Slaaer, 32. 62. 81. 487.

529. den som f. og: det

man f. 529. f. sig, 22. 62.

f. sig selv, 487. f. igjen.

18. f. i Hovedet, 62. 136.
 f. med Svæbe, 131. f.
 sin Egtesølle, 346. f.
 ihjel, 127. f. en noget
 af Hænderne, 341. 401.
 f. om sig i Brede, 410. f.
 hinanden med knyttede Hæ-
 ver for at prøve Styrke,
 487. f. efter, 234. f. i
 Stykker, 55. 416. f. et
 Stykke af noget, 207.
 f. paa noget for at faae
 Sneer ic. af, 490. f. med
 sine Fingre, 136. f. Vin-
 ærne sammen, 345. f. til-
 bage, 17. f. ud, 42. f.
 Ild, 97. 123. 124. f. un-
 der Vandet, 171. f. af,
 200. 345. f. Græs, 146.
 201. 257. f. til med Som,
 207. f. Vand paa, 227.
 f. af i et andet Kar, 227.
 315. f. bag op, 211. la-
 der sig f. 370. f. strax sin
 Will i et Sædte, for de
 andre komme paa Glud,
 477. f. flad, 429. f. no-
 get om, 398. f. ned efter
 en Fugl, 380. f. Ansig-
 tet ned, 271. f. af Ho-
 vedet, el. Sindet, 141.
 305. 306. 430. 457. 508.
 Oven f. over, 172. f. lige
 til, 277. f. sig igjennem,
 297. f. igjennem, 426.
 f. Fæll, 356. er at f. Drag
 paa, 477.
 Slaaet, 529. f. af, 201.
 f. med, 349. de f. 349.
 487. Mand og Kone f.
 346. f. flad, 428. f. af
 Hovedet, 456. det som
 kan f. af Hovedet, 141.
 Slaaet, 487. 529. f. i
 Plade, 429. bliver f. i
 Hovedet, 62.
 Slakrer med Runden,
 286.
 Sladder, 530.
 Sladderagtig, 531. el.
 205.
 Sladderhant, 175. 205.
 239.
 Sladrer, 530. vil gierne
 f. 531. f. en noget i Dren-
 205. f. om; og: f. for
 en, 530.
 Sladrer (en) 530.
 Slag, 22. 487. faaet S.
 og: den som har S. 350.
 kommer S. om, 282.
 285.
 Slagen ser Slaaet.
 Slags: samme el. af et
 S.; ere af et S. og:
 er af det S. 291.
 Slagsbroder, 349.
 Slagtekniv, 9.
 Slampamper, 478.
 Slange, 225. 390.
 Slap; og: er f. 178. et
 ikke f. 224. 226. 251. 346.
 Slappes, 314.
 Slapgiort; Slap-
 gjør; og: Slapgi-
 res, 178.
 Slapshed, 178.
 Slegfredbarn, 542.
 Slen,

lem, 10. 125. 226. 289.
 360. er f. mod Foll, 289.
 er f. at være hos; og:
 er hos f. Foll, 320. er
 allerede heet S. 226. er
 for f. 442. synes at han
 er for f. 156. den el. du
 lemme! 326. bruger f.
 Mund, 442. f. Snak,
 158.
 emmere; og: er f. 276.
 emme st (er) 124.
 emt (er) 226. 360.
 enger; f. hen; f. hen
 til; og: er f. hen, 294.
 noget omring af
 ighed, 398. f. fra sig,
 70. 294. f. sig, 290 318.
 den som har f. sig, 290.
 et (ilde) 10. beegner f.
 16. sætter i f. Forsatning,
 28. 269. en f. Betaler,
 19. seer f. ud, 125. er i
 f. Stand, 162. har f.
 Kaar, 269. søger at bringe
 i f. Kaar, 372. f. til-
 odds, 310. f. Ting; f.
 Renselse; og: er et f.
 Renselse el. Boehave,
 359. f. bestilt; f. Hand-
 ling; og: gjør det, som
 er, 375.
 et (levn) og: er f. 250.
 det flette; og: den f. Jis,
 250. er f. Mark, 280.
 et hagen (en Hval) 45-
 ette (en) 280.
 etter, 250. f. Haarene
 paa et Skind, 244.

Gleettere (bliver) 11.
 Gletthøvl; og: Glet-
 høvler, 256.
 Glettænkende, 140.
 Glev (en) 153.
 Gliber; en Gliber;
 Gliberedskab; Glib-
 bes; Glibested; Glib-
 besteen; og: Gliber-
 trug, 267.
 Glibrig, 224. er f. 224.
 392.
 Glibrighed, 392.
 Glid; er ret et S. og:
 duer ej til S. 344.
 Gliden i et Saar, 178.
 Glider; f. af, 171. 257.
 — med Lænderne, 223.
 259. f. i med Lænderne,
 259. f. løs med Lænderne,
 248. f. Huden af, 298. 312.
 f. tavset, 312. f. Hul paa
 Sollen, 391. f. og stræ-
 ker en, 139.
 Glides: Haarene f. af,
 186. 205. f. hvert fra hin-
 anden, 268.
 Glidestinds, Sæl,
 261. 287.
 Glim, 313. er fuld af S.
 el. bliver besmurt med S.
 313. grønt S. i Bjorene,
 224.
 Glitter, 28. f. Tæller-
 ner, 130. f. Goelstin,
 398.
 Glimet; og: er f. 313.
 Glindring i Beiret (er)
 249.

Slangerer hid og did, 513.
 f. meget; det som f.; er
 nem el. frem til at f.;
 gik af det f.; det som
 forvolder, at det f.; f.
 desaarlag; og: f. el, 513.

Slipper, 131. f. ud, 41.
 107. 368. f. igiennem,
 42. f. løb, 42. 383. f. af
 Rød, 32. lader f. af Sna-
 ren, 253. f. af Hænderne,
 131. 400. slap netop vel
 derfra, 302.

Slipper i, 138. f. igien-
 nem med Rødderne; og:
 man f. der jævnlig i, 255.

Slippes løb, 383.

Slot, 92.

Slubbært (bn!) 326.

Slud, 209. er S. 200.
 312.

Sludervorren, 88. er
 f. 88. 361. 363.

Slugen (er) 209. 298.

Sluger Mæden i sig, 54.

Slugværenhed, 209.

Sluffemiddel, 164.

Sluffer, 184. f. ud; og:
 har slutt, 164. f. en
 Brand, 196.

Slufferedsløb, 184.

Sluffles, 164. 196.

Slutt Brand, 196.

Slumrer, 431.

Sluppen, 131. f. løb;
 og: er f. løb, 383. f. af
 Haanden, 400.

Slurd (en) 484.

Slust (en) 161. 417.

Sluster noget fra sig,
 471.

Slustet: er f.; er f. ud;
 og: lader Klæderne hen-
 ge f. om sig, 418 holdt
 sig f. 544.

Slustebørn (er) 161.

Slutter (ender) 285.

Slutter (bøfter) 343.

Slutter for en Nabning:
 det som f. 262. f. ikke, 13

Slutter (en) 344.

Sluttede, el. Slutted
 sted; og: Slutted,
 344.

Sluttet (er) 285.

Slutning, 285-321. 440.
 har til S. 285.

Slutnings- Årsag,
 190.

Slunges og: Kaster ud
 S. 89.

Slungelast (slæder ud)
 89.

Slunger og Slungu-
 steen, 89.

Slæber: f. med sig, 160.
 f. efter sig; hen som f.
 noget efter sig; og: f.
 en frem, 534. f. noget
 paa Siden af et Kærlig,
 160. f. for Røve, 279.

Slæberemmer, 336.

Slæbes (det som) 534.

Slæbet og (har paa) og:
 det man har paa S. 160.

Slæbt, 534.

Slæde, 173. (437) S.
 med Hvide for og Mænd
 paa

paa, 191. Roster i S. og:
træffer for S. 190.

lædehund; og: har til
S. 190.

lædeskind, 122.

lægt: er i S. med; og:

hvor nær i S. med? 449.

lægt er ei paa, 536.

lægtning, 170. ægter

fin S. el. begaaer Utugt

med den, 293.

løjer; og: en Sløj-

fer, 267.

lør, 459.

løv; og: er f. 132. 191.

297. bliver f. 36.

løvgjør, 36.

løvbed, 132.

maafibret (er) 130.

maafobet, 138.

maafindet, 524.

maafnurrer, 180.

maamundet, 165.

maamumlen og

Smaamumler, ved

Sererie, 415.

maaregn, 263.

maareguer, 263. 420.

maasnakker, 328. f.

for Børn, 16.

maasnee og Smaa-

sneer, 366.

maasynger for Børn,

16.

maatoppet, 187.

maasiet; og: er f. 134.

mag: finder S. i, 225.

245. og det man finder S.

i, 245. finder ei S. i, 246.

salt S. 468.

Smager: f. got, el. ilde;

f. nu got, som ei før;

og: faaer det, der f. ham,

245. f. bedærvet, 150. f.

salt, 468. f. beest, el. bit-

tert, 452. hvad f. det efter?

451. f. paa, 270. 333. f. til,

333. f. Mæden, 38. 209.

Smagestykke, 38.

Smagløst (gjør) 149.

Smalle, 526.

Smal; og: er f. 30. bliver

el. gjør f. 31. er for f. 31.

Smallivet; og: er f. 69.

Smaster med Munden,

264.

Smed og Smede, 406.

Smeder; f. deri; og:

Smedet, 406.

Smelder see Smælder.

Smeltefærdig, 92.

Smeltekedel, 454.

Smelter, 67. 92. 338.

bringer til at f. 67. f. for

en, 339. lader f. for sig,

338.

Smeltes, 67.

Smelteste, 67. 338.

Smeltet, 68. 92.

Smerte, 33. 63. 98. li-

der, tilføjer el. forarsa-

ger S. 33.

Smertelig, 33.

Smerteligt (hvør!) 117.

Smertende og

Smertes, 33.

Smidig, 198. er f. 198.

226. gjør el. bliver f. 199.

Smidiggjort, 199.

Zz 4

Sm

- Smiger (den som ej kan fordrage) 249.
 Smigrer (en) 250.
 Smigrer for, 249. er for at f. 250.
 Smigres (er for at) 249.
 Smil; Smilende; og: Smiler, 233.
 Smitte og Smitten, de, 10. 263.
 Smitter, 9. 10.
 Smittes el, 251.
 Smitsom, 10.
 Smude, 30. 263.
 Smudsfighed om Munden, 485.
 Smughandler (en) 313.
 Smul; og: er f. 367. bliver, gjør el. holder for f. 367. hvor 366. f. Men, niste, 125.
 Smulbåget, 270.
 Smulstjæret, 257.
 Smulgjort, 367.
 Smulhaaret, 257.
 Smulhed, 366. 367.
 Smulbudet; og: er f. 148.
 Smulskæftet, 72.
 Smuløjet; og: er f. 134.
 Smule, 66. 101. 235. f. bitte, 239. Smuler, som falde af Bordet, 176.
 Smurt, 479.
 Smutter ind, 389.
 Smykke, 367.
 Smykker; og: f. ind, 367. f. ens Hoved, 304.
 Smykkes, 367.
- Smægtelse; er Smagtende; og: Smæglende af Hede, 153.
 Smæller; og: er f. 30. 60. er el. gjør for f. 31.
 Smæld: giver et S. eller et andet, 255. f. Hede, 202.
 Smælden (hvilkens) 255. 416.
 Smældet, 254. 322. 416. f. paa, 69.
 Smøger Tobak, 392.
 Smør; og: smører S. paa, 385.
 Smørelse, 27. 479. bruger det til S. 479.
 Smører, 27. 337. 479. f. dermed, 479. f. sig til paa, 263.
 Smøres, 479.
 Snak: hvilken S. 57. stem S. 458. det bliver kun ved S. 327.
 Snallet meget el. lystig el. ved sig selv, 328. f. hinanden i Munden, 433. f. over sig, 86. f. Kædet el. spædt, 180. f. endel, men gjør saa lidet, 327. en ung f. alvorlig og for standig, 542. f. for en for at afsprede hans Tankter, 522.
 Snalsom, 328.
 Snapper væk, 161.
 Snar (vær!) 24.
 Snare, 188. 304. 305. fanger med S. 188. 278. 305.

105. fanget i S.; og: fids-
 der fast i S. 278. sætter
 S. ud for en Engl el.
 hænger S. i Væsen for,
 105.
 iareline, 190.
 iart, 208. vil f. gjøre,
 24.
 iavb, 130. 444. 448.
 er uden S. 131.
 iavset 130. 448. er f.
 263.
 iedig. Anløb; Sne-
 dighed; og: bruger S.
 370.
 iee, 40. 44. 169. løb
 S. 255. 405. gaar i løb
 S. 255. dyb S.; er fal-
 den S. og: er falden S.
 paa, 44. ny S. 44. 405.
 neddrillet S. 49. tyf S.
 som Grød i Søen, 192.
 bedækker el. er bedækket
 med S. 405.
 neeb- ind (bliver) 121.
 neebræe, 44.
 needrkb, 44. er S. 354.
 neefog, 354. stærk S.;
 er S. og: er ude i S.
 354.
 neefugl, 29. 234.
 neehvid: er f. og: hvor
 f. 182.
 neebuns, 93.
 neeforn (rundt) 281.
 neer, 169. 281. f. lidet,
 169. f. alvorlig, 312.
 nees (en) 534. er en S.;
 flere S. og: ere flere S.
 134.

Sneestørpe, 388.
 Sneeskred, 437.
 Snegl, 438.
 Snegleduns, 268.
 Snekke, 438.
 Snekketegn, 438.
 Sneppe, 403. forskellige
 Slags findes anførte, 153.
 403. 420. 475. 495. stor
 el. dobbelt S. 403. 420.
 fanger S. 403.
 Sneppefanger(en) 403.
 Snepert, 460.
 Snerper til, 71. f. Wme
 den sammen, 73.
 Snerten paa'en Svab,
 416. 444. sætter S. paa,
 444.
 Snertes, 212.
 Snertes, 211.
 Snener, 60. 113. 299.
 308. 485. er f. 60. 299.
 308. er for f. 299. 485.
 finder den for f. 485. gjør
 f. 234. 299.
 Snedrere (gjør) 321. blf
 ver f. 299.
 Sniger sig paa, 380.
 Snild, 423. han el. den
 f. 326.
 Snildeligen (handler)
 423.
 Snit, 201. 203. glat S.
 f. 203.
 Snitter: f. en Ræn ud
 af et Skind, 210. f. lidet
 af; og: f. glat, 406.
 Snittespaa, 411.
 225

Snøe: det som er **S.** paa, 193.

Snøer, 193. **f.** sig; **og:** **f.** sig el. det tilbage, 193. **f.** sig omkring noget, 308.

Snøes og **Snøet,** 193.

Snøg, 390.

Snøt, 21. **S.** med **Snøre** paa, 188. **S.** at trække noget paa, 316. **hver Snøter** paa noget, 5.

Snøtfer, 168.

Snøt, 156. **S.** løber ham af Røsen, 157.

Snøttet Røse (gaar med) 157.

Snøstebet; **og:** med opbrødet **S.** 157.

Snøde, 420. **S.** — **Blind-** sel, 132.

Snue; **og:** har **S.** 315.

Snøfor, 453. **f.** efter el. **f.** op i Røsen, 270.

Snøsdåse el. **Snøns-** horn, 453. (*)

Snøstobak; **og:** bræn-
der **S.** 453.

Snøder Røsen, 156.

Snører, 188. 278. 305. **f.** omkring noget, 285.

Snøres, 278. **f.** stærkt, 446. det som **f.** omkring, 285.

Snøret, 188. 278.

Snørt; **Snørtar.** og

Snøver see **Snert;**

Snørter og **Snøber.**

Snøfter af at have grædt, 250.

Snøre (en) 428. **snøre** **S.** ud; **S.** sættes ud; **og:** lader **S.** gaae til bunds, 307. **hæler S.** ind, 31.

Snørebaand el. **Snøre-**Rem, 533. med **S.** sætter **S.** i; forsynes med **S.** og: **S.** er løs, 533.

Snører 533. **f.** sammen; **og:** **f.** sig 533. **f.** omkring el. **f.** noget om det, 308.

Snørerem see **Snøre-**baand.

Snøres; **og:** som er til at **f.** sammen, 533.

Snøvlende ~~Snøvlende~~, 209.

Sød, 347. er **S.**; el. bliver tilføjet af **S.** og: **krøber S.** af noget, 347.

Sødet; meget **f.** og: el. 347.

Søel; **Sølen,** 308. **Sø-** lens Ravn, 7. 244. **stærkt** lige i **S.** 218. **S.** gaar ikke under; **S.** begynder at dale; **og:** **S.** er nær ved at gaae under 514. vender mod, **hider** til. ligger i **S.**; **hver** **S.**; **og S.** flaar, 308. **Søelbrændt;** **og:** blødt **f.** 341.

Søch

(*) **Sn:** 30. **høst.** **Isleden** for: **Sundslivik.** **Snøstobak,** her læses; **Sundslivik.** **Snøsdåse;** **Snøstobak.**

elgran, 199.
 elhjørn, 535.
 elstiden, 398. er S.
 l. boer paa S. 398.
 elstin, 398. er el. st.
 er S., 398.
 elstive, 325.
 eld (et) 176. 271.
 eldsk, 441.
 eldalingen (i) 514.
 elen see Soel.
 elle, 28. 61. 96. sætter
 S. i, 28. 61. 96. sliffer
 S. og: har forslidte S.
 18.
 ellelæder; og: gjør
 S. 61. 62.
 ellels, 61.
 elgt, 362. 508. er f.
 362.
 elm: den f. 326. f. du
 iger, 259. lader blive f.
 det, 261. er f. den var el.
 bliver f. det er; er el.
 gaaer f. han vilde; og:
 gaaer som det kan, 456.
 elme Steder, 100.
 elmer, 69. er el. bliver
 S.; S. fanger an; og:
 bliver S. over, 69.
 elmerlig og Som-
 merplads, 69.
 erg, 28. har S. 171.
 306. forarsager S. 28.
 orgeløs (er) 26. 219.
 orggiven, 28. 171. er f.
 306.
 orggivenhed, 28.
 orrtguld (er) 171.
 479.

Sort, 195. er f. 195. 221.
 gjør f. 347. Soen er hist
 og har f. 196. f. af Jlden,
 196. det f. paa Himlen
 der Bandet, 221. — paa
 et Fjeld, 460. er f. paa
 Havbrynen under Landet
 i Lille Bøjr, 228. er f. i
 de ellers hvide Fjelde;
 og: smaa sorte Pletter
 røre sig langt borte, 460.
 Sovelammer, 118.
 Sovelammerad; og:
 hørt til S. el. ere S., 430.
 Sovende, 430. har f.
 Haand el. Fod, 157.
 Sover, 66. 430. f. ind,
 432. f. ei, 80. f. sit salde
 Maal, 430. f. nikkende,
 286. f. næsten el. f. ikke
 ret; kan ei f. hvor der
 larmes; kan ei f. for ham
 et det; kan ei faae Roe
 at f.; lader ei faae Roe
 at f. og: kan ei mere kom-
 me til at f. 431. f. ude el.
 gaaer hen at lægge sig i
 et andet Stue at f.; og:
 lægger sig at f. der el. hos
 ham, 498. Kan ikke f.
 515. er ei got at f. i Nær-
 værelsen derved, 509. Kan
 den el. Haanden f., 157.
 Sovestod, 430. 432. gjør
 S. tilrette, 430.
 Sovetid, 118.
 Spaadom, 80.
 Spæer, 35. 80. f. af en
 Spand Vand; Spanden

- man. f. af; og: f. det el.
 derom af Vandet, 460.
 f. sig det samme med en,
 som det er gaaet med en
 anden tilførn, 481.
 Spaamand, 35. 80.
 Spaan, 411.
 Spaaner en noget til, 232.
 Spade, 497.
 Spadserer, 382.
 Spag; og: er f. 322.
 Spagfærdig; og: er f. 170.
 Spaltet (er) 15.
 Spanslgrønt, 248.
 Sparer, 53. 88. 262. f.
 for el. paa, 53. f. sig selv;
 og: f. ikke paa, 88. har
 f. til man kom hjem, 262.
 Sparet, 262.
 Sparsom; og: er f. 54.
 88. er f. paa, 53.
 Speculerer, 141.
 Spedalsk; og: er f. 390.
 Spedalskhed, 390. er
 plaget af S.; reuser fra
 S. og: reuses el. fries
 fra S. 390.
 Spejlet(er) 102.
 Spejder; og: en Spej-
 der, 266.
 Speil, 460.
 Speiler sig; og: f. sig
 deri, 460.
 Spel; Spende og
 Spender; see Spæl;
 Spænde og Spæn-
 der.
 Sperrer sin Mund op, 15.
 Spids, 33. 173. brav f.
 og er meget f. 122. 191.
 en f. And, 173.
 Spids (en) 122. har S.
 og: sætter S. paa, 122.
 S. af noget, 139. 148.
 Spidsendet og Spids-
 sig, 33.
 Spidsglas, 462.
 Spidshaget, 456.
 Spie, 234.
 Spieslue, 314.
 Spietter; og: f. efter,
 138. f. til med sin Rod, 498.
 Spiettes el. bliver f. 498.
 Spiger; og: slaaer S.
 ind, 207.
 Spigrer; og: f. fast til,
 207.
 Spigret; og: er f. 207.
 Spilning (slaaer) 120.
 Spilr, 410.
 Spil, 8. 31. sætter el. sat
 paa S. og: vinder el.
 bunden S. 114. taber i
 S. 116.
 Spilder ei og Spil-
 des ei, 55.
 Spildt, 112. er el. lader
 blive f. 55.
 Spile (en) 8. 195. 349.
 Spiler ud, 120. 349.
 Spileramme, 120.
 Spillefugl, 198.
 Spilleglut, 134. 220.
 Spillende (er) 187.
 Spiller: f. Luffespil; og:
 f. om, 116. noget at f.
 om, 114. f. paa Kisten,
 174. f. paa Dristen, 5.
 Spilv

ndet (en) 307. 309.
 ndelsvæv, 305.
 nder; Spinderol;
 : Spinderstke, 352.
 tre (en) 284.
 trer; og: bygger at
 284.
 tritns at smøre med,
 79.
 ise, 14. 298. megen
 5. 358.
 iseligt, 466.
 iser, 14. 264. 297. f.
 astig; f. om faps; og:
 op for en, 54. f.
 od Mad; f. med Behag;
 til Rættelse; noget
 t f.; f. med Fred og Roe;
 g; f. tillig, 298. f. reent
 p, 182. gider ej f. det,
 46. hvad f. han? 451.
 k, hvem der havde noget
 it f. 466.
 iseredskab; Spise-
 ted; og: Spisestue,
 198.
 isebahre, 359.
 libagtig; og: er el.
 lør f. 50.
 lint, 241. 446. gaaer
 Splinter af, 241. 253.
 mange el. store S. 241.
 faaer S. i Haanden, 446.
 linte, Stik, 446.
 splintrer el. Splint-
 tes ud, 241.
 plitter til Londebaand,
 440.

Splitter ad, 224. 241.
 480.
 Splittergal (er) 392.
 Splittes ad, 208. 224.
 241. f. reent ad, 416.
 Splittet ad mange Styk-
 ker, 416.
 Spolorm, 237.
 Spør, 506. gaaer efter S.
 499. 506. søger et Dyr
 efter dets S. 499. det er
 hans S.; gaaer i en an-
 dens S. el. følger S.;
 faaer at see, finder el.
 kommer paa S. 506.
 Spørfinne, 404.
 Spørlig (er) 506.
 Spørstøder (Kisten) 404.
 Spotter, 126. 156.
 Spotter (en) 156. 267.
 Spottet, 127.
 Spraaes og Spraa-
 et, 498.
 Spradende, 364.
 Sprader allevegne om-
 kring, 364. Jlden f. 322.
 Spragler; meget f. og:
 er f. 261 f. Sælhund; og:
 fanger en f. Sælhund,
 177.
 Spreder ud for at tørre,
 120.
 Sprædt allevegne (ligger)
 418.
 Sprelle; Sprenger
 og Sprætter, see
 Sprække; Spræn-
 ger og Sprætter.
 Spring, 3.
 Springe

Springbilde, 364.
 Springen, 466.
 Springende Vand el.
 Blod, 490.
 Springer, 357. 361. 364.
 466. f. gesvindt op, 364.
 f. over, 3. 17. 357. 492.
 493. det man f. over 357.
 f. til alle Sider, 364. f.
 ned, 220. 368. f. ned paa,
 220. f. i Løbet, 493. f.
 tilbage, 17. 368. f. langs
 over Vandet, 83. f. oven i
 Vandet, 264. f. ham af
 Hænderne, 200. Binden
 f. fra et Hjorne til et
 andet, 399. Vand el. Blod
 f. frem i en Bue, 489.
 f. i tu, 208. f. af Hede,
 322.
 Springer (en) 220. 357.
 364. 465.
 Springpelt; og: har
 S. paa, 61.
 Springtid (et) 402. er
 er ej mere S. 215.
 Sprag, 329. har til sit S.
 og: bruger et vist S. 329.
 ere eens S.; tale eet S.
 el. have eet S. sammen;
 og: ere el. have forskjel-
 lige S. 46.
 Sprallen, 233. 234. er
 f. 15.
 Spralle, 56. 233. fuld
 af S. 233.
 Sprækker, 224. 233. be-
 gynder at f. 224. kommer
 til at f. 322.

Sprænger, 322.
 Sprænges, 176. f. af
 stærk Hede el. Kulde, 322.
 Sprængt, 322.
 Sprættende af Jlden, 322.
 Sprættende, 364.
 Sprætter: f. hist og her,
 364. f. oven i Vandet,
 264. f. sig ud af Hænde-
 ne; og: f. Vandet af,
 200.
 Sprætter op, 122. 211.
 Sprøjte, 164. 184.
 Spund, 427. gjør S.
 gjør S. til; og: S. af
 taget af, 427.
 Spunden, 352.
 Spunds see Spunk.
 Spundser; en Spund-
 ser; og: Spundlet,
 427.
 Spurv, 234.
 Spø; stiller med S. og:
 Spødfil, 161.
 Spøe, 256. 257.
 Spøer; og: kommer til
 at f. 256.
 Spøt, 196. (7.) tøl S.
 315.
 Spytteballe el. Spyt-
 tepotte, 197.
 Spytter, 197. f. paa, 197.
 315. f. i, 197. f. ud, 335.
 f. Tran ud af togget Spøt,
 197. 336. f. Blod, 67.
 335.
 Spød Barn, 274. snakke
 f. 180.
 Spødemmet, 30.
 Spøh

æt, 336. gammelt S.
 53. se! klæbende S. 543.
 æ med S. at bestille,
 37. Spættet i Lampen,
 32. Lampen bliver for-
 met med S. 336. kom-
 mer S. i Lampen el.
 12. noget, 337. rigger
 5. og spytter Tranen ud,
 36. tillader S.; spytter
 5. i Vandet; og: S. til
 i spytte i Vandet, for at
 iae det stille, 337. er S.
 9: smøtter med S. 337.
 Blind er slibrig el. fuld
 f S. 392. S. som foldes
 da Pose at løbe i Tran
 f sig selv, 478.
 ælarbejde (er i) 337.
 ælbotte, 337.
 ælgrav, 106.
 ælgrever, 92. 478.
 ælbugger (en Hval)
 7. 312.
 ælhuus, 337.
 ælhytte, 106.
 ællar, 337.
 æller; og: er Spæk-
 et, 337.
 ælmave, 16.
 ælpose, 384. liden S.
 85.
 ænde, 2 æder og
 Spænde, 2 ædersted,
 129.
 ænder: f. for, 42. f.
 ra, 42, 383. f. Skoen;
 og: f. den op, 429. f.
 ine Kræfter stærkt an,
 130. f. med Fingrene,

136. f. med Roden, 138.
 f. en Bue, 188. f. et Trom-
 mestind, 198. f. Velte om,
 197.
 Spænderem, 198.
 Spændes fra, 383.
 Spændeseene, 318.
 Spær, og: sløder med S.
 161.
 Spættet; og: et f. 261.
 Spøg, 198. for S. 14.
 Spøgelse, 27. 74. 120.
 seer S. 27.
 Spøger, 14. 198. 266.
 f. med, 96. 266. 360. f.
 med hinanden, 474.
 Spørger, 44. 87. f. en;
 f. om el. efter; og: f.
 ud, 44. det er ikke at f.
 om, 326. det var at f. om,
 482. f. nøje, 204.
 Spørgenem el. Spør-
 gesng, 44.
 Spørgsmaal, 44.
 Squalpen paa Isen (lars-
 mer af) 463.
 Staaende; og: er f. 206.
 paa f. God, 84.
 Staaer, 206. f. oprakt,
 206. f. og seer til, 232.
 f. nu opreist, 288. f. paa
 noget, 498. 499. f. op paa
 for at naae, 71. f. ved
 Roret, 21. Sted at f.
 paa, 206. kan el. f. paa
 sine Been, 346. f. paa
 Hovedet, 237. f. paa Læ-
 erne el. Bagbenene, 289.
 f. stille, 534. hans For-
 stand

- stand f. stille, 391 f. og
 hænger med Armenen, 112.
 f. op, 241. 242. 288.
 er i færd med at f. op;
 og: faaer til at f. op,
 242. f. af, 310. Vandet
 f. oven paa Isen, 159. f.
 imod, 19. 50. f. bi, 14.
 90. 96. — i Sengen, 122.
 f. sig, 297. Vogen f.
 paa, 488. maae faae til-
 bage, 512. f. ham ej læn-
 ger an, 226.
 Staal, 436. er S.; og:
 er uden S. el. ej mere
 S. for, 437.
 Stabel, 79.
 Stabler, 79. f. Løv,
 133.
 Stabilet, 79. 181.
 Stad, 92.
 Stadig (er) 65. bliver f.
 derved, 65. gaaer f. paa
 fine Been, 346. bliver me-
 re f. 424.
 Stadighed (bringer til)
 65.
 Stadser, 53. f. med, 54.
 Stadskiole, 53.
 Stager sig frem i en Baad,
 496.
 Staf (en) 79.
 Staffel, 360. Staffels
 Meenisse, 125. Staffel!
 den, din, jeg ic. S. og;
 din lille S.! 425.
 Stammen paa et Træ,
 284.
 Stammer, 132. 542.
- Stammer (en) 132.
 Stamfader, 284.
 Stampe (faaer i) 429.
 Stamper med. f. det,
 497. 498.
 Stand (sager at) 423.
 Stader (en) 206.
 Staudhaftig; og: er
 423. bliver f. 424.
 Standser; og: den f.
 f. 534. f. i Vægt, 4.
 mod noget, 8. f. i
 Arbejde, 440. f. det,
 303.
 Stang; og: bringer S.
 med sig, 343.
 Stanger, 44. 299. f. for
 Lænder, 236.
 Stanges, 299.
 Stank; og: der a fa
 S. 493.
 Stankelbeen, 505.
 Stav; og: har S. med sig
 7.
 Stavelse, 458.
 Sted, 119. 372. bereder
 el. forskaffer S. og: har
 ingen S. at være, 119.
 har S. 119. 372. paa
 dette S. 247. paa det S.
 247. 325. fra dette el.
 der S. 248. S. man for
 ste gang kommer, 371. S.
 man først kommer til; med
 sig ingen S. og: har ingen
 blivende S. 372. S. har
 noget naaer til el. ligger
 an paa; og: S. et Sted
 bopfer,

ører, 498.
 eddatter, 343.
 edfader, 38. 58. 88.
 edmoder, 51.
 edse (er) og: Sted,
 evarende, 73.
 edson, 83. S. Kone,
 32.
 een, 516. forskellige
 slags S. findes anforte,
 17. 68. 516. glat S. ved
 Stranden, 502. særdeles
 for S. 516. S. i Bær,
 105. er i Arbejde med S.
 og: brækker el. hugger S.
 116. S. man kaster med,
 162.
 eenbider (en) 186.
 239.
 eenbrækker (en) 517.
 eenbolp (en Bugl)
 138.
 eenby (et) 516.
 eenflotter, 502.
 eengrilde, 175. 402.
 lægger S. 175.
 eenhob, 205. 502.
 eenhugger, (en) 517.
 eenhør, 224.
 eenlast, 262.
 eenlul, 68.
 eenmød, 224.
 eenfred, 205. 437.
 eenqvette (en Bugl)
 238.
 eenurer, 205.
 teg, 454.
 tegen. op (er) 156.
 tegepande, 454.

Steger; Steges; og:
 det som s. 454.
 Stegespid, 184.
 Stegt, 454.
 Stejl (er) 117. 267. s.
 Klippe; der er s. og: flav-
 rer op ad s. Bierg, 117.
 s. Fjeld ud til Havb, 492.
 Stemme; og: skion el.
 maadelig S. 75. har sin
 S. 179. har grov S.
 180.
 Stemmer overeens,
 53. 292.
 Stempel atslaae Hul med,
 391.
 Stener; s. med; og:
 Stenet, 262.
 Stevner lige paa, 496.
 Stiaalne (det) 486.
 Stibøile, 498.
 Stie, 21.
 Stieler, 36. 486. s. fra
 el. til en; og: s. grovt,
 486. s. Rennister, 126.
 s. sig paa, 151. 462. den
 Jager, som s. sig paa et
 Dyr; og: det Dyr man
 s. sig paa, 462.
 Stjerne, 515. forskellige
 slags S. findes anforte, 9.
 55. 188. 238. 244. 293.
 419. 469. 493. Hovedet
 S. 183.
 Stjernefisk, 299.
 Stjerneflod, 31.
 Stiert, 343. 404. har en
 flæt S.; har ei alle Fiere
 i S.; har mistet sin S.
 Aaa vgi

og: breder **E.** ud, 343.
 viser **E.** op; slaaer med
 sin **E.**; slentfer af **E.**; og:
 faaer **E.** til sin Deel, 404.
Stisbatter; **Stiffa-**
 beric. see **Steddatter**;
Stedfader x.
Stift (en) 207.
Stigae (en) 240. 498.
Stiger, 167. 233. kommer
 til at f. 240. f. op, 156.
 240. f. i Høiden, 240. f.
 ned, 16. stiger i Baad el.
 til vogns, 97. f. paa Land;
 f. af; og: f. af derpaa,
 310. Rader f. op i Hal-
 sen el. af Raderen, 101.
 149. Vandet f. 149. 523.
 lader Vandet f. derover,
 524. Sted hvor maae
 stiges, 240.
Stilm, 31. forfølger en **E.**
Sælhund; og: den **E.**
Sælhund, som forfølges,
 243. **E. Stille** el. **Søle**, som
 sprette i Vandet, 264.
Stil (et) 172. 173. 446.
Stillemeddel, 173.
Stikken: lades i **E.** 40.
 lader i **E.** 41.
Stikkende, 173.
Stikker, 70. 172. f. til,
 71. f. efter, 99. f. med en
 Synaal ud og ind, 157.
 f. med et Spyd, 161. f.
 igjennem, 172. 173. f.
 Mens ind; og: f. paa,
 173. f. ind, 249. sidder
 at f. **Sælhund**, 311. f.

Fingere i Halsen i
 Brækning, 405. huds
 ham? 378. det f. ham,
 173. det f. i God el. **Ham**,
 157. — i **Hine**, 121. i
 Haanden i Kommen, 134.
 f. en ud, 195. f. under,
 71. 195. f. en Lønde u,
 37. Pilen f. ei lige frem
 229.
Stikker (en) 173.
Stilles, 173. 410. f. ind
 267. bliver stikken efter
 99.
Stilpiller (giver) 512.
Stillaads for paa **Ham**
 folkebaad, 55.
Stille, 103. 312. 381.
 479. 494. et f. 193. 153.
 381. 494. 534. et **stille**
 f. 43. 154. er bleven f.
 153. 154. f. **Veir**, 99.
 154. f. **Ham**, 154. gløt el.
 bliver f. 154. slaaer f. 534.
 f. **Plet** i Vandet, 337.
 hvor f. f. **Væsen**; et f.
 i sit **Væsen**; og: sidder
 f. af **Bedrøvelse**, 479.
 er f. paa et **Sted**; ligger
 ganske f.; faaer til at
 slaae f. og: den søg et
 el. ligger f. 535. holder
 sig f. 73.
Stilleline i en **Rave**
 sælde; og: sætter den i,
 190.
Stiler til, 140. 496.
 f. Tanken til; og: lader
 f. til, 506. f. til en ved

it tale om andre, 512. f.
 nod Jorden, 59. f. lige
 paa, 80. f. efter, 335. f.
 vrud, 431. det man f. til,
 134.

iller: f. Blæsten, 153.
 . Smerten, 251. f. den
 om lærmer, 311. det f.
 if, 154. 312. f. op, 276.
 . sin Gælde op, 190. f.
 ilfreds, 114. 509. 522.
 . dermed, 510. f. for Dine,
 189. f. sig god an, 13. f.
 ig slet an dertil, 384.

illes, 154. Blodet f.
 86. Smerten f. 312.
 ilhed, 479. bragt i S.
 35. bruger el. nyder i
 S. 381. sætter sig i S.
 34-535.

ilstandstid, 535.
 immel Soedyr, 31.
 64.

imer og Stimer
 ted, 384.

imle sammen i Jis,
 og (Dyr) 455.

ing (har smaa og tette
 l. store) 211.

ing; Stingfyge;
 g: har el. plages af S.
 73.

isfende, 493. f. Urin,
 42. har f. Nande, 386.

infer, 386. 493. f. af
 fift, 313.

irrer paa, 134. f. længe
 paa, 331.

Stib, 8. er f. 10. 195. 218.
 248. gjør f. 195. 446. bliv
 ver f. af Kulde, 248.

Stive (en) 8. 277. 445.
 sætter S. under, 8. stiller
 S. paa Siden af en Vaad,
 277.

Stivelse, 8.

Stiver, 8. 446. f. et
 Hnne, 446.

Stiver (en) 195.

Stives op, 446.

Stivfrossent; og: er f.
 195.

Stivhed, 8. 248. 446.

Stivseende, 134.

Stoel, 122. 142. 146.
 maae ofte til Stoels, 32.
 gjør Stole, 446.

Stof, 7. 287. bruger S. 7.

Stofkeprvgi (gide him
 anden) 410.

Stoffill, 264. 402. tilber
 reder S., 264.

Stofhuus og Stof
 mester, 344.

Stolemager, 146.

Stoler paa, 33. 452. 506.
 er at f. paa; det man har
 at f. paa; og: f. ganffe
 derpaa, 452. f. ikke paa
 sig selv, 476.

Stolpe, 445.

Stolt; er f. og: meget f.
 241. er f. af, 242.

Stolthed, 242.

Stopper, 21. 95. 157.
 317. f. ud, 205. f. til,
 262. f. inden i andet,
 205.

205. f. Munden til paa
 en, 311. 330. det som f.
 Ræsen, 528.
 Stopper (en) 317.
 Stoppest ud, 205.
 Stoppet, 21. 317.
 Stopning, 21.
 Stor; og: er f. 34. 109.
 meget f.; saa f.; hvor f.?
 for f. og: agter f. 35. en
 af de Store, 274. taler f.
 Ord, 129. deri har du f.
 Ret, 442.
 Storaftig, 241.
 Storaftighed, 242.
 Storbuget; og: er f.
 270.
 Storbuxet, 174.
 Storsibret (er) 130.
 Storflabet, 420. 528.
 er f. 528.
 Storfodet, 138.
 Storgabet, 340.
 Storchaget, 456.
 Storhalet, 341.
 Størhed, 34.
 Stor, Jfen, 421.
 Storlindet, 524.
 Storkjæft (er en) 166.
 Storligen, 23.
 Storm, 42. 43. bliver en
 rygende S. 43. S. tager
 mere til, 290. S. over-
 falder en, 43.
 Stormavet, 270. er f.
 271.
 Stormer, 43. f. op,
 290.
 Stormundet, 165.
 Stormølet; og: af
 180.
 Stornavet, 160.
 Storplettet; og: af
 261.
 Storpraler (en) 19.
 540.
 Storflægget, 76. 527.
 er f. 527.
 Storfrævet, 3.
 Storsnudet, 420.
 Storspraglet; og: af
 f. 261. f. Sæl, 177.
 Storstinget, 211.
 Stortalende; og: af
 329.
 Stortoppet, 187.
 Storvinget, 136.
 Stor, Der, 206.
 Storslet; og: er f. 134.
 Storsret, 438.
 Straa, 145. S. i Stov-
 el. Stoe; og: lægger S.
 i el. tager af Stovlerne.
 366.
 Straaluv, 145. 146.
 hver S. 146.
 Straaler (Solens) 218.
 316. S. falder derpaa,
 218.
 Straaler (den) 316.
 Straasverske, 146.
 Straf; faaer S. og: fæl
 til S. 379.
 Straffer 379. f. ufor-
 skyldt, 480. f. saa smaat;
 og: bruger det af f. 100,
 379.
 Straf.

traffes el. bliver f. og: f.
dermed 379.

trafvar dig; og: er f.
379.

tram, 446. er f. 10.
bliver f. 314. gjør f. 195.
flaer f. 445.

trammer, 314. 446.
f. mere, 446. f. et Trom-
meskind, 198.

trammes, 314. 446. f.
mere, 446.

tramgjør, 195.

tr a m h e d; og:

Stramt, 446.

trand, 59. 421. er S.
med Steensfløter, 502.

er nede ved S. 59. 421.
gaaer til S.; og: læg-

ger til ved S. el. kom-

mer til S. hos en, 421.
kommer til S. lige for

det Sted man boer, 396.
er ej S. nær, 491.

trandbred; gaaer el.
er kommen til S. og:

flsker fra S. 428. søger
S. 505.

trandkant (fabrer for
bi ens) 428.

trandmaage, 269.

trandsneppe, 403.

trax, 84. 154. 482. f.
paa Stand, 84. f. derpaa,

470. 483. gjør f. 84. 153.
kommer f. 371. f. paa hin-

anden, 25.

treg, 495.

Streng: f. i sine Levere-
ler, og: er f. i at give Le-

veregler, 213. er ikke f.
imod, 151. har el. har ikke

Kræfter til f. Arbejde, 344.

Striber, 6. 59. udset
S. under Ølet, 506.

Stribet, 59.

Striber imod, 19. f. om
noget, at det ej er saa,

188.

Strides med, 24. f. med
hinanden, 349. f. ved

Sang, 145.

Stridsmand, 441.

Stridsfang (synger)
145.

Stridsfanger; og: er
en S. 145.

Strikke (en) 42. 190.

Striksom; og: syer S. 21.

Strime, 131. 212. syer
S. i Huden, 157. syede

S. i Huden, 157. 456.
faar S. i Huden, 211.

Solens S. og: den flaar
S. 316.

Strimmel, 96. 186. 190.
besyer el. besyes med S.

190.

Strube, 501. det øverste
af S. 500. S—s op

høede Ende, 234.

Struntfager, 137. 256.

Strygjern, 250.

Strøger, 16. f. paa, 5.
f. an, 29. f. Kløder, 250.
f. Isfeligen langs ad et

Dør med Hjul el. Røgle,
466.
Stræben, 375.
Stræber, 375. f. efter,
450. f. med, 75.
Stræbsom Mand (er)
163.
Strælleline og
Strællenaal, 501.
Stræller, 318 446. f.
stærkere, 446 f. et Baad
bestind, 501. f. en Bue-
stræng, 188. f. sig, 136.
160. — af Hede, 410. f.
fine Been ud, 437. f. sig
efter, 161. f. ikke til, 31.
125.
Strækkerebflab til
Stind, 483.
Stræktes, 446. 501.
Strækkeneerne bag
paa en grønlandsk Bue,
239.
Stræng (en) 314.
Stræng see Stræng.
Strøe til en Baad; og:
lægger f. under Baaden,
497.
Strøsfjord (flod) 405.
Strøelse, 260.
Strøer ud; og: den som
f. ud, 419.
Strøet allevegne omkring
(ligger) 418.
Strøm, 402. der gaar
S. el. bliver stærk S.;
og: S. har ret faaet
Magt, 402. er liden el.
flap S.; begynder nu

først at gaae S.; da
gaar ingen S. el. r
uden S.; faar med S.;
god Leilighed at faar
med S.; holder stærk S.
ud el. er midt i en S.
og: S. tager det bøl,
403.
Strømand, 502.
Strømsfjorden, 168.
Strømfled, 402.
Strømpe; og: syer S.
27.
Strømpefolke; og: søv
slidte S. 96.
Studerer, 107.
Studs (i en) 482. gjør i
en S. 209. seer i en S.
482.
Stue, 119.
Stullen, 172. 173. f.
Wunde, 172. bliver f.
efter, 99.
Stum; bliver f. 311. gaafte
f. til hvad man siger, 330.
Stump, 33. 132. 219.
267. er f. 132.
Stump (en) 208.
Stumpes af (Enderne)
205.
Stumprumpe, 342.
343. er f. 343.
Stumpvinget; og: er
136.
Stumpøret, 438.
Stund; liden S. 208.
det er en S. siden, 543.
Stundeslæbhed, 521.
Styg,

Styg, 226. 360. 367.
er, bliver, gjør el. holder
for f. 367. f. Venniste,
125.

Stygghed, 226. 367.

Stygghudet, 148.

Stnat (er) 226. 360.

Stylle (et) 67. 102. 208.
219. 234. 278. kan et
libet S. temmelig stort

S. 102. et S. Brænde,

234. et S. af Bryden at

sluge i sig i Hast, 209.

gaaer i Stykker, 55. 278.

416. gaaer let i S. 20.

56. gaaer S. af noget,

253. slaar i S. 55. 416.

Skærer i S. 66. kan en

let gaae i S. 56.

Styple ikke (Haarene) 244.

Stympret Stykke, 101.

Styre, Nare, 21. 38.

Styrer, 21.

Styrke, 226. 318. 381.

414. 478. har S. 288.

478. som har S. 478.

tager af i S. 318. Man-

gel paa S. 414. sanker

S. derved, 365. prøver

sin S.; og: prøver S.

med el. ved, 381.

Styrkende Middel, 288.

Styrke-Prøve, 48.

381.

Styrker, 288. 364. 381.

f. sig, 288.

Styrkes, 288. f. ved, 288.

365. det man f. ved, 365.

bliver styrket, 381.

Styrmand, 21.

Styrter; og: den som f.

335. f. om, 332. f. om

paa, 271. 332. f. ned;

og: f. ned paa, 271. f.

forud, 282. f. sig i Ulyk-

ke; og: den som f. sig i

Ulykke, 356.

Støvfiær, 343.

Stænker (det) 416. 417.

f. paa, 200. 416. 417. f.

Band paa; og: de f. Band

paa hinanden, 416. f. af,

200. Seer f. ind i et

Rahrøi, 538.

Stærblind; og: er f.

475.

Stærk, 56. 240. 251.

288. 352. 381. 414. er

f. 56. 240. 251. 288.

309. 352. 381. 414. me-

get f. 381. er meget f.

414. den er tilstrækkelig

f. 224. begynder at blibe

temmelig f. 226. overmaa-

de f.; og: er overmaade f.

409. gjør f. 288. 381. bliver

288. den stærke, 409. er

ikke f. nok, 152. f. Natur,

352. 414. f. Tilstand,

381. f. Grad, 226. f.

Drif, 519.

Stærkere, 24.

Stærkeste; og: er den f.

381.

Stærkt, 23. 24. 226. 309.

446. er f. at arbejde i,

309. griber sig f. an, 24

379. roer el. trækker f.
 446. beegener for f. 442.
Støb (et) 82. 282.
Støber, 29.
Støbelle 67. 338.
Støb, 22. 44. giver S.;
 og: tager S. af mod Landet, 496.
Støder, 44. 56. 150. 263.
 398. f. løb, 175. 240.
 f. af, 248. f. fra sig, 8.
 138. f. paa, 32. 44. 150.
 178. f. om, 282. f. i udb.
 fte Hensigter, 95. f. med,
 178. f. an mod, 44.
 f. mod noget uforvarende,
 505. f. mod Landet, 44.
 f. an med, 150. f. med
 et Spær, 161. f. med
 Knæerne, 237. f. med sine
 Horn, 299. 503. f. til
 noget, 398. f. bag over,
 313. f. paa noget med et
 Redskab; og: f. frosken
 Jord op, 496. f. sig, 8.
 22. 44. 62. 188. 263. f.
 sin Rod, 138. f. for Ho-
 vedet, 188. 247. f. sig over
 246.
Støder (en) 56. 178.
Stødes, 398.
Stødt, 398. bliver f. 199.
 246. bliver snart f. 47.
Støj, 371.
Støjer, 371. f. i Harme,
 410.
Stønnen og **Støn-**
ner, 308.
Størker, 133.
Størket Blod, 67.

Større, 35. bliver f.
Størrelse, 34. af S.
Størst, 35.
Stätte, 277. 445. in-
 shæst med S. og: (at)
 S. under, 446.
Støtter sig, 8. f. sig ud
 og: noget at f. sig ud
 287.
Støttes ved, 287.
Støv, 176. 392. ryster
 af, 176.
Støven, 392.
Støver, 176. 392. f. a
 til, 176.
Støve, 163. med Stø-
 ler; tager el. trækker S.
 paa; trækker S. af; løser
 upe S.; uden S. i ve-
 ingen S. paa; giver S.
 til rette el. trækker den
 ud; tørrer S.; løser med
 S. at bestille; og: løser
 S. 164.
Støve, Arbejde (at)
 164.
Støve fægt
Støveopvarter (at)
 164.
Støve kast, 163.
Støve skind, 76.
Støve straa, 366.
Støve strækker (at)
 164.
Støve regn; og: at S.
 263.
Støve for, 427.
Støve, 262.

1er; og: s. i sig, 262.
 har suet sig fast, 296.
 1l og Suller, 34.
 1ller, 507.
 ullerrød; og: spiser,
 soaer el. fahrer efter Suf-
 lerrødder, 441.
 ullertoppens Colo-
 nie, 280.
 ult, 158. liber S. 540.
 ulten; og: er s. 138.
 1ster ihjel, 355. man
 maae s. ihjel, 506.
 ultet ihjel, 355.
 umpig Land, 255.
 und; og: er s. 352. gjør
 s. 154. 352.
 und(er) og: har S. 95.
 undhed; bevarer S. og:
 er Sundt, 352.
 uppe; og: spiser S.
 153. S. med Klumper,
 Rød el. Jevning i, 478.
 uppeflee, 153.
 urrer el. Surrees fast;
 og: Surreesflab
 el. Surreetov, 273.
 usen og Sufende,
 438.
 uset i Lusten, 117. 438.
 s. ei mere saa stærkt, 311.
 urr; og: gjør s. 417.
 urbenet, 310.
 1urbændstrulle,
 251.
 1urdei, 417.
 1ursitte, 74. 362.
 1ursittig og Surr-
 sittighed, 362.

Surrhed, 417.
 Surrmuler og en
 Surrmuler, 43.
 Suurt, 417. seer s. 43.
 191. gjør Livet s. 41. gior-
 res Livet s. 40.
 Surrøjet; og: er s. 89.
 Svadfig; og: er s. 328.
 Svag; og: er s. 118. 152.
 288. 414. anseer at være
 s. 151. er for s. 344. s.
 Natur, 414.
 Svagelig(er) 13.
 Svaghed, 118. 152. har
 S—s Tegn, 308.
 Svagtroende, 335.
 Svaler; s. sig; og: er
 Svalt, 305.
 Svamp, 262. 304. 390.
 Svanskræuen paa en Flint,
 167.
 Svant; 22. 342.
 Svar, 16. 18. 330. brin-
 ger til S. 17. 18. søger
 at faae S. og: giver in-
 gen S. 330.
 Svar (Tung) 331. 397.
 er s. 331. er for svart, 51.
 Svarer, 18. 369. 396.
 s. igjen, 18. 19. s. ilde;
 18. er ei høt at s. paa,
 170. s. intet, 311. veed
 intet at s. og: den der s.
 slet intet, 330. s. til; og:
 lader s. til, 292.
 Svart see Svar.
 Svartbagen (en Maage-
 art) 269.

- Svartsiden (en Salart)** | **Svindel** r; 59: 61
 57.
Sved, 9. 202. **S—s**
Draaber; 59: er fuld af
S. i Ansigtet, 202.
Svededrik, 202.
Sveder, 9. 202.
Svedig, 9.
Svømmer see **Svøm-**
mer.
Sverdsfil, 488.
Svie, 178. 393. foraar,
 fager **S.** 346.
Svlende, 178. 346. 393.
Svier, 177. 346. 393.
 f. i **Diet**, 149.
Svigagtighed, 369.
Svigerbrøder, 409.
Svigerfader, 408. er
S. 409.
Svigerforældre, 314.
 319. ere **S.** sammen, 319.
Svigermoder; 59: har
 til **S.** 408. er **S.** 409.
Svigersviter, 409.
Svigersøn; 59: har til
S. 309.
Svigerste, 40. 317. ere
S. 317.
Sviger, 356. kommer
 det til at f. 357.
Svimmel see **Svindel**.
Svin, 385.
Svindel; 59: er f. 519.
 bliver f. 52. 519.
Svindeljørende, 519.
Svinder ind, 295. 414.
 f. **hen**, 518.
- Svindel** r; 59: 61
 svindlende, 62.
Svinesælen, 420.
Svinger, 65. f. 100
Stino, 21.
Svinget, 65.
Svingler, 184.
Sving, **Sæ**, 149.
Svinst. i sin **Stof**
 59: har det f. **hø** 544
Svite, 121.
Svoger, 40. 309. **hø**
S. 309. **Svogre**; 59
 ere **S.** 317.
Svogerskab: **hø** 16
 med, 315.
Svoger see **Svulst**.
Svovelsstille, 7.
Svulner op, 271. 346
 455.
Svulst, 386.
Svæller, 258.
Svælg, 91. en **hø** 16
S. 92.
Svælger, 70.
Svær paa en **hø**; 59:
 spiser **S.** 242.
Sværd, 342. forsonet med
S.; **gior** **S.**; 59: **hø**
 ger el. **hø**ges med **S.**
 342.
Sværdføget, 342.
Sværmer, 268.
Svætte, 6.
Svætter, 347.
Svæver, 5. f. **over**, 69.
 230. 314. f. **imellem** **hø**
 og **Trugt**, 84.

be (en) 131. forslaaer
S.; og: slaaer med
131.
ber sammen, 118. f.
Haar om Ringrene, for
sætte i Top, 354.
beslag og Svø-
slagen, 131.
bestaft, 471.
ommende, 294. er
og: forfølger el. fan-
er f. Dyr, 294.
ommer, 294. kan got
og: bringer til at f.
4. f. ind mod Vandet,
5. f. med Ryggen over-
i Vandet, 179.
ommer (en:) og: en
d S. 294.
ommesteb, 294.
umfnekto, 505.
), 182. der f. el. f. paa;
f. paa; og: det som
f. paa, 182. i f.; f.
a, hen, el. om, 182. 202.
igjennem, 202. fahrer
182. 202. reiser f. hen,
12. Vinden kommer f.
a, 202. han, hun, den,
f. de f. 182.
der, 160. 454.
det, 454.
dfahrer (en) 182.
dkanten; og: fra S.
22.
blig, 182. den f. Egn,
22.
bligst, 202. er f. 203.
blanding, 182.

Svøbært, 182. 202.
Svønaal, 257. 259. en
stor krum Skoniager S.
28. en trind el. fleben S.
223. en S. med lidet rundt
el. drillet Die paa, 331-
tager sin S. for at sne;
og: taber, misler el. har
brukken sin S. 258.
Svening paa Huden, 157.
Sver, 157. 259. f. til en
anden, 259. f. sammen,
499. f. god Som el. net
211. f. Handsker, 20. f.
Striksom, 21. f. Vand-
pek, 22. f. Strømper,
27. f. sorte Strømper i H-
den, 156. har til at f. om
fig, 259.
Sveredslab, 259.
Svering, 488.
Sversle, 259. god el. net
S.; flet S. og: er en
flet S. 211.
Svet, 239. got el. net f.;
er got f.; flet f. og: er
ilbe f. 211.
Svetsj, 259.
Svø, 276. er f. 238. 276.
er bleven f. 276. ligger
f. 277. seer f. ud, 308.
bliver strax f. efter strængt
Arbejde, 408. 414.
Svødom, 98. 276. for-
skællige slags S. findes
ansorte, 66. 69. kan ef-
komme af med sin S. 72.
Svøgeleje, 290.
Svøgestue, 154.

Syl (en) 391

Sylt (grønlandst) 260.
bliver, er bleven el. gjør
til S.; og: spiser S. 260.

Syn (et) 474. got S.;
har got S.; og: staffer
got S. 474. mister sit gode
S.; den som har mistet
sit S.; svag paa S.; er
svag paa S.; S. svæk-
tes; taber sit S.; og:
saaer igjen sit S. 475.
staffer en sit S. 519. S.
lignende efter en, 459.
hvor jammerligt et S.!
474.

Synagag, 180.

Synd, 11. gjør S. 10.
reen for S.; og: forla-
der S. 11.

Syndelysten; Syn-
der; og: en Synder,
11.

Synderlig (er ej) 13.

Syndfloden, 522.

Syndig; og: Synds-
forladelse, 11.

Syne: kommer til f. 20.
kommer af f. 68. gaaer
af f. 172.

Synes (lader til:) f. at væ-
re hvad det ej er, 363.
det syntes mig, 538.

Synes om: f. vel om,
225. 238. 275. 367. f.
vel om ens Arbejde, 520.
er at synes vel om, 226.
238. f. tilde om, 367.

Synger, 146. 174. 268.
f. om, 147. f. ofte, 145.

f. got el. tilde, 75. f. med
122. f. Viser, 106. m.
— for sig selv, 123.
over paa, 123. 147.
ved Trommeslag, 8.
paa en for at lase ham,
145. f. for et Barn, 242.
det f. for Ørene, 67. 454.

Synes (som kan) 75.

Synker, 23. 60. 222.
under for en, 222. f. 146.
under Vandet, 171. f.
f. og bringer til at f. 22.
vil ej f. til Bunde, 167.
f. i, 223.

Synker ned (svæger) 70.

Synlig, 85. 473. a f.
85. 472. bliver f. 85.

Syre, 233. 417. 500.

Syrepøse, 417.

Syselfat (er) 399. a
meget f. med, 66. 399.
521. er f. med mange S. 521.

Syselfætter, 399. f.
sig med noget for at lø-
me ud af Gribterne, 522.

Syster, 27. 40. 286. 317.
Systre; ere S. og: er sø-
re S. 317. S—s Mand
317.

Systerbarn, 167. 315.
518. har til S. 315. 518.

Systerdatter og
Systersøn, 315.

Syttan og Syttende
45. f.

Syv; er f. og: Syver
der 45.

Syv

stjerner, 188.
 e, 158.
 , 216. 284. 285. 419.
 S. 217. S. paa Mar-
 , 284.
 d; Sædvælle, 246.
 der S. fra sin, 246.
 e, 122. 146. skaffer
 , 122.
 deforn, 217. 284.
 9.
 delig, 13. 105. 355.
 ver f. 13. 105.
 delighed, 355.
 dem-and, 419.
 dflod (harom Ratten)
 46.
 dvane, 104. efter S.;
 et er hans S.; og fuld
 Sædvane, 104. det
 aar ham mod S. 245.
 dvanligt (er) 15.
 dvælle see Sæd.
 f; noget til en S.;
 skaffer; Sælles;
 g: Sættet, 384.
 elber, 91. 176. 271.
 eldet, 91. 176.
 elger, 507. vil f. 74.
 elges, 507.
 elhund, 387. forskæl-
 lige slags S. findes anfor-
 e, f. 57. 82. 83. 177.
 179. 261. 287. 429. 461.
 481. 520. 537. 547. faaer
 en S. at see i Vandet;
 387. S. som er troben
 op paa Ijen; og: løber
 efter en saadan S. 339.

faaer en S. ved at for-
 følge en Stilm; en op-
 jaget S. som man forsø-
 ger; S. at komme paa
 jag efter; faaer en S. ved
 jag; og: S. fanget ved
 jag, 243.
 Sælhundefangst (er
 paa) 144. 156. 163. 224.
 255. 311. fahrer flittig
 paa S. 163.
 Sælhundejag (fahrer ud
 paa) 243.
 Sælhundejager; og:
 er en flittig S. 163.
 Sælhundeflod, 287.
 Sælhundemave fylde
 med Tran, 151.
 Sælhundeplass i Sø-
 en, 163.
 Sælflad, 100. 180. gløt
 S. 13. 101. 122. 170.
 ere i S. 101. holder S.
 med, 522.
 Sælstimer, 264.
 Sænk. (sætter el. borer i)
 223.
 Sænker, 222. 224. faaer
 det sænket, 222.
 Sænkesteen til et Engre,
 516. sætter S. paa Søs-
 ren el. den forsones med
 S.; og: har tilfat el.
 tabt sin S. 517.
 Særdeles, 123.
 Særskilt, 123. er f. 123.
 476.
 Særstilling, 123.

Sætter: f. fra sig, 106. f. til side, 97. f. i Vandet, 430. f. under Vandet, 16. f. frem 63. 298. 455. f. over Vandet, 95. 187. f. en ned, 122. f. for sig selv, 123. f. et Træ, 99. f. imellem, 195. f. Raven ind, 159. f. paa Læst 184. f. ret op, 276. f. Gær ud, 313. f. fast, 344. f. af, 414. f. noget af til en, 359. f. til, 5. 519. f. det til Lands el. ind i Bugterne, 494. f. i Stand, 445. f. Skif paa, 102. f. tilrette, 110. sæt det i Værk! 147. f. alle deri, 452. f. Sagen deri, 506. f. en Klokke i gang, 65.

Sætter an paa med Magt, 441.

Sætter efter en, 192.

Sætter op Tid efter an- den, 159. 203.

Sætter sig, 264. 295. 424. f. sig ned, 122. — for at pusle, 258. f. sig der, 264. er i færd med at f. sig, 264. byder at f. sig, 122. kommer for Glæde at f. sig paa, 263. f. sig paa Glæde, 97. f. sig ned paa et Land, 320. er stedsse nær ved at f. sig, 371. f. sig i den anden Side, at Baaden kan op- børe at holde, 513. f. sig i Posten, 197.

Sætter sig for, 141.

Sætter ud paa, 50.

Sættes: Waden f. sm. 63. f. i Vandet, 430. f. ind under Landet, 494.

Sæber, 286.

Sød; Sødt; og: et, lugter el. smager f. 507.

Søffende, 181. 317. har til S. 181. S. sammen; og: ere S. 181. 286.

Søffende barn; har til S.; og: Sødfende barn sammen, 91.

Sødt see Sød.

Søe (en) 483.

Søe; Søedynning, 122. hval S. og: gaaer hval S. 122. stærk S. 176. hvid S. 182.

Søe (Hav) see: Søen.

Søe aabsel; og: indt S. 426.

Søedriv, 354. stærk S.; er S.; og: er inde i S. 354.

Søedynning, see: Søe.

Søedyr, 387 (263.) opjaget og forfulgt S. og: S. at komme paa jag efter, 243.

Søegang, 122. er S.; er inde i el. udholder st:m S. 122.

Søeharen (en Sølar) 520.

Søelat (en Rist) 195.

Søelønge (en Fugl) 22. 239.

Søeluse (et Bloddyr) 199.

mand, 114. brab S.
er god S. 114.

1. 114. S. — 8 Afgift,
3.) langt ude i S. 63.
gaaer hvid, 176. 182.
bliver stærk oprørt;
S. bryder el. flaaer
1. 176.

da pegøje (en. Fugl)

3 (til) 63. ud til S.;
stiler, gaaer el. fah;
til S. 63. langt til S.

negl, 189.

pindel, 310.

ant; og: er f. 114.

er, 300. 375. 450.

. f. til en, 340. f. efter,

— med 298, 295.

jerne derhen, 337. gi-

fig til at f. 517. f. at

ffe Stebet; hvor et

et Dyr er styrtet, 293.

ten f. til Krogen, 334.

id, 191. f. Sag, 345.

er (en) 517.

es og Sægt, 517.

es; og: er skilt ved sin

255.

er; og: f. deri, 266.

et, 266. er f. 255.

1 (en) 211. smul S.;

mul S.; syer god S.;

gaaer el. river op i

211. dobbelt S. 21.

1 (et) 207. flaaer S.

; og: er fastflaaet med

207.

Sømmelig; og: lever f.
105.

Sømmer fast el. fast til,
207.

Sømmer sig ej, 118.

Sømmet fast, 207.

Sømhurt, 207.

Sømstrimmel; og: be-
syer el. er besyet med S.
96.

Søn, 82. 304. ung S.;
ufødt S.; og: avler el.
flaaer S. 82. tilføgen el.
udflaaren S.; enesie el.
eenbaarne S.; og: uplaar
ver til S. 83.

Søndag, 394. er el. bli-
ver S.; paa S. og: i
Søndags, 394.

Sønden: didhen i S. 202.
blæser af S. 202. 305.
428. har en Streg til S.
og: mod S. 202.

Søndenvind, 202. 305.
428. S. overfalder en,
305.

Sønderbrudt og

Sønderbryder, 55.

Sønderlemmer, 122.

Sønderreven og

Sønderriver, 27.

Sønderstjærer, 365. f.

i smaa Stykker til at lo-
ges, 338.

Sønderstjæres, 365.

— i smaa Stykker til at
toges, 338.

Sønnefane, 332.

Sønnesøn, 84.

Sorgelig; Sorgen;
og: Sorgende, 28.

Sorger, 28. 14L 171.
306. f. over, 28. 306.

Søn, 430. fri fra S.
80. døjer i S.; forstyr-
rer en i sin S. og: kan
ej faae S. i sine Dine,
430. hvilken S. kommer
der over mig! 515. S.
i Diefrogene, 417. med
S. i Diefrogene, 418.

Sønagtig; er f. m.
Sønagtighed, 430.

Søne (gaaer el. talte)
86.

Sønig, 515. er l. 366.
515. bliver el. gjør f.; den
som bliver f.; hvor f. a
flet ikke f. og; noget at
blive f. efter, 515. et d
langer f. 80.

Sønighed; og: f. m.
S. med sig, 515.

L

Laa; Lærne, 137. store
L. 392. L. Ligning, 128.

Laae, 323.

Laae, 392. er t. L.;
og: L. falder el. samler
sig over Hæbrynen, 133.
Vinden følger L. 393.

Laaet; og: er t. 392. bli-
ver t. og: er t. i Vejret,
393. gjør t. 392. 393.

Laaelig (er) 61. 126.
162.

Laaer: t. Overlast, 370.
t. af Paahæng, 342. kan
ej t. ham, 527. kan ej t.
omt el. ingen Ting t. 240.
t. ej meget, 152.

Laalig, 103. viser sig t.
103. 370.

Laalighed, 103.

Laalmodig, 103. er t.
103. 140.

Laalmodighed, 103.
140.

Laaene rinde af Dine
230.

Laaen, 156.

Laber, 179. t. af Hæn-
derne, 400. t. i Spil,
116. t. af Sigte, 68.
465. t. Vejret, 72. t.
Modet, 15. 43. 124. 165.
t. Maal og Mæle, 370.

Lader, 179. t. af Hæn-
derne, 400. kan snart t.
179.

Labt, 179. t. af Hæn-
derne, 400. t. af Spne, 465.
giver sig t. 508. maae gi-
ve sig t. 13.

Lagi; og: lægger L. 66.
231. har lagt L. paa f.
Hund, 231.

Lagen; Laget, 487. i
af, 101.

Lager, 487. t. til sig, 66.
101. 126. — det som a
sat paa Spil, 487. t. m
st

t til sig, inden man gaaer,
 r ei at være fastende,
 22. t. Mad til sig, 295.
 sat paa, 337. 487. t. paa,
 4. 164. 333. t. tillige sat
 aa, 30. t. fungen, 487.
 bort, 363. 487. — en
 afvidende, 36. t. bort
 ned sig, 64. 480. Vinden
 . det bort med sig, 492.
 og bort, 9. t. med sig paa
 Søen, 63. t. af Veien,
 358. det har jeg vel taget
 el. hvem skulde taget den
 uden jeg? 379. t. noget
 med. Waag fra en, 516. t.
 med Vold, 345. t. en paa
 en geborben Gud, 350. t.
 fra, 48. 219. t. fra hver-
 andre, 122. tager hver
 for sig, 123. t. for sig i
 Centrum, 220. t. ned, 16.
 t. op med sig, 148. t. op
 af Vandet, 148. t. sig en
 Rone, 321. t. den for Gud-
 te Rone igjen, 541. t. med,
 467. t. hjem med sig, 262.
 t. i med, 30. 96. t. af, 101.
 113. 203. 299. 321. 363.
 — i Viden, 234. Kulden
 t. af, 137. t. frem, 403.
 t. imod, 310. t. imod en
 paa Veien, 344. t. imod
 meget el. lidet, 113. kan
 ei tage det ind, 338. t. stet
 imod Koll, 99. 126. t. i
 Tjeneste, 126. t. i slæng,
 293. t. ens Arbeide, 427.
 t. Mad af sig en, 334.

t. sig Sig til, 337. t. Brille
 236. 464. 535. Naar
 Bare at tage Seil deri el.
 man kan let t. Seil berask
 523. t. en seil Ting el.
 en andens isleden for sit;
 og; t. aldrig Seil, 465.
 t. sig af en, 213. t. sig nær,
 74. t. sig det nær for en,
 171. t. i Agt; t. sig t
 Agt; og: er at tage sig t
 Agt for, 259. t. være paa;
 og; det man skal t. være
 paa, 340. t. sig være, 208.
 259. t. sig være for el. med;
 og; man maae t. sig være
 derfor, 259. t. dig være,
 der bliver intet af, 326.
 t. sig for, 136. t. sig no-
 get for, 451. — for at for-
 slaae Tanterne, 521. t. sig
 ingen Ting for, 73. t. til
 Tasse med alt, 293. t. il-
 de. op, 281.

Tage s med Vold, 345.

Taget, se: Tagen.

Dag lagt, 66. er t. 231.

Tag skind, 147.

Tal! megen el. høilig T. !
 siger T. og: hav T. for
 ham! 235.

Talle (en) 1.

Tallagie, 21.

Taffer; t. for; og; t. paa
 ens Beane, 235.

Tallesang, 235.

Tafnemmelig (viser sig)
 235.

Bbb

Set

Tafnemmelighed (anta-
ger med el. bevidner sin)
235.

Tafstælfse; og: yder sin
E. 235.

Tal, 220.

Tale, 328. 329. ond E.
329. 458. slet el. forarge-
lig E.; fører en vis el. den
E.; og: er ond E. el.
fører forargelig E. 329.
E. i Gøgne el. Blidsej,
86. bringer paa E. 77.
457. 529. kommer frem
med i sin E. 529. fort-
sætter sin E. 328. misbrun-
ger i sin E. 329. 458.
faaer i E. 330.

Talen, 328.

Tale, 328. 329. t. got el.
sumt; t. med; t. længe;
og: E. for at fornøje el.
andre til Opmuntring,
328. t. fun lød. 329. t.
som en, 139. t. sagte, 138.
180. 329. t. saate til el.
om, 138. t. uforstaaelig,
198. 303. t. et fremmed
E. 198. t. besvæ-
rlig, 113. kan vanskelig ta-
le, 542. t. ilde el. forleert,
458. t. piibende, 179. t.
utydlig, 238. 303. 542.
t. højt, 180. t. reent og
forstaaelig, 238. 302.
328. t. om, 329. 457. 529.
t. blot om, 166. t. meget
om, 51. t. vel om, 512.
530. t. prægtig om en
Ting, 539. t. ilde om, 50.

156. 329. 530. den om
ilde om andre, 530. til
til, 102. t. en til, 34.
457. t. en tilrette, 286.
haardt til, 23. 69. 44.
t. til Ørene paa, 441.
sammen om det mel-
værende, 77. t. uden Hæb-
hed, 369. t. af Hjeret,
522. t. af Hjeret, 369.
t. med Gæbder, 530.
t. i Gøgne, 86 t. for
til Tørnsul, 517.

Taler (en) 327.

Tallerken, 384. *fler*
E. og: E. — Glitter,
130.

Talestøt, 328.

Talg, 508.

Talsmand, 90.

Talte (ere) 221.

Tam; og: er t. 322. *hø*
mer som det var tam;
og: gjør t. 323.

Tambak, 169.

Tamp, 529.

Tand; Tønder, 186. E.
paa Gavn el. Kam, 186.
Som har Tønder; faaer
E.; fryser om E.; og:
det især i E. 186. *vise*
E. 191. det man holder
mellem E.; faaer noget
imellem E.; og: det som
bliver fiddende imellem E.
235. piller E. 235. 236.
har noget imellem E. 185.
E. løbe i Tand, 166. *ful*
hule E. 444.

Tant

Tandfist, 47. 186.
Tandpine el. **Tand-**
 smerte (har) 186. 444.
Tandstiller, 236.
Tang, 186. forskellige slags
 T. findes anførte, 68.
 115. 142. 186. 400. 444.
 er ude at samle T. og:
 spiser T. 444.
Tangsprel (en Rist) 25.
 237. 471.
Tante, 77. 140. har i T.
 435. — til det bedste, 140.
 beholder i T. 140. det
 kommer mig i T. 538.
 har Tænder, 141. sidder i
 T. 141. 479. har sine T.
 samlede, 424. har mange
 haande T. 464. saer paa
 andre T. 398. forslaaer
 T. og: kan bringes paa
 andre T. 522. jeg var dog
 fuldt og vist i den T. og
 saa — 538.
Tankesuld; og: er t. 140.
 479.
Tankesuldbed, 479. sø-
 ger at adsprede hans T.
 522.
Tankeløs; og: er t. 140.
Tankeseddel, 389.
Tap, 238. 427. sætter T.
 i; T. er ude af; og: ta-
 ger T. ud, 427.
Tapetserte, — see: Be-
 træl.
Tarre, 186.
Tarretorff, 402.
Tarm; og: spiser T. 119.
 de største T. i en Rype,

337. de smaa Rype — T.
 452.
Tarmepelt; og: med
 T. 172.
Tarmeskarn, 416.
Tarmevindue; og: sver
 T. 90.
Tavestidt (bliver) 312.
Teglbrænder (en) 251.
Teglsteen (brænder) 251.
Tegn, 325. oprejist T. paa
 et Fjeld, 127. er el. har:
 til T. og: rejser op til
 T. 325. gjør T. 325. 530.
 giver en Tegn med Haan-
 den, 538.
Tegner, 5. 53. t. op; 5.
 325. t. ens Ravn, 53. la-
 der sig tegne, 6. t. sig
 got, 365.
Tegnet, 6.
Tegning, 53.
Teist, 195. 415.
Teistejagt (er paa) 415.
Telt, 119. 510. stor T.
 510. boer i T.; rejser el.
 sætter T. op; gjør T.
 og: boer i T. med, 510.
 kommer med T. og hele
 Boehave til et Sted,
 466. T. — Model, 510.
Teltesamling, 510.
Telteskind, 147. 231.
Teltested, 466.
Teltetræ, 496.
Teltgang, 340.
Teltgrund; og: lægger
 T. 175.
Teltammerad, 510.
 Bbb 2   Telt

Eltplads, 510.

Eltpost, 130.

Eltstang; og: lægger
Eltslanger nr. 165.

Eppe, 193. har E. over
fig; og: lægger E. paa,
193.

Serpentinurt, 329.

Estilol, 133. 256.

Et, see: Eet.

Ebeljedel, 339.

Ei; og: ere ti i Eallet, 231.

Eid, 372. 514. den E. vi
nu leve, 247. indfalden
E. 292. paa den E. 94.
457. til den E. 94. i kort
el. ganske kort E.; og:
efter kort el. seje E. 208.
til el. ved denne E.; paa
nærværende E.; ligesom
paa denne E.; og: ved
den samme E. 247. tager
lang el. liden E. 439. hvor
lang er dog E. 441. E.
bliver ham lang; og: den
som er forlegen med E.
445. den E. kommer, 292.
er paa E. 105. 278. E.
er forbi, 168. 191. det er
over E. 191. E. gaar
snart; og: forforter E.
188. E. vil lære el. vise
det, 324. driver E. bort
til Unytte, 445. giver sig
god E. 47.

Eidende; og: faaer el.
bringer E. 160.

Eidsel, 191.

Eidsfordriv, 445. til E.

14. den som søger E.; læ-
ger det til E.; den som
alt for meget for E.; og:
han vilde gjerne han-
get til E. 445.

Ejener, 221. t. en; her
til at t. sig; lader t.; og:
det man t. for, 222.

Ejener el. Ejenerinde,
221. 399. er E. 221. a-
lle E. 222. gjør til E.;
gør sig til E. og: gjør
E.—s Arbejde, 222. her
som E. 399.

Ejendeste (tager i) 126.
Ejenslig; og: er t. 13.
363. agter t. og: er nok
t. 363.

Ejenslighed, 13.

Ejensagtig (er) 222.

Ejent med (agter sig) 110.

Eier stille, 73. 114. 311.
faaer til at tle, 114. 311.
bringer til at t. 311. 330.
maae t. 330. t. om el.
med, 115.

Eigger, 192. t. om, 235.

Eigger (en) 192. 235.

Eigret (er) 261.

Eirsdag; er E. el. bliver
E.; paa E. og: i Eirsd-
dags, 257.

Eilbage; og: ganske t. 215.
faar el. slutter t. 215.
slutter sig t. 215. 508.
holder sig, flyder el. fly-
des t. 508. fører, ført,
driver, dreven, leverer el.
levet

- Ievret t. 541. naar man
 kommer t. 540. maae bli-
 ve t. 125.
 Tilbageholder, 335.
 Tilbageholdt, 535. bli-
 ver t. 370.
 Tilbagereise, 540.
 Tilbagevej (finder ingen)
 253.
 Tilbeder, 504.
 Tilbereder, 361. t. en
 Mark, 284.
 Tilberedt, 371. er gott.
 226.
 Tilbringer, 9.
 Tilbyder, 250.
 Tilbøjelig, 154.
 Tilbøjelighed, 194. op-
 vækker T. 155.
 Tilbørligen, 110. opfø-
 rer sig t. 109.
 Tildele, 101.
 Tildragende (er) 155.
 Tildrager sig, 369. det
 tilbød sig, 101.
 Tilbækker, 254.
 Tilballet, 353. bliver t.
 254.
 Tilende (er) 285. 321.
 363. bliver t. 320.
 Tilendebragt (er) 285.
 Tilendebringer, 72.
 285. 363.
 Tilfalden, 377.
 Tilflugt; tager sin T. til
 189. er hans T. 337. se-
 ger T. hos, 506.
 Tilflugtsted, 189.
 Tilforladelig, 230. er t.
 445.
 Tilførn, 433. gjort t. 166.
 Tilfreds; og: er t. 395.
 bliver t. 394. 509. vel t.
 og: giver sig t. 509. er
 t. dermed, 275.
 Tilfredsstillelse: teg-
 ner sig got med hans T.
 394.
 Tilfredsstillende, 394.
 er t. 522.
 Tilfredsstiller, 114.
 394. 509. 522. t. dermed,
 510. lader sig t. 395. 522.
 Tilfredsstiller (en) 394.
 522.
 Tilfredsstillet, 509.
 522. t. dermed, 522. det
 hørved man t. 509.
 Tilfredsstillet, 522.
 Tilfulde, 442.
 Tilføger; Tilføges;
 og: er tilføjet, 443.
 Tilfældigvis (keer)
 247.
 Tilføjer, 101. t. Out,
 355.
 Tilgavns: gjør ikke t.
 407. det var og t. 442.
 der kom det ret t. 15.
 Tilgift; og: noget i T.
 466. er, giver, faaer el.
 lader faae T. 467.
 Tilgivelig og Tilgi-
 velse, 141.
 Tilgiver, 141. t. el. 140.
 Tilgiver (en) 141.
 Tilgode (glør sig med en)
 474.
 Tilgrændsende, 76.
 Bbb 3

Tilbold, 286.

Tilbærer, 273. 357.

Tilig, 514. er t. el. meget
t. og: t. paa færde, 515.
i Dag t. 543. er t. paa
færde med; og: gjør el.
kommet. 371. er kommen
for t. op, 199. kommer
el. gjør for t. 371.

Tilintetgjør, 361.

Tilkiendegiver, 23. 324.

Tilkiøbt; og: har faaet
sig t. 362.

Tilkommende, 93. 217.

292. t. Glæbne, 434.

Tilkroges og Tilkrø-
get, 307.

Tilladelse, 22. 370.

Tillader, 21. 370. tillad!
70.

Tillader (en) 370.

Tilladt (et Gæbros) er)
539.

Tillaver, 361. 371.

Tillavet; og: er t. 371.

Tillid, 484. stærk L. 485.

Tillidsfuld, 484. er t.
485.

Tilløkkende; og: er t.
155.

Tilløkker, 154.

Tillukker, 254.

Tillæg (nyder) 467.

Tillægger, 467.

Til Maade, 123.

Tilmaaler, 333.

Tilmøde: bliver el. gjør
vel t. 509. ilbet. 43. 118.
er ilbet. 118.

Tilnaglet; og: er t. 207.

Tilnavn, 60.

Tilovers (er) 428. sam
t.; bliver t. deraf; og:
har det t. 427. det som
er t. 428.

Tilpas, 275. er t. 274.
lige t. og: finder det t.
275. det som er t. 301.
er ret t. dert, 302. det
var t. 123. er ei vel t. 98.
kommer t. 278. gjør t.
292. gjør en t. 293.

Tilrette: gjør t. 10. 238.
445. lægger el. hjælper t.
48. bringer t. 102. 108.
238. sætter t. 110.

Tilrettebragt, 108.

Tilrettet, 110.

Tilfagn, 530. 531.

Tilfagt: det tilfagte, 530.
den noget er t. 531.

Tilseer, 44.

Tilseet (bliver) 340.

Til Side: sætter t. 97.
398. 453. gaar t. og:
faar til at gaar t. 398.

Tilsidefat, 98.

Tilsideft, 196.

Tilfiger, 433. 529. 530.
den som t. noget, 530. t.
paa ny, 531.

Tilflaaren, 105.

Tilflærer, 105. 186.
365. t. efter, 105.

Tilflærer (en) 105.

Tilflærerbret, 186.

Tilflærerklav, 365.

Tilflærerredskab, 186.

Til

Tilskjæres, 365.
 Tilskriver, 6.
 Tilskuer (en) 473.
 Tilskyndende, 155.
 Tilskynder, 154. 155.
 371. 379. lader sig t. der,
 af, 155.
 Tilslimet (bliver), 313.
 Tilslutter, 254. 262.
 Tilsluttet, 254. er t. 254.
 262.
 Tilsmukt, 263. er t. 131.
 263. bliver t. 263. er el.
 bliver t. om Munden, 486.
 Tilsmører; t. sig; og:
 det hørmød man t. sig,
 263.
 Tilsnitter og Tilsnit-
 tet, 406.
 Tilspidsset, 33.
 Tilspigret; og: er t.
 207.
 Tilspørger, 44.
 Tilstaaer ei, 265.
 Tilstand, 171.
 Tilstede see: Tilstæde.
 Tilstopper; Tilstop-
 pet; og: er t. 262.
 Tilstræffelig, 275. 445.
 holder t. 275.
 Tilstræffelighed, 445.
 Tilstundende, 93. 292.
 Tilstunder med Ont, 78.
 Tilstæde: er t. hør, 286.
 er ei t. 55.
 Tilstæder, 370.
 Tilstædes Ont, 355.
 Tilstøvet; og: er t. 176.
 Tilsværtet; og: er el. bli-
 ver t. 347.

Tilshyne, 403. er t. 85.
 403. kommer t. og: er
 ei t. el. ei mere t. 85. er
 afværende t. og skjult,
 460.
 Tilsynsmand, 340.
 Tilsetter, 5.
 Til sætning (saaer el. har
 faaet) 519.
 Til Soes, see: Soes.
 Tilsolet (er) 448. bliver
 t. 255.
 Tiltagen, 101. 120.
 Tiltagende: jern t. 292.
 t. Waane, 116.
 Tiltager, 4.
 Tiltaler, 69. 329.
 Tiltalt. (bliver) er bleven
 t. 375.
 Tiltræffende, 155. 533.
 Tiltusler sig og Tiltus-
 slet, 469.
 Tiltænker, 232.
 Tiltænkt; og: er t. 359.
 Tilvært (bringer i) 101.
 Timeglas, 228.
 Timian (vild) 493.
 Tinding, 69. 299. 503.
 T. Hul, 502.
 Tindored (en Rist) 157.
 Tinnen. (et Skjeld) 214.
 Ting, 357. T. som før har
 været hans; smul el. god
 T. og: er en smul T. 357.
 den allerførste T. 358. T.
 om hinanden; en usel el.
 slet T.; og: er en slet T.
 359. liden el. ringe. T.
 Bbb 4 360.

360. den **L.** som først er
 bleven til; 361.
Linget paa (er) 375.
Live, 45. **En** og **L.**; **To**
 og **L.**; **Tree** og **L.**; og:
L. gange, 534.
Livende, 45. **En** og **L.**;
 er den **een** og **L.**; **to** og **L.**
 og: **tree** og **L.** 534.
Lære; **Lærskole**;
Lærer; og: **Læret**,
 543.
Lo, 252. bestaaer af **L.**; ere
L. i **Fallet**; og: **L.** **Klok-**
ke, 252. **L.** og **Live**; og
L. og **Livende**, 534.
Lobal, 509. Raarraad af
L.; er forsynet med **L.**
 og: en **Kulle L.** 509. smø-
 ger **L.** 392.
Lobaltpibe og **Lobal-**
smøger, 393.
Lobis (en **Gist**) 391.
Loer, 82. 85. 514. **L.** sig,
 82. 514. **L.** sit **Haar**, 228.
Loes, 514.
Loet, 82. 208.
Loebist, 228.
Loften i en **Gist**; og:
Loftnetrold, 253.
Lo, 427.
Lolk, 324. 327. har **L.** **L.**
 327. 433. har **L.** for sig,
 433.
Lolken (en **Engl**) 475.
Lolv og **Lolvte**, 47.
Lom; er **L.** og: næsten **L.**
 113. kommer derfra med
L. **Mave**, 492.

Lommefinger, 235
L. og **Pegefinger** samlet
 393.
Lommeltaa, 392.
Lomhåndet, 450. **Lom-**
mer **L.** 289. — derfra,
 450. — tilbage, 36. 39.
Lomt (en) 92.
Lone, 75. med **L.** og: end
L. 75.
Lop, 148. 168. 177. 187.
 faaer **L.** 168. øder **L.** i
Bærter, 168. sætter **L.**
Haar i **L.** 354.
Lopand, 340.
Lopskarven, 492.
Lorden; **Lorden**
skald; **Lordenvej**
 og: **Lorpuer**, 148.
Lorn, 157. 191.
Lornefuld; og: a **L.**
 191.
Lorsdag: bliver **L.**; på
L.; næstkommande **L.**;
 om **Lorsdagen**; og: i
Lorsdaag, 436.
Lorsl, 327. **L.** **L.** 327.
 402. faaer **L.** **L.** 402.
 smaa **L.** 327. stor **L.**
 402.
Lorskefisker (en) 402.
Lorskefiskerie (er paa)
 402.
Lorskepander, 422.
Lorskesnore, 327.
Lorn, 181. 312.
Losse, 323. 350.
Losset (er) 350. bliver **L.**
 391.

v, 21. 273. 309. 383.
 om har T. 383.
 vør, 21.
 aad (en) 352. 544. fly-
 ver T. i Raale-Diet, 316.
 aad (et) 498.
 aader en Synaal, 316.
 aadt under Fodder, 499.
 actement; Tracte-
 er; og: t. med, 298.
 acteret og Tractent,
 298.
 agt, 228. 462.
 agter efter, 375.
 alaller, 258.
 amper, 497.
 an, 86. 92. Spættet
 gaar i T. og: beaynder
 at løbe i T. 92. afperser
 T. 183. banker T. af
 Spæl, 182. T. i Cache-
 lottens Hjerne, 183. Riden
 T. i Lampen, 251. aflavet
 og afspytet T. og: faver
 T. af Spæl imellem Tæn-
 derne, 336.
 anbotte, 86.
 ang, 60. 299. 308. 485.
 er t. 60. 299. 308. t. i
 Nabningen, 340. er for
 t. el. den er ham for t.
 485. gjør for t. 299.
 ang (Wangel) 12. fæter
 T. 76. giver sin T. tilkjen-
 de el. aabner sin T. for
 en, 351.
 rangbryftig (er el. gjør)
 147.
 rangerer (bliver el. gjør)
 299.

Trangt (ligger) 308.
 Transportbad, 526.
 Trappe, 240. 498.
 Traurig (er) 111.
 Tree, 367. t. Skofte; be-
 slager af t. og: ere t. i
 Tallet, 367. bliver t. i
 Tallet, 368. t. og Live el.
 t. og livende, 534.
 Fredie (den) 367. udgjør
 dent.; bliver dent.; læg-
 ger dent. til; og: for det
 t. 367. faaer den t. til,
 368.
 Trefod, 204.
 Trende, 367. er, faaer,
 bliver el. deler i t.; gjør t.
 deraf; og: t. gange, 367.
 fæer el. gjør t. gange,
 368.
 Tretten og Trettende,
 47.
 Tride, 290.
 Tridser, 184.
 Trilber, 49. t. ned, 271.
 Trilbet ned, 49.
 Trin; og: faaer let T.
 498.
 Trind; og: er t. 521.
 Triner let el. tungt, 498.
 Trives (kanes) paa et Sted)
 320.
 Troe, 335. fæster T. til;
 bibringer en Troen; har
 svag T.; Troes Sandhed
 el. Artikel; og: T—s
 Middel, 335.
 Troende, 335.
 Bbb 5   Troer

- Erøer**, 335. t. en, det
 man t; t. paa; t. desaar-
 sag; og: bringer til at
 t., 335. t. det el. 151. 283.
 t. en ikke, 283. er ei at t.
 286. 369. t. ikke at kun-
 ne gjøre el. skulle faae;
 og: t. sig ikke til at træf-
 fe, 229. t. lidet om sig
 selv, 477.
Erøfast; og: er t. 109.
Erøfasthed, 109.
Erøide, 78. 129. 135.
Erøldmand, 106.
Erølig; og: er t. 335.
Erømmie, 88. 210. slaaer
 paa E. 88. E. røes; har
 E. i Haanden; og: gjør
 en E. 210.
Erømmier, 181.
Erømmestind; og: gjør
 el. sætter E. paa, 138.
Erømmeslager (en) 210.
Erømmestof, 86. 181.
Erømpet; og: blæser i E.
 175.
Erøværdig; og: er t.
 335.
Erøværdighed, 335.
Erødsel, 81. 436. 478.
Erøer, 69. 81. 436. 478.
 den som t. 478. t. dermed,
 436. t. med Armen, 426. t.
 med Regn el. Sne, 312.
Erøes, 478.
Erøet, 436. 478.
Erøffen, 80. 262. 278.
 382. finder sig t. 80.
Erøffen: er t. paa Land,
 156. bliver t. hid, 307.

Erøg; og: er t. 78. 478.
 480. liager t. i Bank,
 480. bliver t. 79. i
 at faae t. el. gjør t. 479.
Erøghed, 79. 479. 480.
Erøglør, 192. 351. t. 351.
Erøglør (en) 192. 351.
Erøller, 273. 308. 398.
 485. t. paa, 273. 295. 4
Erøglør paa; og: t. 351.
 ter, 273. t. sammen med
 hinanden, 503. t. efter
 ad, 19. t. op mod noget,
 505. t. Vinden af en Vle-
 re, 293. t. ind, 249. t. sig
 ind i, 97. t. sig paa Væ-
 rens Begne; og: t. sig
 stærkt, 430.
Erølleredsløb, 273.
Erøllers, 308. 398. t. 398.
 295. t. flad, 428.
Erøllseil, 280.
Erøkning, 485.
Erøkt, 273. 398. t. 398.
 273.
Erøne, 420.
Erøder, 310. 498. t.
 Glind reene, 311. t. paa,
 497. 499. den som el. det
 man t. paa, 498. t. Røst
 el. slet paa sine Been, 499.
 t. sine Skoe el. Støvle
 Røst, 498. t. under Rø-
 der, 499. t. paa noget
 vakkende, og kommer i
 Røst, 466. t. frem; den
 som t. frem; og: t. frem
 for en anden el. i hans
 Sted,

Sted, 455. t. i end Sted,
27.

edes og Trædested,
11.

edsl, 369.

æ, 196. 338. libet el.
ølt E. 338. fanden E.;
øger el. fisker E.; for
l. brændt E. og: er smukt
l. got E. 196.

æballe; og: gjør E.
184.

æklar, 277.

æet el. det træde i en
Dært; og: bliver t. i sig,
106.

æværlet i en Ting,
196. — i en Baad, 405.

— til Tag; og: henter
E. 66.

æffer, 8. 32. 80. 278.

292. stræker at t. 80. 262.

kommer for Skade at t. 295.

t. gjerne el. sjelden, 496.

er vanskelig at t. 536. t.

ret got, 372. traf ret got,

34. du traf det, 456. t.

med Buepil, 382. t. paa,

300. t. an paa, 170. t.

Liden, 292. t. ind, 80.

t. ind for, 292. t. ikke,

354. 535. t. ikke tilgavns,

143. t. ikke meer, 215. t.

ikke ind; og: det, som ikke

t. ind, 536. t. ikke hver

andre, 354.

ræffes, 80.

ræfning: ere i E. sam-

men, 410.

Træk, 443. stærk E.; huls
len E. og: det forvolder
E. 443.

Trækkebeest; og: har til
E. 190.

Trækker: t. frem 317. t.

frem og tilbage, 95. t.

til sig, 155. 262. 307. t.

for en Skade el. Boqn;

t. den; og: t. got el. slet,

191. t. stærk, 446. t. en

efter sig, 534. t. hende

efter Armene, 349. t. en

el. hinanden ved Haaret,

322. t. op, 31. 118. 184.

199. 426. — om Lænder-

ne, 240. t. paa Land, 31.

156. Skyerne el. Bogen

t. op, 149. t. Hanen op

paa en Flint, 426. t. paa,

60. 172. 318. t. paa en

Træad el. Kiine, 316. t.

Støvler paa el. af, 164.

t. oven paa, 172. t. over,

29. t. ud, 462. t. af, 29.

462. t. ham sine Klæder

af, 253. t. Pul paa, 242.

t. Lust, 34. 258. t. under

Bandet, 79. 137. t. sin

Blære ned af Kajatten,

421. t. i sig, 411. 426.

t. Vand, 115. har trukken

i sig, 192. t. let el. ikke

let Bæde til sig, 427. t.

igennem noget, 426. 427.

det Baade t, ind i noget,

389. t. sig, 10. t. sig ud af

Selerne, 253. Sneglen t.

sig tilbage i sit Hus, 268.

Træk

- Trækker (det)** 145. 443. 521. t. stærkt; og: t. ind til en el. igjennem Klæderne, 443.
Trækkes: t. ud og ind, 31. t. under Bandet, 79. t. ud i Bandet, 115. t. til; og: det man t. til, 155. t. Krog, 24. 31. t. om noget, 48. t. stærkt med en, 345. t. af Geilhed; og: de som t. indsprødes, 349. seer paa, at en t. med Døden, 380.
Trækplaster, 242.
Trækvind, 145. 443. 521. er T. 145. der er T. 443. T. — Sted, 443.
Træk; og: er T. 221. en Kjøbt T. 126. gjør sig el. en til T. 222.
Træller, 48. 222. t. der ved, derfor el. for en, 222.
Trængen, 485.
Trængende, 12.
Trænger (Trykker) 308. t. igjennem, 7. t. ej igjennem, 143. t. sig igjennem, 145. 195. t. lige ind til Riødet, 321. t. med Magt ind imellem, el. t. sig ind, 195. t. ind paa, 485. t. sig stærkt for, 430.
Trænger (mangler) 12. t. dertil, 12.
Trænger (en) 485.
Trænges paa Naturens Vegne, 31. 38.
Træt, 178. er t. 178 318. bliver t. 318. kan ej blive t. 178. bliver strax t. 404 414.
Trætter, 280.
Trætter med, 280.
Trættes, 280. 399. ved el. om, 280. t. om Den, 128.
Trætter (er en) 188.
Trævlern e ved Giffen ver, 48.
Trøft, 452. 509. 522. Raffer T.; og: søger i T. deri, 510. har til T. 510. 522. tager med T. 522.
Trøstelig (er) 522.
Trøstemiddel, 509.
Trøster, 452. 509. 522. t. sig selv got, 306. t. sig selv, 33. 452. 510. t. sig selv derved; og: er at t. sig ved, 452. t. sig ikke til, 283.
Trøster (en) 522.
Trøstes, 509. 522. t. ved, 510.
Trøstet, 522.
Trøstlig, 509. er t. 452. 484. 509.
Tuden, 259. T. i Luftens, 438.
Tudende, 259.
Tuder, 259. t. i Luftens, 438.
Tue (en) 368.
Tugt, 379.
Tugter, 33. 379.
Tugtes, 379.
Tugtig, 355. er t. 355. Tug

ttigbed, 355.
 met, 371. gjør T.
 lende: falder t. 49.
 ver t. i Hovedet, 519.
 leplads, 183.
 iler: t. om, 49. t. sig
 ed, 95. t. sig omkring i
 Rajaf, 241.
 g, 331. er, bliver el.
 or t. 331. t. til føds; og:
 t. til føds, 330. er t.
 Kroppen, 50. 153. 507.
 or t. i Kroppen, 507.
 r el. gjør lige tunge, 331.
 ige; og: bare T. 327.
 r forloret sig T. el. har
 igen T. at være med,
 30.
 igemaal, 329. have
 sammen, 46.
 ng har (er) 438.
 ngnemmet; og: er t.
 85.
 ngt (er) 223. — at ud,
 aae, 269.
 lle, 469.
 smørte (er) 459.
 elæmpet, 349.
 ende, 252. t. aange;
 liver T.; kan blive t. der-
 af; deler i t. el. gjør t.
 1er af; deler el. bliver stilt
 t. Hobe; gøres til t.
 Samlinger; og: t. Kof-
 le, 252. de ere i t. Kof-
 le; ere til t. aange; gjør
 gange i Rod; og: faar t.
 153. den som har t. Røer,
 252.

Over, 120. 289. 330. 352.
 or t. 120. 204. 330. 352.
 380. viser sig t. 380.
 Overbille, 347. lægger
 T. i et Huns el. Huset
 er belagt med T. 347.
 Overhed, 120. 330.
 Overløbende, 412. er
 t. i Træet, 130.
 Overrem paa en Rajaf,
 470. 485 bliver forsonet
 med T. el. sætter T. i den,
 470.
 Over; Over, 236. er
 t. 236. t. over; og: staa-
 der t. over, 94. ligger t.
 over, 94. 95. lægger t. over,
 95. paa t.; og: er paa t.
 412. staaer paa t. 413.
 gaar t. over, 208. løber
 paa t. 95. 412. sætter t.
 for, 95. sætter paa t. og:
 sidder t. 412. 413. staaer
 over t. og: afstaaet t.
 over Haarene, 412. t. over
 for, 17. 291.
 Oversiddende, 413.
 Oversnit, 203.
 Overstribet; og: er t. 412.
 Overstykke, 95.
 Over, see: Over.
 Overtræ at lægge noget
 paa, 413. T. i Overbelen
 af en Rajaf, 7. T. foran
 Rajafingen, 253. T. i en
 Glæde, 95. 278. binder
 Overtræerne fast til Glæ-
 den, 278. T. i en Sone,
 600.

baad, 275. T. i et Øyde,
95. T. i en Telt, 496.
Tverbæg, 531.
Tvetulle, 39.
Tvillinger, 252.
Tvinder, 193. 352.
Tvinderfle, 352.
Tvindes, 193.
Tvinger, 75. 119. t. fig
321.
Tvivl, 288. uden al T., 230.
tager hans Ord i T., 407.
betages T. derved, 230.
Tvivlende; og: ej. t.
288.
Tvivler, 288. t. derpaa,
287. er ej at t. paa, 288.
t. om, 84. 229. 287. 306.
t. om ens Liv, 380. er
at t. om, 229. 288. der
om er ej at t. 14. t. ikke,
229. 288. t. ikke besaar
sag. 230.
Tvivles om (kan ej). 230.
Tvivlraadig; og: er t.
275. 288.
Tvivlraadighed, 288.
Tvivlsomt, 230. 288. er
T. 229. 288.
Tvunden, 193. 352. er
t. 193.
Tvæt; Tvætteleads;
Tvætter; Tvætter
fle; og: Tvættet, 85.
Tydelig; Tydeligen,
303. er t. og: taler t. 302.
er ganske t.; seer noget t.;
og: taler ej t. 302. giver
sig t. tilfjende, 302. gjør

t. 447. gjør t. for, 302.
444. det hvorved en Sag
gjøres t., 447.
Tvgger, 38. 465. t. paa,
214. det man t. paa; her
det at t. paa; og: om
hant noget at t. paa, 466.
t. Spæl og spytter Træ
nen ud, 336. t. Dna
465. 466.
Tvggeflind, 466.
Tvl, 133. 139. 212. 251
271. er t. 133. 212. 251.
252. 271. 303. er t. 212
84. 133. bliver t.; og: l.
der blive el. gjør t. 212.
er t. i Eggen, 267. t. 251,
312.
Tylle; og: efter og T.
140.
Tylle (det) see: Tyll.
Tyllegget, 267.
Tyllelse, 133.
Tyllhaaret, 257. 302.
meget t. og: er t. 302.
Tyllibet, 61. 270. er t.
61. 270. 271.
Tylløbets; og: er t. 526.
Tylløet, 212.
Tyllning, 139.
Tyllt, 139. er t. i Beiret,
139. 312. det tyllt i Det;
det som er lavet t. og:
kommer t. i det Tyllt,
478.
Tyldet ned, 86. t. ud,
227. t. igjennem, 228.
Tynd; og: er t. 396. bl
ver, gjør, flaver el. er
beder

beider t. 397. t. Bøg,
396. t. Buglehamis-Pelg;
og: Skind med t. flavede
Flækker, 397. t. Glam-
pamper, 478.
ndegget; og: er t.
267.
ndhaaret; og: er t.
407.
ndhed, 397.
ndfleben, 267.
ngde, 331.
nger paa, 295.
ngere (bliver el. gjør)
331.
ngsel, 331. 353. noget
til L.; er til L. el. ligger
til L. derpaa; har L. paa
sig; lægger L. paa; er
stilt ved sin L.; og: læ-
ger L. af, 353.
r, 528.
8! 87. 456.
b, 486. en stor L. og:
er en stor L. 487.
vagtig; og: er t. 486.
vagtighed, 486.
verie, 487.
vjo (en Bugl) 256.
verne, see: Læa.
vffelig, 450.
vkelige (ere) 221.
veller; og: en Læller,
220.
vlgæt Git, 508.
vmmet, 453.
vnder, 97. 295.
vnderne, see: Lænd.
vndt (sees) 97.

Lænkemaade (gode l. vnd)
140.
Lænten, 77.
Lænter, 77. 140. 141.
t. paa, 77. 140. 141.
525. t. paa til det Gode,
140. t. ei derpaa, 14. 47.
t. ei mere paa, 141. 430.
det var ikke at t. paa, 482.
t. kun derpaa, 141. t. iver-
lig derpaa for ei at glem-
me, 424. t. vel, 140. t.
ilde, 140. 141. t. ilde-
mod en, 141. tænkte i
Hertet, 525. jeg tænkte
538. tænkte nok, 327.
425. tænkte jeg det ikke
nok? 14. 196. 425. 470.
og jeg tænkte dog, 538.
Længsel (en) 277.
Lærer; og: det som t.
455. t. -hen, 518.
Lærne, 116.
Lærning, 116.
Lærsker, 497. den som t.
498.
Læt, 420. 543. er t. 420.
542. gjør t. 420. 543.
kan holde t. 542. bliver t.
og: som holder t. 543.
er t. i sig, 262.
Læt ved; og: er t. ved,
170.
Lættelam, 232.
Lætter; og: noget at t.
med, 543.
Læe; Læveir; og: bli-
ver L. 136. seer ud til L.
137.

Tøer op, 67.
 Tøet (faaer det) 249.
 Tøedeir, see: Tøe.
 Tøffel; og: spær T. 39.
 138. 388.
 Tøi; og gjør T. 42. T. ef-
 ter en død, el. som er skilt
 ved sin Ejer, 129.
 Tøir, 42. 383. flaaer i el.
 løses af T. 383.
 Tøirer; og: tøiret, 42.
 383. et t. 383.
 Tømmer, 114.
 Tømmeret i en Waad,
 405. har got el. flet T.
 406.
 Tømmermand og Tøm-
 mer, 411.
 Tømg(er) 114.
 Tønde; og: gjør T. 277.
 Tøndebaand; og: gjør
 T. 440.
 Tøndeband; og: gjør T.
 301.
 Tønder, 49.
 Tør, 8. 351. t. Rist, 264.
 312. 492. bliver t. 341.
 411. et t. 351. foraaer-
 ner at det bliver t. 343.
 Tør (drister sig til) 401. t.
 vove, 124. 401. t. ikke,
 283. 341. 401. t. ej vove,
 124. 259. 401. t. ej betroe
 sig paa sk. forlade sig paa,
 283. t. ej stole paa sig selv;
 t. ej lade skee el. befatte
 sig med el. have med at
 besille, 401. t. ej komme
 frem med, 370. t. ej see

dertil, 484. t. ej kom-
 me for ens Dine, 103. 6
 ej komme en nær el. ikke
 til ham, 476.
 Tørhed, 351.
 Tørker ind, 343.
 Tørklæde, 157.
 Tørner; og: t. imod, 496.
 t. paa, 282. 497.
 Tørneste, 497.
 Tørrebretter til Sam-
 tobal, 204.
 Tørret, 351. t. Rist, 30.
 264. 312. t. Rist, 195. t.
 Rist, 314. t. Bander bort,
 341. 490. t. Bællen sk.
 341. t. Klæder el. Idd
 skind, 351.
 Tørret af, 304. 351. 411.
 t. Graaden af Hime,
 230. t. sin Rump, 142.
 Tørres; og: noget som
 skal t. 351. t. bort, 341.
 Tørret, 351. t. Rist,
 314. t. fladt Rist, 264.
 312.
 Tørst, 115. forvolder T.;
 maae forgaae af T. og:
 har sluttet sin T. 115. et
 færdig at døe af T. 209.
 Tørster, 115. t. ihjel
 209.
 Tørstig, 115.
 Tørst, 132. 497. benter,
 graver, skærer, slabler T.
 og: bærer T. i Hund, 133.
 Tørveballe, 497.
 Tørvestiærer (en) 133.
 Tøver, 268. 534.

U.

brudt; Uafslade;
3; og: Uafsladelig;
b, 219.
tdende: gjør noget
u. 480.
tet, 528.
tfom, 273. 417. er
med fit Tøl, 418.
mindelig, 88.
stændig; og: er u.
1. bruger u. Ord, 458.
armhjertig; er u.
1: Uarmhjertig;
ed, 272.
bort (er) 125.
følelig (er) 405.
gribelig; og: er u.
23.
gribeligt, 324.
bagelig, 226. er u.
26. 238. u. Forsatning,
19.
bagelighed; og: er
bebageligt, 226.
ekjendt Sted, 477.
elsken deri, 477.
eqvem; er u.; og:
beqvenhed, 111.
eredt (kommer) 334.
esindig, 425. er u.
sin Opførsel, 350.
esindighed, 425.
eslaaren; og: er u.
111.
eslægtet, 449.
esmittet; og: er u. 88.
etalelig (er) 302.

Ubetalt, 17.
Ubetydelig, 363. 450.
Ubekant: er et Sted el.
en Ting u. 371. en Gjere-
ning man er u. og: det
falder ham u. 477.
Ubevidst, 323.
Ubevægelig, 65. 364.
u. at faae til noget, 366.
er u. 65. 401. gjør u.
65.
Ublue; og: er u. 99. 169.
Ubrugelig; og: er u. 61.
Ubsjelig; og: er u. 248.
Ud, 161. 422. vil ej ud med
det man veed om en, 265.
hen ud, 422. u. ad, 147.
161. u. fra 62. u. fra Land-
det; og: Ailer, flyder el.
holder u. fra Landet, 163.
u. til Gæst, 63.
Udhaaren, 41.
Udbeder sig, 192.
Udbløder; en Udblø-
der; Udblødes; Ud-
blødt; og: er u. 219
Udbreder og Udbredt,
139.
Udbryder, 42.
Udbuglet i Riddten (er)
206.
Udbytte (gjør) 516.
Udhører, 41.
Uddeeneslig, 184.
Uddeener; lader sig u.;
Uddeenes; og: Ud-
deenet, 483.

Uddeler, 66. 508. u. til,
67.

Uddeling: gjør u. til fle-
re el. deraf, 508.

Uddriver, 41.

Ude, 161. 422, der el. biff
u. 161. er u. 41. 55. 161.
han, hun, den ic. u. 161.
holde sig u. fra Landet,
95. er ikke u. efter Gøden,
397. bliver som u. af sig
selv over noget, 484.

Udebleven; og: er 'u.
268.

Udeluft for sig selv (er)
476.

Uden el. Uden saa er,
220.

Uden (foruden:) u. Op-
hold, 84. u. af Tvivl,
230. u. Ege, 291.

Uden: u. ad, 26. u. for,
62. 161. 423. 432. der u.
for, 161. 423. er u. for,
41. 63. 423. gaaer el.
staaer u. for; er u. for
med noget; staaer u. for
og synaer el. kalder paa
dem, som ere inde; er u.
for i den Henseende; og:
er u. for en, 423. den Egn
u. for ens Bolig, 432.
kommer u. for det Sted,
man boer; og: er kommet u.
for med noget, 396. hans
Arbejde falder ikke u. Hu-
set, 394. u. fra, 161.
422. u. om, 62. faar
u. om, 63. har u. over sig;

bruger u. over andet; er
el. bruges u. over hin-
den; og: det som er i
paa, 148.

Udenlandsk, 149.

Udfahrer, 41. Manden
468.

Udfahrt, 41.

Udfald: seer et got U. med
ham, 297. venter ei got
U. 401. vil faae stet U.
78.

Udfalden: u. Vande;
Vandet er u. og: er stert
u. Vande, 491. u. Bierp-
stykke, 520.

Udfalder af raaden Fjeld,
520.

Udsejer Sneen af, 443.

Udferster og Udfer-
stet, 115.

Udflugt; og: tager U.
370.

Udflyder, 227.

Udflytter og Udflyt-
tetid, 42.

Udfolder, 139.

Udfordrer (en) 529.

Udfordres, 377. 378.

Udfordret, 529.

Udforsker, 204. 435. u.
hos en besangaaende; og:
det man u. hos en, 435.

Udforsker (en) 204.

Udforskes og Udfors-
stet, 435.

Udfrier, 33. 42.

Udfrister og Udfristet
116.

- dgaaer og Udgang: 41.
 dgiven, 508.
 dgiver, 508. u. sin Mand: 34. 468.
 dgleden (er) 437.
 dgraver; og: Redskab at u. med, 108.
 dgraverer; en-Udgraverer; Udgravering; og: Redskab til u. 193.
 dgyder, 227.
 dgydet, 41.
 dhaler (en) 281.
 dhavsnæs, 167.
 dhavsser, 221.
 dholder, 61. kan ej u. 104. 258. 344. det er ej at u. 62.
 dhuler; og: Redskab at u. med, 108.
 dhuling, 108. 193.
 dhæng paa en Klippe, 481.
 dhængende, 185. 481. er u. 481.
 dhænger for at tørres, 20. 250. det u. 185.
 dhængt for at tørres, 20.
 dhæarer sig, 124. u. til Son, 83.
 dhant, 471. har u. f. Ridten, 206.
 dhæster, 72.
 dhæstet, 41. 70.
 dhæler, 201.
 dhælet; er u. og: for ærdiger u. Skille, 201.
- Udhjælpning; og: gør u. 201.
 Udhil: er paa u. 191. 301.
 gaaer der paa u. 301.
 ligger paa u. efter Dyr: 163.
 Udhilsfeld, 301.
 Udhjælpes; og: nødig Udhjælpes, 498.
 Udhjælpes: søger u. 373.
 har ej sit u. 128.
 Udhjælpes, 113.
 Udhjælpes, 61.
 Udhjælp, 120. 447. — for at tørres, 355. er u. for at tørres, 250. den noget er bleven u. for, 447. — Rughl faaer u, 498.
 Udhjælp og Udhjælp, 92.
 Udhjælpet Mand, 127.
 Udhjælpes, 539.
 Udhjælpes (er) 114.
 Udhjælpes, 447. u. for en, 447. u. til at tørres, 250.
 Udhjælpes (en) 447.
 Udhjælpes, 447.
 Udhjælpes, 149.
 Udhjælpes, 42.
 Udhjælpes, 153. 238.
 Udhjælpes, 258.
 Udhjælpes (er) 153. 178.
 Udhjælpes, 380.
 Udhjælpes, 457.
 Udhjælpes Gæst, 132.
 Udhjælpes, 387. en gæst: se u. 318. 387.
 Udhjælpes, 62.
 Udhjælp (er) 136.

- Udretter: u. hæftig st: **Udsolgt** (har) 321.
 Grinde, 330. u. intet **Udsøber**, 430. har et sm
 hos ham, 401. u. 199.
 Udruster sig, 409. **Udsender** og **Udspr**
 Udrustet; og: er u., 409. **des**, 136. 446.
 stærk u. 410. **Udsendt**; og: er u. 136.
 Udræller, 136. **flaer** u. 314. 442. **Ud**
 Udrøjt, 478. **ver stærkere** u. 446.
 Udsagt, 41. **Udspist**, 120. 136. 44
 Udsat; og: er u. 313. **er u.** 120.
 Udsat for Bræden, 132. **Udspøtler**, 120. 136.
 Udsende, 470. **Udspiles**, 136.
 faaer et **Udspreder**, 418.
 andet u.; den høis u. er **Udsprede**, 120.
 bleven anderledes; og: **Udspring**, 284. har et
 hvilken Forandring i hans **af sit u.** 285.
 u. 470. har lang u. 159. **Udspøet**, 256.
Udseer, 101. 191. u. sig, **Udspøttet**, 335.
 124. **Udspørger**, 204.
Udseet, 192. **Udstaaer**, 61. kan d
Udsender og **Udsendt**, **156.**
 64. **Udstafferer**; og: u
Udsiger: u. gølt; og: **Udstafferer**, 5.
 lader sig u. 458. **Udstaffering**, 6.
Udsfielder, 69. **Udstopper** og **Udslop**
Udsfilker, 64. **pet**, 205.
Udsflærer, 193. **Udstrakt**, 136. 188. 418
Udsflød, 70. **483.** er u. 136. 139. **med** u. **Arme**, 136. 900
Udsflaær og **Udsflag**, **u. i Kad**; **hænger** u. 9
 42. **og: en u. Gifselstare**, 41
Udsflettelig (er) 358. **Udsfræller**, 136. 139
Udsfletter, 358. 363. er **418. 483. u. sig**, 139. 1
 let at u. og: noget at u. **imellem sig**, 418.
 med, 358. **Udsfræfles**, 136. 481
Udsflettes (kan let) 358. **u. imellem** (vænde), 418.
Udsflettet (er) 363. **Udsfræer**: noget at 1
Udsfluer; **Udsflukt**; **419.**
 og: er u. 164.

bstræet og Udsæet, 419.
 bstaeder Befalinger, 119.
 bsaager, 191. 192. u. sig en Plads, 119.
 bsaagt, 192.
 btager, 123.
 btaler: lader sig ei u. 458.
 btrak, 31. 462.
 btyllende Blod, 387.
 btajer; lader sig u.; og: det som lader sig u. 483.
 btajeret, 483.
 btajer og Udsæt, 483.
 btimmer, 114.
 btørre, 304. 341. 411.
 btørret, 411.
 btørret, 341. u. Elv, 227. u. Vandsted, 490.
 bliver u. 304. er u. 490.
 duelig, 373. er bleven u. 118.
 duelighed, 11. 373.
 dvalgt, 192.
 dvej (finder ingen) 253.
 dvendig, 62. 147.
 dvendte (den) 148.
 dvider Jlden, 82.
 dvortes, 147.
 dvoren, 535.
 dvoret (bar) 534.
 dvælgelse, 123.
 dvælger, 123. 191. 192.
 har udvalgt, 192.
 dyb; Udybt; og: er u. 94.

Udygtig: u. til strængt Arbejde, 408. anseer sig u. dertil, 476. er u. til noget; og: den som holder sig selv u., 477.
 Udygtighed, 477.
 Udsdelig; og: er u. 500.
 Udsfer, 161. 227.
 Udsft, 227. u. Bond, som en liden Strøm, 228.
 Uendelig, 204. 285. er u. 203. 285.
 Uendeligen, 285.
 Uforanderlig; og: er u. 65.
 Ufordragelig, 72. er u. 156. 162. 438.
 Ufordærvelig; Ufor-gængelig el. Ufor-trækkelig, 56.
 Uformodentlig (kommer over) 170.
 Uformuende, 12. er u. 12. 50. finder sig u. 12.
 Uformuenhed, 12.
 Uformærkt forbi-fahren, 354.
 Ufornuftig; og: er u. 422.
 Uforsjelig, 102.
 Uforrettet: kommer fra med u. Sag, 12.
 Uforrykket ved noget (er) 423.
 Uforsagt; og: er u. 401. 423. anseer u. el. viser sig u. derved; og: gløder u. 424.
 Ufor

- Uforfigtig; og: er u. 161. 266.
 Uforfigtighed, 266.
 Uforflammenhed, 126. 350.
 Uforflammet, 126. er u. 126. 350: behandler en u.; opfører sig u.; og: u. Opførsel, 350.
 Uforfkyldt; og: faaer el. giver u. 172.
 Uforstaaelig, 85. 198. 303. er u. 85. 303.
 Uforstandig, 422.
 Ufortient, 17. er u. til, 378.
 Ufortrøden og Ufortrødenhed, 82.
 Ufrugtbar, 83. 85. er u. 84.
 Ufrugtsommelig; og: er u. 83.
 Ufødt Unge, 88.
 Ufølsom (er bleven) 265.
 Ugg (er Insect) 384.
 Uge (næste) 14.
 Ugiennemfigtig; og: er u. 139.
 Ugift, 14. 318. er u. 318. u. Kvinde, 542.
 Ugle, 335. 438.
 Ugudelig og Ugudelighed, 21.
 Uheld; Uheldig; og: Uheldighed, 373.
 Uhx; og: gjør u. el. gjør dem i Stand, 325.
 Uhrfeder, 10.
 Uhyndig, 384.
 Uhyggelig og Uhyggelighed, 103.
 Uhyr (er) 511.
 Uhyrt, 511.
 Uieven, 142. 250. er u. 250. er bleven u.; og: gjør u. 142.
 Uievenhed, 142. 250. er u. paa et Sted, 250. gjør u. i, 142.
 Uigjennemtrængelig, 200.
 Uindskrænket, 204. er u. 203a.
 Ukiendelig (holder sig) 4.
 Uklar (er) 69.
 Ukogt (er) 339.
 Ukydskeru; Ukydskhed; Ukydskt; og: er u. 355.
 Ukyndig og Ukyndighed, 434.
 Ukastelig; og: er u. 50.
 Ukave; og: er i u. 118. kommer i u. 10. bringer bragt el. er bragt, i u. 150.
 Uld, 199.
 Ulefliger, 378.
 Uleiligt et (finder sig ved) 52.
 Uleilighed; og: komme i u. 119. gjør en u. 378. forarsager u. 98.
 Ulig, 291. er u. 53.
 Ulige; gaar u. 272. ligger u. 306.
 Uliguelig og Uliguelighed, 291.

1, 166. 221. 261. 270.
 orstfællige Arter af U.
 indføres, 25. 90. 165. 166.
 17. fanger, fælder efter,
 paer el. spiser U. og: en
 fælt U., 166.
 fefangst (er ude paa)
 166.
 fefnøre, 166.
 ydelig; og: er u. 303.
 ydia, 273.
 ydigbed, 274.
 yffe, 77. 119. 355. 373.
 er el. kommer i U. 355. bringer
 i U. 355. 373. styrter
 sig selv i U. 356. snæver
 U. over; 373. er U. nær
 el. U. havde nær- ramt
 ham, 283. er en stor U.
 rejst; var U. nær; og:
 nær kunde han kommet til
 U.! 78.
 yffelig; og: er u. 373.
 gjør u. 355. 377. det høor-
 ved man bliver u. 355.
 yffsalighed, 373.
 lyst, 82. finder U. til,
 366.
 lyften, 366.
 lægelig (er) 246.
 maadelig og- U maade-
 lighed, 442.
 mage, 75. 375. har U.
 med, 75. gjør sig U. for
 75. 111. noget at gjøre
 sig U. for; og: det man
 gjør sig U. for, 376. ud-
 fordrer U. el. er U. ved,
 378. det som koster U.
 377.

U mage (uden Mage) og:
 er U. 91.
 Unager sig for, see: un-
 der- U mage.
 Umildt Beslægt (er) 213.
 Umistelig (er) 517.
 Umuelig (er) 375.
 Umuelighed (fiender in-
 gen) 13.
 Umueligt (er) 12.
 Umøndig, 356.
 Under, 59. har u. sig. 155.
 260. breder u. 261. u.
 Vandet, 16. u. eet; sæl-
 ges, gaae el. lader gaae
 u. eet; Stykker som sæl-
 ges el. gaae u. eet; og:
 tage u. eet, 467.
 Under (et) og: gjør U.
 540. det var ingen U. 425.
 er ret et U. 510.
 Under vel; og: u. ingen
 vel, 289.
 Underbuxer, 518.
 Underdanig (er) 237.
 Underdanighed: den
 som fordrer ingen U.;
 og: det fordres stor U.
 249.
 Underdeel, 59. 301.
 Underdyne; og: har til
 U. 155.
 Underføder, 109. 492.
 Undergør (en) 540.
 Underholder, 354.
 Underkøbsmand, 312.
 Underlag, 260.
 Underlig; u. Gjernings;
 og: gjør u. Gjerning el.
 Ccc 4

- u. Ting, 323. den som
 glør u. Gjæringer, 540.
 Samling af u. Ting el.
 Begivenheder, 510.
 Underligt, 324. er u.
 313. det var u. 93. det er
 dog u. 167.
 Underliv, 22.
 Underpelt, 492. tyfhaa-
 ret II. 247. med tyfhaa-
 ret II. og: syer en saa-
 dan II. 247.
 Underretter, 10. 531.
 Underrettet, 531. er u.
 om, 266.
 Underretning; og: faaer
 II. 315.
 Underst; og: er el. læg-
 ger II. 59.
 Understaaer sig; og: u.
 ikke, 124. 401.
 Understøttelse, 33. har
 ell II. 33. 287. mangler II.
 40.
 Understøtter, 96. 286.
 341. 348.
 Understøttes af, 22.
 348.
 Understøttet (bliver)
 341.
 Understøtning, 22. 71.
 tager II. af, 287.
 Undersættig; og: er u.
 297.
 Undersøger, 204. 265.
 gaaer hen at u. 266.
 Undersøger (en) 266.
 Undertiden, 46. 100.
 159.
 Undertraadt, 499.
 Undertrykker, 237.
 Undervinger; lader
 u. og: Undervinger
 51.
 Undervejs: er u. 5. ind-
 ger u. 21.
 Underviser, 10. 531.
 Underviser (en) 10. 531.
 Undervisning, 10. 531.
 gaaer til II. 107.
 Undervist, 531.
 Undfanges, 284.
 Undflye (kam ingensted)
 372.
 Undgaae (løger at) 121.
 Undkommen, 33.
 Undkommer, 33. 42.
 Undløben, 33.
 Undløber, 33. 42.
 Undseelig, 99. 370. W
 ver u. 370. el u. 99.
 Undseelse, 169.
 Undseer sig, 99. 169-
 for, 124. er at u. for,
 99. u. ved, 99. — jær
 at tilfjendegive sin Lyd til
 at gistes, 425. — at byde
 det frem, 476.
 Undskylder, 265. 369.
 Undskyldning; og: fin-
 der vel paa II. 345. bitter
 paa Undskyldninger, 345.
 370.
 Undskyldt (er) 345.
 Undviger, 285.
 Ung; er u.; u. Person; og:
 u. Alder, 127. upaiste
 unge Folk, 180. u. New
 blint

Hjort, 318. u. Hund, 322.
 ngdommen, 127.
 nge (en) 41. 322. 355. er
 en U. 356. har faaet U.
 83. med U. 88. som har
 Unger, 356.
 ngfarl, 318. (313) gam-
 mel el. forfaren U.; og:
 er U. 318.
 ngt, 322.
 nytte (er bleven til) 55.
 nyttig; og: er u. 61. la-
 der blive u. 55. driver Ti-
 den u. bort, 55. 112. pla-
 ger sig med u. Tanter, 55.
 nyt 6, 55. 363. 450.
 nævnelig, 458.
 omgængelig, 102. 126.
 er u. 99. 126.
 omgængelighed, 102.
 126.
 orden (bringer i) 150.
 ordentlig; og: er u.
 88.
 opbørslig, 219. 285.
 tager u. Hensyn til, 219.
 opbørslighed, 219.
 overeensstemmende
 (er) 53.
 overvindelig(er) 401.
 paalidelig(er) 484.
 paatvivleligt, 230.
 pafselig, III. er u. 98.
 III.
 pafselighed, III.
 rede: er U. 102. kommer i
 U. 282.
 reen (gjør) 130.

Ureentlig; og: er u. 544.
 Ureenlighed, 130. 263.
 Uret: er el. gjør U. 111.
 i u. Bending; og: gaar
 u. Vej, 204.
 Uretfærdig; og: er u.
 III.
 Urtig; Urtighed;
 og: er i U. 118.
 Urimelig; og: er u. 268.
 Urin, 227. sinkende U.
 142.
 Urinblære, 271.
 Urinrøret, 121.
 Uroe: bringer i U. 338. U.
 i Sindet; og: har U. i
 Samvittigheden, 461.
 Urolig: er u. 337. er u.
 over, 338. viser sig u. 103.
 er u. i sit Sind el. i u.
 Tanter; u. Samvittig-
 hed; har u. Samvittig-
 hed derover; den som har
 u. Samvittighed; og: det
 man har u. Samvittighed
 over, 461. u. Gæt, 65.
 Bandet bliver u. 149.
 Urolighed i Søen; og:
 Bandet er i U. 149.
 Urtegaardsmand, 284.
 Usalig; er u. og: Ufæ-
 lighed, 373.
 Usandhed (sahrer med el.
 taler) 101. 407.
 Usel, 269. u. Menniste,
 125. 360. u. Ting, 359.
 360. er en u. Ting, 359.
 er u. at see til, 474.
 Usikker (er) 105. 283.
 Ccc 5

- Uffkuffelig; og: er u. 104.
 lever u. 111.
 Uffkuffeligbed, 111.
 Uffkuffet til sit Arbejde,
 384. holder sig u. til at
 gjøre noget for en, 476.
 Uffkjæget, 528.
 Uffoldig, 11. 369. er, Hjen-
 der, holder el. erklærer u.
 369.
 Uffoldigbed, 11.
 Uffmidigt (er) 226.
 Uffpørlig (er) 506.
 Uffund; er u.; og: Uffund-
 bed, 352.
 Uffuantlet, 219.
 Uffyndig og Uffyndig-
 bed, 11.
 Uffønlig; og: er u. 85.
 473.
 Uffædelig; og: er u. 104.
 Uffædvanligt, 80.
 Uffømmelig; og: er u.
 118. u. Ord; og: næv-
 ner det, som er u. 458.
 Uffømmeligbed, 118.
 Uffaaelig, 527. er u. 156.
 162. 342. er u. flident el.
 vande, 320. hvor u. 187.
 Uffaalmodig; og: er u.
 103. bliver u. 75.
 Uffaalmodigbed, 103.
 Uffallige; og: ere u. 221.
 Uffalte (ere) 221.
 Uffidig; og: er u. 199. u.
 Koster, 28.
 Uffidigbed, 199.
 Uffientlig; og: er u. 363.
 Uffilladeligt (holder)
 401.
- Uffilbørlig; 111. 118. a
 el. agter u. 118.
 Uffilbørligbed, 111.
 118.
 Uffilstræffelig, 31. 445.
 er u. 445.
 Uffilstræffeligbed, 445.
 Uffing, 448.
 Uffrættelig; og: er u.
 178.
 Uffugtig el. Uffugtig;
 ere u.; og: Uffugtig-
 bed, 355.
 Uffødelig, 303. er u. 302.
 u. talende, 238. er u. i
 sin Tale, 542. u. af sit;
 og: er el. bliver u. for
 Øiet, 474.
 Uffæmt Hund, 322.
 Uffæt (er) 86. der er u. 443.
 Uffsigelig; og: er u.
 458.
 Uffsluffelig; og: er
 u. 165.
 Uffftaaeligt (er) 124.
 Uffndværlig, 28. er u.
 517.
 Uffant, 371. u. Øjerning;
 u. til en Øjerning; og:
 er u. dertil, 477.
 Uffven; og: har til U. 19.
 Uffventig, 126.
 Uffventende (kommer på)
 292.
 Uffvidende, 323. 480. er u.
 323. er u. om alle Ting, 26.
 bliver u. om, 47. er u.
 om det en anden gjør,
 480.

denhed, 323. affiel-
er U. 325.

gtigt, 450.

llig, 82. 120. 366. er
. 366.

llighed, 82. 120.

i sin Sag, 288. er

i sin Sag, 229. 288.

er u. derpaa, 229. er u.

um, 287. 325. er u. om

it træffe, 228. er u. i sit

Stud, 464. 496.

Uvisshed, 229. er i U.
om, 325.

Uvst, 230. 288. er U.

229. 288. skyder u. 272.

Uværdig, 214. er u. og:

man maae holde sig u.

dertil, 213. er u. til, 378.

holder sig u. 213. 214.

agter sig derfor u. og: hols

der det u. 213.

Uværdighed, 213. 214.

Uægte Varn; og: er u.

342.

B.

baaben; og: har B.

paa el. hos sig, 409. bru-

ger B. imod, 410.

baabensted, 409.

baad; Baadt, 85. 183.

240. er v. 37. 84. 183.

240. gjør v. 37. 183. gjort

v. 240. bliver v. 85. er

v. Vejrligt, 312.

baade, Jld, 123.

baader, see: Baader.

baag (er) 114. 138.

baagelone, 357.

baagen, 80. 357. er v.

80. ligger v. 80. 290. hols

der sig v. 80. bliver v. 142.

baager, 357. v. hos, 80.

v. over, 80. 357. den man

v. over, 357. v. til Dag

el. hele Ratten, 181.

baager (en) 357.

baagetid, 357.

Baagner, 142. v. i Stræt,

509. v. tilig, 142. v. ved

mindste Lyd, 431.

Baagner en op, 142.

Baagnet (er) 142.

Baande, (er i) 128. 194.

Baar; om Baaren; og:

Baarplads, 537.

Bable i Huden, 368. faner

Babler, 387. bider el. slis

fer saa der. bliver B. 368.

Bader, 131. 255. 294.

Badetøj, 255.

Badsæt, 462.

Baer (bliver) 108. 245. bles

ven v. 245.

Bagt, 357. 428. holder

B. 340.

Bagtsted, 357.

Bahre (gode) 357.

Baisnbarn, 105.

Baller, 326.

Ballende, 464.

Ba-

Baller, 240. 346. 464.
v. ei mere, 346.

Balgt, 192.

Balhorn; og: blæser paa
B. 175.

Bammel; og: er v. 44.

Band, 114. 115. (20.) salt

B. 114. ferst el. sødt B.

115. aabent B. 114. B.

paa Jfen, 159. bart, tyndt,

blot el. reent B. 115. Rast-

fer B. el. graver efter B.

116. trækker el. henter B.

115. beagder med B. 240.

bliver stilt ved sit B. og:

lader B. trække i noget

andet, 304. holder B. 542.

Bandet sliger, 523. B.

dorser over noget i Flod-

iden, 523. B. falder 491.

— ved Aftensid, 215. B.

er falden derfra; og: er

ei B. nær, 491. sætter,

sættes el. skydes ned i B.

og: sat i B. 430. B.

flaer ham i Dinene, 115.

sætter sig B. imellem Hud

og Kød, 387. B—s

Overdeel, 92.

Bandhad, 514.

Bandhie, 262.

Bandblære, 76. sætter

sig B. paa Huden, 176.

387. faaer B. paa Huden,

387.

Bande, 115. udfalden B.

491. høit B. 522.

Bander og Bandet,

240.

Bandflod, 453. a. 463.

Bandful (gigt) 116.

Bandsals, 263.

Bandsaude, 82.

Bandsar; og: gik B. 179.

Bandsiedel, 178. 211.

Bandsis, 341.

Bandselt, 22. 183. 524.
Iyer B. 502.

Baydrer; og: v. inden
el. derpaa, 399.

Bandsfyl; og: B. fald
an paa, 453.

Bandslampær, 115.

Bandsluse, 453.

Bandspand, 115. 178.

forarbejder B. 178.

Bandspring, 490.

Bandssted, 115. 483.

Bandsstøler, 255.

Bandtæt (er) 427.

Bane: kommer i B. med

el. faaer B. til; begynder

at faae B. til; har B. til;

og: det man faaer B. til;

515. bliver haand B. 427.

stem B. og: har stem B.

105. er stem B. 104. har

syndig B. 11. det er gammelt

B. 14. 15. bliver ved

gammel B. 104.

Bansor; og: er blevet
111.

Banbellig; er v. 111.

Banbelligbed, 111.

Banlundig; er v. 111.

Banlundighbed, 107.

Ban

anstaltning, 101. 510.
 anstalt (er) 510.
 anstellig, 12. 51. er van-
 skeligt, 12. er v. at naae,
 125. er v. at være hos,
 250. er v. at komme op
 over, 267. v. at vide, 323.
 anstellighed, 12. har
 sine Vanstelligheder, 324.
 gjør B. 12.
 anslægter, 536.
 ansmægter; og: be-
 gynder at v. 209.
 ant(er) 240. 498.
 ant til en Gjernings; og:
 er v. dertil, 477.
 ante (en) 20.
 antræende, 335.
 are (en) 127.
 arer el. tager B are paa,
 340.
 arer noget, 439. v. læn-
 ge, 68. 73. 439. v. sær-
 deles længe; v. saa længe
 som; og: v. kort, 439.
 maatte det dog v. længe!
 409. varede længe nok,
 inden han kom, 488. vil
 nok v. længe, inden han
 kommer, 489.
 artigbed; har B; af
 B. med; og: forte B.
 439.
 artig: gaar el. fører v.
 151. omgaaes v. 26. 151.
 259.
 arm (er el. bliver) 339.
 er brændende v. og: gjør
 v. 202. har el. tager v.

Klædet paa: og: forvæn-
 rer en med v. Klædet,
 332.
 Barne, 201. 202. fører
 B. med sig, 332. lægger
 B. i, 202. kommer til sin
 naturlige B. 249. kommer
 igjen til sin B. og: stærk
 B. 339. B. moder en,
 202.
 Barner, 202. 339. v. sig,
 185. 202. noget at v. sig
 ved, 339.
 Barner, 339.
 Barnt, 202. 332. er v.
 201. 332. gjør v. 201.
 bliver v. 201. 339. er v.
 klædt; og: klæder sig el.
 en v. 332. v. Bad, 339.
 Barsel, 459.
 Barsom Gælhund, 134.
 Barter efter, 540.
 Bask, 85.
 Baskeballie, 85.
 Baskesad, 82. 514.
 Baskelud, 82. 411.
 Baskelone, 85.
 Basken, 514.
 Basker, 82. 85. 514.
 Baskested, 514.
 Basket, 82. 85. 514.
 Basketid, 514.
 Baskvand, 82.
 Battersot, 385. har B.
 386.
 Battersotia, 386. 387.
 bliver v. 387.
 Bed, 333. er v. 340.
 Bedbliver, 219.

Beddeløber og Bedde-
løbere, 23.

Bederlægger, 18.

Bederpart, 19.

Bederqvægelsesmid-
del, 178.

Bedhængende, 58.

Bedvarende, 73.

Beed, 33. 77.

Beed, 106. 107. 323. v.

vel, 265. det man v. 323.

det man v. vel, 265. v. me-

get el. alle Ting, 323. v.

alt, 47. veed alt. Nyt, 26.

v. deraf at sige, 434. v.

ikke, 323. 325. v. ikke end

Mening, el. Rede til el.

hvorledes har sig el. hvad

han vil sige dertil, 325.

v. ikke hvorledes vil løbe

af med en, 323. v. ikke,

naar, 159. v. ei deraf at

sige, 14. 47. v. aldeles ikke,

323. v. ikke hvilken han

skal vælge r. 290. 418. v.

ei, hvad han skal beslutte

sig til, 464. v. ei hvor man

har lagt en Ting, el. hvor

en er bleven af el. fahret

hen, 465. v. ei hvad der

gaaer af ham, 476. v.

ikke, hvilken det er, 523.

jeg v. ikke; og: jeg v. ikke

hvorfor, 14. vidste nok at

det vilde gaae saa, 196.

jeg v. ikke andet end det

var din Mening, 538. van-

keligt at v.; og: er van-

keligt el. ei let at v., 323.

bliver vankelet at v.;

ei længer vankelet at v.

og: det vil blive godt at v.

324. faaer at v. 266. lo-

der v. 23. 160. 324. lo-

der ei v. 47. vord at v.

107.

Beeg; og: er v. 20. 198.

Beege, 131. sætter B.

Lampen, 131. 248.

Beeggjør, 20.

Beegsteen, 521. B-

Kiedel, 231. fabrer efter

el. arbejder i B. B-

Arbejder; og: et Jern-

ment at arbejde i B. med

521.

Beeglsindet; og: a

1464.

Begrer, 74.

Bej, 21. den el. denne B.

482. ad denne B. og: for-

rer den B. her frem, 326.

hvad B.? og: jeg ved

ikke hvad B. el. ja hvad

B. 447. hvad B. dog!

448. tager den B. 21. v.

ser B. 530. forforkter B.

og: B. bliver kort, 188.

er stem B. 255. gaaer af

anden B. 412. kommer i

Bejen, 26. er i B. 52.

gaaer af B. 52-363. bring-

er af B. 52. kan ei kom-

me nogen B. med, 156.

Bejdehaar, 527.

Beidetiten (en B.)

475.

Bejde

r, 325. 331. 333. 538.
derpaa el. dermed, 333.

l.
r mester, 333.
et, 333.

m a b; og: er forspæet
b B. 462.

r, 423. klart B. og:
ver klart B. 26. got el.

uft B.; dejligt B. og:
dejligt B.; og: det

nste B. 422. er got B.

2. 422. bliver got B.

23. B. lægger sig el.

iver bedre, 27. ont B.

1: er ont B. 355. slemt

. slet B. og: er slemt

3. 423. er meget slemt

3. 312. er ude i haardt

3. 43. spaaer sig ont B.

6. taber el. er særdig at

ade B. 72.

irrligt: gruer, for B.

g: tegner til ont B. 46.

r vaadt B. 312. er for

lemt B. 401.

lemølle, 184.

iviser (en) 530. er haand

B. 433.

blisning, 530.

el, 275. 372. er v. 78.

275. v. ved Magt el. seer

v. ud. 27. gjør v. og: li-

der v. hos, 40. synes v.

om, 110. taler v. til, 102.

befinder sig v. ved, 110.

holder for v. 238. kommer

el. saar en v. derfra, 297.

kommer v. an; seer v.

og: det som seer v. 372.

er v. igien, 153. det var

v. 34. v. ham! 372. v.

saar! 456. kan v. dermed,

374. v. kommen ic. men

— 373.

Betan! 57. 147. v. som

du siger, 147.

Belbefahren, 114.

Belbehagelig, 110.

Belfaren (bliver) 79.

Belgierning; og: bevi-

ser B. 40.

Belgiort, 275. 372. er

v. 275.

Belgjørende; og: en

Belgjører, 40.

Belhaven de; og: er v.

358.

Belkædt, 42.

Belling; og: tager el.

spiser B. 441.

Bellsignelse, 372. 478.

er B. 1, 321. 478. som

der er B. 15 lægger B.

deri; B. er gaaet fra;

og: tager B. derfra, 478.

Belfigner, 372. 478.

Belfignes, 372.

Belfignet været og: bli-

ver v. 372.

Belskab, 125.

Belsmagende, 245. er

v. 245. 409. hvor v.!

409.

Belstand, 358. har el.

sætter i B. 358. kommer

i B. 359. — derved, 358.

Beltalende, 328.

Bel

Beltenem (er) 218.

Belter om, 48. 218. 332.

v. el. let, 218.

Beltænkende, 140.

Beltruffen, 372.

Bellugtende; og: er v. 493.

Belynder, 289.

Bellyftig (er) 128.

Ben, 48. 54. 96. har til

B. 48. 96. beegner som

B. og: forbundne Ben-

ner, 48. gjør sig Benner,

54.

Bender, 540. v. om el.

tilbage; og: v. om efter,

540. v. noget om el. v.

op og ned paa, 268. v.

tilbage til; faaer til at

v. tilbage; og: den el. det

man v. tilbage til, 541.

v. mod, 413. v. Enden

imod, 504. v. ud og ind

paa, 522. v. forkeert, 407.

v. Steg, 184. v. Dinemod;

og: v. gjerne Dinene til

Siden, 98. v. Ryggen,

26. 508. v. Dinene der-

fra af Krygt for at bli-

ve forkræftet, 484. lan

ej v. hjem igjen, 391. v.

fig, 49. 396. v. fig. fra,

26. v. fig af Krygt for det

træende; og: kommer en

til at v. fig, ved at true

ham, 524. v. fig om og

feer til en, 199. v. fig hid

el. imod, 396. 413. den

el. det man v. fig til, 396.

har ligesom vendt det im-

derste ud paa sig, 522.

Vendes om el. op og ud

paa, 268.

Vendt; og: v. ud og ind

paa, 523. er v. el. v. ud

og ind paa, 522.

Vennels (er) 286.

Benlig; og: er v. 101.

126. omgaaes v. 102. a

Hund tager v. imod for

Herre, 499.

Benlighed, 102. 126.

Benflab: har flattet B.

med, 48. lever i B. med, 96.

Benstre Haand el. Side;

er den v. og: er paa i

Side, 400.

Vente (er i) 297.

Ventelig, 297. find

kommer v. 375. fader

ham ind som ventelig,

297.

Ventra, 297.

Ventende, 105. 278.

297.

Venter, 105. 297. v. fig

105. v. efter: den som v. og

det man v. efter, 540. v. ef-

ter med længsel, 75. v. fast

paa, 297. det kunde man

vel ventet, 15. v. at det

dog engang skal see; og:

v. Tid efter anden paa en

Forandring, 306. v. paa

ens Død el. at Anden

skal faare af ham, 380.

500. v. ej got Udsald,

401. v. fig og Cor, 481.

v. ej. sænger, 297. v. ej.
mere paa, 306.
Bentes (kan ej) 229.
berden; denne B. og:
den store vide B. 422.
den anden B. 14. 422.
denne B — s Deel; og:
en anden B — s Deel,
422.
best: her el. der B.; og:
her B. henne, 165. B.
hen; og: der B. henne,
265. 400. fahrer B. hen,
165. langt B. ud, 221.
fahrer B. ud, 400.
esten: B. fra, 165. 400.
B. om, 400. mod B. 413.
esten vind; og: blæser
B. 165.
ester: i B. 221. 399.
er i B. 400. langt i B.
221. B. i; og: fahrer
B. ud, 221. stiler B. i,
413. B. ude; og: der B.
ude, 399. han, hun, ic.
B. el. der B. 400.
ester kant; og: den som
opholder sig ved Vester-
kanten, 221.
estlig, 400.
vllingerne i et Vant,
240. 498.
xt, see: Bæxt.
; og: vi tvenbe; vi smaa
fl. uværdige, 513.
de. (løber el. faaer af)
ee under: Beed.
deude, 434.
derer, 22.

Bidiekrat, 62. 339.
Bidne, 279. 324. 531.
Bidner det, 531. v. om en,
324. 531. v. paa en, 279.
280. v. ont om, 530. v.
for en, 279. 531.
Bidnesbyrd, 324. 531.
fører B. 324. fører det
B. og: den man aflægger
B. for, 531. B. i Sam-
vittigheden; og: Samvit-
tigheden giver got B. 389.
Bielsested; Bielseid;
Bier; Bies; og: Bi-
et, 180.
Bifte og Bifter, 46.
Biger, 237. 285. v. ikke,
286.
Bigtig; og: er v. 13. v.
Eing, 378.
Bigtighed, 13. er af B.
377.
Bid, 61. 109. 113. er v.
61. 109. 113. 299. meget
v. og er meget v. 299. v.
oven eller neden; og: er el.
bliver v. oven eller neden,
462. for v. 299. er bleven
el. har gjort for v. 299.
Biide, 109. tager af Bils-
den; og: tager formeget
af B. 299.
Biidere (er bleven el. gjør)
299.
Birdhed, 109.
Bilig, 168.
Bis; og: er v. 107. 424.
Bisdom, 107.
Biste (det) 530.
Ddd

Vilt imellem, 25. er kom-
men el. har bragt det v.
226. er v. fra Bredden
el. Udskanten, 491.

Vil; og: den som v. 376.
v. komme, gjøre, faae,
ſkee el. begiere, 376. v. ha-
ve, 76. 110. 376. v. ende-
lig have, 194. 345. v. en-
delig have ſin Lyſt ſlyret
derpaa, 345. v. endelig
have til, 120. v. have
ſin Wiſke, 211. det man
v. have, 376. 377. v.
at maae el. ſkulle ſkee,
370. v. gjerne at ſkulle
ſkee, 207. v. i Færd
med, 192. v. nu, 154.
v. og ille v., 275. v.
noget; og: v. en noget,
451. v. baade det ene
og det andet, 464. v. af-
hænde, 74. v. endelig i
Hænder, 380. v. mere og
mere deraf, 515. vilde ſaa
endelig have det, 382. v.
du? 70. 147. v. nok ſaa
være, 170. v. ej mere have,
154. 425. v. ej mere gjøre,
154.

Vild; og: er el. gjør v.
322. vilde hav, 114. v.
Riød; og: har v. Riød,
208.

Vildband, 233. 239. ſaaer
B. 239.

Vildbandefagt (er paa)
239.

Vildſe, 86.

Vilberede, 523.

Vildfarelſe og **Vildſe**
rende, 465.

Vildgaaſ, 297.

Willie, 140. 155. 370.
376. opvækker B. til, 154.
ſaaer ſin B. med, 394.
lader en ſaae ſin B. 292.
vil have ſin B. 211.

Willig, 82. 120. 330. a
v. 120. 330.

Willighed, 82. 120. 330.

Wimpel; og: ſætter B. til,
86.

Wind, 42. 444. gjør B.
for at kælne, 46. mod B.
50. 336. ſafrer mod B.
50. med el. for B.; B.
bag paa; og: ſæller for
B. 336. lader ligge for
B. og Dove, 361. 418.
B. af en gammel opblæſt
Blære, 386. en ſagte B.
196. B. blæſer op el. bl.
ver ſtærkere, 290. Skind
i Teltgangen at viſe B.
af med, 332.

Winder, 13. 114. ſøger
at v. ved god Tiltale, 249.
v. Spillet, 114. 487. har
vunden, 114.

Winder omkring, 308. a
op, 31. 118.

Winder ſine Teltſkind, 351.

Windigt (er) 196.

Windsflaev, 414. er v.
193. 414.

Windle; og: ſætter B.
ind el. gjør B. 90. lig
et

ligger under **B.** 17. **B—s**
Glas, **Karm**, el. **Styl-**
fer, 90. **B—s** **Redska-**
ber, 90. 94. 142. **B—s**
Gardin, 396. **B—s**
Swamp, 304.

Binge, 136. 444. **breder**
B. ud; **flaær** el. **flagrær**
 med **fine B.**; og: **har**
småa B. 136. **flaær B.**
 443.

Bingefjer, 444.

Binkel, 471.

Binker ad, 135.

Binter; er el. **bliver B.**;
 og: **B.** kommer paa el.
 overfalder en, 331.

Binterforraad el. **Win-**
tersføde, 189. **Sted til**
B. og: **lægger hen til B.**
 189. er om sig at samle
B. el. er **sorgesløs for**
B. 215.

Binterplads, 331.

Binter, Soelhværv
 (høstidelsgholder) 398.

Violin; og: **spiller paa**
B. 5.

Violinbue, 5.

Virrer med **Hovedet**; og;
 v. til en, 103.

Virkelig, 363.

Virker, 364. 452. v. paa,
 200. 360.

Virking, 365. 470. **gjør**
sin B. 200. **mærker B.**
 el. **mærkes god B.** deraf,
 365. **den B.** **gjøres paa**,
 452.

Virksom, 365. er v. 364.
Bis i sin Sag; og: er v.
 i sin **Sag**, 288. **bliver v.**
 i **Studet**, 272. v. paa
Haanden til at skyde, 496.
gjør visse Trin, 346. **det**
visse Haab, 229.

Bise (en) 382. **gjør B.**;
gjør B. om; og: **den man**
gjør B. om, 382.

Biser, 324. 530. v. frem,
 312. v. til; og: v. en
 noget, 334. 472. v. for
 sig med **Haanden til en**,
 334. 538. v. **Bei**, 530.
 v. i **onde Verinder**, 458.
 v. **Lænder**, 191. v. sig, 403.

Bished, 229. med **B.** 230.

Bist, 27.

Biskellæde, 411.

Bisker, 27. v. af, 411.
 v. sig el. en **anden om**
Munden; og: v. **Fittet**
 af **Munden**, 486.

Biskner, 149. 499. **begyn-**
der at b. 499.

Biskeligen, 109. v. han,
 100.

Bissen, 518. **gjør visse**,
 149.

Bist, 109. 230. 288. **gans-**
ke v. 14. v. **nok**, 14. 100.
 er v. **nok**, 230.

Bittighed, 424.

Bogn, 173. **fårer til bogns**,
 191.

Bognhest, 190.

Bogter; og: **det man har**
 at v. 340.

Bogter (en) 340. 375.

Bogter sig, 259. 265. v. for, 121. 259.

Bogtet; og: bliver v. af, 340.

Bold (en) omringet med B. og: kaster B. op omfring, 532.

Bold (bruger) 39. 345. tager med B.; lider B. el. tages med B.; og: den som bruger B. 345.

Boldsmænd, 345.

Boldsom (feer sig) 39.

Boldtagen og Boldta-
ger, 345.

Bomfylding; og: spi-
ler B. 298.

Bore egne Kræfter og For-
mue (ved) 513.

Borte, 268. 532. har faaet
B. 532.

Bortet, 538.

Bover, 401. v. sig med
en, 529. v. sig, ham, el.
det ikke; er ej at v. sig
med el. ud i; v. sig ej til;
og: den el. det man ej
v. 401. v. ikke sig selv,
323. v. sig ikke derpaa el.
dermed, 151.

Boren: er ham v. 55. er
sit Arbejde v. 374. er li-
gesom alting v. 401. er
ham ej v. 51. 401. er el.
agter sig det ikke v. 401.

Borer, 4. 284. 361. v.
got, 284. v. stærkt, 322.
v. seent el. langsomt, 4.

121. v. til, 94. v. en
den over, 168. v. ikke ma-
534. Naanen v. 116.

Braa, 471.

Braaler, 311.

Brag (kaster paa) 135.
at slaae B. paa, 47.

Brager, 135. 281.

Braget, 281.

Brangi; og: er v. 268.

Brangelig: forslaaet
535. begaaer v. 204.

Brangløben; og: er v.
236.

Brangstruben (faaer i)
298.

Branten, 387. er B.
337. 387. er v. over; det
man er v. over; og: gjør
v. 338.

Bred, 162. er v. 80 162.
308. er v. paa el. er ham
v. og: gjør v. 308. kan
let blive v. 163. bliver
v. og: den som bliver v. 199.
bliver v. paa; og: kan ej blive
v. 309. bliver i en hast v.
47. 163. 188. bliver ei
længer v. 292. lader som
man er v. 259.

Brede, 162 308. tilbøj-
lig til B. 163. opvæltet
el. paadrager sig end B.
309. hastig B. 47.

Bredladen; og: er v.
163.

Bredladenhed, 162.

Brid i Livet (har) 270.

Br

Brier omkring el. op,
193. v. Klæder, 411. v.
Bundet af, 419. v. Hal-
sen hifi og her, 233. v.
fig ind og ud, 414.

Bries, 193.

Brimmel; Brimlende
og Brimler, 79.

Bristen; og har ont el.
faaet Glæde over B. 429.

Brister Munden op paa,
15.

Britbor og Britter,
200.

Brænger Mund, 78. v.
efter, 135.

Bugge, 513.

Bugger, 65. 513.

Bugget, 65.

Bunde, 96. 172. 173.
fuld af B. 96.

Bunden Spil; og: det
vundne, 114.

Bundlæge, 246.

Bæde (det som ej taaler)
85. 163.

Bæder, 37. 183. 240.

Bæder (en) 38.

Bæg, 175.

Bægelsindet (er) 399.

Bægt, 325. 331. 333.
538.

Bægter, 357.

Bægtflaaf, 333.

Bæl; og: er v. 241.

Bæller, 142. v. en op ved
Bulder, 509.

Bæller (en) 142.

Bæller Jfen, 116.

Bælles op af Søve ved
noget Bulder, 509.

Bælder op el. ned, 387.

Bælger, 191.

Bæmmelig; og: er v.
241.

Bæmmelse, 241.

Bæmmes ved, 240. 544.
v. over, 240. v. ikke ved
noget, 241.

Bænner sig el. en til; og:
v. sig til paa, 453.

Bænnes til; det man v.
til, el. til paa, 453.

Bærd (er) 377. er det v.
378. v. at have; og: er
v. at have el. have med
at bestille, 377. v. at holde
paa, 74. v. at holde af,
88. er noget v. 363. er ej
meget v. 13. er ikke v. at
nævne el. agte for noget,
477.

Bærd; Bærdie (dets)
302. af ulige B. 291. er
efter dets B. og: er be-
talt efter sin B. 302. af
ingen B. 363. agter det
af ingen B. 476. det som
er af liden B. 448. giver
ham B. for det man faaer,
470.

Bærdig, 214. er v. 214.
378. anseer for v. 88. 214.
fiender for v., 214. ag-
ter ej v. til, 89.

Bærdiger, 214.

Bærdighed, 214. finder
sig under v. dertil, 214.

Bærelse; søger B. og:
faaer nyt B. 119.

Bærg, 21.

Bærg, 52. 409.

Bærgelss Tilstand (sæt-
ter i) 359.

Bær (et) 411.

Bær (Brud:) B. i Hove-
det, 304. har B. i Ma-
ven, 406.

Bærbruden, 505. er
v. 406. 505. bliver v.
505.

Bærter, 41. v. ej mere
saa stærkt, 251.

Bær for ved sig, 395. B.
for ved sin Bær; og hæn-
ger B. for ved den, 396.

Bærre; og: er v. 276.
er bleven v. i sin Sygdom,

35. bliver v. med en,
442.

Bærst (er) 13. 124. 442
er ej den værste, 442.

Bæsen: gjør meget B. af
51.

Bæv, 42.

Bæver, 42. 95.

Bæver (en) 42.

Bæveredskab og Bæ-
verste, 42.

Bævert Barn, 220.

Bævet, 95.

Bært; og: stoder B. 121.

saaer i B. 125. giver god

el. maadelig B. og: ven-

ter paa B. 284. smaa

Bærter, 257. forkædte

slags B. anføres, 366.

521. 528. (see og: Bæ-

ster)

B.

Berbeklædning, 148.

Berfant, 221.

Berfskind paa Huns. el.

Telt, 148. 231. lægger

el. har lagt B. paa sin Telt;

og: Teltet har faaet B.

231.

Berft, 138. 139. 147.

285. 422. 532. er en v.

148. 532. v. Omrand, el.

v. snale Rantning, 221.

den som sidder el. ligger

v. og: er den yderste, 532.

fahrer forbi paa den v.

Side, 63. v. Dag, 285.

Bmvg; og: beteer sig p.

169. er p. 170. v. Læse

maade el. Forhold, 169.

Bmvgelse, 169.

Bmvgger, 169. 237. p.

sig, 169. v. sig for, 169.

237. 249. den som p. sig

249.

Bmvgged, 169. 237.

fordrer B. og: der udfør

dres stor B. 249.

Bnder, 129. 162. 289.

Bndig, 129. 450. er p.

129. 338.

Bng